

✓ Bible. N.T. Gujarati. 1864

ઈજલ-ઈ-મુકદસ.

ધમ્માને

આપણા ખોદાવંદ તથા તારનાર

ઈસુ ખરીસતનો નવો બંદોબસત.

મું બઈની બઈબલ સો સાઈટી સા રૂ

એકસચેન છાપખાનામાં છપાઈ ગ્યા.

૧૮૬૪.

THE NEW TESTAMENT,

IN GUJARÁTI,

ADAPTED TO THE

USAGE OF THE PÁRSIS AND OTHERS.

Bombay Auxiliary Bible Society.

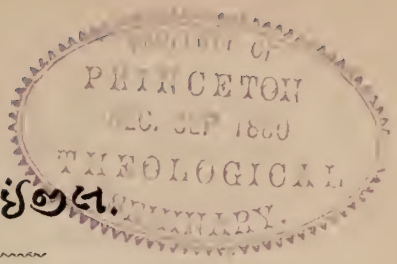
BOMBAY:

PRINTED AT THE "EXCHANGE PRESS," FORT.

1864.

ઇજલની કીતાબોનું સાંકલીઢં.

	બાબ. પાનું.
માતથી.....	૨૮.. ૧
મારક	૧૬.. ૬૫
લુક	૨૪.. ૧૦૪
ઢંચોહાન.....	૨૧.. ૧૭૦
રસુબાનાં કામ.....	૨૮.. ૨૨૨
રૂમી ઝમાને પતર	૧૬.. ૨૮૭
કરીંથી ઝમાને પેહેલું પતર	૧૬.. ૩૧૩
કરીંથી ઝમાને બીજું પતર....	૧૩.. ૩૩૮
ગલાતી ઝમાને પતર....	૬.. ૩૫૫
ઝમ્કેસી ઝમાને પતર	૬.. ૩૬૪
શીલપી ઝમાને પતર	૪.. ૩૭૨
કલ સી ઝમાને પતર	૪.. ૩૭૮
થેસસાલોનીકી ઝમાને પેહેલું પતર	૫.. ૩૮૪
થેસસાલોનીકી ઝમાને બીજું પતર	૩.. ૩૮૯
તીમોથીને પેહેલું પતર	૬.. ૩૯૨
તીમોથીને બીજું પતર.....	૪.. ૩૯૯
તીતસને પતર.....	૩.. ૪૦૪
શીલમોતને પતર	૧.. ૪૦૭
હેબરી ઝમાને પતર	૧૩.. ૪૦૯
ઢંચાકુબનું પતર.....	૫.. ૪૨૮
બીતરનું પેહેલું પતર	૫.. ૪૩૫
બીતરનું બીજું પતર.....	૩.. ૪૪૨
ઢંચોહાનનું પેહેલું પતર	૫.. ૪૪૬
ઢંચોહાનનું બીજું પતર.....	૧.. ૪૫૩
ઢંચોહાનનું તીજું પતર.....	૧.. ૪૫૪
ઢંહુદાનું પતર.....	૧.. ૪૫૫
પરગરપણુ.....	૨૨.. ૪૫૭

માતથીની ઇંજીલ.

બાબ પેહેલો.

ઈસુ ખરીસત જે દાઉદનો બેટો, જે ઇબ્રાહીમનો બેટો, તેનું નસલનામું.
૨ ઇબ્રાહીમે ઇસહાકને જનમાવીઓ, ને ઇસહાકે ઇઆકુબને જનમાવીઓ,
ને ઇઆકુબે ઇહુદને તથા તેના ભાઈઓને જનમાવીઓ ; ૩ ને ઇહુદએ
થામારને પેટે ફારસને તથા જારને જનમાવીઓ, ને ફારસે હેસરોનને જનમા-
વીઓ, ને હેસરોને આરામને જનમાવીઓ ; ૪ ને આરામે અમીનાદાબને
જનમાવીઓ, ને અમીનાદાબે નાહસોનને જનમાવીઓ, ને નાહસોને સલ-
મોનને જનમાવીઓ ; ૫ ને સલમોને રાહાબને પેટે બોઆજને જનમાવીઓ,
ને બોઆજે રૂથને પેટે આબેદને જનમાવીઓ, ને આબેદે ઇસીને જનમા-
વીઓ ; ૬ ને ઇસીએ દાઉદ પાદશાહને જનમાવીઓ, ને દાઉદ પાદશાહે ઉરી-
આની જે બહમ્બર હતી તેને પેટે સુલીમાનને જનમાવીઓ ; ૭ ને સુલીમાને
રહબઆમને જનમાવીઓ, ને રહબઆમે આબીઆને જનમાવીઓ, ને
આબીઆએ આસાને જનમાવીઓ ; ૮ ને આસાએ ઇઆરાફાને જનમા-
વીઓ, ને ઇઆરાફાને ઇઆરામને જનમાવીઓ, ને ઇઆરામે ઉજુઆને
જનમાવીઓ ; ૯ ને ઉજુઆએ ઇઆથામને જનમાવીઓ, ને ઇઆથામે
આહાજને જનમાવીઓ, ને આહાજે હજકીઆને જનમાવીઓ ; ૧૦ ને
હજકીઆએ મનાસાને જનમાવીઓ, ને મનાસાએ આમોનને જનમાવીઓ,
ને આમોને ઇઆસીઆને જનમાવીઓ ; ૧૧ ને ઇઆસીઆએ ઇકોની-
આને તથા તેના ભાઈઓને બાબેલમાં લઈજવાને વખત જનમાવીઓ ;
૧૨ ને બાબેલમાં લઈજાયા પછી ઇકોનીઆએ સલાથીએલને જનમા-
વીઓ, ને સલાથીએલે જહ્યાએલને જનમાવીઓ ; ૧૩ ને જહ્યાએલે
અબીહુદને જનમાવીઓ, ને અબીહુદે એલીઆકીમને જનમાવીઓ, ને
એલીઆકીમે આજેરને જનમાવીઓ ; ૧૪ ને આજેરે સાદોકને જન-
માવીઓ, ને સાદોકે આહીમને જનમાવીઓ, ને આહીમે એલીહુદને જન-

માવીઓ ; ૧૫ ને ઝિલીઉદે ઝિલિઆનરને જનમાવીઓ, ને ઝિલિઆનરે માથાને જનમાવીઓ, ને માથાને ઇઆકુબને જનમાવીઓ ; ૧૬ ને ઇઆકુબે મરીઅમના વર ઇડિસફને જનમાવીઓ ; જે મરીઅમે ઇસુ જે ખરીસત ફેહેવાઝમે છે તેને જનમાવીઓ.

૧૭ વાસતે ઇબરાહીમથી દાઉદ સુધી સધલી મલીને ચઉદ પેહેડી ; ને દાઉદથી બાબેલમાં લઈ જવાઈઆ સુધી ચઉદ પેહેડી ; ને બાબેલમાં લઈ જવાઈઆથી ખરીસત સુધી ચઉદ પેહેડી.

૧૮ હવે ઇસુ ખરીસતનો જનમ એમ થઈઓ કે, તેની મા મરીઅમની માગ-ણી ઇડિસફ સાથે થઈ, ને તેઓના એકઠાં થઈઆ અગાઉ પાક-રહથી તે હમલવાલી જણાઈ ; ૧૯ ને તેનો વર ઇડિસફ રાસત હતો, ને તેને જાહેરાંત એઆબર કરવા ન આહાતાં તેણે છુપી રીતે તેને છોડી દેવાનું ધારીલું. ૨૦ પણ એ બાબત તે વીચારતો હતો, તારે જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ તેને બાબમાં જાહેર થઈને કહીલું કે, ઇડિસફ, દાઉદના દીકરા, તારી બહાઈર મરીઅમને કબુલ કરવાથી ના ડર ; કાંજે તેમાં જે હમલ છે તે પાક-રહથી છે. ૨૧ ને તે બેટા જાણે ; ને તેનું નામ તું ઇસુ [એણે તારનાર] પાડે ; કેમકે તે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપથી તારશે. ૨૨ હવે એ બધું એ વાસતે થઈઈ કે ખોદાવંદે નબીની મારફતે જે કહીલું હતું તે પૂરું થાય છે, ૨૩ “જુઓ, કુંઆરી હમલ ધરશે, ને બેટા જાણે, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુઅલ પાડશે,” જેની માએની એ છે કે, ખોદા-આપણી-સાથે. ૨૪ તારે ઇડિસફે ઉંઘમાંથી ઉઠીને ખોદાવંદના ફીરશતાએ જેમ તેને હુકમ આપીઓ હતો તેમ કીધું, ને પોતીકી બહાઈરને કબુલ કીધી. ૨૫ ને તે પોતાનો પેહેલો બેટા જાણી તાંહાં સુધી તેણે તેને જાણી નહીં ; ને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડીલું.

બાબ બીજો.

અને હેરોદ શાહના દાહાડઓમાં ઇહુદના બેથલહમમાં ઇસુ જનમીઓ હતો, તારે જુઓ, મજુસીઓએ ઉગમણથી ઇશ્રાલિમમાં આવીને કહીલું કે, ૨ ઇહુદઓનો જે પાદશાહ જનમીઓ છે તે કાંહાં છે ? કેમકે હમે ઉગમણમાં તેનો સીતારો જોઈઓ, ને તેની બંદગી કરવાને આવીઆ છાઈએ. ૩ ને હેરોદ શાહ એ શાંબલીને ગબરાઈઓ, ને આપું ઇશ્રાલિમ તેની સાથે [ગબરાઈ]. ૪ પછી તેણે સધલા મુખી કાહીનોને તથા લોકોના રાસતરીઓને એકઠા કરીને

તેઓને પુછીડું કે, ખરીસત કાંહાં જનમે ? ૫ તારે તેઓએ તેને કહીડું કે, ઇહુ-
દાના બેથલહમમાં, કેમકે નખીએ એમ લખીડું છે કે, ૬ “ ઇહુદા મુલકના
બેથલહમ, તું ઇહુદાના સુયાઓમાં સહુથી પુરું નાહાનું નથી, કેમકે તારામાંથી એક
હાકીમ આવશે, જે મારા ઇસરાએલ લોકોની પરવરરા કરશે.” ૭ તારે હેરોદે
તે મળુસીઓને છુપી રીતે તેડીને પકી ખબર કાઢાડી કે, સીતારો કયમ્મા વખતે
દેખાઈએ ? ૮ ને તેણે તેઓને બેથલહમમાં મોકલતાં કહીડું કે, તમે જાહેને
તે બાલકની તલાશ રાશી પડે કરો, ને જડીઆ પર મને ખબર કોહો, એ સાફ કે
હું પણ આવીને તેની બંદગી કરું. ૯ તારે તેઓ રાહનું રાંબલીને ગઘ-
આ, ને જુઓ, જે સીતારો તેઓએ ઉગમણમાં દીડો હતો તે તેઓની આગલ
ચાલતો ગઈઓ, ને જે જગીઆએ બાલક હતું તેના ઉપર આવીને થંબીઓ.
૧૦ ને તેઓ સીતારોને જોઈને મોટી ખુશીથી ખુશ થઈઆ. ૧૧ તારે તેઓ-
એ ઘરમાં જાહેને બાલકને તેની મા મરીઅમની સાથે દીડો, ને તેની આગલ
પડીને તેની બંદગી કરીધી. પછી તેઓએ પોતાનાં જોહોણાં છોડીને સુંનું તથા
લોબાન તથા બોલનું તેને નજરાણુ કીધું. ૧૨ ને તેઓ હેરોદની ગમ પાછા ન
જવાને ખાખમાં વારેલા થઈને બીજે રસતે પોતાને મુલક પાછા ગઈઆ.
૧૩ ને તેઓ પાછા ગઈઆ પર, જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ ખાખમાં
ઘડિસફને દેખાઈને કહીડું કે, તું ઉઠ, ને બાલકને તથા તેની માને લઈને મીસરમાં
નાહારી જ, ને હું તને કહું તાંહાં લગી તાંહાંજ રહે, કેમકે હેરોદ બાલકને મારી-
નાંખવા સાફ તેનો શોધ કરવાનો છે. ૧૪ તારે તે ઉઠીને બાલકને તથા તેની માને
રતે લઈને મીસરમાં ગઈઆ. ૧૫ ને હેરોદના મરવા સુધી તાંહાં રહીઓ, એ
મોટે કે ખોદાવંદે નખીથી જે કહીડું હતું તે પુરું થાયે કે, “ મીસરમાંથી મેં
મારા બેટાને તેડીઆ છે.”

૧૬ જારે હેરોદે જોઈડું કે મળુસીઓએ તેને છેતરીઓ, તારે તે ઘણો
ગુસે થઈઓ, ને બેથલહમમાં તથા તેની સઘલી સીમમાં મોકલીને તેણે મળુ-
સીઓને જે વખત ખાખત વીગતવાર પુછીડું હતું તે પરમાણે બે વરસનાં
તથા તેથી નાહાનાં સઘલાં છોકરાંઓને મારી નાંખાવીઆં. ૧૭ તારે ઇરેમીઆ
નખીએ જે કહીડું હતું તે પુરું થઈડું કે, ૧૮ “ શોકનો તથા રડવાનો તથા મોટા
માહતમનો શોર રામામાં રાંબલાઈઓ, રાહિલ પોતાનાં ફરજોને સાફ રેડે, ને
દોલારો નથી ચાહતી, કાંજે તેઓ નથી.”

૧૯ એને હેરોદ મરણુ પામીઆ પછી, જુઓ, ખોદાવંદના ફીરશતાએ

મી સરમાં ઇંડિસફેને આખમાં દેખાઈને કહીકું કે, ૨૦ તું ઉક, ને બાલકને તથા તેની માને લઈને ઇસરાએલ મુલકમાં જા, કેમકે જેઓએ બાલકનો જીવ લેવાની તલાશ કીધી તેઓ મરી ગઈયા છે. ૨૧ તારે તે ઉઠીને બાલકને તથા તેની માને લઈને ઇસરાએલ મુલકમાં આવીઓ. ૨૨ પણ આરખેલાસ પોતાના આપ હેરાદને ડેકાણે ઇલુદામાં હકુમત કરેછે, એ શાંભલીને તે તાંહાં જવાને બીધો, તો પણ આખમાં વારેલો થઈને ગાલીલની તરફ રવાના થઈઓ. ૨૩ ને, “તે નાજરી કેહેવારો,” નખીઓનું એવું કહેલું પુરું થવા સાથે નાજરેથ કેહેવાએલાં શહેરમાં તે આવી રહીઓ.

આખ તીજો.

એને તે દાહાડઓમાં ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર વાત પરગટ કરતો, તથા ઇલુદાના રાતમાં ૨ એમ કેહેતો આવીઓ કે, તમે તોઆ કરો, કેમકે આરામાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૩ કારણ કે ઇસાઈઆ નખીએ જેની આખત કહેલું છે કે, “રાતમાં એક પોકારનારનો આવજા છે કે, ખોદાવંદની રાહ તદ્યાર કરો, તેના રસતા સીધા કરો,” તે એજ છે. ૪ ને એ ઇઓહાનનાં લુગડાં ઉઠતાં રૂઆંતાં હતાં, ને તેનો કમરબંદ ચામડાનો પટકો હતો, ને ઠીડો તથા રાનીમધ તેનો ખોરાક હતો.

૫ તારે ઇસ્રાએલના તથા ઇલુદાના સરવ લોક, તથા ઇઅરદનની ચારે ગમના લોક, તેની પાસે બાહાર ગઈઓ. ૬ ને પોતીકાં પાપ કચ્છલ કરીને ઇઅરદનમાં તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૭ પણ ફેરારીઓમાંના તથા સાદુકીઓમાંના ઘણાને તેના આપતીસમાને સાથે આવતા જોઈને તેણે તેઓને કહીજાં કે, એ સાપોનાં ખચાંઓ, આવનાર ગજબથી નાહાસવાને તમને કોણે વારીઓ? ૮ તો તોઆને લાએક ફૂલ લાવો. ૯ ને એમ કેહેવાનું તમારાં મનમાં ન ધારો કે ઇઅરાહીમ હમારો આપ છે, કેમકે હું તમને કહુંછું કે આ પથરોમાંથી ખોદા ઇઅરાહીમને સાથે ફરજદો પેદા કરીશકેછે. ૧૦ ને હવે જાહાડોની જડ પર કુહાડી મુકી છે, માટે જે હરેક જાહાડ સાથે ફૂલ નથી આપતું તે કપાએછે, ને આગમાં નખાએછે. ૧૧ તોઆને સાથે હું પાણીએ તમારું આપતીસમા કહેંછું ખરો, પણ જે મારી પાછલ આવેછે તે મારા કરતાં સમરથ છે, તેનાં ચપલ હંચકવાને લાએક હું નથી, તે તમારું આપતીસમા પાક-રહ તથા આગથી કરશે. ૧૨ તેનું મુપકું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખલીને પુરી સાફ કરશે, ને પોતાનાં ઘડું ભંડારમાં ભરશે, પણ બુથુ ન હોલવાનાર આગમાં બાલી નાંખશે.

૧૩ તારે ઇસુ ઇઝ્રાહાનથી બાપતીસમા પામવા સાથે ગાલીલથી ઇઝરદન પર તેની પાસે આવીઓ. ૧૪ પણ ઇઝ્રાહાને તેને મને કરતાં કહીડં કે, તારાથી મને બાપતીસમા પામવું જોઈએ, ને શું તું મારી પાસે આવેછે? ૧૫ પછી ઇસુએ જવાબ આપતાં તેને કહીડં કે, હમણા થવા દે, કેમકે બધી રાસતી એમ પુરી કરવી આપણને મુનાસીબ છે. તારે તેણે તે થવા દીધું. ૧૬ ને ઇસુ બાપતીસમા પામીઓ તારે પાણીથી ઉપર આવીઓ; ને જુઓ, તેને સાથે આરામાન ઉધડાઈ, ને ખોદાના રહેને ખચ્ચતરની પડે ઉતરતાં ને પોતા પર આવતાં તેણે દીક્ષો. ૧૭ ને, જુઓ, આરામાનથી આવાજ આવીઓ કે, આએ મારો પીઆરો બેઠો છે, એને લીધે હું બહુ ખુશ છું.

બાળ ચોથો.

તારે રોતાનથી તેની અજમાએશ થાએ માટે ઇસુ રહથી રાનમાં લઈ જવાઈઓ. ૨ ને તેણે ચાલીશ રાત-દાહાડા અપવાસ કીધો, પછી તેને બુખ લાગી. ૩ ને અજમાએશ કરનારે તેની પાસે આવીને કહીજી કે, જો તું ખોદાનો બેઠો છે, તો આ પથરો રોટલી થઈજીએ વાસતે હુકમ કર. ૪ પણ તેણે જવાબ આપતાં કહીડં, એમ લખીડં છે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ જો હરેક કલામ ખોદાના મોહોમાંથી નીકલેછે તેથી જીવશે.” ૫ તારે રોતાન તેને લઈને પાક રોટરમાં જાએ, ને મંદીરના ખુરજ પર તેને બેસાડે; ૬ ને તેને કહેછે કે, જો તું ખોદાનો બેઠો છે, તો પોતાને હેડલ પાડી નાંખ; કેમકે એમ લખીડં છે કે, “તે પોતાના ફીરશતાએને તારી બાબત હુકમ કરશે, ને તેઓ હાથો પર તને જીલીલી લેશે, ૨એ કદી તું પોતાનો પગ પથર પર અકલાવે.” ૭ ઇસુએ તેને કહીડં, એ પણ લખીજી છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની અજમાએશ તું ના કર.” ૮ વલી રોતાન તેને લઈને ઘણા ઉંચા પાહાડ પર જાએ, ને જમીન પરની કુલ પાદશાહતો તથા તેઓની જહોજલાલ તેને દેખાવેછે; ૯ ને તેને કહેછે, જો તું પગે પડીને મારી બંદગી કરે, તો આએ સઘલાં હું તને આપું. ૧૦ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, અરે રોતાન, હીઆંથી જ, કેમકે એ લખીજી છે કે, “ખોદાવંદ જો તારો ખોદા તેની બંદગી તું કર, ને તેની એકલાની જ ખીદમત કર.” ૧૧ તારે રોતાન તેને મુકે, ને જુઓ, ફીરશતાએએ પાસે આવીને તેની ખીદમત કીધી.

૧૨ એને ઇસુએ સાંભલીજી કે ઇઝ્રાહાન બંધીવાન કરાઈઓ, તારે તે ગાલી-

લમાં ગઈગ્યા. ૧૩ ને નાનરેથ મુકીને જમ્બુલોનતી તથા નકુથાલીમની હદો-
માંના દરીઆ પાસેના કાપેરનાહુમમાં આવી રહીગ્યા. ૧૪ ગમે સાડ કે ઇસાઈગ્યા
નખીગમે જે કહીકે હનું તે પુરૂ થાગમે કે, ૧૫ “જમ્બુલોનતા પરાંતના તથા નકુ-
થાલીમના પરાંતના, હમ્મરદન પાસેના દરીઆના રસતામાં, ગમેથલે ગેરકોમોની
ગાલીલમાંના ; ૧૬ જે લોક અંધારામાં બેઠેલા તેગ્યાગમે મોટી રોશની દીડી, ને
મોતના મુલક તથા છાઈગ્યામાં બેઠેલાગ્યા પર રોશની ચમકી છે.” ૧૭ તે
વખતથી ઇસુ વાત પરગટ કરવા તથા ગમે કેહેવા લાગીગ્યા કે, આશમાનની
પાદશાહત પાસે આવી છે, વાસતે તમે તોઆ કરો.

૧૮ અને ઇસુ ગાલીલના દરીઆ કાંઠે ચાલતો હતો, તારેતેણે બે ભાઈગ્યાને
ગમેથલે સીમોન જે પીતર કેહેવા ગમેછે તેને તથા તેના ભાઈ ગ્યાંદરેને દરીઆમાં
જાલ નાંખતા દીડા, કેમકે તેગ્યા માછી હતા. ૧૯ તારે તે તેગ્યાને કેહેછે કે,
મારી પાછલ આવો, ને હું તમને માણસ પકડનાર કરીશ. ૨૦ ને તેગ્યા જાલો
મુકીને તુરત તેની પાછલ ગઈગ્યા. ૨૧ ને તેણે તાંહાંધી આગલ જતાં ખીજ
બે ભાઈગ્યા, જેબેદીના દીકરા ઇગ્યાકુચને તથા તેના ભાઈ ઇગ્યાહાનને,
તેગ્યાના બાપ જેબેદીની સાથે હોડીમાં પોતાની જાલો સાંધતા જોઈને તેગ્યાને
પણુ તેડીગ્યા. ૨૨ તારે તેગ્યા હોડીને તથા પોતાના બાપને મુકીને તુરત તેની
પાછલ ગઈગ્યા.

૨૩ અને ઇસુ તેગ્યાના ગમેબાદતખાનાગ્યામાં તાલીમ આપતો, તથા પાદ-
શાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, ને લોકોના હરેક રોગ તથા હરેક દુખ
ઠાલતો, આખી ગાલીલમાં ફરીગ્યા. ૨૪ તારે આખા મુરીઆમાં તેની ફીરતી
ફેલી ગઈ, ને તેગ્યા સધલા માંદગ્યાને, ઇગ્યાને તરેહ તરેહના રોગીગ્યાને તથા
દરદીગ્યાને તથા દેવબંદીગ્યાને તથા ફેફસાંવાલાગ્યાને તથા પકરાધાતીગ્યાને
તેની પાસે લાવીગ્યા ; ને તેણે તેગ્યાને સમા ફીધા. ૨૫ ને ગાલીલથી તથા
દકાપલીસથી તથા હરશાલિમથી તથા હહુદાથી તથા હમ્મરદનને પેલે પારથી
ધણુ લોક તેની પાછલ ગઈગ્યા.

બાબ પાંચમો.

તારે લોકની ભીડ જોઈને પાહાડ પર તે ચઢીગ્યા ; ને બેઠા પર તેના
શાગીરદો તેની પાસે આવીગ્યા. ૨ તારે તે પોતાનું મોહો ઉધાડીને તેગ્યાને
તાલીમ આપવા લાગીગ્યા કે, ૩ રૂઠમાં જેગ્યા ગરીબ તેગ્યા મુબારક છે, કેમકે

આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૪ જેઓ ગમગીન તેઓ મુબારક છે, કેમકે તેઓ દીવારો પામશે. ૫ જેઓ હલીમ તેઓ મુબારક છે, કેમકે તેઓ જમીનના વારસ થશે. ૬ જેઓને રાસતીની બુખ તથા તરસા છે તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ ધરારો. ૭ જેઓ રહીમ તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ રહમ પામશે. ૮ જેઓ ખાલિસ દીલના તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ આદને જોશે. ૯ જેઓ સલાહ કરાવનારો તેઓ મુબારક છે; કેમકે તેઓ આદનાં ફરજો ફેલાશે. ૧૦ રાસતીને સાથે જેઓની સતાવણી કરાગ્યે છે તેઓ મુબારક છે; કેમકે આરામાનની પાદશાહત તેઓની છે. ૧૧ જોરે [લોક] તમારી નીંદા કરશે, ને પુરો લાગશે, ને મારે લીધે તમારે ઉલટી હરેક બુડી વાત જુઠાઈથી ફેરશે, તારે તમે મુબારક છો. ૧૨ તમે ખુશ થાઓ તથા ઘણા હરખાઓ; કેમકે આરામાનમાં તમારું ફલ મોટું છે; કેમકે તમથી અગાઉના નબીઓની પુરો તેઓ અમજ લાગીઆ હતા.

૧૩ તમે જમીનનું નમક છો; પણ જો નમક બેલજત થઈ તો તે શાથી ખાઈ કરશે? ખાહાર ફેંકાવવા તથા માણસોથી છુંદાવવા વગર તે ફરી ખીજ કંઈ કામનું નથી. ૧૪ તમે દુનીઆની રોશની છો. પાહાડ પરનું વસામ્મિલું રોહર સંતાઈ રાકતું નથી. ૧૫ ને ચેરાગ કરીને તેને માપા તલ નહીં, પણ ચેરાગદાની પર મુકે છે; તારે ધરમાંનાં બધાંને તે રોશની આપે છે. ૧૬ તમે તમે તમારી રોશની લોકની આગલ એવી ચમકાવો કે તેઓ તમારાં નેક કામો જોયે, ને આરામાનમાંના તમારા બાપની સીતાએરા કરે.

૧૭ તોરેત કે નબીઓની વાતો રદ કરવાને હું આવીઓ છું, અમજ ન ધારો; રદ કરવાને નહીં, પણ પુરી કરવાને આવીઓ છું. ૧૮ કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું કે આરામાન તથા જમીન ઠલી જાયે તાંહાં સુધી બધાં પુરાં થઈઆ વીના તોરેતમાંથી એક કાહાનો કે માતર પણ જનાર નથી. ૧૯ વાસતે આમ્મિ હુકમોમાંથી એક બહુ નાહાનો પણ જો કોઈ તોડશે, ને માણસોને તેમજ શીખવશે, તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે બહુજ નાહાનો ફેલાશે, પણ જો કોઈ પાલશે ને શીખવશે તો આરામાનની પાદશાહતમાં તે મોટા ફેલાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છું કે રાસતરીઓની તથા ફોરારીઓની રાસતી કરતાં જો તમારી રાસતી વધારે ના હોય તો આરામાનની પાદશાહતમાં તમે નહીં પેસશો.

૨૧ તમે રાંબલીઈ છે કે આગલના લોકોએ કહીઈ છે કે, ખુશ ન કર, ને

જે કોઈ ખુન કરે તે ધનસાક્ષમાં તકસીરદાર કરશે. ૨૨ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ પોતાના બાઈ પર અમથો કરોધ કરેછે, તે ધનસાક્ષમાં તકસીરદાર કરશે ; ને જે પોતાના બાઈને પાછું કેહેરો, તે ધનસાક્ષની મીજલસમાં સજ્જ લાગ્મિક થરો ; ને જે તેને કેહેરો કે તું મુરખ છે, તે જાહાનમની આગને સજ્જવાર થરો. ૨૩ એ સારૂ જે તું પોતાનું દાન કુરખાનગાહ પાસે લાવેછે, ને તાંહાં તને ઇઆદ આવે કે તારો બાઈ તારે ઉલટું કંઈ રાખેછે, ૨૪ તો પોતાનું દાન તાંહાં કુરખાનગાહ સાહામાં મુકીને જ, પેહેલાં પોતાના બાઈ સાથે મલ, તારપછી આવીને પોતાનું દાન ચહડાવ. ૨૫ જાંહાં સુધી તું પોતાના માગનારની જોડે રસતામાં છે તાંહાં સુધી તેની સાથે વહેલો મલી જ, રખે કદી માગનાર તને હાકીમને સોંપે, ને હાકીમ તને ચોખદારને સોંપે, ને તું કેદખાનામાં નંખાઈ. ૨૬ હું તને ખચીત કહું છું કે જાંહાં લગી તું છેલ્લી દમડી ચુકવી આપરો તાંહાં લગી તાંહાંથી બાહાર નીકલનાર નથી.

૨૭ તમે શાંબલીડં છે કે આગલના લોકોએ કહીડં છે કે, તું જના ન કર. ૨૮ પણ હું તમને કહું છું કે જે કોઈ રોહેવતથી કોઈ ઓરત ઉપર નેગાહ કરે તે પોતાનાં દીલમાં તેની સાથે જના કરી ચુકીએ. ૨૯ ને જે તારી જમણી આંખ તને ડોકર ખવડાવે તો તેને કાહાડી નાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાએ ને તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાએ, એ તારે સારૂ બેહતર છે. ૩૦ ને જે તારો જમણો હાથ તને ડોકર ખવડાવે તો તેને કાપીનાંખીને પોતાની પાસેથી ફેંકી દે, કાંજે તારાં અંગોમાંથી એકનો નારા થાએ, ને તારું આખું બદન જાહાનમમાં ના નંખાએ, એ તારે સારૂ બેહતર છે.

૩૧ જે કોઈ પોતાની બધાંએને મુકી દે તે તેને ફારગતી લખી આપે, એમ પણ કહીડં હતું. ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે જનાનાં કારણ વગર જે કોઈ પોતાની બધાંએને મુકી દે તે તેથી જના કરાવેછે, ને જે કોઈ તે મુકી દીધેલીની સાથે લગન કરે તે જના કરેછે.

૩૩ વલી આગલના લોકોએ જે કહીડં હતું તે તમે શાંબલીડં છે કે, તું ખોટા સોગંદ ન ખા, પણ ખોટાવંદ સાથે તારા સોગંદ પુરા કર. ૩૪ પણ હું તમને કહું છું કે હરગેજ સોગંદ ન ખાએ. આરામાનના નહીં, કેમકે તે ખોટાનું તખ્ત છે. ૩૫ ને જમીનના નહીં, કેમકે તે તેનું પાઈઆસન છે. ને ઇશાલેમના નહીં, કેમકે તે ખુજરગ પાદરાહનું રોહ છે. ૩૬ ને

તું પોતાનાં માથાના પાણુ સોગંદ ન ખા, કેમકે તારાથી એક નીમાલાને સફેદ કે કાલો નથી કરાતો. ૩૭ પણ તમારું બોલવું હાનું હા, ને નાનું ના હોએ, કેમકે એ કરતાં અતકું જે છે તે બુંડાથી છે.

૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને દાંતને બદલે દાંત, એમ કહેલું હતું, એ તમે શાંભડીડું છે. ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે તમે બુંડાની સામે ન થાઓ, પણ જે કોઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે તેની ગમ ખીજો પણ ફેરવ. ૪૦ ને જે કોઈ તારો અંગરખો લેવા સાફ તારા પર દાવો કરે, તેને તારું અંગવસતર પણ લેવા દે. ૪૧ ને જે કોઈ જોશવરીએ તને એક મહલ લઈ જાય, તેની સાથે બમણું જ. ૪૨ જે તારાથી માગે તેને આપ, ને જે તારી પાસે ઉછીનું લેવા આહે, તેનાથી મોટો ના ફેરવ.

૪૩ તું પોતાના પેડારી પર પીઆર, ને પોતાના દુશમન પર અદાવત રાખ, એમ કહેલું હતું, એ તમોએ શાંભડીડું છે. ૪૪ પણ હું તમને કહું છું કે તમે પોતાના દુશમનો પર પીઆર કરો, જે તમને બદદુઆ દે છે. તેઓને દુઆ દો, જે તમારી દુશમની કરે છે તેઓનું બલું કરો, ને જે તમને સતાવે છે ને તમારી પુઠે લાગે છે તેઓને સાફ દુઆ માગો. ૪૫ એ સાફ કે તમે આસમાન-માંના તમારા બાપનાં ફરજંદ થાઓ, કેમકે તે પોતાના સુરજને બુંડા તથા બલા પર ઉગાવે છે, ને રસતો તથા નારાસતો પર વરશાદ વરશાવે છે. ૪૬ કેમકે જે તમારા ઉપર પીઆર કરે છે તેઓ પર જો તમે પીઆર કરો છો, તો તમને શું ફલ છે? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૭ ને જો તમે એકલા પોતાના બાઈઓને સલામ કરો છો, તો તમે વધતું શું કરો છો? મેહસુજ લેનારા પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ સાફ આસમાનમાંનો તમારો બાપ જોયો કામીલ છે, તેવા તમે કામીલ થાઓ.

બાબ છઠો.

માણસો જુઓ વાસતે તેઓ આગલ તમારી ખેરાત કરવાથી અખર-દાર રહેજો, નહીં તો આસમાનમાંના તમારા બાપથી તમને ફલ નહીં મલશે. ૨ એ વાસતે જરે તું ખેરાત કરે, તારે જેમ ઢોંગીઓ એવા-દતખાનાઓમાં તથા રસતાઓમાં માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગલ તુરી ન વળડ; હું તમને ખચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનું ફલ પામે છે. ૩ પણ તું ખેરાત કરે તારે તારો જમણો

હાથ જે કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે. ૪ એ સાહે કે તારી ખેરાત ગુપતમાં થાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ પોતે પરગટમાં તને ફૂલ ભરી આપશે.

૫ અને જરે તું દુઆ માગે તારે ઢોંગીઓના જેવો ન થા, કાંતે માણસો તેઓને જીવે વાસતે એવાદતખાતાઓમાં તથા રસતાઓનાં નાકાંઓ પર ઉભા રહીને દુઆ માગવાને તેઓ આહેછે; હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૬ પણ જરે તું દુઆ માગે તારે પોતાની ઓરડીમાં પેસ, ને તારું બારણું બંધ કરીને ગુપતમાંના તારા બાપથી દુઆ માગ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે. ૭ ને તમે દુઆ માગો તારે ગેરકોમીઓની પહે એમથો લવાશે ન કરો, કાંતે તેઓ સમજેછે કે ઘણું બોલવાથી તેઓનું શંભલાશે. ૮ વાસતે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ, કેમકે તમારાં માગીઆ પેહેલાં તમારો બાપ જાણેછે કે તમને કેઈ કેઈ ચીજોની જરૂર છે. ૯ એ વાસતે તમે એમ દુઆ માગો કે, ઓ આસમાનમાંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; ૧૦ તારી પાદશાહત આવે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર તારી મરજી મુઆફક થાએ. ૧૧ હમારી રોજની રોટલી આજ હમને આપ. ૧૨ ને જેમ હમે હમારા કરજદારોને માફ કરીએછીએ તેમ તું હમારાં કરજ હમને માફ કર. ૧૩ ને હમને અજમાએશમાં ન નાંખ, પણ હમને બુરાથી છોડાવ. કેમકે પાદશાહત, તથા કુદરત, તથા બુજર્ગી હમેશાં તારી છે. આમીન. ૧૪ કેમકે આદમીઓની તકસીર જો તમે તેઓને માફ કરશો, તો તમારો આસમાની બાપ તમને પણ માફ કરશે. ૧૫ પણ આદમીઓની તકસીર જો તમે તેઓને માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ તમારી તકસીર પણ માફ નહીં કરશે.

૧૬ વડી જરે તમે અપવાસ કરે તારે ઢોંગીઓની પહે લેવાઈગિએલાં મોહોના ન થાઓ, કેમકે લોકોને અપવાસી દેખાડવા સાહે તેઓ પોતાનાં મોહો કસાણું કરેછે. હું તમને ખચીત કહુંછું કે તેઓ પોતાનું ફૂલ પામેછે. ૧૭ પણ તું અપવાસ કરે તારે પોતાનાં માથા પર તેલ ઓપડ, ને પોતાનું મોહો ધો. ૧૮ એ સાહે કે તું માણસોને નહીં, પણ ગુપતમાંના તારા બાપને અપવાસી દેખાએ, ને ગુપતમાં જોનાર તારો બાપ તને પરગટમાં ફૂલ ભરી આપશે.

૧૯ જમીન પર પોતાને સાહે દોલત એકઠી ન કરે, જાંહાં કીડા તથા કાટ ખરાબ કરેછે, ને જાંહાં ઓરો ખાતર પાડીને ચોરેછે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાહે આસમાનમાં દોલત એકઠી કરે, જાંહાં કીડા કે કાટ ખરાબ નથી કરતા,

ને જાંહાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરતા નથી. ૨૧ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે તાંહાંજ તમારાં ચીત પણ હોરો. ૨૨ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસતે જો તારી આંખ સાફ હોય્મ, તો તાં આંખું બદન રોશનીથી ભરેલું થરો. ૨૩ પણ જો તારી આંખ ખુરી હોય્મ, તો તાં આંખું બદન અંધારાંમ્મ ભરેલું થરો; ય્મ સાફ તારામાં જો રોશનો છે તે જો અંધારું હોય્મ, તો તે અંધારું કેટલું મોટું!

૨૪ કોઈથી બે ધણીની આકરી કરાંમ્મ નહીં, કેમકે ય્મકની દુરામની તે કરશે, ને ખીજ પર ખીઆર કરશે; ઇઆ ય્મકની ગમનો તે થરો, ને ખીજને તુછ કરશે; ખોદાની તથા દોલતની આકરી તમથી કરાંમ્મ નહીં. ૨૫ ય્મ સાફ હું તમને કહુંકે કે તમારા જીવને વાસતે ચીંતા ન રાખો કે, હમે શું ખાઈશું? શું પીશું? ને તમારાં બદનને વાસતે પણ નહીં કે, શું પેહેરીશું? જીવ ખોરાક કરતાં, ને બદન પોશાક કરતાં, શું બેહતર નથી? ૨૬ આસમાનનાં પંખિઓને જીવો, તેઓ વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખારોમાં ભરતાં નથી, તો પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ તેઓની પરવરશ કરેછે; તો તેઓ કરતાં તમે શું બેહતર નથી? ૨૭ ને ચીંતા કરવાથી તમારામાંનો કોણ પોતાની જીંદગીને ય્મક હાથભર વધારી શકેછે? ૨૮ ને પોશાક બાબત તમે કેમ ચીંતા કરોછો? ખેતરનાં ફુલોનો વીચાર કરો, કે તેઓ કેવાં વધેછે; તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી. ૨૯ તો પણ હું તમને કહુંકે કે મુઝીમાન પણ પોતાના બધા જીવોજીવાલમાં તેઓમાંના ય્મકના જીવો પેહેરેલો નહીં હતો. ૩૦ વાસતે ખેતરનું ધારા જે આજ છે, ને કાલે બઢીમાં ફુંકાયેછે, તેને જો ખોદા ય્મવું પેહેરાવેછે, તો ય્મો કમ-ય્મતકાદો, તમને શું ય્મથી જીઆદ નહીં પેહેરાવશે? ૩૧ ય્મ સાફ ચીંતા ના કરો કે હમે શું ખાઈશું, ઇઆ શું પીશું, ઇઆ શું પેહેરીશું. ૩૨ કેમકે ય્મ સઘડી ચીજોની તલાશ ગેરકોમીઓ કરેછે; પણ તમારો આસમાનમાંનો બાપ જાણેછે કે ય્મ બધી ચીજોનો તમને ખપ છે. ૩૩ પણ તમે પેહેલાં ખોદાની પાદશાહત તથા તેની રાસવીની તલાશ કરો, ને તેની સાથે ય્મ બધી ચીજો પણ તમને અપારો. ૩૪ ય્મ વાસતે કાલને સાફ ચીંતા ન કરો, કેમકે કાલ પોતે પોતાની ચીજોની ચીંતા કરશે. આજનું દુખ આજનેજ સાફ ખસ છે.

બાબ સાતમો.

તમારા ઉપર દોશ ન મુકાયે વાસતે તમે દોશ ના મુકો. ૨ કેમકે જો દોશ તમે મુકશો તેવો તમારા ઉપર દોશ મુકારો; ને જે માપાથી તમે માપી

આપોછો તેથીજ તમારે સાર પાછું માની અપારો. ૩ ને તું પોતાની આંખ-
માંનું મુસલું ધીઆનમાં ન લાવતાં, તારા બાઈની આંખમાંનું તણુપણું કેમ
જુએછે? ૪ ઈઆ તું તારા બાઈને કેમ ફેહેરો કે તારી આંખમાંથી તણુપણું મને
કાઠાડવા દે, પણ જો, તારી આંખમાં મુસલું છે? ૫ આ હોંગી, પેહેલાં તું પોતાની
આંખમાંથી મુસલું કાઠાડ, તારપછી તારા બાઈની આંખમાંથી તણુપણું
કાઠાડવાને તને શારી પડે શુજરો.

૬ જે પાક તે કુતરાંઓને ન નાંખો, ને તમારાં મોતી ભુંડેની આગલ ન
ફેંકો; ૭ જે તેઓ પોતાને પગે તે છુંદે, ને ફરીને તમને ફાડીનાંખે.

૮ માગો, તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જડરો; ફોકો, તો તમારે
સાર ઉઘડારો. ૯ કેમકે જે હરેક માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જોડેછે,
ને જે ફોકેછે તેને સાર ઉઘડારો. ૧૦ તમારામાં એવું માણસ કહીડું છે કે જે
પોતાનો દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો તે તેને પથર આપે? ૧૦ ઈઆ જે
માછલી માગે, તો તે તેને સાપ આપે? ૧૧ તારે તમે જુરા છતાં જે પોતાનાં છો-
કરાંઓને શારી ચીજો આપી જણાવે, તો તમારો આસમાનમાંનો આપ ફેટતી
જીઆદ શારી ચીજો જેઓ તેની પાસે માગેછે તેઓને આપરો? ૧૨ વાસતે
જેવું તમે ચાહોછો કે ખીજાં માણસ તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો,
કેમકે તોરેત તથા નખીઓ [નો સાર] એજ છે.

૧૩ તમે સાંકડા દરવાજાથી પેસો, કેમકે જે દરવાજો હલાકતમાં પોહ્યાંચોડે,
તે પોહોસો છે. ને તેનો રસતો ચોડો છે, ને ઘણા તેથી પેસેછે. ૧૪ કેમકે
જે દરવાજો જીંદગીમાં પોહ્યાંચોડે તે તંગ છે, ને તેનો રસતો સાંકડો છે, ને
જેઓને તે જોડેછે તેઓ થોડા છે.

૧૫ જે જુહા નખીઓ ગેટાંને વેરો તમારી પાસે આવેછે, પણ બાતીનમાં
ફાડીખાનારાં વર છે, તેઓથી તમે હુશીઆર રોહો. ૧૬ તેઓનાં ફલથી તેઓને
તમે ઓલખરો. શું લોક કાંટાનાં જાહાડ ઉપરથી દરાખ, ઈઆ ઉંટકારી-
થી અંજીર, તોડેછે? ૧૭ તેમજ હરેક શાઈ જાહાડ શારાં ફલ લાવેછે, ને નફારે
જાહાડ નફારાં ફલ લાવેછે. ૧૮ શારાં જાહાડથી નફારાં ફલ લવાતાં નથી, ને નફારાં
જાહાડથી શારાં ફલ લવાતાં નથી. ૧૯ હરેક જાહાડ જે શાઈ ફલ નથી લાવતું
તે કપાએછે, ને આગમાં નંખાએછે. ૨૦ વાસતે તેઓનાં ફલથી તેઓને
તમે ઓલખરો.

૨૧ જે કોઈ મને ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, ફેહેછે ને આસમાનની પાદશાહતમાં

નહીં પેસશે, પણ આસમાનમાંના મારા બાપની મરજી પરમાણે જે કરેછે તે પેસશે. ૨૨ તે દાહોડે ઘણા મને કેહેશે કે, ઓ ઓદાવંદ, ઓ ઓદાવંદ, શું હમો-એ તારે નામે નમ્રુઅત નથી કીધી ? ને તારે નામે દેવોને નથી કાહાડીઆ ? ને તારે નામે ઘણા મોજેજ નથી કીધા ? ૨૩ તારે હું તેઓને કહીશ કે, મેં તમને કદી જાણીઆ નથી ; ઓ બદકારો, તમે મારી પાસેથી દુર જાઓ.

૨૪ એ સાફ જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલેછે, તેને હું એક દાનાવ આદમીના સરખો ગણુંછું, કે જેણે પોતાનું ઘર પથર પર બાંધીકું ; ૨૫ ને વરશાદ વરસીઓ, ને રેલો આવી, ને વાળેહોડાં થઈઆં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, પણ તેનો પાઈઓ પથર પર નાંખેલો હતો વાસને તે પડીકું નહીં. ૨૬ ને જે કોઈ મારી આ વાતો શાંભલેછે, ને તે પાલતો નથી, તે એક એવકુફ આદમીના જેવો ઠરશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધીકું ; ૨૭ ને વરશાદ વરસીઓ, ને રેલો આવી, ને વાળેહોડાં થઈઆં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગીઆ, ને તે પડી ગઈકું ; ને તે પાએમાલ થઈ ગઈકું.

૨૮ અને ઇસુએ એ વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈકું કે લોકો તેની તાલીમથી દંગ થઈ ગઈઆ ; ૨૯ કેમકે તેણે તેઓને શાસતરીઓની પેઠે નહીં, પણ એખતીઆરવાલાની તોરથી શીખવીકું.

બાળ બાઈમો.

અને પાહાડ પરથી તે ઉતરીઓ તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ. ૨ ને જુઓ, એક કોહોડીઆએ આવીને તેનો સજ્જો કરીને કહીકું કે, ઓ-દાવંદ, જે તું ચાહે તો મને સાફ કરી શકેછે. ૩ તારે ઇસુએ હાથ લાંબો કરી-ને તેને અડકીને કહીકું, હું ચાહુંછું, તું સાફ થા. ને તુરત તેનો કોહોડ જતો રહીઓ. ૪ પછી ઇસુ તેને કેહેછે કે, જે તું કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાહી-નને પોતાનું બદન દેખાડ, ને જે દાન મુસાએ ઠરાવીજે છે તે આપ, કે તેઓને ગહવાઈ મલે.

૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં પેહો તારે એક સુમેદાર તેની પાસે આવીઓ, ને તેની મીનત કરતાં તેણે કહીજે કે, ૬ ઓદાવંદ, મારો ચાકર ઘરમાં પકશાધાતી પેડો છે, ને તેને ઘણી પીડ થાએછે. ૭ તારે ઇસુ તેને કેહેછે કે, હું આવીને તેને સમો કરીશ. ૮ ને સુમેદાર જવાબ આપીને કહીકું કે, ઓદાવંદ, તું

મારાં છાપરાં તલે આવે એવો હું લાગ્યેક નથી; પણ તું ફક્ત એક સુખન છે, ને મારો ચાકર સમો થશે. ૯ જેમકે હું પણ એજતીઆરવાલો છું, ને સીપાહીઓ મારા એજતીઆરમાં છે; એકને હું કહું છું કે જા, ને તે જાય છે; ને બીજાને, આવ, ને તે આવે છે; ને મારા ગોલામને, એ કર, ને તે કરે છે. ૧૦ તારે ઇસુ તે શાંમડીને તાજુમ થઈઓ, ને પાછલ આવનારાઓને કહીં કે, હું તમને ખચીત કહું છું કે આવો મોશે એતકાદ મેંઈસરા એલમાં પણ જોઈઓ નથી. ૧૧ ને હું તમને કહું છું કે પુરતથી તથા પરામીમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઇબ્રાહીમની તથા ઇસાહાકની તથા ઇઆકુબની સાથે આસમાનની પાદશાહતમાં બેસશે. ૧૨ પણ પાદશાહતનાં ફરજંદો બાહારનાં અંધારામાં નંખારો, જંહાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ૧૩ ને ઇસુએ તે સુમેદારને કહીં કે, જા, ને જો એતકાદ તે કીધો તેવુંજ તને થાએ. ને તેજ ઘડી તેનો ચાકર સમો થઈઓ.

૧૪ એને ઇસુએ પીતરનાં ઘરમાં આવીને તેની શાશુને તલે માંદી પોડી દીડી. ૧૫ ને તેણે તેનો હાથ પકડીઓ કે તેનો તલ ગઈઓ, ને તેણે ઉડીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૧૬ એને સાંહાંજ પડી તારે ઘણા દેવઅંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે કલામથી દેવોને બાહાર કાઢીઆ, ને સંધા માંદાઓને સમા કીધા; ૧૭ એવા કે ઇસાઈઆ નખીએ જે કહીં હવું તે પુરં થાએ કે, “તેણેજ હમારી નમલાઈઓ લીધી, ને હમારી ખીમારીઓ ઉઠાવી.”

૧૮ એને ઇસુએ મોટી બીડ પોતાની આસપાસ દીડી તારે પેલે પાર જવાનો હુકમ આપીઆ. ૧૯ ને એક શાસતરીએ પાસે આવીને તેને કહીં કે, ઉસતાદ, જંહાં કહીં તું જઈશ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૨૦ તારે ઇસુ તેને કેહે છે કે, લોકડાંને કોતર છે, ને આસમાનનાં પંખેરોને માલા છે; પણ આદમીના બેઝને માથું ઝુકવાને ફામ નથી. ૨૧ ને તેના શાગીરદોમાંથી બીજાએ તેને કહીં કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ, કે હું પેહેલાં જઈને મારા બાપને ગાઈ. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહીં કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાઓને પોતાના મુએલાઓને ગારવા સાઈ રહેવા દે.

૨૩ એને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે તેના શાગીરદ તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૪ ને જુઓ, દરીઆમાં એવું મોટું તુફાન થઈ કે મોજઓથી હોડી ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઉંચતો હતો. ૨૫ તારે તેના શાગીરદોએ પાસે આવીને તેને જગાડીને કહીં કે, ખોદાવંદ, હમને બચાવ; હમે હલાક થઈએ છઈએ. ૨૬ ને તે

તેઓને દેહેછે, ઓ કમ-એતકાદો, તમે કેમ ખીચેલા છો? પછી તેણે ઉઠીને પવનને તથા દરીઆને ધમકાવીઆ; ને મોટું એન થઈ ગઈ. ૨૭ તારે તે માણુ-સોએ તાણુએ થઈને કહીજે કે, એ શી તરેહનું આદમી છે કે, પવન તથા દરીઆ પણ એનું માનેછે!

૨૮ એને પેલે પાર ગરગેશીઓના મુલકમાં તે પોહોંચીઓ તારે દેવબંદી બે માણુસ કપરેમાંથી નીકલતાં તેને મલીઆ, તેઓ એવા તુંદ મીઠસના હતાં કે તે રસેત કોઈથી જવાતું નહીં હતું. ૨૯ ને જુઓ, તેઓ એજુમ પાડતાં કહીજે કે, ઈસુ, ખોદના બેઠા, હમારે તારી સાથે શું છે? વખતની અગાઉ શું તું હમને દુખ આપવાને હીઆં આવીઓ છે? ૩૦ ને તેઓથી બહુ આણું ડુકરોનું એક ટોસું ચરતું હતું. ૩૧ તારે દેવોએ તેની આજુ કરીને કહીજે કે, જો તું હમને કાહોડેછે તો ડુકરોનાં ટોલામાં હમને જવા દે. ૩૨ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, જાઓ. પછી તેઓ નીકલીને ડુકરોનાં ટોલામાં ગઈઆ, ને જુઓ ડુકરોનું આણું ટોસું કરાડાપરથી દરીઆમાં ધસી પડીજે, ને પાણીમાં મરી ગઈ. ૩૩ તારે ચરાવનારા નાહાકા, ને રોહરમાં જઈને તેઓએ સઘતું જણાવીજે, ને દેવબંદી-ઓને શું થઈતું તે પણ કહીજે. ૩૪ તારે જુઓ, આણું રોહર ધસુને મલવાને બાહાર આવીજે; ને તેને જોઈને તેઓએ તેની મીનત કીધી કે, હમારી સીમા-માંથી જા.

બાબ નવમો.

તારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગઈઓ, ને પોતાનાં રોહરમાં આવીઓ. ૨ ને જુઓ, એક પકરાધાતીને ખાટલા પર શુઆડીને તેઓ તેની પાસે લા-વીઆ, ને ઈસુએ તેઓનો એતકાદ જોઈને પકરાધાતીને કહીજે કે, દીકરા, ધીરજ રાખ, તારાં પાપ તને માફ થઈઆં છે. ૩ તારે જુઓ, શાસતરીઓમાંના ફેટલાએકે પોતાનાં મનમાં કહીજે કે, એ કુદર બેકેછે. ૪ ને ઈસુએ તેઓના વીચાર જાણીને કહીજે કે, તમે પોતાનાં મનમાં કેમ બદયુમાની કરોછો? ૫ કેમકે શું વધતું રોહલ છે, એ કેહેતું કે તારાં પાપ તને માફ થઈઆં, ઈઆ એ કેહેતું કે ઉઠીને ચાલ! ૬ પણ આદમીના બેઠાને જમીન પર પાપો માફ કરવાનો એખ-તીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; [તારે તેણે પકરાધાતીને કહીજે કે,] ઉઠ, તારો ખાટલો ઉઠાવીને તારે ઘર ચાલીઓ જા. ૭ તે ઉઠીને પોતાને ઘર ચાલી-ઓ ગઈઓ. ૮ ને તે જોઈને લોકો તાજુએ થઈઆ, ને ખોદાની તારીફ કરવાલાગીઆ કે તેણે ધનિસાનને એવી કુદરત બખરી.

૯ અને ઇસુએ તાંહાંથી જતાં માતથી નામે એક માણસને મેહસુજ લેવાની ચોકી પર બેઠો દીઠા ; ને તેણે તેને કહીજે કે, તું મારી પાછલ આવ : તારે તે ઉડીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૦ ને એમ થઈ કે ઇસુ ધરમાં આવા બેઠો, તારે જુઓ, ઘણા મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓ આવીને તેની તથા તેના સાગીરદોની સાથે બેઠા. ૧૧ ને ફરેશીઓએ એ બેઠને તેના સાગીરદોને કહીજે કે, તમારો ઉસતાદ મેહસુજ લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે કેમ આવ્યે છે ? ૧૨ ને ઇસુએ એ સાંભળીને તેઓને કહીજે કે, જે સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાંઓને છે. ૧૩ પણ તમે જાહેને એની માએની શોખો કે, “કુરખાની કરતાં રહમ હું આહુંધું;” કેમકે રાસતોને નહીં, પણ ગુનાહગારોને તોખાને સાર તેડવાને હું આવીઓ છું.

૧૪ તારે ઇઓહાનના સાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીજે કે, હમે તથા ફરેશીઓ કેમ ઘણી વાર અપવાસ કરીએ છઈએ, પણ તારા સાગીરદ અપવાસ નથી કરતા ? ૧૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, જાંહાં સુધી વર જનઈઆઓની સાથે છે. તાંહાં સુધી શું તેઓ રોક કરી રહે છે ? પણ એવા દાહાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લેવાશે. ને તારે તેઓ અપવાસ કરશે. ૧૬ જુનાં લુગડાંમાં કોરાં લુગડાંનું થીગલું કોઈ નથી દેતું, કેમકે તે થીગજાથી તે લુગડું ખેંચાએ છે, ને ફાટ વધતી પડે છે. ૧૭ વત્રી, નવો વઢન જુની મરાકોમાં કોઈ નથી ભરતું, જે ભરે, તો મરાકો ફાટી જાય, ને વઢન વહી જાય. ને મરાકો અજાય થાય; પણ નવો વઢન નવી મરાકોમાં ભરે છે, તેથી બેહુ બચે છે.

૧૮ તે તેઓને આવાતો કેહેતો હતો, તારે જુઓ, એક હાકીમે આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજે કે, મારી દીકરી એટલાંમાં તો મરી ગઈ હશે, પણ તું આવીને તારો હાથ તે પર મુક, ને તે જીવતી થશે. ૧૯ તારે ઇસુ ઉડીને પોતાના સાગીરદો સુધાં તેની પાછલ ગઈઓ.

૨૦ અને જુઓ એક ઓરત જેને બાર વરસ થઈઆં લોહી વેહેતું હતું, તે તેની પાછલ આવી, ને તેનાં લુગડાંની કોરને અડકી. ૨૧ કેમકે તેણે પોતાનાં મનમાં કહીજે કે, જો હું એકલા એનાં લુગડાંને અડકું તો સમી થઈ જઈશ. ૨૨ તારે ઇસુએ પાછા ફરીને તથા તેને બેઠને કહીજે કે, દીકરો, ધીરજ રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી; ને તે ઓરત તેજ ઘડીથી સમી થઈ. ૨૩ પછી ઇસુએ તે હાકીમનાં ઘરમાં આવીને વાંશજી વગડનારાઓને તથા લોકને કલકલાટ કરતા દીઠા. ૨૪ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, આઘા અશો; કેમકે છોકરી

મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેછે. ને તેઓએ તેની મસખરી કીધી. ૨૫ ને લોકોને બાહાર કાઢાડીઆ તારે તેણે માંહે જઈને તેનો હાથ પકડીઓ; ને તે છોકરી ઉઠી. ૨૬ તારે તેની કીરતી તે આપ્યા મુલકમાં ફેલી ગઈ.

૨૭ અને ઇસુ તાંહાંથી જતો હતો તારે એ આંધલાએ તેની પાછલ જઈને ખુમ પાડતાં કહીજી કે, દાઉદના બેઠા, હમારા ઉપર રહમ કર. ૨૮ ને ઘરમાં તે ગઈઓ તારે તે આંધલાઓ તેની પાસે આવીઆ, ને ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હું એ કરી શકુંછું, એવો એતકાદ શું તમે કરોછો? તેઓ તેને કહેછે કે, હા ખો-દાવંદ. ૨૯ તારે તેણે તેઓની આંખોને અડકીને કહીજી કે, તમારા એતકાદ પરમાણે તમને થાઓ. ૩૦ ને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઇસુએ તેઓને વારતાં કહીજી કે, ખબરદાર, કોઈ જાણે નહીં. ૩૧ પણ તેઓએ બાહાર જઈને તે આપ્યા મુલકમાં તેની કીરતી ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બાહાર ગઈઆ પર, જુઓ, દેવબંદ એક મુંગા માણસને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને દેવ કહડાડ્યા તારે તે મુંગો બોલીઓ, ને લોકોએ તા-જુબ થઈને કહીજી કે, ઇસાએલમાં કદી પણ એવું દીકું નહીં હતું. ૩૪ પણ ફેરાશીઓએ કહીજી કે, દેવોના સરદારથી દેવોને તે કાહડેછે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં એઆદતખાનાઓમાં તાલીમ આપતો ને પાદશા-હતની ખુશખબર કહેતો, ને લોકોનું હરેક માંદ તથા હરેક રોગ યાલતો, સઘલાં રોહિરોમાં તથા ગામોમાં ફરતોગઈઓ. ૩૬ ને લોકોને જોઈને તેઓ પર તેને રહમ આવીઓ; કેમકે તેઓ પાલક વગરનાં ગેઠાંના જેવા હેરાન તથા વેરાઈ ગયેલા હતા. ૩૭ તારે તે પોતાના શાગીરદોને કહેછે કે, પાકેલી ખેતી ધણી છે ખરી, પણ મજુરો થોડા છે. ૩૮ એ વાસને ખેતીના ધણીની તમે આજજી કરો કે પોતાની ખેતીને સાઝ મજુરોને તે મોકલે.

બાબ ૧૧મો.

પછી તેણે પોતાના બાર શાગીરદોને પાસે તેડીને નાપક રહોને કાહડવાને તથા હરેક તરેહનું માંદ તથા હરેક તરેહની ખીમારી યાલવાને તેઓને કુદરત બખરી. ૨ ને તે બાર રસુજોનાં નામ એ છે: પેહેલો, સીમોન જે પીતર કહે-વાએ તે, ને તેનો ભાઈ આંદ્રે; જેબેદીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા તેનો ભાઈ ઇઓહાન; ૩ શીલપ તથા બારથલમા; થોમા તથા મેહસુલ લેનાર માતથી; અલશીનો [દીકરો] ઇઆકુબ, તથા લેખી જેની અટક થાદી હતી તે; ૪ સીમોન

કાનાની, તથા ઇહુદા ઇરાકારીઓત, જેણે તેને પકડાવીઓ તે પણ. ૫ ઇસુએ તે બારેને એવો હુકમ આપીને મોકલીઆકે, ગેરકોમીઓને રસતે તમે ના જતા, ને સમારીઓનાં કોઈ રોહિરમાં ના પેસતા. ૬ પણ તે કરતાં ઇસિરાએલનાં ઘરનાં ખોવાએલાં ગેટાંની પાસે જઓ. ૭ ને તમે જતાં વાત પરગટ કરો કે, આસમાનની પાદશાહત પાસે આવી છે. ૮ માંદાઓને સમા કરો, કોહોડીઆઓને શુધ કરો, મોએલાઓને ઉઠાડો, દેવોને કાઢાડો. તમે મફત પામીઆ છો, મફત આપો. ૯ શુંનું કે રૂપું કે તાંબું પોતાના કમરબંધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાફરીને સાફ જોહોણું કે બે અંગરખા કે જોડા કે લાકડીઓ પણ ના લો; કેમકે મજૂર પોતાના ખોરાક લાએક છે. ૧૧ ને જે જે રોહિરમાં કે ગામમાં તમે જઓ તેમાં લાએક કોણ છે એ પુછો; ને તાંહાંથી નીકલવા સુધી તેને તાંહાંજ રોહો. ૧૨ ને તમે જે ઘરમાં જઓ તેને સલામ કરો. ૧૩ ને જો તે ઘર લાએક હોએ તો તમારી સલામતે પર જએ, પણ જો તે લાએક નહીં હોએ તો તમારી સલામ તમારા પર પાછી આવે. ૧૪ ને જો કોઈ તમને કબ્જલ નહીં કરે ને તમારી વાતો નહીં શાંમલે, તો તે ઘરમાંથી ઈઆ તે રોહિરમાંથી નીકલતાં તમે પોતાના પગની ધુલ ખંખેરો. ૧૫ હું તમને ખચીત કહુંછઁ કે ઈનિસાફને દાહોડે સદોમ તથા ગમોરા સુલકનો હાલ તે રોહિરના કરતાં વધતો રોહિલ થરો.

૧૬ જુઓ, વરઓમાં ગેટાં સરખા હું તમને મોકલુંછઁ; વાસતે તમે સાપના જેવા હોશીઆર, તથા કબ્જતરના જેવા સાલરા થઈરોહો. ૧૭ પણ તમે માણસોથી ખમરદાર રોહો; કેમકે તેઓ તમને ઈનિસાફની મીજલસમાં સોંપરો, ને પોતાનાં એઆદતખાનાઓમાં તેઓ તમને ફારગ મારરો. ૧૮ ને મારે લીધે હાકીમીની તથા પાદશાહીની આગલ તમે લઈ જવારો, એ સાફ કે તેઓને તથા ગેરકોમીઓને શાહેદી થાએ. ૧૯ પણ જરે તેઓ તમને પકડાવે તારે તમે ચીંતા ન કરો કે શી તરેહ ઈઆ શું કહીએ? કેમકે શું કેહેવું તે તેજ ઘડી તમને અપારો. ૨૦ કેમકે જે બેલેછે તે તમે નહીં, પણ તમારા બાપનો જે રહ તે તમારામાં બેલેછે. ૨૧ ને બાઈ બાઈને, તથા બાપ દીકરાને, માતને સાફ સોંપરો; ને છોકરાઓ મા-બાપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનખાવરો. ૨૨ ને મારાં નામને સાફ સહુ તમારા ઉપર દુશમની કરરો, પણ જે દ્રાઈઆખર સુધી ટકરો તે ખચરો. ૨૩ ને જરે તેઓ એક રોહિરમાં તમારી પુઠે લાગે તારે તમે બીજામાં નાહાશી જઓ, કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછઁ કે આદમીનો બેટો આવે તાંહાં સુધી ઇસિરાએલનાં સઘલાં રોહિરોમાં તમે ફરી

રેહેરો નહીં. ૨૪ શાગીરદ ઉસતાદથી મોટો નથી, ઈઆ ચાકર તેના રોઠ કરતાં મોટો નથી. ૨૫ શાગીરદ પોતાના ઉસતાદ જેવો, ને ચાકર પોતાના રોઠ સરખો હોય્મે તો તે ઘણું છે. જે તેય્મોય્મે ઘરના ઘણીને બાલજેબબ કહીય્મા છે, તો તેનાં ઘરના લોકોને કેટલા જીઆદા કેહેરો? ૨૬ ય્મેસાર તેય્મોથી તમે ના બીહો; કેમકે જે ઉઘાડું નહીં કરારો ય્મેવું કંઈ ઢાંકેલું નથી, ને જે જણાવારો નહીં ય્મેવું કંઈ ગુપત નથી. ૨૭ હું તમને અંધારામાં જે કહુંછજી તે તમે અજ-વાલામાં કોહો, ને તમે કાને જે શાંબલોછો તે ધાખાં ઉપર પરગટ કરો. ૨૮ ને બદનને જે મારીનાંખેછે, પણ રહને મારી રાકતા નથી, તેય્મોથી ના બીહો; પણ રહ તથા બદન બંનેની હલાકી જાહનમમાં કરી રાકેછે તેથી બીહો. ૨૯ પઠસાની બે ચક્લી શું વેચાતી નથી? તો પણ તમારા બાપ[ની મરજી]વીના તેમાંથી ય્મેક પણ જમીન પર પડનાર નથી. ૩૦ ને તમારાં માથાંના નીમાલા પણ બધા ગણેલા છે. ૩૧ વાસતે બીહો ના; ઘણી ચક્લીય્મા કરતાં તમે બહુ મુલ-વાન છો. ૩૨ ય્મેસાર માણસોની આગલ જે કોઈ મને કમ્બલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ કમ્બલ કરીશ. ૩૩ પણ માણસોની આગલ જે કોઈ મને નાકમ્બલ કરશે, તેને હું પણ મારા આસમાનમાંના બાપની આગલ નાકમ્બલ કરીશ. ૩૪ જમીન પર સલાહ કરવાને હું આવીય્મા છજી ય્મેમ ન ધારો; સલાહ નહીં, પણ તલવાર ચલાવવાને હું આવીય્મા છજી. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દીકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વડુને તેની શાશુને ઉલટી ફેરવવાને હું આવીય્મા છજી. ૩૬ ને માણસના દુશ-મન તેનાં ઘરમાંનાજ થરો. ૩૭ જે મારા કરતાં બાપ કે મા પર વધતો પીઆર કરેછે, તે મારે લાગ્મેક નથી; ને દીકરા કે દીકરી પર જે મારા કરતાં વધતો પીઆર કરેછે, તે પણ મારે લાગ્મેક નથી. ૩૮ ને જે પોતાનો કહસ જિંઘકીને મારી પાછલ આવતો નથી, તે મારે લાગ્મેક નથી. ૩૯ જે પોતાનો જીવ બચાવેછે, તે તેને ખોરો; ને મારે લીધે જે પોતાનો જીવ ગાય્મેછે, તે તેને બચાવશે. ૪૦ જે તમને કમ્બલ કરેછે, તે મને કમ્બલ કરેછે; ને જે મને કમ્બલ કરેછે, તે મારા મોકલનારને કમ્બલ કરેછે. ૪૧ નખીને નામે નખીને જે કમ્બલ કરેછે, તે નખી-નું ફલ પામશે; ને રાસત આદમીને નામે રાસત આદમીને કમ્બલ કરેછે, તે રાસત આદમીનું ફલ પામશે. ૪૨ ને ફક્ત શાગીરદને નામે જે કોઈ આ નાહા-નામાંના ય્મેકને થંડાં પાણીનું પીઆલું પીવાને આપશે, તો હું તમને અચીત કહું-છજી કે તે પોતીકું ફલ નહીંજ ખોરો.

બાબ અગીઆરમો.

અને જોરે ઇસુ પોતાના બાર શાગીરદોને હુકમ આપી ચુકીઓ, તારે અમ થઈકું કે તારીમ આપવાને તથા સુનાદી કરવાને તાંહાંથી તેઓનાં રોહેશમાં તે ગઈઓ. ૨ તારે ઇઓહાને કેદખાનામાં અરીસતનાં કામો બાબત શાંભલીને પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને મોકલીને તેને પુછાવીકું કે, ૩ જે આવનાર તે તુંજ છે, કે હમે બીજાની વાટ જોઈએ? ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, તમે જે જે શાંભલોછો, ને જુઓછો, તે જઈને ઇઓહાનને કહી દેખાડો, ૫ કે, આંધલા દેખતા થાએછે, ને પાંગલા ચાલતા થાએછે; કોહાડીઆ શુધ કરાએછે, ને બેહેરા શાંભલતા થાએછે; મુએલા ઉઠડાએછે, ને દરીદરીઓને ખુરાખખર કેહેવાએછે. ૬ ને જે કોઈ મારી બાબત ઠોકર નથી આતો તે મુઆરક છે. ૭ ને તેઓ ગઈઆ પર ઇસુ ઇઓહાન બાબત લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ? શું પવનથી હાલતા છોડવાને? ૮ પણ તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું જીહીણાં લુગડાં પેહેરેલા માણસને? જુઓ, જે જીહીણાં [લુગડાં] પેહેરેછે તેઓ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૯ તો તમે શું જોવા નીકલીઆ? શું નખીને? હા, હું તમને કહુંછું કે નખીથી જે વધતો તેને. ૧૦ કેમકે જેની બાબત એ લખીજ છે કે, “જુઓ, હું મારો પેગંબર તારા મોહો આગલ મોકલુંછું જે તારી આગલ તારો રસતો તથાઆર કરશે,” તે એજ છે. ૧૧ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આરતોથી જે જનમીઆ છે તેઓમાંથી ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો પેદા થઈઓ નથી, તો પણ આસમાનની પાદશાહતમાં જે બહુ નાહાનો તેતેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ ને ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારના દાહાડાઓથી હમણા સુધી આસમાનની પાદશાહત જોર ખમેછે, ને જોશવરો જોરથી તે લેછે. ૧૩ કેમકે બધા નખીઓએ તથા તોરેતે ઇઓહાન લગી નખુઅત કીધી. ૧૪ ને જે તમે માનવા ચાહો તો એલીઆ જે આવનાર હતો તે એજ છે. ૧૫ જેને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલે. ૧૬ પણ આ લોકોને હું શાની તમસીલ આપું? એઓ તે છોકરાઓના જેવા છે, કે જેઓ ચહુટાંઓમાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કેહેકે કે, ૧૭ હમે તમારી પાસે વારાસી વળડી, પણ તમે નાચીઆ નહીં; હમે તમારી પાસે રોક કીધો, પણ તમે રડીઆ નહીં. ૧૮ કેમકે ઇઓહાન આતો પીતો નથી આવીઓ, ને તેઓ કેહેછે કે, તેનામાં દેવ છે. ૧૯ આદમીનો બેટો આતો પીતો

આવીઓ, ને તેઓ કહેછે કે, જુઓ, આવરો ને દાર્યાજ માણસ, મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓનો દોસત; પણ દાનાઈ પોતાનાં ફરજંદોથી રાસત ઠરેછે.

૨૦ તારે જે રોહોમાં તેના બહુ મોજેજ થઈયા હતા, તેઓએ તોયા નહીં કીધી, વાસતે તે તેઓને મલામત કરવા લાગીઓ કે, ૨૧ ખોરાજન, તને અફસોસ; બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે મોજેજ તમારામાં કીધા તે જે સુર તથા સીદોનમાં કીધા હોતે, તો તેઓએ તાટ તથા આકમાં કાહારની તોયા કીધી હોતે. ૨૨ વલી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ ઠરવાને દાહોડે સુર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સેહેલ પડશે. ૨૩ ને કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન સુધી ઉંચું કરાઈછે તે તું પાતાલ સુધી નીચું નંખારો; કેમકે જે મોજેજ તારામાં કીધા તે જે સંદોમમાં કીધા હોતે, તો તે આજ લગી રહીજે હોતે. ૨૪ વલી હું તમને કહુંછું કે ધનસાફ ઠરવાને દાહોડે સંદોમ સુલકને તારા કરતાં સેહેલ પડશે.

૨૫ તે વેલા ઇસુએ બોલતાં કહીજે કે, બાપ, આસમાન તથા જમીનના આવંદ, હું તારી સોતાએરા કહુંછી, કેમકે દાનાવો તથા અકલ મંદોથી તેં આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. ૨૬ હા, ઓ બાપ, કેમકે તારી નજરમાં એમજ શાઈ લાગીડું છે. ૨૭ કુલ ચીજ મારા બાપે મને સોંપી છે; ને બાપ વીના બેઠાને કોઈ જાણતું નથી, ને બેઠા વીના, તથા જેની પાસે બેઠો તેને પરગટ કરવા આહેછે તે વીના, બાપને કોઈ જાણતો નથી. ૨૮ ઓ થાફેલાઓ તથા બોજથી લાદેલાઓ, તમે સધલા મારી પાસે આવો, ને હું તમને આરામ આપીરા. ૨૯ મારી જુહુશરી પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીઓ, કેમકે હું હલીમ તથા દીલનો ફરોતન છું, ને તમે પોતાના જીવમાં આરામ પામશો. ૩૦ કેમકે મારી જુહુશરી સેહેલ; ને મારો બોલે હલકો છે.

બાબ બારમો.

તે વખત ઇસુ સખતને દાહોડે દાણાનાં ખેતરોમાંથી જતો હતો, ને તેના શાગીરદ બુખીઆ થઈયા, ને દાણાનાં કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગીઆ. ૨ તારે ફરોશીઓએ જોઈને તેને કહીડું કે, જો, સખતને દાહોડે જે કરવું લાએક નથી તે તારા શાગીરદ કરેછે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહીડું કે, જરે દાઉદ તથા તેના સાથીઓ બુખીઆ હતા તારે તેણે જે કરીજ તે શું તમે વાંચીડું નથી? ૪ તેણે બોલનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવા

લાજમ નહીં હતી, પણ ઝમ્કલા કાઢીનોને હતી, તે તેણે ખાધી. ૫ ઈઆ શું તોરેતમાં તમે ઝે નથી વાંચીશું, કે સખતને દાહોડે મંદીરમાં કાઢીનો સખતને રદ કરીને બેગુનાહ છે ? ૬ પણ હું તમને કહું છું હીઆં ઝમ્ક છે કે જે મંદીર કરતાં મોયે છે. ૭ વધી, “કુરબાનો કરતાં રહમ હું ચાહું છું,” ઝમ્ની માઝમ્ની જે તમે જાણુને, તો બેતકસીરદારોને તમે તકસીદાર નહીં ઠરાવતે. ૮ કેમકે આદમીનો બેયો સખતના દાહાડાનો પણ ખોદાવંદ છે.

૯ ઝને તે તાંહાંથી નીકડીને તેઓનાં ઝમ્બાદતખાનામાં આવીઝ્મા. ને જુઓ, શુકાઈ ગમ્મલા હાતવાલો ઝમ્ક માણસ તાંહાં હતો. ૧૦ તારે તેઓઝમે તેના પર બયો મુકવા સાઈ તેને પુછતાં કહીશું કે, શું સખતને દાહોડે રામો કરવો રવા છે ? ૧૧ તારે તેણે તેઝ્માને કહીશું કે, તમારામાં ઝમ્બું કહીશું માણસ હરો, કે જેને ઝમ્ક ગેટું છે, ને સખતને દાહોડે તે જે ખાડામાં પડે તો તેને પકડીને બાહાર નહીં કાઢાડરો ? ૧૨ તો માણસ ગેટાં કરતાં કેટલું બેહતર છે ? ઝમ્ સાઈ સખતને દાહોડે સાઈ કરવું રવા છે. ૧૩ તારે તે માણસને તે કેહેરે કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો. ને તે હાથ ખીજના જેવો સમો થઈઝ્મા. ૧૪ તારે ફરોશીઝ્માઝમે નીકડીને તેને ઉલયો મનમુખો કીધો કે તેઝ્મા તેને કહી રીતે મારીનાંઝમે. ૧૫ પણ હમુ ઝમે જાણુને તાંહાંથી નીકડીઝ્મા; ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઝ્મા; ને તેણે બધાને રામા કીધા. ૧૬ પણ તેઝ્મા તેને પરગટ ન કરે વાસતે તેણે તેઝ્માને વારતાં હુકમ કીધો. ૧૭ ઝમે સાઈ કેદરિઆઝ્મા નખીઝમે જે કહીશું હતું તે પુરૂ થાઝમે, કે, “જુઓ, મારો બંદો, જેને મેં પસંદ કીધો; ૧૮ મારો પીઆરો. જેના પર મારો જીવ બહુ રાજી છે; તેના પર હું મારો રહ સુકીરા; ને ગેરકોમીઓને શરીઅત તે જાણાવરો. ૧૯ તે જઘડો નહીં કરરો, ને શોર નહીં પાડરો; ને તેનો આવાજ રસતાઝ્મામાં કોઈ નહીં રાંબલ-રો. ૨૦ જાંહાં લગી શરીઅતને તે ગાલેઅ નહીં કરે તાંહાં લગી છુંદેલું બંદે તે ભાંજી નહીં નાંખરો; ને ધુંઆતું સચુ પણ તે નહીં હોલવરો. ૨૧ ને ગેરકોમીઓ તેનાં નામ પર ભરોશો કરરો.”

૨૨ તારે તેની પાસે ઝમ્ક દેવબંદ આંધલો મુંગો માણસ લવાઈઝ્મો, ને તેણે તેને રામો કીધો, ઈઆને જે આંધલો તથા મુંગો હતો તે બોલતો તથા દેખ-તો થઈઝ્મો. ૨૩ ને સઘલા લોકોઝમે તાજુબ થઈને કહીશું કે, શું ઝમે દાઉદનો બેયો નથી ? ૨૪ પણ ફરોશીઝ્માઝમે તે રાંબલીને કહીશું કે, બાલજેબબ દેવોના સરદારની મદદ વીના દેવોને ઝમે કાહાડતો નથી. ૨૫ તારે હમુઝમે તેઝ્માના

વીચાર જાણીને તેઓને કહીજી કે, હરેક પાદશાહત જેમાં કુટ પડે તે તુટી પડેછે; ને હરેક રોહર ઇઆ ધર જેમાં કુટ પડે તે આબાદ નહીં રહેશે. ૨૬ ને જો રો-
તાન રોતાનને કાહોડેછે તો તે પોતે પોતાની સામે યદ્યપ્પા, તારે તેની પાદશાહત
કેમ કાપ્પેમ રહેશે? ૨૭ ને જો હું બાલજેબબની મદદથી દેવાને કાહાંડુંછી, તો
તમારા દીકરા કોણથી કાહોડેછે? વાસતે તેઓ તમારો ઇનસાફ કરશે. ૨૮ પણ
જો હું આદના રહથી દેવાને કાહાંડુંછી તો આદનાની પાદશાહત તમારો પાસે આવી
પોહોંચી છે. ૨૯ નહીં તો જોરાવરનાં ધરમાં જઈને પેહેલાંથી તે જોરાવરને બાંધી-
આ વીના તેનો રામન કોઈથી કેમ લુટાવ્વે? પણ તેને બાંધીઆ પછી તે તેનું
ધર લુટી શકે. ૩૦ જે મારી ગમ નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે
એકડું નથી કરતો, તે વેરી નાંખેછે. ૩૧ એ સાફ હું તમને કહુંછી કે હરેક પાપ
તથા કુફર માણસોને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કુફર તે માણસને
માફ નહીં કરારો. ૩૨ ને આદમીના બેઠાને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહેરો તેતેને માફ
કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈકંઈકેહેરો તેતેને માફ નહીં કરારો, આએ
જહાનમાં નહીં, ને આવતી જહાનમાં પણ નહીં. ૩૩ જહાડ શાફ, ને તેનું ફલ
શાફ ગણો; ઇઆ જહાડ નકાર, ને તેનું ફલ પણ નકાર ગણો; કાંજે જહાડ
ફલથી આલખાએછે. ૩૪ એ સાપોનાં બચાંએ, તેમ જુરા છતાં બલી વાત
શી તરેહ કહી શકો? કેમકે દીલનાં ભરપુરપણામાંથી મોહો બોલેછે. ૩૫ શાફ
માણસ દીલના શારા ખજનામાંથી શાફ કાહોડેછે, ને નકાર માણસ નકારા
ખજનામાંથી નકાર કાહોડેછે. ૩૬ પણ હું તમને કહુંછી કે જે હરેક નકામી
વાત માણસો કેહેરો તે બાબત ઇનસાફ ઠરાવને દાહોડે તેઓને જવાબ દેવા પડ-
શે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું રાસત ઠરાવારો; ઇઆ તારી વાતોથી તકસીર-
દાર ઠરાવારો.

૩૮ તારે રાસતરીએમાંના તથા ફોરોશીએમાંના કેટલાએકે જવાબ આપીને
કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે તારાથી એક નીરાણી જોવા આહીએછીએ. ૩૯ ને
તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, બદ તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગે-
છે, પણ ઇએના નખીની નીરાણી શીવાએ કોઈ નીરાણી તેઓને નહીં અપા-
શે. ૪૦ કેમકે જેમ ઇએના તરણ રાત દાહાડા મગરમછનાં પેટમાં રહીએ,
તેમ આદમીનો બેઠો પણ તરણ રાત દાહાડા જમીનનાં પેટમાં રહેશે. ૪૧ નીન-
વેનાં માણસ ઇનસાફ ઠરાવને દાહોડે આ લોકની સાથે ઉઠી ઉભા રહેશે, ને
એઓને તકસીરદાર ઠરાવશે, કેમકે ઇએનાએ મુનાદી કીધાથી તેઓએ તો-

બા કીધી, પણ, જુઓ, હવેના કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૨ દકશાણની રાણી આ લોકોની સાથે ઇનસાફ કરવાને દાહોડે ઉઠી ઉભી રહેશે, ને એઓને તકસીરદાર કરાવશે; કાંજે જમીનને છોડેથી સુત્રીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને તે આવી, પણ, જુઓ, સુત્રીમાન કરતાં હીઆં એક મોટો છે. ૪૩ જરે નાપાક રૂઠ માણસમાંથી જોએએ, તારે તે ઉજડમાં આરામ શોધતો ફરે, પણ નથી પામતો. ૪૪ તારે તે ફેહે છે કે, હું જેમાંથી નીકલીઓ તેજ મારાં ઘરમાં પાછા જાશ; ને જરે તે આવે છે તારે તે તેને ખાલી તથા વાણેલું તથા શોભાવંત જુએ છે. ૪૫ પછી તે જાહેને પોતા કરતાં ખીજ સાત ખુરા રૂઠને પોતાની સાથે લાવે, ને તેઓ તેમાં પેસીને તાંહાં રહે, તારે તે માણસને છેલો હાલ પહેલા કરતાં ખુંડે થાએ. તેમ આ ખુરી પહેડીને પણ થશે.

૪૬ એને લોકોને તે ફેહેતો હતો, તારે જુઓ, તેની મા તથા તેના બાઈબાહાર ઉભા હતા, ને તેની સાથે વાત કરવા આહવાતા હતા. ૪૭ તારે કોઈએ તેને કહીજે કે, જો, તારી મા તથા તારા બાઈબાહાર ઉભા છે, ને તેઓ તારી સાથે વાત કરવા આહે. ૪૮ પણ જોયું તેને કહીજે તેને તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, મારી મા કોણ છે? ને મારા બાઈ કોણ છે? ૪૯ પછી તેણે પોતાના રાગીરદોની ગમ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહીજે કે, જુઓ મારી મા, તથા મારા બાઈ. ૫૦ કેમકે મારા આસમાનમાંના આપની મરજી પરમાણે જે કોઈ આલે છે તેજ મારો બાઈ તથા બેહેન તથા મા છે.

બાબ તેરમો.

એને તેજ દાહોડે હસુ ધરથી નીકલીને દરીઆ કીનારે બેઠો. ૨ ને એવી મોટી ભીડ તેની પાસે એકઠી થઈ, કે એક હોડી પર તે ચઢી બેઠો; ને બધા લોક કાંઠે ઉભા રહીઆ. ૩ ને તેણે તમસીલોમાં બોલતાં તેઓને ઘણી વાતો કહી કે, જુઓ, વાવનાર વાવવાને બાહાર ગઈઓ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે ફેટલાંએક [ખી] રસતાની કોરે પડીઆં; ને પરંદાઓએ આવીને તેઓને બાઈ નાંખીઆં. ૫ ને ફેટલાંએક પથરની ભાંએ પર પડીઆં, જાંહાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેઓને માટીનું ઉંડાણ ન હતું મોટે વેહેલાં ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર તેઓ સીમલાઈ ગઈઆં, ને જડ નહીં હતી વાસતે શુકાઈ ગઈઆં. ૭ ને ફેટલાંએક કાંઠાનાં જાહાડમાં પડીઆં; ને કાંઠાનાં જાહાડોએ વધીને તેઓને ગુંથીનાંખીઆં. ૮ પણ ખીજાં શારી ભાંએ પર પડીઆં, ને ફક્ત લાવી-

આં; ફેટલાંઝિક શોગણાં, ને ફેટલાંઝિક શાકગણાં, ને ફેટલાંઝિક તીરાગણાં.
૯ જેને શાંભલવાને કાન છે તે શાંભલે.

૧૦ પછી શાગીરદોઝમે પાસે આવીને તેને કહીજે કે, તું તેઝ્માને તમસીલામાં કેમ ફેહેછે? ૧૧ તારે તેણે જવાખ આપીને તેઝ્માને કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહતના બેદ જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ તેઝ્માને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેને બહુ થરો; પણ જેની પાસે નથી તેની પાસે જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો. ૧૩ ઝમે સારું હું તેઝ્માને તમસીલામાં કહુંછું; કેમકે તેઝ્મા દેખતાં, નથી દેખતા; ને શાંભલતાં, નથી શાંભલતા; ને સમજતા નથી; ૧૪ ને ઈસાઈઝ્માની નકુઅત તેઝ્મા બાબતની પુરી થઈ, જે ફેહેછે કે, “તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ નહીં સમજશો, ને દેખતાં તમે દેખશો, પણ તમને નહીં શુજશે. ૧૫ કાંજે ઝમે લોકોનાં દીલ જડ થઈ ગઈઝ્માં છે, ને કાનોઝમે ઝમેઝ્મા ધીમે શાંભલેછે, ને ઝમેઝ્માની ઝાંઝા ઝમેઝ્માઝમે મીથેલી છે, ૨જે કદી ઝમેઝ્મા ઝાંઝાઝમે જુઝમે, ને કાનોઝમે શાંભલે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું ઝમેઝ્માને સમા કરું.” ૧૬ પણ યુઆરક છે તમારી ઝાંઝા, કેમકે તેઝ્મા દેખેછે; તથા તમારા કાનો, કેમકે તેઝ્મા શાંભલેછે. ૧૭ કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછું કે જે જે તમે જુઝ્માછો, તે ઘણા નખીઝ્માઝમે તથા રાસતોઝમે જેવા ચાહીઝ્માં, પણ જોધઝ્માં નહીં; ને જે જે તમે શાંભલોછો તે શાંભલવા ચાહીઝ્માં, પણ શાંભલીઝ્માં નહીં. ૧૮ તો વાવનારની તમસીલ તમે શાંભલો. ૧૯ જરે પાદશાહતની વાત કોઈ શાંભલેછે, ને નથી સમજતો, તારે ખુરો આવેછે, ને તેનાં દીલમાં જે વાવેલું તે તે લઈ જઝ્મેછે; રસતાની કોરે ખી જે પામીઝ્મા તે ઝમેજ છે. ૨૦ ને પથરની ભોંઝમે પર ખી જે પામીઝ્મા તે ઝમે છે કે વાતને શાંભલીને તુરત ખુશીથી તેને માનીલેછે. ૨૧ તો પણ તે પોતામાં જડ નથી રાખતો; વાસતે ઝિક્કી થોડી વાજજ રહેનાર છે, કાંજે વાતને લીધે સંકટ ઈઝ્મા સતાવણી આવેછે, તારે તુરત તે ઠોકર ખાઝ્મેછે. ૨૨ ને કાંઝાનાં જહાડોમાં ખી જે પામીઝ્મા તે ઝમે છે કે, વાત શાંભલેછે, પણ ઝ્મા દુનીઝ્માની ચીંતા તથા દોલતના ફરેખ વાતને યુંથી નાંખેછે, ને તે બેફલ થઈ જઝ્મેછે. ૨૩ પણ શાગી ભોંઝમે પર જે ખી પામીઝ્મા તે ઝમે છે કે, વાત શાંભલેછે, ને સમજેછે, ને તેમાં નીરાચે ફલ લાગેછે, કોઈમાં શોગણાં, કોઈમાં શાકગણાં, ને કોઈમાં તીરાગણાં.

૨૪ તેણે તેઝ્માને ખીજી તમસીલ આપીને કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહત

એક માણસના સરખી છે જેણે પોતાનાં એતરમાં રાઈ ખી વાવીજી. ૨૫ પણ માણસો ઉંઘતાં હતાં તારે તેના દુરામને આવીને ધડમાં કડવા દાણા વાવીઆ, ને આવીઆ ગઈઆ. ૨૬ પણ જરે છોડવા ઉગીઆ, ને ચમરી આવી, તારે કડવા દાણા પણ દેખાઈઆ. ૨૭ તારે તે ધરખારીના ચાકરોએ પાસે આવીને તેને કહીજી કે, સાહેબ, તે શું તારાં એતરમાં રાઈ ખી વાવીઉં નહીં હતું ? તો તેમાં કડવા દાણા કાંઠાથી આવીઆ ? ને તેણે તેઓને કહીઉં કે, કોઈ દુરામને એ કરીઉં છે. ૨૮ તારે ચાકરોએ તેને કહીઉં કે, તારીમરજી હોએ તો હમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ તેણે કહીઉં કે, ના, તમે કડવા દાણા એકઠા કરતા રહે ધડને પણ તેની સાથે ઉખેડો. ૩૦ ફસલ સુધી બેઠુંને સાથે વધવા દો; ને કાપતી વેલા કાપનારાઓને હું કહીશ કે, તમે પેહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાલવા સાથે તેના ભારા બાંધો, પણ ધડે મારી વખારમાં બરો.

૩૧ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ આપીને કહીઉં કે, આસમાનની પાદશાહત પીલુનાં ખી સરખી છે, જેને એક જણે લઈને પોતીકાં એતરમાં વાવીઉં.

૩૨ તે સઘલાં ખી કરતાં નાહાનું છે, પણ વધીઆ પછી [સરવ] છોડવા કરતાં તે મોટું છે, ને એવું જાહાડ થાએ છે કે આસમાનનાં પરદાઓ આવીને તેની ડાલીઓ પર રહેછે.

૩૩ તેણે તેઓને ખીજી તમસીલ કહી કે, આસમાનની પાદશાહત ખમીરના જેવી છે, જેને એક ય્યારે લઈને તે બધું ખમીરવાલું થાએ તાંહાં સુધી આગ્રના તરણ માપામાં ધાવી મુકીઉં.

૩૪ એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને તમસીલોમાં કહી; ને તમસીલ વગર તેણે તેઓને કહીઉં નહીં. ૩૫ એ સાથે કે નખીએ જે કહીઉં હતું તે પુરું થાએ, કે “હું માઈ મોહીનું તમસીલોથી ઉઘાડીશ, ને દુનીઆનો પાઈઓ નાંખવાથી જે ગુપતમાં રખાઈઆ છે તે હું પરગટ કરીશ.”

૩૬ તારે ઇસુ તે બીડને રવાના કરીને ધર ગઈઓ; પછી તેના શાગીરદોએ તેની પાસે આવીને કહીઉં કે, એતરમાંના કડવા દાણાની તમસીલની માએની હમેને દેડે. ૩૭ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીઉં કે, રાઈ ખી જે વાવે છે તે આદમીનો બેટો છે; ૩૮ ને એતર દુનીઆ છે; ને શાગાં ખી પાદશાહતનાં ફરજંદો છે; પણ કડવા દાણા ખુરાનાં ફરજંદો છે; ૩૯ ને જે દુરામને તેને વાવીઆં તે રોતાન છે; ને ફસલ દુનીઆની આખર છે; ને કાપનારા શીરશાઓ છે. ૪૦ વાસતે જેમ કડવા દાણા એકઠા કરાએ છે, ને આગમાં બલાએ છે,

તેમ આ દુનીઆની આપરે થશે. ૪૧ આદમીનો બેઠો પોતાના શીરશતાઆને મોકલશે, ને તેઆ બધાં ઠોકર અવડાવનારાંઆને તથા ખુશાઈ કરનારાંઆને તેની પાદશાહતમાંથી ઝમકડાં કરશે. ૪૨ ને તેઆને આગના કુંડમાં નાંખી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે. ૪૩ તારે રાસતો પોતાના આપની પાદશાહતમાં આફતાયના સરખા નુરાની થશે. જેને સાંભલવાને કાન છે તે સાંભલે.

૪૪ વડી આસમાનની પાદશાહત ખેતરમાં સંતોડેલા અજનાના સરખી છે, જેને કોઈ માણસ બેઠને છુપો રાખેછે, ને તેની ખુશીને લીધે જામ્મેછે, ને પોતાનાં જેઠલાં છે તે બધાં વેચી નાંખીને તે ખેતર વેચાતું લેછે. ૪૫ વડી કોઈ વેપારી જે શારાં મોતીને રોધેછે તેના સરખી આસમાનની પાદશાહત છે, ૪૬ જેને ઘણી કીમતનાં ઝમક મોતીની રોધ લાગીઆથી તેણે જામ્મેને પોતાનું બધું વેચી નાંખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વડી આસમાનની પાદશાહત જાલના જેવી છે, જેને લોકે દરીઆમાં નાંખી, ને હરેક તરેહનું તેમાં સમેઠાઈ. ૪૮ ને તે ભરાઈ ગઈઆ પર તેઆ તેને ફીનારે ખેંચી લાવીઆ, ને બેસીને જે શાઈં હતું તે વાસણોમાં ઝેકડું કીધું, ને નહાઈ ફેંકી દીધું. ૪૯ ઝમેમજ દુનીઆની આપરે થશે. ફીરશતાઆ આવીને રાસતોમાંથી ખુશઆને બાહાર જુદા કરશે. ૫૦ ને તેઆને આગની ભઠ્ઠીમાં ફેંકી દેશે. તાંહાં રડવું ને દાંત પીસવું થશે.

૫૧ હસિ તેઆને કેહેછે કે, શું તમે ઝમે બધી વાતો સમજાઆ? તેઆ તેને કેહેછે, હા ખોદાવંદ. ૫૨ તારે તેણે તેઆને કહીજે કે, જે હરેક શાસતરી આસમાનની પાદશાહત બાબત શીખેલો છે તે ઝમેક ધરખારીના સરખા છે, જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા જુની ચીજો કાઢોડે.

૫૩ અને ઝમેમ થઈજે હસિ ઝમે તમસીલો કહી રહીઆ, તારે તાંહાંથી આલી-આ ગઈઆ. ૫૪ ને પોતાના મુલકમાં આવીઆ પર તેણે તેઆનાં ઝખાદત-આનામાં ઝમેરી તાલીમ આપી કે તેઆ તાજુબ થઈને બોલીઆ કે, ઝમેને આ દાનાઈ તથા કરામતો કાંહાંથી? ૫૫ શું ઝમે સુથારનો બેઠો નથી? ઝમેની મા શું મરીઝમ નથી કેહેવાતી? ને ઝમેના બાઈ શું ઈઆકુમ તથા ઇઆશી તથા સીમોન તથા હાહુદા નથી? ૫૬ ને ઝમેની સઘલી બેહેનો શું આપણી પાસે નથી? તો આ બધું ઝમેને કાંહાંથી મલીકું? ૫૭ ઝમેમ તેઆઝમે તેની બાબત ઠોકર આધી, પણ હસિઝમે તેઆને કહીકું કે, નખી પોતાના મુલકમાં તથા પોતાનાં ધરમાં

ન હતાં ઇજિપ્ત વીનાનો નથી. ૫૮ ને તેઓના બેઝમિતકાદને લીધે તેણે તાંહાં ઘણી કરમતો નહીં કીધી.

ખાખ ચઉદમો.

તે વખતે હેરોદ શાહે ઇસુની તારીફ શાંભલી. ૨ ને પોતાના આકરેને કહીજે કે, ઇઓહાન જે બાપતીસમા કરનાર તે યોજ છે, તે મરી ગયેલાઓ-માંથી ઉઠીઓ છે, વાસતે તેનાથી મોજેજ બનેછે. ૩ કેમકે હેરોદે પોતાના ભાઈ શીઝપનો બઈચ્છર હેરોદીઆને લીધે ઇઓહાનને પકડી ય્મો હતો, ને તેને બાંધીને કેદખાનામાં નાંખીઓ હતો. ૪ કાંજે ઇઓહાને તેને કહીજે હતું કે, તે તારી થાય્મે ય્મે રવા નથી. ૫ ને તે તેને મારીનાંખવા આહાતો હતો, પણ લોકો-થી તે બીધો, કેમકે તેઓ તેને નમી ગણતા હતા. ૬ પણ હેરોદની વરરાગાંઠ આવી, તારે હેરોદીઆની દીકરીયે તેઓની આગલ નાચીને હેરોદને ખુશ કીધો. ૭ તારે જે કુંઈ તે માગે તે તેને આપવાનું તેણે રામ આપને કપ્પલ કીધું. ૮ તારે પોતાની માતા અગાઉથી શીખવીઆ ઉપરથી તે બોલી કે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનારનું માથું હીઆં ચ્ચેક કથરોટમાં મને આપ. ૯ તે પર શાહ દલગીર થઈઓ, તો પણ રામને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેસનારાઓને લીધે તેણે તે આપવાનો હુકમ કીધો. ૧૦ ને તેણે કેદખાનામાં મોકલીને ઇઓહાનનું માથું કપાવીજે. ૧૧ પછી તેનું માથું ચ્ચેક કથરોટમાં લવાઈજે, ને તે છોકરીને અપાઈં, ને તે પોતાની માની પાસે લઈગઈ. ૧૨ તારે તેના શાગીરદોય્મે પાસે આવીને તેનું મુડદું ઉઠાવીને દાટીજે, ને જઈને ઇસુને ખબર કહી. ૧૩ તારે ઇસુ ય્મે શાંભલીને તાંહાંથી હોડીય્મે ઉઠડ ટેકાણે ચ્ચેકલો ગઈઓ, ને લોકો તે શાંભલીને રોહોરોમાંથી પગ રસતે તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૪ અને ઇસુય્મે નીકલીને મોટી ભીડ દીઠી, તારે તેણે તેઓ પર રહમ કરીને તેઓમાંના માંદાઓને સમા કીધા. ૧૫ ને સાંહાંજ પડી તારે તેના શાગીરદોય્મે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, આ ટેકાણું ઉઠડ છે, ને હવે વખત ગઈઓ છે, વાસતે લોકોને રવાના કર કે તેઓ ગામોમાં જઈને પોતાને સાચા ખાવાનાં વેચાતાં લે. ૧૬ પણ ઇસુય્મે ય્મેઓને કહીજે કે, તેઓને જવાનું કારણ નથી, તમે તેઓને ખાવાને આપો. ૧૭ ને ય્મેઓય્મે તેને કહીજે કે, પાંચ રોટલી ને બે માછલી વગર હીઆં હમારી પાસે કુંઈ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજે કે, તે હીઆં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પછી તેણે લોકોને ધાસ પર બેસવાનો હુકમ

આવીઓ, ને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની ગમ જોઈને દુઆ માગી, ને રોટલી ભાંજીને શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [વીરશી]. ૨૦ ને તેઓ સઘલા આઈને ધરાઈઆ પછી વધેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરેલી તેઓએ ઉડાવી. ૨૧ ને જોઓએ આપું તેઓ ઓરત બચાં ઉપરાંત પાંચ હજારને શુભારે મરદો હતા.

૨૨ અને ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે, હું પોતે લોકોને રજા આપું તેટલામાં તમે હોડીમાં બેસીને મારી અગાઉ પેલેપાર જાઓ. ૨૩ ને લોકોને તેણે રવાના કીધા, તારે તે દુઆ-માગવાને એક પાહાડ પર એકલો ગઈઓ, ને સાંહાંજ પડીઆ પર તાંહાં તે એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વખત હોડી દરીઆમાં છતાં જાળઆથી ડમોડલ કરાઈ, કેમકે પવન ઉલથે હતો. ૨૫ ને રાતના ચોથા પોહોરે ઇસુ દરીઆ પર ચાલતો તેઓની પાસે ગઈઓ. ૨૬ જારે શાગીરદોએ તેને દરીઆ પર ચાલતો દીઠો, તારે તેઓએ ગમરાઈને કહીજે કે, એ છાઈઓ છે, ને ખીલીકથી જુમ પાડી. ૨૭ પણ તરતજ ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છજે, ખીલો ના. ૨૮ તારે પીતરે તેને જવાબ આપીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, એ જો તું છે, તો તારી પાસે પાણી પર આવવાને મને હુકમ આપ. ૨૯ ને તેણે કહીજે કે, આવ. તારે પીતર હોડી પરથી ઉતરીને ઇસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલીઓ. ૩૦ પણ પવન જબજો દીઠા પર તે ખીધો, ને કુબવા લાગીઓ, તારે તેણે જુમ પાડીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, મને બચાવ. ૩૧ ને ઇસુએ તુરત હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહીજે કે, ઓ કમ એતકાદી, તું કેમ શક લાવીઓ? ૩૨ ને તેઓ હોડીમાં આવીઆ પર પવન બંધ પડીઓ. ૩૩ તારે હોડીમાં જ હતા તેઓએ આવીને તેનો સજદો કરીને કહીજે કે, ખરાખર તું ખોદાનો બેથો છે.

૩૪ અને તેઓ પાર ઉતરીને ગનેસારત મુલકમાં આવીઆ. ૩૫ ને તે મકાનના લોકોએ તેને એલખીઓ, ને તે આપ્યા મુલકમાં આરો ગમ મોકલીને બધા ખીમારોને તેની પાસે લાવીઆ. ૩૬ ને ફક્ત તેનાં લુગડાંની કોર અડકવા સાર તેઓએ તેની આજીજી કીધી; ને જોલા અડકીઆ તેટલા સમા થઈઓ.

બાબ પંદરમો.

તારે ઇશ્રાલિમમાંના શાસતરીઓએ તથા ફોશીઓએ ઇસુની પાસે આવીને કહીજે કે, ૨ તારા શાગીરદ જુજરગોની રવાઈઓને શા વાસે

૨૬ કરેછે? કેમકે તેઓ સોટલી ખાઈને તારે પોતાના હાથ ધોતા નથી. ૩ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે પોતાની સ્વાધિનિયમિતતા જાણના હુકમો શા વાસે ૨૬ કરોછે? ૪ કેમકે આદામ હુકમ આપીઓ છે કે, તું પોતાનાં મા-આપને આપર આપ, ને આપ ઇમા મા ઉપર જે કોઈ લાનત નાંખે, તે જનથી મારીઓ જાઓ. ૫ પણ તમે જોહોછે કે જે કોઈ આપને કે માને કેહે છે, જે કંઈ મારાથી તને લાભ થાઈ તે દાન છે, ૬ ને પોતાના આપનો કે પોતાની માની આપર તે નહીં રાખે, [તો કંઈ મુશ્કેલી નહીં]. આ પરમાણે તમે પોતાની સ્વાધિનિયમિતતા જાણના હુકમ ૨૬ કીધો. ૭ આ હંગામો, ઇસાઈઓએ તમારી બાબત વાજબી નિયમિત કીધી કે, ૮ “આ લોક પોતાનાં મોહથી મારી પાસે આવેછે, ને હોહોથી મને આપર આપેછે, પણ આપનાં દીલ મારાથી દુર છે. ૯ ને તાલીમ કરવામાં ઇનિસાનતા હુકમો શીખવીને તેઓ બેફાઈમાં મારી પરસતરા કરેછે.”

૧૦ પછી તેણે જોહોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહીજે કે, તમે સાંભળો ને સમજો કે, ૧૧ જોહોમાં જે જાઓછે તે આદમીને નાપાક નથી કરતું, પણ જે કંઈ જોહોમાંથી નીકળેછે તે જ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૨ તારે તેના સાગીરોએ પાસે આવીને તેને કહીજે કે, ફરોશીઓએ આ વાત સાંભળીને ઠોકર આપી આ તું જાણેછે કે નહીં? ૧૩ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, જે હરેક રોપ મારા આસમાનમાંના અપેરોપીઓ નથી, તે ઉજારો. ૧૪ તેઓને રહેવા દો, તેઓ આંધલા આંધલાઓને દોરનારા છે, ને જે આંધલા આંધલાને દોરે તો બંને ખાડામાં પડશે. ૧૫ પછી પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, આપે તમ-સીલનો માર્ગની હમને કેહે. ૧૬ તારે ઇસુએ કહીજે કે, શું તમે પણ હજી મુઠી બેસમજ છો? ૧૭ શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ જોહોમાં પેરેછે તે પેટમાં જાઓછે, ને સંકારમાં બહાર નંખાઓછે. ૧૮ પણ જે જોહોમાંથી નીકળેછે તે દીલમાંથી આવેછે, ને તે જ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૯ કેમકે ખુરા વીચાર, ખુન, જના, હરામકારી, ચોરી, જુઠી સાહેલી, તથા કુફર દીલમાંથી નીકળેછે. ૨૦ આદમીને નાપાક કરેછે તે આજે છે; પણ ન-ધોઈને હાથે આતું આદમીને નાપાક કરતું નથી.

૨૧ તારે ઇસુ તાંહાથી નીકળીને સોર તથા સીદોનની હદોમાં ગઈઓ. ૨૨ ને જુઓ આ કતાની આરતે તે હદોમાંથી આવીને ખુમ પાડતાં તેને કહીજે કે, આદાવંદ, દાઉદના બેટા, મારા ઉપર રહમ કર; મારી દીકરી દેવથી બહુ પીડા

પામેછે." ૨૩ પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ આપ્યો નહીં; ને તેના શાગીર-
દોએ પાસે આવીને અજ્ઞ કરતાં તેને કહીજે કે, તેને રવાના કર, કેમકે તે આ-
પણી પાછલ ખુમ પોડેછે. ૨૪ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજે કે, ઇસિરાએલનાં
ઘરનાં જાવાએલાં ગેટાંની પાસે હું માકલાઈએ છું; ખીજ પાસે નહીં.
૨૫ પછી તેણે આવીને તેનો સજ્જો કીધો, ને કહીડું કે, ઓદાવંદ, મારી મદદ
કર. ૨૬ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીડું કે, છોકરાંએની રોટલી લઈને કુત-
રાંને નાંખવી મુનાસીબ નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીડું કે, ઓદાવંદ ખરું, તો પણ
કુતરાં પોતાના ઘણીએની મજ પરથી જે કકડા પોડેછે તેમાંથી આવ્યેછે.
૨૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીડું કે, એ આરત, તારે અંતકાદ
મોટા છે, જે તું આહેછે તે તને થાય. ને તેજ ઘડીથી તેની દીકરી સમી થઈ.

૨૯ તારે ઇસુ તાંહાંથી નીકળીને ગાલીલના દરીઆ પાસે આવીએ, ને
પાહાડ પર ચઢીને તાહાં બેઠો. ૩૦ ને બહુ લોકો લંગડાએ, આંધલાએ-
ને, મુંગાએ, ટુંડાએ, તથા ખીજ ઘણાં પોતાની સાથે લઈને તેની
પાસે આવીએ, ને તેએએ તેએને ઇસુના પગ પાસે મુકીએ,
ને તેણે તેએને સમા કીધા. ૩૧ એવા કે મુંગાએ બોલતા, ટુંડાએ
સમા, લંગડાએ ચાલતા, ને આંધલાએ દેખતા કીધા. એ બેઠે
લોકો તાજુબ થઈએ ને ઇસિરાએલના ઓદાની તારીફ કીધી. ૩૨ પછી
ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને કહીડું કે, એ લોકો પર મને રહમ
આવેછે, કેમકે આજ તરણુ દાહાડા થઈએ એએ મારી સાથે રહીએ છે, ને એ-
એને ખાવાને કંઈ નથી, ને એએને બુખીએ માકલી દેવાને હું નથી આહાતો,
રએ રસતામાં એએ નાતાકત થઈએ. ૩૩ ને તેના શાગીરદ તેને કહેછે કે,
એટલા બધા લોકો ધરાએ તેટલી રોટલી રાતમાં હમારી પાસે કાંહાંથી? ૩૪ તારે
ઇસુ તેએને કહેછે કે, તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? તારે તેએએ કહીડું કે,
સાત, ને નાહાની માછલી થોડીએક છે. ૩૫ તારે તેણે તે લોકોને જમીન
પર બેસવાનો હુકમ કીધો. ૩૬ ને તે સાત રોટલી તથા માછલી લઈને દુઆ
માગીને બાંજી, ને પોતાના શાગીરદોને આપી, ને શાગીરદોએ લોકોને [પીરશી].
૩૭ તારે સરવે આધું ને ધરાઈએ; પછી બચેલા કકડાએની ભરેલી સાત
ઢેપલી તેએએ ઉઘાવી. ૩૮ ને એએએ આધું તેએ આરતો બચાએ
શીવાએ ચાર હજાર મરદ હતા. ૩૯ ને લોકોને રવાના કરીએ બાદ હોડીમાં
બેસીને માગદાલાની હદમાં તે આવીએ.

બાબ શોલમો.

અને ફોરોશીઆએ તથા શાદુકીઆએ આવીને તેની અજમાએ કરતાં માગીકું કે, હમને આસમાનથી નીરાણી દેખાડ? ૨ પણ તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીકું કે, સાંહાંજ પડેછે તારે તમે કોહોછો કે ઉધાડ થશે, કાંજિ આસમાન લાલ છે. ૩ ને રાહવારે કોહોછો કે, આજ જડી થશે, કાંજિ આસમાન લાલ તથા અંધરાએલું છે. આ હોંગીઆ, તમે આસમાનની સુરત પારખી જાણોછો ખરા, પણ વખતો નીરાણીઆને શું તમે પારખી નથી રાકતા? ૪ ખુરા તથા હરામકાર લોક નીરાણી માગેછે, પણ ઈઆના નખીની નીરાણી શીવાએ બીજી નીરાણી તેઓને નહીં દેખાડશે: પછી તે તેઓને મુકીને ગઈઆ.

૫ અને તેના શાગીરદો પેલે પાર આવીઆ, પણ રોટલી લેવાને વીસરી ગઈઆ. ૬ તારે ઈસુએ તેઓને કહીકું કે, ફોરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત તમે ખબરદારી રાખો, ને હોરોઆર રોહો. ૭ તારે તેઓએ માહોમા વીચાર કરીને કહીકું કે, આપણે રોટલી નથી લીધી વાસતે [તે એમ કહે-છે]. ૮ ઈસુએ એ જાણીને તેઓને કહીકું કે, આ કમએતકાદીઆ, તમે રોટલી નથી લીધી તે સાંઝ માહોમા કેમ વીચાર કરોછો? ૯ શું હજી મુઠ્ઠી તમે નથી સમજતા? પાંચ હજારની પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તે શું ઈઆદ નથી રાખતા? ૧૦ વલી ચાર હજારની સાત રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, શું તે પણ [ઈઆદ નથી]? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે, ફોરોશીઆનાં તથા શાદુકીઆનાં ખમીર બાબત હોરોઆર રોહો, એવું જ મેં તમને કહીકું તે રોટલી બાબત નથી કહીકું. ૧૨ તારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર બાબત નહીં, પણ ફોરોશીઆ તથા શાદુકીઆની તાલીમ બાબત હોરોઆર રહેવાનું તેણે કહીકું હતું.

૧૩ અને ઈસુએ ફીલપની કાઈશારીની હદમાં આવીને પોતાના શાગીરદોને પુછીકું કે, આદમીનો બેટો જો હું, તે હું કોણ છઉં, લોકો શું કહેછે? ૧૪ તારે તેઓએ કહીકું કે, કેટલાએક કહેછે કે, ઈઆહાત બાપતીસમા કરનાર છે, ને કેટલાએક કે એલીઆ, ને કેટલાએક કે ઈરેમીઆ, ઈઆ નખીઆમાંનો એક છે. ૧૫ તે તેઓને કહેછે, પણ તમે શું કોહોછો? હું કોણ છઉં? ૧૬ તારે સીમોન પીતરે જવાબ આપીને કહીકું કે, જીવતા ખોદાનો બેટો ખરીસત તું છે. ૧૭ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેને કહીકું કે, સીમોન, ખાસઆના, તું

મુખારક છે, કેમકે ગિરાત તથા લોહીએ નહીં, પણ આસમાનમાંના મારા બાપે તને એ જણાવીકે છે. ૧૮ ને હું તને કહું છું કે, તું પીતર છે, ને આ પથર પર હું મારી મંડલી ઉભી કરીશ, ને તેના ઉપર દોજખના દરવાજા ફેરવે નહીં પામરો. ૧૯ ને આસમાનની પાદશાહતની કુંચીએ હું તને આપીશ, ને જમીન ઉપર તું જે કંઈ બાંધરો, તે આસમાનમાં બંધારો; ને જમીન ઉપર જે કંઈ તું છોડરો, તે આસમાનમાં પણ છોડરો. ૨૦ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને હુકમ આપીએ કે, ઇસુ જે ખરીસત તે હું છું, એ તમારે કોઈને કહેવું નહીં.

૨૧ તાર પછી ઇસુ પોતાના શાગીરદાને જણાવવા લાગીએ કે, તેને ઇશ્રાએલમાં જવું, ને વડીલા તથા મુખી કાહીનોથી તથા રાસતરીઓથી બહુ દુખ ઉઠાવવાં, ને મારીઆજવું, ને તીજે દાહાડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૨૨ તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈએ, ને તેને જાણીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, એ તારાથી દુર રહે, એ તને નહીં થરો. ૨૩ પણ તેણે ફરીને પીતરને કહીજે કે, આ શેતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ઠોકર ખવડાવનાર છે; કેમકે ખોદાની વાતો નહીં, પણ આદમીએની તું આહે છે. ૨૪ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, જો કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે છે, તો તે પોતાનો ધનિકાર કરે, ને પોતાનો ક્રિસ જીવડાને મારી પાછલ આવે. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે છે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવરો. ૨૬ કાંજે માણસ જો આખી જહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોરો, તો તેને શો ફાએદો થઈએ; હઆ માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપરો! ૨૭ કેમકે આદમીનો બેઠો પોતાના બાપની જલાલ તથા પોતાની શીરશતાએ સાથે આવરો; ને તારે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ભરી આપરો. ૨૮ હું તમને ખચીત કહું છું કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએટ એવા છે કે આદમીના બેઠાને પોતાની પાદશાહતમાં આવતો જોરો તાંહાં સુધી મોતને નહીં જ આપરો.

બાબ સતરમો.

અને છ દાહાડ પછી ઇસુએ પીતરને તથા હઆકુબને તથા તેના ભાઈ હઆહાનને સાથે લીધા, ને તેતેઓને એક જગ્યા પાહાડ પર એકાંત લઈ ગઈએ. ૨ ને તેની શીકલ તેઓની આગલ બદલાઈ ગઈ, હઆને તેનો ગેહોરો આકુ-

તાબતા સરખો ચત્રકીઓ, ને તેનો પોશાક નુરતા જ્યો સફેદ થઈ ગઈઓ.
 ૩ તારે જુઓ, મુસા તથા ઝિલીઆ તેની સાથે વાત કરતાં તેઓને દેખાઈઆ.
 ૪ તારે પોતરે બોલતાં ઇસુને કહીઈ કે, ખોદાવંદ, આપણે હીઆં રહેવું સારું છે,
 જે તારી મરજી હોય તો હીઆં હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે
 સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક ઝિલીઆને સાર. ૫ તે કેહેતો હતો
 એટલામાં જુઓ એક ચલકતી વાદલીએ તેઓ પર છાઈઆ કીધી; ને જુઓ
 વાદલીમાંથી આવાજે કહીઈ કે, એ મારો પીઆરો બેટો છે, જેનામાં
 હું બહુ ખુશ છું; એનું તમે સાંભલો. ૬ ને શાગીરદો એ સાંભલીને ઉંઘા
 પડીઆ, ને ઘણા બીધા. ૭ તારે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને અડકીને કહીઈ
 કે, ઉઠો, ને બીહો ના. ૮ તારે તેઓએ પોતાની આંખો ઉંચી કરીને ઇસુ
 વીના કોઈને દીકા નહીં. ૯ ને તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે ઇસુ
 એ તેઓને હુકમ આપીને કહીઈ કે, આદમીનો બેટો મરીગએલાઓમાંથી
 પાછો ઉડે તાંહાં સુધી આ જે તમે દીકું તે કોઈને ના કેહેતા. ૧૦ તારે તેના
 શાગીરદોએ તેને પુછતાં કહીઈ કે, તો શાસતરીઓ કેમ કેહેછે કે, ઝિલીઆને
 પેહેલાં આવવું જોઈએ? ૧૧ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીઈ કે,
 ઝિલીઆ પેહેલો આવરો ખરો, ને બધો બંદોબસત કરશે; ૧૨ પણ હું તમને
 કહુંછું કે, ઝિલીઆ આવી સુકીઓ છે, ને તેઓએ તેને ઓલખીઓ નહીં,
 પણ જે કંઈ તેઓએ આહીઈ તે તેને કીધું; તેમજ આદમીનો બેટો પણ તેઓથી
 [દુખ] સેહેરો. ૧૩ તારે શાગીરદો સમજીઆ કે ઇઓહાન આપતીસમા કરનાર
 આખત તે તેઓને કેહેતો હતો.

૧૪ એને તેઓ બીડતી પાસે આવીઆ, તારે એક રાખસે તેની પાસે આ-
 વીને તેની આગળ ઘુટણીએ બેસીને કહીઈ કે, ૧૫ ખોદાવંદ, મારા દીકરા પર
 રહમ કર, કાંજે તે ફેફરાંવાલો છે, ને ઘણી પીડા સેહેછે; કેમકે તે વારેવાર આગ-
 માં, ને વારેવાર પાણીમાં પડેછે. ૧૬ ને તેને હું તારા શાગીરદોની પાસે લાવી-
 ઓ હતો, પણ તેઓ તેને સમો કરી નહીં રાકીઆ. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ
 આપીને કહીઈ કે, ઓ કમએતકાદી તથા વાંકી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું
 તમારી સાથે રહીશ? કાંહાં સુધી હું તમારી બરદાશત કરું? તેને મારી પાસે હીઆં
 લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે દેવને ધમકાવીઓ; ને તે તેમાંથી નીકલીઓ,
 ને તે છોકરો તેજ ઘડી સમો થઈઓ. ૧૯ તારે શાગીરદોએ એકાંત ઇસુ પાસે
 આવીને કહીઈ કે, હમે તેને કેમ કાહાડી નહીં રાકીઆ? ૨૦ તારે ઇસુએ તેઓને

કહીજી કે, તમારા કમચ્છેતકાદને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહુંછી કે તમને ખીલુના દાણા જેટલો ચ્છેતકાદ હોચ્છે તો તમે આ પાહાડને કોહોકે, તું હીઆંથી તાંહાં ખરી જ, ને તે ખરોડરો; ને તમને કંઈ અરાકીચ્છ થરો નહીં. ૨૧ પણ દુઆ તથા અપવાસ વગર ચ્છે જાત નીકલતી નથી.

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં ફરતા હતા તારે ઇસુચ્છે તેઓને કહીજી કે, આદ-મીનો બેટો માણસોના હાથમાં સંપારો; ૨૩ પછી તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠરો. તારે તેઓ બહુ દલગીર થઈઆ.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવીઆ, તારે કર લેનારાઓચ્છે પીતરની પાસે આવીને કહીકે કે, શું તમારો ઉસતાદ કર નથી આપતો? તેણે કહીકે કે, હા આપેછે. ૨૫ ને ઘરમાં તે આવીઓ તારે તેના બોલવા અગાઉ ઇસુચ્છે કહીકે કે, સીમોન, તને શું લાગેછે, જમીનપરના પાદશાહો કોણથી કર ઇઆ મેહસુજ લેછે? પોતાનાં છોકરાંઓ પાસેથી કે પારકાઓથી? પીતરે તેને કહીકે કે, પારકાઓથી. ૨૬ ઇસુચ્છે તેને કહીકે, તારે છોકરાંઓ તો આજાદ છે. ૨૭ તો પણ આપણે તેઓને ડોકર ન ખવડાવીચ્છે વાસતે તું દરીઆ પાસે જઈને ગલ નાંખ; ને જે માછલી પેહેલી ઉપર આવે તે પકડીલે, ને તેનું મોહો ઉઘાડીઆ પર તને રૂપીઓ મલરો, તે લઈને મારેને તારે સાઈ તેઓને આપ.

બાબ હરાડમો.

તેજ વખતે શાગીરોચ્છે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે કે, આસમાનની પાદશાહતમાં મોટું કોણ છે? ૨ તારે ઇસુચ્છે એક બાલકને પાસે તેડીને તેને તેઓની વચે રાખીજી; ૩ ને કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, તમે જે ફરીઆ નથી, ને બાલકોના સરખા થઈઆ નથી, તો આસમાનની પાદશાહતમાં તમે નહીંજ પેશરો. ૪ વાસતે જે કોઈ પોતાને આ બાલકના સરખો ફેરાતન કરરો, તેજ આસમાનની પાદશાહતમાં મોટો છે. ૫ જે કોઈ મારે નામે એવાં એક બાલકને કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે. ૬ પણ જે નાહા-નાઓ મારા પર ચ્છેતકાદ કરેછે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને સાઈ એ બેહતર છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટે બંધા-ચ્છે, ને તે દરીઆનાં જાણુમાં ડુબાડચ્છે. ૭ ડોકરોને લીધે દુની-આને અફસોસ છે; ડોકરો આવવાની જરૂર તો છે, પણ જે માણસ-થી ડોકર આવેછે તેને અફસોસ છે. ૮ વાસતે જે તારો હાથ ઇઆ તારો પગ

તને ઠોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાપીનાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ કે બે પગ છતાં તું હમિશાની આગમાં નંખાએ, એ કરતાં લંગડા ઇઆ ટુંડા થઇને જીંદગીમાં પેશવું તારે સાફ બેહતર છે. ૯ ને જો તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાઢાડી નાંખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારી બે આંખ છતાં તું જાહાનમની આગમાં નંખાએ, એ કરતાં કાણુ થઇને જીંદગીમાં પેશવું તારે સાફ બેહતર છે. ૧૦ આ નાહાનાંઓમાંના એકને તમે નવખોડો વાસતે અબરદાર રહેજો, કાંજે હું તમને કહુંછું કે આસમાનમાં તેઓના ફીર-શતાઓ મારા આસમાનમાંના બાપનું મોહો હમિરા જોએ. ૧૧ કેમકે જે ખોવાએયું તેને અચાવવાને આદમીનો બેટો આવીએ છે. ૧૨ તમે શું ધારોછો, જો કોઈ માણસને રો ગેટાં હોએ, ને તેમાંથી એક બુલું પડે, તો શું નવાણુંને પાહાડ પર સુકાનેતે બુલાં પડેલાંને રોધવાને તે જરો નહીં? ૧૩ ને જો તે તેને જડે તો હું તમને અચીત કહુંછું કે જે નવાણું બુલાં નહીં પડીઆં હતાં તેઓ કરતાં તેના પર તે વધતો હરખાએ. ૧૪ એમ આ નાહાનાંઓમાંથી એકની હજાકી થાએ એવી તમારા આસમાનમાંના બાપની ઇછા નથી.

૧૫ વહી જો તારો ભાઈ તારે ઉલટો વાંક કરે, તો તું જા, ને તું તથા તે એકઠા થઇને તેને ઇપકો આપ; જો તે તારું શાંભલે, તો તું તારા ભાઈને પામીઓ છે. ૧૬ પણ જો તે નહીં શાંભલે, તો એક બે જણુ ખીજા તારી સાથે લે, એ સાફ કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ રાહેદોનાં મોહોથી સાખીત થાએ. ૧૭ ને જો તે તેઓનું નહીં માને, તો મંડલીને કહે, ને જો તે મંડલીનું પણ ન માને, તો તેને ગેરકોમી તથા મેહસુજ લેનારના જેવો ગણુ. ૧૮ હું તમને અચીત કહુંછું કે જે કંઈ તમે જમીન પર બંધરો, તે આસમાનમાં બંધરો; ને જે કંઈ તમે જમીન પર છોડરો, તે આસમાનમાં છોડરો. ૧૯ વહી હું તમને કહુંછું કે જો જમીન પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત બાપત એક ચીતના થઇને માગરો, તો મારા આસમાનના બાપથી તેઓને સાફ તે કરારો. ૨૦ કેમકે જાંહાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા થએલા હોએ તાંહાં તેઓની વચમાં હુંછું.

૨૧ તારે પીતરે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, મારો ભાઈ મારે ઉલટો ફેટલી વાર વાંક કરે ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ હમિએ તેને કહીડું કે, સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કહેતો, પણ શીતર ગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ વાસેને આસમાનની પાદશાહત એક પાદશાહના સરખી છે જેણે પોતાના આકરોથી હીસાખ લેવા આહીએ. ૨૪ ને તે હીસાખ લેવા બાગીએ

તારે દશ હજાર તાલંતનો ઝિંક કરજદાર તેની પાસે લવાઈઓ. ૨૫ પણ અદા-
કરવાનું તેની પાસે નહીં મલીઁ, તારે તેના આવંદે હુકમ કીધો કે તે તથા તેની
અધર્મિર તથા તેનાં છોકરાં તથા જે કુલે તેનું હતું, તે વેચાઈએ, ને કરજ
અદા કરાઈએ. ૨૬ વાસેતે તે ચાકરે તેને પગે પડીને અરજ કરતાં કહીજી કે.
આવંદ, સખર કર, ને હું તારું બધું વાલીશ. ૨૭ તારે તે ચાકરના આવંદે રહમ
કરીને તેને મુકી દીધો, ને કરજ તેને માફ કીધું. ૨૮ પણ તેજ ચાકરે બાહાર
જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના ઝિંકને દીશ, જે તેના શો દીનારનો દેવાદાર
હતો, તારે તેણે તેનો યોગ પકડીને કહીઁ કે, તારા પર જે માઈ લેહેણું છે
તે વાલ. ૨૯ તારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે પડીને તેની અરજ કરીને
કહીજી કે, સખર કર, ને હું તારું સધલું વાલીશ. ૩૦ તોઈએ તેણે માનીજી નહીં,
પણ જઈને તે કરજ અદાકરે તાંહાં લગી તેને કેદખાનામાં તાંખીઓ. ૩૧
તારે જે જે થઈજી તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થઈઆ, ને
તેઓઈએ જઈને જે થઈજી તે બધું પોતાના આવંદને કહીજી. ૩૨ તારે તેના આ-
વંદે તેને પાસે તેડીને તેને કહીઁ કે, ઓ ખુશ ચાકર, તું મારી અરજ કીધી
વાસેતે મેં તને તે બધું કરજ માફ કીધું. ૩૩ મેં તારા પર જેવો રહમ કીધો તેવો
રહમ શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવો લાજમ નહીં હતો? ૩૪ ને તેના આ-
વંદે યુસે થઈને તે તેનું બધું કરજ અદા કરે તાંહાં સુધો રાજ દેનારાઓને તેને
સોંપીઓ. ૩૫ ઈ પરમાણે જે તમે પોતાના ભાઈઓના વાંક પોતાનાં દીલથી
માફ નથી કરતા, તો મારો આસમાનમાંનો બાપ પણ તમને ઈમજ કરશે.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને ઈસુઈએ ઈ વાતો પુરી કીધી, તારે એમ થઈજી કે, ગાલીલથી તે
નીકલીઓ, ને ઈર્મરદનને પેલે પારની ઇલુદાની હદોમાં આવીઓ. ૨ તારે
ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ, ને તાંહાંતેણે તેઓને સમા કીધા.

૩ અને ફરોશીઓઈએ તેની પાસે આવીને તેની અજમાઈશ કરતાં તેને
કહીઁ કે, શું હરેક કારણથી માણસે પોતાની અધર્મિરને મુકી દેવી રવા છે ?
૪ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીઁ કે, શું તમે ઈ નથી વાંચીજી કે જેણે
રાઈમાં તેઓને પેદા કીધાં; તેણે તેઓને મરદ ઓરત પેદા કીધાં; ૫ ને કહીજી
કે, ઈ સાઈ માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાનો અધર્મિર સાથે મલીઓ
રહે, ને તે બંનો ઈંક તન થશે. ૬ વાસેતે હવેથી તેઓ બે નથી, પણ ઈંક

તન છે. એ વાસને ખોદાએ જે જોડીએ છે તેને માણસે જુદું ન કરવું. ૭ તેઓ તેને કેહે છે કે, મુસાએ એવો હુકમ કેમ આપીએ કે ફારગની આપીને તેને મુકી દેવી. ૮ તે તેઓને કેહે છે કે, મુસાએ તમારાં સખત દીલને લીધે તમને પોતાની બધાએ મુકવા દીધી, પણ રાશી એમ નહીં હતું. ૯ તે હું તમને કહું છું કે જતા રીવાએ જે કોઈ પોતાની બધાએ મુકી દેશે, તે ખીજને પરણશે, તે જતા કરે છે, ને તે મુકી દીધેલી સાથે જે પરણે છે, તે જતા કરે છે. ૧૦ તેના રાગીરદો તેને કેહે છે કે, જે બધાએ આવત મરદનો હાલ એવો હોએ, તો પરણવું રાઈ નથી. ૧૧ તારે તેણે તેઓને કહીએ કે, સરવથી એ વાત બની રાકતી નથી, પણ જેઓને આપેલું છે તેઓથી બની રાકે છે. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓ માનાં પેટથી એવા જનમીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે, જેઓને માણસોએ ખોળ બનાવીઆ; ને કેટલાએક ખોળ છે કે જેઓએ આસમાનની પાદશાહતને લીધે પોતાને ખોળ કીધા; જેનાથી આએ બની રાકે, તે કરે.

૧૩ તારે બાલકો તેની પાસે લવાઈઆં, એ સાર કે તે તેઓ પર હાથ મુકીને દુઆ માગે, પણ રાગીરદોએ તેઓને ધમકાવીઆં. ૧૪ વાસને હસુએ કહીએ કે, બાલકોને આવવા દો, ને મારી પાસે આવવાને તેઓને મને ના કરો, કેમકે આસમાનની પાદશાહત એવાઓની જ છે. ૧૫ પછી તે તેઓ પર હાથ મુકીને તાંહાંથી ગઈઓ.

૧૬ એને જુઓ, એક પાસે આવીને તેને કહીએ કે, નેક ઉસતાદ, હમે-રાંની જીંદગી પામવા સાર હું શું રાઈ કરું? ૧૭ તારે તેણે તેને કહીએ, તું કેમ મને નેક કેહે છે? એક, હઆને ખોદા, તે રીવાએ નેક કોઈ નથી; પણ અગર તું જીંદગીમાં દાખલ થવાચાહે, તો હોકમો પર અમલ કર. ૧૮ તે તેને કેહે છે કે, કીઆ! તારે હસુએ કહીએ કે, તું ખુન ન કર, તું જતા ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જુકી રાહેતી ન પુર; ૧૯ પોતાનાં મા-બાપને આબર આપ, ને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવો પીઆર કર. ૨૦ તે જુઆન તેને કેહે છે કે, એ બધાં મેં મારાં નાહાનપણથી પાલીઆં છે, હવે હું કેઈ આવત અંબુશે છું? ૨૧ હસુએ તેને કહીએ કે, જે તું કામીલ થવાચાહે છે, તો જહને જે કંઈ તારે છે તે વેચી નાંખ, ને દરીદરીઓને આપીદે, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, ને આસમાનમાં તને દોલત મલશે. ૨૨ પણ તે જુઆન એ વાત શાંબલીને દલગીર થઈને ચાલી ગઈઓ, કેમકે તેની મીલકત ઘણી હતી.

૨૩ તારે ઇસુએ પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, હું તમને અચીત કહું-
છી કે દોલતમંદોને આસમાનની પાદશાહતમાં પેરાવું કહણ છે. ૨૪ વલી હું
તમને કહુંછી કે દોલતમંદને ખોદાની પાદશાહતમાં પેરાવાકરતાં સોએનાં નાકા-
માંથી ઉઠેને જાણું સહેલ છે. ૨૫ તારે તેના શાગીરદો એ શાંભલીને ઘણા
તાજુમ થઈઆ, ને કહીજી, તો કોણ તારણ પામી શકે? ૨૬ તારે ઇસુએ
તેઓની સામું જોઈને કહીજી કે, માણસોથી એ થઈનથી શકતું, પણ ખોદા-
તાલાથી અંધ થઈશકેછે. ૨૭ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, જે હમે
અંધ મુકીને તારી પાછલ ચાલીએછીએ, વાસતે હમને શું મલશે? ૨૮ ને
ઇસુએ તેઓને કહીજી, હું તમને અચીત કહુંછી કે જરે નવી પેદાએમરામાં
આદમીનો બેટો પોતાની જલાલતાં તખત પર બેસશે, તારે તમે જે મારી પાછ-
લ આવીઆ છો, તે તમે પણ ઇસરાએમલના બારે શીરકાઓનો ધનસાફ કરવાને
બાર તખતો પર બેસશો. ૨૯ ને જે કોઈએ ધરોને, કે ભાઈઓને, કે
બેહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે અધએરને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને મારાં
નામને લીધે મુકી દીધાં છે, તે રોગણાં પામશે, ને હમેશાની જીંદગીનો વારસો
પામશે. ૩૦ પણ ઘણા જે પેહેલા, તેઓ છેલા થશે; ને જે છેલા, તેઓ
પેહેલા થશે.

બાબ વીશમો.

કેમેકે આસમાનની પાદશાહત એક ઘરબારીના સરખી છે, જે પોતાની
દરાખવાડીને સાથે મજુરો પકવાને આમદાદને વખત બાહાર ગઈઓ. ૨ ને તેણે
મજુરોની સાથે રોજનું એક દીનાર પકીને પોતાની દરાખવાડીમાં તેઓને મોકલી-
આ. ૩ ને પોહોર દાહોડો ચહડતે બાહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને
નવરા ઉભા રહેલા દીઠા. ૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે પણ દરાખવાડીમાં
જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે હું તમને આપીશ; તારે તેઓ ગઈઆ. ૫ વલી
અપોરે તથા તીજે પોહોરે બાહાર જઈને તેણે તેજ પરમાણે કીધું. ૬ ને અગીઆર
કલાકે પણ તેણે બાહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઉભા રહેલા દીઠા; તારે તે તેઓ-
ને કહેછે કે, આખો દાહોડો તમે કેમ હીઆં નવરા ઉભા રોહોછો? ૭ તેઓ તેને
કહેછે કે, કોઈએ હમને રોજે રાખીઆ નથી તે સાથે: તે તેઓને કહેછે કે, તમે
પણ દરાખવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ વાજખી હશે, તે તમે પામશો. ૮ ને
સાંઠાંજ પડીઆ પર દરાખવાડીનો ઘણી પોતાના કારભારીને કહેછે કે, મજુ-

રોને બોલાવ, ને છેલાથી માંડીને પેહેલા સુધી તેઓની મજૂરી આપ. ૯ તારે અગીઆર કલાકવાલા આવીઆ, ને તેઓ હરેકને એક એક દીનાર મળીજી. ૧૦ પછી પેહેલા આવેલાઓ આવીઆ, તારે તેઓએ ધારીહું કે તેઓને વધતું મલશે, પણ તેઓ પણ એકજ દીનાર પામીઆ. ૧૧ ને તેઓએ તે લઈને ધરધણીને ઉલટી કચકચ કરીને કહીહું કે, ૧૨ આ પાછલાઓએ એકજ કલાક કામ કરીયું, તો પણ હમે આપ્યા દાહાડાની મેહનત કરનાર તથા તડકું સેહેનારની બરાબર તે તેઓને કીધા. ૧૩ તારે તેણે તેઓમાંના એકને જવાબ આપીને કહીહું કે, દોસત, હું તારા પર ગેરવાજબી નથી કરતો, શું તેં મારી સાથે એક દીનાર પકીજી નહીં હતું? ૧૪ તાં લઈને ચાલીઓ જ; પણ જેમ તને તેમ એ છેલાઓને હું આપીશ. ૧૫ જે માંહે છે તેને મારી મરજી પરમાણે વાપરવાને શું મને રવા નથી? હું નેક છજી વાસતે શું તારી નજર બુરી થઈ છે? ૧૬ એમ જે છેલા તેઓ પેહેલા, ને જે પેહેલા તેઓ છેલા થશે; કેમકે તેડેલા ધણા છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૭ અને ઇસુએ ઇશ્રાલિમમાં જતાં, રસતે બારે શાગીરદોને એકાંત લઈ-જઈને તેઓને કહીજી કે, ૧૮ જુઓ, આપણે ઇશ્રાલિમમાં જઈએ છઈએ, ને આદમીનો બેટો મુખી કાઢીતોને તથા શાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર મોતનો દંડ ઠરાવશે. ૧૯ ને મરાખરી કરાવવાને, તથા કોરડા મરાવવાને, તથા કચસ પર જડાવવાને, તેઓ તેને ગેરકોમીઓને સોંપશે; ને તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠશે.

૨૦ તારે જેબેદીના દીકરાઓની માએ પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તેનો સજ્જો કરીને તેની પાસે કુંઠ માગીજી. ૨૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, તું શું આહેરે? તે તેને કેહેછે કે, તારી પાદશાહતમાં મારા આ બે દીકરાઓમાંથી એકને તારી જમણી ગમ, ને બીજીને તારી ડાબી ગમ બેસવાનું કેહે. ૨૨ પણ ઇસુએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તમે જે માગોછો તે તમે સમજતાં નથી; જે પીઆણું હું પીનાર છજી તે પીવાને, તથા જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી તે બાપતીસમા લેવાને શું તમે સમરથ છો? તેઓ તેને કેહેછે કે, હમે સમરથ છઈએ. ૨૩ પછી તે તેઓને કેહેછે કે, અલબત્તાં તમે માંહે પીઆણું પીશો, ને જે બાપતીસમા હું લેનાર છજી, તે તમે લેશો; પણ જેઓને સાર મારા બાપથી ઠરાવછી છે તેઓ બીના મારી જમણી ગમ કે ડાબી ગમ બેસવા દેવું એ માંહે નથી. ૨૪ ને દરો એ શાંભલીજી તારે એ બે બાઈ પર તેઓ ગુમે

થઈઆ. ૨૫ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહીજી કે, તમે જાણોછો કે ગેર-કોમીઓના પાદશાહો તેઓ પર હકુમત ચલાવેછે, ને જે મોટા છે તેઓ એઓના પર એઓનીઆર બતાવેછે. ૨૬ પણ તમારામાં એવું ન થાય; અગર તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાય; ૨૭ ને જે કોઈ તમારા સુખીઅ થવા ચાહે, તે તમારો ગોલામ થાય. ૨૮ જેમ આદમીનો બેટા ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીએ છે.

૨૯ અને તેઓ ઈર્ષિઓથી જતા હતા, તારે ઘણા લોક તેની પાછલ ચાલીઆ. ૩૦ ને, જુઓ, બેઆંધલા રસતાની કોરે બેઠા હતા, તેઓએ ઇસુનું પાસેથી જવું શાંભલીને જુમ પાડતાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૧ ને તેઓના ઘુંગા રેહેવા સારૂ લોકોએ તેઓને ધમકાવીઆ, પણ તેઓએ વધતી જુમ પાડીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, દાઉદના બેટા, હમારી ઉપર રહમ કર. ૩૨ તારે ઇસુએ ઉભા રહીને તેઓને તેડીને કહીજી કે, મારાથી શું કરાવવા તમે ચાહોછે? ૩૩ તેઓ તેને કહેછે કે, ખોદાવંદ, હમારી આંખો ઉઘડીજાય. ૩૪ તારે ઇસુ રહમ કરીને તેઓની આંખોને અડકીઆ; ને તુરત તેઓની આંખો દેખતી થઈ; ને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

જાળ એકવીશમો.

અને જારે તેઓ ઈર્ષાલેમ પાસે પોહ્યાંઆ, ને જઈતુનના પાહાડની પાસે બેથકાજમાં આવીઆ, તારે ઇસુએ બે શાગીરદોને મોકલતાં કહીજી કે, ૨ તમે તમારી સાંહાંમાંના ગામમાં જાઓ, ને બાંધેલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બચું તુરત દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસેલાવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કંઈ કહે, તો તમે કોહો કે, ખોદાવંદને એઓનો અપ છે, ને તે તેઓને તુરત મોકલી દેશે. ૪ એ બધું એ સારૂ થઈ કે નખીએ જે કહીજી હતું તે પૂરું થાય કે, ૫ “સીઆનની દીકરીને એમ કોહો કે, જો, તારો પાદશાહ ફરોતનીથી ગધેડા પર, તથા બોજ લઈ જનાર ગધેડાનાં બચાં પર, બેઠેલો તારી પાસે આવેછે.” ૬ તારે શાગીરદોએ જઈને જ્યો ઇસુએ તેઓને હકુમ આપીઆ હતો તેવું કીધું; ૭ ઇઆને તે ગધેડીને બચાં સુધાં લાવીઆ, પછી તેઓએ પોતાનાં લુગડાં તેઓ પર નાંખીને તેને તેઓ પર બેસાડીઆ. ૮ ને ઘણા લોકોએ પોતાનાં લુગડાં રસતામાં પાથરીઆં, ને ખીજાઓએ જાહોડા-

પરથી ડાકીઓ કાપીને રસનામાં પાથરી. ૯ ને જે લોક આગલ ચાલતા ને પાછલ આવતા હતા તેઓએ ખુમ પાડતાં કહીડું કે, દાઉદના બેઠાને હોશાના, ખોદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુઆરક છે; સહુથી ઉંચામાં હોશાના. ૧૦ ને હરશાલિમમાં તે આવીઓ તારે આખાં રોહેરે ખમલીને કહીડું કે, એ કોણ છે? ૧૧ તારે લોકોએ કહીડું કે, ઇસુ નખી જે ગાલીલના નાગરેયનો તે એ છે. ૧૨ પછી ઇસુ ખોદાનાં મંદીરમાં ગઈઓ, ને મંદીરમાં જે વેચાતું આપતા હતા, તથા જે વેચાતું લેતા હતા, તે સરવને તેણે બાહાર કાઢાડીઆ; ને નાણાવટીઓના બાજર, તથા કબુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૩ ને તેઓને કહીજ કે, “મારું ઘર પરાયતાનું ઘર હોવાશે,” એમ લખેલું છે, પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૪ પછી આંધલા તથા લંગડા તેની પાસે મંદીરમાં આવીઆ, ને તેણે તેઓને સમા કીધા. ૧૫ ને જે મોજેજ તેણે કીધા, તથા મંદીરમાં છોકરાંઓ મોટે આવાજે દાઉદના બેઠાને જે હોશાના હોતાં હતાં, એ જરે મુખી કાઠીનોએ તથા શાસતરીઓએ જોઈડું; તારે તેઓ બહુ ગુસે થઈઆ. ૧૬ ને તેને કહીજ કે, એઓ શું કહેછે, તે શું તું શાંભલેછે? તારે ઇસુ તેઓને કહેછે કે, હા, “છોકરાંઓનાં તથા ધાવણાઓનાં મોહોથી તં તારીક પુરી કરાએવી છે”, એ શું તમે કદી નથી વાંચોજ? ૧૭ પછી તે તેઓને મુકીને રોહેર બાહાર બેથાનીઆમાં ગઈઓ, ને તાંહાં તેણે વાસો કીધો.

૧૮ એને મહવારે તે પાછો રોહેરમાં આવતો હતો તારે ખુખીઓ થઈઓ; ૧૯ ને એક અંજીરીને રસતા પર જોઈને તે તેની પાસે અવીઓ, પણ ફક્ત પાતરાં વીના તેણે તે પર કંઈ ન જોઈને તેને કહીજ કે, હવેથી તારા પર કદી ફલ ન લાગો; ને તેજ વખત તે અંજીરી શુકાઈ ગઈ. ૨૦ ને એ જોઈને શાગીરદો તાજુબ થઈઆ, ને બોલીઆ કે, અંજીરી કેવી જલદી શુકાઈ ગઈ. ૨૧ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજ કે, હું તમને ખચીત કહુંછું, જો તમને એતકાદ હોએ ને શક નહીં લાવો, તો આ અંજીરીને જે કીધું તેજ ફક્ત તમે નહીં કરશો, પણ જો તમે આ પાહાડને કોરેશો કે, તું ખસેડાઈ જ, ને દરીઆમાં પડ, તો તેમજ થશે. ૨૨ ને એતકાદ રાખીને તમે જેકંઈ હુઆમાં માગશો, તે બધું પામશો.

૨૩ પછી મંદીરમાં તે આવીને તાલીમ આપતો હતો, તારે મુખી કાઠીનોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહીજ કે, તું કીઆ એખતીઆરથી એ કામો કરેછે? ને એ એખતીઆર તને કોણે આપીઓ? ૨૪ તારે ઇસુએ

જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછું, તે જો તમે મને કેહેરો, તો હું કીઆ એખતીઆરથી એ કામો કરુંછું, તે હું પણ તમને કહીશ. ૨૫ હઝોહાનનું બાપતીસમા કાંહાંથી થઈ? આસમાનથી હઝો માણસોથી? તારે તેઓએ માહોમાં વીચારીને કહીજી, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી તો તે આપણને કેહેરો કે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૨૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોથી આપણે બીહીએ-છઈએ, કેમકે હઝોહાનને નબી જેવો સહુ મળે. ૨૭ પછી તેઓએ હસુને જવાબ આપીને કહીજી કે, હમે નથી જાણતા? તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, કીઆ એખતીઆરથી હું એ કામો કરુંછું તે હું પણ તમને નથી કેહેતો. ૨૮ પણ તમે શું ધારોછો; એક જાણને બે દીકરા હતા, ને તેણે પેહેલા પાસે આવીને કહીજી કે, દીકરા, તું આજ મારી દરાખવાડીમાં જઈને કામ કર. ૨૯ તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી મરજી નથી; તોપણ પછી તે તોઆ કરીને ગઈએ. ૩૦ ને બીજા પાસે આવીને તેણે તેમજ કહીજી, તારે તેણે જવાબ આપીને કહીજી, સાહેબ હું જઈછું, તો પણ તે ગઈએ નહીં. ૩૧ તો તે બંનેમાંથી કોણે બાપતી મરજી પુરી કીધી? તેઓ તેને કેહેછે કે, પેહેલાએ. હસુ તેઓને કેહેછે કે, હું તમને ખચીત કહુંછું કે મેહસુલ લેનારા તથા કરાબેણો તમથી અગાઉ બાદની પાદશાહતમાં જાએ. ૩૨ કેમકે હઝોહાન રાસતીની રાહે તમારી પાસે આવીએ, તોપણ તમે તેના પર એતકાદ નહીં કીધો; પણ મેહસુલ લેનારાઓએ તથા કરાબેણોએ તેના પર એતકાદ કીધો; ને એ જોઈએ પછી પણ તમે તેના પર એતકાદ કરવા સાહે તોઆ કીધી નહીં.

૩૩ તમે એક બીજી તમસીલ શાંબલા; એક ધરબારી હતો જેણે દરાખવાડી રોપો, ને તેની આસપાસ વાડ કીધી, ને તેમાં બાદીને કુંડ કીધો, ને માણસનાવીએ, પછી તે વાડી માલીએને સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈએ. ૩૪ ને ફૂલની મોસમ આવી તારે ફૂલ લેવા સાહે પોતાના આકરોને તે માલીએની પાસે તણ મોકલીઆ. ૩૫ તારે તે માલીએએ તેના આકરોમાંના એકને પકડીને મારીએ, ને એકને મારીનાંબીએ, ને એકને પથરે મારીએ. ૩૬ વલી તેણે પેહેલાં કરતાં વધતા બીજા આકરોને મોકલીઆ, પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કીધું. ૩૭ તારે છેલાં તેણે પોતાના બેટાને તેઓની પાસે મોકલીને કહીજી કે, મારા બેટાથી તેઓ દબરો. ૩૮ પણ માલીએએ બેટાને જોઈને માહોમાં કહીજી કે, વારસ એ છે, આવો આપણે એને મારીનાંબીએ, ને એનો વારસો

લઈએ. ૩૯ તારે તેઓએ તેને પકડીએ, ને દરાખવાડીમાંથી બાહાર કાઢીને મારીનાંખીએ. ૪૦ વાસતે જરે દરાખવાડીનો ધણી આવશે તારે તે માલીએને તે શું કરશે? ૪૧ તેઓ તેને ફેરે છે, તે બદકારોને પુરા હલાક તે કરશે; ને જે બીજા માલીએ તેની માસમે ફો તેને પોહોંચાડશે, તેઓને દરાખવાડી સોંપશે. ૪૨ હમુ તેઓને ફેરે છે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાએ નાપ-સંદ કીધો, તે ખુણાનું મથાલું થઈએ, એ આદાવંદથી બનીં, ને આપણી નજરમાં તાજુબ છે,” એ શું તમે કીતાબમાં કહી નથી વાંચાં? ૪૩ એ સાચું તમને કળેંછડે છે, આદાની પાદશાહ તમારી પાસેથી લેવાશે, ને જે મુલકના તેનાં ફલ આપશે, તેઓને અપાશે. ૪૪ ને આ પથર પર જે પડશે, તે બંજરો; પણ જે પર તે પડશે, તેનો ચુરો કરશે. ૪૫ ને મુખી કાઠીનોએ તથા ફૂરોશીએ તેની તમસીલો શાંભલીને બણીં છે તે તેઓ સંબંધી ફેરે છે. ૪૬ પણ જરે તેઓએ તેને પકડવા આહીએ તારે લોકોથી તેઓ બીધા, કાંજે લોકો તેને નખી જેવા માનવા હતા.

બાબ બાવીશમો.

તારે હમુએ જવાબ આપીને વલી તેઓને તમસીલોમાં કહીં છે, ૨ આ-સમાનની પાદશાહત એક પાદશાહ સરખી છે, જેણે પોતાના બેટાનાં લગન કીધાં. ૩ ને લગનને સાચે મેહમાનોને તેડવા સાચે તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલી-આ, પણ તેઓએ આવવા નહીં આહીં. ૪ તેણે વલી બીજા ચાકરોને મોકલીને કહીં છે, મેહમાનોને ઢોહો, જુઓ, મેં ખાનું તઢ્યાર કીધું છે, મારા બલદ તથા પુરાટ જનાવરો કાપીઆં છે, ને બધું તઢ્યાર છે, લગનમાં આવો. ૫ પણ તેઓએ એ ગણકાવીં નહીં; ને એક પોતાના ખેતરમાં, ને બીજે પોતાના વેપાર પર ગઈઓ; ૬ ને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડીઆ, ને સતાવીને મારીનાંખીઆ. ૭ તારે પાદશાહ શાંભલીને ગુસે થઈઓ, ને પોતાનું લશકર મોકલીને તે ખુનીઓને મારીનાંખીઆ, ને તેઓનું શહેર બાલીનાંખીં. ૮ પછી તે પોતાના ચાકરોને ફેરે છે, લગનની તઢ્યારી થઈ છે ખરી, પણ જેઓને બોલાવીઆ તેઓ નાલાએક હતા. ૯ વાસતે તમે રસતા પર જાઓ, ને જેટલા તમને મલે તેટલાને લગનમાં બોલાવો. ૧૦ ને તે ચાકરોએ રસતાઓમાં બાહાર જઈને બુંડ તથા બલા જેટલા તેઓને મલીઆ તે બધાને એકલા કીધા, ને મેહમાનોથી લગનની ભરતી થઈ. ૧૧ ને મેહમાનોને જેવા સાચે પાદશાહ માંહે આવીએ, તારે તેણે તાંહાં લગનનો લેખાસ પેહરીઆ વીતાના એક રાખસને

દીઠો. ૧૨ તારે તે તેને કહેછે કે, દોસત, તું લગનનો લેઆસ પહેરીઆવીના હીઆં કેમ આવીઆ? ને તે મુગો રહીઆ. ૧૩ તારે પાદશાહે આકરોને કહીજી કે, આના હાથ પગ બંધાને આને લઈજાઓ, ને આહારના અંધારામાં ફેંકી દો; તાંહાં ૨૭૫ ને દાંત પીસવું થરો. ૧૪ કેમકે તેડેલા ઘણા, પણ પસંદ કરેલા થોડા છે.

૧૫ તારે કુરોશીઆઓ જાહે મનસુખો કીધો કે તેને તેની વાતમાં શી તરેહ ફાવે. ૧૬ પછી તેઓએ પોતાના શાગીરદોને હેરોદીઓ સુધાં તેની પાસે મોકલીને કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને સાચાઈથી ઓદાની રાહ બતાવે છે, ને તું કોઈની પરવા નથી રાખતો, કેમકે માણસોનાં મોહોની ગમ તું નથી જોતો. ૧૭ વાસતે તું શું ધારેછે? કાઈસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? આ હમને કહે. ૧૮ પણ હમુએ તેઓનો જુરાઈજાણીને કહીજી કે, આ હોંગીઆ, તમે મારી અજમા-એરા કેમ કરોછો? કરનું નાથું મને દેખાડો. ૧૯ તારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવીઆ. ૨૦ તારે તે તેઓને કહેછે કે, આ સુરત ને શીકો કોહોનો છે? તેઓ તેને કહેછે કે, કાઈસારનો છે. ૨૧ તારે તે તેઓને કહેછે કે, જે કાઈસારનાં, તે કાઈસારને, તથા જે ઓદાનાં તે ઓદાને ભરી આપો. ૨૨ ને આ શાંભલીને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને તેને મુકીને આલીઆ ગઈઆ.

૨૩ તેજ દાહોડે સાદુકી જે કહેછે કે, રસતાએજ નથી, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી, ૨૪ ઉસતાદ, મુસાએ કહીજી છે, જે કોઈ એઓલાદ મરી જાએ, તો તેનો બાઈ તેની બધાએને પરણે, ને પોતાના બાઈને સાર નસલ ઉપજાવે. ૨૫ તો હમારામાં સાત બાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી ગઈઓ, ને તેને ઓલાદ નહીં હતી વાસતે પોતાની બધાએ પરણીને પોતાના બાઈને સાર મુકી ગઈઓ. ૨૬ તે પરમાણે બીજો તથા ત્રીજો સતમા સુધી મરી ગઈઆ. ૨૭ ને સહુથી છેલ્લી તે ઓરત પણ મરી ગઈ. ૨૮ આ સાર રસતાએજમાં પેલા સાતોમાંના કોહોની બધાએ તે થરો? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ તારે હમુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, કીતાબ તથા ઓદાની કુદરત ન જાણીઆથી તમે મુકોછો. ૩૦ કેમકે રસતાએજમાં તેઓ પરણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આસમાનમાંના ઓદાના ફીરશતા સરખા છે. ૩૧ ને મરી ગઈલાઓના પાછા ઉઠવા બાબત ઓદાએ જે તમને કહીજી તે શું તમે નથી વાંચીજી? ૩૨ કે, “હું બિરાહીમનો ઓદા તથા ઇસહાકનો ઓદા તથા

ધર્મીકુળનો ખોદા છર્ગ;” ખોદા મુસ્લિમાનો ખોદા નથી, પણ જીવતા-ઓનો છે. ૩૩ તારે લોકો શાંમલીને તેની તાલીમથી તાજુબ થઈયા.

૩૪ અને ફરોશીઓએ શાંમલીજી કે તેણે સાદુકીઓનું મોહો બંધ કીધું, તારે તેઓએ એકલા થઈયા; ૩૫ ને તેઓમાંથી એક શાસતરીએ તેનો અજમાયેશ કરવા સાર તેને પુછતાં કહીજી કે, ૩૬ ઉસતાદ, તોરેતમાં કહીએ હુકમ મોટો છે? ૩૭ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ જે તારો ખોદા તેનાં પર તું તારાં આખાં દીલથી ને તારા આખા જીવથી, ને તારી આખી સમજથી પેચ્ચાર કર. ૩૮ પેહેલો ને મોટો હુકમ એ છે. ૩૯ ને બીજો એના સરખો છે કે, જેવો તું પોતા પર તેવો પોતાના પડોશી પર પેચ્ચાર કર. ૪૦ આખી તોરેતનો તથા નખીઓનો બોજ આ બે હુકમો પર રહેછે.

૪૧ અને ફરોશીએ એકલા મલેજા હતા તારે ઇસુએ તેઓને પુછતાં કહીજી કે, ખરીસત બાબત તમે શું ધારોછો? ૪૨ તે કોણનો બેટો છે? તેઓ તેને કહેછે કે, દાઉદનો. ૪૩ તે તેઓને કહેછે, તો દાઉદ રહ્યો તેને ખોદાવંદ કેમ કહેછે? ૪૪ કે, “ખોદાવંદે મારા ખોદાવંદને કહીજી કે, તારા દુરામનોને હું તારે પાએઆસત કરું તાંહાં સુધી તું મારી જમની ગમ બેશ.” ૪૫ હવે જે દાઉદ તેને ખોદાવંદ કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે? ૪૬ ને તેને એક બોલનો જવાબ પણ કોઈથી અપાએ નહીં, ને તે દાહોડી કોઈએ ફરી તેને પુછવાની હીમત નહીં કીધી.

બાબ તેવીશમો.

તારે ઇસુએ લોકોની બીડને તથા પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, ૨ શાસતરીએ તથા ફરોશીએ મુસાની ગાત્રી પર બેસેછે; વાસતે જે બધું તેઓ તમને પાલવાનું કહે, તે પાલો ને કરો; ૩ પણ તેઓનાં કામ પર માણું ન કરો, કાંજે તેઓ કહેછે, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે ભારી તથા ઊંચકવાને મુશ્કેલ બોજ તેઓ બાંધીને માણસોની આંધો પર મુકેછે, પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંગલીએ તેને ઊંચકવા ચાહતા નથી. ૫ ને લોકો જુએ તે સાર તેઓ પોતાનાં બધાં કામ કરેછે; તેઓ પોતાનાં તાલીજ ચોડાં બનાવેછે, ને પોતાનાં લુગડાનાં દુમતાં પણ મોટાં કરેછે. ૬ વલી મીજબાનીઓમાં જીંચી જગાએ, તથા એવાદતખાનાઓમાં પેહેલી બેઠકો, તથા ચહુટાઓમાં સજામો, ૭ ને માણસોથી રખી રખી કહેવાવાનું તેઓ ચાહેછે. ૮ પણ

તમે રખી ન ફેલેવાઓ; કેમકે એકજ તમારો ગુરુ ખરીસત છે, ને તમે બધા ભાઈ છો. ૯ ને જમીન પર તમે કોઈને પોતાનો બાપ ન કહો, કાંજે એક, જે આસમાનમાં, તે તમારો બાપ છે. ૧૦ ને તમે ગુરુ ન ફેલેવાઓ, કેમકે એક, જે ખરીસત, તે તમારો ગુરુ છે. ૧૧ પણ તમારામાંનો જે મોયિ, તે તમારો ખીદમતગાર થાઓ. ૧૨ ને જે કોઈ પોતાને ઈશ્વો કરશે, તે નીચો કરશે; ને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે ઈશ્વો કરશે. ૧૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે આસમાનની પાદશાહત લોકોની સામાં તમે બંધ કરોછો; કાંજે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જે પેસેછે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી.

૧૪ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે રાંડેલીઓનાં ઘેરોને તમે ખાઈજીઓછો, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆ માગો છો; એ સાર તમે વધતી સજા પામશો. ૧૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે એક શાગીરદ કરવા સાર દરીઓ તથા જમીનનો ઘેરો તમે ધાલોછો; ને જરે તે થઈઓ, તારે તમે તેને પોતાથી બમણો જાહાનમનું ફરજદ બનાવોછો. ૧૬ ઓ આંધલા દોરનારઓ, તમે જે કહોછો કે જે કોઈ મંદીરનાં સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ જે કોઈ મંદીરનાં શુંનાનાં સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે, તે તમને અફસોસ. ૧૭ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? શુંનું, કે મંદીર જે શુંનાને પાક કરેછે તે? ૧૮ ને જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ તો તે કંઈ નહીં, પણ તે પર ચહડવેલાં દાનના જે કોઈ સોગંદ આઓ તો તે ફરજદાર છે. ૧૯ ઓ બેવકુફો તથા આંધલાઓ, શું વધતું મોટું છે? દાન, કે દાનને પાક કરનારી કુરબાનગાહ? ૨૦ એ સાર જે કોઈ કુરબાનગાહના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા બધાં તે પર છે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૧ ને જે કોઈ મંદીરના સોગંદ આઓ, તે તેના તથા તેમાં જે રહેછે તેના પણ સોગંદ આઓ. ૨૨ ને આસમાનના સોગંદ જે આઓ, તે ખોદાનાં તખતના તથા તે પર બેસનારના પણ સોગંદ આઓ. ૨૩ ઓ શાસતરીઓ તથા ફરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે કુદનાનો તથા વરીઆલીનો તથા જીરાનો દશમો ભાગ તમે આપોછો; પણ શરીરોત્તના મોઢા હુકમો, ઈશ્માને ધનિસાફ, તથા રહમ, તથ ઈમાનને, તમે પડતા મુકીઓ છે; એ તમારે બજાવવા હતા, તે પેલા તમારે મુકવા નહીં હતા. ૨૪ ઓ

આંધલા દોરનારાઓ, તમે મછરને ગાત્રી કાઢાડો છો, પણ ઊંઘને ગલી જાઓ છો. ૨૫ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કાંતે તમે પીઆહું રકાળી બાહારથી સાફ કરો છો, પણ અંદરથી તેઓ જુલમ તથા ખુરાઈ ભરેલા છે. ૨૬ ઓ આંધલા ફેરોશી, તું પેહેલાં પીઆહું રકાળી અંદરથી સાફ કર કે બાહારનું પણ સાફ થાઓ. ૨૭ ઓ શાસતરીઓ તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે ધોલેલી કબરોના જેવા તમે છો, જે બાહારથી શોભાવાન દેખાઓ તે ખરી, પણ અંદર મુડદાનાં હાડકાંઓએ તથા હરેક તરેહની ગત્રીચીથી ભરેલી છે. ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આગલ બાહારથી શસત દેખાઓ છો ખરા, પણ બાતીનમાં ઢોંગે તથા શરારતથી ભરેલા છો. ૨૯ ઓ શાસતરીઓ, તથા ફેરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ; કેમકે તમે નબીઓની કબરોને બાંધો છો, ને શસતોની કબરોને શોભાવાન કરો છો; ૩૦ ને કહો છો કે, અગર હમે હમારા બાપ દાદાઓના દાહાડાઓમાં હોતે, તો તેઓની સાથે નબીઓના પુત્રમાં હમે શરીફ નહીં થતે. ૩૧ ઓ તરેહ તમે પોતા પર શાહેદી આપો છો કે નબીઓને મારીનાંખનારાઓનાં ફરજંદ તમે છો. ૩૨ તો તમે પોતાના બાપ-દાદાઓનું બાપ પુરું ભરો. ૩૩ ઓ સાપો, ઓ સાપોનાં બચાંઓ, જાહનમના આજબથી તમે શી તરેહ છુટશો? ૩૪ ઓ સાફ જુઓ, નબીઓને તથા દાનાવોને તથા શાસતરીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું, ને તમે તેઓમાંનાને મારી નાંખશો, ને કહશ પર જડશો, ને તેઓમાંનાને તમારાં ઝગ્યાદતખ્સનાઓમાં તમે કોરડા મારશો, ને રોહિરે રોહિરમાં તેઓની પુડે લાગશો; ૩૫ કે શસત હામેલનાં લોહીથી તે બારખીઆના દીકરા જાખરીઆ, જેને મંદીરની તથા કુરબાનગાહને દરમીઆન તમે મારીનાંખીઓ હતો, તેના લોહી સુધી જે બધા શસતોનું લોહી જમીન પર વેહેવડાવીઈ હતું તે તમારી ઉપર આવે. ૩૬ હું તમને ખચીત કહું છું કે ઓ બધું આઓ પેહેડી પર આવશે. ૩૭ ઓ ઈશાલેમ, ઈશિરાલેમ, નબીઓને મારીનાંખનાર, ને જેઓને તારી પાસે મોકલીઆ તેઓને પથરે મારનાર, જેમ મુરધી પોતાનાં બચાંને પાંખો તલે ઝેકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છોકરાંને ઝેકઠાં કરવાનું મેં કેટલીવાર આહીઈ, પણ તમે માનીઈ નહીં? ૩૮ જુઓ, તમારે સાફ તમારું ઘર ઉજાડ રેહેવાનું છે. ૩૯ કેમકે હું તમને કહું છું કે ખોદાવંદને નામે જે આવે છે તેમુખારક છે, ઓમ તમે કેહો તો તાંહાં સુધી હવેથી તમે મને નહીં જાઓ.

બાબ ચોવીશમો.

પછી ઇસુ મંદીરમાંથી બાહાર ગઈઓ, ને તેના શાગીરદો તેને મંદીરની બાંધણીઓ દેખાડવાને પાસે આમ્મેવીઆ. ૨ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજે કે, શું તમે એ બધાં નથી જોતા? હું તમને ખચીત કહું છું કે, પડારો નહીં એવો પથર પર પથર એક પણ હીઆં રેહવા દેવારો નહીં.

૩ પછી તે જઈતુનના પાહાડ પર બેઠો હતો તારે શાગીરદોએ એકાંત તેની પાસે આવીને કહીડું કે, એ કાહારે થરો, ને તારા આવવાની તથા જમાનાની આખરની નીશાણી શી થરો, તે હમને કહે. ૪ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીડું કે, ખબરદાર કે કોઈ તમને ગુમરાહ નહીં કરે. ૫ કેમકે મારે નામે ઘણા એમ કહેતા આવરો કે, હું ખરીસત છું, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૬ ને લડાઈઓ તથા લડાઈઓની ખબરો તમે સાંભલરો; તારે ખબરદાર, ગભરાતા ના, કેમકે એ બધું થવાની જરૂર છે, પણ એટલામાં આખર નહીં આવરો. ૭ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો, ને દકાલો તથા મરકીઓ તથા કેટલેએક ઠેકાણે ધરતીકંપાર થરો. ૮ એ બધું મુસીબતોની રાજઆત છે. ૯ તારે તેઓ તમને દુખને સાફ સોંપરો, ને તમને મારીનાંખરો, ને મારાં નામને લીધે બધી કોમો તમારી પર દુરામની કરરો. ૧૦ ને તે વખત ઘણાઓ ઠોકર ખારો, ને એક બીજને પકડાવી આપરો, ને એક બીજ પર કીનો રાખરો. ૧૧ ને જુદા નખીઓ ઘણા ઉઠરો, ને ઘણાને ભુલાવરો. ૧૨ ને બદી બહુ વધીઆથી ઘણાઓનો પીઠઆર થંડો થઈ જરો. ૧૩ પણ આખરલગી જે ટકરો તે તરરો. ૧૪ ને બધી કોમોને રાહેદી યવા સાફ પાદશાહતની આ ખુરાખબરની મુનાદી આપી દુનીઆમાં થરો; ને તારે આખર આવરો. ૧૫ એ સાફ ઉજડની ગંદી-ચીજ જે બાબત દાનીએલ નખીએ કહેલું છે, તેને જરે તમે પાક મકાનમાં ઉમેલી જુઓ, (જે વાંચે તે સમજે.) ૧૬ તારે જે ઇહુદામાં હોએ તે પાહાડે પર નાહારો; ૧૭ ધાબા પર જે હોએ તે પોતાનાં ઘરમાંથી કંઈ લેવાને ન ઉતરે; ૧૮ ને ખેતરમાં જે હોએ તે પોતાનાં લુગડાં લેવાને પાછો ન કરે. ૧૯ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે, તથા જે ધવોડે, તેઓને અફસોસ. ૨૦ પણ તમારું નાહારાવું શીઆલામાં કે સખત દાહોડે ન થાએ વાસેત તમે દુઆ માગો. ૨૧ કેમકે તે વખત એવી મોટી મુસીબત થરો કે દુનીઆની રાજી હમણા મુઘી થઈ નથી, ને કદી થરો પણ નહીં. ૨૨ ને અગર તે દાહાડા ઓછા નહીં

કરાએ તો કોઈ પણ અચી નહીં રાકે; પણ પસંદ કરેલાઓને સારૂ તે દાહાડા ઓછા કરાશે. ૨૩ તારે જો કોઈ તમને કહે કે, જુઓ, ખરીસત હીઆં કે તાંહાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખી-ઓ ઉઠશે, ને એવા મોઢા મોજેજ તથા કરામતો દેખાડશે કે જો બની રાકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ ભુલાવશે. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહીઉં છે. ૨૬ એ સારૂ જો તેઓ તમને કહે કે, જુઓ, તે રાનમાં છે, તો બાહાર ન જતા; જુઓ, તે ઓરડામાં છે, તો ન માનતા. ૨૭ કેમકે જૅમ વીજલી પુરવથી નીકલીને પસચમ સુધી ચમકેછે, તેમજ આદમીના બેઠાનું આવડું થશે. ૨૮ કેમકે જાંહાં સુડું છે, તાંહાં ગીદો એકઠા થશે. ૨૯ ને તે દાહાડાઓની મુસીબત બાદ તુરત મુરજ અંધરાએલો થઈ જશે, ને ચાન પોતાની રોશની નહીં આપશે, ને આસમાનથી સીતારા પડશે, ને આસમાનની કુવતો હલી જશે. ૩૦ ને તારે આદમીના બેઠાની નીચાણી આસમાનમાં દેખાશે, ને તારે જમીન પરનાં બધાં કુટુંબો રોક કરશે; ને આદમીના બેઠાને કુવત તથા મોઢા જલાલ સાથે આસમાનનાં વાદલાં પર આવતો તેઓ જોશે. ૩૧ ને રણુસીંધડાના મોઢા આવજ શુધાં તે પોતાના શીરસતા-ઓને મોકલશે; ને તેઓ તેના પસંદ કરેલાઓને ચારોતરફથી આસમાનના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી એકઠા કરશે. ૩૨ હવે અંજુરના જાહાડની તમસીલ શીખો. જારે તેની ડાલી કુમલી છે; ને પાતરાં નીકલેછે, તારે તમે જાણો છો કે ઉનાલો પારો આવીઓ. ૩૩ એમજ જારે તમે એ બધાં જુઓ તારે જાણો કે તે [વખત] પારો, બલકે બારણા આગલજ છે. ૩૪ હું તમને અચીત કહું છું કે એ બધાં પુરાં થશે તાંહાં સુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૫ આસમાન તથા જમીન ટલી જશે, પણ મારી વાતો હરગેજ ટલી નહીં જશે.

૩૬ પણ તે દાહાડા તથા તે ઘડીને મારા બાપ શીવાએ કોઈ જાણું નથી; આસમાનના શીરસતાઓ પણ નહીં. ૩૭ ને જૅમ નુહના વખતમાં થઈ જી તેમજ આદમીના બેઠાનું આવડું પણ થશે. ૩૮ કેમકે જૅમ રેલ આવવાની અગાઉ નુહ વાહાણમાં ચઢી બેઠો તાંહાં સુધી તેઓ ખાતા પીતા, ને પરણતા પરણાવતા હતા; ૩૯ ને રેલ આવીને સહુને તાણી લઈ ગઈ તાંહાં સુધી તેઓ ન સમજ, તેમજ આદમીના બેઠાનું આવડું પણ થશે. ૪૦ તારે બે માણસ

ખેતરમાં હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતો મુકરો. ૪૧ બે ઓરતો ધંડીએ દલતી હરો, ઝમકને પકડરો, ને બીજને પડતી મુકરો,

૪૨ વાસતે જગતા રહો, કેમકે તમારો ખોદાવંદ કહી ધડીએ આવરો એ તમે જાણતા નથી. ૪૩ પણ એ જાણો કે, ઓર કહે પોહેરે આવેછે, એ બે ધરબારી જાણતો હતો, તો તે જગતો રહેતો, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતો. ૪૪ એ સાર તમે પણ તમિઆર થઈ રહો; કેમકે જે વખતે તમે ધારતાં નથી, તે વખતે આદમીનો ખેતો આવરો. ૪૫ તો જે ચાકરને તેના ધણીએ પોતાના ધરનાં ઠીક વખત પર ખાવાનું આપવાને રાખીએ તે દીઆ-નતદાર તથા હુશીઆર ચાકર કોણ છે? ૪૬ મુબારક છે તે ચાકર જેને તેનો ધણી આવીને એમ કરતાં જોરો. ૪૭ હું તમને ખચીત કહુંછું કે તે તેને પોતાનાં બધાં પર મુખતીઆર ઠરાવરો. ૪૮ પણ જે તે ભુંડે ચાકર પોતીકાં મનમાં કેહેરો કે મારો ધણી અવતાં વાર લગોડે; ૪૯ ને પોતાની સાથેના ચાકરોને મારવા તથા પીધેલાએની સાથે ખાવા પીવા તે લાગરો; ૫૦ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવરો; ૫૧ ને તેને કાપીનાંખરો, ને તેનો ભાગ ઢોંગીએની સાથે ઠરાવરો; તાંહાં રડવું ને દાંત પીરાવું થરો.

જાબ પચીશમો.

તારે અસમાનની પાદશાહતને દરા કુંઆરીએની તમસીલ અ-પારો, કે જે પોતાની મશાલો લઈને વરને મલવા સાર ખાહાર ગઈ. ૨ ને તેઓમાંની પાંચ દાનાવ, ને પાંચ નાદાન હતી. ૩ ને નાદાનોએ પોતાની મશાલો લીધી, પણ સાથે તેલ નહીં લીધું. ૪ પણ દાનાવોએ પોતાનાં વાસણોમાં તેલ પોતાની મશાલોની સાથે લીધું. ૫ ને વરને વાર લાગી એઠ-લામાં તે સરવે જોકા ખાઈને જઈ ગઈ. ૬ ને અરધી રાતે યુમ પડી કે, જુએમાં, વંર આવેછે, તેને મલવાને નીકલો. ૭ તારે તે સધલી કુંઆરીએ-એ ઉઠીને પોતાની મશાલો તમિઆર કીધી. ૮ ને નાદાનોએ દાનાવોને કહીજે કે, તમારાં તેલમાંથી હમને આપો, કેમકે હમારી મશાલો હોલવાઈ ગઈ છે. ૯ પણ દાનાવોએ જવાબ આપીને કહીજે કે, કદાચ હમને તથા તમને પુરું નહીં પડરો; વાસતે બેહતર તમે વેચનારાએની પાસે જાએ, ને પોતાને સાર વેચાતું લો. ૧૦ ને તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ એઠલામાં વર આવી

ખોહાંચીઆ, ને જોઓ તમઆર હતી તેઓ તેની સાથે વેહેવાના ધરમાં ગઈ, ને બારણું બંધ કરાઈજી. ૧૧ પછી તે બીજી કુંઆરીઓએ આવીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, ખોદાવંદ, હમારે સાર ઉઘાડ. ૧૨ પણ તેણે જવાબ આપીને કહીજી, હું તમને ખચીત કહુંજી કે હું તમને નથી આલખતો. ૧૩ વાસતે તમે જાગતા રેહો, કેમકે જે દાહોડે ઇઆ જે ઘડીએ આદમીનો બેટો આવશે એ તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવવું] કોઈએક માણસના જેવું છે, જેણે સફરે જતી વખતે પોતાના આકરોને તેડીને પોતાનો માલ તેઓને સોંપીઆ. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, હરેકને તેની રાકતી પરમાણે આપીઆં; ને તુરત સફર કરવા તે ગઈઆ. ૧૬ પછી જે પાંચ તાલંત પામીઆ હતો તેણે જઈને તેથી વેપાર કરીને બીજાં પાંચ તાલંત મેલવીઆં. ૧૭ તેમજ જે બે [પાંખીઓ હતો] તેણે પણ બીજાં બે મેલવીઆં. ૧૮ પણ જે એક પાંખીઓ હતો તેણે જઈને જમીન ખોદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મુકીજી. ૧૯ ને લાંબી મુદત પછી તે આકરોનો ધણી આવીઓ, ને તેઓ પાસેથી હીસાબ લેવા માંડીઆ. ૨૦ તારે જે પાંચ તાલંત પાંખીઓ હતો તે બીજાં પાંચ તાલંત પણ લેતો આવીઓ, ને તેણે કહીજી, ખોદાવંદ, તેં મને પાંચ તાલંત સોંપીઆં હતાં; જો, હું તે ઉપરાંત બીજાં પાંચ તાલંત કમાઈઆ. ૨૧ તારે તેના ધણીએ તેને કહીજી કે, અએ નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડામાં દીઆનતદાર નીકલીઓ; હું તને ધણી ચીજો પર એખતીઆર આપીરા; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૨ ને જે બે તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પણ પાસે આવીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, તેં મને બે તાલંત સોંપીઆં હતાં; જો, તે ઉપરાંત બીજાં બે તાલંત મેં મેલવીઆં. ૨૩ તેના ધણીએ તેને કહીજી કે, અએ નેક તથા દીઆનતદાર આકર, શાખારા; તું થોડામાં દીઆનતદાર નીકલીઓ; હું તને ધણી ચીજો પર એખતીઆર આપીરા; તું તારા ધણીની ખુશીમાં દાખલ થા. ૨૪ પછી જે એક તાલંત પાંખીઓ હતો, તેણે પાસે આવીને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જોહાં તેં નથી વાવીજી તાંહાંથી તું કાપનાર, ને જોહાં તેં નથી વીખરીજી તાંહાંથી તું સમેટનાર છે, એવા સખત મીજાજનો મેં તને જોણીઆ; ૨૫ વાસતે હું બીધો, ને જઈને તારાં તાલંતને મેં જમીનમાં દાટી મુકીજી; જો, જે તાંહે તે મોજુદ છે. ૨૬ ને તેના ધણીએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, અએ બદ તથા સુસત

ચાકર, જોહાં મેં નથી વાવીજીં તાંહાંથી હું કાપુંછજીં, ને જોહાં મેં નથી વીખે-
રીજીં તાંહાંથી હું સમેટ કરુંછજીં, એમ તે જાણોજી. ૨૭ તો મારું નાણું તારે
નાણાવટીએને આપવું જોઈતું હતું, કે હું આવીને વીઆજ સુધાં મારું પામી-
લેતે. ૨૮ એવાસતે એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દશ તાલંત
છે તેને આપો. ૨૯ કેમકે જે હરેકને છે, તેને અપારો, ને તેનું ધણું થરો;
પણ જેને નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લીધામાં આવશે. ૩૦ ને
તે નકામા ચાકરને બાહારના અંધારામાં કાઢાડી મુકા; તાંહાં રડવું ને દાંત
પીરાવું થરો.

૩૧ એને જોરે આદમીનો બેઠો પોતાના જલાલમાં કુલ પાક ફીરશતાઓ
સુધાં આવશે, તારે તે પોતાના જલાલનાં તખ્ત પર બેસશે. ૩૨ ને બધી
કોમો તેની આગલ એકઠી કરશે; ને જેમ પાલક ગેરાંને બકરાંથી જીદાં પાડે-
છે, તેમ તે તેઓને એક બીજાંથી જીદાં પાડશે. ૩૩ ને ગેરાંને તે પોતાની
જમણી ગમ, ને બકરાંને ડાબી ગમ, રાખશે. ૩૪ તારે પાદશાહ પોતાની
જમણી ગમનાઓને કેહેરો કે, અએ મારા આપના મુખારકો, આપો, જે
પાદશાહત દુનીઆનો પાદએ નાંખીઆ અગાઉ તમારે સાહ તઈઆર કીધી
છે તેનો વારસો લો. ૩૫ કેમકે હું બુખીઓ હતો, તારે તમે મને ખાવાને
આપીજી; હું તરશીઓ હતો, તારે તમે મને પાઈજી; હું પરદેશી હતો, તારે તમે
મને પહોરોણો રાખીઓ; ૩૬ હું ઉઘાડો હતો, તારે તમે મને પેહોરવીઓ; હું
માંદો હતો, તારે તમે મને મલવા આવીઆ; હું કેદમાં હતો, તારે તમે મારી
પાસે આવીઆ. ૩૭ તારે રાસતો તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, ૩૮ બાદવંદ,
ફીઆરે હમે તને બુખીએ જોઈને ખવાડીજી, ઈઆ તરશીએ જોઈને પાઈજી?
ને ફીઆરે હમે તને પરદેશી જોઈને પહોરોણો રાખીએ, ઈઆ ઉઘાડો જોઈને
પેહોરવાનું આપીજી? ૩૯ ને ફીઆરે હમે તને માંદો કે કેદમાં જોઈને તારી પાસે
આવીઆ? ૪૦ તારે પાદશાહ જવાબ આપીને તેઓને કેહેરો, હું તમને
ખચીત કુંછજી, કે આ મારા ભાઈએમાંના બહુ નાંહાંનાએમાંથી એકને જે
તમે કીધું તે મનેજ કીધું. ૪૧ પછી ડાબી ગમનાઓને પણ તે કેહેરો કે,
અએ લાનતીઓ, જે હમેશાંની આગ, શેતાન તથા તેના ફીરશતાઓને સાહ
તઈઆર કીધી છે, તેમાં તમે મારી આગલથી જાઓ. ૪૨ કાંજે હું બુખીઓ
હતો, પણ તમે મને ખાવાને આપીજી નહીં; હું તરશીઓ હતો, પણ તમે મને
પાઈજી નહીં; હું પરદેશી હતો, પણ તમે મને પહોરોણો રાખીએ નહીં; ૪૩ ઉ-

ધાડે, પણ તમે મને પેહેરાવીજી નહીં; માંદો તથા કેદમાં, પણ તમે મને જોવા નહીં આવીઆ. ૪૪ તારે તેઓ પણ તેને જવાબ આપીને કેહેરો કે, જોદા-વંદ, કરે હમે તને બુખીઓ કે તરસીઓ, ઇઆ પરદેશી કે ઉધાડે, ઇઆ માંદો કે કેદમાં, જોઈને તારી સેવા કીધી નહીં? ૪૫ તારે તે તેઓને જવાબ આપીને કેહેરો, હું તમને ખચીત કહુંછું કે તમે આ બહુ નાહાનાઓમાંથી એકને જ નહીં કીધું, તે મનેજ નહીં કીધું. ૪૬ ને એઓ હમેશાંની સગમાં જશે, પણ રાસતો હમેશાંની જીંદગીમાં જશે.

બાબ છવીશમો.

અને ઇસુએ એ બધી વાતો પુરી કીધી તારે એમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી, ૨ તમે જાણોછો કે એ દાહાડ પછી પાસખા જસન છે; તારે આદમીનો બેઠો કરસે જડાયવા સાર સોપારો.

૩ તારે મુખીએ કાહીનો તથા શાસતરીઓ તથા લોકોના વડીલા કાઆફા નામે સરદાર કાહીનની કચેરીમાં એકઠા થઈઆ; ૪ ને ઇસુને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા સાર મનસુયો કીધો. ૫ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં; રમે લોકોમાં ગડબડ થાએ.

૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમાં સોમોન કોહોડીઆનાં ઘરમાં હતો. ૭ તારે એક ઓરત તેની પાસે આએવી, જેની પાસે આલાબાસતરની શીરીમાં ઘણું કીમતી અતર હતું, ને તે જમવા બેઠો તારે તેનાં માથા પર તેણે તે રેડીડું. ૮ પણ તેના શાગીરદોએ દીડું તારે ગુમે બરાઈને કહીજી કે, એ બરબાદી શા વાસતે? ૯ કેમકે એ અતર ઘણું મુલે વચાતે, ને દરીદરીઓને અપાતે. ૧૦ તારે ઇસુએ એ જાણીને તેઓને કહીડું કે, એ ઓરતને તમે કેમ તસદી દોછો? કાંજે એણે તો મારે સાર નેક કામ કીધું છે. ૧૧ કેમકે દરીદરી હમેશા તમારી સાથે છે, પણ હું તમારી સાથે હમેશા નથી. ૧૨ તેણે એ અતર મારાં બદન પર રેડીજી એ તો મારા દાટવાને સાર તેણે કીધું. ૧૩ હું તમને ખચીત કહુંછું કે આએ ખુશખબર આખી દુનીઆમાં જોહાં કહીં પરગટ કરારો તાંહાં એણે જ કીધું તે પણ એની ઇઆદીને સાર કેહેવારો.

૧૪ તારે હુદા ઇશકારીઓત કેહેવાએલા તે બારમાંના એકે મુખી કાહીનો પાસે જઈને કહીડું કે, ૧૫. હું તેને તમને પકડી આપું તો તમે મને શું

આપરો? ને તેઓએ તેની સાથે તીરા રૂપીઆ પડીઆ. ૧૬ ને તારથી તેણે તેને સોંપવાનો વગ રોધીઆ કીધો.

૧૭ અને એખમીરની રોટલીને પેહેલે દાહાડે શાગીરદોએ ધસુની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, હમે તારે સાર પાસખાનું ખાવાનું કાંદાં તઢમ્માર કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૮ તારે તેણે કહીજી કે, રોહરમાં ફલાણુની પાસે જઈને તેને કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મારો વખત નજીક આવ્યો છે, હું મારા શાગીરદો સુધાં તારે ઘેર પાસખા પાકીરા. ૧૯ ને ધસુએ શાગીરદોને જે હુકમ આપીઆ હતો, તેમ તેઓએ કીધું, ને પાસખાં તઢમ્માર કીધું. ૨૦ ને સાંદાંજ પડીઆ પર આરોની સાથે તે ખાવા બેઠો. ૨૧ ને તેઓ ખાતા હતા તારે તેણે કહીજી, હું તમને ખચીત કજીછડું કે તમારામાંનો એક મને પકડાવરો. ૨૨ તારે તેઓ ઘણા દલગીર થઈઆ, ને તેઓમાંનો હરેક તેને પુછવા લાગીઆ કે, ખાદાવંદ, શું તે હું છડું? ૨૩ ને તેણે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી સાથે થાલીમાં જે હાથ ધાલેછે, તેજ મને પકડાવરો. ૨૪ આદમીના બેટા બાબત જેમ લખેલું છે તેમ તે જમ્યેછે ખરો; પણ જે માણસથી આદમીનો બેટો પકડાયેછે તેને અફસોસ. અગર તે રાખસ પેદા નહીં થઈઆ હતે તો એ તેને સાર બેહતર હતે ૨૫ તારે તેને પકડાવનાર ધડિદાએ જવાબ આપીને કહીજી, ઉસતાદ, શું તે હું છડું? તે તેને કેહેછે કે, તેં પોતેજ કહીજી.

૨૬ અને તેઓ ખાતા હતા તારે ધસુએ રોટલી લીધી; ને શુકર કરીને તોડી, ને શાગીરદોને આપીને કહીજી કે, લખ્યા, આખ્યા, એ માઈ બદન છે. ૨૭ ને પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપતાં કહીજી કે, તમે બધા એમાંથી પીઆ. ૨૮ કેમકે નવા બંદોબરાતનું માઈ લોહી, જે ઘણાઓનાં પાપોની માફીને સાર વેહેવડાવ્યેછે, તે એ છે. ૨૯ ને હું તમને કહુંછડું કે હું મારા આપની પાદશાહતમાં તમારી સાથે નવો પીઠશ તે દાહાડા શુધી આ દરાખનો રસ હું હવેથી પીનાર નહીં.

૩૦ પછી તેઓ ગીત ગાઈને જઈતુનના પાહાડ પર ગઈઆ. ૩૧ તારે ધસુ તેઓને કેહેછે કે, તમે સહુ આજ રોતે મારે લીધે ઢોકર આરો; કાંજે એમ લખીજી છે કે, “હું પાલકને મારીશ, ને ટોલાનાં ગેટાં વીખરાઈ જશે.” ૩૨ પણ મારા ઉઠીઆ પછી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમાં જઈશ. ૩૩ તારે પીતરે જવાબ આપીને તેને કહીજી, અગર બધા તારે લીધે ઢોકર આવ્યા, તો પણ હું કદી ઢોકર નહીં ખાઈશ. ૩૪ ધસુએ તેને કહીજી, હું તને ખચીત કહુંછડું કે આજ રોતે

મુરઘો બોલીઆ અગાઉ તરણુ વાર તું મારો ઇંકાર કરો. ૩૫ પીતરે તેને કહીજી, જો તારી સાથે મારે મરવું પડે તો અપણુ હું તારો ઇંકાર નહીં કરીશ. અથા શાગીરદો અપણુ અમજ કહીજી.

૩૬ તારે ઇસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાની કેહેવાઅંતે કેકાણે આવેછે, ને શાગીરદોને કેહેછે કે, હું તાંહાં જઘને દુઆ માગું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૭ ને પીતરને તથા જ્યેઘેના બે દીકરાઓને સાથે લઘને પોતે ગમગીન તથા ઘણો દલગીર થવા લાગીઓ. ૩૮ તારે તે તેઓને કેહેછે કે, મારો જીવ ઘણો ગમગીન, બલકે મરવાની હાલતમાં છે, તમે હીઆં રહીને મારી સાથે જગો. ૩૯ પછી તે થોડો દુર ગઈઓ ને ઉંધે મોહિને પડીને દુઆ માગી કે, 'અમ્મે મારા બાપ, જો બની શકે તો આ પીઆલું મારાથી દુર કર; તોપણુ મારી મરજી પરમાણે નહીં, પણ તારી મરજી પરમાણે થાઓ. ૪૦ પછી શાગીરદો પાસે તે આવીઓ, ને તેઓને ઉંધતા જોઈને પીતરને કેહેછે, શું તમે અંક ઘડી પણ મારી સાથે જગતારહી નથી શકતા? ૪૧ તમે અજમાઓશમાં ન પડો અ સાજ જગતા રહો, ને દુઆમાગો; રહને આહેસ છે ખરી, પણ બદન નબલું છે. ૪૨ વડી બીજીવાર તેણે જઘને દુઆ માગી, અમ્મે મારા બાપ, અગર આ પીઆલું મારા પીધા વીના મારી પાસેથી દુર થઈ નથી શકતું, તો તારી મરજી થાઓ. ૪૩ તારે તેણે આવીને બીજીવાર તેઓને ઉંધતા જોઈઓ; કેમકે તેઓની આંખો ઉંધથી ભારી હતી. ૪૪ પછી તેણે તેઓને મુકીને વડી જઘને ત્રીજીવાર તેજ વાત કેહેતાં દુઆ માગી. ૪૫ તારે તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીને તેઓને કેહેછે કે, હવે ઉંધીઆ કરો, ને આરામ લેઓ; જીઓ, ઘડી નજવીક આવીએ, ને આદમીનો બેઠો પાપીઓના હાથમાં સોંપાઓએ. ૪૬ ઉઠો, આપણે જઈઓ; જીઓ, જે મને પકડાવેછે તે પાસે આઓવા છે.

૪૭ અને તે અમ કેહેતો હતો, તારે, જીઓ, તે ખારમાંનો એક ઇઓને ઇહુદા આઓવા; ને તેની સાથે મુખી કાહીનોની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોઠા લઘને આવીઆ. ૪૮ તારે તેને પકડાવનારે તેઓને નીશાણી આપતાં કહીકે કે, હું જેને ચુમું તેજ તે છે; તેને પકડી લો. ૪૯ ને તુરત તેણે ઇસુની પાસે આવીને કહીકે, ઉસતાદ, સલામ; ને તેને ચુમીઓ. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીકે કે, દોસત, તું શાવાસતે આવીઓ છે? તારે તેઓ પાસે આવીઆ, ને ઇસુ પર હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જીઓ, ઇસુના સાથીઓમાંના અંકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની

તલવાર કાઢાડી, ને સરદાર કાઢીનના આકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાંખીઓ. ૫૨ તારે ઇસુ તેને કહેછે કે, તારી તલવાર તેનાં મીઝાનમાં પાછી ધાલ; કેમકે જે સધલા તલવાર પકડેછે, તેઓ તલવારથીજ મારીઆ જશે. ૫૩ શું તું ઝિંબું ધારેછે કે હું હમણા મારા આપ પાસે માગી નથી રાકતો, ને તે ફીરશતાઓની ખાર ફેજથી વધારે મારી પાસે તુરત મોકલી ન દે? ૫૪ પણ કીતાબોમાં લખેલું છે, ઝિંબું થવાની જરૂર છે, તે કેમ પુરું થશે? ૫૫ તે વેલા ઇસુએ લોકોને કહીજી છે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા આહાર આપવાછો? હું તો રોજ મંદીરમાં તમારી પાસે બેસીને તાલીમ આપતો હતો; ને તમે મને નહીં પકડીઓ. ૫૬ પણ નખીઓની કીતાબોમાં લખેલું પુરું થવા સારું એ બધું થવું જોઈએ. તારે બધા શાગીરદો તેને મુકીને નાહાસી ગઈઓ.

૫૭ પછી જેઓએ ઇસુને પકડીઓ હતો તેઓ જાંહાં શાસતરીઓ તથા વડીલો ઝિંકદા થઈઓ હતા તાંહાં કાઆફા સરદાર કાઢીનની પાસે તેને લઈ ગઈઓ. ૫૮ ને પીતર દુર દુર તેની પાછલ સરદાર કાઢીનનાં ઘર સુધી ચાલીઓ ગઈઓ, ને અંદર જઈને આકરોની સાથે આખર શું થાએ તે બોલો બેઠો. ૫૯ ને મુખી કાઢીનોએ તથા વડીલોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુ પર જુઠી ગવાહી શોધી કે તેને મારીનાંએ, પણ તેઓને નહીં જડી. ૬૦ જુઠા શાહેદો ઘણા આવીઓ, તોપણ નહીં જડી; આખરે બે જુઠા શાહેદોએ આવીને કહીજી કે, ૬૧ એણે કહીજી છે કે, આદાનાં મંદીરને પાંડી નાંખવાને, તથા તરણ દાહાડમાં તેને પાછું બાંધવાને હું કુવતમંદ છઈ, ૬૨ તારે સરદાર કાઢીને ઉઠીને તેને કહીજી, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? એઓ તારી ઉપર રી ગવાહી પુરેછે? પણ ઇસુ ચુપજ રહીઓ. ૬૩ તારે સરદાર કાઢીને જવાબ આપીને તેને કહીજી, હું તને જીવતા આદાના કરામ ધાલુંછઈ કે ખરીસત જે આદાનો બેટો તે તુંજ છે કે નહીં, એ હમને કહે. ૬૪ ઇસુ તેને કહેછે કે, તે કહીજી તેજ; લેકીન હું તમને કહુંછઈ કે હવે પછી આદમીના બેટાને કુદરતના જમણા હાથ પર બેઠો તથા આસમાનનાં વાદળો પર આવતો તમે જોશો. ૬૫ તારે સરદાર કાઢીને પોતાનાં લુગડાં ફાડીને કહીજી કે, એ કુરૂ બકેછે; આપણને બીજા શાહેદોની રી જરૂર છે? જુઓ, હવે તમે એનું કુરૂ શાંભલીજી છે. ૬૬ તમે શું ધારોછો? ને તેઓએ જવાબ આપીને કહીજી કે, એ મોતની સજા લાએક છે. ૬૭ તારે તેઓએ તેના મોહો પર થુકીને તેને મુકીઓ મારી, ને

બીજાઓએ તેને થયેલો મારતાં કહીજે કે, ૬૮ અમે અરીસત, હમને કેહે કે કોણે તને મારીઆ છે?

૬૯ અને પીતર બાહાર ચોકમાં બેઠો હતો, તારે એક ચાકરીએ તેની પાસે આવીને કહીજે કે, તું પણ ગાલીબના ઇસુની સાથે હતો. ૭૦ પણ તેણે સહુની આગલ ઇંકાર કરીને કહીજે કે, તું જે કેહેછે તે હું કંઈ જાણતો નથી. ૭૧ ને પરસાલમાં તે બાહાર આવ્યો, તારે બીજાએ તેને જોઈને તાંહાં જે હતા તેઓને કહીજે કે, એ પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૭૨ પણ તેણે સોગંદ ખાઈને વહી ઇંકાર કીધો કે, તે માણસને હું જાણતો નથી. ૭૩ ને થોડીવાર પછી ઉભા રહેનારાઓએ પાસે આવીને પીતરને કહીજે કે, બેરાક તું પણ તેઓમાંનો છે, કાંજે તારી બોલી તને જાહેર કરેછે. ૭૪ તારે તે લાનત તાંપવા તથા સોગંદ ખાવા લાગીઆ કે, હું તે માણસને જાણતો નથી. ને તુરત મુરઘો બોલીઆ. ૭૫ ને જે વાત ઇસુએ પીતરને કહી હતી કે, મુરઘો બોલીઆ આગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇંકાર કરશે, તે તેણે ઇઆદ કીધી; તારે તે બાહાર જઈને બહુ રડીઆ.

આખ સતાવીશમો.

અને સહવાર થઈ તારે સઘલા મુખી કાહીનોએ તથા લોહાના વડી-લોએ ઇસુને મારીનાંપવા સારૂ મનસુઓ કીધો. ૨ પછી તેઓએ તેને બાંધી-આ, ને તેને લઈજઈને પંતીઅસ પીલત હાકીમને સાંપીઆ. ૩ તારે તે તકસી-રદાર ઠરાવ્યા, એ જોઈને તેને પકડાવનાર ઇહુદાએ તોબા કીધી, ને તે તીરા રૂપીઆ મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને કહીજે કે, ૪ બે-તકશીરદાર લોહી સાંપવાથી મેં પાપ કીધું છે; તારે તેઓએ કહીજે કે, હમારે શું? તે તું જાણ. ૫ પછી મંદીરમાં રૂપીઆ ફેંકીદઈને તે નીકલીઆ, ને જઈને તેણે પોતાને ફાંસી દીધી. ૬ તારે મુખી કાહીનોએ તે રૂપીઆ લઈને કહીજે કે, એ લોહીની કીમત છે, વાસતે તીજોરીમાં એ મુકવા રવા નહીં. ૭ પછી તેઓએ મનસુઓ કરીને ગેરકામીએને દાટવા સારૂ કુંભારનું ખેતર તેથી વચ્ચાતું લીધું. ૮ એ સારૂ આજ મુખી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કેહેવાએછે. ૯ ઇરેમીઆ નબીએ જે કહીજે હતું તે તારે પુરૂં થઈજે કે, “કીમત ઠરાવેલાના, જેની કીમત ઇસરાએલનાં લોકે ઠરાવેલી, તેના તીરા રૂપીઆ તેઓએ લીધા; ૧૦ ને જેમ ખોદાવંદે મને હુકમ કીધો તેમ કુંભારનાં ખેતરને સારૂ આપીઆ.”

૧૧ તારે ઇસુ હાકીમની સાંહાંમાં ઉભો રહીએ, ને હાકીમ તેને પુછતાં કહીજે કે, તું શું કહીદીએનો પાદશાહ છે? તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, તું કેહેછે તેજ. ૧૨ ને મુખી કાહીનો તથા વડીલા તેના પર બેઠા મુકતા હતા તારે તેણે કંઈ જવાબ નહીં આપીએ. ૧૩ તારે પીલત તેને કેહેછે કે, એએ તારી ઉપર કેહેવી કેહેવી ગવાહી આપેછે, એ શું તું નથી સાંભલતો? ૧૪ પણ તેણે તેને એક બોલનો પણ જવાબ નહીં આપીએ; એથી હાકીમ ઘણો તાજુબ થઈએ.

૧૫ હવે હાકીમનો દસતુર હતો કે જસનમાંજ એક અંધીવાનને લોકો આહે તેને તેઓને સાર તે મુકી દીએ. ૧૬ ને તે વખતે આરાઆસ કેહેવાએલો તેઓનો એક મરાહુર અંધીવાન હતો. ૧૭ વાસતે તેઓ એકઠા થઈએ તારે પીલતે તેઓને કહીજે, તમે કોહોને આહોછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? આરાઆસને કે જ અરીસત કેહેવાએછે તે ઇસુને? ૧૮ કેમકે તેણે બાણીજે કે તેઓએ દુશમનીથી તેને સોંપીએ હતો. ૧૯ ને ઇનસાફની ગાદી પર તે બેઠો, તારે તેની બહાએ તેને કેહેવાડી મોકલીજે કે, તે રાસતને તું કંઈ કરતો ના, કેમકે આજે આખમાં તેને લીધે હું ઘણી તસદી પામીછીજે. ૨૦ પણ મુખી કાહીનોએ તથા વડીલોએ લોકોને સમજાવેલા કે તેઓ આરાઆસને માગે, ને ઇસુને મારીનંઆવે. ૨૧ હકીમે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, તમે તે બેમાંથી કોણને આહોછો કે હું તમારે સાર મુકી દઈ? ને તેઓએ કહીજે કે, આરાઆસને. ૨૨ પીલત તેઓને કેહેછે કે, ઇસુ જ અરીસત કેહેવાએછે, તેને હું શું કરું? સહુએ તેને કહીજે કે, તે કરસે જડાએ. ૨૩ તારે હાકીમે કહીજે, શા વાસતે? તેણે શું બદીકીધી છે? પણ તેઓએ વહતી બુમ પાડીને કહીજે કે, તે કરસે જડાએ. ૨૪ ને પીલતે બેઠજે કે પોતાનું કંઈ ચાલતું નથી, પણ વધતી ગડબડ થાએછે, તારે તેણે પાણી લઈને લોકોની આગલ પોતાના હાથ ધોઈને કહીજે કે, આએ રાસત રાખસના લોહી આખત હું પાક છીજે, તમે જાણો. ૨૫ તારે બધા લોકોએ જવાબ આપીને કહીજે કે, એનું લોહી હમારા પર તથા હમારી નસલ પર આવે. ૨૬ પછી તેણે આરાઆસને તેઓને સાર મુકી દીધો, ને ઇસુને કોરડા મરાવીને કરસ પર જડાવવા સાર તેઓને સોંપીએ. ૨૭ તારે હાકીમના સીપાહએ ઇસુને દીવાનખાનામાં લઈ જઈને આખી ટોલી તેની આસપાસ એકઠી કીધી. ૨૮ પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં ઉતારીને કીરમજી ડગલો તેને ખેલેરાવીએ. ૨૯ ને કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા

પર મુકીઈ, ને તેના જમણા હાથમાં સોટી આપી, ને તેનો સાંહાંમાં ઘુંટણીએ બેસીને તેની મરાખરી કરીને કહીજી કે, અમે હાલુદીએના પાદશાહ, સલામ. ૩૦ પછી તેએ તેના પર ઘુંટીઆ, ને સોટી લઈને તેના માથા પર મારી. ૩૧ ને તેની મરાખરી કરી રહીઆ, તારે ડગલો તેના પરથી ઉતારીને તેનાંજ લુગડાં તેને પહેરાવીઆં; પછી કહસ પર જડવાને તેએ તેને લઈ ગઈઆ. ૩૨ ને તેએ બાહાર જતા હતા તારે કુરેનીનો સીમોત નામે એક રાખસ તેએને મળીએ, તારે તેએ તેનો કહસ તેની પાસે વેડે ઝિંચકાની લઈ ગઈઆ.

૩૩ એને ગલગથા નામે એક જગા, જે ખોપરીની જગા કેહેવાએ છે, તાંહાં પોહોંચીઆ. ૩૪ તારે તેએ એ પીત બેલો સરકો તેને પીવાને આપીએ, પણ તેણે આખીને પીધો નહીં. ૩૫ ને તેને કહસ જડીઆ પર તેએ એ ચીકી નાંખીને તેનાં લુગડાં વેહંચી લીધાં, એ સાહે કે નખીએ જે કહીઈ હતું તે પુરં થાએ કે, “મારાં લુગડાં તેએએ માહોમાં વેહંચી લીધાં, ને મારા ડગલા પર ચીકી નાંખી.” ૩૬ પછી તેએએ તાંહાં બેસીને તેની ચોકી કીધી. ૩૭ ને તેની તોહોમત લખીને તેના માથાની ઉપર ચોહોંટાડી કે, ઈશુ જે હાલુદીએનો પાદશાહ, તે એજ છે. ૩૮ તારે તેએએ તેની સાથે બે ચોરને કહસ પર જડીઆ, એકને જમણી ગમ, ને બીજાને ડાબી ગમ.

૩૯ એને પાસેથી જનારાએએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં તથા તેની થકા કરીને કહીજી કે, ૪૦ મંદીરના પાડનાર, તથા તેને તરણ દાહડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જે તું ખોદાનો બેટો છે તો કહસ પરથી ઉતરી આવ. ૪૧ ને તેજ તરેહ મુખી કાહીનોએ પણ શાસતરીએ તથા વડીલો મુખાં મરાખરી કરીને કહીજી કે, ૪૨ બીજાએને એણે બચાવીઆ, એ પોતાને બચાવી નથી શકતો; જે એ ઈસરાએલનો પાદશાહ છે, તો હમણા કહસ પરથી ઉતરી આવે, ને હમે એના પર એતકાદ કરીએ. ૪૩ એણે ખોદા પર ભરોશો કીધો, જે તે એને ચાહે છે તો હમણા એને છાડવે; કેમકે એણે કહીજી છે કે, હું ખોદાને બેટો છું. ૪૪ ને જે ચોરા તેની સાથે કહસ પર જડાઆ હતા તેઓએ પણ એમજ તેની મરાખરી કીધી.

૪૫ એને અપોરથી તીજ પોહોર મુખી આખા મુલકમાં અંધકાર થઈએ. ૪૬ ને તીજ પોહોરને આશરે ઈશુએ મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને કહીજી કે, એલી, એલી, લામા શાખાખયાની, એએને અમે મારા બેદ, મારા

ખોદા, તે મને કેમ મુકી દીધો છે? ૪૭ ને જે તાંહાં ઉભા હતા તેઓમાંથી કેટલાઓએ શાંભલીને કહીહું કે, ઝમ્લીઆને ઝમ્ હાંક મરેછે. ૪૮ ને તુરત તેઓમાંથી ઝમ્ કે દોડીને ઇસખંજ લઈને સરકાથી ભીંજવીહું, ને લાકડી પર આંધીને તેને ચુરાવાને આપીહું. ૪૯ પણ ખીજાઓએ કહીહું કે, રહેલા દો, આપણે જોઈએ કે ઝમ્લીઆ ઝમ્ને છોડાવવાને આવેછે કે નહીં. ૫૦ પછી ઇસુએ ખીજી વાર મોહોટે આવાજે પોકાર મારીને પરાન કાઢાડીઆ. ૫૧ તારે જુઓ, મંદીરના પડદાના ઉપરથી તમે મુઠ્ઠી ફાટીને એ ભાગ થઈ ગઈઆ, ને ધરતી કાંપી, ને પથરો ફાટી ગઈઆ, ૫૨ ને કબરો ઉઘાડાઈ, ને ઉંઘેલા પાક લોઢોની ઘણી લારો ઉઠો, ૫૩ ને તેના પાછા ઉઠીઆ પછી તેઓ કબરોમાંથી નીકળીને પાક રોહિરમાં ગઈઆ, ને ઘણાઓની પાસે પરગટ થઈઆ. ૫૪ તારે જમાદારે તથા તેની સાથે જોટલા ઇસુની ચોકી કરતા હતા તેઓએ, ધરતીકંપારો તથા જે જે થઈહું તે જોઈને અહુ ખીછીને કહીહું કે, ખરા ખર ઝમ્ ખોદાનો ખેલે હતો? ૫૫ તાંહાં ઘણી ઝમ્મરતો દુરથી જોઆ કરતી; હતી, જોઆ ઇસુની ખીદમત કરતી ગાલીલથી તેની પાછલ આઝમેવી હતી; ૫૬ તેઓમાં મરીઅમ માગદાલીન, ને ઇઆકુબની તથા ઇઆશીની મા મરીઅમ તથા જેએદીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ અને સાંહાંજ પડી તારે ઇસુ નામે આરીમથાઇનો એક દોલતમંદ રાખસ જે ઇસુનો શાગીરદ હતો તે આવીઆ. ૫૮ તેણે પીલત પાસે જઈને ઇસુની લારા માગી. તારે પીલતે લારા આપવાનો હુકમ કીધો. ૫૯ પછી ઇસુએ લારા લઈને સણુને ઉજ્જે લુગેડે તે વીટાલી; ૬૦ ને પથરમાં ખોદાવેલો પોતાની નવી કબરમાં તેને મુકી, ને એક મોહોટે પથર કબરના મોહો પર ગચડાવીને તે આલીઆ ગઈઆ, ૬૧ તારે મરીઅમ માગદાલીન, તથા ખીજી મરીઅમ તાંહાં કબરની સાંહાંમાં બેઠી હતી.

૬૨ અને તઈઆરીના દાહાડાને ખીજે દાહાડે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીઆએ પીલત પાસે એકઠા થઈને કહીહું કે, ૬૩ સાહેબ, હમને ઇઆદ છે કે તે ડગ જીવતો હતો તારે તે કેહેતો હતો કે તરણુ દાહાડ પછી હું ઉઠીશ. ૬૪ ઝમ્ સાર તરણુ દાહાડ મુઠ્ઠી કબરની ચોકી કરવાનો હુકમ કર, રખે તેના શાગીરદો રોતે આવીને તેને ચોરી લઈજાએ, ને લોઢોને કેહેકે, મરીઅમલાઓમાંથી તે ઉઠીઆ છે, તેથી છેલી લુલ પેહેલી કરતાં મોહોટી થરો. ૬૫ તારે પીલતે તેઓને કહીહું કે, ચોકીદારો તમારી પાસે છે, તમે જાઓ, ને તમારી સમજ

પરમાણુ ચોકી મુકો. ૧૬ પછી તેઓએ જાહેને પથર પર મોહાર કીધી, ને ચોકીદારોથી કબરની ચોકી કરાવેલી.

આજ અઢવીશમો.

અને સમગ્ર પછી હપવાને પેહેલે દાહડે બામદાદને વખત મરીઅમ માગદા-
લીન તથા ખીજી મરીઅમ કબર જોવાને આવેલી. ૨ ને, જુઓ, મોહોટા ધર-
તીકંપારો થઈઓ, કેમકે ખોદાવંદનો શીરસાનો આસમાનથી ઉતરીઓ, ને પાસે
અવીને [કબરનાં] મોહો પરથી પથરને ગળગળીને તે પર બેઠો. ૩ તેનો ચહેરો
વીજલી જોયો, ને તેનો પોશાક બગ્ગના જોયો સફેદ હતો. ૪ ને તેના ડરથી ચોકી-
દારો ધુજાયા, ને મરતોલ થઈ ગઈઓ. ૫ તારે શીરસાનાં જોવાય આપીને તે
આરતોને કહીડું, તમે ના ખીજો; કેમકે કહસપર જાવેલા ઇસુને તમે રોધો-
છો, એ હું જાણું છું. ૬ તે હીઆં નથી, કેમકે તેણે જેમ કહીડું હતું તેમ
તે ઉઠીઓ છે; તમે આવો, જાંહાં ખોદાવંદ સુતો હતો તે જાગીઆ જુઓ.
૭ ને વેહેલાં જાહેને તેના શાગીરદોને કહો કે, મરીઅમલાઓમાંથી તે ઉઠીઓ
છે, ને જુઓ, તે તમથી અગાઉ ગાલીલમાં જાવે છે, તાંહાં તમે તેને જોશો;
જુઓ, મેં તમને કહીડું છે. ૮ તારે તેઓ ખોદ તથા ઘણી ખુશી સાથે કબર
પાસેથી જાલદી રવાના થઈને તેના શાગીરદોને ખબર આપવાને દોડી. ૯ ને
તેઓ તેના શાગીરદોને ખબર આપવા જતી હતી એટલામાં જુઓ ઇસુએ
તેઓને મક્કીને કહીડું, સલામ; તેઓએ પાસે આપીને તેનાં કદમ પકડીઆં,
ને તેનો સજદો કીધો. ૧૦ તારે ઇસુ તેઓને કહે છે કે, ખીજો ના, જાઓ, મારા
ભાઈઓને કહો કે, તેઓ ગાલીલમાં જાવે, ને તાંહાં તેઓ મને જોશે.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, તારે, જુઓ, ચોકીદારોમાંથી કેટલાએકે
રોહરમાં જાહેને જે જે થઈએ તે બધું મુખી કાઢીતોને કહીએ. ૧૨ તારે તેઓ-
એ વડીલો મુઘાં એકઠા થઈને તથા મનમુખો કરીને તે સીપાહીઓને ઘણા
રૂપીઆ આપીને કહીએ કે, તમે એમ કહો કે, ૧૩ હમે એ ઘેરમાં હતા તારે તેના
શાગીરદો રોતે આવીને તેને ચોરી લઈ ગઈઓ. ૧૪ ને જો એ વાત હાકીમના
કાનપર પડશે, તો હમે તેને સમજાવીને તમને બચાવશું. ૧૫ પછી તેઓએ
રૂપીઆ લીધા, ને રીખવીઆ પરમાણુ કીધું; ને આજ સુધી એ વાત ઘડી-
ઓમાં મરાડું છે.

૧૬ તારે અગીઆર શાગીરદો ગાલીલમાં એક પાહાડ પર જાંહાં ઇસુએ

તેઓને બતાવીશું હવે તાંહાં ગઈશ્યા. ૧૭ ને તેઓએ તેને જોઈને તેનો સજ્જો કીધો, પણ ક્રેટલાએકો રાક લાવીશ્યા. ૧૮ તોરે ઇસુએ પાસે આવીને તેઓને કહીશું કે, આસમાન તથા જમીન પરનો કુલ અંખતીઆર મને આપાશ્યા છે. ૧૯ વાસતે તમે જઈને બધી કોમોને શાગીરદ કરો; આપ, તથા બેટા, તથા પાક - રૂઠને નામે તેઓને આપતીસમા આપો. ૨૦ મેં તમને જે જે હુકમો કીધા તે બધા પાલવાનું તેઓને શીખવો, ને જુઓ, જમાનાની આખર સુધી હું હમેશ તમારી સાથે છું. આમીન.

મારકની ઇંજલ.

જાન પેહેલો.

ખોદાના બેઠા ઇસુ ખરીસતની ઇંજલની રાખ્યાત. ૨ જેમ નખી-
ઓની કીતાબોમાં લખેલું છે કે, “જે, હું મારા પેગંબરને તારી આગલ મોકલું-
છજી, તે તારી આગલ તારો રસતો તઢઆર કરશે. ૩ રાનમાં એક પોકારના-
રનો આવાજ છે કે, ખોદાવંદની રાહ તઢઆર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;”
૪ તેમ ઇઓહાન રાનમાં આપતીસમા આપતો, તથા ગુનાહોની માફીને સાફ તો-
આનું આપતીસમા જાહેર કરતો આવીઓ. ૫ તારે આપ્યા ઇહુદા મુલકના
તથા ઇશાલેમના રહેનારાઓ તેની પાસે બાહાર ગઈઓ, ને પોતાનાં પાપ કચ્છલ
કરીને ઇઆરદન નદીમાં બધા તેનાથી આપતીસમા પામીઓ. ૬ ને ઇઓહાન
જીંટનાં રૂઆનાં લુંગડાં પેહેરતો હતો, ને પોતાની કમરે સામડનો પટો રાખતો
હતો, ને ટીડ તથા રાની મધ તે ખાતો હતો. ૭ ને તેણે શીખવતાં કહીજી કે,
મારી પાછલ મારા કરતાં કુદરતવાલો એક આવેછે, તેનાં ચપલની વાધરી પાણુ
વાંદા વધીને છોડવાને લાગેછે હું નથી. ૮ મે પાણીથી તમારું આપતીસમા
કીધું ખરું, પણ તે પોતે પાક-રહથી તમારું આપતીસમા કરશે. ૯ ને તે દાહા-
ડઓમાં એમ થઈજી કે ઇસુ ગાલીલના નાજરેથથી આવીઓ, ને ઇઆરદ-
નમાં ઇઓહાનથી આપતીસમા પામીઓ. ૧૦ ને પાણીમાંથી ઉપર આવતાંને
વાર તેણે આસમાન ઉઘોડેલું જોઈડું, ને રહને કચ્છતરની પકે પોતા પર ઉતરતાં
દોઢો. ૧૧ ને આસમાનથી આવાજ આવીઓ કે, તું મારો પીઆરો બેઠો
છે, તારાથી હું બહુ ખુશ છજી. ૧૨ ને રહ તેને તુરત રાનમાં લઈ ગઈઓ.
૧૩ ને તાંહાં રાનમાં ચાલીસ દાહાડા સુધી રોતાને તેની અજમાએરા કીધી, ને
જંગલી જનવરોની સાથે તે હતો, ને શીરશાતાઓએ તેની ખીદમત કીધી.

૧૪ અને ઇઓહાન કેદમાં નંખાઈઓ બાદ ઇસુ ગાલીલમાં આવીઓ, ને
ખોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતાં કહીજી કે, ૧૫ વખત પુરો થઈઓ,
ને ખોદાની પાદશાહત પાસે છે; તમે તોઆ કરો, ને ખુશખબર માની લેઓ.

૧૬ અને ગાલીલના દરીઆકાંઠે તે ચાલતો હતો તારે તેણે સીમોનને તથા તેના ભાઈ આંદ્રેને દરીઆમાં જલ નાંખતાં દીઠા, કેમકે તેઓ માછી હતા. ૧૭ ને ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, મારી પાછલ આવો, ને હું તમને માણસોના પકડનારા કરીશ. ૧૮ ને તુરત તેઓ પોતાની જલો મુકી દધને તેની પાછલ ચાલીઆ. ૧૯ પછી તે તાંદાંથી યોડું આગલ ગઈઓ, તારે જ્યેદીના દીકરા ઇઆકુબ તથા તેના ભાઈ ઇસ્યાહાનને પણ હોડી પર પોતાની જલો સાંધતા તેણે દીઠા. ૨૦ ને તુરત તેણે તેઓને બોલાવીઆ. ને તેઓ પોતાના આપ જ્યેદીને મજુરોની સાથે હોડીમાં મુકીને તેની પાછલ ગઈઆ.

૨૧ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં પેઠા, ને તે તુરત સખતને દાહોડે ઈઆદત-ખાનામાં જઈને તાલીમ આપવા લાગીઓ. ૨૨ ને તેઓ તેની તાલીમથી તા-જુબ થઈઆ; કેમકે જ્ને ઈએખતીઆર હોએએ તેની પેડે તેણે તેઓને તાલીમ આપી, શાસતરીઓની પેડે નહીં. ૨૩ તાંદાં તેઓનાં ઈઆદતખાના-માં નાપાક-રહ વલગેલો એક રાખસ હતો; ૨૪ ને તેણે જુમ પાડી, ને કહીજી કે, એએ ઇસુ નાજરી, હમને રહેવા દે; હમારે તારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવા આવીઓ છે? તું કોણ છે, એ હું જાણુંછું; આદતો પાક વુજુદ. ૨૫ તારે ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજી કે, તું ચુપ રહે, ને એમાંથી નીકલ. ૨૬ પછી નાપાક-રહ તેને મરોડીને, તથા મોટા આવાજથી જુમ પાડીને તેમાંથી નીકલીઓ. ૨૭ ને તેઓ બધા તાજુબ થઈઆ, એવા કે મોહોમા પુછવા લાગીઆ કે એ શું છે? એ કેવી નવી તાલીમ છે? કેમકે નાપાક-રહેને પણ એ ઈએખતીઆરથી હુકમ કરેએ, ને તેઓ એને માનેએ. ૨૮ ને તુરત તેની કીરતી ગાલીલની ચારો ગમ ફેલાઈ ગઈ.

૨૯ અને તેઓ ઈઆદતખાનામાંથી નીકલીને ઇઆકુબ તથા ઇસ્યાહાન મુધાં સીમોનના તથા આંદ્રેનાં ઘરમાં તુરત પેઠા. ૩૦ ને સીમોનની શાસુ તાવે બીમાર પડેલી હતી, ને તુરત તે આખત તેઓએ તેને કહીજી. ૩૧ પછી તેણે પાસે આવીને, તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડી; ને તુરત તેનો તાવ ગઈઓ; ને તેણે તેઓની ખીદમત કીધી. ૩૨ ને સાંહાંજે સુરજ ડુબીઆ પછી, બધા બીમારો તથા દેવજંદીઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ. ૩૩ ને આરણુ આગલ આખું રોહર એકડું થઈજી. ૩૪ ને તરેહ તરેહની બીમા-રીઓમાં પડેલા ઘણાઓને તેણે સમા કીધા, ને ઘણા દેવાને કાઠાડીઆ, ને દેવાને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ તેને એમલખતા હતા.

૩૫ અને મોટે પેરાડીએ હજી રાત છતાં તે ઉઠીને બાહાર ગઈએ; ને ઉજડ ડેકાણે જઈને તાંહાં તેણે દુઆ માગી. ૩૬ ને સીમાન તથા તેના સાથીએ તેની પાછલ ગઈએ. ૩૭ ને તેએ તેને મલીએ, ને તેને કહીજી કે; સહુ તેને શોધેછે. ૩૮ ને તેણે તેએને કહીજી કે, આપણે પાસેનાં શહેરોમાં જઈએ, કે હું તાંહાં પણ વાત શંભલાવું; કેમકે એજ સારું આવીએ છીં. ૩૯ ને આખી ગાલીલમાં તે તેએનાં એવાદતખાનાએમાં વાતો શંભલાવતો તથા દેવોને કાહાડતો ગઈએ.

૪૦ અને એક કોહોડીએ તેની પાસે આવીએ, ને તેની મીનંત કીધી, ને તેની પાસે ધુણે પડીને કહીજી કે, જો તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેછે. ૪૧ તારે ઇસુએ રહમ કીધો, ને હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીએ, ને તેને કહીજી કે, હું આહુંછીં, તું સાફ થા. ૪૨ ને તેના કહીઆથી તુરત તેનો કોહોડ ગઈએ; ને તે સાફ થઈ ગઈએ. ૪૩ ને તેણે તેને તાકીદથી હુકમ આપીને જલદી મોકલી દીધો; ૪૪ ને કહીજી કે, અબરદાર, કોઈને કંઈ કેહેતો ના; પણ જઈને પોતાને કાઢીને દેખાડ, ને પોતાના સાફ થવાને સારું જે સીજો મુસાએ ફરમાવી છે તે આપ કે તેએને ગહવાઈ મલે. ૪૫ પણ તે બાહાર જઈને તે વાતને બહુ જાહેર તથા મરાહુર કરવા લાગીએ, એવી કે ઇસુ જાહેરાંત શહેરમાં આવી નહીં રાકીએ, પણ બાહાર ઉજડ ડેકાણામાં રહીએ; ને હરેક તરફથી લોક તેની પાસે આવીએ.

બાબ બીજો.

અને કેટલાએક દાહાડ પછી તે ફરી કાપરનાહુમમાં આવીએ, ને અબર થઈ કે ઘરમાં તે છે. ૨ ને તુરત એટલા ઘણા એકઠા થઈએ કે બારણા આગલ પણ સમાઈ રાકીએ નહીં, ને તેણે તેએને વાત પરગટ કીધી. ૩ ને એક પકશાઘાતીને ચાર માણસો પાસે જીવકાવીને તેએ તેની પાસે લઈ આવીએ. ૪ ને જોરે બીડને લીધે તેએ તેની નજીક આવી રાકીએ નહીં, તારે જાંહાં તે હતો તાંહાંનું છાપડું તેએએ ઉપેડી કાહોડીને જે ખાટલા પર તે પકશાઘાતી સુતો હતો તે ઉતારીએ. ૫ ને ઇસુ તેએનો એતકાદ જોઈને પકશાઘાતીને કેહેછે કે, દીકરા, તારાં પાપ તેને માફ થઈએ છે. ૬ પણ કેટલાએક શાસતરીએ તાંહાં બેઠા હતા તેએ પોતાનાં દીલામાં વીચાર કરવા લાગીએ કે, ૭ એ કેમ એવું કુફર બદેછે? ખોદા શીવાએ પાપ કોણ માફ કરી

શકે છે ? ૮ ને તેઓ પોતામાં એવા વીચાર કરે છે. એ ઇસુએ પોતાના રહમાં તુરત જાણીને તેઓને કહી જો છે, તમે પોતાનાં દીલોમાં એવા વીચાર કેમ કરો છો ? ૯ શું વધતું રોહેલ છે, પકશાધાતીને એ છેલ્લું કે તારાં પાપ માફ થઈ જાં, ઇમા એ છેલ્લું કે ઉઠ, ને તારો ખાટલો ઊંચકીને ચાલ ? ૧૦ પણ આદમીના બેઠાને જમીન ઉપર પાપો માફ કરવાનો એજીતીઆર છે એ તમે જાણો વાસતે; (તારે તેણે પકશાધાતીને કહી જો છે,) ૧૧ હું તને કહું છું કે ઉઠ, ને તારો ખાટલો ઉઠાવીને તારે ઘેર ચાલીઓ જા. ૧૨ ને તુરત તે ઉઠીઓ, ને ખાટલો ઉઠાવીને સહુની સામણે નીકલી ગઈઓ, ને સહુ દંગ થઈ ગઈઓ, ને ખોદાની તારીફ કરતાં કહી કે, હમે આતું કદી દીકું નહીં હવું.

૧૩ અને ફરી દરીઆકાંઠે તે ગઈઓ, ને બધી બીડ તેની પાસે આવી, ને તેણે તેઓને તાલીમ આપી. ૧૪ ને રસતે જતાં ચલકીના દીકરા લેવીને મેહસુલની ચોકીપર બેઠેલો જોઈઓ, ને તેને કહી જો, તું મારી પાછલ આવ; તારે તે ઉઠીને તેની પાછલ ગઈઓ. ૧૫ ને ઇસુ તેનાં ઘરમાં જમવા બેઠો હતો, તારે એમ થઈ જો કે ઘણા મેહસુલનારાઓ તથા પાપીઓ ઇસુની તથા તેના શાગીરદોની સાથે બેઠા; કેમકે તેઓ ઘણા હતા, ને તેઓ તેની પાછલ ચાલતા હતા. ૧૬ ને શાસતરીઓએ તથા ફોરોશીઓએ તેને મેહસુલ-લેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે જમતો જોઈને તેના શાગીરદોને કહી જો કે, મેહસુલલેનારાઓ તથા પાપીઓની સાથે તે કેમ આએ પીએ છે ? ૧૭ તારે ઇસુ સાંભલીને તેઓને કહે છે કે, જો સાજ છે તેઓને હકીમનો અપ નથી, પણ માંદાઓને છે; રાસતોને નહીં, પણ પાપીઓને તો આ સાફ હું તેડવા આવીઓ છું. ૧૮ ને ઇઓહાન તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરતા હતા, તેથી તેઓએ આવીને તેને કહી જો કે, ઇઓહાનના તથા ફોરોશીઓના શાગીરદો અપવારા કરે છે, પણ તારા શાગીરદો શા વાસતે અપવારા કરતા નથી ? ૧૯ તારે ઇસુએ તેઓને કહી જો કે, લગનના ઘરમાં જાંમાં સુધી વર જાનઈઓ-ઓ સાથે છે તાંમાં સુધી શું તેઓ અપવારા કરી શકે છે ? વર તેઓની સાથે છે તાંમાં લગી તેઓ અપવારા કરી શકતા નથી. ૨૦ પણ એવા દાહાડા આવશે કે વર તેઓની પાસેથી લવાશે; ને તારે તેઓ તે દાહાડાઓમાં અપવારા કરશે. ૨૧ વહી, કોરાં લુંગડાંનું થીગલું જીતા લુંગડાંને કોઈ નથી દેતું; જો દે, તો તે કોઈ થીગલું જીતાને એવે છે, ને કાટ વધતી ખરાબ થાએ છે. ૨૨ વહી, નવો વધન જીતી મરાઝામાં કોઈ નથી ભરતું; જો ભરે, તો નવો

વહનથી મરાકો ફાટી જાય છે, ને વહન વહી જાય છે, ને મરાકો ખરાબ થાય છે; પણ નવો વહન નવી મરાકોમાં ભરી રાખવો જોઈએ.

૨૩ અને એમ થઈ કે સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, તારે રસતે ચાલતાં તેના શાગીરદ દાણાનાં કણુરાલાં તોડવા લાગીયા. ૨૪ તારે ફરોશી-એએ તેને કહી જો કે, જો સખત દાહોડે જે કરવું રવા નથી, તે તેએ કેમ કરે છે? ૨૫ તારે તેણે તેએને કહી જો કે, જરે દાહોડે ખપ હતો, હમાને તે તથા તેના સાથીએ બુખીયા હતા, તારે તેણે શું કીધું તે બાબત શું તમે નથી વાંચીડું? ૨૬ આખીઆથર સરદાર કાઢીનના દાહોડામાં ખોદાનાં ધરમાં પેસીને નજર કીધેલી રોટલી જે કાઢીનો શીવાએ બીજા કોઈને ખાવા રવા નથી, તે તેણે ખાધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી. ૨૭ વલી તેણે તેએને કહી જો કે, સખતનો દાહોડા આદમીને વાસતે છે, પણ આદમી સખતના દાહોડાને વાસતે નહીં. ૨૮ કેમકે આદમીનો એટો સખત દાહોડાનો પણ ખોદવંદ છે.

બાબ તીજો.

અને એઆદતખાનાએમાં તે પાછો ગઈએ, ને તાંહાં એક મુકાએ-લા હાથવાલો માણસ હતો. ૨ ને તેની નાલિશ કરવા સાથે તેએએ તેના ઉપર નજર રાખી, કે સખતને દાહોડે તે તેને સમો કરશે કે નહીં. ૩ પછી મુકા હાથવાલા માણસને તે કહેછે કે, વચમાં ઉભો થા. ૪ ને તે તેએને કહેછે કે, સખતને દાહોડે સાથે કરવું કે માંડું કરવું? જીવને બચાવવો કે મારીનાંખવો? કીજો રવા છે? પણ તેએ ચુપ રહીયા. ૫ ને તેણે તેએનાં સખત દીલને લીધે ગમગીન થઈને ગુશાથી તેએની તરફ જોઈને તે માણસને કહી જો કે, તારો હાથ લાંબો કર. ને તેણે લાંબો કીધો; ને તેનો હાથ બીજા હાથ જેવો સમો થઈ ગઈએ. ૬ ને ફરોશીએએ બાહાર જઈને તુરત હેરોદીએની સાથે તેને ઉલટો મનમુખો કીધો કે, શી તરેહ તેને કતલ કરવો. ૭ અને ઈસુ પોતાના શાગીરદો મુધાં નીકલીને દરીઆ તરફ ગઈએ; ૮ ને ગાલીલથી તથા ઇલુદાથી તથા ઇરિસાલેમથી તથા એદા-મથી તથા ઇમ્મરદને પેલેપારથી ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; ને સોર તથા સીદોનની આસપાસના ઘણા લોક તેણે જે મોટાં કામ કીધાં તે બાબત શાંબલીને તેની પાસે આવીયા. ૯ ને ભીડને લીધે, તેએ તેને દાખી ન નાંખે, વાસતે પોતાને સાથે એક હોડી રાખવાનું તેણે પોતાના શાગી-

રદોને કહીજી; ૧૦ કેમકે તેણે ઘણાંએ સમા કીધા હતા, એવા કે જેઓ ખીમાર હતા તેઓ તેને અડકવા સાથે તેના પર તુટી પડતા હતા. ૧૧ ને નાપાક-રહેલો જોઈને તેને ઘીઠા, તારે તેને પગે પડીને જુમ પાડતાં કહીજી કે, તું ખાદાનો બેઠો છે. ૧૨ ને તેણે તેઓને સખત હુકમ આપીઓ કે તેઓએ તેને જાહેર નહીં કરવો. ૧૩ ને તેણે પાહાડ પર જઈને જેઓને ચાહીઆ તેઓને પાસે તેડીઆ, ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ. ૧૪ પછી તેણે બાર જણને ઠરાવીઆ કે, તેઓ તેની સાથે રહે, ને કે તેઓને વાચ્છિજ કરવાને તે માકલે, ૧૫ ને કે તેઓને ખીમારીઓ ઠાલવાનો તથા દેવો કાહાડવાનો એખતીઆર તે આપે. ૧૬ સીમાનની અટક તેણે પીતર પાડી; ૧૭ ને જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબને, તથા ઇઆકુબના ભાઈ ઇઆહાનને, જેઓની અટક તેણે બોઆ-નેરગેસ પાડી, ઇઆને ગરજનાના દીકરા; ૧૮ ને આંદર તથા શીલપને; ને બારથલમાં તથા માતથીને; ને થોમા તથા અલશીના દીકરા ઇઆકુબને; ને થાદી તથા કનાની સીમાનને; ૧૯ ને ઇહુદા ઇસિકારીઓતને, જેણે તેને પકડાવીઓ હતો.

૨૦ અને તેઓ ઘેરે આવીઆ, ને લોક ફરી એવાં એકઠા થઈઆ કે તેઓ ખાણું પણ ખાઈ નહીં શકીઆ. ૨૧ ને તેનાં સંગાંઓ શાંભલીને તેને પકડવા બાહાર ગઈઓ, કેમકે તેઓએ કહીજી કે તે ઘેલા છે. ૨૨ પણ જે શાસતરીઓ ઇશિલિમથી આવીઆ હતા તેઓએ કહીજી કે, તેને બેલજાબુલ વલગીઓ છે, ને દેવાના સરદારની મદદથી દેવાને તે કાહોડે. ૨૩ તારે તેણે તેઓને બોલાવીને તમસીલામાં તેઓને કહીજી કે, રોતાન રોતાનને શી તરેહ કાહાડી શકે? ૨૪ ને અગર કોઈ પાદશાહતમાં જુટ પડી, તો તે પાદશાહત કાએમ રહી નથી શકતી. ૨૫ ને અગર કોઈ ઘરમાં જુટ પડી. તો તે ઘર કાએમ રહી નથી શકતું. ૨૬ ને અગર રોતાન પોતે પોતાની સામે ઉઠે, ને જુટ પાડે, તો તે કાએમ રહી નથી શકતો; પણ તેની આખર થાએ. ૨૭ કોઈ જોશવરના ઘરમાં પેસવાને, તથા તેનો સામન લુટવાને, પેહેલાં તે જોશવરને બાંધીઆ વગર, કોઈ શકતો નથી; તાર પછી તે તેનું ઘર લુટશે. ૨૮ હું તમને ખચીત કહુંજી કે માણસોના દીકરાઓનાં બધાં પાપ, તથા જે જે કુદર તેઓ કરશે, તે તેઓને માફ કરાશે. ૨૯ પણ પાક-રહેને ઉલટું જે કોઈ કુદર કરશે તેની માફી હરગેજ થનાર નથી; પણ તે હમશના દંડ લાએક છે. ૩૦ કેમકે તેઓએ કહીજી હતું કે, તેને નાપાક-રેહ છે. ૩૧ તારે

તેના ભાઈ તથા તેની મા આવીઆં, ને બાહાર ઉભાં રહીને તેને તેડવા
 મોકલીઆ. ૩૨ તારે લોકો તેની આસપાસ બેઠા હતા, ને તેઓએ તેને
 કહીજી કે, જો, તારો મા તથા તારા ભાઈ તને બાહાર શોધેછે. ૩૩ ને તેણે
 તેઓને જવાબ આપીને કહીજી, મારી મા કે મારા ભાઈ કોણ છે? ૩૪ ને
 તેણે પોતાની આસપાસ જો બેઠા હતા તેઓની ગમ જોઈને કહીજી, જુઓ,
 મારી મા તથા મારા ભાઈ. ૩૫ કેમકે આદાની મરજી પરમાણે જો ચાલેછે,
 તે મારો ભાઈ, તથા મારી બેહેન, તથા મા છે.

બાબ ચોથો.

અને ફરી દરીઆકાંઠે તે તાલીમ આપવા લાગીઓ, ને મોટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ હતી, વાસતે દરીઆમાં એક છોડી પર તે ચડી બેઠો, ને
 આખી ભીડ દરીઆકાંઠાને ઉભી રહી. ૨ તારે તેણે તમસીલાથી તેઓને
 ઘણી વાતો શીખવી, ને પોતાની તાલીમમાં તેઓને કહીજી કે, ૩ શાંભલો,
 જુઓ, વાવનાર વાવવાને બાહાર ગઈઓ. ૪ ને તે વાવતો હતો તારે એમ
 થઈજી કે કેટલાંએક [બી] રસતાની કોરે પડીઆં, ને આસમાનનાં પરંદા-
 ઓએ આવીને તેઓને આઈનાંખીઆં. ૫ ને કેટલાંએક પથરની ભોંએ
 પર પડીઆં, જ્યાં ઘણી માટી નહીં હતી, ને તેઓને માટીનું ઊંડાણ
 નહીં હતું, વાસતે વેહેલા ઉગી નીકલીઆં. ૬ પણ સુરજ ઉગીઆ પર
 તેઓ ચીમલાઈ ગઈઓ, ને તેઓને જડ નહીં હતી વાસતે સુકાઈ ગઈઓ. ૭ ને
 કેટલાંએક કાંટાનાં જાહોડામાં પડીઆં, ને કાંટાનાં જાહોડાએ વધીને તેઓ-
 ને ગુંથી નાંખીઆં, ને તેઓ ફૂલ નહીં લાવીઆં. ૮ પણ બીજાં શારી ભોંએ
 પર પડીઆં, ને ઉગી નીકલીઆં, ને વધીઆં, ને ફૂલ લાવીઆં, કેટલાંએક
 તીરા-ગણાં, ને કેટલાંએક શાહ-ગણાં, ને કેટલાંએક શો-ગણાં. ૯ ને તેણે તે-
 ઓને કહીજી કે, જોને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલે. ૧૦ ને તે જરે એકાંત
 હતો તારે બારો સુધાં જોઆ તેની આસપાસ હતા તેઓએ તેને એ તમસીલ
 બાબત પુછીજી. ૧૧ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, આદાની પાદસાહતનો ભેદ
 જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ જોઆ બાહારના છે તેઓને બધી વાતો તમ-
 સીલામાં કહેવાએછે. ૧૨ એ સાર કે તેઓ જોતાં જુઓ, પણ જાણે નહીં;
 ને શાંભલતાં શાંભલે, પણ સમજે નહીં; રજે કદી તેઓ ફરે, ને પાપ તેઓને માફ
 થાએ. ૧૩ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, શું તમે એ તમસીલ નથી સમજતા?

તો અધી તમસીલા કેમ સમજશો ? ૧૦ વાવનાર વાત વાવે છે. ૧૫ ને રસ-
તાની કેરે જાહાં વાત વવાઈ, તાંહાંનાં ઝમેઝમે છે, કે જરે સાંભલે છે તારે રોતાન
તુરત આવે છે, ને તેઝમેનાં દીલમાં જે વાત વવાઈ તે છીનવી લઈ જાવે છે.
૧૬ ને તે પરમાણે પથરની ભોંઝમેમાં જે વવાઈઆ, તેઝમે ઝમે છે, કે જરે વાત
સાંભલે છે તારે તુરત ખુશીથી તેને માની લે છે ; ૧૭ તોપણ તેઝમે પોતાનામાં
જડ નથી રાખતા, વાસતે થોડી વારજ રહે છે ; પછી વાતને લીધે દુખ કે સતા-
વણી આવે છે તારે તુરત ઢોકર ખાવે છે. ૧૮ ને કાંઠાનાં જાહોડામાં જે વવા-
ઈઆ, તેઝમે ઝમે છે કે, વાતને સાંભલે છે; ૧૯ પણ આ દુનીઆની ચીંતા તથા
દોલતના ફરેખ તથા ખીજી ચીજોની લાલચ દાખલ થઈને વાતને ગુંથી નાંખે-
છે, ને તે બેફલ થાવે છે. ૨૦ ને શારી ભોંઝમેમાં જે વવાઈઆ, તેઝમે ઝમે
છે, કે વાતને સાંભલે છે, ને માની લે છે, ને ફલ લાવે છે, કેટલાઝમેક તીરા-ગણાં,
ને કેટલાઝમેક શાહ-ગણાં, ને કેટલાંઝમેક શો-ગણાં. ૨૧ ને તેણે તેઝમેને
કહીજે કે, શું ચેરાગ માપાં તલે કે પલંગ તલે મુકવાને લવાવે છે? શું ચેરાગદાની
પર મુકવાને નહીં ? ૨૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો, ઝમેયું કંઈ ગુપત નથી ;
ઈઆ પરગટપણામાં જે નહીં આવરો, ઝમેયું કંઈ ઢંકાવેલું નથી. ૨૩ જે ઢો-
ઈને સાંભલવાને કાન છે, તો તે સાંભલે. ૨૪ ને તેણે તેઝમેને કહીજે કે, તમે
શું સાંભલો છો તે ધારો ; જે માપાંથી તમે માપી આવો છો, તેથીજ તમારે સાર
માપી અપારો; ને તમ સાંભલનારઝમેને જીઆદા અપારો. ૨૫ કેમકે
જેની પાસે છે, તેને અપારો ; ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની
પાસેથી લઈ લવારો.

૨૬ અને તેણે કહીજે કે, આસમાનની પાદશાહત ઝમેવી છે કે જેમ ઝમેક
રાખસ ભોંઝમેમાં ખી નાંખે. ૨૭ ને રાત દાહોડે જિંથે તથા જાગે, પણ તે ખી કેમ
ઉગીને વધે છે ઝમે તે જાણતો નથી. ૨૮ કેમકે ભોંઝમે પોતાની મેલે ફલ
આપે છે; પેહેલાં તો પીલા, પછી કણરાલાં, પછી કણરાલાંમાં પુરા દાણા.
૨૯ પણ જરે દાણા પાકા થાવે છે, તારે તુરત તે દાતકું લગાવે છે, કાંજે કાપણી
આવી છે.

૩૦ અને તેણે કહીજે કે, આદાનો પાદશાહતને શાની મીસાલ આપીઝમે ?
ઈઆ તેને શા સાથે સરખાવીઝમે ? ૩૧ તે પીલુનાં બી સરખી છે, જરે ભોંઝમેમાં
તે વવાવે છે તારે ભોંઝમેનાં સરખ બી કરતાં નાહાનું છે. ૩૨ પણ વવાઈઆ
પર તે ઉગી નીકળે છે, ને અધા છોડવા કરતાં મોઢે થઈ જાવે છે, ને ઝમેવી માટી

ડાલીએ કાહોડે છે કે આ સમાનનાં પરંદાંએ તેની છાત્રઆ તલે વાસો કરી શકે. ૩૩ ને એવી ઘણી તમસીલોમાં જોમ તેઓ શાંભલી શકીઆ તેમ તેણે વાત કરી. ૩૪ પણ તમસીલ વચર તેણે તેઓને કંઈ કહીઈ નહીં; ને તેઓ એકાંત હતા તારે તેણે પોતાના શાગીરદોને સઘલી વાતોનો આલાસો કીધો.

૩૫ અને તેજ દાહડે સાંહાંજ પડી તારે તે તેઓને દેહેછે કે, આપણે પેલે-પાર જઈએ. ૩૬ તારે લોકોને મોકલી દઈને જોવા તે હોડી પર હતો તેવોજ તેઓ તેને લઈ ગઈઆ; ને બીજી નાહાની હોડીએ પણ તેની સાથે હતી. ૩૭ ને પવનનું મોટું તુફાન થઈઈ, ને મોજાં હોડી પર એવાં તો ઉછલી આવીઆં કે તે તુરત ભરાઈ ગઈ; ૩૮ ને હોડીનાં મુકાન પાસે તકીઆ પર તે ઉંધતો હતો; તારે તેઓએ તેને જગાડીને તેને કહીઈ કે, ઉસતાદ, હમે હલાક થઈએ છઈએ તેની તને શું કંઈ ચીંતા નથી? ૩૯ તારે તેણે ઉકીને પવનને ધમકાવીએ, ને દરીઆને કહીઈ કે, ધંડો પર, ફર; ને પવન બંધ થઈએ, ને મોટું ચેન ધઈ ગઈ. ૪૦ અને તેણે તેઓને કહીઈ કે, તમે એવડા બીધેલા કેમ છો? તમે શા વાસતે એતકાદ નથી રાખતા? ૪૧ તારે તેઓ બહુ બીધા, ને માહોઆ બોલીઆ, તો આ કોણ છે? કે પવન તથા દરીઆ પણ એનું મને છે.

બાબ પાંચમો.

અને દરીઆને પેલેપાર ગાદારીએના મુલકમાં તઓ આવીઆ. ૨ ને હોડી પરથી તે ઉતરીઆ તારે નાપાક-રેહ વલગેલો કબરસતાનમાંથી એક જાણુ તેને મલીઆ. ૩ તેનું રેહડાણુ કબરસતાનમાં હતું, ને સાંકલોએ પણ કોઈ તેને બાંધી નહીં શકીઆ. ૪ કેમકે તે ઘણીવાર બેડીએએ તથા સાંકલોએ બંધાઈઆ હતા; પણ તેણે સાંકલો તોડી નાંખી, ને બેડીએ ભાંજી નાંખી; ને કોઈતેને વસ કરી નહીં શકીઆ. ૫ ને તે નીતે રાત દાહડો પાહોડોમાં તથા કબરોમાં જીમ પાડતો, તથા પથરોએ પોતાને ઘાએલ કરતો હતો. ૬ પણ ઈસુને દુરથી જોઈને તે દોડતો આવીઆ. ૭ ને તેનો સજ્જો કીધો, ને મોટા આવાજથી પોકારીને કહીઈ કે, અએ ઇસુ, જોદાએતાલાના બેટા, મારે તારે શું છે? હું તને જોદાના કસમ ધાલું છઈ કે, તું મને દુખ ન દે. ૮ (કેમકે તેણે તેને કહીઈ હતું કે, અએ નાપાક-રેહ, એ માણસમાંથી નીકલ.) ૯ ને તેણે તેને પુછીઈ કે, તારું નામ શું? તારે તેણે જવાબ દઈને કહીઈ કે, મારું નામ ફાજ, કેમકે હમે ધણા છઈએ. ૧૦ ને તેણે તેની બહુ આજી કીધી કે તે

તેઓને ગુલુકમાંથી નહીં કાઢે. ૧૧ ને તાંહાં પાહોડાની પાસે કુકરોનું
 માટું ટોલું ચરતું હતું. ૧૨ તારે બધા દેવોએ તેની આજીવ કરીને કહીકે કે
 હમે તે કુકરોમાં પેશીએ વાસતે હમને તેઓમાં નાકલ. ૧૩ ને તુરત ઇસુએ
 તેઓને રજા આપી, ને તે નાપાક-રહે નીકલીને કુકરોમાં પેલા, ને તે ટોલું
 કરાડા પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજી, તેઓ બે હજારને આશરે હતાં, ને દરી-
 આમાં ગુંગલાહને મરીગઈમાં. ૧૪ પછી કુકરોના ચરાવનારાઓ નાહાસી
 ગઈઆ, ને રોહરમાં તથા ગામડાંઓમાં ખચર આપી, ને શું થઈજી તે જોવાને
 તેઓ નીકલીઆ. ૧૫ ને તેઓ ઇસુની પાસે આવીઆ, ને જોને ફેજ હતી
 તે દેવબંદને તેઓએ બેઠેલા, તથા પેહેરેલા, તથા હોરામાં આવેલા જોઈઓ,
 ને બીધા. ૧૬ ને જોઓએ દીડું હતું તેઓએ તે દેવબંદ પર વીતેલું, તથા
 કુકરો બાબતનું તેઓને કહીજી. ૧૭ ને તેઓએ તેની મીનંત કીધી
 કે, હમારી સીમામાંથી જ. ૧૮ ને હોડી પર તે ચહડીઓ તારે જે દેવબંદ
 હતો તેણે તેની આજીવ કીધી કે, મને તારી સાથે આવવા દે. ૧૯ પણ ઇસુએ
 તેને રજા નહીં આપી. પણ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઓ પાસે તારે ઘર જ,
 ને ખોદાવંદે તારા પર રહમ કરીને તારે સાર જે કીધું તે તેઓને કેહે. ૨૦ તારે
 તે આલીઓ ગઈઓ, ને ઇસુએ તેને સાર જે કીધું હતું તે દકાપલીસમાં
 જાહેર કરવા લાગીઓ, ને સહુ તાજીબ થઈઆ.

૨૧ અને ઇસુ હોડીએ પેલેપાર પાછો આવીઓ, તારે માટી ભીડ તેની
 પાસે એકઠી થઈ, ને તે દરીઆ પાસે હતો. ૨૨ ને જુઓ, એઆદત-
 ખાનાના હાકેમોમાંનો ઇઆહર નામે એક આવીઓ, ને તેને જોઈને તેનો
 મજદો કીધો. ૨૩ ને તેનો ઘણી આજીવ કરીને કહીજી કે, મારી નાહાની
 દીકરી મરવા પડી છે, આવ, ને તારો હાથ તે પર મુક, કે તે સમી થાએ, ને તે
 જીવશે. ૨૪ તારે તે તેની સાથે ગઈઓ, ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈઆ,
 ને તના પર ભીડ કીધી.

૨૫ અને એક એઆરતને આર વરરાથી લોહી વેહેતું હતું. ૨૬ ને તેણે ઘણા
 વ્રોદોથી બહુ રોસીજી હતું, ને પોતાની બધી પુંજ ખચી હતી, પણ કંઈ ગુણ
 પામી નહીં, બલકે ઉલટી જીઆદા ખચાવ થઈ. ૨૭ ઇસુની ખચર શાંભલીને
 ભીડમાં તેની પાછલ તે આવી, ને તેનાં લુંગડાંને ઝડકી. ૨૮ કેમકે તેણે
 કહીજી કે, જો હું એકલાં એનાં લુંગડાંને ઝડકું, તો સમી થઈશ. ૨૯ ને
 તુરત તેનું લોહી વેહેતું બંધ થઈ ગઈજી; ને તેણે પોતાનાં બદનથી જાણીજી કે

એ રોગથી તે સમી થઈ. ૩૦ ને પોતામાંથી કુવત નીકલોઈ એ હસુએ તુરત જાણીઈ, ને ભીડની તરફ ફરીને કહીઈ કે, દોણ મારાં લુંગડાને અડકીઈ ? ૩૧ તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીઈ કે, તું જુએછે કે, લોકો તારા પર ભીડ કરેછે, તો તું કેમ છેછે કે, દોણ મને અડકીઈ ? ૩૨ પછી જોણે એ કીધું હતું તેને જોવા માટે તેણે આરો તરફ જોઈ. ૩૩ ને તે એમરત પોતાનામાં જે થઈઈ તે જાણીને ખીહીતી તથા ધુજતી આવી, ને તેની આગલ પડીને તેણે તેને બધું ખરું કહીઈ. ૩૪ તારે તેણે તેને કહીઈ કે, દીકરી, તારા ઇમાને તને સમી કીધી, સલામત જ, ને તારી ખીમારીથી બચી રહે. ૩૫ તેના એ બોલતાં એઆદતખાનાના હાકેમને તાંહાંથી લોકો આવીને છેલેલા લાગીઆ છે, તારી દીકરી મરીગઈ, ઉસતાદને જુઆદા તસદી શા વાસતે આપેછે ? ૩૬ ને હસુ તે કહેલી વાત શાંબલીને તુરત એઆદતખાનાના હાકેમને કહેછે કે, તું ખીહી ના, ફક્ત ઇમાન રાખ. ૩૭ ને તેણે પીતર તથા હઆકુબ તથા હઆકુબના ભાઈ હઆહાન વગર ખીજ કોઈને પોતાની સાથે જવા દીધા નહીં. ૩૮ ને એઆદતખાનાના હાકેમને ઘર તે આવેછે, ને ગડબડ તથા રડનારાઓને તથા બહુ માતમ કરનારાઓને જુએછે. ૩૯ તારે તે માંહે આવીને તેઓને કહેછે કે, તમે કેમ ગડબડ કરોછા, ને રોડેછો ? છોકરી મરી નથી ગઈ, પણ ઉંઘેછે. ૪૦ ને તેઓ તે પર હસીઆ. પણ સહુને બાહાર કાઢાડીને છોકરીનાં માઆપને તથા જે પોતાની જોડે હતા તેઓને લઈને જાંહાં તે છોકરીને સુઆડકી હતી તાંહાં તે પેસેછે. ૪૧ પછી છોકરીનો હાથ પકડીને તે તેને કહેછે કે, તાલીયાકુમી, એની માએની એ છે, છોકરી, હું તને કહુંછી, ઉ. ૪૨ ને તુરત તે છોકરી ઉઠીને ચાલી; કેમકે તે આર વરરાની હતી. ને તેઓ ઘણા તાજુબ થઈઆ. ૪૩ ને દોઈ તે ન જોણે વાસતે તેણે તેઓને બહુ તાકીદથી હુકમ કીધો, ને તેને ખાવાનું આપવાનું તેણે કરમાવીઈ.

બાબ છઠો.

એને તે તાંહાંથી નીકલીને પોતાનાં વતનમાં આવીઆ; ને તેના શાગીરદો તેની સાથે આવીઆ. ૨ ને સખત દાહાજે આવીઆ તારે એઆદતખાનામાં વાએજ કરવા લાગીઆ, ને ઘણાએ શાંબલીને ડંગ થઈને કહીડે કે, એને આ વાતો કાંહાંથી ? ને એને કેવી દાનાઈ અપાઈ છે કે આવી ભારી કરામતો એના હાથોથી બનેછે ? ૩ મરીઅમનો બેટો સુતાર, જે હઆકુબનો તથા હઆસી-

નો તથા ઇહુદાનો તથા સીમોનનો બાઈ, તે શું ઝમે નથી ? ને ઝમેની બહેનો પણ શું આપણી સાથે હીઝાં નથી ? ઝમે તેઓએ તેની બાબત ઠોકર આધી. ૪ તારે ઇમુએ તેઓને કહીજી છે, નખી પોતાનાં વતનમાં તથા પોતાનાં સગાં-ઝોમાં તથા પોતાનાં ઘરમાં ન છતાં ઇજત વીનાનો નથી. ૫ ને તેણે થોડાએક બીમારીએ પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા; એ શીવાએ બીજો મોજેજો તાંહાં તે દેખાડી નહીં રાકીઓ. ૬ ને તેઓની બેઈમાનીને બીધે તે તાજુબ થઈઓ; ને આસપાસનાં ગામોમાં વાએજ કરતો ફરીઓ.

૭ ઝમે તે બારેને પાસે તેડીને બએને તે મોકલવા લાગીઓ, ને તેઓને નાપાક-રહોપર ઝેખાતીઆર આપીઓ. ૮ ને તેઓને હુકમ કીધો છે, મુસાફરી-ને સારૂ લાકડી વગર બીજું કંઈ ન લો, જોહોણું નહીં, રોટલી નહીં, કમરબંધમાં નાણું બી નહીં. ૯ પણ ચપલ પેહેરો, ને બે ઝંગરખા ના પેહેરો. ૧૦ ને તેઓને કહીજી છે, જાંહાં તમે કોઈ ઘરમાં પેસો, તાંહાંથી નીકલીઆ સુધી તાંહાં રહેજો. ૧૧ ને જો કોઈ તમને નહીં માનરો, ને તમારું નહીં રાંબલરો, તેઓને ઉલટી રાહોદીને સારૂ તાંહાંથી જતી વેલા પોતાના પગ તલેની ધુલ ખંખરો; હું તમને ખચીત કહુંછી છે ઇનિસાફને દાહોડે તે રોહિર કરતાં સદોમ તથા ગમોરાને વધનું રોહિલ થરો. ૧૨ ને તેઓએ જઈને મુનાદી કીધી છે, તોબા કરો. ૧૩ ને ઘણા દેવાને કાહાડીઆ, ને ઘણા બીમારીએને તેલ ચોલીને સમા કીધા.

૧૪ ઝમે હેરોદ શાહે રાંબલીજી, (કેમકે તેનું નામ મરાહુર થઈજી થતું,) ને કહીકે છે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર મરીગએલા ઝોમાંથી ઉડીઓ છે, વાસતે તેથી જાએજઓ થાએજો. ૧૫ કેટલાએક કહીકે છે, એ એલીઆ છે; ને કેટલાએક કહીકે છે, એ નખી છે, ઇઆ નખી ઝોમાંના એકના જોવા છે; ૧૬ પણ હેરોદે રાંબલીને કહીકે છે, જો ઇઓહાનનું માથું મે કપાવીનાંબીકે તે એ છે, તે મરીગએલા ઝોમાંથી ઉડીઓ છે. ૧૭ કેમકે હેરોદે પોતાના બાઈ શીલપની વહુ હેરોદીઆને પરણી હતી, તેને બીધે કોઈને મોકલીને ઇઓહાનને પકડવીઓ, ને કેદખાનામાં તેને કેદ કીધો હતો. ૧૮ કેમકે ઇઓહાનને હેરોદને કહીકે હતું છે, તારા બાઈની વહુ તારી થાએ એ તને લાએક નથી. ૧૯ એ સારૂ હેરોદીઆએ તેના પડેર દુરામની રાખી, ને તેને મારીનાંખવાનું આહીકે, પણ તે શકી નહીં. ૨૦ કેમકે હેરોદે ઇઓહાનને રાસત તથા પાક માણસ જાણીને તેથી બીકીતો હતો, ને તેને સાચવીઓ, ને તેનું રાંબલીને તેણે ઘણું પાલીજી,

ને ખુશીથી તેનું સાંભળીજી. ૨૧ ને વગનો દાહોડો આવી ગ્યો, તારે હોરોદે પોતાની વરરાગાંઠને દાહોડે પોતાના ઉમરાવોને તથા ફેજના સરદારોને તથા ગાલી-લના અમીરોને જીઆફત આપી; ૨૨ તારે તે હોરોદીઆની દીકરીએ માંહે આવીને તથા નાચીને હોરોદને તથા તેની સાથે બેસનારાએ ખુશ કીધા; ને શાહે તે છોકરીને કહીડું કે, જો કંઈ તું આહે તે મારી પાસે માગ, ને હું તને તે આપીશ. ૨૩ ને તેણે રામ આધા કે, મારા અડધા રાજ સુધી જો કંઈ તું મારી પાસે માગે તે હું તને આપીશ. ૨૪ તારે તેણે બાહાર જઈને પોતાની માને પુછીજી કે, હું શું માયું? ને તેણે કહીજી કે, ઇઆહાન બાપતીસમા કરનારનું માયું. ૨૫ ને શાહ પાસે તુરત તે વેહેલી માંહે આવી, ને માગતાં બોલી, હું આહુંકુંડે કે ઇઆહાન બાપતીસમા કરનારનું માયું એક કથરોટમાં હમણા તું મને આપે. ૨૬ તારે શાહ બહુ દલગીર થઈ ગ્યો, તોપણ સમને લીધે તથા સાથે બેસનારાએ લીધે તેણે તેને ના કેહેવાનું આહીજી નહીં. ૨૭ તારે શાહે ગરદન મારનારને તુરત મોકલીને તેનું માયું લાવવાનો હુકમ કીધો, ને તેણે કેદખાનામાં જઈને તેનું માયું કાપીનાંખીજી. ૨૮ ને તેનું માયું કથરોટમાં લાવીને છોકરીને આપીડું, ને છોકરીએ પોતાની માને તે આપીડું. ૨૯ ને તેના શા-ગીરોદે તે સાંભળીને આવી ગ્યો, ને તેએએ તેનું મુડું ઉંચકીને કબરમાં મુકીજી.

૩૦ એને રસુલો ઇસુની પાસે એકઠા થઈ ગ્યો, ને જો કંઈ તેએએ કીધું, ને જો શીખવીડું, તે સઘલું તેએએ તેને કહીજી. ૩૧ ને તેણે તેએને કહીજી, તમે પોતે એકાંત ઉજડેડેકાંણે આવો, ને યોડો આરામ લેએ; કેમકે તાંહાં ઘણા આવતા જતા હતા, ને તેએને આણું આવવાની પણ ફરસુદ નહીં હતી. ૩૨ તારે તેએ હોડીએ ઉજડેડેકાંણે એકાંત ગઈ ગ્યો. ૩૩ ને લોકોએ તેએને જતાં દીધા; ને ઘણાએ તેને આલખીએ, ને રોહોમાંથી સરવ પગરસતે તાંહાં દોડતા ગઈ ગ્યો, ને તેએથી આગલ જઈ પોહોંચીએ, ને તેની પાસે એકઠા થઈ ગ્યો. ૩૪ ને ઇસુએ બાહાર આવીને ઘણા લોકોને જોઈ ગ્યો, ને તેને તેએ પર રહમ આવીએ, કેમકે તેએ પાલક વગરનાં ગેટાં જોવા હતા; ને તે તેએને બહુ વાતો શીખવવા લાગીએ. ૩૫ ને દાહોડો ઘણો ઢલીએ તારે તેના શાગીરોદ-એ તેની પાસે આવીને કહીડું કે, આ ઢેકાંણું ઉજડ છે, ને વખત ઘણો ગઈ ગ્યો છે. ૩૬ તેએને રવાના કર, કે તેએ આસપાસનાં ગામડાંએમાં તથા ગામોમાં જઈને પોત પોતાને સાફ રોટલી વેચાતી લે, કેમકે તેએની પાસે આવવાનું કંઈ નથી. ૩૭ પણ તેણે તેએને જવાબ દઈને કહીજી કે, તમે તેએને આવો

આપો. તારે તેઓ તેને કહેછે કે, શું હમે જાહેને બરો દીનારની રોટલી વેચ્યા-
તી લઈને તેઓને ખાવાને આપીએ ? ૩૮ તારે તે તેઓને કહેછે કે, તમારી
પાસે કેટલી રોટલી છે ? જાહેને જુઓ. ને જોઈઆ પછી તેઓ કહેછે કે,
પાંચ, ને બે માછલી. ૩૯ તારે સરવને લીલાં ધારા પર હારકતાર બેસાડવાનો
તેણે તેઓને હુકમ આપીઓ. ૪૦ ને તેઓ શો શો ને પચાસ પચાસ હાર-
કતાર બેઠા. ૪૧ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની
ગમ જોઈને દુઆ માગી, ને રોટલી ભાંજીને તેઓને પીરસવા સાથે પોતાના
શાગીરદોને આપી, ને બે માછલી પણ સડુંને વેહેંચી આપી. ૪૨ ને સરવે ખાધું,
ને ધરાઈઆ. ૪૩ તારે [રોટલીના] તથા તે માછલીના કકડાઓની ભરેલી
બાર ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૪૪ ને જોઈએ તે રોટલી ખાધી તેઓ આશરે
પાંચ હજાર મરદો હતા. ૪૫ ને તુરત તેણે પોતાના શાગીરદોને તાકીદ કીધી કે,
લોકોને હું રવાના કરું એટલામાં તમે હોડી પર ચઢીને પેલેપાર બેથસાઈદામાં
જાઓ. ૪૬ ને તેઓને રવાના કરીને પાહાડ પર દુઆ માગવાને તે ગઈઓ.
૪૭ ને સાંદાંજ પડીઆ પર હોડી દરીઆ વચે હતી, પણ તે એકલા જમીન પર
હતો. ૪૮ ને તેણે તેઓને હલેસાં મારવાની બહુ મહેનત કરતા દીઠા,
કેમકે પવન તેઓને ઉલટો હતો ; તારે પાછલી પોહોર રાતરે દરીઆ
પર ચાલતો તે તેઓની પાસે આવીઓ, ને તેઓથી આગલ જવાનું
કીધું. ૪૯ પણ તેઓએ તેને દરીઆ પર ચાલતો જાહેને ધારીજી કે એ
ઢાઈઓ છે, ને જુમ પાડી. ૫૦ કેમકે સહુ તેને જાહેને ગભરાઈઆ, ને તુરત
તે તેઓની સાથે બોલીને તેઓને કહેછે કે, ધીરજ રાખો, એ હું છર્જી, ખીણો
ના. ૫૧ પછી તે તેઓની પાસે હોડી પર ચઢીઓ, ને પવન થંભીઓ, ને તેઓ
પોતામાં બહુ અચરત પામીને તાજુબ થઈઆ. ૫૨ કેમકે તેઓએ રોટલી ખાખ-
તનું ધીઆનમાં રાખીજી નહીં, કારણ કે તેઓનાં મન સખત હતાં. ૫૩ ને
તેઓ પાર જાહેને ગનેસારત મુલકમાં પોહોંચીને કીનારે લાગીઆ. ૫૪ ને તેઓ
હોડીમાંથી ઉતરીઆ કે તુરત લોકોએ તેને ઓલખીઓ. ૫૫ ને તે આખી
સીમની આરોગમ દોડીને જાંહાં તેઓએ શાંભલીજી કે તે છે તાંદાં ખીમારી-
ઓને ખાટલાઓ પર લઈ જવા લાગીઆ. ૫૬ ને ગામોમાં કે રોહોશોમાં કે
ગામડાંઓમાં જાંહાં તે પેઠા તાંદાં ખીમારીઓને તેઓએ ચકલાઓમાં રાખી-
આ, ને એકલા તેનાં લુંગડાંની ફેરને અડકવાની તેઓએ તેનો આજીજી
કીધી, ને જોટલા તેને અડકીઆ તેટલા સમા કરાઈઆ.

બાબ સાતમો.

અને ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓમાંના ફેટલાઓક ઇશિરાલેમથી આવીને તેની પાસે ઓકલા થઈઆ. ૨ ને તેઓઓ તેના શાગીરદોમાંના ફેટલાઓકને નાપાક ઇઆને અણુધોઓલે હાથોઓ રોટલી ખાતા દીઠા, તારે તેઓઓ વાંક કાહાડીઓ. ૩ કેમકે ફરોશીઓ તથા બધા હાઉદી ખુજરગોની રવાઈઓતો પર અમલ કરીને જો મુઠીઓ હાથો તેઓ ધોઓ નહીં, તો ખાતા નથી. ૪ ને અહુયમાંથી આવીને નાહીઆ વીના તેઓ ખાતા નથી; ને તેઓઓ પાલવાનું જો કચ્છલ કરીજું તે બીજું ઘણું છે, ઓટલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ તથા તાયાંનાં વાસણો તથા ખાટલાઓ ધોવા. ૫ તારે ફરોશીઓઓ તથા શાસતરીઓઓ તેને પુછીજો કે, તારા શાગીરદો ખુજરગોની રવાઈઓતો પરમાણુ કેમ ચાલતા નથી. પણ અણુધોઓલે હાથોઓ રોટલી ખાઓછે? ૬ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજો કે, તમે ઢોંગીઓ બાબત ઇસાઈઓઓ ઠીક પેરીનગોઈ કીધી, જોમ લખીજો છે કે, “ઓ લોક મને હોશીથી આબર આપેછે, પણ ઓઓનાં દીલ મારાથી દુર રહેછે. ૭ ને તાલીમ કરવામાં ઇનિસાનના હુકમો શીખવીને તેઓ બેકાઓદા મારી પરસતરા કરેછે.” ૮ કેમકે ઓદાના હુકમો રદ કરીને આદમીઓની રવાઈઓત તમે રાખેછો, મોસાલે પીઆલાં તથા હાલાંઓ વીછલવાં; ને બીજું ઓચું તમે ઘણું કરોછો. ૯ ને તેણે તેઓને કહીજો કે, તમે પોતાની રવાઈઓત રાખવા સાર ઓદાના હુકમો પુરા રદ કરોછો. ૧૦ કેમકે મુસાઓ કહીજો કે, “તારાં મા-બાપને માન આપ, ને જો કોઈ બાપની કે માની નીંદા કરે તે મારીઓ જાઓ;” ૧૧ પણ તમે કોણેછો કે, જો કોઈ પોતાના બાપને કે માને કહે કે, તને મારાથી જો લાભ થતે તેનું કુરબાન ઇઆને અરપણુ થઈજો; ૧૨ ને તમે તેને તેના બાપ સાર કે તેની મા સાર બીજું કંઈ કરવા દેતા નથી. ૧૩ ઓમ તમે પોતાની રવાઈઓતથી ઓદાના કલામને રદ કરોછો; ને ઓચું તમે ઘણું કરોછે. ૧૪ ને તેણે બધા લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજો કે, તમે હરેક માઈં શાંબલો, ને સમજો. ૧૫ આદમીની બાહાર ઓચું કંઈ નથી કે જો તેનામાં પેસીને તેને નાપાક કરી રાકે; પણ જો તેનામાંથી નીકલેછે તેજ આદમીને નાપાક કરેછે. ૧૬ જો કોઈને શાંબલવાને કાન છે, તો તે શાંબલે. ૧૭ ને લોકોની પાસેથી ઘરમાં તે પેઠા તારે તેના શાગીરદોઓ તેને ઓ તમસીલ બાબત પુછીજો. ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજો કે, તમે પણ

શું એવા નાદાન છે? તમે શું જાણતા નથી કે જે સઘળું બાહારથી આદમીમાં પેસેછે તે તેને નાપાક કરી નથી રાકતું? ૧૯ કેમકે તે તેનાં દીલમાં નહીં, પણ પેટમાં જ એછે, ને તેમાંથી સઘલા ઓરાકનો કુઓ સંડારામાં બાહાર જ એછે. ૨૦ ને તેણે કહીજે કે, આદમીમાંથી જે નીકલેછે તે જ આદમીને નાપાક કરેછે. ૨૧ કેમકે માહેથી ઇમાને આદમીઓનાં દીલમાંથી ખુરા વીચાર, જના, હરામકારી, ખુન, ૨૨ ચોરી, લોભ, બદી, કપટ, કામાતુરપણું, બદનજર, કુફર, હંકાર, તથા નાદાની નીકલેછે. ૨૩ એ બધી ખુરી ચીજો માહેથી નીકલેછે, ને આદમીને નાપાક કરેછે.

૨૪ પછી તે તાંહાંયો ઉઠીને સોરની તથા સીદાનની સીમામાં ગઈએ, ને એક ઘરમાં પેસીને તેણે આહીલું કે કોઈ ન જાણે, પણ તે છાંનો રહી નહીં રાકીએ; ૨૫ કેમકે એક એમરત જેની નાહાની દીકરીને નાપાક-રૂહ વલગેલા હતો; તે તેની ખબર સાંભળીએ પર આવીને તેના પગ પાસે પડી. ૨૬ ને તે એમરત ઇંદાની સુરેનીકીની હતી, ને તેણે પોતાની દીકરીમાંથી તે દેવ કાઢાડવાની તેની આજ્ઞા કીધી. ૨૭ પણ ઇસુએ તેને કહીલું કે, પેહેલાં બચાંએને ધરાવવા દે, કાંજે બચાંએની રોટલી લઈને કુતરાને નાંખવી દીક નથી. ૨૮ તારે તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, હા, યોદાવંદ, પણ મેજ તલે બચાંએથી પેડલા કકડાએમાંથી કુતરાં ખાએછે. ૨૯ તારે તેણે તેને કહીલું કે, એ વાતને લીધે જ, તારી દીકરીમાંથી દેવ નીકલીએ. ૩૦ ને તે પોતાનાં ઘરમાં ગઈ, તારે તેણે જોઈજો તો દેવ નીકલીએ, ને તેની દીકરી ખાટલા પર સુતેલી છે.

૩૧ એને ફરી સોરની તથા સીદાનની સીમામાંથી તે નીકલીને દકાપલીસની સીમામાં થઈને ગાલીલના દરીએની પાસે આવીએ. ૩૨ ને એક બે-હેરા બોબાને તેએ તેની પાસે લાવેછે, ને તે પર હાત લગાડવાને તેની આજ્ઞા કરેછે. ૩૩ તારે તેણે તેને લોહામાંથી એક ગમ લઈજઈને તેના કાંતોમાં પોતાનાં આંગલાં ધાલીએ, ને થુકીને તે તેની જીભને અડકીએ. ૩૪ ને આસમાનની ગમ જોઈને તથા નીશાસો મુકીને તેને હેલેછે કે, એકશ્વા, ઇમાને, ઉધડી જ. ૩૫ ને તુરત તેના કાન ઉધડી ગઈએ, ને તેની જીભની ગાંઠ છુટીગઈ, ને તે સાફ બોલીએ. ૩૬ ને તેણે તેએને મના કીધા કે કોઈને કેઈ નહીં હેલે, પણ જેટલા તેણે તેએને મના કીધા તેટલા જીઆદ મરાહુર કરવા લાગીએ. ૩૭ ને તેએએ બહુ તાજુબ થઈને કહીજે કે, તેણે સઘલાં શારાં કીધાં; બેહેરાએને સાંભલતા, તથા મુંગાએને બોલતા તે કરેછે.

બાબ આઠમો.

તે દાદાડાઓમાં ધણા લોકોની ભીડ મલી, ને તેઓને ખાવાને કંઈ નહીં હતું, તારે ઇસુ પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહેછે કે, ૨ લોકો પર મને રહમ આવેછે, કેમકે તરણુ દાદાડા થઈઆ તેઓ મારી સાથે રહીઆ છે, ને તેઓની પાસે ખાવાને કંઈ નથી. ૩ ને જો હું તેઓને ભુખીઆ તેઓને ઘર મોકલું, તો રસતામાં તેઓ કમજોર થઈજશે, કેમકે તેઓમાંના દેટલાએક દુરથી આવીઆ છે. ૪ ને તેના શાગીરદોએ તેને જવાબ દીધો કે, હીઆં રાતમાં એટલાઓને કોઈ કાંદાંથી રોટલી પુરી પાડી શકે? ૫ ને તેણે તેઓને પુછીજે કે, તમારી પાસે દેટલી રોટલી છે? ને તેઓએ કહીજે કે, સાત. ૬ ને તેણે લોકોને જમીન પર બેસવાનો હુકમ આપીઆ, ને તે સાત રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને પીરસવા સાડ પોતાના શાગીરદોને આપી, ને તેઓએ લોકોને પીરસી. ૭ ને તેઓની પાસે કંઈએક નાંદાંની માછલી હતી, ને તેણે શુકર કરીને તે પણ પીરસવાનો હુકમ આપીઆ. ૮ તારે તેઓ ખાઈને ધરાઈઆ, પછી બચેલા કકડાઓની સાત ટોપલી તેઓએ ઉઠાવી. ૯ ને જોએએ ખાધું હતું તેઓ ચાર હજારને આરે હતા; પછી તેણે તેઓને રવાના કીધા.

૧૦ અને તુરત તે પોતાના શાગીરદો સુધાં હોડી પર ચઢીને દાલમનુથાની સીમામાં આવીઆ. ૧૧ તારે ફરેશીઆ નીકલીઆ, ને તેની ઈમતેહાન કરતાં તેનાથી આસમાનથી નીશાની માગીને તેની સાથે હુજત કરવા લાગીઆ. ૧૨ ને તેણે પોતાનાં દીલમાં ભારી નીશાસો ખેંચીને કહીજે કે, આ પેહેડી નીશાની કેમ માગેછે? હું તમને ખચીત કહુંછજે કે આ પેહેડીને નીશાની નહીં દેખાડશે. ૧૩ પછી તે તેઓને મુકીને ફરી હોડી પર ચઢીને પાર ગઈઆ. ૧૪ પણ તેઓ રોટલી લેવાને વીસરીઆ હતા, ને તેઓની સાથે એક રોટલી વગર હોડીમાં કંઈ નહીં હતું. ૧૫ ને તેણે તેઓને હુકમ આપીને કહીજે કે, ફરેશીઆનાં ખમીર તથા હેરોદીઓનાં ખમીરથી ખબરદાર રહેજો. ૧૬ ને તેઓએ માહોમાં ચુકતેગો કરીને કહીજે કે, આપણી પાસે રોટલી નથી વાસતે [તે એમ કહેછે]. ૧૭ ને ઇસુ એ જાણીને તેઓને કહેછે કે, તમારી પાસે રોટલી નથી વાસતે તમે કેમ વીચાર કરોછો? હજી સુધીશું તમે નથી જાણતા? ને નથી સમજતા? હજી શું તમે પોતાનું દીલ સખત રાખોછો? ૧૮ છતાં

આંખોએ શું તમે નથી જોતા? ને છતે કાનોએ શું નથી સાંભળતા? ને શું તમે ઇચ્છા નથી કરતા? ૧૯ જરે મેં પાંચ રોટલી પાંચ હજારને સાર ભાંજી, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તેઓ તેને ફેરેછે કે, બાર. ૨૦ ને જરે ચાર હજારને સાર સાત, તારે કકડાઓની ભરેલી ફેટલી ટોપલી તમે ઉઠાવી? તારે તેઓએ કહીજે કે, સાત. ૨૧ પછી તેણે તેઓને કહીજે, તો તમે કેમ નથી સમજતા?

૨૨ અને બેઠસાધવામાં તે આવેછે, ને તેઓ તેની પાસે એક આંધલાને લાવેછે, ને તેને અડકવા માટે તેની આજ્ઞા કરેછે. ૨૩ તેથી તે આંધલાનો હાથ પકડીને તે તેને ગામ બહાર લઈ ગઈઓ. ને તેણે તેની આંખોમાં યુંકીને તથા તે પર પોતાના હાથ મુકીને તેને પુછીજે કે, શું કંઈ સુજેછે? ૨૪ તારે તેણે ઉચું જોઈને કહીજે કે, આદમીઓ જાહાડના જેવાં ચાલતાં મને દેખાએ-છે. ૨૫ ને તેણે તેની આંખો પર ફરી હાથ મુકીને તેને ઉચું જોવડાવીજે, તારે તે સમા થઈઓ; ને તેણે સઘલાં શારીરકે દીઠાં. ૨૬ ને તેણે તેને ઘર માકલતાં કહીજે કે, ગામમાં ન જા, ને ગામમાંના કોઈને ફેરે પણ ના.

૨૭ અને ઇસુ તથા તેના શાગીરદ ફીલપી કાઇસારીનાં ગામોમાં ગઈઓ, ને રસતામાં તેણે પોતાના શાગીરદોને પુછતાં તેઓને કહીજે કે, લોકો શું કેહેછે કે હું કોણ છું? ૨૮ તારે તેઓએ જવાબ દીધો કે, ઇચ્છાહાન બાપતીસમા કરનાર, પણ ફેટલાએક કે એલીઆ. ને ફેટલાએક કે નખીઓમાંનો એક. ૨૯ તારે તે તેઓને ફેરેછે, પણ તમે મને કોણ કહેછો? ને પીતર જવાબ દઈને તેને ફેરેછે કે, તું ખરીસત છે. ૩૦ તારે તેણે તેઓને બહુ મના કીધો કે, મારી બાબત કોઈને કંઈ ના ફેરેતા.

૩૧ અને તે તેઓને શીખવવા લાગીઓ કે, જરૂર છે કે આદમીનો બેટો બહુ રંજા ઉઠાવે, ને વડીલાથી, તથા વડા કાહીનોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકચુલ કરાએ, ને મારીઓ જાએ, ને તીજે દાહોડે પાછો ઉઠે. ૩૨ ને તેણે એ વાત સાફ કહી, તારે પીતર તેને એક ગમ લઈ ગઈઓ, ને તેને જીજીવવા લાગીઓ. ૩૩ પણ તેણે ફરીને પોતાના શાગીરદોને ધારીને પીતરને ધમકાવીને કહીજે કે, રોતાના મારી પછવાડે જા, કેમકે ઝોદાની ચીજો નહીં, પણ આદમીઓની ચીજો તને ગમેછે.

૩૪ અને તેણે પોતાના શાગીરદો સુધાં લોકોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજે કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આવેછે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો

કરેમ ઊંચકીને મારી પાછલ આવે. ૩૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવા સ્નેહેછે, તે તેને ખોરો ; પણ જે કોઈ મારે તથા ઇંજીલને લીધે પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને અચાવશે. ૩૬ કાંતે જે આદમી આખી જાહાન મેલવે, ને પોતાનો જીવ ખોરવે, તો તેને શો ફાયદો થઈએ? ૩૭ ઈઆ આદમી પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ૩૮ કેમકે આ જનાકાર તથા ગુનેહગાર પેહેડીમાં જે કોઈ મારાથી તથા મારી વાતોથી શરમાશે, તો જરે આદમીનો બેટો પોતાનાં બાપની જલાલમાં પાક ફીરતાએ સાથે આવશે, તારે તે સંબંધી શરમાશે.

બાળ નવમે.

અને તેણે તેઓને કહીલું કે હું તમને ખચીત કહુંલું કે હીઆં જે ઊભા રહેછે, તેઓમાંના જોલાએક એવા છે કે, બાદાની પાદશાહત કુદરતથી આવતાં નહીં જોરો તાંહાં સુધી માતને નહીં આપશે.

૨ અને છ દાહાડ પછી ઇસુ પીતરને, તથા ઇઆકુબને, તથા ઇઆહાનને સાથે લેછે, ને તેઓને એક હંચા પાહાડ પર એકાંત લઈજાએછે ; ને તેઓની આગલ તેની શીકલ બદલાઈ. ૩ ને તેનો પોશાક બહુ ચલકતા બરફના જેવો થઈગઈએ, એવા કે દુનીઆમાં કોઈ ધોભી સફેદ કરી નહીં શકે. ૪ ને એલીઆ મુસા સુધાં તેઓને દેખાઈએ, ને તેઓ ઇસુની સાથે વાત કરતા હતા. ૫ તારે પીતરે બોલતાં ઇસુને કહીલું કે, અએ ઉસતાદ, હીઆં રહેલું આપણે વાસતે બેહતર છે ; ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે વાસતે, ને એક મુસાને વાસતે, ને એક એલીઆને વાસતે. ૬ કેમકે શું બોલવું, એ તેને મુજબી નહીં, કાંતે તેઓ બહુ બીચેલા હતા. ૭ તારે એક વાદલીએ આવીને તેઓ પર છાઈઆ કીધી, ને વાદલીમાંથી આવાજ નીકલીએ કે, અ મારો પીઆરો બેટો છે, એનું તમે શાંબલો. ૮ ને તુરત તેઓએ ચારે ગમ જોઈ, તારે એકલા ઇસુ વગર પોતાની સાથે બીજા કોઈને ન દીધો. ૯ પછી તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરતા હતા તારે તેણે તેઓને હુકમ આપીએ કે, આદમીનો બેટો મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે તાંહાં સુધી જે તમે દીઠાં તે કોઈને ના જણાવતા. ૧૦ ને તેઓએ એ વાત મનમાં રાખીને માહેમાં તજવીજ કીધી કે, મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉઠવું શું હશે? ૧૧ પછી તેઓએ તેને પુછીને કહીલું કે, શાસતરીએ કેમ કહેછે કે પેહેલાં એલીઆને આવવાની જરૂર

છે? ૧૨ તારે તેણે જવાબ દીધો, ને તેઓને કહીજે કે, ઝમેલીઆ પેહેલો આવીને બધાં ઠીક કરેછે ખરો. ને જેમ આદમીના બેઠા બાબત લખીજે છે તેમ તેને ઘણું રંજ ઉઠાવવો તથા તુછ થવું પડેછે. ૧૩ પણ હું તમને કહુંછું કે ઝમેલીઆ બાબત જેમ લખીજે છે તેમ તે આવી સુખીઓ છે, ને તેઓએ જે આણીજે તે તેને કીધું.

૧૪ ઝને તેણે શાગીરદો પાસે આવીને તેઓની આસપાસ ઘણી બીડને તથા શાસતરીઓને તેઓની સાથે તકરાર કરતા દીઠા. ૧૫ ને તુરત સઘલા લોકો તેને જોઈને બહુ તાજુબ થઈઆ, ને તેઓએ પાસે દોડી આવીને તેને સલામ કીધી. ૧૬ પછી તેણે શાસતરીઓને પુછીજે કે, ઝમેઓની સાથે તમે શી તકરાર કરોછો? ૧૭ તારે લોકોમાંથી ઝમે કે જવાબ દઈને કહીજે કે, ઝમે ઉસ-તાદ, હું મારા દીકરાને તારી પાસે લાવીઆ છું, તેને મુંગો દેવ વલગીઆ છે; ૧૮ ને જાંહાં કહી તે તેને પકડેછે તાંહાં તેને પટ્ટી નાંખેછે, ને તે ફીણ કાઢેછે, ને પોતાના દાંત પીસીને અધરાસતો થઈ જાયછે, ને મેં તારા શાગીરદોને તેને કાઢાડવા સારું કહીજે, પણ તેઓ રાજીઆ નહીં. ૧૯ તારે તે જવાબ દઈને તેને ઢેહેછે કે, ઝમે બેઘમાન પેહેડી, હું કાંહાં સુધી તમારી સાથે રહું? હું કાંહાં સુધી તમારી બરદાસત કરું? તેને મારી પાસે લાવો. ૨૦ ને તેઓ તેને તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે તેને દીડો, તારે દેવે તેને બહુ ધુજવીઆ, ને તે જમીન પર પડી ફીણ કાઢાડતાં તલવલગા લાગીઆ. ૨૧ તારે તેણે તેના બાપને પુછીજે કે, ઝમે આ થઈઆને ઢેટલી મુદત થઈ છે? ને તેણે કહીજે કે, નાંહાંનપણથી; ૨૨ ને બહુ વખત તેણે ઝમેને મારેનાંબવાને આગમાં તથા પાણીમાં નાંખીઆ કીધો, પણ જો તું કંઈ કરી શકેછે, તો હમ પર રહમ કરીને હમારી મદદ કર. ૨૩ તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, અગર તું હમાન લાવી શકે તો હમાન લાવનારને સારું સહુ કંઈ થઈ શકેછે. ૨૪ તારે તે બાલકના બાપે આંશુઓ સુધાં બ્રમ પાડીને કહીજે કે, ખોદાવંદ, હું હમાન લાવુંછું, તું મારો બેઘમાની બાબત મદદ કર. ૨૫ ઇસુએ જોઈજે કે લોક ઝમેકહા દોડતા આવેછે, તારે તેણે નાપાક-રહેને ધમકાવીને કહીજે કે મુંગા તથા બેહોશ રહ, હું તને હુકમ કરુંછું કે ઝમે-માંથી નીકલ, ને ફરી ઝમેમાં પેસતો ના. ૨૬ તારે તે ચીરા પાડીને તથા તેને બહુ ધુજવીને નીકલીઆ, પછી તે મુઆ જોવો થઈ ગઈઆ, ઝમેનો કે ઘણુએ કહીજે કે ઝમે મરીગઈઆ. ૨૭ તારે ઇસુએ તેનો હાથ પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તે જીવો રહીઆ. ૨૮ ને ઘરમાં તે આવીઆ તારે તેના શાગીરદોએ તેને

એકાંત પુછીઉં કે, હમ તેને કેમ કાહાડી નહીં રાખીઆ? ૨૯ ને તેણે તેઓને કહીઉં કે, દુઆ તથા અપવાસ વગર એવી જાતને કોઈતરેહથી કહાડતી નથી.

૩૦ અને તેઓ તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં થઈને ગઈઆ, ને તેણે આહીઉં કે દોઈ ન જાણે; ૩૧ કેમકે તેણે પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી, ને તેઓને કહીજી કે, આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સોંપારો, ને તેઓ તેને મારીનાંખરો, ને મારીનંખાઈઆ પછી તીજે દાહોડે તે પાછો ઉઠરો. ૩૨ પણ એ વાત તેઓ નહીં રામજીઆ, ને તેને પુછવાને બીધા.

૩૩ પછી તે કાપરનાહમમાં આવીઓ, ને ઘરમાં હતો તારે તેણે તેઓને પુછીજી કે, રસતામાં તમે માહોમાં શી તકરાર કરતા હતા? ૩૪ પણ તેઓ ચુપ રહીઆ, કાંજે તેઓએ રસતામાં માહોમાં તકરાર કરી હતી કે મુખી કોણ છે? ૩૫ ને તેણે બેસીને બારોને તેડીને તેઓને કહીજી કે, જો દોઈ પેહેલા થવા ચાહે તો તે સહુથી છેલો તથા સહુનો સેવક થાઓ. ૩૬ ને એક બાલકને લઈને તેણે તેને તેઓની વચમાં રાખીજી, ને તેને પોતાના હાથોમાં લઈને તેઓને કહીજી કે, ૩૭ જે દોઈ એવાં બાલકોમાંના એકને મારે નામ કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે; ને જે દોઈ મને કબુલ કરેછે, તે મનેજ નહીં, પણ જેણે મને માકલીઓ છે તેને પણ કબુલ કરેછે.

૩૮ તારે ઈઓહાને તેને જવાબ દઈને કહીજી કે, ઉસવાદ, એક જે હમારી પાછલ નથી ચાલતો તેને તારે નામ દેવાને કાહાડતાં હમે દોઠા, ને તે હમારી પાછલ નથી ચાલતો, વાસતે હમે તેને મના કીધા. ૩૯ પણ ઈસુએ કહીજી કે, તેને મને ના કરો, કેમકે જે મારે નામ માજેજ કરીને સેહેજ મારે ઉલટું પુરું બોલી શકે એવા દોઈ નથી. ૪૦ કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી ગમનો છે. ૪૧ કેમકે જે દોઈ મારે નામ એક બીઆલું પાણી તમને પીવાને આપરો, કાંજે તમે ખરીસતના છો, તો હું તમને ખચીત કહુંજી કે તે પોતાનું કલ નહીં ખરો. ૪૨ પણ આ નાંહાંના જે મારા પર ઈમાન લાવેછે તેઓમાંના એકને જે દોઈ ડોકર ખવડાવરો, તેને એ શાઈ છે કે ઘંટીનું પડ તેની કોટ્ટે બંધાઓ, ને દરીઆમાં તે ડુબાડઓ. ૪૩ ને જે તારો હાથ તને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૪ જે હાથ છતાં દોજખમાંની ન હોલવાનાર આગમાં જાંહાં તેઓનો કીડો નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં જવા કરતાં હુંદો થઈને હંદગીમાં પેસવું તને શાઈ છે. ૪૫ ને જે તારો પગ તને ડોકર ખવડાવે, તો તેને કાપીનાંખ; ૪૬ જે પગ છતાં દોજખમાંની ન હોલવાનાર

આગમાં જાંહાં તેઓને કોડી નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં લંગડા થઈને જીંદગીમાં પેસવું તને સારું છે. ૪૭ ને જો તારી આંખ તને ઢોકર ખવડાવેછે, તો તેને કાઢાડીનાંખ; ૪૮ છતી બે આંખે દોજખમાંની આગમાં જાંહાં તેઓને કોડી નથી મરતો, ને આગ નથી હોલવાતી, તાંહાં નંખાવવા કરતાં કાંણુ થઈને ખાદાની પાદશાહતમાં પેસવું તને સારું છે. ૪૯ કેમકે જોમ હરેક કુરખાની નમકથી ખારી કરાએછે, તેમ હરેક જાણુ આગથી સહુણું કરારો. ૫૦ નમક સારું છે, પણ જો નમક ખારાશ વગરનું થઈડું, તો સાથી તમે તેને ખારું કરશો? પોતામાં નમક રાખો, ને માહોમાં સલાહ રાખો.

આખ ૧૧મો.

અને તે તાંહાંથી ઉઠીને ઇમ્મરદનને પાર ઇલુદાની સીમામાં આવેછે, ને લોથો પાછાતેની પાસે એકઠા થાએછે, ને તે પોતાના દસતુર પરમાણે ફરી તેઓને તાલીમ કરવા લાગીએ. ૨ તારે ફોરશીએએ પાસે આવીને તેની ઇમતેહાન કરતાં તેને પુછીજી કે, શું મરદને લાજમ છે કે પોતાની બહરમરને મુકી દે? ૩ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, મુસાએ તમને શું હુકમ આપીએ? ૪ ને તેઓએ કહીજી કે, મુસાએ તો ફારગતી લખી આપીને તેને મુકવા દીધી. ૫ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજી કે, તમારાં સખત દીલને લીધે તેણે એ હુકમ તમારે સાર લખીએ હતો. ૬ પણ ખલકતની રાજઆતથી ખાદાએ તેઓને એક નર તથા એક માદી બનાવીએ. ૭ એ સાર માણસ પોતાનાં મા-બાપને મુકે, ને પોતાની બહરમર સાથે મલીએ રહે. ૮ ને તેઓ બંને એક તન થશે, વાસતે હવેથી તેઓ બે નથી, પણ એક તન છે. ૯ એ વાસતે ખાદાએ જો જોડીજી છે તેને માણસે જીવું નહીં કરવું. ૧૦ ને ઘરમાં તેના રાગીરદાએ ફરી તેજ આખત તેને પુછીજી. ૧૧ ને તે તેઓને કહેછે કે, જો કોઈ પોતાની બહરમરને મુકીદેશે, ને ખીજી સાથે લગન કરશે, તે તેના પર જના કરેછે. ૧૨ ને જો બહરમર પોતાના માઈને મુકીદઈને ખીજી સાથે લગન કરે, તો તે જના કરેછે.

૧૩ અને તેઓ બાલકોને તેની પાસે લાવીએ, એ સાર કે તે તેઓને અડકે; પણ જો લાવીએ તેઓને રાગીરદાએ ધમકાવીએ. ૧૪ પણ તે જોઈને ઇસુને ઘણું માહું લાગીજી, ને તેણે તેઓને કહીજી કે, બાલકોને મારી

પાસે આવવા દો, ને તેઓને મને નાકરો; કાંજે ઓદાની પાદશાહત હેવાંઓ-
નીજ છે. ૧૫ હું તમને અચીત કહુંછી કે બાલકની પોઠે ઓદાની પાદશાહત
જે દોષ નહીં કચ્છલ કરશે, તે તેમાં નહીંજ પેસશે. ૧૬ તારે તેણે તેઓને
પોતાની ગોદમાં લઈને તેઓ પર હાથ મુકીને તેઓને બરકત આપી.

૧૭ અને રસતામાં તે બાહાર જતો હતો તારે એક જણ દોડતો પાસે
આવીઓ, ને તેણે તેની આગલ ધુંટણીએ બેસીને તેને પુછીજે કે, નેક ઉસ-
તાદ, હમેશાંની જીંદગી પામવા સારું હું શું કરું? ૧૮ તારે ઇસુએ તેને કહીજે
કે, તું મને નેક કેમ કહેછે? એક, જે ઓદા, તે શીવાએ નેક દોષ
નથી. ૧૯ તું હુકમો જાણેછે કે જના ના કર, ખુત ના કર, ચોરી ના કર, જુઠી
શાહેદી ના પુર, છિતર ના, તારાં મા-બાપની મરીઆદ રાખ. ૨૦ ને તેણે
જવાબ દીધે તેને કહીજે કે, ઉસતાદ, એ બધાં તો મેં મારાં નાંહાંપણથી
પાલીઆં છે. ૨૧ તારે ઇસુએ તેના પર પીઆરની નેગાહ કરીને કહીજે કે
એક સીજ તારામાં બાકી છે; જ, જે કંઈ તારું છે તે વેચીને ગરીબોને આપ,
ને આસમાનમાં તને દોલત મલશે; ને આવ, કરૂંસ જીવકીને મારી પાછલ
ચાલ. ૨૨ પણ એ વાતથી તે ઉદાસ તથા દલગીર થઈને ચાલીઓ ગઈઓ,
કાંજે તેને ઘણી મીલકત હતી. ૨૩ તારે ઇસુ આસપાસ જોઈને પોતીકા
શાગીરદોને કહેછે કે, જેઓને દોલત છે તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં
પેસવું કેવું મુશ્કેલ છે. ૨૪ ને શાગીરદો તેની વાતથી તાજુબ થઈઆ, પણ
ઇસુ ફરી જવાબ આપીને તેઓને કહેછે કે, દીકરાઓ, દોલત પર જેઓ
બરેસો રાખેછે, તેઓને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું મુશ્કેલ છે. ૨૫ દોલ-
તમંદના ઓદાની પાદશાહતમાં જવા કરતાં સોએનાં નાકામાંથી જીંદને જવું સહેલ
છે. ૨૬ ને તેઓએ ઘણી અચરતી પામીને માણેમાં કહીજે, તો કોણ તારણ
પામી શકે? ૨૭ ને ઇસુ તેઓની ગમ જોઈને કહેછે કે, માણસોની નજદીક
અશકીએ છે, પણ ઓદાની નજદીક નહીં, કેમકે ઓદાથી સહુ કંઈ થઈ શકેછે.
૨૮ તારે પીતર તેને કહેવા લાગીઓ કે, જો, હમે બધાં મુકીને તારી પછલ ચાલી-
એછાએ. ૨૯ ને ઇસુએ જવાબ દીધે કહીજે, હું તમને અચીત કહુંછી કે,
મારે લીધે તથા ઇજીલને લીધે જેણે ધરને કે બાહ્યમાં કે બેહેનોને કે બાપને કે
માને કે અધ્યરને કે છોકરાને કે એતરોને મુકીઆં છે, ૩૦ તેને આ જહાનમાં
રોગણાં ધરો તથા બાહ્યમાં તથા બેહેનો તથા માઓ તથા છોકરાં તથા એતરો
સતાવણીઓ સુધાં, ને આવતી જહાનમાં હમેશાંની જીંદગી નહીં પામશે,

એવો કોઈ નથી. ૩૧ પણ ઘણા જે પેહેલા તેઓ છેલા, ને છેલા પેહેલા થશે. ૩૨ અને તેઓ ઇશ્વારિયને રસતે જતા હતા; ને ઇસુ તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને તેઓ તાજુબ થઈઆ, ને સાથે ચાલતાં ખીધા; ને તેણે ફરી આરોને પાસે લઈને જે કંઈ પોતા પર બનવાનું હતું તે તેઓને કહેવા લાગીઓ; ૩૩ જુઓ, આપણે ઇશ્વારિયમાં જઈએ છઈએ, ને આદર્શનો બેઠો વડા કાહીનો તથા રાસતરીઓને સોંપારો, ને તેઓ તેના પર માતનો દંડ કરાવશે, ને તેને ગેરકામને સોંપશે. ૩૪ ને તેઓ તેની મરાખરી કરશે, ને તેને કારડા મારશે, ને તેના પર થુંકશે, ને તેને મારીનાંખશે, ને તોજે દાહોડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૫ તારે જેબેદીના દીકરા ઇઆકુબે તથા ઇઆહાને તેની પાસે આવીને કહીજો, ઉસતાદ, હમે આહીએ છઈએ કે હમે જે માગીએ તે તું હમારે સારૂ કરે. ૩૬ ને તેણે તેઓને કહીજો કે, તમે શું ચાહો છો? તમારે સારૂ હું શું કરું? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજો કે, તું હમને એવું આપ કે તારા જલાલમાં એક તારી જમણી ગમ, ને ખીજે તારી ડાખી ગમ બેસે. ૩૮ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજો કે, તમે શું માગો છો તે તમે નથી જાણતા; જે પીઆલું હું પીજો છું તે પીવાને, તથા જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાજો છું તેથી તમે આપતીસમી થવાને શું રાકતીવાન છો? ૩૯ ને તેઓએ તેને કહીજો કે, હમે રાકતીવાન છઈએ; તારે ઇસુએ તેઓને કહીજો કે જે પીઆલું હું પીજો છું તે તમે પીશો ખરા, ને જે આપતીસમાથી હું આપતીસમી થાઉં છું તેથી તમે આપતીસમી થશો; ૪૦ પણ જેઓને સારૂ ઠેરવાઈ છે તેઓ વીના મારી જમણી ગમ તથા મારી ડાખી ગમ બેસવા દેવું એ મારું નથી. ૪૧ તારે દરો એ રાંબલીને ઇઆકુબ પર તથા ઇઆહાન પર ગુસે થવા લાગીઆ. ૪૨ પણ ઇસુએ તેઓને પાસે તેડીને તેઓને કહીજો, તમે જાણો છો કે ગેરકામીઓના પાદશાહો જેઓ કહેવાએ છે તેઓ તેઓ પર હુકુમત ચલાવે છે; ને તેઓના અકાખરે તેઓ પર એખતીઆર કરે છે. ૪૩ પણ તમારામાં એવું ન થાએ, પણ તમારામાં જે કોઈ માટે થવા ચાહે, તે તમારો ખીદમતગાર થાએ. ૪૪ ને જે કોઈ તમારામાં પેહેલો થવા ચાહે, તે સહુનો ગોલામ થાએ. ૪૫ કેમકે આદર્શનો બેઠો ખીદમત કરાવવાને નહીં, પણ ખીદમત કરવાને, તથા ઘણાઓની ખંડ-ણીને સારૂ પોતાનો જીવ આપવાને આવીઓ છે.

૪૬ અને તેઓ ઈસીઓમાં આવીઆ, ને તે પોતાના રાગીરદો તથા ઘણા લોકો સુધાં ઈસીઓથી બહાર જતો હતો, તારે તીમીનો દીકરો આરતીમા આંધ-

લો રસતાની કોરે બેઠો બીખ માગતો હતો. ૪૭ ને એ ઇસુ નાજરી છે, એ સાંભલીને તે હાંક મારવા તથા કહેવા લાગીઓ કે, ઇસુ દાઉદના બેટા, મારા પર રહમ કર. ૪૮ ને તે ચુપ રહે માટે ઘણાઓએ તેને ધમકાવીઓ, પણ તેણે ઘણી વધતી હાંક મારી કે, દાઉદના બેટા, મારા પર રહમ કર. ૪૯ તારે ઇસુએ ઊભા રહીને તેને તેડવાનું કહીજી; ને તેઓ આંધલાને તેડતાં તેને કહેછે કે, ધીરજ રાખ, ઉઠ, તે તને તેડેછે. ૫૦ તારે તે પોતાનું લુંગડું મુકીને ઉઠીને ઇસુની પાસે આવીઓ. ૫૧ ને ઇસુ બોલતાં તેને કહેછે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઇછા છે? તારે તે આંધલાએ તેને કહીજી કે, ઓદાવંદ, એ કેડું દેખતો થાજી. ૫૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, જા, તારા એતકાદે તને સમા કરીધો; ને તુરત તે દેખતો થઈઓ, ને રસતામાં ઇસુની પાછલ ચાલીઓ.

બાબ અગીઆરમો.

અને તેઓ ઇશાલેમની પાસે જૈતુનના પાહાડની આગલ બેથકાજ તથા બેથાનીઆમાં આવીઆ, તારે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંથી બેને મોકલતાં તેઓને કહીજી કે, રતમારી સામાંના ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાંજ ગધેડીનું બચું બાંધિલું, જે પર કોઈ માણસ નથી બેઠું, તેને તમે જોશો, તેને છોડીને લઈ આવો. ૩ ને જે કોઈ તમને કહે કે, તમે એ કેમ કરોછો? તો કહો કે, ઓદાવંદને એનો ખપ છે, ને લાગલો તે તેને હીઆં મોકલશે. ૪ ને તેઓએ જાઈને રસતાના સંગમ પર બારણાં પાસે બાહર તે બચું બાંધિલું દીધું. ને તેને છોડીજી. ૫ ને તાંહાં જે ઉભા હતા તેઓમાંના કેટલાએકે તેઓને કહીજી કે, બચાંને તમે શું કરવા છોડોછો? ૬ ને ઇસુએ તેઓને જોવો હુકમ કરીધો હતો તેવું તેઓએ તેઓને કહીજી, તારે તેઓએ તેઓને લઈ જવા દીધું. ૭ પછી તેઓએ તે બચાંને ઇસુની પાસે લાવીને પોતાનાં લુંગડાંતેના પર નાંખીઆં, ને તે પર તે બેઠા. ૮ તારે ઘણાઓએ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઆં, ને બીજાઓએ જાહોડે પરથી ડાલીઓ કાઢીને રસતાઓમાં પાથરી. ૯ ને જે આગલ ચાલતા, ને પાછલ આવતા હતા, તેઓએ જુમ પાડતાં કહીજી કે, હોસાના, ઓદાવંદને નામે જે આવેછે તે મુબારક. ૧૦ હમારા બાપ દાઉદની પાદશાહત જે ઓદાવંદને નામે આવેછે તે મુબારક. સહુથી જિંયામાં હોસાના. ૧૧ ને ઇસુ ઇશાલેમમાં તથા મંદીરમાં દાખલ થઈઓ, ને ચરોગમ સઘલાં જાઈને સાંહાંજ પડીઆ પછી બારે સુધાં નીકલીને બેથાનીઆમાં ગઈઓ.

૧૨ અને ખીજે દાહોડે તેઓ બેથાનીઆથી બાહાર આવતા હતા, તારે તે મુખીઓ થઈઓ. ૧૩ ને એક અંજીરી પાતરે બરેલી આઘાથી બેઠને તે આવીઓ કે કદાચ તે પર કંઈ જોડે, પણ પોહિંચીઆ પર પાતરાં વગર તેણે કંઈ નહીં દીધું, કેમકે અંજીરની માસમ નહીં હતી. ૧૪ તારે ઇસુએ બોલતાં તેને કહીજે કે, હવેથી કદી કોઈ તારાથી ફલ ન આવ્યે; ને તેના શાગીરોએ એ સાંભલીજે.

૧૫ અને તેઓ ઇરિસલિમમાં આવીઆ, તારે ઇસુ મંદીરમાં પેસીને ધરાકોને તથા વેચનારાઓને મંદીરમાંથી કાઢાડી મુકવા લાગીઓ, ને નાણુવટીઓના બાજર તથા અનુતર વેચનારાઓનાં બેસવાનાં તેણે ઊલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને કોઢને મંદીરમાં થઈને વાસણુ લઈ જવા નહીં દીધું. ૧૭ ને તેણે તાલીમ આપતાં તેઓને કહીજે કે, શું એમ લખીજે નથી કે, બધી કોમના લોકો સાફ માફ ધર દુઆનું ધર છેલ્લેવરો? પણ તમે તેને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૧૮ તારે શાસતરીઓએ તથા વડા કાઠીનોએ તે સાંભલીજે, ને તેને કેમ મારીનાંખવો, એ બાબત તજારા કીધી, કેમકે તેના વાએજથી સરવ લોકો તાબુબ થઈઆ હતા, વાસતેતેથી તેઓ ખીધા. ૧૯ ને સંહાંજ પડી તારે રોહિરથી તે બાહાર ગઈઓ. ૨૦ ને સહવારે તેઓ અંજીરી પાસેથી જતા હતા, તારે તેને જડથી મુકાઈ ગઈઓ તેઓએ દીડી. ૨૧ તારે પીતરે ઇઆદ કરીને કહીજે કે, બાવંદ, તેં જે અંજીરીને બદલુઆ આપી હતી તે મુકાઈ ગઈ. ૨૨ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, આદા પર એતકાદ રાખો. ૨૩ કેમકે હું તમને અચીત કહુંછી કે જે કોઈ આ પાહાડને છેલ્લેરો કે, અસેડા, ને દરીઆમાં નંખાઈ જા, ને પોતાનાં દીલમાં રાક નહીં લાવેરો, પણ એતકાદ રાખરો કે પોતે જે છેલ્લે તે થરો, તો તે જે કંઈ છેલ્લેરો તે તેને થરો. ૨૪ એ વાસતે હું તમને કહુંછી કે જે બધું તમે દુઆમાં માગોછો તે પામોછો, એવા એતકાદ કરો તો તે તમને થરો. ૨૫ ને દુઆ માગતાં તમે ઉભા રહેછો તારે જે તમને કોઈ પર કંઈહોએ તો માફ કરો, એ સાફ કે તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહો માફ કરે. ૨૬ પણ જે તમે માફ નથી કરતા, તો તમારો બાપ જે આસમાનમાં છે તે પણ તમારા ગુનાહ માફ નહીં કરેરો.

૨૭ અને ફરી તેઓ ઇરિસલિમમાં આવેછે, ને મંદીરમાં તે ફરતો હતો તારે વડા કાઠીનો તથા શાસતરીઓ તથા વડીલો તેની પાસે આવેછે. ૨૮ ને તેને છેલ્લે કે, કહીઆ એખતીઆરથી તું એ કામો કરેછે? ને એ કરવા સાફ કોણે

તને ઝમ્પતીઆર આપીઆ? ૨૯ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, હું પણ તમને એક વાત પુછુંછું, ને તમે મને જવાબ દો, તો હું તમને કહીરા કે કહીઆ ઝમ્પતીઆરથી હું એ કામો કરુંછું. ૩૦ ઇઓહાનનું આપ-તીસમા, આસમાનથી કે માણસોથી હતું? મને જવાબ દો. ૩૧ ને તેઓએ માહોમાં વીચાર કરીને કહીજે, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી, તો તે દેહેશે, તારે તમે તેના પર કેમ એતકાદ કીધો નહીં? ૩૨ પણ જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો લોકોની ખીલીક છે; કાંજે સરવ ઇઓહાનને ખચીત નખી ગણતા હતા. ૩૩ ને તેઓએ જવાબ દઈને ઇસુને કહીજે કે, હમે જાણતા નથી; તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીજે કે, કહીઆ ઝમ્પતીઆરથી હું આ કામો કરુંછું, તે હું પણ તમને નથી કેહેતો.

બાબ બારમો.

અને તમસીલાથી તે તેઓને કેહેવા લાગીઆ કે, એક જણે દરા-ખવાડી રોષો, ને ચારોગમ વાડ કીધી, ને એદીને દરાખના રસનો કુંડ કીધો, ને માલો ખનાવીઆ, ને માલીઓને તે સોંપીને પોતે એક દુર મુલકમાં ગઈઆ. ૨ ને ફૂલની મોસમમાં માલીઓની પાસેથી દરાખવાડીનું કંઈ ફૂલ લેવા સાફ તેણે માત્રીઓની પાસે ચાકરને મોકલીઆ. ૩ પણ તેઓએ તેને પકડીને મારીને ખાત્રી હાથે પાછો ફેરવીઆ. ૪ ને તેણે ફરી તેઓની પાસે ખીજ ચાકરને મોકલીઆ. ને તેઓએ તેને પથરે મારીને તેનું માથું ફોડીજે, ને એઆખર ફરીને પાછો ફેરવીઆ. ૫ ને ફરી તેણે તીજને મોક-લીઆ, ને તેઓએ તેને મારીનાંખીઆ. પછી તેણે ખીજ ધણાને [મોક-લીઆ]. ને તેઓએ તેઓમાંના કેટલાએકને મારીઆ, ને કેટલાએકને મારીનાંખીઆ. ૬ એમ છતાં તેનો એક પીઆરો બેઠો હતો, તેને પણ તેણે તેઓની પાસે છેલ્લો એમ કહીને મોકલીઆ કે, તેઓ મારા બેઠાથી દબરો. ૭ પણ તે માલીઓએ માહોમાં કહીજે કે, એ તો વારસ છે, આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ તો વારસો આપણે થશે. ૮ પછી તેઓએ તેને પક-ડીને મારીનાંખીઆ, ને દરાખવાડીમાંથી બહાર ફેંકી દીધો. ૯ વાસતે દરાખ-વાડીનો ધણી શું કરશે? તે આવીને પેલા માલીઓને મારીનાંખીને દરાખવાડી ખીજઓને સોંપશે. ૧૦ શું તમે એ કલામ નથી વાંચીઓ કે, “જે પથરને ઘર બાંધનારાઓએ નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાલું થઈઆ. ૧૧ એ

જોદાવંદથી બનીગિ, ને આપણી નજરમાં તાજુબ લાગેછે?" ૧૨ તારે તેઓએ જાણીગિ કે એણે એ તમસીલ હમારા ઉપર કહી છે, વાસતે તેઓએ તેને પકડવા આહીગિ, પણ લોકોથી બીધા, ને તેઓ તેને મુકીને ચાલીઆ ગઈઆ.

૧૩ અને તેઓએ ફરેશીઓમાંના તથા હેરેદીઓમાંના કેટલાએકને તેની પાસે મોકલીઆ, કે તેઓ વાતથી તેને ફાંદમાં નાંખે. ૧૪ ને તેઓ આવીને તેને કેહેછે કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તું સાચો છે, ને કોઈની ચીંતા રાખતો નથી, કાંજે માણસોનાં મોહોની ગમ તું જોતો નથી, પણ જોદાની રાહ રામતીથી બતાવેછે. ૧૫ કાઠસારને કર આપવો રવા છે કે નહીં? હમે આપીએ, કે નહીં આપીએ? પણ તેણે તેઓનો દોગ જાણીને તેઓને કહીગિ કે, તમે કેમ મારી અજમાએરા કરોછો? એક દીનાર મારી પાસે લાવો કે હું જોગિ. ૧૬ પછી તેઓ લાવીઆ, તારે તે તેઓને કેહેછે કે, આ સુરત તથા શીકો કોહોનો છે? તારે તેઓએ તેને કહીગિ કે, કાઠસારનો. ૧૭ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીગિ કે, જે કાઠસારનાં તે કાઠસારને, તથા જે જોદાનાં તે જોદાને ભરી આપો. તારે તેઓ તેનાથી તાજુબ થઈઆ.

૧૮ અને સાદુકીઓ, જેઓ કીઆમતનો ઇનકાર કરેછે, તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીગિ કે, ૧૯ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાર લખીગિ છે કે, અગર કોઈનો બાઈ બેઓલાદ મરીજાએ, ને તેની બઈએ રહે, તો તેનો બાઈ તેની બઈએ રહે, ને પોતાના બાઈને સાર આલાદ ઉપજાવે. ૨૦ હવે સાત બાઈ હતા; ને પેહેલા પગણીને આલાદ વીના મરીગઈઆ. ૨૧ તાર પછી બીજાએ તેને લીધી, ને તેને પણ આલાદ થઈઆ વીના તે મરીગઈઆ. પછી ત્રીજાએ પણ. ૨૨ ચેમ સાતોએ તેને લીધી; પણ આલાદ નહીં થઈ. ને સહુથી છેલ્લી તે અરેત પણ મરીગઈ. ૨૩ વાસતે કીઆમતમાં જરે તેઓ ઉઠે, તારે તેઓમાંથી તે કોહોની બઈએ થરો? કેમકે સાતોની બઈએ તે થઈ હતી. ૨૪ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીગિ કે, તમે કલામ તથા જોદાની કુદરત ન જાણતાં શું નથી ચુકતા? ૨૫ કેમકે જરે તેઓ મરીગએલાઓમાંથી પાછા ઉઠે, તારે પગણતા નથી, ને પગણવતા નથી, પણ આસમાનમાંના શીરાતા જેવા છે. ૨૬ ને મરીગએલા લોક પાછા ઉઠે, તે બાબત મુસાની કીતાબમાં શું તમે નથી વાંચીગિ, કે જહાડીમાં જોદાએ તેને એમ કહીગિ કે, હું ઇબ્રાહીમનો જોદા, તથા ઇસહાકનો જોદા, તથા ઇઆકુનો જોદા છગિ. ૨૭ મુએલાઓનો જોદા તે નથી, પણ જીવતાઓનો જોદા છે; એ સાર તમે ઘણા ચુકોછો.

૨૮ અને શાસતરીઓમાંથી એકે પાસે આવીને તેઓની તકરાર શાંભલીને તથા તેણે તેઓને શારે જવાબ દીધો તે જાણીને, તેને પુછીજી કે, બધા હુકમામાંથી પેહેલો કહીઓ છે? ૨૯ ને ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, બધા હુકમામાં પેહેલો એ છે કે, ઓ ઇસરાએલ, શાંભલ, ઓદાવંદ જે આપણો ઓદા તે એક ઓદાવંદ છે; ૩૦ ને તારાં આખાં દીલથી તથા તારા આખા જીવથી તથા તારી આખી સમજથી તથા તારાં બધાં જોરથી તારા ઓદા ઓદાવંદ પર પીઆર કર; પેહેલો હુકમ એ છે. ૩૧ ને બીજો એના જોવા કે, પોતાના પોડસી પર પોતાના સરખા પીઆર કર. એ કરતાં મોહોટા બીજા હુકમા નથી. ૩૨ ને શાસતરીએ તેને કહીજી કે, શાખારા, ઉસતાદ, તેં ખરું કહીજી; કેમકે એક ઓદા છે, ને તે વીના બીજો નથી. ૩૩ ને આખાં દીલથી, ને આખી સહમજથી, ને આખા જીવથી, ને બધાં જોરથી, તેના પર પીઆર કરવો, ને પોતાના જોવા પોડસી પર પીઆર કરવો, એ બધાં બલીદાનો તથા કુરબાનીઓ કરતાં બેહતર છે. ૩૪ ને તેણે ગ્રહાપણથી જવાબ દીધો વાસતે ઇસુએ તેની ગમ જોઈને તેને કહીજી કે, ઓદાની પાદશાહતથી તું દુર નથી. તાર પછી કોઈએ તેને કંઈ પુછવાની હીમત નહીં ધરી.

૩૫ અને ઇસુએ મંદીરમાં વાએજ કરીને કહીજી કે, શાસતરીઓ કેમ કહેછે કે ખરીસત દાઉદનો બાપ છે? ૩૬ કેમકે દાઉદે પોતેજ પાક-રહથી કહીજી છે કે, ઓદાવંદે મારા ઓદાવંદને કહીજી કે, તારા દુશમનોને હું તારું પાઠ્ઠ્યાસન કરું તારાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસી રહે. ૩૭ દાઉદે પોતે તેને ઓદાવંદ કહેછે, તો તે તેનો બેટો કેમ થાય? ને બધા લોકોએ ખુશીથી તેનું શાંભલીજી.

૩૮ અને પોતાની તાલીમમાં તેણે તેઓને કહીકે કે, શાસતરીઓથી હુશીઆર રહે. ૩૯ તેઓ લાંબા જમા પેહેરીને કરવા, તથા ચહુટાઓમાં સલામો, તથા એવાદતખાનાઓમાં ઈચ મકાનો, તથા જીઆફતોમાં મુખી જગીઆઓ ચાહેછે. ૪૦ તેઓ વીધવાઓનાં ઘર ખાઈનાંખેછે, ને ઢોંગથી લાંબી દુઆઓ માગેછે, તેઓ વધતો દંડ પામરો.

૪૧ અને ઇસુએ તીજેરીની સામાં બેસીને તીજેરીમાં લોક પધસિા શી તરેહ નાંખેછે, તે જોઈજી. ને ઘણા જે દોલતમંદ હતા તેઓએ બહુ નાંખીઆ. ૪૨ તારે એક ગરીબ વીધવાએ આવીને બે નાસરી, ઇઆને એક સવાઈઓ નાંખીઓ. ૪૩ ને તેણે પોતાના શાગીરદોને પાસે તેડીને તેઓને કહીજી, હું

તમને ખચીત કુંહુંછઈ કે જે સહુએ તીજેરીમાં નાંખીઈ તેઓ કરતાં આગરીબ વીધવાએ વધતું નાંખીઈ છે. ૪૪ કેમકે તે સહુએ પોતાની ભરપુરીમાંથી નાંખીઈ; પણ એણે તો પોતાની તંગીથી જે કુંહું એનું હતું, તે બધું ગુજરાત એમાં નાંખીઈ.

ખાખ તેરમો.

એ મંદીરમાંથી તે નીકલતો હતો તારે તેના શાગીરદોમાંથી એક તેને ફેલેછે, ઉસતાદ, જો, આ પથર શી તરેહના, ને આ બાંધણીએ કેવી છે ? તારે ઇસુએ જવાબ દધને તેને કહીઈ કે, શું તું એ મોહોટી બાંધણીએ જુએ-છે? હીઆં પાડીનંખાઈઆ વગરનો પથર પર પથર રેહેરો નહીં. ૩ ને જોતુનના પાહાડ પર મંદીરની સામાં તે બેઠો હતો, તારે પીતરે તથા ઇઆકુબે તથા ઇઆહાને તથા આંદરૂએ તેને છાનું પુછીઈ કે, ૪ એ કારે થરો ? ને જરે એ બધાં પુરાં થવાનાં છે, તારે શી નીશાણી થરો ? એ હમને ફેલે. ૫ ને ઇસુ તેઓને જવાબ દઈ કેહેવા લાગીએ કે, કોઈ તમને ફરેબ નહીં દે વાસતે હુશીઆર રહો. ૬ કેમકે મારે નામે ધણુ કેહેતા આવરો કે, હું છઈ, ને ધણુને ગુમરાહ કરરો. ૭ ને જરે તમે લગાઈએ તથા લગાઈએની ખખરો શાંમલો, તારે ગમરાશો ના; કાંજે એવું થવાની જરૂર છે; પણ હજી આખર નથી. ૮ કેમકે કોમ કોમ પર, તથા પાદશાહત પાદશાહત પર ચડી આવરો; ને ફેલેએક કેકાણે ધરતીકંપારા થરો, ને દકલો તથા સંતપો થરો. એ ખુસીબતની રાઈ છે. ૯ પણ તમે ખખરદાર રહો; કાંજે તેઓ તમને ઇનસાફતી મીજલસોમાં સોંપરો, ને એવાદતખાનાઓમાં તમે માર ખારો, ને મારે લીધે હાકમોની તથા પાદશાહોની આગલ તેઓને રાહેદી થવા સાર તમે હાજર કરારો. ૧૦ પણ પેહેલાં બધી કોમોમાં ખુરાખખર પરગટ કરવી જોઈએ. ૧૧ ને જરે તેઓ તમને સોંપવાને લઈ જરો, તારે તમે અગાઉથી ચીંતા ના કરો કે હમે શું કહીશું, ને ધારો ના, પણ તે ધડી તમને જે અપાએ તે ફેલેજો, કેમકે જે બોલનાર તે તમે નથી, પણ પાક-રહ છે. ૧૨ ને બાઈબાઈને, તથા બાપ દીકરાને મરણને સાર સોંપરો; ને છોકરાંઓ મા-બાપને ઉલટાં ઉકરો, ને તેઓને મારીનંખાવરો. ૧૩ ને માં નામને લીધે સહુ તમારા પર દુરામની રાખરો. પણ જે કોઈ આખર ખુશી ટકરો, તેજ તારણ પામરો.

૧૪ પણ ઉગડની ગંદી ચીજ જે બાખત દાનીએલ નખીએ કહીઈ છે તેને

જરે તમે જાંહાં રવા નથી તાંહાં ઉભી રહેલી જોરો, (જે વાંચે તે સમજે) તારે જે ઇંદુદામાં હોએ, તેઓએ પાહોડે પર નાહાસી જવું; ૧૫ ને ધાખાં પર જે હેઓ, તેણે ઘરમાં ન ઉતરવું; ને પોતાનાં ઘરમાંથી કંઈ લેવાને માંહે ન પેસવું; ૧૬ ને ખેતરમાં જે હોએ, તેણે પોતાનું લુંગડું ઉઘાવી લેવા સાર પાછું ફરવું નહીં. ૧૭ ને તે દાહાડાઓમાં જે હમલવાલી છે તથા જે ધવાડે છે, તેઓને અફસોસ છે. ૧૮ ને તમારે નાહાસડું શીઆલામાં નહીં થાએ, વાસતે તમે દુઆ માગો. ૧૯ કેમકે તે દાહાડાઓમાં એવું સંકટ થશે કે ખાદાની કાઘેલી ખલકતની શરૂ થી હજી સુધી તેવું નથી થઈ, ને નહીંજ થશે. ૨૦ ને જે ખાદાવેદે તે દાહાડાઓને ઓછા નહીં કાધા હતે, તો કોઈ માણસ બચતે નહીં; પણ જે પસંદ કાઘેલાઓ તેણે પસંદ કાધા છે તેઓને સાર તેણે તે દાહાડા ઓછા કાધા છે. ૨૧ ને તે વખતે જે કોઈ તમને કેહે કે, જુઓ, હીઆં ખરીસત છે; હઆ જુઓ, તે તાંહાં છે; તો માનતા ના. ૨૨ કેમકે જુઠા ખરીસત તથા જુઠા નખીઓ ઉઠશે, ને જો બનીશકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ ગુમરાહ કરવા સાર મોજેજ તથા કરાંમતો દેખાડશે. ૨૩ પણ તમે ખબરદાર રહો; જુઓ, મેં તમને બધું અગાઉથી કહી દીધું છે.

૨૪ વલી તે દાહાડાઓમાં એ મુસીબતો પછી સુરજ અંધરાએલા થઈ જશે, ને ચંદ્ર પોતાની શેરાની નહીં આપશે; ૨૫ ને આસમાનનાં સીતારા પડશે, ને આસમાનનાં કુવતો હલવાશે. ૨૬ ને તારે તેઓ આદમીના બેઠાને બહુ જુજ-રગી તથા જલાલે વાદલાં પર આવતો જોશે. ૨૭ ને તારે પોતાના શીરશતાઓને તે મોકલશે, ને તેઓ જમીનની હદથી આસમાનની હદ સુધી, ચારો બાજુથી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકઠા કરશે.

૨૮ હવે અંજીરીની તમસીલ ઘેઆનમાં લો. જરે તેની ડાલી કુમલીજ છે, ને પાતરાં કાહોડે છે, તારે તમે જાણો છો કે જાંહાં પાસે છે. ૨૯ એમજ જરે તમે એ બધું થએલું જોરો, તારે જાણવું કે તે પાસે, બારણા આગલ છે. ૩૦ હું તમને ખસીત કહું છું કે, એ બધાં થશે તાંહાં સુધી આપેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૧ આસમાન તથા જમીન ઠલી જશે, પણ મારી વાતો ઠલી જનાર નથી. ૩૨ તો પણ તે દાહાડા, તથા તે ઘડી ખબત કોઈ જાણવું નથી, આસમાનના શીરશતાઓ પણ નહીં, તથા બેઠો પણ નહીં; એકલો બાપજ. ૩૩ તમે હુશી-આર થાઓ, જગતા રહો, ને દુઆ માગો, કાંજે વખત કારે થશે, તે તમે જાણતા નથી. ૩૪ એ એવું છે કે જાણે એક રાખસ પોતાનું ઘર મુકીને

પરદેશમાં જતી વખત પોતાના ચાકરોને એમની આર આવીઓ, ને હરેકને પોત પોતાનું કામ સોંપીજી, ને દરવાનને ચોકી કરવાનો હુકમ આપીઓ, તેવું છે. ૩૫ વાસતે તમે જગતા રહો; કેમકે ધરનો મલિક કારે આવશે સાંહાંજે કે અડધી રાતરે, કે મુરઘો બોલતી વખતે, ઈઆ સહવારે, એ તમે જાણતા નથી. ૩૬ રમે એકાએક તે આવીને તમને ઊંધતા જુએ. ૩૭ ને જો હું તમને કહુંછી, તે સહુને કહુંછી કે, જગતા રહો.

ખાખ ચઉદમો.

અને બે દાહાડા પછી પાસખા તથા બેખમીર રોટલીનું જસન હતું, તારે વડા કાહીનોએ તથા શાસતરીઓએ તેને દગાથી પકડીને મારીનાંખવા ખાખત મનમુખો કીધો. ૨ પણ તેઓએ કહીજી કે, જસનમાં નહીં, રખે લોકની ગડબડ થાએ.

૩ અને બેથાનીઆમાં સીમાન કોહોડીઆનાં ધરમાં તે જમવા બેઠો હતો, તારે એક ઓરત આવી, જેની પાસે મુલવાન અતરે ભરેલી આલાખાસતરની ડાખડી હતી; ને તેણે ડાખડી ભાંજીને તેના માથા પર તે રેડીજી. ૪ તારે કેટલા-એકે પોતામાં ગુસે ભરાઈને કહીજી કે, એ અતરનું નુકસાન શા વાસતે થઈજી? ૫ કેમકે એ તરણરોં દીનાર કરતાં વધતે મુલ્ય વેચાતે, ને ગરીબોને અપાતે; એમ તેઓએ તેના પર કચકચ કીધી. ૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, એને રહેવા દો, એને કેમ તસદી દોછો? એણે મારે કીધે શાં કામ કીધું છે. ૭ કાંજે ગરીબો તો સદા તમારી સાથે છે, ને જોરે તમે ચાહોછો તારે તેઓનું ભલું કરી શકોછો; પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ૮ તે જો કરી રાકી, તે તેણે કીધું છે. દફનને સાફ તેણે મારાં બદનને અગાડીથી અતર લગાડીજી. ૯ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, આખી દુનીઆમાં, જાંહાં કહી આ ખુરાખખર જાહેર કરારો, તાંહાં તેણે જો કીધું તે પણ એની ઈઆદગારીને સાફ કહેવારો.

૧૦ અને તે બારમાંનો એક હાહુદા ઈસકારીઆત તેને વડા કાહીનોને સોંપવા સાફ તેઓની પાસે ગઈએ. ૧૧ તારે તેનું શાંભલીને તેઓ ખુરા થઈઆ; ને તેને નાણું આપવાનું વચન આપીજી. પછી તેણે કોઈ તરેહથી તેને પકડાવવાનો વગ શોધીએ.

૧૨ અને બેખમીર રોટલીનાં જસનને પેહેલે દાહોડે પાસખા મારતા હતા, તારે તેના શાગીરદોએ તેને કહીજી કે, તું પાસખા ખાએ એ સાફ હમે કાંહાં જઈને

તદ્ધર્મા કરીએ? તારી શી મરજી છે? ૧૩ તારે તેણે પોતાના શાગીરદામાંથી એને મોકલતાં તેઓને કહીજી કે, રોહિરમાં જાઓ, ને તાંહાં પાણીની ગાગર લઈ જતો એક જાણુ તમને મલશે, તેની પાછલ જાઓ. ૧૪ પછી તે જાંહાં કહી પેસે, તાંહાંના ધરબારીને તમે કહો કે, ઉસતાદ કેહેછે કે મને મારા શાગીરદા સાથે પાસખા ખાવા સારૂ ઉતારો કરવાની જગીઆ કાંહાં છે? ૧૫ ને તે તમને સામન સુધાં મોહોટી મેડી તદ્ધર્મા કરેલી દેખાડશે; તાંહાં આપણે સારૂ તદ્ધર્મા કરો. ૧૬ તારે તેના શાગીરદ બાહાર ગઈઆ, ને રોહિરમાં પોહોંચીઆ પર જ્યું તેણે તેઓને કહીજી હતું, તેવુંજ જડીજી; ને તેઓએ પાસખા તદ્ધર્મા કરીધું. ૧૭ ને સાંહાંજ પડીઆ પર બારોની સાથે તે આવેછે. ૧૮ ને તેઓ બેઠા; ને જમતા હતા તારે ઇસુએ કહીજી, હું તમને ખચીત કહુંછજી કે તમારામાંનો એક, જે મારી સાથે જમેછે, તે મને પકડાવશે. ૧૯ તારે તેઓ દલગીર થવા તથા એક પછી એક તેને પુછવા લાગીઆ કે, શું તે હું છજી? ને બીજો કે, શું તે હું છજી? ૨૦ તારે તેણે જવાબ દીધે તેઓને કહીજી કે, બારમાંથી એક જે મારી સાથે થાલીમાં બેસેછે તેજ. ૨૧ જેમ આદમીના બેઠા બાબત લખીજી છે તેમ તે જાઓએ ખરો, પણ જેનાથી આદમીનો બેઠો પકડાએછે તે માણસને અફસોસ, જે તે માણસ જનમીઆ નહીં હતો, તો તેને સારૂ બેહતર થતો.

૨૨ એને તેઓ જમતા હતા તારે ઇસુએ રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને ભાંજી, ને તેઓને આપી, ને કહીજી કે લો, ખાઓ, એ મારું બદન છે. ૨૩ પછી તેણે પીઆણું લીધું, ને શુકર કરીને તેઓને આપીજી; ને તે બધાએ તેમાંથી પીધું. ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, નવા અંદોખસતનું મારું લોહી જે ધણાઓને સારૂ વેહેવડાવેએછે તે એ છે. ૨૫ હું તમને ખચીત કહુંછજી કે, આદાની પાદશાહતમાં હું તે નવા પીરા, તે દાહાડા સુધી હું વધીને ફરી નહીં પીરા.

૨૬ એને તેઓ ગીત ગાઈને જૈતુનના પાહાડ પર ગઈઆ. ૨૭ ને ઇસુ તેઓને કેહેછે કે, આજ રોતે તમે બધા મારી બાબત ઠોકર ખાશો; કાંજી એ લખીજી છે કે, “પાલકને હું મારીશ, ને ગેરાં વીખરાઈ જશે.” ૨૮ પણ હું પાંદા ઉઠીઆ પછી તમથી અગાજી ગાલીલમાં જઈશ. ૨૯ તારે પીતરે તેને કહીજી, જે સડું ઠોકર ખાએ, તો પણ હું નહીં. ૩૦ પણ ઇસુ તેને કેહેછે, હું તને ખચીત કહુંછજી કે, આજ રોતે બે વાર મુરઘો બોલીઆ અગાઉ તરણ વાર તું મારો ધનિકાર કરશે. ૩૧ પણ તેણે વધારે જોરથી કહીજી કે, જે તારી સાથે મારે

મરતું પડે, તો પણ હું તારો ધનકાર નહીં કરીશ. ને ઝમિનનું મહુરુમ પણ કહીશ.

૩૨ અને તેઓ ગેથસેમાની નામે ઝમિકેટકાણે પોહોંચીઆ; ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીશ કે, હું દુઆ માયું તાંહાં સુધી તમે હીઆં બેસો. ૩૩ ને તેણે પોતાની સાથે પીતરને તથા ઇઆકુબને તથા ઇઆહાનને લીધા; ને તે બહુ ધન-રાવા તથા દલગીર થવા લાગીઆ. ૩૪ ને તેણે તેઓને કહીશ કે, મારા જીવને મરવા જેવો બહુ ગમ છે, તમે હીઆં ઠરો, ને જાગતા રહો. ૩૫ પછી તે થોડું આગલ જઈને જમીન પર પડીઆ, ને તેણે ઝમિન દુઆ માગી કે, જો થઈ શકતું હોય તો આ ધડી મારાથી દુર થાય. ૩૬ ને તેણે કહીશ કે, આબઆ, ઇઆને, આપ, તારાથી મહુ કંઈ થઈ શકેછે; આ પીઆલું મારાથી દુર કર, તોપણ મારી ઇછા નહીં, પણ તારી થાઆ. ૩૭ પછી તેણે આત્મને તેઓને ઊંધતા દીઠા, ને પીતરને કહીકે કે, સીમાન, શું તું ઉંધેછે? શું ઝમિક ધડી પણ તું જાગતો રહી શકતો નથી? ૩૮ તમે ઇમિતેહાનમાં નહીં પેડા વાસતે જાગતા રહો, ને દુઆ માગો. ૩૯ મુસતઅમદ છે ખરો, પણ બદન નાતવાન છે. ૪૦ ને ફરી તેણે જઈને તેજ વાત કહેતાં દુઆ માગી. ૪૧ ને પાછા આત્મને ફરી તેણે તેઓને ઉંધતા દીઠા; કાંજે તેઓની આંખો ઉંધથી બારી હતી; ને તેને શું જવાબ આપવો ઝમિ તેઓ જાણતા નહીં હતા. ૪૨ પછી તેણે તીજવાર આત્મને તેઓને કહીશ કે, હવે ઉંધીઆ કરો, ને આરામ લેઆ; બસ છે; તે ધડી આત્મ પોહોંચી છે, જુઆ, આદમીનો બેટો યુનેહગારોના હાથોમાં સોંપાયેછે. ૪૩ ઉઠો, આપણે જઈએ; જુઆ, જે મને પકડાયેછે તે પાસે આત્મીઆ છે.

૪૩ અને તે કહેતો હતો ઝમિલામાંજ તે બારમાંનો ઝમિક ઇઆને ઇહુદા આત્મીઆ, ને તેની સાથે વડા કાહીનોની તથા શાસતરીઆની તથા વડીલાની તરફથી ઘણા લોક તલવારો તથા સોટાલઈને આવીઆ. ૪૪ ને તેને પકડાવનારે તેઓને નીશાણી આપતાં ઝમિ કહીકે કે, જેને હું ચુમીશ તેજ તે છે; તેને પકડો, ને બળદારીથી લઈજાઓ. ૪૫ ને તે આત્મને તુરત તેની પાસે ગઈઆ, ને કહીકે કે, અઝમે ઉસતાદ, અઝમે ઉસતાદ, ને તેને ચુમીઆ. ૪૬ પછી તેઓએ તેના પર પોતાના હાથ નાંખીને તેને પકડી લીધો. ૪૭ ને પાસે ઉભા રહેનારાઓમાંના ઝમિકે તલવાર કાઢીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો કાન કાપી નાંખીઆ. ૪૮ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને તેઓને કહીશ કે, તમે તલવારો તથા સોટા લઈને જેમ ચોરને તેમ શું મને પકડવા બાહાર

આવીઆ છે? ૪૯ હું તો શેજ મદીરમાં તમારી પાસે વાચ્છેજ કરતો હતો, તારે તમે મને પકડીઆ નહીં; પણ કીતાબોનું પુરું થવું જોઈએ. ૫૦ તારે સહુ તેને મુકીને નાહાસી ગઈઆ. ૫૧ તો પણ એક જીવાન તેની પાછલ ચાલીઆ, જેના ઉઘાડાં બદન પર સણનું લુંગડું હોડેલું હતું; ને જીવાનીઆઓએ તેને પણ પકડીઆ. ૫૨ તારે લુંગડું મુકી દઈને તેઓમાંથી તે-ઉઘાડો નાહાસી ગઈઆ. ૫૩ પછી તેઓ ઇસુને તાંહાંથી સરદાર કાઢીને પાસે લઈગઈઆ, જેની સાથે બધા વડા કાઢીનો, તથા વડીલો, તથા શાસતરીઓ, એકઠા થઈઆ હતા. ૫૪ ને પીતર આઘો આઘો તેની પાછલ સરદાર કાઢીનનાં ઘર મુધી ગઈઆ; ને આક્રોશની સાથે એસીને આગથી તાપતો હતો. ૫૫ તારે વડા કાઢી-નોએ તથા આખી મીજલસે ઇસુને મારીનાંખવા સાથે તેના પર શાહેદી શોધી; પણ જડી નહીં. ૫૬ કેમકે ઘણાએ તેના પર જીકી શાહેદી પુરી, પણ તેઓની શાહેદી બરાબર મતી નહીં. ૫૭ ને કેટલાએકે ઉઠીને તેના પર જીકી શાહેદી પુરતાં એમ કહીજે કે, ૫૮ હમે તેને કેહેતાં શાંભલીઓ કે, હાથે બનાવેલાં આ મંદીરને હું પાડીનાંખીશ, ને તરણુ દાહાડમાં હાથે બનાવીઆવીના ખીજું બાંધીશ. ૫૯ તો પણ તેઓની શાહેદીની બરાબર મતી નહીં. ૬૦ તારે સરદાર કાઢીને વચમાં ઉભો થઈને ઇસુને પુછતાં કહીજે કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી આપતો? તેઓ તારા પર કેવી શાહેદી આપેછે? ૬૧ તોપણ તે સુપ રહીઓ, ને તેણે કંઈ જવાબ આપીઓ નહીં. વડી સરદાર કાઢીને તેને પુછતાં કહીજે કે, શું તું ખરીસત તે સુબારકનો બેગ્રો છે? ૬૨ તારે ઇસુએ કહીજે કે, હું તેજ છું. ને આદમીના બેગ્રોને કુદરતના જમણા હાથ પર બેઠેલો, તથા આસ-માનનાં વાદલાંઓ પર આવતો તમે જોશો. ૬૩ તારે સરદાર કાઢીને પોતાનાં લુંગડાં ફાડીને કહીજે કે, હવે આપણે ખીજી શાહેદીની શી જરૂર છે? ૬૪ તમે એનું કુદર શાંભલીઉં છે. તમને શું લાગેછે? ને બધાઓએ ડરાવીજે કે તે મરવા લાગ્યેકે છે. ૬૫ પછી કેટલાએક તેના પર થુંકવા, તથા તેનું મોઢો ઢાંકવા, તથા તેને મુકીઓ મારવા, તથા તેને કેહેવા લાગીઆ કે, નજીઅત કર. આક્રોશ પણ તેને થયડાંકો મારી.

૬૬ અને પીતર દીવાનખાનામાં નીચે હતો, તારે સરદાર કાઢીની આકડી-ઓમાંથી એક આવી. ૬૭ ને તેણે પીતરને તાપતો દેખીને તેની ગમ જોઈને કહીજે કે, તું પણ ઇસુ નાજરીની સાથે હતો. ૬૮ પણ તેણે ઈનકાર કરીને કહીજે કે, હું નથી જાણતો, ને તું શું કેહેછે તે નથી સમજતો. ને પરસાલમાં

તે આહાર ગમ્યા, ને સુરસો બોલીઆ. ૬૬ પછી આકડીએ તેને ફરી બોધને પાસે ઉભા રહેનારાઓને કહેવા લાગી કે, એ તેઓમાંનોજ છે. ૭૦ પણ તેણે વધી ઇનકાર કીધો ; ને થોડીવાર પછી પાસે ઉભા રહેનારાઓએ પીતરને ફરી કહીંઈ કે, એરાક તું તેઓમાંનોજ છે, કાંજે તું ગાલીલનો છે, ને તારી બોલી પણ તેવીજ છે. ૭૧ ને તે લાનત નાંખતા તથા શમ આવ્યા લાગીઓ. ૭૨ તારે બીજી વાર સુરસો બોલીઆ. ને ઇસુએ પીતરને જે વાત કહી હતી, કે બે વાર સુરસો બોલીઆ અગાઉ તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે તેણે ઇમાદ કીધો ; ને તે વીઆરીને તે રડવા લાગીઓ.

આખ પંદરમો.

અને સહવાર થઈ તારે વંડા કાઢીનોએ વડીલાની તથા આપી મીજા-લમની સાથે મનસુખો ફરીને ઇસુને બાંધી લઈજઈને પીલતને સોંપીઓ. ૨ તારે પીલતે તેને પુછીંઈ કે, શું તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે ? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીંઈ કે, તું કહેછે તેજ. ૩ ને વંડા કાઢીનોએ તેના પર ધણી તોણેમત મુકી. ૪ તારે પીલતે તેને ફરી પુછતાંકહીંઈ કે, શું તું કંઈ જવાબ નથી દેતો ? જો, તેઓ તારે ઉલટી કેટલી શાહેદી આપેછે. ૫ તોપણ ઇસુએ કંઈ જવાબ નહીં આપીઓ : એથી પીલત તાજુબ થઈઓ.

૬ અને તે જસનમાંજે એક બંધીવાનને તેઓ આહવાતેને તેઓને સાથે તે મુકીદેતો હતો. ૭ ને જે દંગો કરનારાઓએ દંગામાં ખુન કીધું હતું, તેઓની સાથે બારાબાસ નામે એક બંધવો હતો. ૮ તારે લોકો જુમ પાડતાં તેની અરજ કરવા લાગીઆ કે જેમ તેણે તેઓની સાથે હર વખત કીધું, તેમ કરે. ૯ ને પીલતે તેઓને જવાબ આપીને કહીંઈ કે, શું તમે ચાહેછો કે તમારે સાથે ઇહુદીઓના પાદશાહને હું મુકીદઈ ? ૧૦ કાંજે તેણે જાણીંઈ કે વંડા કાઢીનોએ દુશમનીથી તેને સોંપીઓ હતો. ૧૧ તોપણ વંડા કાઢીનોએ લોકોને સમજવીઆ કે તે કરતાં તેઓ પોતાને સાથે બારાબાસને મુકાવે. ૧૨ ને પીલતે જવાબ આપીને ફરી તેઓને કહીંઈ કે, જેને તમે ઇહુદીઓનો પાદશાહ કહેછો, તેને હું શું કરું ? તમારી શી મરજ છે ? ૧૩ તારે તેઓએ ફરી જુમ પાડી કે, તેને કંઈસે જડ. ૧૪ પછી પીલતે તેઓને કહીંઈ કે, શા વાસતે ? તેણે

શું ખરું કીધું છે? પણ તેઓએ ઘણી વધતી ખુમ પાડી છે, તેને કર્સે જડ. ૧૫ તારે પીલતે લોકોને રાજી કરવા ચાહીને તેઓને સારૂ બારાબારને મુકી દીધો; ને ઇસુને ઢોરડા મરાવીને કર્સે જડાવવા સારૂ સોંપીઓ. ૧૬ પછી શીખાઈઓએ તેને પરાઈતારીએ નામે કચેરીમાં લઈજઈને આપ્યા રસાલાને એકડો બોલાવીઓ. ૧૭ તારે તેઓએ તેને બંધુરી ડગલો પેહેરાવીઓ, ને કાંચાનું તાજ ગુંથાને તેનાં માથા પર મુકીજી. ૧૮ પછી તેઓ તેને સલામ કરવા લાગીઓ છે, એએ ઇહુદીઓના પાદશાહ, સલામ. ૧૯ ને તેઓએ તેનાં માથા પર સોટી મારી, ને તેના પર થુંકીને ઘુંચણીએ બેસીને તેનો મજલો કીધો. ૨૦ ને તેની મસખરી કરી રહીઓ પર તેઓએ તેના પરથી તે બંધુરી ડગલો ઉતારી લીધો, ને તેનાંજ લુંગડાં તેને પેહેરાવીઓ; પછી તેઓ તેને કર્સે જડાવવા સારૂ લઈ ગઈઓ. ૨૧ ને આલેકસાંદરનો તથા રૂક્સનો બાપ ફરેની નામે સીમાન એક જણ એતરમાંથી આવતો તે રસતેથી જતો હતો: તારે તેનો કર્સ ઊંચકી લઈ જવા સારૂ તેઓએ તેને બેરથી પકડી લીધો. ૨૨ પછી ગલગથા નામે એકડેકાણું, જેની માએની આપરીની જાગીઓ છે, તાંહાં તેઓ તેને લાવીઓ. ૨૩ ને બોલ બેલેલો વધન તેઓએ તેને પીવાને આપીઓ; પણ તેણે નહીં લીધો. ૨૪ ને તેને કર્સે જડીઓ પર તેના લુંગડાં પેહેવવા સારૂ ચીડી નાંખી, કે હરેક જણ કહીડંલ. ૨૫ ને પોહોર દાહોડા ચહ-ડતાં તેઓએ તેને કર્સે જડીઓ. ૨૬ ને તેનું તોહોમતનામું લખીજી છે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ. ૨૭ ને તેની સાથે બે ચોરને પણ કર્સે જડીઓ; એકને તેની જમણી ગમ, ને બીજાને તેની ડાબીગમ. ૨૮ ને, “તે તકસીર-દારોમાં ગણાઈઓ,” એવું જે કીતાબોમાં કહેલું છે તે પુરું થઈજી. ૨૯ તારે રસતેથી જે જતા હતા તેઓએ પોતાનાં માથાં હલાવીને તેની નીંદા કરીને કહીજી છે, વાહરે તું મંદીર પાડીનાંખનાર, ને તરણ દાહોડામાં પાણું બાંધનાર. ૩૦ તું પોતાને બચાવ, ને કર્સ પરથી ઉતરી આવ. ૩૧ તેજ પરમાણે વડા કાહી-નોએ પણ શાસતરીઓ સુધાં મસખરી કરીને માહોમાં કહીજી છે, એણે બીજાએને બચાવીઓ, તો શું પોતાને બચાવી નથી શકતો? ૩૨ ખરીસત જે ઇસરાએલનો પાદશાહ, તે જે હમણા કર્સ પરથી ઉતરી આવે, તો હમે જોઈને એતકાદ લાવીએ. ને જે તેની સાથે કર્સે જડાઈઓ હતા, તેઓએ પણ તેની નીંદા કીધી. ૩૩ ને બોરથી તીજ પોહોર સુધાં આપ્યા મુલકમાં અંધકાર રહીઓ. ૩૪ ને તીજ પોહોરે ઇસુએ માહોટે આવ-

જે બ્રમ મારતાં કહીજે કે; ઝમ્ભોઈ, ઝમ્ભોઈ, લામા સાબાખથાની ? ઇચ્છાને, ઝમ્મ મારા ખાદા, મારા ખાદા, તે મને કેમ મુકીદીધો ? ૩૫ ને જે પાસે ઉભા રહીઆ હતા, તેઓમાંથી કેટલાઓએ ઝમ્મ શાંભલીને કહીજે કે, જીઓ, ઝમ્ભીઆને તે હાંક મરેછે. ૩૬ તારે ઝમ્મે દોડીને ઇસખંજ સરકાએ ભરીજે, ને લાકડી પર મુકીને તેને ચુંસાડતાં કહીજે કે, રહેવાદો, આપણે જોઈએ કે ઝમ્ભીઆ ઝમ્મે ઉતારવાને આવશે કે નહીં. ૩૭ ને ઇસુએ મોહોટા આવાજે બ્રમ પાડીને જન છેડીઓ. ૩૮ તારે મંદીરના પડદાના ઉપરથી તલે સુધી ફાટીને બે ભાગ થઈઆ. ૩૯ ને જે જમાદાર તેની સાંઠાંમાં ઉભો હતો તેણે જારે દીડું કે ઝમ્મેણે ઝમ્મી બ્રમ પાડીને જન કાઢાડીઓ, તારે કહીજે કે, ખરા-ખર ઝમે આદમી ખાદાનો બેયો હતો. ૪૦ ને ઝમારતો પણ આધાથી જોઈઆ કરતી હતી; મરીઅમ માગદાલીન, ને નાંઠાંના ઇઆકુબની તથા ઇઆસીની મા મરીઅમ, ને સાલોમી. ૪૧ જારે તે ગાલીલમાં હતો, તારે તેઓએ તેની પાછલ આલીને તેની ખીદમત કીધી હતી; ને તેની સાથે ઇશિલેમમાં આવેલી ખીજી પણ ઝમારતો ઘણી હતી.

૪૨ એને સાંઠાંજ પડીઆ પર તઈઆરો કરવાનો વખત, ઇઆને સખતનો આગલો દાહોડો હતો. ૪૩ વાસતે આરમથાઈનો આઅરવાન પરધાન ઇઉસફ આવીઓ. જે પોતે પણ ખાદાની પાદશાહતની રાહ જોતો હતો, તેણે હીમત પકડીને પીલત પાસે જઈને ઇસુની લાશ માગી. ૪૪ તારે પીલત તાજુઅ થઈઓ કે શું તે ઝમ્મલામાં મરીગઈઓ ! ને તેણે જમાદારને તેડીને તેને પુછીજે કે, કેટલી વાર થઈ તે મરીગઈઓ ? ૪૫ ને તેણે જમાદારથી જાણીને ઇઉસફને લાશ અપાવી. ૪૬ ને તેણે જીહીંણું લુંગડું વેચાતું લઈને તેને ઉતારીને લુંગડે વીટલી, ને પથરમાં ખોદેલી એક કબરમાં તેને મુકી, ને તે કબરનાં મોહો પર પથર ગળડાવી મેલીઓ. ૪૭ ને મરીઅમ માગદાલીને તથા ઇઆસીની મા મરીઅમે જાંઠાં તે મુકાઈઓ હતો તે જોઈ ગાખીજે.

બાબ શોલમો.

એને સખત દાહોડો વીટીઆ પછી મરીઅમ માગદાલીને, તથા ઇઆકુબની મા મરીઅમે, તથા સાલોમીએ, તેને ચોલવા સાફ ખુશમો ચીજો વેચાતી લીધી. ૨ ને હપતાને પેહેલે દાહોડે બામદાદને વખત સુરજ ઉગતી

વખતે તેઓ કબરની પાસે આવી. ૩ તારે તેઓએ માણેમાં કહીજી કે, આપણે સાર કબરના માણે પરથી પથરને કાણ ગળડાવી કાઢાડશે? કેમકે તે ઘણું માણેયો હતો. ૪ પણ તેઓએ જોઈજી તો પથર ગળડાવી કાઢાડેલા દોઢા. ૫ પછી તેઓએ કબરમાં પેસીને જમણી ગમ બેઠેલા, સફેદ જામો પહેરેલા, એક જવાનને દોઢા; ને તેઓ બીધી. ૬ તારે તે તેઓને કહેછે, બીહો ના, કરસે જડાએલા ધમ્મુ નાજરીને તમે શોધાછો; તે તો ઉઠીઆ છે; તે હીઆં નથી; જુઓ આ જગીઆ, જાંહાં તેઓએ તેને મુકીઆ હતો. ૭ પણ તમે જાઓ, તેના શાગીરદોને, તથા પીતરને કહે કે, તે તમથી અગાડિ ગાલીલમાં જાએછે, જેમ તેણે તમને કહીજી હતું તેમ તમે તેને તાંહાં જોશો. ૮ ને તેઓ તુરત બાહાર નીકળીને કબરની પાસેથી દોડતી ગઈ; ને તેઓ ધુજતી, તથા તાજુબ થતી બીહીકથી દોહને કંઈ કહીજી નહીં.

૯ અને હપતાને પેહેલે દાહોડે સહવારે ઉઠીને મરીઅમ માગદાલીન, જેનામાંથી તેણે સાત દેવ કાઢાડીઆ હતા, તેને તે પેહેલાં દેખાઈઆ. ૧૦ તેણે જાહેને તેના સાથીઓ જોઆ ગમગીન તથા રડતા હતા તેઓને ખબર કહી. ૧૧ પણ તે જીવતો છે, ને એની નજરે પડીઆ, એ શાંભલીને તેઓએ માનીહું નહીં.

૧૨ એ પછી તેઓમાંના બે જાણુ બાહાર બેતરમાં ચાલતા જતા હતા, તારે બીજી સુરે તેઓને તે દેખાઈઆ. ૧૩ ને તેઓએ જાહેને બાકીનાઓને કહીજી, ને તેઓનું પણ તેઓએ માનીજી નહીં.

૧૪ પછી તે અગીઆર જમવા બેઠા હતા, તારે તેઓને તે દેખાઈઆ; ને તેઓની બેઠાની તથા સખત દીલ બાબત તેઓને ધમકાવીઆ; કેમકે તે ઉઠીઆ પછી તેને જોડાએ જોઈઆ હતો તેઓનું તેઓએ માનીજી નહીં. ૧૫ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે આખી દુનીઆમાં જાહેને હરેક મખલુકને ઇજલની તાલીમ આપો. ૧૬ જે હમાન લાવે, ને બાપતીસમા લે, તે તારણ પામશે; પણ જે હમાન નથી લાવતો, તેના પર સજાનો હુકમ થશે. ૧૭ ને જોઆ હમાન લાવેછે તેઓની સાથે આ અલામતો થશે: મારે નામે દેવોને તેઓ કાઢાડશે, નવી બોલીઆ બોલશે; ૧૮ સાંપોને ઉઠાવી લેશે; ને અગર મરવાનું કંઈ દોષ પીશે, તો તેઓને તેથી મુકસાન નહીં થશે; તેઓ બીમારીઆ પર હાથ મુકશે, ને તેઓ સાજ થશે.

૧૯ અને બાદવંદ તેઓની સાથે બોલીઆ પછી આસમાનમાં લેવા

ધર્મ, ને જોદાની જમણી બાજુએ જોડો. ૨૦ પછી તેઓએ બાહાર જઈને હરેક ડેકાણે વાગ્યજ કીધી, ને જોદાવંદ તેઓની મદદ કરેતા હતા, ને માજેબ તેઓની સાથે હતા તેથી વાત સાંભળે કરેતા હતા. આમીન.

લુકની ઈજલ.

બાબ પેહલો.

૨૩ થી જે પોતે જોનારા તથા કલામ બાબત ખીદમત કરનારા હતા, ૨ તેઓએ જે વાતો હમારામાં ખચીત મનાયેછે તે જેમ હંમને કહી, તેમ તે વાતોનું ખીયાન કરવાને ઘણાઓએ હાથમાં લીધું ; ૩ વાસેતે એએ બુજ્જ ધીઆફીલ, ર૩ થી બધાનો દરીઆફત કરીને તારી ઉપર વીગતવાર લખવાનું મને પણ મુનાસીબ લાગીજિ ; ૪ જે જે વાતોની તાલીમ તું પામેલા છે તેઓની સાચાઈ તું જાણે.

૫ ઇલ્દાના રાહ હેરેદના દાહાગઓમાં અખીઆની યેલીનો જખરીઆ નામે એક કાહીન હતો ; ને તેની બધરેર હરેનનો દીકરીઓમાંની હતી, ને તેનું નામ એલીસાબાત હતું. ૬ ને તેઓ બેહુ જોદાવંદના કુલે હુકમે તથા કાનુનો પરમાણે એએ અલનારાં જોદાની સામાં રાસત હતાં. ૭ ને તેઓને છોકરું નહીં હતું ; કેમકે એલીસાબાત વાંહાંજણી હતી, ને તે બંને જન્મિ હતાં. ૮ ને એમ થઈકે જોદાની હજુર તે પોતાની યેલીના વારા પરમાણે કાહીનનું કામ કરેતા હતા, ૯ તારે કાહીનના દસતુર પરમાણે જોદાવંદનાં મંદીમાં જઈને ખુરાઓ કરવાનો તેનો વારો આવીઆ. ૧૦ ને ખુરાઓ કરતી વખતે લોકોની આખી મીજલસ બાહાર દુઆ માગતી હતી ; ૧૧ તારે જોદાવંદનાં ફોરાતો ખુરાઓ કરવાની જગીઆની જમણી બાજુ ઉભેલા તેને દેખાઈઆ. ૧૨ ને જખરીઆ તેને જોઈને ધમરાઈઆ, ને તેને ખીછીક લાગી. ૧૩ પણ ફોરાતાએ તેને કહીજિ કે, જખરીઆ, ખીછી ના; કાંજે તારી દુઆ રાંબલાઈ, ને તારી બધરેર એલીસાબાત તારે સાફ દીકરો જણુરો, ને તું તેનું નામ

ધર્મિહાન પાડશે. ૧૪ ને તેને ખુશી તથા ખુશી થશે, ને ઘણા તેના જનમથી હરખારો. ૧૫ કેમકે ઓદાવંદની આગલ તે માણેયો થશે, ને વધન કે દાહ તે નહીં પીશે ; ને પોતાની માના પેટમાંથી પાક-રહે તે ભરપુર કરશે. ૧૬ ને ઇસરાયેલનાં છોકરાંઓમાંનાં ઘણાંને તે તેઓના ઓદા ઓદાવંદની ગમ ફેરવશે. ૧૭ ને તે યેસીઆના રહે તથા કુવતથી તેની આગલ ચાલશે, કે બાપોનાં દીલ છોકરાંઓની તરફ, તથા નાફરમાનખરદોરેને રાસતોની દાનાઈ તરફ ફેરવીને, ઓદાવંદને સારે એક લાએક કોમ તઈઆર કરે. ૧૮ ને જાખ-રીઆએ ફીરસાતને કહીજી કે, હું એ શી તરેહ જાણું? કેમકે હું જાહક થઈઓ છજી, ને મારી બઈએર ઉમરમાં વધેલી છે. ૧૯ તારે ફીરસાતાએ જવાબ દઈને તેને કહીઉં કે, જાખરાહલ જે ઓદાની હજુરમાં ઉમો રહેછે તે હું છઉં, ને તારી સાથે બોલવાને તથા એ ખુશખબરી તેને ફેરવાને હું માફલાઈઓ છઉં. ૨૦ એને જો, આએ વાતો પુરી થાએ તે દાહાડા સુધી તું મુંગો થઈ જશે, ને બોલી નહીં શકશે; કેમકે પોતાના વખતમાં જે મારી વાતો પુરી થશે તે પર તે એતકાદ નહીં કીધો. ૨૧ ને લોક જાખરીઆની રાહ જોતા હતા, ને મંદીરમાં તેણે એટલી વાર લગાડી વાસતે તાજુમ થઈઆ. ૨૨ તારે બાહાર આવીને તે તેઓની સાથે બોલી નહીં શકીઓ; ને તેઓએ જાણીઉં કે મંદી-રમાં તેણે કંઈ દીધુંછે; કેમકે તે તેઓને ઇશારા કરતો હતો, ને આણુબોલીઓ રહીઓ. ૨૩ ને એમ થઈઉં કે તેની ખીદમતના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે તુરત તે પોતાને ઘેર ગઈઓ. ૨૪ ને તે દાહાડાઓ પછી તેની બઈએર એલીસાબાતને હમલ રહીઆ, ને પાંચ મહીના સુધી તે સંતાઈ રહી, ને કહીઉં કે, ૨૫ આ દાહાડાઓમાં લોકોમાંથી મારી શરમંદગી દુર કરવાને ઓદાવંદે મારા પર નજર કીધી, ને મારે સારે એમ કીધું.

૨૬ એને છઠે મહીને ગાલીલના નાજરેથ નામે શહેરમાં જાખરાહલ શીરસાતો ઓદાની તરફથી એક કુંઆરીની પાસે માફલાઈઓ હતો, ૨૭ જેની દાઉદની નસલના ઇસક નામે એક મરદની સાથે માગણી થઈ હતી; ને તે કુંઆરીનું નામ મરીઅમ હતું. ૨૮ ને શીરસાતાએ તેની પાસે આવીને કહીઉં કે, આએ પસંદીદા સલામ, ઓદાવંદ તારી સાથે છે; આરતોમાં તું મુખારક છે. ૨૯ ને તે તેને જોઈને, તેની વાતથી ધબરાઈને વીચાર કરવા લાગી કે, આએ કેવી સલામ હશે? ૩૦ તારે શીરસાતાએ તેને કહીઉં કે, મરીઅમ, ખીહી તા; કેમકે તારા પર ઓદાની મહેરબાની થઈ છે. ૩૧ એને

જે, તને હમલ રહેશે, ને એટો જાણશે, ને તેનું નામ તું ઇશુ પાડશે. ૩૨ તે જુજરગ થશે, ને ઓદાતાલાનો એટો ઢેહેવારો; ને ઓદાવંદ ઓદા તેના બાપ દાઉદનું તખ્ત તેને આપશે. ૩૩ ને ઇઆકુબનાં ઘર પર તે હમેશા પાદશાહત કરશે; ને તેની પાદશાહતની આખર નહીં આવશે. ૩૪ તારે મરીઅમે ફીર-રાતાને કહીજે કે, 'એ શી તરેહ થશે? કેમકે મરદને હું નથી જાણતી. ૩૫ ને ફીરરાતાએ જવાબ દધને તેને કહીજે કે, પાક-રહ તારા પર ઉતરશે, ને ઓદાતા-લાની કુદરતનો તારી ઉપર છાછાએ થશે; એ વાસને જે પાક તારાથી જન-મશે, તે ઓદાનો એટો ઢેહેવારો. ૩૬ અને જે, તારી પીતરાણ એલીસાબાને પણ પોતાની જાહીમાં દીકરાનો ગરબ ધરીએ છે; ને જે વાંદાંજણી ઢેહેવાતી હતી તેને આ છઠો મહીનો છે; ૩૭ કેમકે ઓદાની આગલ કંઈ અમરાકીઅ નથી. ૩૮ ને મરીઅમે કહીકે, 'જે, હું ઓદાવંદની બંદી, તારી વાત પરમાણે મને થાએ. તારે ફીરરાતો તેની પાસેથી ગઈએ. ૩૯ અને તે દાદાગએમાં મરીઅમ ઉઠીને ઉતાવલથી પાહાડી મુલકતા દહિદ રોહરમાં ગઈ; ૪૦ ને જાખરીઆનાં ઘરમાં પેસીને એલીસાબાને સલામ કીધી. ૪૧ ને એમ થઈજે કે એલીસાબાને મરીઅમની સલામ સાંભલી, તારે તેના પેઠમાં બાલક કુદીકે, ને એલીસાબા પાક-રહથી ભરપુર થઈ. ૪૨ ને તેણે જોરથી પોકારીને કહીકે કે, 'એરતોમાં તું મુઆરક છે; ને તારાં પેઠનું ફલ મુઆરક છે. ૪૩ ને મને એ કાંદાંથી કે મારા ઓદાવંદની મા મારી પાસે આવે? ૪૪ કેમકે જે, તારી સલામનો આવાજ મારા કાનમાં પોહાંચીએ તારે મારાં પેઠમાં બાલક જુશીથી કુદીકે. ૪૫ ને જે હિમાન લાની તે મુઆરક છે; કેમકે ઓદાવંદની તરફથી તેને કહેલી વાતો પુરી થશે. ૪૬ અને મરીઅમે કહીજે કે, મારો જીવ ઓદાવંદની જુજરગી કરેછે; ૪૭ ને ઓદા મારા તારનારમાં મારો રહ જુશી કરેછે. ૪૮ કેમકે તેણે પોતાની બંદીની કંગાની પર નજર કીધો; વાસને જે, હવેથી હર જમાનાના લોક મને મુઆરક ઢેહેશે. ૪૯ કેમકે જે કાદર છે તેણે મારી ઉપર માહેયે એહસાન કીધો છે; ને તેનું નામ પાક છે. ૫૦ ને જે તેથી બીહેછે તેઓ પર તેનો રહમ પેહેડી દર પેહેડી છે. ૫૧ તેણે પોતાને હાથે જોર દેખાડીજે; પોતાનાં દીલના બીચારમાં જે હંકારી, તેઓને તેણે વેરીનાંખીઆ. ૫૨ તેણે કુદરતવાલાએને તખ્ત પરથી ઉતારી મુકીઆ; ને નીચાએને ઊંચા કીધા. ૫૩ તેણે ખુખીઆ-એને શારી ચીજોથી ધરાવીઆ; ને દોલતમંદોને ખાલી હાથે પાછા મોક-

લીગ્યા. ૫૪ જેમ તેણે આપણા આપદાદા ઇબ્રાહીમને તથા તેની સ્ત્રીસારાને કહીજી, ૫૫ તેમ તેણે પોતાના બંદા ઇસરાયેલને પોતાના રહમની સદા ઇચ્છાદ-ગારીને સાર મદદ કીધી. ૫૬ ને મરીઅમ આશરે તરણ મહીના તેની સાથે રહી. ૫૭ પોતાને ઘેર પાછી આવી.

૫૭ અને એલીસાબાતનો જણવાનો વખત પુરો થઈગ્યા ; ને તે દીકરો જણી. ૫૮ ને તેના પડોસી તથા સગાંએ સાંભલીજી કે, ઓદાવંદ તેના પર મોહોટી રહમ કીધી, ને તેઓએ તેની સાથે ખુશી કીધી. ૫૯ ને એમ થઈ કે આદમે દાહડે છોકરાની સુંત કરવાને તેઓ આવીયાં ; ને તેના આપનાં નામ પરથી તેનું નામ જખરીઆ પાડતાં હતાં. ૬૦ તારે તેની માએ જવાબ દઈને કહીજી કે, નહીં, પણ એનું નામ ઇચ્છાહાન કેહેવારો. ૬૧ ને તેઓએ તેને કહીજી કે, તારાં સગાંઓમાં એવાં નામથી કોઈ કેહેવાતું નથી. ૬૨ ને તેઓએ તેના આપને ઇસરાયી પુછીજી કે, તું તેને શું કેહેવાડા આહેછે? ૬૩ તારે તેણે પાટી મંગાવીને એમ લખી કે, એનું નામ ઇચ્છાહાન છે. તારે સહુ તાજુબ થઈયાં. ૬૪ ને તુરત તેનું મોહો ઉઘડીજી, ને તેની જીભ ખુલી થઈ, ને બોલીને તેણે ઓદાની શુકર કીધી. ૬૫ ને જે તેઓની ચારો બાજુ રહેતા હતા તેઓ બધા પર બીહીક આવી. ને ઇહુદાના આપા પાહાડી મુલક-માં એ બધી વાત ફેલાઈ. ૬૬ ને બધા સાંભલનારાઓએ એ વાત પોતાનાં મનમાં રાખી, ને કહીજી કે, એ છોકરો કેવા થશે ! ને ઓદાવંદનો હાથ તેની સાથે હતો.

૬૭ અને તેનો આપ જખરીઆ પાક-રહથી ભરપુર થઈગ્યા, ને તેણે નમ્રવત કીધી કે, ૬૮ ઇસરાયેલનો ઓદાવંદ મુઆરક હોજો ; કેમકે તેણે પોતાના લોકો પર નજર કરીને તેઓને છોડાવીયા ; ૬૯ ને પોતાના બંદા દાઉદની નમલમાં તારણનું સીંઘડું હમારે સાર ઉભું કીધું. ૭૦ અને, “હું તમને તમારા દુશમનોના તથા કીનો રાખનારાઓના હાથમાંથી બચાવીરા,” ૭૧ એ વચન જે દુની-આની રાથી પોતાના પાક નબીઓનાં મોહોથી તે કેહેતો આવીગ્યા, તે પર-માણે તેણે કીધું. ૭૨ કે જેથી તે હમારા આપદાદાઓ સાથેનો રહમ પુરો કરે, ને પોતાનો પાક કોલ ઇચ્છાદ રાખે. ૭૩ હમાને જે રામ તેણે આપણા આપ-દાદા ઇબ્રાહીમની આગલ બાધા હતા તે, ૭૪ કે તે આપણે સાર એવું કરે, ૭૫ કે આપણે આપણા દુશમનોના હાથથી છુટકારો પામીને તેની આગળ ઉમ-રબર પાકીજી તથા સાચાઈથી બેજાફ તેની બંદગી કરીએ. ૭૬ ને એ

છોકરા, તું ઓદાતાલનો નાની કેહેવારો; કેમકે ઓદાવંદના રસતા તઠઆર કરવાને તું તેની આગલ ચાલશે. ૭૭ એ વાસતે કે તેના લોછોને તારણનું ગનીઆન તેઓના યુનાહની માર્કીને સાર આપે, ૭૮ કે જે આપણા ઓદાની આસ રહમતથી છે, જેથી આપણા પર મુરજનું ઉગવું ઉપરથી થઈ જાય છે. ૭૯ એ સાર કે અંધકારમાં તથા માતની છાઠઆમાં જે બેઠા છે, તેઓને રોશની આપે, ને આપણા પગને સલામતીની રહ દેખડાવે. ૮૦ ને તે છોકરો વધીઆ, ને રહમાં કુવત પામતો ગઈઆ; ને પોતાને ઇસરાએલ પાસે જાહેર કરવાના દાહાડા સુધી રાતમાં રહીઆ.

ખાખ બીજો.

અને તે દાહાડાઓમાં એમ થઈ જાય કે, કાઠસાર આઉગસતસનો હુકમ નીકલીઆ કે કુલે દુનીઆના લોછોનાં નામ નોધાએ. ૨ પણ એ પેહેલી નામનીસી જરે કુરેનીઆસ સુરીઆનો હકિમ હતો તારે થઈ હતી. ૩ તારે સઘલા પોત પોતાનાં રોહેરમાં નામ લખાવવાને ગઈઆ. ૪ ને ઇલેસક પણ ગાલીલના નાજરેથ રોહેરથી ઇલુદાનું બેથલેહેમ રોહેર જે દાઉદનું કેહેવાએછે તેમાં, ૫ પોતાનું તથા પોતાની ગરબવતી માગણી કીધેલી વહુ મરીઅમનું નામ નોધાવવા ગઈઆ, કેમકે તે દાઉદનાં ઘર તથા આલાદનો હતો. ૬ ને એમ થઈ જાય કે તેઓ તાંહાં હતાં તારે તેના જણવાના દાહાડા પુરા થઈઆ. ૭ ને તે પોતાનો પેહેલો બેટો જણી, ને તેને લુંગડે લપેટીને ધભાંણમાં સુવાડીઆ, કારણ કે સરામાં તેઓને જગીઆ નહીં મલી.

૮ અને તે પરાંતમાં પાલકો મેદાનમાં રહેતા હતા, ને રાતે પોતાનાં યેલાં પર ચોકી કરતા હતા. ૯ ને જુઆ, ઓદાવંદનો ફીરશતો તેઓ ઉપર ઉતરીઆ, ને ઓદાવંદનું નુર તેઓની આસપાસ ચંમકીઈ, ને તેઓ બહુ બીધા. ૧૦ પણ ફીરશતાએ તેઓને કહી જાય કે, બીહો ના; કેમકે જુઆ, હું તમને માહોટી ખુશીની ખુશખબર આપુંછું, કે જે સરવ લોકોને વાસતે થશે, ૧૧ કે આજ દીને, દાઉદના રોહેરમાં, તમારે સાર, એક તારનાર જનમીઆ છે, કે જે ખરીસત ઓદાવંદ છે. ૧૨ ને તમને આ નીશાણી મલશે કે તમે તે બાલકને લુંગડે લપેટેલો ધભાંણમાં સુવોડેલો જોશો. ૧૩ ને એકાએક આસમાનની ફોજમાંનું એક યેલું તે ફીરશતાની સાથે ઓદાની તારીફ કરતું, ને કેહેતું હતું કે, ૧૪ બુલંદીમાં ઓદાની ખુબરગી, તથા જમીન પર સલામતી, તથા આદમીઓમાં રબમંદી.

૧૫ ને ઝમ થઈ જીં કે ફીરશતાઝ્મી તેઝ્મીની પાસેથી આસમાનમાં ગઈઝ્મી, તારે પાલકોઝ્મી માહોમાં કહીજીં કે ચાલો, આપણે બેથલેહમમાં જઈને ઝમ થઈએલું કામ જે ઓદાવંદે આપણને જણાવીજીં તે જોઈઝ્મી. ૧૬ ને તેઝ્મી ઉતાવલથી ગઈઝ્મી, ને મરીઝમને તથા ઇડિસફને તથા ધભાંણમાં સુવોડેલાં બાલકને દીઠાં. ૧૭ ને તેઝ્મીઝ્મી દીઠા પછી તે બાલક બાબત તેઝ્મીને કહેલી વાત તેઝ્મીઝ્મી જાહેર કીધી. ૧૮ ને જે વાતો પાલકોઝ્મી તેઝ્મીને કહી, તેથી બધા શાંબલનારા તાજુબ થઈઝ્મી. ૧૯ પણ મરીઝમ ઝમ બધી વાતોને પોતાનાં દીલમાં રાખીને વીચારતી હતી. ૨૦ ને પાલકોને જે કહેવાઈજીં હતું તે બધું તેઝ્મીઝ્મી જોઈજીં, તથા શાંબલીડિં, વાસતે ઓદાની વખાણ તથા તારીફ કરતા પાછા ફરીઝ્મી.

૨૧ ઝને બાલકની સુંતત કરવાના આઠ દાહાડા પુરા થઈઝ્મી, તારે પેટમાં તેના પેદા થઈઝ્મી અગાઉ ફીરશતાઝ્મી તેનું નામ ઇસુ પાડીડિં હતું, તે તેનું નામ પાડીડિં.

૨૨ ઝને મુસાની શરીઅત પરમાણે તેના પાક થવાના દાહાડા પુરા થઈઝ્મી, તારે ઓદાવંદની આગલ હાજર કરવાને તેઝ્મી તેને ઇશિાલેમમાં લાવીઝ્મી. ૨૩ જેમ ઓદાવંદની શરીઅતમાં લખીજીં છે કે, “હરેક નર જે પેહેલો જનમ પામે તે ઓદાવંદને સાડ પાક કહેવાશે.” ૨૪ ને ઓદાવંદની શરીઅત પરમાણે હોલાનું ઝમકે જોડું, ઈઝ્મી ખજુતરનાં બે બચાંની કુરબાની કરવા આવીઝ્મી.

૨૫ ઝને જુઝ્મી, ઇશિાલેમમાં સીમીઅન નામે ઝમકે રાખસ હતો, તે માણસ રાસત તથા દીનદાર હતો; ને ઇસરાઅલના દીલાસાની રાહ જોતો હતો; ને પાક-રહે તે પર હતો. ૨૬ ને પાક-રહે તેને જણાવીજીં હતું કે ઓદાવંદના ખરીસતને તે જુઝ્મી તાંહાં સુધી ખાત તે નહીં દેખશે. ૨૭ ને રહેથી તે મંદી-રમાં આવીઝ્મી, ને શરીઅતની રીત પરમાણે કરવાને જરે મા-બાપ બાલક ઇસુને માંહે લાવીઝ્મી, ૨૮ તારે તેણે તેને પોતાના હાથો પર લીધો, ને ઓદાની તારીફ કરીને કહીજીં કે, ૨૯ ઝઝ્મી ઓદાવંદ, હવે તારાં વચન પરમાણે તું તારા બંદને સલામતીથી રવાના કરેછે. ૩૦ કેમકે જે તારણ સરવ લોકોનાં માહો આગલ તેં તઈઆર કીધું છે, ૩૧ ને જે ગેરકોમીઝ્મીને શેશની આપવા સાડ ઝમકે ગુર, તથા તારા ઇસરાઅલની લોકોની ખુજરગી છે, ૩૨ તે મારી આંખોઝ્મી દીડું છે. ૩૩ ને તેના હકમાં જે કહેવાતું હતું, તે બાબત ઇડિસફ તથા તેની મા તાજુબ થઈઝ્મી, ૩૪ ને સીમીઅને તેઝ્મીને દુઆ દીધી, ને

તની મા મરીઅમને કહીઉં કે, જો, ઈસ્રાઅેલના ઘણાને પડવા તથા પાછા ઉઠવા સાર, તથા ઉલટી કેહેવાવાની નીચાણુંને સાર અે ઠરીઅે છે, ૩૫ (ને તારા જીવને પણ તલવાર વીંધી નાંખશે,) કે બહુ દીલોના વીચાર પરગટ થાઅે.

૩૬ અને આસેરનાં ઘરની હના નામે કાનુઅેલની દીકરી નખવત કરનારી હતી, તે ઘણી જુદી હતી, ને પોતાના કુંઆરપણથી સાત વરસા સુધી પોતાના વરની સાથે રહી હતી. ૩૭ ને તે આસારે ચોરાશી વરસાની વીધવા હતી, ને મંદીરમાંથી તે કેથે ગઈ નહીં, ને અપવાસથી તથા દુઆથી રાત દાહડો ખોદાની બંદગી કરતી રહી. ૩૮ તેણે તેજ વેલા આવીને ખોદાવંદના શુકર કીધા, ને ઈશ્રાલેમમાં જેઅે છુટકારાની રાહ જોતા હતા તે સરવને તેની આખત કહીઈ. ૩૯ ને ખોદાવંદની રારીઅત પરમાણે તેઅે બધાં કરી ચુકીઅે, તારે ગાલીલમાં પોતાના નાતરેથ રોહિરમાં પાછાં ગઈઅે. ૪૦ ને તે છોકરો વધતો ગઈઅે, ને ગનીઆને ભરેલો, તથા રૂહમાં જોરાવર થઈઅે, ને ખોદાનો કુજલ તેના ઉપર હતો.

૪૧ અને તેનાં મા-બાપ હર વરસા પાસખાના જસન સાર ઈશ્રાલેમમાં જતાં હતાં. ૪૨ ને તે બાર વરસાનો થઈઅે તારે તેઅે જસનની રીત પરમાણે ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅે. ૪૩ ને દાહડા પુરા કરીને તેઅે પાછાં ફરીઅે, તારે તે છોકરો ઇસ્રુ ઈશ્રાલેમમાં પછવાડે રહીઅે; ૪૪ ને ઇસ્રુ તથા તેની માઅે નહીં જાણીઈ, પણ તે સંગતીઅેમાં છે, અેમ ધારીને તેઅે અેક દાહડાને રસને ગઈઅે, ને સગાં તથા અેલખીતાઅેમાં તેને શોધીઅે. ૪૫ ને તે જડીઅે નહીં, વાસને તેઅે તેને શોધતાં પાછાં ઈશ્રાલેમમાં ગઈઅે. ૪૬ ને અેમ થઈઈ કે તરણુ દાહડા પછી મંદીરમાં ઉસતાદોની વચમાં બેઠેલો તેઅેનું શાંબલતો તથા તેઅેને સવાલો કરતો તેઅેઅે તેને દીઠા. ૪૭ ને જ બધાઅે તેનું શાંબલતા હતા, તેઅે તેની સમજ તથા જવાબોથી દંગ થઈઅે હતા. ૪૮ તારે તેઅે તેને જોઈને તાજુઅે થઈઅે, ને તેની માઅે તેને કહીઈ કે, બેઠા, તે હમારી સાથે અેમ કેમ કીધું ? જો, તારો બાપ તથા હું શોક કરતાં તને શોધતાં હતાં. ૪૯ ને તેણે તેઅેને કહીઈ કે, તમે મને કાંઅે શોધતાં હતાં ? શું તમે જાણતાં નહીં હતાં કે મારે મારા બાપનું કામ કરવું જોઈઅે ? ૫૦ ને તેણે તેઅેને જ વાત કહી તે તેઅેમાં નહીં સમજાઅે. ૫૧ ને તે તેઅેની સાથે રવાના થઈઅે, ને નાતરેથમાં આવીઅે, ને તેઅેને તામે રહીઅે; પણ તેની માઅે તે સરવ વાતો પોતાનાં દીલમાં રાખી.

પર ને ઈશુ ગતીઆનમાં તથા કદમાં, ને જોદા તથા આદમીઆના પીઆર-
માં વધીઆ.

બાબ તીજો.

હવે તીજેરીઆસ કાઈસારની પાદશાહતનાં પંદરમાં વરસમાં, પંતીઆસ
બીલાત ઇંદુનોહાકગ, તથા હેરોદ ગાલીલનો ચોથીઆ, તથા તેનો બાઈશીલપ
ઈતિરાઈ તથા તરાઓનીતી મુલકનો ચોથીઆ, તથા લીસાનીઆસ આબીલીનોનો
ચોથીઆ હોતા; ૨ ને આના તથા કાઆફા સરદાર કાહીનો હતા; તારે જોદાનો
કલામ રાનમાં જાબરીઆના દીકરા ઇઆહાનને પોહોંચીઆ. ૩ જેમ ઈસા-
હઆ નખીની વાતોની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “રાનમાં એક પોકારનારનો
આવાજ છે, કે તમે જોદાવંદની રાહ તહઆર કરો, તેના રસતા સીધા કરો;
૪ હરેક જોહો પુરાશો, ને હરેક પાહાડ તથા ટેકરા નીચા કરાશો, ને જે વાંકા તે
પાધરા કરાશો, ને ખડખડ રસતા બરાબર કરાશો, ૫ ને કુલે લોક જોદાનું
તારણુ જોશે,” ૬ તેમ યુનાહોની માફીને સાઈ તોબાનું આપતીસમા જાહેર કરતો
ઈઆરદનની ચારે બાજુ આખા મુલકમાં તે આવીઆ. ૭ તારે તેથી આપતી-
સમા પામવા સાઈ જે નીકલીઆ હતા તે લોકોને તેણે કહીંઈ કે, અઆ સાપોની
નસલ, આવનારા ગજબથી નાહાસવાને જાણે તમને ચેતાવીઆ. ૮ વાસતે
તોબાને લાએક ફૂલ લાવો, ને પોતાનાં દીલોમાં ના કહો કે, ઇબરાહીમ હમારો
બાપ છે. કેમકે હું તમને કહુંછું કે જોદા આ પયરોમાંથી ઇબરાહીમને સાઈ
જોકરાં ઉતપંન કરી શકે. ૯ ને હવે જાહોડોની જડ પર કુહાડી પણ મુકી છે,
વાસતે શારાં ફૂલ નહીં લાવનાઈ હરેક જાહાડ કપાએ, ને આગમાં નંખા-
એ.

૧૦ અને લોકોએ તેને પુછીંઈ કે, તારે હમે શું કરીએ? ૧૧ ને તેણે
જવાબ આપીને તેઓને કહીંઈ કે, જેને જે દગલા છે તેજેને નથી તેને આપે,
ને જેની પાસે ખોરાક છે તે પણ તેમજ કરે. ૧૨ તારે મેહેસુલ લેનારા પણ
આપતીસમા પામવાને આવીઆ, ને તેને કહીંઈ કે, ઉસતાદ, હમે શું કરીએ?
૧૩ ને તેણે તેઓને કહીંઈ કે, તમારે સાઈ જે ફાવેલું છે તેથી જાઆદા ના લેઓ.
૧૪ શીપાહઆએ પણ તેને પુછીંઈ કે, હમે શું કરીએ? તારે તેણે તેઓને
કહીંઈ કે, જોહા પર જબરદસ્તી ના કરો, ને તોહમત ના મુકો, ને પોતાની
કમાઈ પર રાજુ રહો.

૧૫ અને લોક રાહ જોતા હતા, ને બધા પોત પોતાનાં દીલમાં ઇર્ષ્યાહાન આખત વીચાર કરતા હતા કે, શું એ ખરીસત હશે? ૧૬ તારે ઇર્ષ્યાહાને જવાબ દઇને બધાને કહીજી કે, હું તમને પાણીથી આપતીસમા આપુંછર્જી ખરો, પણ એક મારા કરતાં કુદરતવાલો આવેછે, તેના ચપલની વાંધરી છોડવા લાગ્મિક હું નથી ; તે તમને પાક-રહથી તથા આગથી આપતીસમા આપરો. ૧૭ તેનું સુપડું તેના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખસીને શારી પડે સાફ કરરો, ને ધર્જી પોતાની વખારમાં એકઠા કરરો, પણ ભુસું ન હોલવાનારી આગમાં બાકીનાં ખરો. ૧૮ ને તેણે બીજી ધણી તાલીમ આપતાં લોકોને ખુશખબર કહી. ૧૯ પણ એથીએ હેરોદ તેના ભાઈ શીલપની વહુ હેરોદીઆ આખત, તથા બધી ખુશાઈ હેરોદે કીધી તે આખત ઇર્ષ્યાહાનથી તે ઇપ્કો પામીએ; ૨૦ ને તેણે તે બધાં ઉપરાંત એ પણ કીધું, કે તેને કેદખાતામાં બંધ કીધો.

૨૧ અને એમ થઈજી કે બધા લોક આપતીસમા પામીઆ, તારે ઇસુ પણ આપતીસમા પામીને દુઆ માગતો હતો, એટલામાં આસમાન ઉઘડ્યછર્જી, ૨૨ ને પાક-રહ જીસમની સુરતમાં તેના પર ખચ્ચતરની તરેહ ઊતરીએ, ને આસમાનથી આવાજ આવીએ કે, તું મારો બીઆરો બેટો છે, તારાથી હું બહુ રાજી છર્જી.

૨૩ અને ઇસુ આરે તીરા વરરાની ઉમરનો થવા લાગીએ ; ધારીઆ પરમાણે તે તો ઇઉસફનો બેટો હતો, કે જે હાલીનો [દિકરો]; ૨૪ તે માતથાતનો, તે લેવીનો, તે મલખીનો, તે ઇઆનાનો, તે ઇઉસફનો ; ૨૫ તે માતાથીઆનો, તે આમોસનો, તે નાહુમનો, તે અસલીનો, તે નગેનો ; ૨૬ તે માથનો, તે માતાથીઆનો, તે સમધનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇહુદનો ; ૨૭ તે ઇર્ષ્યાહાનનો, તે રેસનો, તે જ્ઞાખાખલનો, તે શલથાએલનો, તે નેરીનો ; ૨૮ તે મલખીનો, તે આદીનો, તે ફેરામનો, તે અલમોદામનો, તે એરનો ; ૨૯ તે ઇર્ષ્યાશનો, તે એલીઆજરનો, તે ઇર્ષ્યારીમનો, તે માતથાતનો, તે લેવીનો ; ૩૦ તે સીમીઆનનો, તે ઇહુદનો, તે ઇઉસફનો, તે ઇઆનાનો, તે એલીઆકીમનો ; ૩૧ તે મલીઆનો, તે માહનાનો, તે માતાથાનો, તે નાથાનો, તે દાઉદનો ; ૩૨ તે ઇસીનો, તે એબેદનો, તે બાવાજનો, તે સલમોનો, તે નહસોનો ; ૩૩ તે આમીતાદાખનો, તે અરામનો, તે હેસેરોનો, તે ફરસનો, તે ઇહુદનો ; ૩૪ તે ઇઆકુબનો, તે ઇસહાકનો, તે ઇબ્રાહીમનો, તે થારનો, તે નાહોરનો ; ૩૫ તે સાઈગનો, તે રાગાનો, તે ફલિકનો, તે આબરનો, તે રાલા-

નો ; ૩૬ તે કાઠિનાનનો, તે આરકાખરાદનો, તે સેમનો, તે ગુહનો, તે લામેખનો ; ૩૭ તે મથુસાલાનો, તે હનોખનો, તે ઇઆરદનો, તે મહલામ્મલનો, તે કાઠિનાનનો ; ૩૮ તે અનોસનો, તે રોથનો, તે આદમનો, તે આદાનો.

બાબ ચોથો.

અને ઇસુ પાક-રૂહથી બરપુર થઈને ઇઆરદનથી પાછો ફરીઆ ; ને રૂહથી રાનમાં લઈ જવાઈઆ, રેને ચાલીરા દાહાડ સુધી રોતાનથી તેની ઇમ-તેહાન થઈ ; ને તે દાહાડઆમાં તેણે કંઈ ખાધું નહીં ; ને તે પુરા થઈઆ પછી તે ભુખીઆ થઈઆ. ૩ તારે રોતાને તેને કહીજે કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો આ પથરને હુકમ કર કે રોટલી થઈજાવે. ૪ ને ઇસુએ તેને જવાબ આપીને કહીજે કે, “આદમી ફક્ત રોટલીથી નહીં, પણ આદાના હરેક કલામથી જીવતો રહેશે.” ૫ તારે રોતાને તેને એક ઊંચા પાહાડ પર લઈ જઈને એક પલબરમાં દુનીઆની કુલ પાદશાહતો તેને દેખાડી. ૬ ને રોતાને તેને કહીજે કે, આ બધા એખતીઆર તથા એખીઆની જહોજલાલ હું તને આપીશ ; કેમકે એ મને સોંપેલાં છે, ને જે કોઈને હું ચાહું તેને હું એ આપું. ૭ વાસતે જો તું મારી બંદગી કરે તો એ બધું તારું થશે. ૮ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, અરે રોતાન, મારી પછવાડે જ, કેમકે એમ લખીજે છે કે, “તારા આદા આદાવંદની બંદગી કર, ને તેની એકલાનીજ ખીદમત કર.” ૯ તારે તે તેને ઇશાલેમમાં લાવીઆ, ને મંદીરના બુરજ પર તેને બેસાડીને તેને કહીજે કે, જો તું આદાનો બેઠો છે તો પોતાને હીઆંથી હેઠલ પાડીનાંખ. ૧૦ કેમકે એમ લખેલું છે કે, “તારી ખબરદારી કરવાને તારી બાબત તે પોતાના શીરશતાઆને હુકમ કરશે. ૧૧ ને તેઆ તને હાથો પર જીહીલી લેશે, રખે કદી તું તારો પગ પથર પર અક્લાવે.” ૧૨ ને ઇસુએ જવાબ દઈને તેને કહીજે કે, એમ કહેલું છે કે, “આદાવંદ જે તારો આદા તેની તું ઇમિતેહાન ના કર.” ૧૩ ને રોતાન બધી ઇમિતેહાન પુરી કરીને કંઈ મુદત લગી તેની પાસેથી ગઈઆ.

૧૪ અને રૂહના કુવતથી ઇસુ ગાલીલમાં પાછો આવીઆ, ને તે આખા પરાંતની આરોગમ તેની કીરતી ફેલી ગઈ. ૧૫ ને તેઆના એઆદતઆનાઆમાં તાલીમ આપતો તે રહીઆ, ને બધા તેની તારીફ કરતા હતા. ૧૬ પછી નાઝરેથમાં તે આવીઆ, જ્યાં તેનું પાલણુ થઈજે હતું, ને તે પોતાના દસગુર

પરમાણે સખતને દાહોડે ઝિઆદતખાનામાં જઈને વાંચવાને ઉભો થઈઝિઆ. ૧૭ ને ઇસાઈઝિઆ નખીની કીતાબ તેને અપાઈ, ને તેણે કીતાબ ઉઘાડી, તારે તે જગીઝિઆ તેને મક્કી જાંહાં ઝિ લખીજી છે કે, ૧૮ “આદાવંદનો રહ મારા પર છે, કેમકે દરીદરીઝિઆને ખુરાખખર આપવાને તેણે મને મક્કીહ કીધી, તુટાં દીણાને દરસત કરવાને, અંધવાઝિઆને છુટકો, તથા આંધલાઝિઆને દેખવાનું પરગટ કરવાને ; છુંદાઝિઆઝિઆને છુટકામાં લાવવાને ; ૧૯ તથા આદાવંદના પસંદ કરેલાં વરરાને પરગટ કરવાને તેણે મને મોકલીઝિઆ છે.” ૨૦ તારે તે કીતાબ અંધ કરીને ખીદમતગારને આપીને તે બેઠો, ને ઝિઆદતખાનામાં જ હતા તે બધાની આંખો તેના ઉપર લાગી હતી. ૨૧ ને તે તેઝિઆને કેહેવા લાગીઝિઆ કે, આજ ઝિ લેખ તમારાં રાંભલીઝિઆમાં પુરું થઈજી. ૨૨ ને બધા ઝિ તેના હકમાં રાહેલી આપી, ને તેનાં મોહોથી નીકલેલી ઉમદી વાતોથી તાજુખ કરીને કહીજી કે, શું ઝિ ઇસક્રેનો બેઠો નથી? ૨૩ તારે તેણે તેઝિઆને કહીજી કે, બેરાક તમે મને આ મીસાલ આપશો કે હકીમ, પોતાને સમો કર ; જે જે કાપરનાહુમમાં થઈલું હમે રાંભલીજી, તે હીઆં પણ તારાં વતનમાં કર. ૨૪ પણ તેણે કહીજી કે, હું તમને ખચીત કહુંછજી કે કોઈ નખી પોતાના મુલકમાં કચુલ નથી થતો ; ૨૫ ને હું તમને સાચું કહુંછજી કે ઝિલીઝિઆના દાહાડાઝિઆમાં જરે તરણ વરરાને છ મહીના સુધી આસમાન ઝિયું અંધ હતું, કે આપ્પા મુલકમાં મોહોયે દકાલ પડીઝિઆ હતો, તારે ઇસરાઝિઆમાં વીધવાઝિઆ ઘણી હતી ; ૨૬ પણ સીદાનના સારેપતામાં ઝિક વીધવા શીવાઝિઆ ઝિલીઝિઆ તઝિઆમાંની કોઈની પાસે મોકલાઈઝિઆ નહીં હતો. ૨૭ ને ઝિલીરા નખીના વખતમાં ઇસરાઝિઆમાં કોહોડીઝિઆ ઘણા હતા ; પણ નામાન સુરીઝિઆની શીવાઝિઆ તેઝિઆમાંનો કોઈ સાફ કરાઈઝિઆ નહીં હતો. ૨૮ તારે ઝિઆદતખાનામાં સરવ ઝિ વાતો રાંભલીને ગુસે બરાઈ ગઈઝિઆ. ૨૯ ને ઉઠીને રોહરમાંથી તેને બાહાર કાહાડીઝિઆ, ને જે પાહાડ પર તેઝિઆનું રોહર અંધાઝિઆ હતું તેની કોર પરથી તેને હેઠલ ફેંકી દેવા સાઈ તેઝિઆ તેને લાવીઝિઆ. ૩૦ પણ તે તેઝિઆની વચમાંથી નીકલીને ચાકીઝિઆ ગઈઝિઆ.

૩૧ ઝને ગાલીલના કાપરનાહુમ રોહરમાં તે આવીઝિઆ, ને સખતને દાહોડે તેઝિઆને તાલીમ આપતો હતો. ૩૨ ને તેઝિઆ તેનો તાલીમથી તાજુખ થઈઝિઆ, કારણ કે તેની વાત ઝિખતીઆરથી હતી. ૩૩ ને ઝિઆદતખાનામાં ઝિક રાખસ હતો જેના ઉપર નાપાક દેવનો રહ હતો, ને તેણે મોહોટા આવાજથી

જુમ પાડીને કહીજે કે, ૩૪ અમ્મે ઇસુ નાજરી, હમને રહેવા દે, તારે હમારે શું છે? તું શું હમને હલાક કરવાને આવીઓ છે? હું તને જાણુંછજે કે તું કોણ છે, ઓદાનો પાકીજે. ૩૫ ને ઇસુએ તેને ધમકાવીને કહીજે કે, ચુપ રહે, ને એમાંથી નીકલ; ને દેવ તેને વચમાં પાડી નાંખીને તેને દુખ દીધા વગર તેમાંથી નીકલીઓ. ૩૬ ને સરવ તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં બોલીને કહીજે કે, એ કેવી વાત છે! કેમકે એખતીઆર તથા કુદરતથી એ નાપાક-રહેને હુકમ કરેછે, ને તેઓ નીકલેછે! ૩૭ ને તે મુલકની હરેક જગીઆમાં તેની કીરતી ફેલી ગઈ.

૩૮ અને એઆદતખાનામાંથી ઉઠીને સીમાનને ઘેર તે ગઈઓ, ને સીમા-નની શાશુ ભારી તાવે પડતી હતી, ને તેઓએ તેને સાર તેનો આજજી કીધી. ૩૯ ને તેણે તેની પાસે ઉભા રહીને તાવને ધમકાવીઓ, ને તેનો તાવ ઉતરી ગઈઓ, ને તેણે તુરત ઉઠીને તેઓની ખીદમત કીધી.

૪૦ અને સુરજ ડુબતો હતો તારે જોઓની પાસે તરેહ તરેહની ખીમારીથી માંદા હતા તેઓને તેઓ તેની પાસે લાવીઆ, ને તેણે તેઓમાંના હરેક પર હાથ મુકીને તેઓને સમા કીધા. ૪૧ ને દેવો પણ ઘણાઓમાંથી જુમ પાડતા નીકલીઆ કે, તું ઓદાનો બેટો ખરીસત છે. ને તેણે તેઓને ધમકાવીઆ, ને બોલવા નહીં દીધા, કેમકે તેઓ જાણતા હતા કે તે ખરીસત છે. ૪૨ ને દાહોડે ઉગીઓ તારે તે નીકલીને ઉજડડેકાણે ગઈઓ, ને લોકો તેને શોધતા તેની પાસે આવીઆ; ને તે તેઓની પાસેથી ન જાએ વાસતે તેઓએ તેને રોકીઓ. ૪૩ પણ તેણે તેઓને કહીજે કે, ખીજાં રાહેશોમાં પણ ઓદાની પાદશાહતની ખુશખબર આપવી જોઈએ, કેમકે એ સારું હું માકલાઈઓ છજે. ૪૪ ને ગાલોલનાં એઆદતખાનાઓમાં તે વાંચેજ કરતો ફરીઓ.

બાબ પાંચમો.

અને એમ થઈજે કે ઓદાનો કલામ શાંમલવા સારું લોકોએ તેની આસપાસ ભીડ કીધી, ને ગનેસરેતને દરીએ કીનારે તે ઉભો હતો. ૨ ને તેણે દરીઆ કાંઠે બે હોડી ઉભેલી દીઠી, પણ માછી તેઓમાંથી ઉતરીને જલો થોતા હતા. ૩ ને તે હોડીઓમાંથી એક જ સીમાનની હતી તે પર તે ચહ-ડીઓ, ને કીનારેથી થોડી બાહાર પાડવાની તેણે તેની દરખાસત કીધી; ને એસીને હોડી પરથી લોકોને તાલીમ આપવા તે લાગીઓ. ૪ ને બોલો

રહીઆ પછી તેણે સીમાને કહીજે કે, તમે જોડાણમાં બાહાર પડે, ને પકડવા સાફ તમારી જાણ નાંખો. ૫ ને સીમાને જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, સાહેબ, આખી રાત હમે મહેનત કીધી, ને કંઈ પકડીજે નથી, તોપણ તારા કહીઆથી હું જલ નાંખુંછું. ૬ ને એમ કીધા પર તેઓએ માછલીનું મોહોટું યેલું ઘેરી લીધું, ને તેઓની જલ ફાટી ગઈ. ૭ ને તેઓના ભાગીઆ જોએ ખીજી હોડીમાં હતા તેઓ આવીને તેઓને મદદ આપે વાસતે તેઓએ તેઓને ધરિયે કીધા. તારે તેઓ આવીઆ, ને બંને હોડી એવી ભરી કે તેઓ ડુબવા લાગી. ૮ એ જોઈને સીમાન પીતરે ઇસુને પગે પડીને કહીજે કે, અમે આદાવંદ, મારી પાસેથી જુ, કેમકે હું ગુનેહગાર છું. ૯ કારણ કે તે તથા તેના સરવ સાથીઓ માછલીનું યેલું જે તેઓએ ઘેરીજે હતું તેથી દંગ થઈ ગઈઆ. ૧૦ ને સીમાનના ભાગીઆ ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, જેબેદના દીકરાઓને પણ એમજ લાગીજે. ને ઇસુએ સીમાને કહીજે કે, ખીજી ના, હવેથી માણસોનો પકડનાર તું થશે. ૧૧ ને હોડીઓને કાઢે લાવીને સરવ મુકીને તેઓ તેની પાછલ ગઈઆ.

૧૨ અને એમ થઈજે કે તે એક રોહરમાં હતો, તારે જુઓ કોહોડે ભરેલા એક રાખસ હતો, તે ઇસુને જોઈને જોધો પડીઆ, ને તેની આજુ કરતાં કહીજે કે, અમે આદાવંદ, અગર તું આહે તો મને સાફ કરી રાકેજે. ૧૩ ને તેણે હાથ લાંબો કરીને તેને અડકીને કહીજે, હું આહુંછું, તું સાફ થા; ને તુરત તે પરથી કોહોડ ગઈઆ. ૧૪ ને તેણે તેને તાકીદ કીધી કે, કોઈને કેહેતો ના, પણ જઈને કાઠીને પોતાને દેખાડ, ને તેઓને ગહવાઈ મલે વાસતે મુસાએ જે અરપણ ફરાવીજે છે તે તારા સાફ થવા સાફ કર. ૧૫ પણ તેથી વધતી તેની કીરતી ફેલી ગઈ; ને રાંબલવાને, તથા તેનાથી પોતાની ખીમારીઓથી સાજ થવાને ઘણા લોક એકઠા થઈઆ. ૧૬ ને જંગલમાં એકાંત જઈને તે દુઆ માગતો હતો.

૧૭ અને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે તાલીમ આપતો હતો તારે ગામી-લનાં હરેક ગામથી તથા ઇહુદથી તથા ઇશાલેમથી આવેલા ફરોશીઓ તથા શાસતરીઓએડા હતા, ને આદાવંદનું કુવત તેઓને સમા કરવાને માજુદ હતું. ૧૮ ને જુઓ, માણસો એક પકરાધાતીને પલંગ પર લાવીઆ, ને તેને અંદર લાવવાને તથા તેની આગલ મુકવાને આહીજે. ૧૯ પણ ભીડને લીધે તેને અંદર લઈજવાની કંઈ રાહ નહીં મળીઆથી, તેઓ ઘર પર ચઢીઆ, ને

છાપરામાંથી પલંગ સુધાં ઇસુની આગલ તેને વચોવચ ઉતારીઆ. ૨૦ તારે તેણે તેઆનો અંતકાદ જોઇને તેને કહીજી કે, અમ્મે મરદ, તારા યુનાહ તને માફ થઇઆ. ૨૧ તારે શાસતરીઆ તથા ફરોશીઆ વીચાર કરવા લાગીઆ, ને કહીજી કે, અમ્મે કુકર બકેછે તે કોણ છે? ખાદા શીવાઅ યુનાહ કોણ માફ કરી શકેછે? ૨૨ ને ઇસુઅ તેઆનો વીચાર જાણીને જવાબમાં તેઆને કહીજી કે, તમે પોતાનાં દીલમાં શું વીચાર કરોછો? ૨૩ શું વધતું રોહેલ છે; અમ્મે કેહેલું કે તારા યુનાહ તને માફ થઇઆ, ઇઆ અમ્મે કેહેલું કે ઉઠીને ચાલ? ૨૪ પણ આદમીના બેઠાને જમીન પર યુનાહ માફ કરવાનો અપ્પતીઆર છે, અમ્મે તમે જાણો વાસતે, (તારે તેણે પકશાધાતીને કહીજી કે,) હું તને કુંહજી કે ઉઠ, ને તારે પલંગ ઉઠાવીને તારે ધર ચાલીઆ જ. ૨૫ ને તુરત તે તેઆની આગલ ઉઠીને જે પર તે સુતો હતો તે જીંચકીને ખાદાના શુકર કરતો પોતાને ધર ચાલીઆ ગઇઆ. ૨૬ તારે તેઆ સરવ દંગ થઇ ગઇઆ, ને ખાદાની તારીફ કરવા લાગીઆ, ને બીહીકે ભરાઈ કહીજી કે, આજે હમે અજાઅમ કામ દીઠાં.

૨૭ અને અમ્મે પછી તે નીકલીઆ, ને લેવી નામે અમ્મેક મેહસુલ લેનારને ચોખી પર ખેડેલા જોઇને તેને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. ૨૮ ને તે સરવ મુકીને ઉઠીને તેની પાછલ ગઇઆ. ૨૯ ને લેવીઅ પોતાનાં ઘરમાં તેને સાર મોહોટી જુઆફત કીધી; ને મેહસુલ લેનારાઆની, તથા ખીજા જે તેઆની જોડે બેઠા હતા તેઆની મોહોટી ભીડ તાંહાં હતી. ૩૦ પણ તેઆના શાસતરીઆઅ તથા ફરોશીઆઅ તેના શાગીરદો સાથે તકરાર કરીને કહીજી કે, મેહસુલ લેનારાઆ તથા યુનેહગારોની સાથે તમે કેમ આઆ પીઆ-છો? ૩૧ ને ઇસુઅ જવાબ આપીને તેઆને કહીજી કે, જે સાજ છે તેઆને હકીમનો ખપ નથી, પણ ખીમારીઆને છે. ૩૨ રાસતોને નહીં, પણ યુનેહ-ગારોને તોઆને સાર તેડવાને હું આનીઆ છજી. ૩૩ ને તેઆઅ તેને કહીજી કે, ઇઆહાનના શાગીરદો તથા ફરોશીઆના શાગીરદો કેમ અકસર વખત અપવાસ કરેછે, તથા દુઆઆ માગેછે, પણ તારા આઅ પીઆછે? ૩૪ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, વર જનઘઆઆની સાથે છે તાંહાં સુધી શું તમે તે-આને અપવાસ કરાવી શકોછો? ૩૫ પણ અમા દાહાડા આવરો કે વર તેઆ-ની પાસેથી લેવારો, ને તારે તેઆ તે દાહાડાઆમાં અપવાસ કરરો. ૩૬ ને તેણે તેઆને અમ્મેક તમસીલ પણ કહી કે, જુનાલુગડાંને નવું થીગલું કોઇ નથી

દેતું ; જો દે, તો નવું જીવતાને ફોડે, ને નવાનું થીગણું જીવતાની સાથે મલતું નથી. ૩૭ ને નવો વધન જીવની મરાઈમાં કોઈ નથી ભરતું ; જો ભરે, તો નવો વધન મરાઈ ફાડીને વહી જશે, ને મરાઈ ખરાબ થશે. ૩૮ પણ નવો વધન નવી મરાઈમાં ભરે તો ખેડ બચે. ૩૯ ને જીવો વધન પીને કોઈ તુરત નવો નથી આહાતું, કેમકે તે કેહેછે કે જીવો ઘણો શારો છે.

બાબ છઠો.

અને એમ થઈજે કે [જસતના] ખીજ દાહા પછીના પહેલા સખત દાહોડે એતરોમાંથી તે જતો હતો, ને તેના શાગીરદાએ દાણાનાં કણસનાં તોડીઆં, ને હાથે મસલીને આધાં. ૨ તારે ફેરોશીએમાંથી ફેટલાએકે તેએને કહીજે કે, સખતને દાહોડે જે કરવું રવા નથી તે તમે કેમ ફેરોછો ? ૩ ને ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીજે કે, દાઉદ તથા તેના સાથીએ ભુખીઆ હતા, તારે તેણે જે કીધું તે શું તમે નથી વાંચીજે ? ૪ કે તેણે ખાદાનાં ઘરમાં જઈને નજર કીધેલી રોટલી લઈને આધી, ને પોતાના સાથીએને પણ આપી, જે એકલા કાહીનો વીના ખીજ ફાઈને ખાવા રવા નહીં હતી. ૫ ને તેણે તેએને કહીજે કે, આદમીનો ખેટો સખતના દાહાડનો પણ ખાદાવંદ છે. ૬ ને ખીજ સખત દાહોડે પણ એમ થઈજે કે એખાદતખાનામાં જઈને તેણે તાલીમ આપી, ને તાંહાં એક રાખસ હતો જેનો જમણો હાથ સુકાએલો હતો. ૭ ને તેના પર ખેટો મુકવાનો સખત પામવા સાઝ શાસતરીએ તથા ફેરોશીએ તેને તાકી રહીઆ કે સખતને દાહોડે તે સમો કરે કે નહીં. ૮ પણ તેણે તેએના વીચાર જાણીને સુકા હાથવાલા માણસને કહીજે કે, ઊઠ, ને વચમાં ઉભો રહે ; તારે તે ઉડીને ઉભો રહીએ. ૯ તારે ઇસુએ તેએને કહીજે કે, હું તમને એક વાત પુછુંછી, સખતના દાહાડએમાં ભણું કરવું કે ભુકું કરવું ? જીવ બચાવવો કે મારીનાંખવો ? કીજે રવા છે ? ૧૦ ને ચારો બાજુ બધા પર જોઈને તેણે તે માણસને કહીજે કે, તારો હાથ લાંબો કર ; ને તેણે તેમ કીધો, તારે તેનો હાથ ખીજના જેવો પાછો શારો થઈએ. ૧૧ પણ તેએ ફેરોશી ભરાઈ ગઈઆ, ને માહોમાં મનસુખો કીધો કે, આપણે ઇસુને શું કરીએ ?

૧૨ અને તે દાહાડએમાં એમ થઈજે કે દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર બાહાર ગઈએ, ને ખાદાની પાસે દુઆ માગવામાં આખી રાત ગુજરી. ૧૩ ને દાહોડે ઉગીએ તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને પાસે તેડીઆ, ને તેએ-

માંથી આરને પસંદ કરીઆ, જેઓનાં નામ તેણે રસુદ પાડીઆં. ૧૪ સીમાન (જેનું નામ તેણે પીતર પાડીજી,) તથા તેનો બાઈ આંદર; ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન, શીલપ તથા આરથલમા; ૧૫ માતથી તથા થોમા; અલશીને દીકરો ઇઆકુબ તથા સીમાન, જે જીલોતી કેહેવાએછે; ૧૬ ઇઆકુબનો બાઈ ઇહુદા, તથા ઇહુદા ઇશિકારીઆત, જે પકડાવનાર પણ હતો. ૧૭ નેતેતેઓની સાથે ઉતરીને મેદાનમાં ઉભો રહીઆ, ને તેના શાગીરદોની જમાત તાંહાં હતી, તથા આઆ ઇહુદા તથા ઇશિલેમથી, તથા સોર તથા સીદોનના દરીઆ કાંઠાથી તેનું શાંભલવા સાર, તથા પોનાની ખીમારીઆથી સમા થવા સાર, ઘણા લોકો આવીઆ. ૧૮ ને નાપાક-રહેથી જે દુખ પામતા હતા, તેઓ પણ આવીઆ, ને તેઓ સમા કરાઈઆ. ૧૯ તારે આખી ભીડે તેને અડ-કવાનું આહીજી; કેમકે તેનામાંથી કુવત નીકળતું હતું, ને સરવને સમા કરતું હતું.

૨૦ અને તેણે પોતાના શાગીરદોની તરફ નજર કરીને કહીજી કે, અએ ગરીબો, તમે મુઆરક છો; કેમકે આદાની પાદશાહત તમારી છે. ૨૧ હમણાના બુખીઆઓ, તમે મુઆરક છો; કેમકે તમે ધરારો. હમણાના રડનારાઓ, તમે મુઆરક છો; કેમકે તમે હસારો. ૨૨ જરે આદમીના બેઠાને લીધે લોક તમારી ઉપર દુશમની રાખશે, ને તમને જીદા પાડશે, ને તમારી રસવાઈ કરશે, ને તમારું નામ બુંડાના જેવું કાહાડી નાંખશે, તારે તમે મુઆરક છો. ૨૩ તે દાહોડે તમે ખુશ થાઓ, ને ખુશીથી કુદો; કેમકે જીઆ, આસમાનમાં તમારું ફલ મોહુંદું છે. કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ નખીઓને એમજ કીધું હતું. ૨૪ મગર તમ દોલતમંદોને અફસોસ છે; કેમકે તમે પોતાનો દીલાસો પામી-આ છો. ૨૫ ધરાએલાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે બુખીઆ થશો. હમણાના હસનારાઓ, તમને અફસોસ છે; કેમકે તમે શોક કરશો, ને રડશો. ૨૬ જરે સરવ લોક તમારું શાઈ કેહેશે, તારે તમને અફસોસ છે; કેમકે તેઓના આપદાદાઓએ જીદા નખીઓને એમજ કીધું હતું.

૨૭ પણ તમ શાંભલનારાઓને હું કહુંછી કે, તમારા દુશમનો પર પીઆર કરો; જે તમારી ઉપર કીનો રાખેછે, તેઓનું બહું કરો; ૨૮ જે તમને બદદુઆ દેછે, તેઓને દુઆ દો; ને જે તમને સતાવેછે તેઓને સાઈ દુઆ માગો. ૨૯ તારા એક ગાલ પર તમારો મારનારની ગમ ખીલે પણ ફેરવ, ને તારો દગલો લેના-રને તારો અંગરખો પણ લેવાને મને ના કર. ૩૦ ને જે હરેક તારાથી માગેછે,

તેને આપ;ને જે તારી સીજો લેછે તેનાથી પાછી ના માગ. ૩૧ નેજેવું તમે આહોરો કે લોક તમને કરે, તેવું તમે પણ તેઓને કરો. ૩૨ ને જે તમારી પર પીઆર કરેછે, તેઓ પર જો તમે પીઆર કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ પોતા પર પીઆર કરનારાઓ પર પીઆર કરેછે. ૩૩ ને જે તમારું ભણું કરેછે તેઓનું ભણું જો તમે કરોછો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ ઝમિંમ કરેછે. ૩૪ ને જેઓથી પાછું પામવાની-ઉમેદ તમને છે તેઓને જો તમે ઉછીનું આપોછો, તો તમને શું વખાણુ છે ? કેમકે પાપીઓ પણ તેટલું પાછું પામવા સાથે પાપીઓને ઉછીનું આપેછે. ૩૫ પણ પોતાના દુરામનો પર પીઆર કરો, ને ભલાઈ કરો, ને પાછું પામવાની ઉમેદ રાખીઓ વીના ઉછીનું આપો, ને તમારું ફલ મોહોડું થરો, ને તમે ખોદાઓ-તાલાનાં ફરજંદ થરો ; કેમકે નાશુકરો તથા ભુંડાઓ પર તે મેહેરખાન છે. ૩૬ વાસતે જોવા તમારો આપ રંહીમ છે, તેવા તમે રંહીમ થાઓ. ૩૭ તમે દોરા ના મુકો, ને તમારા પર દોરા નહીં મુકારો ; દંડ ન ઠરાવો, ને તમારો દંડ નહીં ઠરાવો ; માફ કરો, ને તમને માફ કરારો. ૩૮ આપો, ને તમને અપારો ; સાઈં માપું, દાખેલું ને હલાવેલું, તથા ઉભરાતું, તેઓ તમારી દામનમાં ભરી આપરો ; કેમકે જે માપાથી તમે માપી આપોછો, તેથીજ તમને પાછું માપી અપારો. ૩૯ ને તેણે તેઓને ઝમક તમસીલ કહી કે, આંધલો આંધલાને શું રસતો દેખાડી શકેછે ? તે બંનેનાં શું ખાડામાં નહીં પડરો ? ૪૦ સાગીરદ પોતાના ઉસતાદથી મોહોટો નથી ; પણ હરેક જે પુરો છે તે પોતાના ઉસતાદ સરખો થરો. ૪૧ ને તું પોતાની આંખમાંનું મુસલું ધીઆનમાં નહીં લાવતાં, પોતાના બાઈની આંખમાંનું તણખલું કેમ જુઓછે ? ૪૨ ઇઆ પોતાની આંખમાંનું મુસલું ન જોતાં પોતાના બાઈને કેમ કહી શકરો કે, બાઈ, તારી આંખમાંનું તણખલું મને કાહાડવા દે ? અઓ દોંગી, પેહેલાં તું પોતાની આંખમાંથી મુસલું કાહાડ, તાર પછી તારા બાઈની આંખમાંનું તણખલું કાહાડવાને તને શારી પોંડે મુજરો. ૪૩ કેમકે સાઈં જાહાડ નહાઈ ફલ લાવતું નથી ; ને નહાઈ જાહાડ સાઈં ફલ લાવતું નથી. ૪૪ ઝમે સાથે હરેક જાહાડ પોતાનાં ફલથી ઝમાલખાઓછે. કેમકે લોક કાંઠાનાં જાહાડ પરથી અંજીર તોડતા નથી, ઇઆ ઊંટકઠારી પરથી દરાખ નથી તોડતા. ૪૫ સાઈં માણસ પોતાનાં દીલનાં શારા ભંડારમાંથી સાઈં કાહોડેછે, ને ભુંડું માણસ પોતાનાં દીલના મુંડા ભંડારમાંથી ભુંડું કાહોડેછે ; કારણ કે દીલનાં ભરપુરપણથી તેનું મોહો બોલેછે.

૪૬ અને તમે મને બાદાવંદ, બાદાવંદ, કેમ કહેછો, ને જે હું કહુંછું તે કરતા નથી ? ૪૭ જે હરેક મારો તરફ આવેછે, ને મારી વાતો શાંભલીને તે પરમાણે કરેછે, તે કોહોના જેવા છે, એમ હું તમને બતાવીશ. ૪૮ તે એક ઘર બાંધનાર માણસના જેવા છે, જેણે ઊંડું બાંધીજી, ને પથરપર પાછાં નાંખી-એ; નેરેલ આવે, તારે તે ઘરને નદીનો સપાટો લાગીએ, પણ તેનો પાછાં પથરપર નાંખેલા હતો, વાસતે તે તેને હલાવી નહીં શકી. ૪૯ પણ જે શાંભલીને નથી કરતો, તે આ માણસના જેવા છે, જેણે પાછાં વીના બોંચેપર ઘર બાંધીજી, જે પર નદીનો સપાટો લાગીએ, ને તે તરત પડી ગઈજી, ને તે ઘરની મોહોટી ખરાબી થઈ.

બાબ સાતમો.

અને લોકોને પોતાની બધી વાતો શાંભલી ચુકીએ, તારે કાપરના-હુમમાં તે પેઠા. ૨ ને એક સુબેદારનો ચાકર જે તેનો પીઆરો હતો તે બીમારીથી મરવા પડીએ હતો. ૩ ને તેણે ઇસુની ખબર શાંભલીને ઇહુદીઓના વડીલા-ને તેની પાસે મોકલીને તેની અરજ કીધી કે, તે આવીને તેના ચાકરને સજા કરે. ૪ ને તેઓએ ઇસુની પાસે આવીને તેની આજ્ઞા કીધી, ને કહીજી કે, જેને સાર એ કરવાનું છે, તે લાએક છે. ૫ કેમકે આપણા લોકો પર તે પીઆર કરેછે, ને તેણે આપણે સાર એબાદતખાનું બાંધીજી છે. ૬ ને ઇસુ તેઓની સાથે ગઈએ, ને ઘરથી તે આંધો નહીં હતો તારે સુબેદારે દોસતોને તેની પાસે મોકલીને કેહેવડાવીજી કે, બાદાવંદ, તસદી ના લે, કેમકે તું મારાં છાપરાં તલે આવે એવા હું લાએક નથી. ૭ એ વાસતે મેં પોતાને તારી પાસે આવવા લાએક ગણીએ નહીં; પણ તું એક વાત કેહે, ને મારો ચાકર સજા થશે. ૮ કેમકે હું પણ બીજાઓના એખતીઆરમાં છું, ને સીપાઈઓ મારા હાથ નીચે છે; એકને હું કહુંછું કે જા, ને તે જાએછે; ને બીજાને કે આવ, ને તે આવેછે; ને મારા ચાકરને કે એ કર, ને તે કરેછે. ૯ ને ઇસુ એ શાંભલીને તાજુબ થઈએ, ને ફરીને પોતાની પાછલ આવનારા લોકોને કહીજી કે, હું તમને કહુંછું કે આવો મોહોટો એતકાદ ઇસરાએલમાં પણ મેં નથી દીધા. ૧૦ પછી જે મોકલાઈઆ હતા તેઓ પાછા ઘર આવેઆ, તારે જે ચાકર બીમાર હતો તેને સાજો દીધા.

૧૧ અને બીજે દહોડે એમ થઈજી કે નાઈન કેહેવાએલાં એક રોહ-રમાં તે ગઈએ, ને તેના શાગીરદોમાંના ઘણા તથા ઘણા લોક તેની સાથે

ગઈઆ. ૧૨ ને રોહિના દરવાજા પાસે તે આવીઆ, તારે જુઆ, અંક મુ-
આલાને આહાર લઈજતા હતા, તે તેની માને અંકનોઅંક દીકરો હતો, ને તે
વીધવા હતી, ને રોહિના ઘણા લોક તેની સાથે હતા. ૧૩ ને આદાવંદે તેને જો-
ઈને તેના પર રહમ કીધો, ને તેને કહીજી કે, ૨૬ ના. ૧૪ ને તે પાસે આવીને
હાકડીને અડકીઆ, તારે આંધીઆ ઉભા રહીઆ. ને તેણે કહીજી કે, અંક
જુવાન, હું તને કહુંછજી કે, ઉઠ. ૧૫ ને તે મુઆલો ઉઠી બેઠો, ને બોલવા
લાગીઆ, ને તેણે તેને તેની માને સાંપીઆ. ૧૬ ને સરવને ખીછીક લાગી; ને
તેઆંકે આદાની તારીફ કરતાં કહીજી કે, આપણામાં મોહોયો નખી ઉઠીઆ છે,
ને આદાંકે પોતાના લોકો પર નજર કીધી છે. ૧૭ ને તેની આ વાત આખા
ઈહુદા તથા તેના બધા પરંતોમાં ફેલી ગઈ.

૧૮ અને ઇઆહાનના શાગીરદાંકે તેને આ બધી ખબર કહી. ૧૯ ને
ઈઆહાને પોતાના શાગીરદાંમાંના બેને પાસે તેડીને ઇસુને કેહેવડાવી માકલીજી
કે, જે આવનાર છે તે શું તું છે? કે હમે ખીજની રાહ જોઈએ ? ૨૦ ને તે
માણસોઆ તેની પાસે આવીને કહીજી કે ઇઆહાન આપતીસમા કરનારાંકે હ-
મારી મારફત તને કેહેવડાવી માકલીજી છે કે, જે આવનાર છે તે તું છે? કે હમે
ખીજની રાહ જોઈએ ? ૨૧ ને તેજ ઘડી તેણે ઘણાંઆને તેઆનાં દુઆ, તથા
નાપાક-ફેલેથી સમા કીધા; ને ઘણાં આંધલા હતા તેઆને દેખતા
કીધા. ૨૨ તારે ઇસુઆ જવાખ આવીને તેઆને કહીજી કે, તમે જે દીઠાં, ને
શાંભલીઆં, તે પાછા જઈને ઇઆહાનને કહો, કે આંધલા દેખેછે, લંગડા ચા-
લેછે, દોહોડીઆ સાફ થાંકેછે, બેહરા શાંભલેછે, મુઆલા પાછા ઉઠેછે, ને દરી-
દરીઆને ખુશખબર કેહેવાંકે. ૨૩ ને જે દોઢ મારી બાબત ઠોકર નથી
આતો, તે મુઆરક છે.

૨૪ અને ઇઆહાનના માકલેલા ગઈઆ પછી ઇઆહાન બાબત લોકોને તે
કેહેવા લાગીઆ કે, તમે રાનમાં શું જોવા નીકલીઆ ? શું પવનથી હલતા
છોડવાને ? ૨૫ પણ તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું જીહીણાં લુગડાં પે-
હેરેલા માણસને ? જુઆ, જે આ ઉમદા પોશાક પેહેરેછે, ને આરાઆરામ કરેછે,
તેઆ પાદશાહોના મહેલોમાં છે. ૨૬ તો તમે શું જોવાને નીકલીઆ ? શું
નખીને ? હા, હું તમને કહુંછજી કે નખીથી પણ જે વધતો તેને. ૨૭ જેની
બાબત લખીજી કે, “જો, હું મારો પેગ પર તારાં મોહો આગલ માકલુંછજી, જે
તારી આગલ તારો રસતો તઈઆર કરશે,” તે આજ છે. ૨૮ કેમકે હું તમને

કહુંછી કે ઝિરતોથી જેઓ જનમોઆ છે, તેઓમાંથી ઇઆહાન આપતીસમા કરનાર કરતાં મોહોયો નથી પેદા થઈઓ નથી; તોપણ આદાની પાદરાહતમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે તેના કરતાં મોહોયો છે. ૨૬ ને સરવ લોહો, તથા મેહમુલ લેનારાઓ જેઓ ઇઆહાનના આપતીસમાથી આપતીસમા પામેલા હતા, તેઓએ આદાને રાસત માનીઓ. ૩૦ પણ ફોરોશીઓએ તથા રાસતરીઓએ તેનાથી આપતીસમા નહીં લઈને પોતા બાબતનો આદાનો ઇરોદો તુછ કીધો.

૩૧ અને આદાવંદે કહીજીકે, આ પેહોડીના લોકોને હું સાની સાથે સરઆવું? ને તેઓ કોણના જેવા છે? ૩૨ ચહુટાઓમાં જે છોકરાં બેસેછે, ને એક બીજાંને હાંકમારીને કહેછે કે, હમે તમારી પાસે વાંસજી વળડી, પણ તમે નાચીઓ નહીં; હમે તમારી પાસે શોક કીધો, પણ તમે રડીઓ નહીં; તેઓના જેવા છે. ૩૩ કેમકે ઇઆહાન આપતીસમા કરનાર શેટલી ખાતો કે વહન પીતો નથી આવીઓ, ને તમે કહેછો કે, તેનામાંદેવ છે. ૩૪ આદમીનો બેટો ખાતો ને પીતો આવીઓ; ને તમે કહેછો કે, જુઓ, આવરો તથા દારબાજ માણસ, મેહમુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓનો દોસત! ૩૫ પણ દાનાઈ પોતાનાં કુલે ફરજોથી રાસત ફરેછે.

૩૬ અને ફોરોશીઓમાંથી એકે તેની અરજ કીધી કે, મારી સાથે ખા; ને તે ફોરોશીનાં ઘરમાં જઈને તે ખાવાબેઠો. ૩૭ તારે જુઓ, તે શેહેરની એક ઝિરત જે યુનેહગાર હતી, તેણે જાણીજી કે ફોરોશીનાં ઘરમાં તે ખાવા બેઠો છે, તારે સંગમરમરની ડાબડીમાં અતરતે લઈઆવી. ૩૮ ને તેના પગ પાસે પછવાડે રડતી રડતી ઉભી રહી, ને પોતાનાં આંસુએ તેના પગ ઘોવા લાગી, ને પોતાનાં માથાના ચોટલાએ મુછીને તેના પગ ચુમીઓ, ને અતર ચોલીજી. ૩૯ તારે જે ફોરોશીએ તેને ઇજન આપીજી હતું, તેણે એ જોઈને દીલમાં કહીજી કે, અગર એ નથી હોતે, તો જાણતે કે જે એને અડેછે તે કોણ ને કેવી ઝિરત છે, કેમકે તે યુનેહગાર છે. ૪૦ ને ઇસુએ જવાબમાં તેને કહીજી કે, સીમાન, મારે તને કંઈ કહેવું છે; ને તેણે કહીજી કે, ઉસતાદ કહે. ૪૧ એક માગનારને બે કરજદાર હતા; એક પાંચશો દીનારનો, ને બીજો પચાસ દીનારનો. ૪૨ પણ અદા કરવાને તેઓની પાસે કંઈ નહીં હતું, તારે તેણે બેહુને માફ કીધા. તો તેઓમાંનો કોણ તેને વધતો પીઆર કરશે? એ કહે. ૪૩ ને સીમાને જવાબમાં કહીજી, મને એમ લાગેછે કે જેને તેણે વધતું માફ કીધું તે. તારે તેણે તેને કહીજી કે, તે વાજબી કહીજી છે. ૪૪ ને પેલી ઝિરતની તરફ ફરીને તેણે સીમાને

કહીજી કે, તું આ ઝ્મોરતને જુઝ્મીએ ? હું તારાં ઘરમાં આવીઝ્મો, તારે તેં મારા પગ ધોવાને પાણી આપીજી નહીં; પણ ઝ્મીએ મારા પગ આંસુઝ્મીથી ધોઈઝ્મા, ને પોતાના માથાના ચોટલાઝ્મે જુછીઝ્મા. ૪૫ તેં મને ચુમી આપી નહીં, પણ હું અંદર આવીઝ્મો તારથી ઝ્મે ઝ્મોરત મારા પગ ચુમવાથી પાછી રહી નથી. ૪૬ તેં તેણે માંડે માથું ચોલીજી નહીં, પણ ઝ્મીએ મારા પગને અતરે ચોલીઝ્મા. ૪૭ વાસતે હું તને કહુંછજી કે ઝ્મેના ગુનાહ જે ઘણા છે તે માફ થઈઝ્મા; કારણ કે ઝ્મીએ ઘણો પીઝ્માર ક્રીધો, પણ જેના થોડા માફ થઈઝ્મા, તે થોડો પીઝ્માર કરેછે. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારા ગુનાહ માફ થઈઝ્મા છે. ૪૯ ને જે સાથે ખાવા ખેડા હતા, તેઝ્મો દીલમાં કેહેવા લાગીઝ્મા કે, ગુનાહો પણ માફ કરેછે તે ઝ્મે કેાણુ છે ? ૫૦ તારે તેણે તે ઝ્મોરતને કહીજી કે, તારા ઝ્મેતકાદથી તું બચાવ પામી; સંજામત ચાલી જ.

આખ આઠમો.

અને ઝ્મેમ થઈજી કે તે વાઝ્મેજ કરતો, તથા જોદાની પાદશાહતની ખુશખબર જાહેર કરતો, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ગઈઝ્મો; ને તે બારે તેની સાથે હતા. ૨ ને નાપાક-રહેથી તથા બીમારીઝ્મોથી કેટલીઝ્મેક ઝ્મોરતો જે આરામ પામી હતી, ઈઝ્માને મરીઝ્મમ જે માગદાલીન કેહેવાઝ્મેછે, જેનામાંથી સાત દેવ નીકળીઝ્મા હતા, ૩ ને હિરોદના કારભારી ખુજની વહુ ઇડના, તથા સુરાના, તથા બીજી ઘણી, જેઝ્મોઝ્મે પોતાની દોલતથી તેની ખીદમત ક્રીધી, તેઝ્મો તેની સાથે હતી.

૪ અને ઘણા લોક મલીઝ્મા, ઈઝ્માને હરેક રોહિરના તેની પાસે ઝ્મેકઠા આવીઝ્મા હતા, તારે તેણે તમસીલમાં કહીજી કે, ૫ ઝ્મેક વાવનાર પોતાનાં બી વાવવા બાહાર ગઈઝ્મો, ને તે વાવતો હતો તારે કેટલાંઝ્મેક રસવાની કોરે પડીઝ્માં, ને છુંદાઈ ગઈઝ્માં, ને આસમાનના પરદાઝ્મોઝ્મે તે ખાઇ નાંખીઝ્માં. ૬ ને કેટલાંઝ્મેક પથર પર પડીઝ્માં, ને તેઝ્મો ઉગતાંને વાર સુકાઈ ગઈઝ્માં, કેમકે તેઝ્મોને તરી નહીં પોહોંચી હતી. ૭ ને કેટલાંઝ્મેક કાંઠાનાં જાહોડામાં પડીઝ્માં, ને કાંઠાનાં જાહોડાઝ્મે સાથે વધીને તેઝ્મોને ગુંથી નાંખીઝ્માં. ૮ ને કેટલાંઝ્મેક શારી ભોંઝ્મેમાં પડીઝ્માં, ને ઉગી નીકળીને રોગણાં ફૂલ લાવીઝ્માં. ઝ્મે વાતો કહીને તેણે માહોટે આવાજે કહીજી કે, જેને શાંભલવાને કાન છે, તે શાંભલ. ૯ તારે તેના શાગીરદોઝ્મે તેને પુછીજી કે, ઝ્મે તમસીલ શું હશે ? ૧૦ તારે

તેણે કહીજે કે, ઝાદની પાદશાહતના ભેદો જાણવાનું તમને આપેલું છે, પણ બીજાઓને તમસીલામાં; એ સાર કે તેઓ દેખતાં નહીં દેખે, ને શાંભલતાં નહીં સમજે. ૧૧ તમસીલ તો એ છે: બી ઝાદનો કલામ છે. ૧૨ રસતાની દ્વાર પર જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પછી રોતાન આવેછે, ને તે કલામને તેઓનાં દીલમાંથી છીનવી લઈ જાયછે, એ તેઓઈમાન લાવીને તારણ પામે. ૧૩ ને પથર પર જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે જરે શાંભલેછે, તારે ખુશીથી કલામ માનેછે, પણ તેઓને જડ નથી, વાસતે થોડી વાર સુધી ઈમાન લાવીને અજમાયેશને વખત ફરીજાયછે. ૧૪ ને કાંઠાનાં જહાઝોમાં જે પડીઆં, તેઓ એ છે કે શાંભલેછે, પણ ચીંતા તથા દોલત તથા આ જીંદગીનાં સુખથી ગુંથાઈ જાયછે, ને પુરાં ફલ નથી લાવતાં. ૧૫ પણ શારી ભોંયમાં, તેઓ એ છે કે જે શારાં તથા નેક દીલમાં કલામને શાંભલી રાખેછે, ને સખરથી ફલ લાવેછે.

૧૬ એને ચીરાગ સલગાવીને વાસણથી તેને ઢાંકેછે, ઈમા પલંગ તલે મુકેછે, એવા કોઈ નથી; પણ અંદર આવનાર રોશની પામે વાસતે ચીરાગ-દાની પર મુકેછે. ૧૭ કેમકે જાહેર નહીં કરાશે, એવું કંઈ છુપીજે નથી; ઈમા જાહેર નહીં થશે, ને ખુલી નહીં જશે, એવું કંઈ ઢાંકેલું નથી. ૧૮ વાસતે તમે શી તરેહ શાંભલો, એ બાબત ખબરદાર રહો; કેમકે જેને છે તેને અપારો, પણ જેને નથી, તેનું જે દેખાયછે, તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો.

૧૯ એને તેની મા તથા ભાઈ તેની પાસે આવીઆં; પણ બીડના સમ-બથી તેની નજદીક જઈ શકીઆં નહીં. ૨૦ તારે તેને ખબર મલી કે, તારી મા તથા તારા ભાઈ બાહાર જામાં છે, ને તને જોવા આહેછે. ૨૧ ને તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે, ઝાદનો કલામ જે શાંભલેછે, ને તે પાલે છે, તેઓ મારી મા તથા મારા ભાઈ છે.

૨૨ એને એક દાહોડે એમ થઈજે કે તે પોતાના શાગીરદો સાથે એક હોડી પર ચઢીઓ, ને તેઓને કહીજે કે, આપણે સરોવર પાર જઈએ: તારે તેઓ નીકલીઆ. ૨૩ પણ તેઓ હંકારીને જતા હતા તારે તે જંગી ગઈઓ; ને સરોવરપર પવનનું તોફાન થઈજે, ને પાણીથી ભરાઈને તેઓ આફતમાં આવી પડીઆ. ૨૪ તારે તેઓએ પાસે આવીને તેને જગાડીઓ, ને કહીજે કે, સાહેબ, સાહેબ, હમે મરીએછઈએ ! તારે તેણે ઉડીને પવન તથા પાણીની લહેરોને ધમકાવી, પછી તે રહી ગઈ, ને એન થઈજે. ૨૫ ને તેણે તેઓને કહીજે

કે, તમારો ઝ્મિતકાદ કાંદાં છે ? તારે તેઝ્મા ખીહી ગઈઆ, ને તાજુખ થઈને માહોમાં કહીજી કે, આ કોણ છે કે પવનને તથા પાણીને પણ હુકમ કરેછે, ને તેઝ્મા ઝ્મિને માનેછે ?

૨૬ ઝ્મને ગાદરેનીઝ્માનો મુલક જે ગામીલની સામે છે, તાંદાં તેઝ્મા પોહોંચી-આ. ૨૭ ને તે કાંઠે ઉતરીઝ્મા તારે તે રોહિરનો ઝ્મિક માણસ તેને મક્કીઝ્મા, જે લાંખી મુદતથી દેવબંદ હતો, ને તે લુગડાં પેહરતો નહીં હતો, ને ઘરમાં નહીં, પણ કપરસતાનમાં રહેતો હતો. ૨૮ ને ઇસુને જોઈને જુમ પાડીને તેની આગલ તે પડી ગઈઝ્મા, ને મોહોટે આવાજે કહીજી કે, ઝ્મઝ્મે ઇસુ, ખોદાઝ્મે તાલાના બેરા, મારે તારી સાથે શું છે ? હું તારી આજજી કરુંછું કે તું મને દુખ નાદે. ૨૯ કેમકે તે નાપાક-રહને તે માણસમાંથી નીકલવાને તેણે હુકમ કીધો હતો ; કારણ કે તેણે ઘણી વાર તેને પકડીઝ્મા હતો, ને સાંકલોથી તથા બેડીઝ્માથી બંધ કરીને તે રખાઈઝ્મા હતો, પણ તે બંધનો તોડી નાંખીને દેવથી રાનમાં હંકાઈઝ્મા હતો. ૩૦ ને ઇસુઝ્મે તેને પુછીજી કે, તારું નામ શું છે ? ને તેણે કહીજી કે, લીજીઝ્મન, કેમકે તેમાં ઘણા દેવા પેદા હતા. ૩૧ ને તેઝ્માઝ્મે તેની આજજી કીધી કે હમને જીડાંણમાં જવાને હુકમ ના કરતો. ૩૨ ને તાંદાં પાહાડ પર ઘણા કુકેરાનું યોલું ચરતું હતું, ને તેઝ્માને તેઝ્મામાં જવા દે, વાસતે તેઝ્માઝ્મે તેની આજજી કીધી, તારે તેણે તેઝ્માને જવા દીધા. ૩૩ ને દેવા તે માણસમાંથી નીકલીને કુકેરામાં પેદા, ને તે યોલું કરાડ પરથી દરીઆમાં ધસી પડીજી, ને ગુંગલાઈને મરી ગઈજી. ૩૪ ને જે થઈજી તે જોઈને ચરાવનારા નાહાહા ને જઈને રોહિરમાં તથા ગામડા-ઝ્મામાં ખખર કહી. ૩૫ તારે જે થઈજી તે જોવાને તેઝ્મા નીકલીઆ, ને ઇસુની પાસે આવીને જે માણસમાંથી દેવ ગઈઆ હતા તેને લુગડાં પેહરેલો, તથા હુશી-આરીમાં ઇસુના પગ પાસે બેઠો જોઈને તેઝ્મા ખીધા. ૩૬ ને જોનારાઝ્માઝ્મે તેઝ્માને ખખર આપી કે તે દેવબંદ શી તરેહ સમો કરાઈઝ્મા.

૩૭ ઝ્મને ગાદરેનીઝ્માની સીમની ચરોગમના કુલે લેફિઝ્મે તેની દરખા-સત કીધી કે, હમારી પાસેથી જ ; કેમકે તેઝ્માને ઘણી ખીહીક લાગી ; ને હોડીમાં ચહડીને તે પાછો ફરીઝ્મા. ૩૮ ને જે માણસમાંથી દેવા નીકલીઆ હતા, તેણે ઇસુની સાથે રહેવાની તેની આજજી કીધી, પણ તેણે તેને ઝ્મિમ કહીને રવાના કીધો કે, ૩૯ તું પોતાને ઘેર પાછો જ, ને ખોદાઝ્મે તારે સાઈ જે કીધું તે જાહેર કર; તારે તેણે જઈને ઇસુઝ્મે તેને સાઈ જે કીધું તે આખા રોહિરમાં જાહેર કીધું.

૪૦ અને ઇસુ પાછો આવીએ તારે એમ થઈ જી કે લોકોએ તેને ખુશીથી લીધો ; કેમકે સરવ તેની રાહ જોતા હતા. ૪૧ ને જીએ, ઇઆરસ નામે એક રાખસ જે એઆદતખાનાનો સરદાર હતો તે આવીએ, ને ઇસુના પગ પાસે પડીને પોતાનાં ઘરમાં આવવાની તેને અરજ કીધી. ૪૨ કેમકે તેને બારેક વરસાની એકની એક દીકરી હતી, ને તે મરવા પડી હતી ; પણ તે જોતો હતો તારે લોકોએ તેના પર બીડ કીધી. ૪૩ ને એક એરતને બાર વરસા થઈએ લોહી વેહેતું હતું, જેણે પોતાની આખી પુંજી હકીમાપર ખરચી નાંખી હતી, પણ કોઈથી સમી થઈ નહીં રાકી ; ૪૪ તે તેની પાછલ આવીને તેના લુગડાંની કોરને અડકી, ને તુરત તેનું લોહી વેહેતું અંધ થઈ ગઈ. ૪૫ તારે ઇસુએ કહીજી કે, મને કોણ અડકીજી ? જરે સહુએ ઇનકાર કીધો, તારે પીતરે તથા તેના શાગીરદોએ કહીજી કે, આદાવંદ, લોક તારા પર બીડ કરેછે, ને દાખેછે, ને શું તું કેહેછે કે, મને કોણ અડકીજી ? ૪૬ પણ ઇસુએ કહીજી કે, કોઈ મને અડકીજી છે, કેમકે કુવત મારામાંથી નીકલીજી છે, એ હું જાણુંછું. ૪૭ ને એરત પોતે છુપી નહીં રહી રાકી, એ જોઈને ખુજતી ખુજતી આવી, ને તેની સામાં પડી, ને રા સખ્યથી તેને અડકી, ને કેમ તુરત સમી થઈ, એ સરવ લોકોની આગલ તેણે તેને કહીજી. ૪૮ તારે તેણે તેને કહીજી કે, દીકરી, ખાતરજમે રાખ, તારા એતકાદે તને સમી કીધી છે, સલામત ચાલી જ. ૪૯ તે કેહેતો હતો એઠલામાં એઆદતખાનાના સરદારને ઘેરથી એકે પાસે આવીને તેને કહીજી કે, તારી દીકરી મરીગઈ છે, ઉસતાદને તસદી ના દે. ૫૦ પણ ઇસુએ રાંબલીને જ્યાંયમાં તેને કહીજી કે, ખીહી ના ફકત એતકાદ રાખ, ને તે સમી થશે. ૫૧ ને ઘરમાં તે આવીએ તારે પીતર તથા ઇઆકુબ તથા ઇઆહાન તથા તે છોકરીનાં મા-બાપ વગર કોઈને અંદર આવવા નહીં દીધાં. ૫૨ ને સહુ તેને સાર રડતાં ને કુટતાં હતાં, પણ તેણે કહીજી કે, રડે ના, એ સુઈ નથી, પણ ઊગેછે. ૫૩ પણ તે મરીગઈ છે એ જાણીને તેએ તેના પર હસીએ. ૫૪ પણ તેણે સરવને બાહાર કાઢાડીએ, ને તેના હાથ પકડીને હાંક મારીને કહીજી કે, છોકરી, ઉઠ. ૫૫ તારે તેનો જીવ પાછો આવીએ, ને તેજ વખત તે ઉભી રહી, પછી તેણે તેને ખાવાનું આપવાનો હુકમ કીધો, ૫૬ તારે તેનાં મા-બાપ તાજુબ થઈએ ; પણ જે થઈજી તે કોઈને કેહેવાને તેણે તેએને મને કીધાં.

આખ નવંમા.

અને તેણે પોતાના બારે શાગીરદોને એકઠા તેડીને બધા દેવો પર, તથા બીમારીઓ ઘાલવાને કુવત તથા એપ્પતીઆર તેઓને આપીઓ. રને ઓદાની પાદશાહત જાહેર કરવાને, તથા બીમારીઓને સમા કરવાને, તેણે તેઓને મોકલીઓ. ૩ ને તેણે તેઓને કહીજે કે, મુસાફરીને સારું કંઈ ના લો; લાકડી નહીં, તથા જોહોણું નહીં, તથા રોટલી નહીં, તથા નાણું નહીં, ને હરેકને બે અંગરૂપા નહીં. ૪ ને જે ઘરમાં તમે પેસો તાંહાંજ રહો, ને તાંહાંથી નીકલો. ૫ ને જેઓ તમને કબુલ નહીં કરે, તેઓને ઉલટી શાહેદીને સારૂ તે રોહરમાંથી નીકલતી વેલા પોતાના પગની ધુલ ખંજોરો. ૬ તારે તેઓ નીકલીને ખુરાબબર જાહેર કરતા, તથા હરેક ડેકાણે સમા કરતા, ગામ ગામ ફરતા ગઈઓ. ૭ પણ એથીઓ હેરોદ બધાં તેનાં કરેલાં શાંમલીને ધમરાઈઓ; કારણ કે ઇઓહાન મરીગએલાઓમાંથી પછા ઉડીઓ છે, એમ ફેટલાઓએ કહ્યું છે. ૮ ને ફેટલાઓએ એમ કહે, એલીઓ પરગટ થઈઓ છે; ને ફેટલાઓએ એમ કહે, આગલા નખીઓમાંનો એક પાછો ઉડીઓ છે. ૯ તારે હેરોદ કહીજે કે, ઇઓહાનનું માથું મેં કાપીનાંખીજે છે, મગર જે બાબત હું આવાં શાંમલુંછજે તે કોણ છે? ને તેણે તેને જોવાને આહીજે.

૧૦ અને રસુલાએ પાછા આવીને જે કીધાં હતાં તે સરવ તેને કહીઓ; તાર પછી તેઓને સાથે લઈને બેથસાઇદા ફેહેવાઓલા રોહરને લાગતી વેરાન જગીઓમાં તે એકાંત ગઈઓ. ૧૧ ને લોકો એ જાણીને તેની પાછલ ગઈઓ, તારે તેણે તેઓને કબુલ કરીને ઓદાની પાદશાહત બાબત તેઓને કહીજે, ને જેઓને સમા થવાની જરૂર હતી તેઓને સમા કીધા. ૧૨ ને દાહોડો ડુબવા લાગીઓ, તારે બારેઓ પાસે આવીને તેને કહીજે કે, લોકોને રવાના કર, કે તેઓ આસપાસનાં ગામોમાં તથા ગામડાંઓમાં જઈને વાસો કરે, ને ખાવાનું પામે; કેમકે હીઓ આપણે વેરાન જગીઓમાં છઈએ. ૧૩ પણ તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે તેઓને ખાવાને આપો. તારે તેઓએ કહીજે કે, પાંચ રોટલી તથા બે માછલી વીના હમારી પાસે બીજું કંઈ નથી, તો શું હમે જઈને એ સરવ લોકને સારૂ ખાવાનું વેચાનું લઈએ? ૧૪ કેમકે તેઓ પાંચ હજારને શુમારે મરદ હતા. ને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજે કે, તમે તેઓને પચાસ પચાસની હાર કરીને બેસો. ૧૫ ને તેઓએ તેમ કીધું,

ને સરવને બેસાડીઆ. ૧૬ તારે તેણે તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈને આસમાનની ગમ બોધને તેઓ પર અરકત આપી; ને બાંજીને લોકોની આગલ પીરસવા સાઝ શાગીરદને આપી. ૧૭ પછી તેઓએ ખાંધું, ને સરવ ધરાઈ-આ; ને બચેલા કકડાઓની બાર ટોપલી ભરાઈ.

૧૮ અને તે એકલો દુઆ માગતો હતો, તારે એમ થઈ જ કે શાગીરદો તેની પાસે આવીઆ; ને તેણે તેઓને પુછતાં કહી જ કે, હું કોણ છું? લોક શું કહેછે? ૧૯ તારે તેઓએ જવાબમાં કહી જ કે, ઇઓહાન બાપતીસમા કરનાર; પણ કેટલાએક કહેછે કે, એલીઆ, ને કેટલાએક કહેછે કે, આગલા નબીઓમાંનો એક પાછો ઉઠીઆ છે. ૨૦ પછી તેણે તેઓને પુછી જ, પણ તમે શું કહેછો? હું કોણ છું? તારે પીતરે જવાબ આપીને કહી જ કે, આદાનો અરીસત. ૨૧ ને તેણે તેઓને તાકીદથી ફરમાવી જ કે એ કોઈને નહીં કહેવું. ૨૨ ને તેણે તેઓને કહી જ કે આદમીના બેઠાને ઘણાં દુખ સેહેવાં, ને વડીલાથી, તથા મુખી કાહીજોથી, તથા શાસતરીઓથી નાકબુલ થવું; તથા મારીઆ જવું, અને તીજે દાહોડ પાછું ઉઠવું પડે. ૨૩ તારે તેણે સરવને કહી જ કે, જે કોઈ મારી પાછલ આવવા આહે, તે પોતાનો ઇનકાર કરે, ને પોતાનો કૂચ જીવકીને હમેશા મારી પાછલ ચાલે. ૨૪ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવા આહે, તે તેને ખોરો; પણ જે કોઈ મારે સાઝ પોતાનો જીવ ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૨૫ કેમકે જે માણસ આખી જહાન ચેલવે, ને પોતાને ખોએ, ઇઆ હાની પામે, તો તેને શો ફાએમો છે? ૨૬ એ વાસતે મારી બાબત તથા મારી વાતો બાબત જે કોઈ શરમારો, તેની બાબત આદમીનો બેટો જરે પોતાના તથા બાપના તથા પાક શીરસતાઓના જલાલ સાથે આવશે, તારે શરમારો. ૨૭ ને હું તમને અચીત કહું છું કે હીઆં જે ઉભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે ખોદાની પાદશાહતને જોરો, તાંહાં મુઠી માતને નહીં ચાખશે.

૨૮ અને એ વાતોના દાહાડા આડેક બાદ એમ થઈ જ કે પીતરને તથા ઇઓહાનને તથા ઇઆકુબને સાથે લઈને દુઆ માગવાને તે એક પાહાડ પર ગઈઓ. ૨૯ ને દુઆ માગતાં તેનાં માહોની શીકલ બદલાઈ ગઈ, ને તેનો પોશાક ઉજ્જો ચલકતો થઈ ગઈઓ. ૩૦ ને જુઓ, બે મરદ, મુસા તથા એલીઆ, તેની સાથે વાત કરતા હતા, ૩૧ તેઓ જલાલમાં દેખાઈઆ, ને ઇશાલેમમાં તે મરણ પામનાર હતો તે બાબત બોલતા હતા. ૩૨ ને પીતર તથા તેના સાથી ઊંઘથી ભરાઈઆ હતા; પણ જાગતા થઈઆ તારે તેઓએ

તેના જલાલને તથા જે એ મરદ તેની સાથે ઉભા રહીઆ હતા તેઓને દીદા. ૩૩ ને તેઓ તેની પાસેથી જતા હતા, તારે એમ થઈજે પીતરે ઇસુને કહીજે કે, ઓદાવંદ, આપણને હીઆં રહેવું શાઈ છે, ને હમે તરણ માંડવા બનાવીએ, એક તારે સાર, ને એક મુસાને સાર, ને એક એલીઆને સાર ; પણ તેણે જે કહીજે તે પોતે સમજીએ નહીં. ૩૪ તે એ વાતો કહેતો હતો તારે વાદલીએ આવીને તેઓ પર છાઈએ કીધો, ને તેઓ વાદલીમાં પેસતા હતા તારે એઓ બીધા. ૩૫ ને વાદલીમાંથી એવો આવાજ નીકલીઓ કે, આ મારો પીઆરો બેટો છે, એનું શાંભલો. ૩૬ ને આવાજ થઈઆ પછી ઇસુ એકલો દેખાઈએ; ને તેઓ છાના રહીઆ; ને તે દાદાડઓમાં જે તેઓએ દીધું તેઓમાંનું કોઈને કંઈ નહીં કહીજે.

૩૭ અને બીજે દાંહોડે એમ થઈજે તેઓ પાહાડ પરથી ઉતરીઆ તારે ઘણા લોક તેને મલીઆ. ૩૮ ને જીઓ, લોકોમાંના એકે જીમ પાડીને કહીજે કે, એએ ઉસતાદ, હું તારી અરજ કરુંછું કે, મારા દીકરાને જે, કેમકે તે મારો એકનો એક છે. ૩૯ ને જે, રહ તેને પકડેજે, ને એકાએક તે જીમ પાડેજે, ને ફીણ આવે તાંહાં સુધી તે તેને પીડા દેજે, ને તેને ધાએલ કરીને મુરકેલીથી તેની પાસેથી જાએજે. ૪૦ ને તેને કાહાડવાને મેં તારા શાગીરદાની મીનત કીધી; પણ તેઓ રાક્ષીઆ નહીં. ૪૧ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીકે કે, એએ બેઠમાન તથા આડી પેહેડી, કાંહાં સુધી હું તમારી સાથે રહીરા, ને તમારું સહીરા? તારા દીકરાને હીઆં લાવ. ૪૨ ને તે આવતો હતો તારે દેવ તેને પટકી નાંખીને બહુ પીડા દીધી ; તારે ઇસુએ તે નાપાક-રહને ધમકાવીઓ, ને છોકરાને સમા કીધો, ને તેને તેના બાપને સોંપીઓ. ૪૩ ને ઓદાના માહોટાં કુવતથી સરવ ડંગ થઈ ગઈઆ ; ને જે બધાં કામ ઇસુએ કીધાં તેથી સરવે અચરત થતા હતા, તારે તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, ૪૪ તમે એ વાતોને તમારા કાનોમાં રાખો, કેમકે આદમીનો બેટો માણસોના હાથમાં સોંપારો. ૪૫ પણ તેઓ એ વાત સમજીઆ નહીં, ને તે તેઓથી એવી ગુપત રહી કે તેઓ જાણે નહીં; ને એ વાત બાબત તેને પુછવાને તેઓ બીધા.

૪૬ અને તેઓમાં તકરાર થઈજે આપણામાં સહુથી માહોટો કોણ હશે? ૪૭ પણ ઇસુએ તેઓનાં દીલનો વીચાર જાણીઓ, ને એક બાલકને લઈને તેને પોતાની પાસે ઉઠું રાખીજે. ૪૮ ને તેઓને કહીજે કે, જે કોઈ મારાં નામથી આ બાલકને કબુલ કરશે, તે મને કબુલ કરેજે ; ને જે કોઈ મને કબુલ

કરેછે, તે મારા મોકલનારને કબ્જલ કરેછે. કેમકે તમ સરવમાં જે બહુ નાહાનો છે, તે મોહોદો થરો. ૪૯ તારે ઇસ્માહાને જવાબમાં કહીજી કે, ખોદાવંદ, તારાં નામથી એકને હમે દેવો કાહાડતાં દોઢો, ને તે હમારી સાથે નહીં ચાલીએ, વાસતે હમે તેને મને કીધો. ૫૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, મને ના કરો, કેમકે જે આપણે ઉલટો નથી, તે આપણી તરફનો છે.

૫૧ અને એમ થઈજી કે તેને ઉપર લેવાના દાહાડા પુરા થઈઆ, તારે ઇશાલિમ જવા સાફ તેણે પોતાનું મોહો થીરતાથી રાખીજી. ૫૨ ને હરકારાએને પોતાની અગાજી મોકલીઆ, ને તેએ ગઈઆ, ને તેને સાફ તઈઆરં કરવાને સમરોનીએના એક ગામમાં પેઠા. ૫૩ પણ તેનું મોહો ઇશાલિમ જવા જેવું હતું, વાસતે તેએએ તેને કબ્જલ નહીં કીધો. ૫૪ તારે તેના શાગીરદ ઇઆકુબ તથા ઇસ્માહાને એ જોઈને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જેમ એલીઆએ કીધું તેમ આસમાનથી આગ વરસાવીને તેએને બાલીનાંખીએ? એ બાબત તારી શી ઇછા છે ? ૫૫ પણ તેણે ફરીને તેએને ધમકાવીઆ, ને કહીજી કે, તમારામાં કેવો રહ છે, એ તમે નથી જાણતા. ૫૬ કેમકે આદમીનો બેટો માણસોના જીવ હજાક કરવાને નહીં, પણ બચાવવાને આવીએ છે. ને તેએ ખીજે ગામ ગઈઆ.

૫૭ અને તેએ રસતે ચાલતા હતા, તારે એમ થઈજી કે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ, જાંહાં તું જાએ તાંહાં હું તારી પાછલ આવીશ. ૫૮ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, લોકડાને દોતરો છે, ને આસમાનના પકડીએને માલા છે ; પણ આદમીના બેટાને માથું મુકવાને ઠામ નથી. ૫૯ ને તેણે ખીજને કહીજી કે, મારી પાછલ આવ. પણ તેણે કહીજી કે, ખોદાવંદ, મને રજા આપ કે હું પેહેલાં જાંહને મારા બાપને દાટું. ૬૦ ને ઇસુએ તેને કહીજી કે, તું મારી પાછલ આવ, ને મુએલાએને પોતાના મુએલાએને દાટવા દે ; પણ તું જાંહને ખોદાની પાદ-શાહતની ખબર જાહેર કર. ૬૧ ને એક ખીજએ પણ કહીજી કે, ખોદાવંદ, હું તારી પાછલ આવીશ ; પણ પેહેલાં મારાં ઘરનાંએને મલી આવવાને મને જાહે. ૬૨ તારે ઇસુએ તેને કહીજી કે, જે પોતાનો હાથ હેલ પર મુકીને પછવાડે જુએ, તે ખોદાની પાદશાહતને લાએક નથી.

બાબ ૧૧મો.

એ બાદ ખોદાવંદે ખીજ સીતરને પણ ઠરાવીઆ, ને હરેક રોહેર તથા

જાગીઆમાં જાંહાં પોતે જવાનો તાંહાં બએને પોતાની અગાઉ મોકલીઆ. ૨ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, પાટલી ખેતી ધણી છે, પણ મજુરો થોડા છે, વાસને પાટલી ખેતીના મલિકની તમે મીનત કરો કે તે પોતાની પાંકી ખેતીને સારૂ મજુરો મોકલે. ૩ તમે જાઓ, જુઓ, વજાઓમાં ગેરાંનાં બચાં સરખા હું તમને મોકલુંછું. ૪ વાંસડી તથા જોહોણું તથા જોડા ના લો, ને રસતામાં કોઈને સલામ ના કરતા. ૫ ને જે ઘરમાં તમે પેસો, તાંહાં પેહેલાં કહો કે આ ઘરનાં શાંતી થાઓ. ૬ ને જે શાંતીના દીકરો તાંહાં હરો, તો તમારી શાંતી તે પર રહેશે; પણ જે નહીં હરો, તો તમારા પર તે પાછી આવશે. ૭ ને જે કુંદ તેઓ આપે, તે આપીને તેજ ઘરમાં રહો, કેમકે મજુર પોતાની મજુરીને લાગ્યે છે; ઘરે ઘરે ફરતા ના. ૮ ને જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ તમને કમુલ કરે, તો તમારી આગલ જે મુકામ તે આઓ. ૯ ને તેમાંના ખીમારીઓને સમા કરો, ને તેઓને કહો કે, ખાદાની પાદશાહ તમારી પાસે આવી છે. ૧૦ પણ જે કોઈ રોહિરમાં તમે પેસો, ને જે તેઓ તમને કમુલ નહીં કરે, ૧૧ તો તેના રસતાઓમાં ખાહાર જઈને કેહેજો કે, તમારાં રોહિરની ધુલ જે હમને વલગી છે તે પણ હમે જાટકી નાંખીએછીએ, તોપણ એ જાહેરાત પાદશાહ તમારી પાસે આવી છે. ૧૨ ને હું તમને કહુંછું કે તે દાહોડે તે રોહિર કરતાં સંઘમનો હાલ વધતો સેહેલ થશે. ૧૩ એ જોરાજીન, તને અફસોસ; એ બેથસાઈદા, તને અફસોસ; કેમકે જે જાહેર તમારામાં કીધા, તે જે સાર તથા સંદીનમાં કીધા હોતે, તો તેઓએ તાટ પેહેરીને તથા રાખમાં બેસીને કાહારની તમા કીધી હોતે. ૧૪ પણ ઇનસાફ કરવામાં સોરને તાથા સંઘમને તમ કરતાં અસાની થશે. ૧૫ ને એ કાપરનાહુમ, તું જે આસમાન સુધી જીંચું કરાઈ છે, તે તું પત્થલ સુધી નીચું નંખારો. ૧૬ જે તમારું શાંબલિ છે, તે મારું શાંબલિ છે; ને જે તમને વખોડે છે, તે મને વખોડે; ને જે મને વખોડે છે, તે મારા મોકલનારને વખોડે.

૧૭ અને તે સીતેરે ખુસીથી પાછા આવીઆ, ને કહીજી કે, ખાદવંદ, તારાં નામથી દેવો પણ હમારા હુકમને તાબે છે, ૧૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, રોતાનને વીજલીની પડે આસમાનથી પડતો મેં દીક્ષે. ૧૯ જુઓ, સાપો તથા વીધુઓને છુંદવાનો, તથા દુરામનો બધો કુદરત પર હું તમને અંખતીઆર આપુંછું, ને તમને કસાંથી નુકસાન નહીં થશે. ૨૦ મગર એથી ખુશી ના થાઓ કે રહે તમારા હુકમમાં છે; પણ એ કરતાં એથી ખુશ થાઓ કે તમારે

નામ આસમાનમાં લખાઈયાં છે. ૨૧ તે વખતે હમુએ જીવમાં ખુરા થઈને કહીજી કે, અમે બાપ, આસમાન તથા જમીનના મલિક, હું તારી શુકર કંઈ છજી, કેમકે દાનાવો તથા અકલમંદોથી તે આ વાતો સંતાડી છે, ને બાલકોને પરગટ કીધી છે. હા, અમે બાપ, કેમકે તને એ પસંદ આવીજી. ૨૨ મારા બાપે મને બધું સોંપીજી છે; ને બેટો કોણ છે, એ બાપ વીના કોઈને માલુમ નથી; ને બાપ કોણ છે, એ બેટા વીના, તથા જેની પાસે બેટો પરગટ તેને કરવા આહે તે વીના કોઈ જાણતું નથી. ૨૩ તારે તેણે શાગીરદોની ગમ ફરીને એકાંત કહીજી કે, જે તમે જીએ છો, તે જોનાર આંખો મુબારક છે. ૨૪ કેમકે હું તમને કહું છજી કે જે તમે જીએ છો, તે જોવાને ધણા નખીએ અમે તથા પાદ-શાહે અમે આહીજી, પણ નહીં જોઈએ, ને જે તમે શાંબલો છો, તે શાંબલવાને આહીજી, પણ નહીં શાંબલીજી.

૨૫ અને જીએ, એક શાસતરી તેની અજમાએ કરવાને ઉભો રહીએ, ને તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, હું શું કંઈ કે હમેશગીની હંદગીનો વારસ થાજી? ૨૬ ને તેણે તેને કહીજી કે, તોરતમાં શું લખીજી છે? તું શું વાંચે? ૨૭ ને તેણે જવાબમાં કહીડું કે, તારા ખાદા ખાદવંદ પર તું તારાં આખાં દીક્ષથી, તથા તારા આખા જીવથી, તથા તારા આખાં કુવતથી, તથા તારી આખી સમજથી, પીઆર કર; ને જો પોતા પર તેવો તારા પડોસી પર કર. ૨૮ ને તેણે તેને કહીડું કે, તેં કીક જવાબ દીધો, તું એ પરમાણે કર, ને તું જીવરો. ૨૯ તારે તેણે પોતાને રાસત ડરાવવા આહીને હમુને કહીજી કે, મારો પડોસી કોણ છે? ૩૦ ને હમુએ જવાબમાં કહીજી કે, એક રાખસ ઇશાલેમથી ઇરીઓમાં જતો હતો, ને ચારોમાં પડીએ, ને તેએએ તેને નાગો કરીનાંખીએ, ને ઘાએલ કરીને અધમુએ થઈએ પર તેને મુકીને ચાલીએ ગઈએ. ૩૧ ને એવું થઈજી કે એક કાહીન તે રસતે આવીએ, ને તેને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૨ ને એજ તરેહ એક લેવી પણ જાંહાં તે હતો તાંહાં આવીએ, ને જોઈને બીજી બાજુથી ચાલીએ ગઈએ. ૩૩ પણ એક સમરોની મુસાફરી કરતો તેની પાસે આવીએ, ને તેને જોઈને રહમ કીધો. ૩૪ ને પાસે આવીને તેના ઘાએમાં તેલ તથા વધન રેડીને પોટો બાંધીએ, ને પોતાના જનવર પર તેને બેસાડીને ધરમશલામાં તેને લઈ આવીએ, ને તેની ખખરદારી કીધી. ૩૫ ને સહવારે નીકલતી વેલા બે દીનાર કાહાડીને ધરમશલાવાલાને આવીએ, ને તેને કહીજી કે, તું એની ખખરદારી કરજે, ને એથી વધતું જે ખરચરો, તે હું

પાછા આવીરા તારે તને ભરી આવીરા. ૩૬ તો તે તરણોમાંથી ચોરામાં પોડાનો પોડાસી કોણ હતો, તને શું લાગેછે? ૩૭ તારે તેણે કહીકું કે જોણે તેના પર રહમ કીધો તે. તારે ઇસુએ તેને કહીકું કે, તું જઈને એમજ કર.

૩૮ એને તેએ જતા હતા તારે એમ થઈકું કે તે એક ગામમાં પોડાને મારથા નામે એક આરતે પોતાનાં ઘરમાં તેને ઉતારે આવીએ. ૩૯ ને મરીએમ કહેવાએલી તેની એક બહેન હતી; ને તે ઇસુના પગ પાસે બેસીને તેની વાત શાંભલતી હતી. ૪૦ પણ મારથા ઘણી ખીદમતથી ગભરાઈ હતી, ને પાસે આવેને કહીકું કે, ઓદાવંદ, મારી બહેને મને એકલીને ખીદમત કરવાને સુકી છે, શું તને એની કંઈ ચીંતા નથી? તો એને મારી મદદ કરવાને કહે. ૪૧ ને ઇસુએ જવાબમાં તેને કહીકું કે, આ મારથા, મારથા, ઘણી ચીજો બાબત તું ચીંતામાં તથા ગડબડમાં પડી છે. ૪૨ પણ એકનીજ અગત છે; ને શારે હીસો, જે તેની પાસેથી લેવારો નહીં, તે મરીએમ પસંદ કીધો છે.

બાબ અગીઆરમો.

એને એક કોણે તે દુઆ માગતો હતો તે જરે તેણે પુરી કીધી, તારે એમ થઈકું કે તેના શાગીરદોમાંથી એકે તેને કહીકું કે, ઓદાવંદ, જેમ ઇઆ-હને પોતાના શાગીરદોને શીખવીજી તેમ તું પણ હમને દુઆ માગવાને શીખવ. ૨ તારે તેણે તેએને કહીકું કે, તમે દુઆ માગો તારે કહે કે, આ આસમાન-માંના હમારા બાપ, તારું નામ પાક મનાએ; તારી પાદશાહત આવે; જેમ આસમાનમાં તેમ જમીન પર પણ તારો મરજી થાએ. ૩ હમારી રોજની રોટલી આજ હમને આપ. ૪ ને હમારા ગુનાહ હમને માફ કર, કેમકે હમે પણ હમારા હરેક કરજદારને માફ કરીએછીએ; ને હમને અજમાએશમાં ના નાંખ, પણ હમને ખુશથી છોડાવ. ૫ ને તેણે તેએને કહીજી કે, તમારામાંના એવા કોણ છે કે જેનો દોસત તેની પાસે મધરાતરે જશે, ને તેને કહેશે કે, દોસત મને તરણ રોટલી ઉછીની આપ. ૬ કેમકે મારો ભાઈવંદ રસતે જતાં મારી પાસે આવીએ છે, ને તેની આગલ સુકવાનું મારી પાસે કંઈ નથી. ૭ તારે તે અંદરથી જવાબ દઈને કહેશે કે, મને તસવી ના દે, હમણા બારણું બંધ કીધું છે, ને મારાં છોકરાં મારી પાસે બીજાના પર છે, વાસતે મારાથી ઉઠીને તને આપાનું નથી. ૮ હું તમને કહુંછી કે તે તેનો દોસત છે તે વાસતે જો તેને આપવા શાં નહીં ઉઠે, તો પણ તેનો આજીને કીધે તે ઉઠીને તેને જોઈએ તેટલું જોઈએ તેટલું

આપરો. ૯ ને હું તમને કહુંછી કે માગો, ને તમને આપરો, શોધો ને તમે પામરો, કોકો ને તમારે સાર ઉઘડારો. ૧૦ કેમકે હરેક જે માગેછે તે પામેછે, ને જે શોધેછે તેને જોડેછે, ને જે કોંકેછે તેને સાર ઉઘડારો. ૧૧ ને તમારામાં કોઈ આપ હોય્મ, ને જે દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો શું તે તેને પથર આપરો? ઇઆ જે માછલી માગે, તો શું માછલીને બદલે તેને સાપ આપરો? ૧૨ ઇઆ જે તે બેદુ માગે, તો શું તેને વીધુ આપરો? ૧૩ યે વાસતે તમે ખુરાછતાં જે પોતાનાં છોકરાંએને શારી સ્ત્રીને આપી જાણોછો, તો તમારો આસમાની આપ પોતાથી માગનારાએને પાક-રહ કેટલો વધતો આપરો?

૧૪ અને તે એક દેવને કાહાડતો હતો, ને તે મુંગો હતો; ને એમ થઈજી કે દેવ નીકલીએ તારે તે મુંગો બોલીએ, ને લોક તાજુબ થઈઆ. ૧૫ પણ તેએમાંથી કેટલાએકે કહીજી કે, દેવોના સરદાર બાલજેબુલની મદદથી દેવોને તે કાહોડેછે. ૧૬ ને બીજાએએ અજમાએશ કરવા સાર તેની પાસે આસમાનથી નીશાણી માગી. ૧૭ પણ તેણે તેએના વીચાર જાણીને તેએને કહીજી કે, જે પાદશાહત પોતાની સામે થાય્મ, તે ઉજડ થાય્મ. ૧૮ ને જે ઘર પોતાની સામે થાય્મ, તે પડેછે. ને જે રોતાન પોતે પોતાની સામે થઈએ, તો તેની પાદશાહત શી તરેહ કાય્મ રહેરો? કેમકે તમે કહેછો કે બાલજેબુલની મદદથી હું દેવોને કાહાડુંછી. ૧૯ ને જે હું બાલજેબુલની મદદથી દેવોને કાહાડુંછી, તો તમારા દીકરા કોહોની મદદથી કાહોડેછે? વાસતે તેએ તમારો ધનસાફ કરશે. ૨૦ પણ જે હું આદાની આંગણીએ દેવોને કાહાડુંછી, તો આદાની પાદશાહત તમારી પાસે આવી છે. ૨૧ જરે હથીઆર-બંદ જોરાવર માણસ પોતાની હવેલીની ચોકી કરેછે, તારે તેની માલમતા સલામત રહેછે. ૨૨ પણ જરે તે કરતાં જોરાવર તેની પાસે આવીને તેને જીંહીતે, તારે જે હથીઆર પર તેણે બેસો કીધો તે છીનવી લેછે, ને તેની લુંટ વેહેંચી આપેછે. ૨૩ જે મારી તરફનો નથી, તે મારે ઉલટો છે; ને જે મારી સાથે એકદુ નથી કરતો, તે વેરી નાંખેછે. ૨૪ જરે નાપાક-રહ માણસમાંથી નીકલેછે, તારે ઉજડ ડોકાણમાં આરામ શોધતો ફરેછે, પણ નહીં પામીઆથી કેહેછે કે, જેમાંથી હું નીકલીએ તેજ મારાં ઘરમાં હું પાછો જઈશ. ૨૫ પછી તે આવીને તેને વાલિયું તથા શોભાવાન જુએછે. ૨૬ તારે તે જઈને પોતાથી ખુરા બીજા સાત રહોને સાથે લાવેછે, ને તેએ તેમાં પેસીને તાંદાં રહેછે; તારે તે માણસનો છોલો હાલ પેહેલા કરતાં ખુરો થાય્મ.

૨૭ અને તે આ વાતો કહેતો હતો, તારે એમ થઈ જાય છે લોકોમાંથી એક એમરતે ખુબ પાડીને તેને કહી જાય છે, જે પેટે તને રાખીએ, તથા જે થાનોને તું ધાવીએ, તેએ મુઆરક છે. ૨૮ પણ તેણે કહી જાય છે, એ કરતાંને ખોદાનો કલામ જેએ શાંભલે છે, ને તેને પાલે છે, તેએ મુઆરક છે.

૨૯ અને મોહોટી ભીડ થવા લાગી તારે તે કહેવા લાગીએ કે, આ પેહેડીના લોક બુંડ છે; તેએ નીરાણી રોધે છે, પણ હએમાના નખીની નીરાણી શીવાએ ખીજી નીરાણી તેએને અપારો નહીં. ૩૦ કેમકે જેમ હએમાના નીનવીએને સાડ નીરાણી હતો, તેમ આદમીનો બેટો આ પેહેડીને સાડ થશે. ૩૧ દક-શણની રાણી આ પેહેડીના લોકોની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સખ લાએક ઠરાવશે, કેમકે સુત્રીમાનની દાનાઈ શાંભલવાને જમીનને છેડેથી તે આવી; ને જુએ સુત્રીમાન કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે. ૩૨ નીનવીના લોક આ પેહેડીની સાથે ઇનસાફને દાહોડે ઉઠશે, ને તેએને સખ લાએક ઠરાવશે, કેમકે હએમાનાએ વાએજ કીધાથી તેએએ તોઆ કીધી; ને જુએ, હએમાના કરતાં મોહોટો એક હીઆં છે.

૩૩ અને કોઈ ચેરાગ સલગાવીને છુપીઆં મકાનમાં કે માપા તલે નહીં, પણ એંદર આવનાગ રોરાની મલવા સાડ ચેરાગદાનો પર મુકે છે. ૩૪ બદનનો ચેરાગ આંખ છે, વાસોને જે તારી આંખ સાફ હોએ, તો તાં આંખ બદન રોરાનીએ ભરેલું છે; પણ જે ખુરી હોએ, તો તાં બદન પણ અંધારાંએ ભરેલું છે. ૩૫ વાસોને તારામાં જે રોરાની છે તે અંધાં નહીં થાએ એ સાડ હુશી-આર રહે. ૩૬ જે તાં આંખ બદન રોરાનીએ ભરેલું હોએ, ને તેના કોઈ ભાગમાં અંધાં નહીં હોએ, તો રોરાની કરતારો ચેરાગ જેમ તને રોરાની આપે છે, તેમ તાં આંખ બદન રોરાનીએ ભરેલું થશે.

૩૭ અને તે બોલતો હતો તારે એક ફોરોશીએ દરખાસ કીધી કે તે તેની સાથે આંખ આએ; ને એંદર જાને તે ખાવા બેટો. ૩૮ પણ ખાવા પેહેલાં તે નાકીએ નહીં, એ જેઘને ફોરોશી તાજુબ થએ. ૩૯ તારે ખોદાવંદે તેને કહી જાય છે, એએ ફોરોશીએ, તમે થાલી પીઆણું બાહારથી સાફ કરેછો, પણ એંદરખાને તમે જુલમ તથા ખુરાઈથી ભરેલા છો. ૪૦ એએ મુરખો, જેણે બાહારનું બનાવી જાય તેણે એંદરનું પણ શું નથી બનાવી જાય? ૪૧ પણ એ કરતાં જે કંઈ તમારું છે તેમાંથી ખેરાત કરે, ને જુએ, બધું તમારે સાડ પાક છે. ૪૨ પણ તમ ફોરોશીએને અફસોસ છે, કેમકે કુદનો તથા વરીઆલી તથા હરેક

તરેહની બાજુનો તમે દશમો ભાગ આપોછો, પણ ઇનસાફ તથા ઝોદનો પીઆર તમે પડતો મુકોછો; ઝમે કરવાં, ને ખીજનં નહીં મુકવાં જોઈતાં હતાં. ૪૩ અઝમે ફોરોશીઝ્મા, તમને અફસોસ છે; કેમકે ઝમેબાદતખાનાઓમાં ઉપલાં મકાનો તથા અહુટાંઓમાં સલામો તમે ચાહોછો. ૪૪ અઝમે શાસતરીઝ્મા તથા ફોરોશીઝ્મા ઢોંગીઝ્મા, તમને અફસોસ છે; કેમકે જે કબરો દેખાતી નથી, ને જે પર લોકો ચાલતાં જાણતા નથી, તેવા તમે છો.

૪૫ તે વેલા શાસતરીઝ્મામાંના ઝમેજે જવાબ આપતાં તેને કહીજો કે, ઉસ-તાદ ઝમેમ બોલવાથી તું હમને પણ મેણ મારેછે. ૪૬ તારે તેણે કહીજો કે, તમો શાસતરીઝ્માને પણ અફસોસ છે, કેમકે જીઅકવાને મુશકેલ ઝમેવા બોજ લોકો પર તમે લોદોછો, પણ તમે પોતે પોતાની આંગલીઓમાંની ઝમેજે તે બોજ-ઝ્માને અડકતા નથી. ૪૭ તમને અફસોસ છે, કેમકે નખીઝ્માની કબરો તમે બાંધોછો, ને તમારા બાપદાદાઓએ તેઓને મારીનાંખીઆ. ૪૮ તારે તમે શાહેદી આપોછો કે તમો પોતાના બાપદાદાઓનાં કામ પસંદ કરોછો; કેમકે તેઓ-એ તેઓને મારીનાંખીઆ, ને તમે તેઓની કબરો બાંધોછો. ૪૯ ઝમે વાસતે ઝોદની દાનાઘઝમે પણ ઝમે કહીજો કે, નખીઝ્માને તથા રસુલોને હું તેઓની પાસે મોકલીશ, ને તેઓમાંથી કેટલાએકને તેઓ મારીનાંખશે, ને બહુ સતાવશે. ૫૦ વાસતે દુનીઆની શરૂઆતથી કુલે નખીઝ્માનું લોહી જે વેહેવડાઈ છે, તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૧ હાબેલનાં લોહીથી તે જખરીઆ, જે કુરબાન-ગાહ તથા મંદીરની વચે મારીઝ્મા ગઢઝ્મા, તેનાં લોહી સુધી; હા, હું તમને કહું છું કે તેનો બદલો આ પેહેડીથી લેવારો. ૫૨ અઝમે શાસતરીઝ્મા, તમને અફસોસ છે, કેમકે ઝમેલમની કુચી તમે લઈગઢઝ્મા છો, તમે પોતે અંદર પેસતા નથી, ને જેઓ પેસતા હતા તેઓને તમે અટકાવીઆ છે. ૫૩ ને તેઓને આ વાતો તે કેહેતો હતો, તારે શાસતરીઝ્મા તથા ફોરોશીઝ્માએ તેને ઘણા ચીડવવા તથા ઘણી વાતો બોલાવવા સાથે તેને છેડીઝ્મા. ૫૪ ને તેની તલારામાં રહેતાં તેનાં મોહોની કોઈ વાત પકડવાનું કીધું, ઝમે સાથે કે તેઓ તેના પર તોહોમત મુકે.

બાબ બારમો.

અને હજારો લોક ઝમેકહા થઈઆ, ઝમેવા કે તેઓ ઝમેક ખીજ પર પડતા હતા, તારે તે પોતાના શાગીરદોને કેહેવા લાગીઝ્મા કે, તમે પેહેલાં ફોરો-શીઝ્માનાં ખમીરથી હુશીઆર રહો, જે ઢોંગ છે. ૨ કેમકે જે પરગટ નહીં કરારો,

અમિતું કંઈ હાંકેલું નથી, ને જે જાણારો નહીં, અમિતું કંઈ ગ્રુપત નથી. ૩ વાસતે તમે અંધારામાં જે કંઈ કહીજો છે, તે રેશનીમાં રાંમલારો; ને અમિકાંતમાં જે કંઈ તમે કાનમાં કહીજો છે, તે ધાખામ્યા પર પરટ કરારો. ૪ ને અમ્યા મારા દોસેતો, હું તમને કહુંછજો કે, જેમ્યા બદતને મારીનાંખેછે, ને અમપછી તેમ્યાથી ખીજું કંઈ કરાવું નથી, તેમ્યાથી તમે ના ખીજો. ૫ પણ તમારે કોણથી ખીજીવું અમે હું તમને બતાવુંછજો, મારીનાંખીઆ બાદ દોજખમાં નાંખવાનો જીને અમખતીઆર છે તેનાથી ખીજો, હા, હું તમને કહુંછજો કે તમે તેથી ખીજો. ૬ એ સવાઈઆની શું પાંચ ચત્રીઆ વેચાતી નથી ? ને તેમ્યામાંની અમક પણ ખોદાની આગલ વીસરાતી નથી. ૭ પણ તમારા માથાંના સરવ નીમાલામ્યા પણ ગણેલા છે, વાસતે તમે ખીજો ના; ઘણી ચત્રીઆ કરતાં તમે મુલવાન છો. ૮ ને હું તમને કહુંછજો કે માણસોની આગલ જે કોઈ મને કચ્છલ કરશે, તેને આદમીનો ખેટો પણ ખોદાના શીરશતામ્યાની આગલ કચ્છલ કરશે. ૯ પણ માણસોની આગલ મારો જે ધનિકાર કરશે તેનો ધનિકાર ખોદાના શીરશતામ્યાની આગલ કરારો. ૧૦ ને જે કોઈ આદમીના ખેટને લલટી વાત કેહેશે, તે તેને માફ કરારો; પણ પાક-રહને ઉલટું જે કોઈ કુફર બકશે, તે તેને માફ નહોં કરારો. ૧૧ ને જોરે અમબાદતખાનામ્યામાં તથા હાકેમોની તથા અમખતીઆર વાલામ્યાની આગલ તેમ્યા તમને લઈ જાએ, તારે તમે કેહેવો ધમ્યા રો જવાબ આપરો, ધમ્યા શું કેહેરો; અમની ચીંતા ના કરો; ૧૨ કેમકે જે કેહેવું જોઈએ, તે તેજ ઘડી પાક-રહ તમને શીખવરો.

૧૩ અને લોકોમાંથી અમકે તેને કહીજો કે, ઉસતાદ, વારસો મારી સાથે વેહેંચી આપવાનું મારા ભાઈને કેહે. ૧૪ ને તેણે કહીજો કે, અમમે આદમી, મને તમારો ઈનસાફ કરનાર ધમ્યા તમારું વેહેંચી આપનાર કોણે ડરાવીઆ છે? ૧૫ ને તેણે તેમ્યાને કહીજો કે, તમે ખબરદાર રહો, ને લોભ ના કરો; કેમકે માણસની જીંદગી તેનો ઘણી દોલતમાં નથી. ૧૬ તેણે તેમ્યાને આ તમસીલ કહી કે, અમક દોલતમંદની ખેતીએ ઘણી ઉપજ આપી. ૧૭ તારે તેણે પોતાનાં દીલમાં વીચારીને કહીજો કે, હું શું કરું ? કેમકે મારી ઉપજ મુકવાને મને જગીઆ નથી. ૧૮ તારે તેણે કહીજો કે, હું અમક કઠીરા, હું મારી વખારોને પાડીનાંખીરા, ને તેમ્યા કરતાં મોહોટી બાંધીરા; ને મારી બધી ઉપજ તથા માલમતા તાંહાં ભરીરા. ૧૯ ને હું મારા જીવને કહીરા કે, અમમે જીવ, ઘણાં વરસાને સાફ તારી બહુ માલમતા ભરેલી છે; ચેન કર, ખા, પી, ને ખુશી કર. ૨૦ પણ ખોદાએ

તેને કહીકે કે, અમ્મે મુરખ, આજ રોતે તારો જીવ તારી પાસેથી મંગારો, તારે તે જે તમ્મિઆર કીધાં છે, તે દોહોનાં થરો? ૨૧ જે પોતાને સાર દોલત અમ્મકી કરેછે, ને ઝાદાની તરફ દોલતમંદ નથી, તે તેવોજ છે.

૨૨ અને તેણે પોતાના શાગીરદોને કહીજી કે, અમે વાસતે હું તમને કહુંછીં કે, પોતાના જીવને સાર ચીંતા ના કરો, કે શું આપશું, ને બદનને સાર કે શું પેહેરીશું. ૨૩ જીવ ખોરાકથી, ને બદન લુગડાંથી માહોટું છે. ૨૪ કાગડા-અનાનો વીચાર કરો, કેમકે તેઓ નથી વાવતા, ને નથી કાપતા, તેઓને બંડાર નથી, ને વખાર નથી; તોપણ ઝાદા તેઓનાં પાલણુ કરેછે; તો પક્ષીઓ કરતાં તમે કેટલા વધતા મુલવાન છો? ૨૫ ને ચીંતા કરીને પોતાનાં કદને અમ્મક હાથબર વધારવાને તમારામાંનો કોણ કુવતમંદ છે? ૨૬ વાસતે જે તમે સહુથી નાહાનું કરી નથી શકતા, તો બાકીનાઓ બાબત કેમ ચીંતા કરેછો? ૨૭ તમે કુલ જાહોડાના વીચાર કરો; તેઓ કેહેવાં વધેછે, તેઓ મેહેનત નથી કરતાં, તેઓ કાંતતાં નથી, ને હું તમને કહુંછીં કે મુકીમાન પણ પોતાના આપ્યા જાહોજલાલમાં તેઓમાંના અમ્મકના જેવા સણુગારોનો નહીં હતો. ૨૮ તો જે ધારા આજ મેદાનમાં છે, ને કાલે ભઠીમાં ફેંકાઅમ્મકે, તેને જે ઝાદા અમ્મક પેહેરાવેછે, તો અમ્મે કમ અમ્મતકાદીઓ, તમને તે કેટલું વધતું પેહેરાવરો? ૨૯ ને તમે શું આઓ, ઈઓ શું પીઓ, અમ્મની તલાશ ના કરો, ને શક ના લાવો. ૩૦ કેમકે અમે કુલે ચીજોને દુનીઆના લોદો શોધેછે; પણ તમારો આપ જાણેછે કે તમને અમે ચીજોનો ખપ છે. ૩૧ પણ અમે કરતાં તમે ઝાદાની પાદશાહત શોધો, ને અમે તમામ ચીજો તમને અપારો. ૩૨ અમ્મે નાહાનાં ઘોલાં, ખીહોના, કેમકે તમને પાદશાહત આપવાને તમારા આપની મરજી છે. ૩૩ જે તમારાં તે વેચો, ને ખેરાત કરો, પોતાને સાર જીની નહીં થનારી કોથલીઓ, ઈઓને અખુટ દોલત, આસમાનમાં તમ્મિઆર કરો, જાંહાં ચાર નથી આવતો, ને કીડા ખરાબ નથી કરતો. ૩૪ કેમકે જાંહાં તમારી દોલત છે, તાંહાં તમારાં દીલ પણ લાગશે. ૩૫ તમારી કમરો બાંધેલી, ને મશાલો સલગાવેલી રાખો. ૩૬ ને જેઓ પોતાનો ધણી લગતમાંથી કાહરે પાથો આવરો, કે તે આપીને ઠોકે તાહારેજ તેને સાર તેઓ ઉધાડે, અમ્મી તેની રાહ જીઅમ્મકે, તે માણુસોના જેવા તમે થાઓ. ૩૭ ધણી આપીને જે આકરોને ચોકી કરતા જેઓ તેઓ મુખારક છે. હું તમને ખચીત કહુંછીં કે તે પોતે કમર બાંધશે, ને તેઓને આવા બેસાડશે, ને પાસે આપીને તેઓની ખીદમત કરશે.

૩૮ને જો તે બીજો પોહોરો આવશે, કે તીજો પોહોરો આવશે, ને ઝમજળ જોશે, તો તે ચાકરો મુબારક છે. ૩૯ને ઝમ જાણો, કે જો ધરધણી જાણતે કે ચોર કહી ધડી આવનાર છે, તો તે ચોકી કરતે, ને પોતાનાં ધરમાં ખાતર પાડવા નહીં દેતે. ૪૦ વાસતે તમે પણ તઈઆર થાઓ; કેમકે જે ધડી તમે નથી ધારતા, તેમાં આદમીનો બેટો આવેછે.

૪૧ અને પીતરે તેને કહીજો કે, ખાદાવંદ, ઝમ તમ સીલ તું હમને, કે સરવને કેહેછે? ૪૨ તારે ખાદાવંદે કહીજો કે, અમાનતદાર તથા દાનાવ ચાકર જેને તેનો ધણી પોતાના ધરનાંઓને વખતે વખત ખોરાક આપવાને ડરાવશે, તે કોણ છે? ૪૩ જે ચાકરને પોતાનો ધણી આવીને ઝમ કરતો જોશે, તે મુબારક છે. ૪૪હું તમને સાચું કહુંછું કે તે પોતાની બધી મીલકત પર તેને મુકરર કરશે. ૪૫ પણ જો તે ચાકર પોતાનાં દીલમાં કેહે કે મારો ધણી આવતાંવાર લગાડેછે, ને ચાકરોને તથા ચાકરડીઓને મારવા, તથા ખાવા પીવા, તથા મસત થવા લાગશે, ૪૬ તો જે દાહોડે તે રાહ જોતો નથી, ને જે ધડી તે જાણતો નથી, તેમાં તે ચાકરનો ધણી આવશે, ને તેને કાપીનાંખશે, ને બેઠમીનોની સાથે તેનો હીસો ડરાવશે. ૪૭ ને જે ચાકરે પોતાના ધણીની મરજી જાણી, પણ તઈઆર નહીં થઈઓ, ને તેની મરજી પરમાણુ નહીં કીધું, તે બહુ માર ખારો. ૪૮ પણ જે જાણતો નહીં હતો, ને માર ખાવાને લાઝમીક કામ કીધું, તે થોડો માર ખારો. કેમકે જે હરેકને ઘણું આપેલું છે, તેની પાસેથી ઘણું મંગારો; ને જેની પાસે બહુ મુકેલું છે, તેની પાસેથી જીઆદ મંગારો.

૪૯ જમીન પર આગ લગાડવા હું આવીઓ છું; ને તે હમણા સલગી હોઝમે તો હું શું ચાહુંછું? ૫૦ પણ મારે પામવાનું ઝમીક બાપતીસમા છે, ને તેના પુરા થવા સુધી મને કેવી તંગી લાગેછે! ૫૧ શું તમે ઝમ ધારોછો કે હું જમીન પર શાંતી આપવાને આવીઓ છું? હું તમને કહુંછું કે, ના; પણ તે કરતાં કુટ પાડવા. ૫૨ કેમકે અવિથી ઝમીક ધરમાં પાંચ મધે કુટ પડશે, તરણુ બેની સામા, ને બે તરણુની સામા થશે. ૫૩ બાપ દીકરા સામા, ને દીકરો બાપનો સામા; મા દીકરીની સામા, ને દીકરી માની સામા; શાશુ પોતાની વહુની સામા, ને વહુ પોતાની શાશુની સામા થશે.

૫૪ અને તે લોકોને કેહેવા લાગીઓ કે, તમે પરાચમથી વાદતી આવતી જુઓછો, તારે તુરત કહેછો કે બાપતું આવશે, ને ઝમજળ થાઓછે. ૫૫ ને દકરાણુનો વા વાઓછે, તારે તમે કહેછો કે ગરમી થશે, ને ઝમજળ થાઓછે.

૫૬ અચ્છેદાગીઆ, તમે આસમાન તથા જમીનની સુરત પીછાની રાંધોછો, પણ આ જમાનાને તમે કેમ પીછાનતા નથી ? ૫૭ ને જે વાજબી છે તે તમે પોતે કેમ નથી ઠરાવતા ? ૫૮ જરે તું તારા વાદીની સાથે હાકમની પાસે જા-
એછે, તારે રસતામાં ફેરોસ કર તેથી છુટી જાએ, રખે તે તને હાકમની પાસે
એએ, ને હાકમ તને ચોપદારને સોંપે, ને ચોપદાર તને કેદખાનામાં નાંખે. ૫૯ હું
તને કહુંછું કે, બાકીની દમડી પણ પાછી નહીં આપેરા, તાંહાં સુધી તું
તાંહાંથી નહીં નીકલરો.

બાબ તેરમો.

અને તે વેલા કેટલાએક તાંહાં હતા તેઓએ ગાલીલીઆ બાબત
તેને કહીજી, જેઓનું લોહી પીલતે તેઓની કુરબાની સાથે મેલવીજી હતું. ૨ તારે
ધસુએ જવાબમાં તેઓને કહીજી કે, શું તમે એમ ધારોછો કે તે ગાલીલીઆએ
એટલાં સહીઆં વાસતે સરવ ગાલીલીઆ કરતાં તેઓ પાપી હતા ? ૩ હું તમને
કહુંછું કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો તમે સહુ તેમજ હલાક
થરો. ૪ ઇઆ જે અરાડના પર સીલિઆના બુરજે પડીને તેઓને મારી-
નાંખીઆ, તેઓ ઇશાલેમમાંના બધા રહેનારો કરતાં પાપી હતા, એમ તમે
ધારોછો કે શું ? ૫ હું તમને કહુંછું કે ના ; પણ જો તમે તોખા નહીં કરો, તો
તમે બધા તેમજ હલાક થરો.

૬ અને તેણે એ તમસીલ કહી કે, એક જણની વાડીમાં એક અંજીરનું
જાહાડ રોપીજી હતું, ને તેણે આવીને તે પર ફૂલ શોધીઆં, પણ કંઈ જડીજી નહીં.
૭ તારે તેણે માત્રાને કહીજી કે, જો, તરણ વરસા થઈઆં આ અંજીરી પર ફૂલ
શોધતો હું આવુંછું, પણ મને જડતું નથી ; એને કાપીનાંખ, શા સાફ એ
બોંએને રોકી રાખેછે ? ૮ ને તેણે જવાબમાં તેને કહીજી કે, અએ સાહેબ,
આ વરસામાં પણ એને રહેવાદે, હીઆં સુધી કે હું એની આસપાસ આવું,
ને ખાતર નાંખું ; ૯ ને જો તે ફૂલ આપે તો શાફ, ને નહીં, તો પછી તું એને
કાપીનાંખજે.

૧૦ અને એક એવાદતખાનામાં સખતને દાહોડે તે વાએજ કરતો હતો.
૧૧ તારે જુઓ, તાંહાં એક એમરત હતી, જેને અરાડ વરસા થઈઆં નબલા-
દનો રહે હતો, ને તે કુબડી થઈગઈ હતી, ને કોઈ પરકારે સમી થઈનહીં રાકી.
૧૨ ને ધસુએ તેને કહીજી કે, અએ એમરત, તું તારી નબલાઈથી છુટી છે.

૧૩ ને તેણે તે પર હાથ મુકીઆ, ને તુરત તે પાછી સમી થઈગઈ, ને ખોદાની તારીફ કીધી. ૧૪ પણ ઇસુએ સખતને દાહોડે સમી કીધી, વાસતે એઆદત-ખાનાના હાકમે ગુસે બરાઈને જવાબમાં લોકોને કહીજી કે, એવા છ દાહાડા છે, જેમાં કામ કરવાં રવા છે, વાસતે તેમાં તમે આવીને સમા કરાઓ; પણ સખત-ને દાહોડે નહીં. ૧૫ તારે ખોદાવંદે તેને જવાબમાં કહીજી કે, અએ દોંગી, તમારામાંનો હરેક સખતને દાહોડે પોતાના બલદ કે ગચેડાને શું ગભાણમાંથી છોડીને પાતા લઈ નથી જતો? ૧૬ ને જુઓ, એ ઈબ્રાહીમની દીકરી છતાં, જેને અરાડવરશ થઈઆં શેતાને બાંધો રાખી હતી, તેને સખતને દાહોડે શું એ બંધનથી છોડવડી નહીં જોઈએ? ૧૭ ને તેણે એ વાતો કહી, તારે તેના સરવ દુરામનો રામઘાઈઆ, ને તેથી જે સરવ કરામતનાં કામ થઈઆં તેથી બધા લોકો ખુશ થઈઆ.

૧૮ અને તેણે કહીજી કે, ખોદાની પાદશાહત શા સરખી છે? ને હું તેને શાની તમસીલ આપું? ૧૯ તે પીલુનાં બીજ જેવી છે, જેને એક જણે લઈને પોતાની વાડીમાં નાંખીજી, ને તે ઉગીજી, ને એકું મોહોડું જાહાડ થઈકે આસમાનનાં પરદાઓએ તેની ડાલીઓ પર વસતી કીધી.

૨૦ અને વડી તેણે કહીકે કે, ખોદાની પાદશાહતને હું શાની તમસીલ આપું? ૨૧ તે ખમીરના સરખી છે, જેને એક ચ્યારતે લઈને તે બધું ખમીરવાળું થાએ, તાંહાં સુધી આટાનાં તરણ માપામાં ઘાલી મુકીકે.

૨૨ અને તે વાએજ કરતા, તથા ઈશિલામની તરફ મુસાફરી કરતા, રોહિરે રોહિર તથા ગામે ગામ ફરીએ. ૨૩ તારે એકે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદે, તારણ પામનારા શું યોડા છે? ૨૪ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે સાંકેડે બારણેથી પેસવાનાં કોરોસ કરો, કેમકે હું તમને કહુંજી કે અંદર પેસવા ઘણા આહારો, પણ રાકરો નહીં. ૨૫ જરે ધરધણીએ ઉડીને બારણું દીધું, ને તમે બાહાર ઉભા રહીને બારણું ઢોકવા લાગીને કેહેરો કે, અએ સાહેબ, સાહેબ, હમારે સારું ઉઘાડ, ને તે જવાબમાં તમને કેહેરો કે, હું તમને આલખતો નથી કે તમે કાંહાંના છો. ૨૬ તારે તમે કેહેવા લાગરો કે, હમે તારી સામા આપું પીધું છે, ને તે હમારા રસતાઓમાં વાએજ કીધું છે. ૨૭ પણ તે કેહેરો, હું તમને કહુંજી કે, હું તમને આલખતો નથી કે કાંહાંના છો; એ ખુરાં કામ કરનારાઓ, તમે સરવ મારી પાસેથી જાઓ. ૨૮ ઈબ્રાહીમને તથા ઈસિહાકને તથા ઇઆકુબને, તથા બધા નબીઓને ખોદાની પાદશાહતમાં, ને પોતાને બાહાર

કેંકાઝ્મિલા, ઝ્મિમ જરે તમે જોશો, તારે રડવું તથા દાંત પીસવું થશે. ૨૯ ને પુરવ પરાચ્ચમથી, તથા ઉતર દકશણથી, તેઝ્મિ આવશે, ને જોદાની પાદશાહત-માં બેસશે. ૩૦ ને જીઝ્મિ, જેઝ્મિ પેહેલા છે, તેઝ્મિ છેલા થશે; ને જેઝ્મિ છેલા છે, તેઝ્મિ પેહેલા થશે.

૩૧ તેજ દાહોડે ફેટલાઝ્મિક ફેરોશીઝ્મિઝ્મિ પાસે આવીને તેને કહીજીં કે, તું નીકડીને હીઝ્મિયાં ચાલીઝ્મિ જા, કેમકે હેરોદ તને મારીનાંખવાનુંચાહેછે. ૩૨ પણ તેણે તેઝ્મિને કહીજીં કે, તમે જહને તે લોકડીને કહો કે, જો દેવોને હું કાહાડું છજીં, ને આજ તથા કાલે સમા કરી લજીંછજીં, ને તીજે દાહોડે હું પુરો કરાધરિ. ૩૩ તોપણ આજ ને કાલે ને પરમદાહોડે મારે ફરવાની જરૂર છે, કેમકે ઇશિસલેમ-થી નખી મારીઝ્મિ જાઝ્મિ ઝ્મિ નથી થઈશકવું. ૩૪ ઝ્મિઝ્મિ ઇશિસલેમ, ઇશિસલેમ, તું જે નખીઝ્મિને મારીનાંખેછે, ને તારી પાસે મોકલેલાઝ્મિને પથરે મારેછે; જેમ મુરઘી પોતાનાં બચાંને પાંખ તલે ઝ્મિકઠાં કરેછે, તેમ તારાં છોકરાંને ઝ્મિકઠાં કરવાને મેં ફેટલીવાર ચાહીજીં; પણ તમે ચાહીજીં નહીં! ૩૫ જીઝ્મિ, તમારું ઘર તમારે સાર ઉજડ મુંકીજીં છે, ને હું તમને ખચીત કહુંછજીં કે, જોદાવંદનાં નામથી જે આવેછે તે મુખારક છે, ઝ્મિમ તમે કેહેશો ઝ્મિવો વખત આવશે, તાંહાં મુઘી તમે મને નહીં જોશો.

આખ અઉદમો.

અને સખતને દાહોડે ફેરોશીઝ્મિના મોહોઝ્મિમાંથી ઝ્મિકને ઘેર તે ખાવા જતો હતો, તારે ઝ્મિમ થઈજીં કે તેઝ્મિઝ્મિ તેના પર જોઈઆ કીધું. ૨ ને જીઝ્મિ, જલંધરવાલું ઝ્મિક માણસ તેની આગલ હતું. ૩ ને ઇમુઝ્મિ જવાખ આપીને શાસતરીઝ્મિને તથા ફેરોશીઝ્મિને કહીજીં કે, સખતને દાહોડે સમા કરવું શું રવા છે? ૪ તારે તેઝ્મિ ચુપ રહીઆ, પછી તેણે તેને લઈને સમો કીધો, ને જવા દીધો. ૫ તારે તેઝ્મિને જવાખ દહને કહીજીં કે, જેનું ગધેડું ઇઆ બલદ ખાઝમાં પડશે, ને સખતને દાહોડે તુરત તેને બાહર નહીં કાહાડશે, ઝ્મિવો તમા-રામાં કોણ છે? ૬ તારે ઝ્મિ બાખત તેઝ્મિ તેને ઉલથો જવાખ દહ નહીં રાકીઆ.

૭ અને ઇજન પામેલાઝ્મિઝ્મિ મુખી બેઠકો કેવી પસદ કરી લીધી, ઝ્મિ જોઈને તેણે તેઝ્મિને તમસીલમાં કહીજીં કે, ૮ તું જરે લગતમાં ડોઈથી ઇજન પામે, તારે મુખી બેઠક પર ના બેસ, રખે તારા કરતાં ડોઈ વધતી આખરવાલો તેનાથી ઇજન પામેલો હોઝ્મિ. ૯ ને જેણે તને તથા તેને ઇજન કીધું, તે આવીને તને કેહે

કે, એને જગીઆ આપ, તારે તું રામથી નીચી જગીઆમાં બેસવા જરો. ૧૦ પણ જરે તું ઈજન પામે તારે જઈને નીચી જગીઆમાં બેસ, કે જોણે તને ઈજન કીધું હોય તે જરે આવીને તને કહે કે, દોસત ઉપર આવ, તારે તારી સાથે બેસનારાઓની આગલ તને આપર મળે. ૧૧ કેમકે જે કોઈ પોતાને જોયો કરેછે, તે નીચો કરારો ; ને જે પોતાને નીચો કરેછે, તે જોયો કરારો. ૧૨ ને જોણે તેને ઈજન કીધું હતું, તેને પણ તેણે કહીજા કે, દીસે ઈઆ રાતે જરે તું ખાણું કરે, તારે તારા દોસતોને કે તારા બાઈઓને કે તારાં સગાંને કે દોલતમંદ પડોસીઓને ના તેડ ; ૨એ તેઓ તને પણ પાછા તેડે, ને તું બદલા પામે. ૧૩ પણ તું ખાણું કરે તારે દરીદરીઓને, ડુંડાઓને, લંગડાઓને, તથા આંધલાઓને તેડ. ૧૪ ને તું મુબારક થરો, કારણ કે તેઓ તને બદલા આપી નથી રાકતા ; પણ રાસતોની કીઆમતમાં તને બદલા અપારો.

૧૫ એને પાસે બેસનારાઓમાંથી એકે એ વાતો શાંભલીને તેને કહીજા કે, ખોદાની પાદશાહતમાં જે રોટલી ખારો તે મુબારક છે. ૧૬ તારે તેણે તેને કહીજા કે, એક રાખસે મોહાડું ખાણું કીધું, ને ઘણાને બોલાવીઆ. ૧૭ ને ખાવાને વખત ઈજન પામેલાઓને કહેવાને પોતાનો ચાકર માકલીઓ કે, આવો, કેમકે આવે બધું તઈઆર છે. ૧૮ તારે બધાએ એક સંપથી બાહાનાં કાહાડ્યા માંડીઆં ; પહેલાએ તેને કહીજા કે, મેં એતર વચ્ચાતું લીધું છે, ને મારે જઈને તે જોવાની જરૂર છે : હું તારી અરજ કૂંછજા કે મને માફ કર. ૧૯ ને બીજાએ કહીજા કે, મેં પાંચ જોડ બલદ વેચાતા લીધા છે, ને તેઓને અજમાવાને હું જાહેરું : હું તારી અરજ કૂંછજા કે મને માફ કર. ૨૦ ને બીજાએ કહીજા કે, હું પરણીઓ છું, એ સબબથી હું આવી નથી રાકતો. ૨૧ તારે તે ચાકરે આવીને પોતાના ઘણીને એ અબર કહી ; ને તે ધરધણી ગુસે થઈઓ, ને પોતાના ચાકરને કહીજા કે, રોહિરના રસતાઓમાં, તથા ગઝીઓમાં તુરત જ, ને દરીદરીઓને તથા ડુંડાઓને તથા લંગડાઓને તથા આંધલાઓને હીઆં લાવ. ૨૨ ને ચાકરે કહીજા કે, સાહેબ, જેમ તેં હુકમ કીધો, તેમ થઈજા છે ; તોપણ હજી જગીઆ છે. ૨૩ તારે ઘણીએ ચાકરને કહીજા કે, માઈ ધર ભરાઈ જાએ વાસતે રસતાઓમાં તથા વોડીની તરફ જ, ને તેઓને જોરથી લાવ. ૨૪ કેમકે હું તમને કહુંજા કે, જે બોલાઈઆ હતા તેઓમાંનો કોઈ માઈ ખાણું નહીં ચાખરો.

૨૫ એને ઘણા લોક તેની સાથે જતા હતા, તારે તેણે ફરીને તેઓને કહીજા કે, ૨૬ અગર કોઈ મારી તરફ આવે, ને પોતાના બાપ તથા મા તથા બધ-

એર તથા છોકરાં તથા બાઈઓ તથા બેહેનોની, તથા પોતાના જીવની પણ દુશમની કરતો નથી, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૭ ને જે કોઈ પોતાનો કસ ઉંચકીને મારી પાછલ નથી આવતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૨૮ કેમકે તમારામાં એવો કોણ છે કે જીરજ બાંધવા આહાતાં પેહેલાં ખરચ ગણવા નથી બેસતો, કે પોતાની પાસે તે પુરો કરવાનું છે કે નહીં? ૨૯ રજે પાઈઓ નાંખીઆ પછી તે પુરો કરી શકે નહીં, ને સરવ જે જીએ તેઓ તેની મરાકરી કરવા લાગીને કેહે કે, ૩૦ એ માણસે બાંધવા માંડીજી, પણ પુરું કરી નહીં રાકીઓ. ૩૧ ઇઆ એવો કોણ પાદશાહ છે, કે બીજા પાદશાહ સાથે લડાઈ કરવા જનાર છે, તારે બેસીને પેહેલાં મનસુબો નથી કરતો, કે જે વીરાહજર લઈને મારી સામે આવેછે તેની સામે હું દરા હજર સાથે થઈ શકસ કે નહીં? ૩૨ નહીં તો બીજો હજી ઘણો આધો છે તારે તે પેગામ મોકલીને સલાહ કરવાને માગેછે. ૩૩ તે પરમાણે તમારામાંનો જે કોઈ પોતાનું સરવ મુકી નથી દેતો, તે મારો શાગીરદ થઈ નથી રાકતો. ૩૪ નમક શાં છે, પણ જે નમક બેલજત થઈજી તો તે શાથી સવાદદાર કરારો? ૩૫ બોએને વાસતે ઇઆ ખાતરને વાસતે તે લાએક નથી, પણ લોક તેને બાહાર ફેંકી દેછે. જેને શાંભલવાના કાન છે તે શાંભલે.

બાબ પંદરમો.

એને તેનું શાંભલવા સાર બધા મેહસુલ લેનારાઓ તથા પાપીઓ તેની પાસે આવીઆ. ૨ ને ફરોશીઓએ તથા શાસતરીઓએ કચકચ કરીને કહીજી કે, આ રાખસ પાપીઓની મુલાકાત કરેછે, ને તેઓની સાથે ખાએછે. ૩ ને તેણે તેઓને એ તમસીલ કહી કે, ૪ તમારામાં એવું કહીજી માણસ છે કે જેને શો ગેશાં હોએ, ને જે તેઓમાંથી એક બોવાઈજી ગઈજી, તો તે નવાણુંને રાતમાં મુકીને તે બોવાએલું જડે તાંહાં સુધી તેને શોધવા નહીં જરો? ૫ ને જડીઆ પર તેને હરખાતો પોતાની આંધો પર મુકીને લાવેછે. ૬ ને ઘર આવીને દોસતોને તથા પડોસીઓને બોલાવીને તેઓને કેહેછે કે, માં બોવાએલું ગેટું જડીજી છે, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૭ હું તમને કહુંછી કે એમજ નવાણું રાસતો જેઓને તોખા કરવાની જરૂર નથી, તેઓ કરતાં તોખા કરનાર એક પાપીને વાસતે આસમાનમાં થરો. ૮ ઇઆ એવી કહી એરત છે જેને દરા પાવલી છે, ને જે તે એક પાવલી બોએ, તો ચેરાગ કરીને ઘર વાલીને

તે જોડે તાંહાં મુખી શાશીપેડે શોધ કરતી નથી? ૯ ને જડીઆ પર દોસતોને તથા પડોસીએને બોલાવીને કહેછે કે, જે પાવલી મેં ખોઈ હતી તે મને જડી, વાસતે તમે મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૦ હું તમને કહુંછું કે એમજ ખોદાના શીરા-તાએ આગલ એક તોખા કરનાર પાપીને વાસતે ખુશી થાએછે.

૧૧ એને તેણે કહીજે કે, એક રાખસને બે દીકરા હતા. ૧૨ ને તેઓમાંના નાહાનાએ આપને કહીજે કે, અએ આપ, માલમતામાંથી જે હોસો મને પોહોએછે તે મને આપ; તારે તેણે માલમતા તેઓને વેળેથી આપી. ૧૩ ને થોડાએક દાહાડા બાદ નાહાના દીકરાએ બધું એકડું કરીને એક દુર મુલકની સફર કરવા ગએ, ને તાંહાં રાગરંગમાં પોતાની દોલત ઉડાવી નાંખી. ૧૪ ને તેણે બધું ખરચી નાંખીજે, તારે તે મુલકમાં મોહોયો દકાલ પડીએ, ને તે મોહોતાજ થવા લાગીએ. ૧૫ તારે તે રોહરના એક રહેવાસી પાસે તે ગઈએ, ને તેણે પોતાનાં એતરમાં ડુકરો ચરાવવાને તેને મોકલીએ. ૧૬ ને ડુકરો ખાતાં હતાં તે છોતરાંએ તેણે પોતાનું પેટ ભરવા બહુ આહીજે; પણ કોઈએ કંઈ આપીજે નહીં. ૧૭ ને તે હોરામાં આવીએ તારે તેણે કહીજે કે, મારા આપના કટલા મજુરોને પુરી પડીને વધે એટલી રોટલી છે, પણ હું ખુએ મરુંછું. ૧૮ હું ઉડીને મારા આપ પાસે જઈ, ને તેને કહું કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલ્લેયે તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે. ૧૯ ને અવેથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી; તારા મજુરોમાંના એકના જેવા મને રાખ. ૨૦ એ બાદ તે ઉડીને પોતાના આપ પાસે આવીએ, પણ તે હજી ઘણો દુર હતો, તારે તેના આપે તેને જોઈને રહમ આધો, ને નજદીક દોડીને તેને ગણે વલગીએ, ને તેને ચુમી-એ. ૨૧ ને દોકરાએ તેને કહીજે કે, અએ આપ, મેં આસમાનને ઉલ્લેયે તથા તારી સામા યુનાહ કીધો છે, ને અવેથી હું તારો દીકરો કહેવાવા લાએક નથી. ૨૨ પણ આપે પોતાના આકરોને કહીજે કે, ઉમદો પોરાક લાવીને એને પેહરોવા, ને એને હાથે વીટી, ને પગમાં જોડા પેહરોવા. ૨૩ ને પાલેલા વાછડને લાવીને મારો, કે હમે ખાઈને ખુશી કરીએ. ૨૪ કેમકે આએ મારો દીકરો મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ છે, ને ખોવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે; ને તેએ ખુશી કરવા લાગીએ. ૨૫ ને તેનો વડો દીકરો એતરમાં હતો, તે જરે ધરતી પાસે આવીએ તારે તેણે ગાવાનો તથા નાચનો આવાજ શાંભલી-એ. ૨૬ ને તેણે આકરોમાંથી એકને પાસે તેડીને પુછીજે કે, આએ શું છે? ૨૭ ને તેણે તેને કહીજે કે, તારો ભાઈ આવીએ છે, ને તારો આપ તેને

પાછો સહી સલામત પામીએ વાસતે તેણે પાલેલો વાછેડો મારીએ છે. ૨૮ ને તે ગુસે થઈએ, ને અંદર જવાને આહોળી નહીં, તારે તેના બાપે બાહાર આવેને તેને સમજાવીએ. ૨૯ પણ તેણે જવાબમાં બાપને કહીજી કે, જો, આટલાં વરસ થઈએ હું તારી ખીદમત કરું છું; ને કદી તારો હુકમ મેં ૨૬ નથી કીધો, તોપણ મારા દોસતોની સાથે ખુશી કરવાને બકરીનું એક બચું પણ તે કદી મને આપીજી નથી. ૩૦ પણ તારો આર્થ દીકરા, જેણે તારી દોલત રંગીની સાથે ખાઈનાંખી, તેના આવતાંજ તે તેને સારૂ પાલેલો વાછેડો મારીએ. ૩૧ ને તેણે તેને કહીજી કે, દીકરા, તું મારી સાથે હંમેશા છે, ને કુલે જે મારું, તે તારું છે. ૩૨ પણ આપણને હરખાવવાને તથા ખુશી કરવાને જરૂર થઈ છે, કારણ કે આ તારો ભાઈ મુએ હતો, પણ પાછો જીવતો થઈએ, ને એ આવાઈએ હતો, પણ જડીએ છે.

બાબ શોલમો.

અને તેણે પોતાના શાગીરદોને એ પણ કહીજી કે, એક દોલતમંદ માણસ હતો, જેને એક કારભારી હતો, ને તેણે તેનો માલ ઉઝાવી દીધો એવા ગીલો તેના ઉપર થઈએ. ૨ તારે તેણે તેને તેડીને તેને કહીજી કે, આર્થ જે તારી બાબત હું રાખું છું તે શું? તારા કારભારનો હિસાબ આપ, કેમકે એવેથી તું કારભાર નહીં કરરો. ૩ તારે કારભારીએ પોતાનાં દીલમાં કહીજી કે મારો ધણી મારી પાસેથી કારભાર કાઢાડી લેછે, વાસતે હું શું કરું? અણવાને મારામાં કુવત નથી, અને બીજા માગવાને હું શરમાઈ છું. ૪ જોરે કારભારથી હું કહ-ઝાઝ તારે તેઓ મને પોતાનાં ઘરોમાં લે, વાસતે મારે શું કરવું, તે હું જાણું છું. ૫ તારે તેણે પોતાના ધણીના દેવાદારોમાંથી એક એકને તેડીને પેહેલાને પુછીજી કે, મારા ધણીનું તારે કેટલું દેવું છે? ૬ ને તેણે કહીજી કે, તેલનાં શો માપાં; તારે તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને વેહેલો બેસીને પચારા લખ. ૭ ને તેણે બીજાને પુછીજી કે, તારે કેટલું દેવું છે? ને તેણે કહીજી કે, ઘઉંનાં શો માપાં; ને તેણે તેને કહીજી કે, તારું ખત લે ને એંશી લખ. ૮ ને તે નારાસત કારભારીએ ડાહાપણથી કીધું, વાસતે તેના ધણીએ તેને વખાણીએ, કેમકે આ દુની-આનાં છોકરાં પોતાની પેહેડીમાં ગુરનાં છોકરાં કરતાં વધતાં ડાહીએ છે. ૯ ને હું તમને કહું છું કે, નારાસતીના મામુનથી પોતાને સારૂ દોસતો એ વાસતે મેલવો કે જોરે તમે પેટ્ર, તારે તેઓ તમને હંમેશાંનાં મકાનોમાં લે. ૧૦ જે યોગમાં

અમાનતદાર છે, તે ઘણામાં પણ અમાનતદાર છે; ને જે થોડામાં નારાસત છે, તે ઘણામાં પણ નારાસત છે. ૧૧ વાસતે જે નારાસત મામુન બાબત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે ખરૂં તે તમને કોણ સોંપરો? ૧૨ ને જે જે બીજાનું તે બાબત તમે અમાનતદાર નથી થઈશ્ચિ, તો જે તમારું તે તમને કોણ આપરો? ૧૩ કોઈ નોકર જે આવંદોની નોકરી કરી નથી શકતો, કેમકે તે એક પર દુરામની કરરો, ને બીજા પર પીઆર કરરો; ઈશ્ચિ એકની ગમનો તે થરો, ને બીજાને તુછ કરરો; તમે ખોદાની તથા મામુનની ખીદમત કરી નથી શકતા.

૧૪ અને દોલતના લોભીશ્ચિ ફરોશીશ્ચિ એ બધી વાતો શાંબલીને તેની મશકરી કીધી. ૧૫ તારે તેણે તેશ્ચિને કહીજી કે, તમે માણસોની આગલ પોતાને રાસત ઠરવનારા છો; પણ ખોદા તમારાં દીલ જાણેછે, કેમકે માણસોમાં જે ઘણું વખાણુશ્ચિ તે ખોદાની નજીક વખોડાશ્ચિ. ૧૬ તોરત તથા નખીશ્ચિ ઈશ્ચિહાન સુધી હતા, તારથી ખોદાની પાદશાહતની ખુશખબર પરગર કરાશ્ચિ, ને હરેક તેમાં જોરથી પેસેછે. ૧૭ ને તોરતમાંથી એક કાનો માતર ઘટી જવા કરતાં આસમાન તથા જમીનનું ટકીજવું સેહેલ છે. ૧૮ જે કોઈ પોતાની બધીશ્ચિરને મુકી દેછે, ને બીજા સાથે પરણેછે, તે જના કરેછે; ને વરની મુકી દીધેલી સાથે જે કોઈ પરણેછે તે જના કરેછે.

૧૯ અને એક દોલતમંદ માણસ હતો, ને તે કીરમજી તથા કુમાસી પોશાક પેહેરતો હતો, ને હમેશાં ઘણો એરાઆરામ કરતો હતો. ૨૦ ને લાજરસ નામે એક દરીદરી હતો, ને તે ફેરાશ્ચિથી ભરેલા છતાં તેનાં બારણા આગલ મુકાતો હતો. ૨૧ ને તે દોલતમંદની મેજપરથી પડેલા કકડાશ્ચિમાંથી તે પેટ ભરવા આહતો હતો; ને કુતરાંશ્ચિ આવીને તેના ફેરા આટતાં હતાં. ૨૨ ને એમ થઈજી કે તે દરીદરી મરીગઈશ્ચિ, ને ફેરાતાશ્ચિથી ઈબ્રાહીમની સોડમાં લેવાઈશ્ચિ; ને દોલતમંદ પણ મરીગઈશ્ચિ, ને દશાઈશ્ચિ. ૨૩ ને દોજખમાં પીડા ભોગવતાં તેણે પોતાની આંખો જીંચી કરીને દુરથી ઈબ્રાહીમને તથા તેની સોડમાં લાજરસને દીઠા. ૨૪ તારે તેણે હાંક મારીને કહીજી કે, ઈબ્રાહીમ બાપ, મારા પર રહમ કર, ને લાજરસને મોકલ કે તે પોતાની આંગલીના ટેરવાને પાણીમાં બોલીને મારી જીભને ટાહાડી કરે, કેમકે આ જાલમાં હું તરપડાઈજી. ૨૫ ને ઈબ્રાહીમ કહીજી કે, દીકરા, તું ઈશ્ચિદકર કે તું તારી જીંદગીમાં શારી સીજો લઈ ચુકીશ્ચિ, ને લાજરસ ખુરી; પણ હવે તે તસલી પામેછે,

ને તું પીડાઈ છે. ૨૬ ને યે બધાં શીવાય હમારી ને તમારી વચે એક મોહોટી આહી છે, વાસતે હીઆંથી જે તમારી ગમ જવાનું ચાહે, તેઓ શકતા નથી; ને તાંહાંનાઓથી હમારી ગમ આવતું નથી. ૨૭ તારે તેણે કહીજી કે, બાપ, હું તારી અરજ કરુંછું કે તું તેને મારા બાપને ઘેર મોકલ. ૨૮ કેમકે મારા પાંચ ભાઈ છે, કે તે તેઓને ચેતાવે કે તેઓ આ પીડાની જગીઆમાં નહીં આવે. ૨૯ ઈબ્રાહીમે તેને કહીજી કે, તેઓની પાસે મુસા તથા નબીઓ છે, તેઓ તેઓનું શાંભલે. ૩૦ તારે તેણે કહીજી કે, બાપ ઈબ્રાહીમ, એમ નહીં, પણ જે મુઝેલાઓમાંથી કોઈ તેઓની પાસે જાય, તો તેઓ તોબા કરશે. ૩૧ તેણે તેને કહીજી કે, મુસા તથા નબીઓનું જે તેઓ શાંભલતા નથી, તો મુઝેલાઓમાંથી જે કોઈ ઉઠે, તો પણ તેઓ માનશે નહીં.

બાબ શતરમો.

અને તેણે શાગીરદાને કહીજી કે, ડોકરો ન આવે એ થઈ નથી શકતું, પણ જેનાથી તેઓ આવેછે તેને અફસોસ છે. ૨ તે આનાહાનાઓમાંના એકને ડોકર ખવડાવે એ કરતાં તેને એ શાં છે કે તેની કોઠમાં ઘંટીનું પડ અંધાએ, ને તે દરીઆમાં નંખાએ. ૩ તમે ખબરદાર રહો; અગર તારો ભાઈ તારો વાંક કરે, તો તેને ધમકાવ; ને જે તે તોબા કરે, તો તેને માફ કર. ૪ ને જે એક દાહાડમાં સાત વાર તે તારો વાંક કરે, ને તેજ દાહાડમાં સાત વાર તે તારી ગમ ફરીને કેહે કે, હું તોબા કરુંછું, તો તારે તેને માફ કરવો.

૫ અને રસુલોએ ઓદાવંદને કહીજી કે, હમારો એતકાદ વધાર. ૬ ને ઓદાવંદે કહીજી કે, તમને પીલુનાં બીજ જેટલા જે એતકાદ હોએ, તો તમે આ ગુલરના જાહાડને કહો કે, તું ઉએડા, ને દરીઆમાં રોપાઈ જ, તો તે તમારું માનશે. ૭ ને તમારામાંનો એવો કોણ છે કે જેનો ચાકર એડતો ઇઆ ચરાવતો હોએ તે એતરેથી આવીઆ પર તેને કેહેરો કે, તું જલદીથી જઈને આવા બેસ. ૮ પણ એ કરતાં તે શું તેને એમ નહીં કેહેરો કે, મારે સાડા આણું તદઅર કર, ને કમર બાંધીને હું આજી પીજી તાંહાં સુધી મારી ખીદ-મત કર, ને તાર પછી તું ખાજે પીજે? ૯ તે ચાકરે કહેલાં કામ કીધાં વાસતે શું તે તેનો એહસાન માને છે? હું જાણુછું કે નહીં. ૧૦ એમ તમે પણ જરે તમને ફરમાવેલાં બધાં કામ તમે કરો, તારે કહો કે, હમે નાલાએક અંદા છએ; હમે જે કરવાનાં હતાં તેજ હમે કીધાં છે.

૧૧ અને ઇશ્રાલિમમાં તે જતો હતો તારે એમ થઈ છે સમરોન તથા ગાલીલની વચ્ચે તે ગઈ. ૧૨ ને એક ગામમાં તેના પેસાંજ દશ કોહોડીઆ માણસ તેને મલીઆ, જેઓ આધા ઉભા રહીઆ હતા. ૧૩ ને તેઓએ ખુમ પાડીને કહીજે છે, ઇસુ, ખાદાવંદ, હમારા પર રહમ કર. ૧૪ તારે તેણે તેઓને જોઈને કહીજે છે, તમે જોઈને કાહીને પોતાને દેખાવો; ને તેઓ જતા હતા તારે એમ થઈ છે તેઓ સાફ થઈ. ૧૫ ને તેઓમાંથી એકે પોતે સાફ થઈ એ જોઈને પાછા ફરીને મોહોટે આવળે ખાદાની તારીફ કીધી. ૧૬ ને તેણે તેના પગ પાસે જોધા પડીને તેનો અહસાન માનીઓ, ને તે સમરોની હતો. ૧૭ તારે ઇસુએ જવાબ દઈને કહીજે છે, શું દરા સાફ નથી કરાઈ? તારે ખીજ નવ કાંદાં છે? ૧૮ આ ગેરકોમી વીના ખાદાની તારીફ કરવા સાર ખીજો કોઈ મલીઓ નહીં. ૧૯ ને તેણે તેને કહીજે છે, તું ઉડીને ચાલીઓ જ, તારા અતકાદે તને તારીઓ છે.

૨૦ અને ખાદાનો પાદશાહત કરે આવરો? એમ ફરોશીઓએ પુછીજે, ને તેણે તેઓને જવાબ આપીને કહીજે છે, ખાદાની પાદશાહત જાહેર રીતે આવતી નથી. ૨૧ હીઆં જુઓ, ઇઆ તાંહાં જુઓ, એમ તેઓ નહીં કેહેરો; કેમકે જુઓ, ખાદાની પાદશાહત તમારા માંહેછે. ને તેણે શાગીરદાને કહીજે છે, એવા દાહાડા આવરો, ૨૨ કે આદમીના બેઠાના દાહાડાઓમાંના એકને તમે જોવા ચાહારો, પણ જોશો નહીં. ૨૩ ને તેઓ તમને કેહેરો કે, હીઆં જુઓ, ઇઆ તાંહાં જુઓ, તારે નીકલતા ના, ઇઆ પાછલ જતા ના. ૨૪ કેમકે જેમ વીજલી આસમાનની તલેની એક ગમથી ચમકીને આસમાનની તલે ખીજી ગમ ચમકાટ કરેછે, તેમ આદમીનો બેઠો પણ પોતાના દાહાડામાં થરો. ૨૫ પણ પેહેલાં તેણે ઘણું સોહેલું. ને આ પેહેડીથી તુછ કરાવલું જોઈએ. ૨૬ ને જેમ જુહના દાહાડાઓમાં થઈ તેમ આદમીના બેઠાના દાહાડાઓમાં પણ થરો. ૨૭ જુહ વાહાણમાં ચહડી બેઠો, ને રેલે આવીને સરવનો નાશ કીધો, તે દાહાડા સુધી તેઓએ આપું, તેઓએ ખીડું, તેઓ પરણા, તેઓએ પરણાએવાં. ૨૮ ને લોટના દાહાડાઓમાં જેમ થઈ તેમ પણ થરો, તેઓએ આપું, તેઓએ ખીડું, તેઓએ વચાતું લીડું, તેઓએ વચોજ, તેઓએ રોપીજ, તેઓએ ખાંધીજ. ૨૯ પણ લોટ સંદામમાંથી નીકલીઓ તેજ દાહોડે આસમાનથી આગ તથા ગંધક વરસીઆં, ને સહુનો નાશ કીધો. ૩૦ આદમીનો બેઠો

જાહેર થશે તે દાહડે એ પરમાણે થશે. ૩૧ તે દાહડે જે દાખા પર હોએ, ને તેની ચીજ ધરમાં, તો તે લેવાને તે ન ઉતરે ; ને જે એતરમાં હોએ તેણે પાછું નહીં ફરવું. ૩૨ લોટની બધાએનું ઇઆદ કરો. ૩૩ જે કોઈ પોતાનો જીવ બચાવવાનું કરશે, તે તેને ખોરો ; ને જે કોઈ તેને ખોરો, તે તેને બચાવશે. ૩૪ હું તમને કહું છું કે તે રાતમાં એ જાણ એક પલંગ પર હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૫ એ બધારી એકઠી દલતી હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૬ એ માણસ એતરમાં હશે, એક પકડારો ને બીજો મુકારો. ૩૭ તારે તેઓએ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, ખાદાવંદે, કાંહાં ? ને તેણે તેઓને કહીજે કે, જાંહાં મુડું હશે, તાંહાં ગીદો એકઠાં થશે.

બાબ અઢારમો.

લોકોએ હમેશા દુઆ માગવી, ને થાકવું નહીં, તે બાબત તેણે આ તમ-સીલ તેઓને કહી કે, ૨ એક રોહરમાં એક ઇનસાફકરનાર હતો, જે ખાદાથી બીછીતો નહીં હતો, ને માણસોની પરવા રાખતો નહીં હતો. ૩ ને તે રોહરમાં એક વીધવા હતી, ને તેણે તેની પાસે આવીને કહીજે કે, મારા વાદીથી મને બદલો અપાવ. ૪ તારે કંઈવાર સુધી તેણે રાંભલીજી નહીં, પણ પછી તેણે પોતાનાં દીલમાં કહીજે કે, જો હું ખાદાથી બીછીતો નથી, ને માણસોની પરવા પણ રાખતો નથી ; ૫ તોપણ આ વીધવા મને તસદી દેછે વાસતે હું એનો બદલો અપાવીશ, ૨એ એ હરવખત આવીને મને યકાવે. ૬ ને ખાદાવંદે કહીજે કે, એ નારાસત ઇનસાફકરનાર શું કેહેછે તે તમે રાંભલો. ૭ તો ખાદા પોતાના પસંદ કરેલા જેઓ રાત દાહડે તેને હાંક મારેછે, તેઓ બાબત જે બહુ ઠીલ લગાડે તોપણ શું તેઓનો બદલો નહીં આપશે ? ૮ હું તમને કહું છું કે તે તેઓનો બદલો જલદી આપશે ; તોપણ જરે આદમીનો બેટો આવશે, તારે તે શું જમીન પર એતકાદ જોશે ?

૯ અને હમે રાસત છઈએ, એમ કેટલાએકે પોતા બાબત બરોસો કીધો, ને બીજાઓને તુછ કીધો, તેઓને તેણે આ તમસીલ કહી કે, ૧૦ એ જાણ મંદીરમાં દુઆ માગવા સાફ ગઈએ, એક ફોરેશી, ને બીજો મેહસુલ લેનાર. ૧૧ ફોરેશીએ ઉભા રહીને એમ દુઆ માગી કે, ખાદા, બીજાં માણસોના જેવો જીલમી, નારાસત, જનકાર, કે આ મેહસુલ લેનાર સરખો પણ હું નથી, વાસતે હું તારી શુકર કરૂં છું. ૧૨ હપતામાં એ વાર હું અપવાર

કરુંછી, જેટલું મને મલેછે તે સઘલાનો દશમો ભાગ હું આપુંછી. ૧૩ ને મેહમુંલ લેનારે દુર ઉભા રહીને પોતાની આંખો પણ આસમાનની ગમ ઊંચી કરવા ન આહીઈ, પણ પોતાની છાતી કુટતાં કહીઈ કે, ઓદા, મુજ ગુનેહગાર પર રહમ કર. ૧૪ હું તમને કહુંછી કે મ્મે માણસ તે બીજા કરતાં રાસત ઠરેલા પોતાને ધર ગધમ્મોઃ કાંજે જે હરેક પોતાને ઊંચા કરેછે, તે નીચા કરારો ; ને જે પોતાને નીચા કરેછે, તે ઊંચા કરારો.

૧૫ અને તેમ્મા તેની પાસે બાલકોને પણ લાવોઆ કે તે તેમ્માને અડકે, પણ શાગીરદોમ્મે જોઇને તેમ્માને ધમકાવીઆ. ૧૬ તારે ઇસુમ્મે તેમ્માને પાસે બોલાવીને કહીઈ કે, બાલકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેમ્માને મને ના કરો, કેમકે ઓદાની પાદશાહત મ્મેવાંમ્માનીજ છે. ૧૭ હું તમને ખચીત કહુંછી કે, જે કોઈ બાલકની પેઠે ઓદાની પાદશાહતને માની લેરો નહીં, તે કોઈ પરકારે તેમાં પેસરોજ નહીં.

૧૮ અને મ્મેક હાકમે તેને પુછતાં કહીઈ કે, અમ્મે નેક ઉસતાદ, હમે-શાનીં જીંદગી પામવા સારું શું કરું ? ૧૯ તારે ઇસુમ્મે તેને કહીઈ કે, તું મને નેક કેમ કેહેછે ? મ્મેક, જે ઓદા, તે શીવામ્મે નેક કોઈ નથી. ૨૦ હુકમે તું જાણેછે : જના ન કર, ખુન ન કર, ચોરી ન કર, જુકી શાહેદી ન પુર, પોતાનાં મા-બાપને આબરૂ આપ. ૨૧ ને તેણે કહીઈ કે, મ્મે બધા મેં મારા નાહાનપણથી પાલીઆ છે. ૨૨ તારે ઇસુમ્મે મ્મે રાંભલીને તેને કહીઈ કે, હજી તને મ્મેક અધુરું રહેલું છે, તારાં જે બધાં છે તે વચીને દરીદરીમ્માને વેહેંચી આપ, ને આવીને મારી પાછલ ચાલ, મ્મેથ્લે આસમાનમાં તું દોલત પામરો. ૨૩ પણ મ્મે રાંભલીને તે ઘણો દલગીર થઈમ્મો, કેમકે તે ઘણો દોલતમંદ હતો. ૨૪ ને ઇસુમ્મે તેને ઘણો દલગીર થઈમ્મો જોઇને કહીઈ કે, જેમ્માને દોલત છે, તેમ્માને ઓદાની પાદશાહતમાં પેસવું કેવું અધરું છે ! ૨૫ કાંજે ઓદાની પાદશાહતમાં દોલતમંદના પેસવા કરતાં શોમ્મેનાં નાંકામાંથી ઊંટનું જવું રોહેલ છે. ૨૬ તારે જેમ્મામ્મે રાંભલીજ તેમ્મામ્મે કહીઈ, તો કોણ તારણ પામી શકેછે ? ૨૭ ને તેણે કહીઈ કે, માણસોથી જે થઈ નથી રાકવું, તે ઓદાથી થઈ શકેછે. ૨૮ તારે પીતરે કહીઈ કે, જો, હમે તો બધાં મુકીને તારી પાછલ ચાલીમ્મે છઈમ્મે. ૨૯ તારે તેણે તેમ્માને કહીઈ કે, હું તમને ખચીત કહુંછી કે, ઓદાની પાદશાહતને સારું જેણે ધરને ઇઆ મા-બાપને ઇઆ બાઈમ્માને ઇઆ બઈમ્મરને ઇઆ છોકરાને મુકીઆંછે, તે આ વખતમાં ઘણાં વધતાં,

૩૦ તથા આવતી દુનીઆમાં હમેશાંની જીંદગી નહીં પામશે એવા કોઈ નથી.

૩૧ અને તેણે આરોને પાસે લઈને તેઓને કહીજે કે, જુઓ, આપણે ઈશાલેમમાં જઈએ છીએ, ને આદમીના બેગ્ર બાબત નબીઓએ જે લખીજે છે તે બધું પૂરું કરારો. ૩૨ કેમકે તે ગેરકામીઓને સોંપારો, ને સતાવારો. ને તેની નીંદા કરારો, ને તે પર થુંકારો. ૩૩ ને તેઓ તેને દારૂ મારશે, ને તેને મારી નાંખશે, પછી તીજે દાહડે તે પાછો ઉઠશે. ૩૪ પણ તેઓ એમાંનું કંઈ સમજીએ નહીં, ને એ વાત તેઓથી ઢાંડેલી હતી, ને જે વાતો કહેવાઈ હતી તે તેઓએ જાણી નહીં.

૩૫ અને તે ઈરીઓની પાસે પોહોંચીએ, તારે એમ થઈજે કે એક આંધલા ભીખ માગતો રસતાની દોરે બેઠો હતો. ૩૬ ને લોકોને આગલ આલતા શાંભલીને તેણે પુછીજે કે, એ શું છે? ૩૭ તારે તેઓએ તેને કહીજે કે, ઈસુ નાજરી પાસેથી જાએ. ૩૮ પછી તેણે જુમ પાડીને કહીજે કે, એ દાઉદના બેગ્ર ઈસુ, મારા પર રહમ કર. ૩૯ ને ચુપ રહેવા સાર આગલ આલનારોએ તેને ધમકાવીએ; પણ તેણે ઘણી વધતી જુમ પાડી કે, એ દાઉદના બેગ્ર, મારા પર રહમ કર. ૪૦ તારે ઈસુએ ઉભા રહીને તેને પોતાની પાસે લાવવાનો હુકમ કીધો; ને તે પાસે આવીએ તારે તેણે તેને પુછીજે કે, મારાથી તને શું કરાવવાની ઈછા છે? ૪૧ ને તેણે કહીજે કે, એ એવાં વંદ, હું દેખતો થાજી જાઉં. ૪૨ તારે ઈસુએ તેને કહીજે કે, તું દેખતો થા, તારા એતકદે તને તારીએ છે. ૪૩ ને તુરત તે દેખતો થઈએ; ને એવાની તારીફ કરતો તેની પાછલ ગઈએ; ને સગવ લોકોએ જોઈને એવાના શુકર કીધા.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને જુડુ ઈરીઓમાં પેસીને તેમાંથી ગઈએ. ૨ ને જુઓ, જાકબી નામે એક માણસ મેહસુલ લેનારનો ઉપરી હતો, ને તે દોલતમંદ પણ હતો. ૩ ને ઈસુ કોણ છે, એ જોવાને તેણે ઈછા કીધી; પણ ભીડને લીધે રાકીએ નહીં, કેમકે તે ડીંગણા કદનો હતો. ૪ તારે તેને જોવા સાર તે આગલ દોડીને ગુલરના જાહડ પર ચઢીએ, કારણકે તે તેની પાસેથી જવાનો હતો. ૫ ને ઈસુ તે કોણે આવીએ તારે જોઈએ જોઈને તેને દોડા, ને તેને કહીજે કે, જાકબી, વેહેલો ઉતર; કેમકે તારાં ઘરમાં આજ મારે રહેવાની જરૂર છે. ૬ ને

તે વેહેણા ઉતરીએ, ને ખુશીથી તેને કબ્જલ કીધો. ૭ ને એ જોઈને સઘ-
લાએ કચકચ કરીને કહીડં કે, પાપી માણસની સાથે પરાણો રહેવા તે ગઘએ
છે. ૮ ને જાકખીએ ઉભા રહીને ખોદાવંદને કહીડં કે, અએ ખોદાવંદ, જો,
મારી દોલતનો અડધો ભાગ દરીદરીએને હું આપુંછું, ને જો કાવતરાંથી
કોઈનું કંઈ મેં લીધું હોએ, તો હું એગણું પાછું આપુંછું. ૯ તારે ઇસુએ
તેની બાબત કહીડં કે, આજ આ ઘરમાં તારણ આવીડં છે, એ સાચું કે એ
પણ ઇબરાહીમનો દીકરો છે. ૧૦ કેમકે જે ખોવાઈ ગયેલું તેને શોધવાને,
તથા તારણ આપવાને આદમીનો એવો આવીએ છે.

૧૧ એને તેએ એ વાતો શાંભલતા હતા તારે તેણે એક તમસીલ લાવીને
કહીડં; કેમકે તે ઇશાલેમની પાસે હતો, ને ખોદાની પાદશાહત વેહેલી દેખારો
એમ તેએએ ધારીડં હતું. ૧૨ એ વાસતે તેણે કહીડં કે, એક અમીર
પોતાને સાચ પાદશાહત લેવાને તથા પાછો આવવાને એક દુર મુલકમાં ગઘએ.
૧૩ ને તેણે પોતાના દશ આકરોને તેડીને તેએને દશ તાલંત આપીએ, ને
તેએને કહીજે કે, હું આલું તાંહાં સુધી વેપાર કરો. ૧૪ પણ તેના રોહરના-
એએ તેની નફરત કીધી, ને તેની પાછલ કેહેણુ મોકલીને કેહેવાડીજે કે, તને
હમારી ઉપર હકુમત કરવાને હમે નથી આહતા. ૧૫ પછી તે પાદશાહત પામીને
પાછો આવીએ તારે એમ થઈજે, જે આકરોને તેણે નાણું સોંપીજે હતું, તે
હરેક વેપારમાં કેટલુંક માઘએ, એ જાણવા સાચ પોતાની પાસે તેએને બોલાવ-
વાનો હુકમ કીધો. ૧૬ તારે પેહેલાએ પાસે આવીને કહીડં કે. ખોદા-
વંદ, તારાં તાલંતે દશ તાલંત મેલવીએ. ૧૭ તારે તેણે તેને કહીજે કે,
શાખાસ, શાશ આકર, તું બહુ યોગમાં અમાનતદાર થઈએ, વાસતે દશ રોહરો
પર તું એખતીઆર કરતો રહે. ૧૮ પછી બીજાએ આવીને કહીજે કે,
ખોદાવંદ, તારાં તાલંતે પાંચ તાલંત મેલવીએ. ૧૯ ને તેણે તેને પણ
કહીજે કે, તું પણ પાંચ રોહરો પર થા. ૨૦ પછી ત્રીજાએ આવીને કહીજે કે,
ખોદાવંદ, જો, તારું તાલંત જે મેં રમાલે બાંધી મુકીજે તે એ, ૨૧ કેમકે હું
તારાથી બીધો, કારણ કે તું કહણ માણસ છે, જે તેં નથી મુકીજે તે તું લેજે, ને
જે તેં નથી વાવીજે તે તું કાપેજે. ૨૨ તારે તેણે તેને કહીજે કે, અએ ખુશા આકર,
તારાંજ મોહોથી હું તારો દનસાક કરીશ; હું કહણ માણસ છું, જે મેં નથી મુકી-
જે તે લઈજે, ને જે મેં નથી વાવીજે તે કાપુંજે, એમ તે જાણીજે? ૨૩ તો
મારું નાણું પેહેડીમાં તે કેમ નહીં મુકીજે? કે હું આવીને તે ત્રીઆજ સુધાં

માગી લેતે. ૨૪ ને પાસે ઉભા રહેનારાઓને તેણે કહીજી કે, તે તાલંત ઓની પાસેથી લેઓ, ને જેને દશ તાલંત છે તેને આપો. ૨૫ (તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, આદાવંદ, તેને તો દશ તાલંત છે.) ૨૬ કારણ કે હું તમને કહું છું જે જે હરેકની પાસે છે, તેને અપારો, ને જેની પાસે નથી, તેનું જે છે તે પણ તેની પાસેથી લેવારો. ૨૭ વધી મારા દુશમનો જે પોતા પર હુકુમત કરવા સાથે મને આહાતા નથી તેઓને હીઆં લાવીને મારી આગલ મારીનાંઓ. ૨૮ ને એ વાતો કહીને ઇશિસલેમની ગમ જતો તે આગલ ચાલીઓ. ૨૯ પછી તે એથક્કાજ તથા એથાનીઓની પાસે જૈતુન કેહેવાઓલા પાહાડ સુધી પાહોંચીઓ, તારે એમ થઈજી કે તેણે પોતાના શાગીરદોમાંના એને મોકલીને કહીજી કે, ૩૦ તમે સામાનાં ગામમાં જાઓ, તેમાં પેસતાં બાંધેલાં એક ગધેડીનાં બચાને તમે જોશો, જેપર કદી કોઈ માણસ નથી બેઠું, તેને છોડીને લાવો. ૩૧ ને જે કોઈ તમને પુછે કે, એને શા વાસતે છોડોછો? તો તમે તેને એમ કહો કે, આદાવંદને એનો ખપ છે એ સાથે. ૩૨ ને જે મોકલાઈઓ તેઓએ જોઈને એમ તેણે તેઓને કહીજી હવું તેમ કહું. ૩૩ ને બચાને તેઓ છોડતા હતા તારે તેના ધણીએ તેઓને કહીજી કે, તમે બચાને કેમ છોડોછો? ૩૪ ને તેઓએ કહીજી કે, આદાવંદને એનો ખપ છે. ૩૫ ને તેઓ તેને ઇસુની પાસે લાવીઓ, ને પોતાનાં લુંગડાં બચાં પર નાંખીને તેપર ઇસુને બેસાડીઓ. ૩૬ ને તે જતો હતો તારે તેઓએ પોતાનાં લુંગડાં રસતામાં પાથરીઓ. ૩૭ ને તે પાસે આવીઓ, ઇઆને જૈતુનના પાહાડ પરથી ઉતરવાના ઢેકાણા પર, તારે શાગીરદોની આખી જમાતે જે બધાં અચરત કામ તેઓએ કીધાં હતાં તે સાથે ખુશી કરવા તથા મોહોટે આવાજે આદાની તારીફ કરવા લાગીને કહીજી કે. ૩૮ આદાવંદનાં નામથી જે પાદશાહ આવેછે, તે મુબારક છે, આસમાનમાં શાંતી તથા ખુલંદીમાં ખુજરગી. ૩૯ ને લોકોમાંથી ફરેશીઓમાંના કેટલાએકે તેને કહીજી કે, એએ ઉસતાદ, તારા શાગીરદોને ધમકાવ. ૪૦ તારે તેણે જવાબ દીધે તેઓને કહીજી, હું તમને કહું છું કે, જે એઓ સુપ રહેશે, તો પથરો ખુમ પાડશે. ૪૧ ને પાસે આવીઓ પર તેણે રોહિર જોઈને તે બાબત રડીને કહીજી કે, ૪૨ જે તું આ તારા દાહાડમાં તારી સલામતીની વાતો જે છે તેને જાણુતે [તો કેવું શાઈ] ! પણ હવે તે તારી આંખોથી સંતાડાઈછે. ૪૩ કેમકે એવા દાહાડ તારા પર આવશે જેમાં તારા દુશમનો તારી ચારોગમ મારેઓ નાંખીને તને ઘેરશે, ને હરેક ગમથી તને બંધ કરશે. ૪૪ ને તેને તથા તારા-

માંનાં તારાં છોકરાંને જમીનની બરાબર કરશે, ને તારામાં પથર પર પથર તેઓ રહેવા નહીં દેશે, કેમકે તારી ભેટ લેવાના સમને તે જાણીઓ નહીં.

૪૫ અને મંદીરમાં પેસીને તેમાંના વેચનારાઓને તથા વેચાતું લેનારાઓને તે બાહાર કાઢાડવા લાગીઓ; ૪૬ અને તેઓને કહીજ કે, એમ લખીજે કે, ૪૫ મારું ઘર દુઆનું ઘર છે, પણ તમે એને ચોરોનું કોતર કીધું છે. ૪૭ ને રોજ રોજ મંદીરમાં તે તાલોમ આપતો હતો, તારે મુખી કાઠીનોએ તથા શાસ-તરીઓએ તથા લોકોના શેડોએ તેને મારીનાંપવાનું શોધીજ, ૪૮ પણ શું કર્યું એ તેઓને મુજબ નહીં, કેમકે બધા લોક ધીઆન લગાડીને તેનું શાંભલતા હતા.

આખ વીશમો.

અને તે દાહાડાઓમાં એક દાહાડે મંદીરમાં લોકોને તે વાંચેજ કરતો ને ખુશખબર કેહેતો હતો, તારે એમ થઈજ કે, મુખી કાઠીનો તથા શાસતરીઓ વડીલા મુધાં તેની પાસે આવીઓ. ૨ ને તેની સાથે બોલતાં કહીજે, કહીઓ એપતીઆરથી તું એ કામો કરે છે ? ઈઆ જોણે તને આ એપતીઆર આપીઓ છે તે કોણુ છે? એ હમને કેહે. ૩ તારે તેણે જવાબ આપીને તેઓને કહીજે, હું પણ તમને એક વાત પૂછવાનો છું, ને તમે મને જવાબ આપો. ૪ ઈઆહાનનું આપતીસમ આસમાનથી હતું, કે માણસોથી હતું ? ૫ તારે તેઓએ માહોમાં વીચારતાં કહીજે, જો આપણે કહીએ કે આસમાનથી, તો તે કેહેશે કે, તમે તારે કેમ તેનાપર એતકાદ નહીં કીધો ? ૬ ને જો આપણે કહીએ કે માણસોથી, તો બધા લોક આપણને પથરે મારશે, કેમકે ઈઆહાન નખી હતો, એવા તેઓને ભરોસો છે. ૭ તારે તેઓએ જવાબ આપીઓ કે, તે કાંહાંથી એ હમે જાણતા નથી. ૮ ને ઈસુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજે કે કહીઓ એપતીઆરથી હું એ કામો કરુંજ, તે હું પણ તમને નથી કેહેતો.

૯ અને લોકોને તે આ તમસીલ કેહેવા લાગીઓ કે, એક જોણે દરાખવાડી રાખો, ને માલીઓને તે સોંપીને ઘણા દાહાડા મુધી પરદેશમાં જઈ રહીઓ. ૧૦ ને મોસમ પર તેણે એક આકરને માલીઓની પાસે એ સાર મોકલીઓ કે તેઓ તેને દરાખવાડીમાંનાં કંઈ ફલ આપે, પણ માલીઓએ તેને મારીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૧ વધી તેણે ખીજોઆકર મોકલીઓ, પણ તેઓએ તેને પણ મારીને એઆખર કરીને ખાલી હાથે પાછો મોકલીઓ. ૧૨ તેણે

વહી તીજને માફલીઆ, ને તેને પણ તેઆએ ધાએલ કરીને બાહાર ફેંકીઆ. ૧૩ તારે દરાખવાડીના ધણીએ કહીજી કે, હું શું કરું? હું મારા પીઆરા બેઠાને માફલીરા, કદાચ તેઆ તેને જોઈને દબરો. ૧૪ પણ માફલીઆએ તેને દોડા તારે માહોમાં વીચાર કરીને કહીજી કે, એ વારસ છે, વાસતે આવો, આપણે એને મારીનાંખીએ, કે વારસો આપણો થઈજાય. ૧૫ ને તેઆએ તેને દરાખ વાડીમાંથી બાહાર કાઢાડીને મારી નાંખીઆ. એવાસને દરાખવાડીનો ધણી તેઆને શું કરશે? ૧૬ તે આવશે, ને તે માફલીઆને મારીનાંખશે, ને દરાખવાડી બીજાએને સોંપશે. ને તેઆએ શાંભલીને કહીજી કે, એવું ન હોજો. ૧૭ તારે તેણે તેઆ પર જોઈને કહીજી, તો જ લખેલું તે શું છે કે, “બાંધનારાઆએ જ પથરને નાપસંદ કીધો, તેજ ખુણાનું મથાણું થઈઆ.” ૧૮ જે કોઈતે પથર પર પડશે તે ભંજશે; પણ જે કોઈ પર તે પડશે, તેનો તે ચુરો કરશે. ૧૯ તારે મુખી કાઢીનોએ તથા શાસતરીઆએ જાણીજી કે, તેણે એ તમસીલ આપણી ઉપર કહી, વાસતે એઆએ તેના પર તેજ ધડી હાથો નાંખવાનું સોંધીજી, પણ લોકથી ખીધા. ૨૦ ને તેઆએ તેની રોધમાં રહીને જસુસો જે પોતાને ઢોંગથી રાસત દેખાડે તેઆને તેની વાતમાં પકડવાને માફલીઆ, એ સાર કે તેઆ તેને હાકેમનો કુદરત તથા એખતીઆમાં સોંપે. ૨૧ ને તેઆએ તેને એમ પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, હમે જાણીએછીએ કે તુ જે કહેછે ને શીખવેછે તે ઠીક છે, ને તું તરફદારી કરતો નથી, પણ સાચાધી બાદાની રાહ શીખવેછે. ૨૨ કાઈસારને કર આપવો હમને લાજમ છે કે નહીં! ૨૩ પણ તેણે તેઆનું કપટ જાણીને તેઆને કહીજી કે, તમે કેમ મારી ધમિતેહાન કરોછો? એક દીનાર મને દેખડાવો; ૨૪ એ પર કોણની સુરત તથા શીકા છે? તેઆએ જવાબ દેને કહીજી કે, કાઈસારનો. ૨૫ તારે તેણે તેઆને કહીજી, એ સાર જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જે બાદાનાં તે બાદાને આપો. ૨૬ ને લોકોની આગલ તેઆ તેની વાતો પકડી નહીં શકીઆ, ને તેના જવાબથી અચરત થઈને તેઆ સુપ રહીઆ.

૨૭ તારે સાદુકીઆ જે કહેછે કે કીઆમત નથી, તેઆમાંના કટલાએકે પાસે આવીને તેને પુછતાં કહીજી કે, ૨૮ ઉસતાદ, મુસાએ હમારે સાર લખીજી છે કે, “જો કોઈનો બાઈ અધરે છતાં મરીજાય, ને તે એઆલાદ મરીજાય, તો તેનો બાઈ તેની અધરેને લે, ને પોતાના બાઈને સાર આલાદ ઉપજાવે.” ૨૯ તો સાત બાઈ હતા, ને પેહેલો પરણીને એઆલાદ મરીગઈઆ. ૩૦ પછી

ખીજીએ તે બધાંએને લીધી, તે પણ બેએલાદ મરીગયા. ૩૧ ને ત્રીજીએ તેને લીધી. ને તેજ તરેહ સાતોએ. પણ તેએને છોકરાં થયા વીના મરીગયા. ૩૨ ને સહુથી છેલ્લી તે બધી પણ મરીગય. ૩૩ વાસતે કીઆમતમાં તેએમાંના ઢોણની બધાંએ તે થરો ? કારણ કે તે સાતોની બધાંએ થઈ હતી. ૩૪ તારે હસુએ જવાળા આવીને તેએને કહીજે કે, આ દુનીઆનાં છોકરાં પરણે, ને પરણવે. ૩૫ પણ જેએ તે દુનીઆ, તથા કીઆમત પામવા લાએક ગણારો, તેએ પરણતા નથી, ને પરણાવતા પણ નથી. ૩૬ ને તેએ પાછા મરી પણ નથી શકતા, કેમકે તેએ શીરશાતાના સરખા છે; ને કીઆમતનાં છોકરાં છતાં આદાનાં છોકરાં છે. ૩૭ ને મુસાએ પણ બહાડી પાસે આદાવંદને હાજરાહીમનો આદા તથા હસિહાકનો આદા તથા હાઆ-કુખનો આદા કહીઆથી, મરીગયાલાએ પાછા ઉઠે. એ દેખડાવીજે. ૩૮ પણ તે મરીગયાલાએનો આદા નથી, પણ જીવતાએનો છે; કેમકે સહુ તેથીજ જીવે. ૩૯ તારે શાસતરીએમાંના કેટલાએકે જવાળા દઈને કહીજે કે, ઉસ-તાદ, તેં વાળ્યી કહીજે. ૪૦ ને તારથી તેને કંઈ પુછવાની તેએએ હીમત નહીં કીધી. ૪૧ તારે તેણે તેએને કહીજે કે, ખરીસત દાઉદનો બેટો છે, એમ તેએ શા વાસતે કહેછે ? ૪૨ પણ જ્યારની કીતામમાં દાઉદ પોતે કહેછે કે, ૪૩ “ આદાવંદે મારા આદાવંદને કહીજે કે, તારા દુશમનેને હું તારું પાએતખત કરું તારાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેસ. ” ૪૪ એ સાહે દાઉદ તેને આદાવંદ કહેછે, તો તે શી તરેહ તેનો બેટો છે ? ૪૫ ને સહુ લોકના શાંબલતાંતેણે પોતાના શાગીરદને કહીજે કે, ૪૬ શાસતરીએ જેએ જામા પહેરીને ફરવા, તથા ચંદુ-ઠાંએમાં સલામો, તથા મીજલસોમાં મુખી જગીઆએ, તથા મીજ્યાની-એમાં ઊંચી જગીઆએ ચાહે, તેએથી ખબરદાર રહો. ૪૭ તેએ વીધવાએનાં ઘર આહનાંએ, ને દેખડાવવા સાહે લાંબી દુઆએ કરે, તેએ વધતી સજ પામશે.

બાળ એકવીશમો.

એને તેણે ઉપર જોઈ, ને દોલતમંદોને પોત પોતાનાં દાન બંડારમાં નાંખતા દીઠા. ૨ તારે તેણે એક દરીદરી વીધવાને પણ બે નાસરી તેમાં નાંખતી દીઠી. ૩ ને તેણે કહીજે કે, હું તમને સાચાથી કહુંછું કે, એ દરીદરી વીધ-વાએ સહુ કરતાં વધતું નાંખીજે. ૪ કેમકે તે બધાએ પોત પોતાની બરપુરી-

માંથી ખોદાની નજરમાં નાંખીજી, પણ એણે પોતાના દરીદરીપણામાંથી જે પોતાની પુંજ હતી તે સંધી નાંખી.

૫ અને મંદીર શારા પથરોથી તથા દાનોથી કેવું શોભાવાન કીધું છે, એ બાબત કેટલા એક દેહેતા હતા. ૬ તારે તેણે કહીજી કે, આ જે જે તમે જુએ છો તેમાંથી પાડી ન નંખાએ એવા પથર પર પથર રેહેવા દેવારો નહીં, એવા દાદાડા આવરો. ૭ તારે તે એ એ તેને પુછતાં કહીજી કે, ઉસતાદ, તો એ કારે થરો? ને એ થવાની તદ્દમિારી થરો તારે શ્રી નીરાણી થરો? ૮ ને તેણે કહીજી કે, તમે ન બુલાવાએ વાસતે અપરદાર રહો; કેમકે ધણુ મારાં નામથી આવીને કેહેરો કે, હું તે છજી, ને તે સમે પાસે છે, તારે તમે તે એની પાછલ જરો ના. ૯ ને જરે લડાએ એની તથા હંગામા એની અબરો શાંભલો, તારે ધભરાશો ના, કેમકે પેહેલાં એ બધાં થવાની જરૂર છે, પણ હજી આપર નથી. ૧૦ તારે તેણે તે એને કહીજી કે, મુલક મુલકને ઉલટું, તથા રાજ રાજને ઉલટું ઉડરો. ૧૧ ને કેટલે એક કેડાણે મોહોટા ધરતીકંપારા તથા દકાલો તથા મરકીએ થરો, ને બએબરેલી તથા મોહોટી નીરાણી એ આસમાનમાં દેખારો. ૧૨ પણ મારાં નામને સાજ એ સધલાં અગાઉ તે એ પોતાના હાથ તમારા પર નાંખરો, ને પાદશાહોની તથા હાકેમોની આગલ લઈએ એ પર મીજલસો તથા કેદ આના એને સાજ તમને સોંપીને સતાવરો. ૧૩ તો પણ રાહોદીને સાજ એ તમને કામ લાગરો. ૧૪ એ વાસતે જવાબ દેવા અગાઉ ચીંતા ન કરવી એ તમે પોતાનાં મનમાં ડરાવો. ૧૫ કેમકે હું તમને એવું મોહો તથા અકલ આપીરા જેને તમારા બધા દુરામનો જવાબ દઈએ એ રોકી નહીં રાકરો. ૧૬ તો પણ મા-આપ તથા ભાઈએ તથા સગાં તથા દોસતો તમને પકડાવરો, ને તમારામાંના કેટલા એકને મારો નંખાવરો. ૧૭ ને મારાં નામને સાજ સહુ તમારી દુરામની કરરો. ૧૮ પણ તમારાં માયાંનો એક નીમાલો પણ નારા નહીં થરો. ૧૯ તમે પોતાની ધીરજથી પોતાના જીવોને સંભાલી રાખો. ૨૦ ને જરે તમે ઇશાલિમને લશકરે ઘેરેલું જરો, તારે જાણો કે એનું ઉજડ થવું પાસે છે. ૨૧ તારે જે લોક ઇહુ-દામાં હોએ, તે એ પાહાડોમાં નાહારો; ને જે તેમઘે હોએ, તે એ તાંદાંથી બાહાર જએ; ને જે બાહાર છે, તે એ તેમાં ન પેસે. ૨૨ કેમકે એ સજના દાદાડા છે, કે બધાં લએલાં પુગાં થાએ. ૨૩ પણ તે દાદાડા એમાં જે ગરબ-વતી છે તથા જે ધવડાવે છે તે એને અફસોસ છે, કેમકે જમીન પર મોહોટી તંગી તથા આ લોકો પર ગજબ થરો. ૨૪ ને તલવારની ધારથી તે એ પડરો,

ને બંધવા કરી શક્યા દેશનાઓમાં લઈજવાશે, ને ગેરકોમીઓનો વખત પુરો થશે તાંહાં સુધી ઇશ્તિલામ ગેરકોમીઓથી છુંદારો. ૨૫ તારે સુરજ તથા ચાંદ તથા સીતારાઓમાં નીરાણો થશે, ૨૬ ને જમીનના લોકો પર તંગી ધબરાટ સુધાં થશે, અને દરીઆ તથા મોઝાંઓના આવાજથી, ને ખીલીક તથા જમીન પર જે ચીજો આવનાર છે તેઓની વાટજોઈઓથી, લોકોનાં મન ગતી જશે, કેમકે આ સમાનની કુદરતો હલાવાશે. ૨૭ ને તારે આદમીના બેઠાને કુદરત તથા મોહોરા જલાલથી વાદલમાં આવતો તેઓ જશે. ૨૮ ને જરે ઓ વાતો થવા માંડે, તારે ઉપર જોજો, ને તમારાં માથાં ઊંચાં કરજો, કેમકે તમારું તારણ પાસે આવેછે. ૨૯ ને તેણે તેઓને આ તમસીલ કહી કે, અંજુરનું જહાડ તથા ખીજાં સંધાં જહાડ જુઓ. ૩૦ જરે પીલા ફુટેછે, તારે તે જોઈને તમે પોતાની મેલે જાણોછો કે આવે હુનાલો પાસે છે. ૩૧ તેમજ પણ ઓઓનું થયું તમે જોશો, તારે જાણજો કે ઓદાની પાદશાહત પાસે છે. ૩૨ હું તમને ખચીત કહુંછું કે ઓ બંધાં પુરાં થવાસુધી આ પેહેડી ગુજરી નહીં જશે. ૩૩ આસમાન તથા જમીન ટકી જશે, પણ મારી વાતો નહીં ટકશે. ૩૪ ને તમારાં મન બાવરાપણથી તથા મસતપણથી તથા સંસારની ચીંતાથી કદી જડ ન થાઓ, ને તે દાહાડા તમારા પર ઓકાઓક ન આવે, વાસતે તમે પોતાને ખચરદાર રાઓ. ૩૫ કેમકે આખી જમીનની પીઠ પરના બધા રહેનારાઓ પર ફાંદાની પડે તે આવશે. ૩૬ વાસતે ઓ સઘલાં આવનારાંઓને તમે ચુકાવવા, તથા આદમીના બેઠાની આગલ ઉભા રહેવા લાઓક ગણાવવા સાચું હરવખત દુઆ માગતાં ચોકી કરો. ૩૭ તારે દીવસે મંદીરમાં તે વાઓજી કરેતો, ને રાતે બાહાર જઈને જૈતુન કેહેવાઓલા પાહાડ પર રહેતો હતો. ૩૮ ને બામદાદને વખત બધા લોક તેનું સાંભલવાને મંદીરમાં તેની પાસે આવતા હતા.

બાબ બાવીશમો.

અને બેખમીર રોટલીનું જસન પાસે આવીજી, જે પાસઆ કેહેવાઓ છે. ૨ ને મુખી કાહીનોઓ તથા સાસતરીઓઓ શોધ કીધો કે કહી રીતે તેને મારીનાંબે, કેમકે તેઓ લોકોથી ખીલીતા હતા. ૩ ને ઇહુદા જે ઇસકા-રીઓત કેહેવાતો હતો, ને જે બારમાંનો ઓક હતો, તેનામાં રોતાન પેઠા. ૪ ને તેણે જઈને મુખી કાહીનો તથા સરદારો ઓઓના ઓખતીઆરમાં તેને શી તરેહ કરે, ઓ બાબત તેઓની સાચે વાતચીત કીધી. ૫ તારે તેઓ ખુશ થઈ-

આ, ને તેને નાણું આપવાનું ઠરાવીશું. ૬ ને તેણે કચ્છલ કીધું, ને લોક ન હોય્ને તારે તેને તેઓને સોંપવાનો તેણે વગ શોધીઆ.

૭ અને બેઅમીર રોટલી, જેમાં પાસઆ મારવા બેઠાએ, તે દાહોડિ આવી-આ, ૮ તારે તેણે પીતરને તથા ઇઆહાનને માકલીને કહીજી કે, તમે જઈને આપણે સાઈ પાસઆ તઈઆર કરો કે આપણે આઈએ. ૯ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે કાંહાં તઈઆર કરીએ, તારી શી મરજી છે ? ૧૦ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, જીઆ, રોહરમાં તમારાં પેસતાં પાણીની ગાગર લઈજનાર એક માણસ તમને મલશે, તે જે ઘરમાં પેસે તેમાં તેની પાછલ તમે જાઓ. ૧૧ ને ઘરઘણીને કહો કે, ઉસતાદ તને કેહેછે કે, હું મારા શાગીરદો સાથે પાસઆ ખાજી વાસતે ઉતારો કાંહાં છે? ૧૨ ને તે તમને તઈઆર કરેલો એક માહો-યો માલ દેખાવશે, તાંહાં તઈઆર કરો. ૧૩ તારે તેઓએ જઈને તેણે તેઓને કહીજી હતું તેમ દીધું, ને પાસઆ તઈઆર કીધું.

૧૪ અને વખત થઈઆ તારે બારે રસુલો સુધાં તે ખાવા બેઠો. ૧૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, મારા સેહેવા પેહેલાં આ પાસઆ મેં તમારો સાથે માહોડી ઇછાથી ખાવા આહીજી. ૧૬ કેમકે હું તમને કહુંછી કે, આદાની પાદશાહતમાં એ પુરું કરારો તાંહાં સુધી ખીજી વાર એમાંથી હું નહીં આઈશ. ૧૭ ને તેણે પીઆલું લઈને શુકર કરીને કહીજી કે, તમે આ લેઓ, ને માહોમા વેઠેઓ. ૧૮ કેમકે હું તમને કહુંછી કે આદાની પાદશાહત આવશે, તાંહાં સુધી વધન હું નહીં પીશ. ૧૯ ને તેણે રોટલી લઈને શુકર કીધી, ને બાંજી ને તેઓને આપીને કહીજી કે, એ મારું બદન છે, જે તમારે સાઈ અપાએછે, મારી ઇઆદ-ગારીને સાઈ તમે એ કરો. ૨૦ ને આધા પછી તેણે પીઆલું પણ એજ તરેહ લઈને કહીજી કે, મારું લોહી જે તમારે સાઈ વેહેવડાવાએછે તેથી નવા બંદો-બસતનું એ પીઆલું છે. ૨૧ પણ જીઆ, જે મને પકડાવેછે તેનો હાથ મેજ પર મારી સાથે છે. ૨૨ તો આદમીનો બેયો ઠરાવેલા પરમાણે જાએછે ખરો, પણ જેનાથી તે પકડાવાએછે તે માણસને અકુસોસ છે. ૨૩ તારે તેઓ માહોમા પુછવા લાગીઆ કે, આપણામાંનો જે એ કામ કરશે તે કોણ હશે.

૨૪ અને તેઓમાં તકરાર પણ થઈ કે તેઓમાંનો કોણ માહોયો ગણાએ. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, ગેરકોમીએના પાદશાહે તેઓ પર સાહેબી કરેછે, ને જે તેઓ પર એઅલીઆર કરેછે તેઓ ઉપકારી કેહેવાએછે. ૨૬ પણ તમે એવા ન થાઓ, પણ તમારામાં જે માહોયો તે નાહાના જેવો, ને જે સરદાર

તે ચાકરના જેવા થાચ્છિ. ૨૭ કેમકે માહોટો કોણ છે? જે ખાવા બેસેછે તે, ઇચ્છા જે ચાકરી કરેછે તે? શું ખાવા બેસનાર નહીં? પણ હું તમારામાં ચાકરી કરનારના જેવા છઠ્ઠી. ૨૮ ને મારી ઇમતેહાનોમાં જે મારી સાથે રહીચ્છા તેચ્છિ તમે છો. ૨૯ ને મારા બાપે જેમ મને પાદશાહત ઇરાવી આપી છે, તેમ હું તમને ચ્છિ સારૂ ઇરાવુંછઠ્ઠી; ૩૦ કે તમે મારી પાદશાહતમાં મારી મેજ પરથી ખાચ્છિ પીચ્છિ, ને ઇસરાચ્છિલના બારો શીરકાનો ઇનસાફ કરતાં તખ્તો પર બેસો.

૩૧ અને ખોદાવંદે કહીઠ્ઠી કે, સીમાન, સીમાન, જો, રોતાને તમને ધર્મની પેઠે ચાલવાનું બહુ ચાહીઠ્ઠી છે. ૩૨ પણ તારો ચ્છિતકાદ ઘટે નહીં, વાસતે મેં તારે સારૂ દુઆ માગી છે, ને તું પાછો ફેરવાચ્છિ તારે તારા બાઈચ્છિને મજબૂત કરજે. ૩૩ તારે તેણે તેને કહીઠ્ઠી કે, ખોદાવંદ, હું તારી સાથે કેદખાનામાં તથા ખાતમાં પણ જવાને તથ્ચ્છિ આરૂ છઠ્ઠી. ૩૪ તારે તેણે કહીઠ્ઠી કે, પીતર, હું તને કહું-છઠ્ઠી કે તું મને ચ્છિલખતો નથી, ચ્છિમ તેં તણવાર મારો ઇનકાર કીધા ચ્છિગાઉ આજ મુરઘો બોલશે નહીં. ૩૫ ને તેણે તેચ્છિને કહીઠ્ઠી કે, જરે મેં તમને થેલી તથા જોહોણું તથા જોડા વગર મોકલીચ્છા હતા, તારે શું તમને કસાનો ખપ પડીચ્છિ હતા? તેચ્છિચ્છિ કહીઠ્ઠી કે, કસાનો નહીં. ૩૬ તારે તેણે તેચ્છિને કહી-ઠ્ઠી, પણ ચ્છિ જેને થેલી હોચ્છિ તે તેને લે, ને ચ્છિજ તરેહ જોહોણું, ને જેને તલ-વાર ન હોચ્છિ, તે પોતાનું લુગડું વેચીને ચ્છિક વેચાતી લે. ૩૭ કેમકે હું તમને કહુંછઠ્ઠી કે, ચ્છિ જે લખીઠ્ઠી છે તે પુરં થવું જોઈચ્છિ કે, “તે તકસીરદારોમાં ગણા-ઈચ્છિ,” કેમકે મારી બાબતની વાતો તમામ થાચ્છિ છે. ૩૮ તારે તેચ્છિચ્છિ કહીઠ્ઠી કે, ખોદાવંદ, જો, હીચ્છાં બે તલવાર છે, ને તેણે તેચ્છિને કહીઠ્ઠી, તો બસ છે.

૩૯ અને તે બાહાર જઈને મામુલ પરમાણે જૈતુતના પાહાડ પર ગઈચ્છિ, ને તેના શાગીરદ પણ તેની પાછલ ગઈચ્છિ. ૪૦ ને તે ઠેકાણે પોહીંચ્છિઆ પર તેણે તેચ્છિને કહીઠ્ઠી કે, તમે ઇમતેહાનમાં ન પેડો વાસતે દુઆ માગો. ૪૧ પછી સુમારે પથર ફેંકાચ્છિ ચ્છિટલા ટપા પર તે તેચ્છિથી આઘો ગઈચ્છિ, ને ધુટણીચ્છિ બેસીને દુઆ માગી કે, ૪૨ ચ્છિચ્છિ બાપ, જો તારી મરજી હોચ્છિ તો આ પીચ્છાલું મારી પાસેથી દુર કર; તોપણ મારો મરજી નહીં, પણ તારી થાચ્છિ. ૪૩ તારે આસમાનથી ચ્છિક ફીરેશો તોને દેખાઈચ્છિ, જે તેને કુવત આપતો હતો. ૪૪ ને તેણે બહુ રંજ ઉઠાવતાં બારી જોરથી દુઆ માગી, ને તેનો પસીનો લોહીનાં મોઠાં ટીપાં જેવા થઈને જમીન પર પડતો હતો. ૪૫ ને દુઆથી ઉઠીને તે પોતાના શાગીરદોની પાસે આવીચ્છિ, તારે તેચ્છિને

દલગીરીથી સુતેલા દીકા. ૪૬ ને તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ સુતા છો? તમે ઇમતેહાનમાં પેડા નહીં વાસેતે ઉઠીને દુઆ માગો.

૪૭ અને તે કેહેતો હતો, તારે જુઓ લોકો, તથા ઇહુદા કેહેવાઓ આર-માંનો એક તેઓની આગલ ચાલતો હતો, ને ઇસુને ચુમવા સાર તેની પાસે આવીઓ. ૪૮ પણ ઇસુએ તેને કહીજી કે, ઇહુદા, શું તું ચુમીથી આદમીના બેઠાને પકડાવેછે? ૪૯ ને જે તેની ગમના તેઓએ શું થનાર છે એ જાણીને તેને કહીજી, ખોદાવંદ, શું હમે તલવારે મારીએ? ૫૦ ને તેઓમાંના એકે સરદાર કાહીનના ચાકરને મારીને તેનો જમણો કાન કાપીનાંખીઓ. ૫૧ તારે ઇસુએ જવાબ દેધને કહીજી કે, એટલુંજ થવા દે, ને તેના કાનને અડકીને તેને સમો કીધો. ૫૨ તારે ઇસુએ પોતાની પાસે આવેલા સુખી કાહીનોને તથા મંદીરના સરદારને તથા વડીલોને કહીજી કે, જેમ ચોર પર તેમ શું તલવારે તથા સોઠા સુધાં તમે નીકલીઆ છો? ૫૩ હું હમેશાં મંદીરમાં તમારી સાથે હતો તારે તમે મારા પર હાથ લાંબો નહીં કીધો, પણ આ તમારી ઘડી, તથા અંધ-કારનો અમલ છે.

૫૪ તારે તેઓ તેને પકડીને લઈગયા, ને સરદાર કાહીનનાં ઘરમાં તેને લાવીઆ, ને પીતર આધો આધો પાછલ આવીઓ. ૫૫ ને જરે તેઓ દીવાનખાનામાં આગ સલગાવીને એકઠા બેઠા હતા, તારે પીતર પણ તેઓમાં બેસી ગઈઓ. ૫૬ તારે એક આકડીએ તેને આગ પાસે બેઠેલા જોઈને તે પર નજર રાખીને કહીજી કે, એ પણ તેની સાથે હતો. ૫૭ પણ તેણે તેનો ઇનકાર કરતાં કહીજી કે, અએ બહરી, હું તેને ઓળખતો નથી. ૫૮ ને થોડીવાર પછી બીજાએ તેને જોઈને કહીજી કે, તું પણ તેઓમાંનો છે; તારે પીતરે તેને કહીજી કે, અએ માણસ, હું નહીં. ૫૯ ને ઘડીએક પછી એક બીજાએ નીરાયે થઈને કહીજી કે, અરાખર એપણ તેની સાથે હતો, કેમકે એ ગાલીલનો છે. ૬૦ તારે પીતરે કહીજી કે, અએ માણસ, તું જે કેહેછે તે હું નથી જાણતો; ને તેના એમ કેહેતાંજ તુરત મુરઘો બોલીઓ. ૬૧ પછી ખોદાવંદે ફરીને પીતર પર જોઈ, ને ખોદાવંદે જે વાત તેને કહી હતી કે, મુર-ઘો બોલીઆ પેહેલાં તરણ વાર તું મારો ઇનકાર કરશે, તે પીતરે ઇઆદ કીધી. ૬૨ તારે પીતર બાહાર જઈને ઘણું રડીઓ.

૬૩ અને જે માણસોએ ઇસુને રાખીઓ હતો, તેઓએ તેની મસખરી કરીને ફટકા મારીઓ. ૬૪ ને તેના પર અંધારી બાંધીને તેના માથે પર

મારીચ્છા, ને તેચ્છાચ્છે તેને કહીજી છે, તથા અત કર છે જેણે તેને મારીચ્છા તે ક્ષણ છે ? ૬૫ ને નીંદા કરતાં તેચ્છાચ્છે તેને ઉલટું બીજું ઘણું કહીજી.

૬૬ અને દાહોડા ઉગીચ્છા તારે લોકના વડીલા તથા મુખી કાહીનો તથા શાસતરીચ્છા ચ્છેકા થઈચ્છા, ને પોતાની મોજલસમાં તેને લઈજીને કહીજી છે, ૬૭ શું તું ખરીસત છે ? હમને કહે; ને તેણે તેચ્છાને કહીજી છે, જે હું તમને કહું તો પણ તમે ચ્છેતકાદ કરસો નહીં. ૬૮ ને જે હું પણ તમને પુછીશ તો તમે મને જવાબ દેતાર ધિચ્છા મુકી દેતાર નથી. ૬૯ આ પછી આદમીનો બેટો આદાની કુદરતની જમણી ગમ બેસરો. ૭૦ તારે બધાચ્છે કહીજી, તો તું શું આદાનો બેટો છે ? ને તેણે તેચ્છાને કહીજી છે, તમે કહોછો તેજ હું છજી. ૭૧ ને તેચ્છાચ્છે કહીજી છે, હમારે ગહવાધની વધતી શી જર છે ? કેમકે હમે પોતે ચ્છેનાં માહોથી શાંભલીજી છે.

બાબ તેવીશમો.

અને તેચ્છાના બધા લોક ઉઠીને તેને પીલત પાસે લઈજીચ્છા. ૨ પછી તેચ્છાચ્છે તેના પર તોહોમત મુકવા લાગીને કહીજી છે, ચ્છે લોકોને ભુલાવેછે, તથા પોતે ખરીસત પાદશાહ છે ચ્છેમ કહીને કાઠસારને કર આપવાને વારતાં હમે ચ્છેને દોઢા છે. ૩ તારે પીલતે તેને પુછીડું છે, તું શું ઇહુદીચ્છાનો પાદશાહ છે ? ને તેણે જવાબ આપીને તેને કહીજી છે, તું કહેછે તેજ. ૪ તારે પીલતે મુખી કાહીનોને તથા લોકોને કહીજી છે, ચ્છે માણસમાં કંઈ તકસીર હું જોતો નથી. ૫ પણ તેચ્છાચ્છે વધતાં જોરથી કહીડું છે, ગાલીલથી માંડીને હિઆં લગણુ આપ્પા ઇહુદામાં શીખવતાં લોકોને તે ઉશકેરેછે. ૬ ને ગાલીલનું શાંભલીને પીલતે પુછીડું છે, ચ્છે માણસ શું ગાલીલનો છે ? ૭ ને તે હોરેદના ચ્છેખતીઆરમાંનો છે, ચ્છે જાણીચ્છા પર તેણે તેને હોરેદની પાસે માકલીચ્છા, જે પોતે પણ તે દાહાડચ્છામાં ઇશાલેમમાં હતો.

૮ અને હોરેદ ઇસુને જોધને ઘણો ખુશ થઈચ્છા, કેમકે તેની બાબત ઘણું શાંભલીચ્છાથી તેને જોવાને લાંબી મુદતથી આહાતો હતો, ને તેથી બનેલા કંઈ માજેજ જોવાની ઉમેદ રાખતો હતો. ૯ ને તેણે તેને ઘણી વાતો બાબત પુછીજી, પણ તેણે તેને કંઈ જવાબ દીધો નહીં. ૧૦ ને મુખી કાહીનોચ્છે તથા શાસતરીચ્છાચ્છે ઉભા રહીને જોરથી તેના પર બેટો મુકીચ્છા. ૧૧ તારે હોરેદે પોતાના સીપાઈચ્છા સુધાં તેને વગાડીને તથા મરાખરી કરીને, તેને

ચલકતું લુગડું પેહેરાવીજી, ને તેને પીલતની પાસે પાછો માકલીઆ. ૧૨ ને તેજ દાહડે પીલત તથા હેરોદ દોસત થઈઆ, કેમકે તેની અગાઉ તેઆ વચે દુરામની હતી.

૧૩ અને પીલતે મુખી કાહીનોને તથા સરદારોને તથા લોકોને અંકડા તેડીને, ૧૪ તેઆને કહીજી કે, તમે અંક માણસને લોકોને ભુલાવનારના જેવા મારી પાસે લાવીઆ છો, ને જીઆ, મેં તમારી આગલ અંકની તજવીજ કીધા પર તમે જે તોહોમતો અંકના પર મુકી તે આખત અંક માણસમાં કંઈ તકસીર મેં દીઠી નથી. ૧૫ ને હેરોદે પણ નથી દીઠી, કારણ કે મેં તમને તેની પાસે માકલીઆ હતા, ને જીઆ, તેણે અંકના મરવા લાઅંક કંઈ કીધું નથી. ૧૬ વાસતે સજા કરીને અંકને હું મુકી દઈશ. ૧૭ કેમકે તેને તે જસનમાં તેઆને સાઈ અંકને મુકી દેવો પડતો હતો. ૧૮ તારે તે અંકાઅંક અંકદમ પોકાર મારીને કહીજી કે, અંકને લઈ જા, ને આરાખસને હમારે સાઈ મુકી દે. ૧૯ (રોહેરમાં હંગામો તથા ખુન કીધાથી કેદખાનામાં તે નંખાઈઆ હતો.) ૨૦ તારે પીલતે ઇસુને મુકી દેવા આહીને બીજીવાર તેઆને કહીજી; ૨૧ પણ તેઆઅંક પોકાર મારીને કહીજી કે, અંકને કહસ પર જડ. ૨૨ ને તેણે તીજીવાર તેઆને કહીજી કે, શા વાસતે? અંકે શું ખુરં કીધું છે? અંકમાં મરવાને લાઅંકની કંઈ તકસીર મેં જોઈ નથી, વાસતે હું અંકને સજા દઈને મુકી દઈશ. ૨૩ ને તેને કહસ પર જડાવવાને તેઆઅંક હોઠથી માહોટે આવાજે માગીજી; ને તેઆનું તથા મુખી કાહીનોનું બોલવું આવીજી. ૨૪ તારે તેઆના માગીઆ પરમાણે થવા સાઈ પીલતે ડરાવીજી. ૨૫ ને હંગામા તથા ખુનને સાઈ કેદખાનામાં જે નંખાઈઆ હતો, ને જેને તેઆઅંક માગીઆ તેને તેણે તેઆને સાઈ મુકી દીધો, પણ ઇસુને તેઆની મરજી પરમાણે સોંપી દીધો. ૨૬ ને તેઆ તેને લઈ જતા હતા, તારે સીમાન કુરેનીને ગામડાંઆથી આવતાં તેઆઅંક વેડે પકડીઆ, ને ઇસુની પછવાડે જઈકવાને કહસ તે પર મુકીઆ. ૨૭ ને લોકોની ઘણી બીડ, તથા તેને સાઈ રડતાં ને વીલાપ કરતાં અધરાં પણ તેની પાછલ ગઈઆ. ૨૮ ને ઇસુઅંક તેઆની ગમ કરીને કહીજી કે, અંક ઇશાલિમની દીકરીઆ, મારે સાઈ તારેડો, પણ પોતાને સાઈ તથા પોતાનાં અંકાઅંકને સાઈ રેડો. ૨૯ કેમકે જીઆ, અંકવા દાહાડા આવેછે જેમાં તેઆ કેહેરો કે, જે વાંહાંજણીઓ, તથા જે પેટાઅંક નથી જણીજી, તથા જે થાનોઅંક નથી ધવાડીજી, તેઓ મુખારક છે. ૩૦ તારે તેઓ પાહાડોને કેહેવા

લાગશે કે, હમ પર પડે, ને ટેકરાઓને ફેરો કે, હમને ઢાંકો. ૩૧ કેમકે જો લીલાં જાહાડ પર તેઓ એવાં કરેછે, તો સુકાંપર શું થશે? ૩૨ ને તેની સાથે મારીનંખાવવાને એ તકસીરદારો લઈ જવાઈઆ.

૩૩ અને જેનું નામ જોપરીનું ડેકાણું ફેલાયું છે તાંહાં પોહોચીને તેઓએ તેને તથા તે તકસીરદારોને, એકને તેની જમણી ગમ ને બીજાને ડાબી ગમ કરીને જડીઆ. ૩૪ તારે ઇસુએ કહીજે કે, અમે બાપ, જે તેઓ કરેછે, તે તેઓ જાણતા નથી, વાસતે તેઓને માફ કર: પછી તેઓએ તેનાં લુગડાં વેહેંચીને સરત નાંખી. ૩૫ ને જોડો જોતાં ઉભા રહીઆ, ને સરદારોએ પણ તેઓ સાથે મસખરી કરીને કહીજે કે, એણે બીજાઓને બચાવીઆ, એ જો જોદાનો પસંદ કરેલો ખરીસત છે, તો પોતાને બચાવે. ૩૬ ને સીપાઈએ પણ તેની મસખરી કરતા પાસે આવીઆ, ને તેને સરદાર આપવાનું કીધું, ૩૭ ને કહીજે કે, જો તું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે, તો પોતાને બચાવ. ૩૮ ને હેલલાસી તથા રૂમી તથા હેબરી અખશરોમાં લખેલું પતર તેની ઉપર હતું કે, એ ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે. ૩૯ ને તકસીરદારો જે લટકાવીઆ હતા, તેઓમાંના એકે તેની નીંદા કરીને કહીજે કે, જો તું ખરીસત છે, તો પોતાને તથા હમને બચાવ. ૪૦ પણ બીજાએ જવાબ દીધે તેને ધમકાવીને કહીજે કે, તું એજ સજામાં છતાં શું જોદાથી બીહીતો નથી? ૪૧ ને આપણે તો વાજબીથી, કેમકે આપણે આપણાં કામનાં ફલ પામીએછીએ, પણ આ માણસે કંઈ નાલાયક નથી કીધું. ૪૨ ને તેણે ઇસુને કહીજે કે, અમે જોદાવંદ, જરે તું તારી પાદશાહતમાં પોહોચે, તારે મને ઇઆદ કરજે. ૪૩ ને ઇસુએ તેને કહીજે કે, હું તને ખચીત કહુંછું કે, આજ તું મારી સાથે પારાદધસમાં થશે.

૪૪ અને આશરે બપોરથી તે તીજ પોહાર સુધી આખી જમીનપર અંધકાર થઈઆ. ૪૫ ને સુરજ અંધરાઈઆ, તથા મંદીરનો પડો વચેથી ફાટી ગઈઆ. ૪૬ ને ઇસુએ જોહોટે આવાજે જુમ પાડતાં કહીજે કે, અમે બાપ, મારો રૂહ હું તારા હાથોમાં સોંપુછું; ને એમ કહીને પરાણ છોડીઆ. ૪૭ તારે જમાદારે જે થઈજે તે જોઈને જોદાની તારીફ કીધી, ને કહીજે કે, ખેરાક એ રાખસ રાસત હતો. ૪૮ ને તે જોવા સાર જે જોડા એકલા થઈઆ હતા તે બધા તે થયેલાં કામ જોઈને પોતાની છાતી કુટતા પાછા ગઈઆ. ૪૯ ને સઘલા તેના એલખીતા, તથા જે બધરાં ગાલી-

લથી તેની પાછલ આવીઆં હતાં, તેઓ તે જોતાં આધાં ઉભાં રહીઆં હતાં.

૫૦ અને જુઓ, ઇહુદીઓના આરીમથાઈ શેહેરનો ઇડિસક્ર નામે એક માણસ જે પરધાન, ને જે નેક તથા રાસત રાખસ હતો. ૫૧ તેણે તેઓના વીચાર તથા કામ કબ્જલ નહીં કીધાં; ને તે પોતે પણ ઓદાની પાદશા-હતની રાહ જોતો હતો. ૫૨ તેણે પીલત પાસે જઈને ઇસિનું મુડું માગીજી. ૫૩ ને તેણે તેને ઉતારી લઈને લુગડે વીટાલીજી, ને પથરમાં ઓદેલી કબરમાં તેને મુકીજી, જેમાં કદી કોઈને મુકેલું નહીં હતું. ૫૪ ને તઈઆરી કરવાનો દાહોડો તે હતો, ને સખતનો દાહોડો પણ થવા આવીઓ. ૫૫ ને બધરિં પણ જે તેની સાથે ગાલીલથી આવીઆં હતાં, તેઓએ પાછલ આવીને કબર તથા તેનું મુડું કેમ મુકાઈએ એ જોઈજી. ૫૬ ને પાછાં જઈને ખુરાઓ તથા અતોરો તઈઆર કીધાં, તોપણ હુકમ પરમાણે સખતને દાહોડે આરામ લીધો.

બાબ ચોવીશમો.

અને હપતાને પેહેલે દાહોડે તેઓએ જે ખુરાઓ તઈઆર કીધી, તે લઈને તેઓ તથા તેઓની સાથે કેટલાએક બીજાં મોટી સહવારે કબરની પાસે આવીઆ. ૨ ને તેઓએ કબર પરથી પથર ગબડાવેલો દીધો. ૩ ને તેઓએ માહે પેસીને ઓદવંદ ઇસિનું મુડું દીધું નહીં. ૪ ને તે બાબત તેઓ ધણા ધબરાટમાં હતાં, તારે એમ થઈજી કે, જુઓ, એ જાણુ ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા તેઓની પાસે ઉભા રહીઆ. ૫ ને તેઓ બીહીતાં ને જમીન સુધી મોહો ભર પડતાં હતાં, તારે તેઓએ તેઓને કહીજી કે, મરીગએલાઓમાં તમે જીવતાને કેમ રોધોછો? ૬ તે હીઆં નથી, પણ ઉઠીઓ છે, તે ગાલીલમાં હતો તારે તેણે તમને જે કહીજી હતું તે ઇઆદ કરો, ૭ કે પાપી માણસોના હાથમાં આદમીના એટાને સોંપાવું, ને કઈસ પર જડા-વું, ને તીજે દાહોડે પાછા ઉઠવું જરૂર છે. ૮ તારે તેઓએ તેની વાતો ઇઆદ કીધી. ૯ ને કબર પાસેથી પાછાં જઈને અગીઆરને તથા બીજાં મહુને તેઓએ તે બધી બબર કહી. ૧૦ ને મરીઅમ માગદલીન, તથા ઇઆહના તથા ઇઆકુબની મા મરીઅમ, તથા તેઓ સુધાં જે બીજાં હતાં, તેઓએ રસુલોને એ વાતો કહી. ૧૧ પણ તેઓની આગલ તેઓની વાતો ગપના જેવી લાગી, ને તેઓએ તેઓનું ન માનીજી. ૧૨ તારે પીતર ઉઠીને

કબર પાસે દોડીએ, ને નીચો વકીને મુડદાનાં લુગડાંને એક ગમ મુકેલાં દીઠાં, ને જે થઈએ તે આખત તે પોતામાં તાજુથ થતો પાછો ગઈએ.

૧૩ અને જુએ, તેજ દાહોડે તેઓમાંના એ જાણુ ઇમાસ નામે એક ગામમાં જતા હતા, જે ઇશ્રાલિમથી ૨૦૦ ઇમિતાદીઆ વેગલું હતું. ૧૪ ને જે બધાં થઈએ, તે આખત તેઓ માહોમા વાતચીત કરતા હતા. ૧૫ ને તેઓ માહોમા વાત કરતા તથા વીચાર કાઢાડતા હતા, તારે એમ થઈએ કે ઇસુ પોતે પાસે આવીને તેઓની સાથે આવીએ. ૧૬ પણ તેઓની આંખો રોકાઈ કે તેઓ તેને આંખો નહીં. ૧૭ તારે તેણે તેઓને કહીએ કે, તમે આંખો આંખો શી વાતો ચલાવોછો, ને ઉદાસ કેમ થાઓછો? ૧૮ કહીએ પા નામે તેઓમાંના એકે જવાબ આપીને તેને કહીએ કે, તું શું ઇશ્રાલિમમાં કેવલ પરદેશી છે, ને આ દાહાડાઓમાં જે કામો તાંહાં બનીએ તે નથી જાણુતો? ૧૯ ને તેણે તેઓને કહીએ કે, કીએ કામ? તારે તેઓએ તેને કહીએ કે, ઇસુ નાજરી આખતનાં, જે જોદાની આગલ તથા કુલે લોકોની આગલ કામમાં તથા વાતમાં કુવતમંદ નથી હતો. ૨૦ ને મુખી કાહીનોએ તથા હમારા સરદારોએ તેને મરણની સજાને સાફ સોંપીએ, ને તેને ક્રેસ પર જડીએ. ૨૧ ને હમે ઉમેદ રાખતા હતા કે ઇસિરાએલને અચાવનાર તે છે; એ સરવવાત ઉપરાંત એ કામો બનીએને આજ તોજે દાહોડે થઈએછે. ૨૨ વકી, હમારામાંનાં કેટલાંએક બહારાંએ હમને તાજુથ કીધા, જેઓ માહોદી સહવારે કબરની પાસે હતાં. ૨૩ ને તેનું મુડું ન દીઠા પર આવીને કહીએ કે તેઓએ ફરેશતાઓને જોઈએ, જેઓએ કહીએ કે તે જીવતો છે. ૨૪ ને હમારા સાથીઓમાંના કેટલાંએક કબર પાસે ગઈએ ને જેમ બહારાંએ કહીએ હતું તેમ તેઓએ દીઠું, પણ તેને ન દીડો. ૨૫ તારે તેણે તેઓને કહીએ કે, એએ મુરખો, તથા નબીઓએ જે બધું કહીએ છે તે પર એતકાદ કરવાને મુસત મનવાલાઓ, ૨૬ શું ખરીસતને સેહેવાં, ને પોતાના જલ્લાલમાં પેસવું જોઈતું નહીં હતું? ૨૭ ને તેણે મુસા તથા કુલે નબીઓથી માંડીને પોતા આખત બધી કીતાબોમાં જે વાતો છે તે તેઓને સમજાવી. ૨૮ ને તેઓ જે ગામમાં જતા હતા તેની પાસે પોહોંચીએ પર તેણે આગલ જવાનું કીધું. ૨૯ પણ તેઓએ તેની આજુ કરીને કહીએ કે, હમારી સાથે રહે, કારણ કે સાંહાંજ પડવા આવી છે, ને દાહોડે ઢલીએ છે. તારે તે તેઓની સાથે રહેવાને પેઠો. ૩૦ પછી તે તેઓની સાથે ખાવા બેઠો તારે એમ થઈએ કે તેણે

રોટલી લઈને સુકર કીધી, ને ભાંજીને તેઓને આપી. ૩૧ તારે તેઓની આંખો ઉઘડાઈ, ને તેઓએ તેને આલખીઓ; ને તે તેઓની નજરથી ગેય થઈઓ. ૩૨ તારે તેઓએ માહોમા કહીજી કે, તે જરે રસતામાં આપણી સાથે વાતો કરતો હતો, ને કીતાઓના માએના આપણને કેહેતો હતો, તારે શું આપણા મન આપણામાં બલતાં નહીં હતાં? ૩૩ ને તેજ ઘડી તેઓ ઉઠીને પાછા ઇશાલિમમાં ગઈઆ, ને અગીઆરેને તથા તેઓના સાથીઓને એકઠા થએલા જોઈને કહીજી કે, ૩૪ આદાવંદ એરાક પાછો ઉઠીઓ છે, ને સીમાનેને દેખાઈઓ છે. ૩૫ ને રસતામાં જે થઈઆં તે, ને રોટલી ભાંજતાં જે તરેહ તે તેઓથી આલખાઈઓ એ તેઓએ વીગતવાર કહીઆં.

૩૬ અને તેઓ એ વાતો કેહેતા હતા તારે ઇસુ પોતે તેઓની વચે ઉભો રહીઓ, ને તેઓને કહીજી કે, તમારી સલામતી થાએ. ૩૭ પણ તેઓએ ધાભરા તથા બીધેલા થઈને વીચારીજી કે રહ જોઈઓ છે. ૩૮ તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમે કેમ ધભરાએલા છો? ને તમારાં મનમાં શા વાસ-તે વીચારો ઉઠે? મારા હાથ તથા મારા પગ જુઓ, કે હું પોતેજ છજી; ૩૯ મને અડકો ને જુઓ, કેમકે તમે મને જેમ જુઓછો તેમ રહેને ગોરા તથા હાડકાં નથી. ૪૦ ને એ કહીને તેણે હાથ પગ તેઓને દેખાડીઆ. ૪૧ ને તેઓ ખુશીને લીધે હજી એતઆર કરતા નહીં હતા, ને તાજુબ કરતા હતા; તારે તેણે તેઓને કહીજી કે, તમારી પાસે હીઆં કંઈ આવાનું છે? ૪૨ ને તેઓએ ભુંજેલી માછલીનો તથા મધના ચકાનો કકડો તેને આપીઓ. ૪૩ ને તે લઈને તેણે તેઓની સાહામાં આપું.

૪૪ અને તેણે તેઓને કહીજી કે, હું તમારી સાથે હતો તારે જે વાતો તમને કહી તે એજ છે, કે મુસાની તોરતમાં તથા નબીઓની કીતાઓમાં તથા જુદા-રમાં જે મારી બાબત લખેલું છે તે બધું પુરું થવાની જરૂર છે. ૪૫ તારે તેઓ કીતાઓ સમજે વાસતે તેણે તેઓની સમજ ઉઘાડી. ૪૬ પછી તેણે તેઓને કહીજી કે, એવું લખીજી છે; ને જરૂર હતી કે ખરીસત એવું સેહે તથા તોજે દાહોડે મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠે. ૪૭ ને ઇશાલિમથી માંડીને કુલે લોકોમાં તોળા તથા ગુનાહોની માફી તેનાં નામથી જાહેર કરવી જોઈએ. ૪૮ ને આ વાતોના સાહેદ તમે છો. ૪૯ ને જુઓ, હું મારા આપનું વચન તમ પર મોકલુંછજી, પણ તમે ઉપરથી કુવત પામો તાંહાં સુધી ઇશાલિમ રોહે-રમાં રહેજો.

૫૦ અને તે તેઓને બેથાનીઆ મુખી બાહાર લઈ ગઈઓ, ને પોતાના હાથ ઉઘાડીને તેઓને બરકત આપી. ૫૧ ને તે તેઓને બરકત આપતો હતો તારે એમ થઈ જ કે તે તેઓથી જુદા થઈઓ, ને આસમાનમાં ઉપર લેવાઈઓ. ૨૫ તારે તેઓ તેની બંદગી કરતા મોટી ખુશીથી હરિશલિમમાં પાછા ગઈઓ. ૫૩ ને ઝાદાને વખાણતા તથા મુબારક કહેતા હમેશા મંદીરમાં રહેતા હતા. આમીન.

ઈઝોહાનની ઈજલ.

બાબ પેહેલો.

૨૩માં કલામ હતો, ને તે કલામ ઝાદાની સાથે હતો, ને તે કલામ ઝાદા હતો. ૨ તેજ ૨૩માં ઝાદા સાથે હતો. ૩ બધી ચીજો તેનાથી બની, ઇઆને જે કંઈ બની જ તે તેના બીના બની જ નથી. ૪ તેમાં જીંદગી હતી, ને તે જીંદગી આદમીઓની રોશની હતી. ૫ ને તે રોશની અંધારામાં ચમકે છે, પણ અંધારાએ તેને કચ્છ કીધી નહીં.

૬ ઝાદાની તરફથી મોકલેલો એક માણસ હતો, જેનું નામ ઇઝોહાન હતું. ૭ તે શાહેદ થઈને રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ, એ વાસતે કે સરવે તેની મારફત એતકાદ લાવે. ૮ તે ખુદ રોશનો નહીં હતી, પણ તે રોશની બાબત શાહેદી આપવાને આવીઓ હતો. ૯ હર આદમી જે દુનીઆમાં આવે છે તેને જે રોશન કરે છે તેજ ખરી રોશની છે. ૧૦ તે દુનીઆમાં હતો, ને દુનીઆ તેનાથી બની, પણ દુનીઆએ તેને જાણીઓ નહીં. ૧૧ તે પોતાનાની પાસે આવીઓ, પણ તેના પોતાનાએ તેને કચ્છ કીધો નહીં. ૧૨ પણ જીજ્ઞાસાએ તેને કચ્છ કીધો, ઇઆને તેનાં નામ પર એતકાદ કીધો, તેજાને તેણે ઝાદાનાં ફરજંદ થવાનો એખતીઆર આપીઓ. ૧૩ તેઓ ન લોહીથી, કે ન જીસમની બાહેરાથી, કે ન આદમીના આહવાથી, મગર ઝાદાથી જનમીઆ હતા.

૧૪ અને તે કલામ બદન સાથે થઈઓ, ને હમારામાં વસતી કીધી, ને
JOHN.

બાપના એકાકીજનીતની બુજ્જગી સરખી હમે તેની બુજ્જગી જોઈ, તે ફજલ તથા સાચાઈથી બરપુર હતો.

૧૫ હિમ્મોહાને તેની બાબત ગહવાઈ પુરી, ને પોકારીને કહીજીંકે, જેની બાબત મેં કહીજીંકે, મારી પાછલ જે આવેછે તે મારાથી આગલ થઈગ્યા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, તે એજ છે. ૧૬ ને હમે સહુ તેની બરપુરીમાંથી ફજલ પર ફજલ પામીઆ છઈએ. ૧૭ કેમકે તોરત મુસાની મારફતે અપાઈ, પણ ફજલ તથા સાચાપણું ઇસુ ખરીસતથી થઈજી. ૧૮ ખોદાને કદી ઢોઢાએ દીડો નથી; એકાકીજનીત બેઠાએ, જે બાપની સોહોડમાં છે, તેણેજ તેને જાહેર કીધો છે.

૧૯ અને જારે ઇહુદીઓએ ઇશિરાલિમથી કાહીનોને તથા લેવીઓને હિમ્મોહાનને પુછવા સાર મોકલીઆ કે, તું કોણ છે? તારે તેની ગહવાઈ એ હતી. ૨૦ ને તેણે કબુલ કીધું, ને ઇંકાર કીધો નહીં, પણ કબુલ કીધું કે, હું તે ખરીસત નથી. ૨૧ ને તેઓએ તેને પુછીજી, તો કોણ? શું તું એલીઆ છે? ને તેણે કહીજીંકે, ના. તો શું તું તે નથી છે? ને તેણે જવાબ દીધો કે, ના. ૨૨ તારે તેઓએ તેને કહીજીંકે, જેઓએ હમને મોકલીઆ તેઓને હમો જવાબ આપીએ વાસતે તું કોણ છે? તું પોતા બાબત શું કહેછે? ૨૩ તેણે કહીજીંકે, ઇસાહઆ નથીએ જેમ કહીજીંકે, “ખોદાવંદની રાહ સીધી કરો,” તેમ રાતમાં પોકાર કરનારનો અવાજ હું છજીં. ૨૪ ને જેઓ મોકલાઈઆ હતા તેઓ ફરોશીઓમાંતા હતા. ૨૫ ને તેઓએ તેને પુછીજી, ને તેને કહીજીંકે, અગર તું તે ખરીસત નથી, કે ન એલીઆ, કે ન તે નથી, તો તું બાપતીસમા કેમ કરેછે? ૨૬ હિમ્મોહાને તેઓને જવાબ આપીને કહીજીંકે, હું પાણીએ બાપતીસમા કરુંછજી, પણ તમારામાં એક હમો રહેછે, જેને તમે નથી જાણતા. ૨૭ તેજ એ છે કે જે મારી પાછલ આવીઆ છતાં મારાથી આગલ થઈગ્યા, તેનાં ચંપલના બંધ છોડવા લાએક હું નથી. ૨૮ હિમ્મરદનને પેલેપાર બેથાબારમાં જાંહાં હિમ્મોહાન બાપતીસમા કરતો હતો, તાંહાં એ બધું થઈજીં.

૨૯ બીજે દાહોડે હિમ્મોહાને પોતાની પાસે ઇસુને આવતો જોઈને કહીજીંકે, જુઓ, ખોદાનું હલવાન જે દુનીઆનું પાપ લઈ જાએછે. ૩૦ જેની બાબત મેં કહીજીંકે, મારી પાછલ એવો રાખસ આવેછે કે જે મારી આગલ થઈગ્યા, કેમકે તે મારાથી અગાઉ હતો, એજ તે છે. ૩૧ ને મેં તેને જાણીએ નહીં, પણ તે ઇસાએલને જાહેર થનાર છે, એ કારણ વાસતે હું

આવીને પાણીએ આપતીસમા કહ્યું. ૩૨ ને ધર્મોહાને ગહવાઈ આપીને કહીજે કે, રહને અશુભરની પેઠે આસમાનથી ઉતરતો મેં દીક્ષે, ને તે પર તેરહી-આ. ૩૩ ને મેં તેને જાણીઆ નહીં, પણ જોએ મને પાણીએ આપતીસમા કરવાને મોકલીઆ, તેણે મને કહીજે કે, જેના પર રહને ઉતરતો તથા તે પર રહેતો તું જીએ, તેજ પાક રહથી આપતીસમા કરનાર છે. ૩૪ ને મેં દીક્ષું, ને ગહવાઈ પુરી કે એ ખોદાનો બેગો છે.

૩૫ બીજે દાહોડે ધર્મોહાન પોતાના શાગીરદોમાંના બે મુધાં ફરી ઉભો રહી-આ હતો. ૩૬ ને તેણે ધસુને ચાલતો જોઈને કહીજે કે, જીઆ, ખોદાનું હલવાન. ૩૭ ને તે બે શાગીરદોએ તેનું બોલવું શાંભલીજે, ને તેઓ ધસુની પાછલ ગઈઆ. ૩૮ તારે ધસુએ ફરીને તેઓને પાછલ આવતા જોઈને તેઓને કહીજે કે, તમે શું શોધોછેઆ? ને તેઓએ તેને કહીજે કે, રાખી, ધર્માને ઉસતાદ, તું કાંહાં રહેછે? ૩૯ તેણે તેઓને કહીજે કે, આવીને જીઆ. તેઓ આવીઆ, ને જાંહાં તે રહેતો હતો તે જોઈજે, ને તે દાહોડે તેની સાથે રહીઆ, કેમકે શુભરે પાછલા પોહર થઈઆ હતો. ૪૦ જે બે ધર્મોહાનનું શાંભલીને તેની પાછલ ગઈઆ, તેઓમાંનો એક સીમાન પીતરનો ભાઈઆંદર હતો. ૪૧ તે પેહેલાં પોતાના ભાઈ સીમાનને મલીઆ, ને તેને કહીજે કે, મસીહાને, ધર્માને તે અરીસતને હમે દીક્ષે છે. ૪૨ ને તે તેને ધસુની પાસે લઈ આવીઆ; ને ધસુએ તેને જોઈને કહીજે કે, તું ધર્મોહાનો દીકરો સીમાન છે, તું કેહાં કેહેવારો, જેની માએની પથર છે.

૪૩ બીજે દાહોડે ધસુએ ગાલીલ જવાને ચાહીજે, ને ફીલપને જોઈને તેને કહીજે કે મારી પાછલ આવ. ૪૪ એએ એ ફીલપ આંદર તથા પીતરના બેથ-સાધદા રોહરનો હતો. ૪૫ ફીલપ નાથાનેલને મલીઆ, ને તેને કહીજે કે, તોરતમાં જેની આખત મુસાએ તથા નબીઓએ પણ લખીજે તે નાબરેથના ધસુ, હઉસફના બેગને હમે દીક્ષે છે. ૪૬ ને નાથાનેલ તેને કહીજે કે, નાબરેથથી કંઈ શાઈ નીકલી રાકેછે? ફીલપે તેને કહીજે કે, આવીનેજો. ૪૭ ધસુએ નાથાનેલને પોતાની પાસે આવતો જોઈને તેની આખત કહીજે કે, જીઆ, અરો ધસરાએલી, જેનામાં કપટ નથી. ૪૮ નાથાનેલ તેને કહીજે કે, તું મને કાંહાંથી જાણેછે? ને ધસુએ જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, ફીલપે તને તેડીઆ અગાઉ, જરે તું અંજીરી તલે હતો તારે મેં તને દીક્ષે. ૪૯ નાથાનેલ જવાબમાં તેને કહીજે કે, રાખી, તું ખોદાનો બેગો છે, તું ધસરાએલનો પાદશાહ છે.

૫૦ ને હસુએ જ્યાં આપીને તેને કહીજે કે, તને અંજીરી તણે દીધા, મેં તને એવું કહીઆથી શું તું એતકાદ લાવેછે? એ કરતાં તું મોહોટાં કામ જોરો. ૫૧ ને તેણે તેને કહીજે કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે હવે પછી આસમાન ઉઘેડું, ને ખાદાના ફીરશતાએને આદમીના બેઠા ઉપર ચહડતા તથા ઉતરતા તમે જોરો.

બાબ બીજો.

અને તીજે દાહોડે ગાલીલના કાનામાં લગનહતાં, ને હસુની મા તાંહાં હતી. ૨ ને હસુને તથા તેના શાગીરદોને તે લગનમાં નોતરીઆ હતા. ૩ ને વધન ખપીગઈઓ તારે હસુની માએ તેને કહીજે કે, તેઓ પાસે વધન નથી. ૪ હસુએ તેને કહીજે કે, આઈ, મારે તારી સાથે શું છે? મારો વખત હજી નથી આવીઓ. ૫ તેની માએ ચાકરોને કહીજે કે, જે કંઈ એ તમને કહે તે કરો. ૬ તારે હહુદીઓની પાક કરવાની રીત પરમાણે પથરનાં છ કુંડાં પાણીનાં તાંહાં મુકેલાં હતાં, તે હરેકમાં બે કે તણ મણ માતું હતું. ૭ હસુએ તેઓને કહીજે કે, એ કુંડાં પાણીએ ભરો; ને તેઓએ તેઓને માહો મુધી ભરીઆં. ૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, હવે તેઓમાંથી કાહોડો, ને જમણુના કારભારી પાસે લઈજાઓ. તેનાજ તેઓ લઈગઈઆ. ૯ ને જે વધન પાણીનો થઈએ તે જમણુના કારભારીએ જોરે આપીએ, ને તે કાંઠાંથી એ તેણે જાણીજે નહીં, (પણ જે ચાકરોએ પાણી કાહોડીજે તેઓએ જાણીજે) તારે જમણુના કારભારીએ વરને પાસે તેડીએ; ૧૦ ને તેને કહીજે કે, હરેક શખસ પેહેલાં શારો વધન પીરસેછે, ને બહુ પીધા પછી નકારો, પણ તે હજી મુધી શારો વધન રાખી મુકીએ છે. ૧૧ આએ પેહેલો માજેજો હસુએ ગાલીલના કાનામાં દેખડાવીએ, ને પોતાની જલાલ જાહેર કીધી, તારે તેના શાગીરદાએ તેના પર એતકાદ કીધો. ૧૨ એ બાદ તે તથા તેની મા તથા તેના ભાઈ તથા તેના શાગીરદ કાપરનાંહુમમાં ગઈઆં, પણ તાંહાં ઘણા દાહોડા રહીઆં નહીં.

૧૩ અને હહુદીઓનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને હસુ હશિશાલિમમાં ગઈ. ૧૪ ને મંદીરમાં દોર તથા ગેટાં તથા ખજુતર વેચનારાઓને, તથા નાણાવટીઓને બેઠેલા દીધા. ૧૫ તારે તેણે જીહીણી દોરીનો કોરડો કરીને તે સરવેને

ગેથાં તથા ઢોરો સુધાં મંદીરમાંથી કાઢાડી 'સુકીઆ, ને નાણાવટીઆનાં નાણા વેરી નાંખીઆં, ને પાટીઆં ઉલટાવી નાંખીઆં. ૧૬ ને અચુતર વેચનારાઆને કહીજી કે, આ હીઆંથી લઈ જાઓ, મારા આપનાં ધરને વેપારનું ધર ન કરો. ૧૭ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું કે આમ લખીજી છે કે, “તારાં ધરની અંતાઆ મને આઈ નાંખીઆ છે.”

૧૮ તારે ઇહુદીઆઆ જવાબ દઈને તેને કહીજી કે, તું આ કામો કરેછે, વાસંતે હમને શી નીશાની દેખડાવેછે? ૧૯ ઇસુઆ જવાબ દઈને તેઆને કહીજી કે, આ મંદીરને પાડી નાંખો, ને તણુ દાહાડામાં હું આને ઉઠું કરીશ. ૨૦ તારે ઇહુદીઆઆ કહીજી કે, છેતાકીશ વરશે આ મંદીર અંધાઈજી, ને શું તું આને તણુ દાહાડામાં ઉઠું કરશે? ૨૧ પણુ તેણે તો પોતાનાં બદનનાં મંદીર આપત કહીજી. ૨૨ વાસંતે જરે તે મરીગઆલાંઆમાંથી પાછો ઉડીઆ તારે તેના શાગીરદોઆ ઇઆદ કીધું કે તેણે તેઆને આ કહીજી હતું, ને તેઆઆ લેખ પર તથા ઇસુની કહેલી તે વાત પર આતકાદ કીધો. ૨૩ ને તે ઇશ્રાલિમ-માં પાસઆ જસનમાં હતો તારે ઘણુઆ તેના માજેજાઆ જોઈને તેનાં નામ-પર આતકાદ કીધો. ૨૪ પણુ ઇસુઆ પોતે પોતા આપત તેઆનો આતકાદ નહીં કીધો, કેમકે તેણે સરવને જાણીઆ. ૨૫ ને આદમી આપત ટ્રાઈ ગહવાઈ પુરે આવી તેને જર નહીં હતી, કાંજે આદમીમાં શું છે આ તેણે જાણીજી.

આખ તીજે.

અને ફોરસીઆમાંનો નીકોદીમસ નામે આક રાખસ ઇહુદીઆનો સરદાર હતો. ૨ તેણે રાતે ઇસુની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, આઆ રાખી, હમે જાણીઆછાઆ કે તું આદાની તરફથી ઉસતાદ થઈને આવેલા છે, કેમકે જો માજેજા તું કરેછે તે કોઈ કરી નહીં શકે જો આદા તેની સાથે હોઆ નહીં તો. ૩ ઇસુઆ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, હું તને અચીત અચીત કહુંછજી, જો કોઈ ફરીથી પેદા નહીં થાઆ તો તે આદાની પાદશાહતને જોઈ નહીં શકે. ૪ નીકોદીમસે તેને કહીજી કે, આદમી બુદો થઈને શી તરેહ પેદા થઈ શકેછે? તું શું બીજુવાર પોતાની માના પેટમાં પેસીને પેદા થઈ શકેછે? ૫ ઇસુઆ જવાબ આપીઆ કે, હું તને અચીત અચીત કહુંછજી જો કોઈ પાણીથી તથા રહથી પેદા નથી થતો તો આદાની પાદશાહતમાં તે પેસી નથી શકતો. ૬ જો

જીસમથી પેદા થઈએ, તે જીસમ છે; ને જે રૂઠથી પેદા થઈએ, તે રૂઠ છે. ૭ મેં તને કહીજી કે તમારે ફરીથી પેદા થવું જરૂર છે, વાસતે તાજુખ ન થા. ૮ હવા જાંઠાં ચાહેછે તાંઠાં ચાલેછે, ને તું તેનો અવાજ શાંભાલેછે, પણ તે કાંઠાંથી આવેછે, ને કાંઠાં જાગેછે, એ તું નથી જાણતો; હરેક જે રૂઠથી પેદા થઈએ છે તે તેવોજ છે. ૯ નીકોદીમસે જવાખ આપીને તેને કહીકું કે, એ વાતો કેમ બની શકેછે ? ૧૦ હસુએ જવાખ આપીને તેને કહીજી કે, તું ઇસરાએલનો ઉસવાદ છે, ને શું એ વાતો નથી જાણતો ? ૧૧ હું તને ખચીત ખચીત કહુંકું કે હમે જે જાણીએછીએ તે કહીએછીએ, ને જે દીકું છે તે બાખત ગહવાઈ પુરીએછીએ, પણ તમે હમારી ગહવાઈ કબુલ નથી કરતા. ૧૨ અગર જમીન ઉપરની વાતો મેં તમને કહી, ને તમે એતકાદ નથી લાવતા, તો હું તમને આસમાનની કહું તારે શી તરેહ તમે એતકાદ લાવશો ? ૧૩ ને આસમાનપરથી ઉતરેલા આદમીનો બેટો જે આસમાનમાં છે તે વીના કોઈ આસમાનમાં નથી ચહકીજી.

૧૪ એને જેમ સુસાએ રાનમાં સાપને ઊંચો કીધો, તેમ જરૂર છે કે આદમીનો બેટો ઊંચો કરાએ, ૧૫ કે જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૬ કેમકે જોદાએ દુનીઆ પર એવો પીઆર કીધો કે તેણે પોતાનો એકાકીજનીત બેટો એ વાસતે આપીએ કે, જે કોઈ તેના ઉપર એતકાદ લાવે તે હલાક ન થાએ, પણ હમેશાંની જુદગી પામે. ૧૭ કેમકે જોદાએ પોતાના બેટાને દુનીઆમાં એ વાસતે નથી મોકલીએ કે દુનીઆને તકસીરદાર ડરાવે; પણ એ વાસતે કે તેનાથી દુનીઆનું તારણ થાએ. ૧૮ કેમકે તેના ઉપર જે એતકાદ કરેછે, તે તકસીરદાર ડરાવતો નથી; પણ જે એતકાદ નથી કરતો, તે તકસીરદાર ડરી ચુકીએ; કેમકે જોદાના એકાકીજનીત બેટાનાં નામ ઉપર તેણે એતકાદ નહીં કીધો. ૧૯ ને તકસીર ડરાવવાનું કારણ એ કે, દુનીઆમાં રોશની આવી, ને માણસોએ અંધારાને રોશનીથી જીઆદ પીઆર કીધો, કેમકે તેઓનાં કામ બુરાં છે. ૨૦ કેમકે જે કોઈ બુરું કરેછે તે રોશનીની દુશમની કરેછે, ને રોશનીની નજદીક આવતો નથી કે તેનાં કામ જાહેર નહીં થાએ. ૨૧ પણ જે હક કરેછે, તે રોશનીની નજદીક આવેછે, એ સાફ કે તેનાં કામ જોદાથી થઈએ છે એ જાહેર થાએ.

૨૨ એ પછી હસુ પોતાના સાગીરદો સુધાં છડીદા સુલકમાં આવીએ, ને

તાંહાં તેઓની સાથે રહીઓ, ને આપતીસમા કીધું. ૨૩ ને ધર્મોહાન પણ સાચીમની પાસેના ય્યેનોનમાં આપતીસમા કરતો હતો, કેમકે તાંહાં ઘણું પાણી હતું, ને લોછોઓ આવીને આપતીસમા પામી લીધું. ૨૪ કાંજે હજી સુધી ધર્મોહાન કેદખાનામાં નંખાધોઓ નહીં હતો. ૨૫ ને પાક થવા બાબત ઇહો-દીઓ સાથે ધર્મોહાનના શાગીરદોને તકરાર થઈ. ૨૬ તારે તેઓઓ ધર્મોહાનની પાસે આવીને તેને કહીજી કે, રાખી, ઇઅરદનને પેલેપાર જે તારી સાથે હતો, જેની બાબત તેં ગહવાઈ પુરી છે, જે તે આપતીસમા કરેછે, ને બધા તેની પાસે આવેછે. ૨૭ ધર્મોહાને જવાબ આપીને કહીજી કે, જો માણસને આસમાનથી આપીજી ન હોઓ, તો તે કંઈ પામી નથી શકતો. ૨૮ તમે પોતે મારી ગહવાઈ પુરોછોઓ કે, મેં કહીજી કે, હું તે ખરીસત નથી, પણ તેનાથી આગલ મોકલેલો છજી. ૨૯ જેને નવશી છે, તે નવશો છે ; પણ નવશાનો દોસત જે ઉમો રહેછે, ને તેનું શાંભલેછે, તેજ નવશાના અવાજથી બહુ ખુશી કરેછે ; વાસતે મારી ખુશી પુરી થઈ છે. ૩૦ તેને વધતા જવું, પણ મારે ઘટતા જવું પડેછે. ૩૧ જે ઉપરથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે ; જે જમીનથી છે, તે જમીનનો છે, ને જમીન બાબત ફેરેછે ; જે આસમાનથી આવેછે, તે સહુના ઉપર છે. ૩૨ ને તેણે જે દીકું ને શાંભલીજી છે, તેની ગહવાઈ તે પુરેછે ; પણ તેની ગહવાઈકોઈ માનતા નથી. ૩૩ જેણે તેની ગહવાઈ માની છે, તેણે મોહર કીધી છે કે ખાદા ખરો છે. ૩૪ કાંજે જેને ખાદાઓ મોકલીઓ છે તે ખાદાની વાતો ફેરેછે ; કેમકે ખાદા તેને રહ માપણીથી નથી આપતો. ૩૫ બાપ બેટાને પીઆર કરેછે, ને તેણે સઘલાં તેના હાતમાં સોંપી-આં છે. ૩૬ બેટા પર જે ય્યેતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની શુંદગી છે ; પણ બેટાને જે નથી માનતો, તે શુંદગી નહીં જોરો, પણ તેના પર ખાદાનો ગજબ રહેછે.

બાબ ઓથો.

અને જારે ખાદાવંદે જાણીજી કે ફોરશીઓ શાંભલીજી કે, ઇસુ ધર્મોહાનથી હુઆદા શાગીરદ કરેછે, ને આપતીસમા આપેછે ; ૨ (તોપણ ઇસુઓ પોતે આપતીસમા આપીજી નહીં, પણ તેના શાગીરદોઓ.) ૩ તારે ઇહુદા સુકી-ને પાછો ગાલીલમાં ગઈઓ. ૪ ને સમરોનમાં થઈને તેને જવાની જરૂર હતી. ૫ તારે જે બેતર ઇઆકુબે પોતાના દીકરા ઇઉસકુને આપીજી હતું તેની પાસે

સમરોનના રોમિમ દેહેવાચ્ચિત્તો ચ્ચક રોહેરની પાસે તે આવીચ્ચો. ૬ ને તાંહાં ઇચ્ચાકુચ્ચનો કુચ્ચો હતો, ને ઇસુ ચાલવાથી થાકીચ્ચો વાસતે કુચ્ચા પર જઈ બેઠો; તે શુમારે અપોરનો વખત હતો. ૭ ને ચ્ચક સમરોની અઘરી પાણી ભરવાને આવી; ઇસુચ્ચે તેને કહીજી કે, મને પીવાને આપ. ૮ કેમકે તેના શાગીરદ રોહેરમાં ગઈચ્ચા હતા કે કંઈ ખવાનું વેચાતું લે. ૯ તારે તે સમરોની અઘરીચ્ચે તેને કહીજી કે, તું ઇહુદી થઈને હું સમરોનની અઘરી પાસે કેમ પીવાને માગેછે? કેમકે સમરોનીચ્ચો સાથે ઇહુદીચ્ચો વેહવાર રાખતા નથી. ૧૦ ઇસુચ્ચે જવાબમાં તેને કહીજી કે, અગર ઝાદાની અપરોસને, તથા જે તને કહેછે કે મને પીવાને આપ તે કોણુ છે, ચ્ચે જે તું પીછાનતી, તો તું તેનાથી માગતે, ને તે તને જીવતું પાણી આપતે. ૧૧ ને અઘરીચ્ચે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તારી પાસે પાણી કાહડવાનું કંઈ નથી, ને કુચ્ચો જોડે છે, તારે જીવતું પાણી તારી પાસે કાંહાંથી છે? ૧૨ હમારા આપ ઇચ્ચાકુચ્ચ, જેણે હમને આ કુચ્ચો આપીચ્ચો, અને જેણે પોતે, ને તેનાં છોકરાંચ્ચે તથા દેરોચ્ચે ચ્ચેમાંનું પીધું, તે કરતાં શું તું મોહોયો છે? ૧૩ ઇસુચ્ચે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, જે કોઈ આ પાણીમાંથી પીચ્ચે, તેને ફરી તરશ લાગશે. ૧૪ પણ જે પાણી હું આપીશ, તેમાંથી જે પીચ્ચે, તેને હરગેજ પાછી તરશ લાગનાર નથી; પણ જે પાણી હું તેને આપીશ, તે હમેશાંની બુંદગીને સાથે ઝરતાં પાણીનો કુચ્ચો તેનામાં થશે. ૧૫ અઘરીચ્ચે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તે પાણી મને આપ, કે મને તરશ નહીં લાગે, ને પાણી ભરવા મારે હીઆં આવવું નહીં પડે. ૧૬ ઇસુચ્ચે તેને કહીજી કે, જ તારા વરને હીઆં તેડી લાવ. ૧૭ અઘરીચ્ચે જવાબ આપીને કહીજી કે, મારો વર નથી. ઇસુચ્ચે તેને કહીજી, તેં કીક કહીજી કે મારો વર નથી. ૧૮ કેમકે તને પાંચ વર હતા, ને હમણા જેની સાથે તું રહેછે તે તારો વર નથી, ચ્ચે તે અંદ્ર કહીજી. ૧૯ અઘરીચ્ચે તેને કહીજી કે, ઝાદાવંદ, તું નથી છે ચ્ચેમ મને દીરોછે. ૨૦ હમારા આપઘાંચ્ચે આ પાહાડ પર બુંદગી ફીધી, પણ તમે કોહોચ્ચો કે, જે મકાનમાં બુંદગી કરવી જોઈચ્ચે તે ઇશ્રાલેમ છે. ૨૧ ઇસુચ્ચે તેને કહીજી કે, ચ્ચે અઘરી, મારી વાત માન કે ચ્ચેવો વખત આવેછે કે જરે તમે આ પાહાડ પર, કે ઇશ્રાલેમમાં આપની બુંદગી નહીં કરશો. ૨૨ તમે કોણુની બુંદગી કરોચ્ચો ચ્ચે તમે નથી જાણતાં; હમે કોણુની બુંદગી કરીચ્ચેછેચ્ચે ચ્ચે હમે જાણીચ્ચેછેચ્ચે; કેમકે તારણુ ઇહુદીચ્ચોમાંથી છે. ૨૩ પણ ચ્ચેવો વખત આવેછે, ને હમણા છે, કે જેમાં અરી

અંદગી કરનારા રૂઢથો તથા સાચાઈથી બાપની અંદગી કરરો; કેમકે એવી અંદગી કરનારાઓને બાપ રોધે છે. ૨૪ આદા રૂઢ છે, ને જે તેની અંદગી કરે તેઓએ રૂઢથી તથા સાચાઈથી તેની અંદગી કરવી બેઠગમે. ૨૫ બહારીએ તેને કહીજો, મરીહા, જે ખરીસત, તે આવે છે, એ હું જાણું છું; તે આવીઆ પર હમને બધી વાતો કહેરો. ૨૬ હસુએ તેને કહીજો, હું જે તારી સાથે બોલું છું તે તેજ છું.

૨૭ એટલામાં તેના શાગીરદો આવીઆ, ને બહારીની સાથે તે બોલતો હતો વાસતે તેઓ તાજુબ થઈઆ; તોપણ તું શું રોધે છે? હઆ તેની સાથે કેમ બોલે છે? એમ કોઈએ કહીજો નહીં. ૨૮ તારે તે બહારી પોતાની ગાગર ચુકીને રોહરમાં ગઈ, ને લોકોને કહીકે કે, ૨૯ આવા, જે બધું મેં કીધું તે સઘલું જણે મને કહીજો તે માણસને જુઓ: તે શું ખરીસત નથી? ૩૦ વાસતે તેઓ રોહરમાંથી નીકળીને તેની પાસે આવીઆ.

૩૧ તેટલામાં શાગીરદોએ તેની અરજ કરતાં કહીકે કે, રાખી, જમ. ૩૨ પણ તેણે તેઓને કહીકે કે, જે આરાક મારે આવવાનો છે તે તમે નથી જાણતા. ૩૩ વાસતે શાગીરદોએ માહોમા કહીકે કે, એને સાર શું કોઈ કંઈ આવવાનું લાવીઆ છે? ૩૪ હસુએ તેઓને કહીકે કે, જણે મને માફલીઆ છે, તેની મરજ પરમાણે કર્યું, ને તેનું કામ પૂરું કર્યું, એ મારો આરાક છે. ૩૫ તમે શું નથી કહેતા કે, હમણાથી ચાર મહોના પછી કાપણીનો વખત આવે છે? જુઓ, હું તમને કહું છું કે, પોતાની આંખો ઢંચી કરીને એતરોને જુઓ, કેમકે તેઓ હવે કાપવા સાર પાકી ચુકીઆ છે. ૩૬ ને જે કોપે છે તે મજુરી પામે છે, ને હમણાંની જીંદગીને સાર ફલ એકઠાં કરે છે; કે વાવનાર તથા કાપનાર પણ સાથે ખુશી કરે. ૩૭ ને એમાં એ કહેવત ખરી પડી કે, એક વાવે છે, ને બીજો કોપે છે. ૩૮ જે પર તમે કંઈ મહેનત નથી કીધી, તે કાપવાને મેં તમને માફલીઆ છે; બીજાએ મહેનત કીધી, ને તમે તેઓની મહેનતમાં પેદા.

૩૯ ને તે રોહરના ઘણા સમરીઓએ પેલી બહારીનાં કહેવાથી, જણે ગહવાઈ પુરી, કે જે કંઈ મેં કીધું તે બધું તેણે મને કહીકે, તેના ઉપર એતકાદ લાવીઆ. ૪૦ ને પેલા સમરોનીઓએ તેની પાસે આવીને તેની આજી કીધી કે, હમારી સાથે રહે; ને એ દાહાડા તે તાંહાં રહીઆ. ૪૧ ને તેઓ શીવાએ બીજા ઘણાઓએ તેની વાતથી તેના ઉપર એતકાદ કીધી, ૪૨ ને

તે બહરીને કહીંડે કે હવે હમે કુકત તારાં કેહેવાથી સ્મિતકાદ નથી કરતા; કેમકે હમે પોતે શાંભલીંડે, ને જાણીએછઈએ કે, એ બેશક દુનીઆનો તારનાર ખરીસત છે.

૪૩ ને એ દાહાડા પછી તે તાંહાંથી નીકલીને ગાલીલમાં ગઈએ. ૪૪ કેમકે ઇસુએ પોતે ગહવાઈ આપી કે, નખી પોતાનાં વતનમાં ઇજત નથી પામતો. ૪૫ જરે તે ગાલીલમાં આવીએ, તારે ગાલીલીએએ તેની આતરદારી કીધી; કાંજે જે બધાં કામ ઇશિસલિમમાં જસનની વખત તેણે કીધાં હતાં, તે તેએએ દીઠાં હતાં; કેમકે તેએ પણ જસનમાં ગઈએ હતા. ૪૬ તારે ઇસુ ફરી ગાલીલ મથેના કાંતા, જ્યાં તેણે પાણીનો વધન કીધો હતો, તાંહાં ગઈએ; ને તાંહાં એક અમીર હતો, કે જેનો દીકરો કાપરનાહુમમાં બીમાર હતો. ૪૭ તેણે શાંભલીંડે કે ઇસુ ઇહુદાથી ગાલીલમાં આવીએ છે; તારે તેની પાસે જઈને તેની આજી કીધી કે, આવીને મારા દીકરાને સજા કર; કેમકે તે મરવા પડીએ છે. ૪૮ તારે ઇસુએ તેને કહીંડે કે, નીશાન તથા કુરાંમતો જોઈએ વીના તમે સ્મિતકાદ નહીં કરશો. ૪૯ અમીરે તેને કહીંડે કે, જોદાવદ, મારા દીકરાના મરવા અગાઉ આવ. ૫૦ ઇસુએ તેને કહીંડે કે, જા, તારો દીકરો જીવે છે. તારે જે વાત ઇસુએ તેને કહી, તે પર તે શખસે સ્મિતકાદ કીધો, ને રવાના થઈએ. ૫૧ ને તે જતો હતો અંજલામાં તેના આકરો તેને મલીએ, ને ખબર આપી કે, તારો દીકરો જીવે છે. પરને કહી ઘડીએ તેને આરામ થવા માડીએ, એ તેણે તેએને પુછીંડે; ને તેએએ તેને કહીંડે કે, કાલે બપોર ઉપર હડી ઘડીએ તાવે તેને મુકીએ. ૫૩ તારે બપે જાણીજે કે, જે ઘડી ઇસુએ તેને કહીંડે હતું કે, તારો દીકરો જીવે છે, તેમાંજ એ થઈંડે; ને તેણે પોતે તથા તેનાં ઘરનાં સઘલાંએ સ્મિતકાદ કીધો. ૫૪ આએ વલી બીજો માજેજો ઇસુએ ઇહુદામાંથી નીકલીને ગાલીલમાં કીધો.

બાબ પાંચમો.

એ પછી ઇહુદીએનું એક જસન હતું, ને ઇસુ ઇશિસલિમમાં ગઈએ. ૨ ને ઇશિસલિમમાં ગેટાંના દરવાજાની પાસે એક હોજ છે, જે હેમરી બોલીમાં બેચેસદા કેહેવાએ છે, જેના પાંચ એવારા છે. ૩ તેએમાં બીમારીએ,

આંધલા, લંગડા, લલા, ઘણા લોક પાણી હલવાની માફ જોતા પડી રહેતા હતા. ૪ કેમકે બાજે વખત ફીરતાં તે હોજમાં ઉતરીને પાણીને હલાવતો હતો, ને પાણી હલીયા બાદ જે કોઈ પેઢેલાં તેમાં ઉતરતો, તેને જે કંઈ બીમારી થાય તેથી તે સમો થતો હતો. ૫ ને તાંહાં એક રાખસ હતો, જે આડતીરા વર-રાતો બીમાર હતો. ૬ ઇસુએ તેને પોણા બેઠને, તથા એ બાણું તે કેલાંબી મુદતથી એ હાલતમાં તે છે, તેને કહીકે કે, તું શું સમો થવા આવે છે? ૭ તે બીમારે તેને જવાબ આપીએ કે, જોદાવંદ, જે વખત પાણી હલવાએ, તે વખત હોજમાં મને ઉતારવાને માંડે કોઈ નથી, પણ હું આવુંકે એકલામાં બીજો મારી અગાઉ ઉતરે. ૮ ઇસુએ તેને કહીકે કે, હા, તારું બીજાનું લઈને ચાલ. ૯ ને તેજ વખત તે રાખસ સમો થઈએ, ને પોતાનું બીજાનું ઊંચકીને ચાલીએ. ને તે દાહોડા સમતનો હતો. ૧૦ વાસતે જે સમો કરા-ઈએ, તેને ઇહુદીએએ કહીકે કે, આએ સમતનો દાહોડા છે, તેને બીજાનું લઈને ચાલવું રવા નથી. ૧૧ તેણે તેએને જવાબ આપીએ કે, જેણે મને સમો કીધો તેણે મને કહીકે કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ. ૧૨ તારે તેએએ તેને પુછીકે કે, તેને જેણે એમ કહીકે કે, તારું બીજાનું ઊંચકીને ચાલ, તે માણસ કોણ છે? ૧૩ પણ તે કોણ છે, એ તે સમો થયેલા બાણતો નહીં હતો, કેમકે તે કોણે બીડ છતાં ઇસુ તાંહાંથી ખસી ગઈએ હતો. ૧૪ એ બાદ ઇસુ મંદીરમાં તેને મક્કીએ, ને તેને કહીકે કે, જો, તું સમો થઈએ છે, તો તું એથી બદલ બલામાં નહીં પડે વાસતે હવે ગુનાહ તા કરતો. ૧૫ તે મા-ણસે જઈને ઇહુદીએને કહીકે કે, જેણે મને સમો કીધો તે ઇસુ છે. ૧૬ પછો ઇહુદીએ એ માંડે ઇસુનો પછવાડે લાગીએ, ને તેને મારી નાંખવાને શોધીએ, કાંજે એ કામો તેણે સમતને દાહોડે કીધાં હતાં.

૧૭ પણ ઇસુએ તેએને જવાબ કીધો કે, મારો બાપ હજી સુધી કામ કરે, ને હું પણ કામ કરુંકે. ૧૮ વાસતે તેને મારી નાંખવાની ઇહુદી-એએ જીઆદ દોરોસ કીધી; કાંજે તેણે ફક્ત સમત ૨૬ કીધો એટલું જ નહીં, પણ જોદાને પોતાનો બાપ કહીને પોતાને જોદાની બરાબર કીધો. ૧૯ તારે ઇસુએ જવાબ આપીને તેએને કહીકે કે, હું તમને ખસીત ખસીત કહુંકે, એટલે બાપને જે કંઈ કરતાં જુએ છે તે શીવાએ પોતે કંઈ કરી નથી શકતો; કેમકે તે જે જે કરે, તે એટલે પણ તેજ પરમાણે કરે. ૨૦ કેમકે બાપ એટલે પર પીઆર કરે, ને પોતે જે કરે તે બધાં તેને દેખ-

ડાવેછે, ને તમે તાજુઆ થાઓ વાસતે તે કરતાં મોહિયાં કામો પણ તેને દેખ-
ડાવશે. ૨૧ કાંજે જેમ આપ મુઝ્મિલાઓને ઉઠાડેછે, ને જીવોડેછે, તેમ બેટો
પણ જેઓને ચાહેછે તેઓને જીવોડેછે. ૨૨ વલી, આપ દોહનો ધનિસાફ
કરતો નથી, પણ બધો ધનિસાફ બેટાને સોંપીઓ છે. ૨૩ તે યે સાફ કે
જેમ લોક આપને આપર આપેછે, તેમ બેટાને પણ સધલા આપર આપે.
બેટાને જે આપર નથી આપતો, તે તેના મોકલનાર આપને પણ આપર નથી
આપતો. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે જે મારી વાત સાંભલેછે,
ને મારા મોકલનાર પર યેતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી છે; ને તે સજામાં
નહીં પડશે, પણ મોતમાંથી નીકલીને જીંદગીમાં પાર પડીઓ છે. ૨૫ હું
તમને ખચીત ખચીત કહુંછું કે યેવી ઘંડી આવેછે, ને હમણા પણ છે, કે
જેમાં મુઝ્મિલાઓ જોદાના બેટાનો અવાજ સાંભલશે, ને સાંભલનારા જીવતા
થશે. ૨૬ કેમકે જેમ આપ પોતામાં જીંદગી રાખેછે, તેમ બેટાને પણ
પોતામાં જીંદગી રાખવાનું તેણે આપીજી છે. ૨૭ ને તે આદમીતો બેટો છે,
વાસતે ધનિસાફ કરવાનો યેખતીઆર પણ તેને આપીઓ છે. ૨૮ યેથી તમે
તાજુઆ ના થાઓ; કેમકે યેવી ઘંડી આવેછે, કે જેમાં સરવ જે કબરોમાં છે
તેઓ તેનો પોકાર સાંભલશે. ૨૯ ને જેઓએ નેક કીધું છે, તેઓ જીંદગી-
ના પાછા ઉઠવા સાફ, તથા જેઓએ જુરં કીધું છે, તેઓ સજાના પાછા ઉઠવા
સાફ નીકલી આવશે. ૩૦ હું પોતાથી કંઈ કરી શકતો નથી; જેવું હું સાંભ-
લુંછું, તેવો ધનિસાફ કરુંછું; ને હું પોતાની મરજી નહીં, પણ આપ, જેણે મને
મોકલીઓ છે, તેની મરજી રોધુંછું; વાસતે મારો ધનિસાફ વાજબી છે.

૩૧ જો હું પોતા બાબત ગહવાઈ પુરું, તો મારી ગહવાઈ ખરી નહીં. ૩૨ મારી
બાબત ગહવાઈ જે આપેછે, તે ખીજે છે; ને જે ગહવાઈ મારી બાબત તે
આપેછે, તે ખરી છે, યે હું જાણુંછું. ૩૩ તમે ધર્મોહાન પાસે મોકલીઓ,
ને તેણે સાચી ગહવાઈ પુરી ૩૪ તોપણ માણસથી હું ગહવાઈ લેતો નથી; પણ
તમે તારણ પામો વાસતે હું યે વાતો કહુંછું. ૩૫ તે સલગેલો તથા ચમ-
કતો ચિરાગ હતો, ને તેની શેરાનીમાં થોડીએક સુદત ખુશ રહેવાને તમે
આહવાતા હતા. ૩૬ પણ ધર્મોહાનની ગહવાઈ કરતાં મને મોહિયી ગહવાઈ
છે; કેમકે જે કામો આપે મને પુરાં કરવાને આપીઓ છે, તે કામો હું કરુંછું,
ને તેઓ મારી બાબત ગહવાઈ આપેછે, કે આપે મને મોકલીઓ છે. ૩૭ ને
આપ, જેણે મને મોકલીઓ છે, તેણે પોતે મારી બાબત ગહવાઈ આપી છે.

તમે કદી તેનો અવાજ નથી સાંભળીએ, ને તેની શીકલ નથી દીઠી. ૩૮ ને તેની વાત તમારામાં નથી રહેતી; કેમકે તેણે જેને માકલીએ, તેના પર તમે અંતકાદ નથી કરતા. ૩૯ તમે ક્રીતાઓ તપાસી જુઓ; કેમકે તમે સમજાએએ કે તેઓથી તમને હમેશાંની જીંદગી છે. ને જેઓ મારી બાબત ગહવાઈ આપેછે, તેઓ અંજ છે. ૪૦ પણ તમને જીંદગી મળે તે સાર તમે મારી તરફ આવવા આહવાત નથી. ૪૧ હું માણુસોથી આખર લેતો નથી. ૪૨ પણ હું તમને જાણુંછું, કે જોદાનો પીઆર તમારામાં નથી. ૪૩ હું પોતાના બાપનાં નામથી આવીએ છું, પણ તમે મને કચ્છલ કરતા નથી; જો દોષ ખીજો પોતાને નામે આવશે, તો તમે તેને કચ્છલ કરશો. ૪૪ તમે અંક ખીજાથી આખર રોધોએએ; પણ જે આખર ફક્ત જોદાથી છે, તે નહીં રોધતાં તમે અંતકાદ શી તરેહ કરી રાકો? ૪૫ બાપની પાસે તમને હું તકસીરદાર ડેરવીરા, અંમ ના સમજે; તમને તકસીરદાર ડેરવનાર સુસા છે, જેના પર તમે બેરોસો રાખોએએ. ૪૬ કેમકે જે તમે સુસા પર અંતકાદ કરતે, તો તમે મારા પર અંતકાદ કરતે; કાંજે તેણે મારી બાબત લખીજી છે. ૪૭ ને જે તમે તેની ક્રીતાઓ પર અંતકાદ કરતા નથી, તો મારી વાતો પર તમે અંતકાદ શી રીતે કરશો?

આખ છઠો.

એ પછી ગાલીલનો દરીએ, જે તીબેરીઅસનો છે, તેને પેલિપાર ઇસુ ગઈએ. ૨ ને ઘણા લોક તેની પાછલ ગઈએ; કાંજે તેના માંજેજ જે તેણે ખીમારો પર કીધા, તે તેઓએ દોષ હતા. ૩ તારે ઇસુ અંક પાહાડ પર ગઈએ, ને તાંહાં પોતાના શાગીરદો સુધાં બેઠો. ૪ ને હહુદીઓનું પાસખા જસન પાસે હતું. ૫ તારે ઇસુએ આંખો ઊંચી કરી ને પોતાની પાસે ઘણા લોક આવતા જોઈને ફીલીપને કહીજી કે, આપણે અંજોના બાવા સાર રોટલી કાંહાંથી વેચાતી લઈશું? ૬ પણ તેણે તેની ઇમતેહાન કરવા સાર અંક કહીજી; કેમકે તે શું કરવાનો હતો, અંક તે પોતે જાણતો હતો. ૭ ફીલીપે તેને જવાબ આપોએ કે, અંજોમાંથી હરેકને અંકેક તુકડો આપવા બરેં દીનારની રોટલી પુરી નહીં પડશે. ૮ તેના શાગીરદોમાંથી અંક સીમોન પીતરના બાઈ આંદર અંકે લેને કહીજી કે, ૯ અંક જુઆન હીઆં છે, જેની પાસે જવની પાંચ રોટલી,

ને જે નાંદાંતી માછલી છે, પણ એથી આટલાને શું થશે? ૧૦ તારે ઇસુએ કહીજે કે, લોકને એ સાડો. ને તે ડેકાણે ઘણું ઘાસ હતું. વાસતે ગણતીનાં પાંચક હજાર માણસ એકાં. ૧૧ ને ઇસુએ તે રોટલી લીધી, ને શુકર કરીને શાગીરદાને આપી, ને શાગીરદાએ એકલાએને પીરસી; ને માછલીએમાંથી પણ એજ તરેહે, જેટલી તેઓએ ચાહી તેટલી. ૧૨ ને તેઓ ધરાધર્યા પછી તેણે પોતાના શાગીરદાને કહીજે કે, કંઈ ફોકટ ન જાએ માટે બચેલા કકડા એકઠા કરો. ૧૩ વાસતે તેઓએ એકઠા કરીઆ, ને તે જવની પાંચ રોટલીમાંના જે કકડા ખાનારાઓએ રાખીઆ હતા, તેઓની બાર ટોપલી બશે. ૧૪ તારે તે માણસોએ ઇસુનો કરેલા એ મોજેજો જોઈને કહીકે કે, જે નખી દુનીઆમાં આવનાર છે તે બેરાક એ છે. ૧૫ તારે લોકો આવીને જગરદસ-તીથી તેને પાદશાહ કરશે, એ જાણીને ઇસુ બીજી વાર પાહાડ પર એકલો ગઈએ.

૧૬ એને સાંદાંજ પડી તારે તેના શાગીરદ દરીઆ પાસે ગઈએ. ૧૭ ને હોડી પર ચહડીને કાપરનાહમની તરફ પેલેપાર જતા હતા, તારે એટલામાં અં-ધાઈ થઈજે; પણ ઇસુ તેઓની પાસે આવીએ નહીં હતો. ૧૮ ને બહુ પવન ધુકીઆથી દરીઆ ઉછલો એ. ૧૯ જરે તેઓ શુમારે તણ ચાર ગાઉ હલેસાં મારીને ચાલીઆ, તારે ઇસુને દરીઆ પર ચાલતો, ને હોડીની પાસે આવતો જોઈને તેઓ બીધા. ૨૦ પણ તેણે તેઓને કહીજે કે, હું છજે, બીહા ના. ૨૧ તારે ખુશીથી તેઓએ તેને હોડીમાં લીધો, ને જાંહાંતેઓ જતા હતા તે જગાએ હોડી તુરત પોહંચી.

૨૨ બીજે દાહોડે જે લોક દરીઆને પેલેપાર ઉભા હતા તેઓએ જોઈજે કે, જે એક હોડી પર તેના શાગીરદ ચહડીઆ, તે વીના બીજી તે ડેકાણે નહીં હતી, ને ઇસુ પોતાના શાગીરદા સુધાં તે હોડી પર ચહડીએ નહીં હતો, પણ એકલા તેના શાગીરદ ગઈએ હતા. ૨૩ તોપણ જાંહાં ખાદાવંદે શુકર કીધ પછી તેઓએ રોટલી ખાધી હતી, તે ડેકાણા પાસેના ત્રીબેરીએસથી બીજી હોડીએ આવી. ૨૪ તે લોકોએ જોઈજે કે ઇસુ ઇઆ તેના શાગીરદ તે ડેકા-ણે નહીં હતા, તારે તેઓ પણ હોડીએ પર ચહડીને ઇસુની સોધ કરતા કાપર-નાહમમાં આવીઆ.

૨૫ પછી દરીઆને પેલેપાર તેઓએ તેને મલીને તેને કહીજે કે, રાખી, તું કરે હીઆં આવીએ? ૨૬ ઇસુએ તેઓને જવાબ આપીએ કે, હું

તમને ખચીત ખચીત કહુંછજી કે તમે મોતિજા જોઈયા એ સાર નહીં, પણ તમે રોટલી ખાધને ઘરાઈયા એ સાર મને શોધોછેઓ. ૨૭ હજારી ખોરાક સાર નહીં, પણ જે ખોરાક હમેશાંની જીંદગી સુધી રહેછે, જે આદર્શના બેટા તમને આપશે, તેને સાર ઢોરોસ કરો; કાંતે ખોદા બાપે તેના પર મોહોર કીધી છે. ૨૮ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે ખોદાનાં કામ કરવાને શું કરીએ? ૨૯ હમુએ જવાબ આપીને તેઓને કહીજી કે, જેને તેણે મોકલીઓ છે તેના પર એતકાદ કરવો, એજ ખોદાનું કામ કરવું છે. ૩૦ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, હમે જોઈને તારા પર એતકાદ કરીએ વાસતે તું શું મોતિજો દેખાડવો? તું શું કામ કરેછે? ૩૧ હમારા બાપદાદાઓએ રાનમાં માના ખાધા, જેમ લખીજી છે કે, “તેણે આસમાનથી તેઓને રોટલી ખાવાને આપી.” ૩૨ તારે હમુએ તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછજી કે, તે રોટલી મુસાએ આસમાનથી તમને આપી નથી, પણ આસમાનથી જે ખરી રોટલી તે મારો બાપ તમને આપેછે. ૩૩ કાંતે આસમાનથી જે ઉતરેછે, ને દુનીઆને જીવડોછે, તે ખોદાની રોટલી છે. ૩૪ તારે તેઓએ તેને કહીજી કે, ખોદાવંદ, તે રોટલી હમેશા હમને આપ. ૩૫ તારે હમુએ તેઓને કહીજી કે, જીંદગીની રોટલી હું છજી, જે મારી પાસે આવેછે, તેને ખુબ નહીં લાગશે; ને જે મારા પર એતકાદ કરેછે, તેને કદી તરસા નહીં લાગશે. ૩૬ પણ મેં તમને કહીજી છે કે, તમે મને લીકો છે, પણ એતકાદ કરતા નથી. ૩૭ બાપ જે હરેકને મને આપેછે, તે મારી પાસે આવશે; ને જે મારી પાસે આવેછે, તેને હું કાહાડનાર નથી. ૩૮ કેમકે હું મારી પોતાની મરજી નહીં, પણ જેણે મને મોકલીઓ છે તેની મરજી પુરી કરવાને આસમાનથી ઉતરીઓ છજી. ૩૯ ને બાપ, જેણે મને મોકલીઓ છે, તેની મરજી એ છે કે, તેણે મને જે સઘવું આપીજી છે, તેમાંથી હું કંઈ જોઈ નહીં, પણ છેલે દાહોડે તેને પાછું ઉઠાડું. ૪૦ ને જેણે મને મોકલીઓ છે તેની મરજી એ છે કે, હરેક જે બેટાને જીવડો, ને તેના પર એતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની જીંદગી મલે; ને છેલે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૧ વાસતે હમુએ તેને બાબત કચકચ કીધી; કેમકે તેણે કહીજી કે, આસમાનથી ઉતરી રોટલી હું છજી. ૪૨ ને તેઓએ કહીજી કે, ઇગસફનો બેટો હમુએ નાં મા-બાપને હમે આલખીએછાએ, તે શું એ નથી? તો એ કેમ કહે છે, આસમાનથી હું ઉતરીઓ છજી? ૪૩ તારે હમુએ જવાબ દેને તેઓને કહીજી કે,

તમે માહોમાં કચકચ ના કરો. ૪૪ બાપ, જોણે મને માકલીઆ છે, તેના ખેંચીઆ વીના ઢોહ/પણુ મારી પાસે આવી નથી રાકતો; ને છેલે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૪૫ ને નખીઆની કીતાબોમાં ઝમ લખીજી છે કે, “તેઆ સરવ ખાદાથી શીખેલા થશે,” વાસતે જે હરેકે બાપથી સાંભલીજી છે, ને શીખીઆ છે, તે મારી પાસે આવેછે. ૪૬ કેમકે ઢોહ/ઝમ બાપને દીઠા નથી; બાપની પાસે જે હોઝમિ છે, તેણે ઝમકલાઝમ બાપને દીઠા છે. ૪૭ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછીજી, કે મારા પર જે ઝમતકાદ કરેછે, તેને હમેશાંની હુંદગી છે. ૪૮ હું હુંદગીની રોટલી છીજી. ૪૯ તમારા બાપદાદાઝમોઝમ રાનમાં માના ખાધા, તોપણુ મરીગઢ/આ. ૫૦ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરેછે, તે ઝમજ છે કે ઢોહ/તેમાંથી ખાઝમ ને મરે નહીં. ૫૧ આસમાનથી જે જીવતી રોટલી ઉતરી તે હું છીજી; જે ઢોહ/ ઝમ રોટલીમાંનું ખાઝમ, તો તે હમેશા જીવતો રહેશે; વલી જે રોટલી હું આપીશ, તે માં ગોરા છે; દુનીઆની હુંદગીને સાફ હું તે આપીશ. ૫૨ તારે હહુદીઝમોઝમ માહોમાં તક્રાર કરતાં કહીજી કે, ઝમ માણુસ પોતાનું ગોરા આપણને ખાવને શી રીતે આપી રાકશે? ૫૩ તે પર હસુઝમ તેઝમાને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જો તમે આદમીના બેઝનું ગોરા નથી ખાતા, ને તેનું લોહી નથી પીતા, તો તમારામાં હુંદગી નથી. ૫૪ જે ઢોહ/ માં ગોરા ખાઝમિ છે, ને માં લોહી પીઝમિ છે, તેને હમેશાંની હુંદગી છે; ને છેલે દાહોડે હું તેને પાછો ઉઠાડીશ. ૫૫ કેમકે માં ગોરા ખરો ખોરાક છે, ને માં લોહી ખરું પીણું છે. ૫૬ જે માં ગોરા ખાઝમિ છે, ને માં લોહી પીઝમિ છે, તે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં રહુંછું. ૫૭ જેમ જીવતા બાપે મને માકલીઆ છે, ને હું બાપથી જીવુંછીજી, તેમ જે મને ખાઝમિ છે, તે પણુ મારાથી જીવશે. ૫૮ જે રોટલી આસમાનથી ઉતરી તે ઝમજ છે; તમારા બાપદાદાઝમા માના ખાધને મરીગઢ/આ, તેવી નથી; ઝમ રોટલી જે ખાઝમિ છે, તે હમેશા જીવતો રહેશે. ૫૯ તેણે કાપરનાહુમનાં મંદીરમાં વાઝમિજી કરતાં ઝમ વાતો કહી.

૬૦ ઝમ વાસતે તેના સાગીરદોમાંથી ઘણાઝમ સાંભલીને કહીહું કે, ઝમ કહણુ વાત છે, ઝમ ઢોણુ સાંભલી રાકે? ૬૧ હસુઝમ પોતાનાં મનમાં જાણીજી, કે ઝમ બાબત તેના સાગીરદોઝમ કચકચ કીધી, તારે તેણે તેઝમાને કહીજી કે, શું ઝમ તમને ઢોકર ખવડાવેછે? ૬૨ ને આદમીનો બેઝ જાંહાં પેહેલાં હતો, તાંહાં પાછો ચહડતાં જો તમે તેને જોશો તો શું? ૬૩ જે જીવોડેછે તે રહ છે,

ગોરાથી કંઈ ક્ષમ્મેદો થતો નથી; જે વાતો હું તમને કહુંછી, તે રહ તથા
 હુંદગી છે. ૬૪ પણ જે સ્મિતકાદ કરતા નથી સ્મિવા કેટલાએક તમારામાં
 છે; કેમકે કોણ સ્મિતકાદ કરતા નથી, ને કોણ તેને પકડાવશે, સ્મિ અવલથી
 ધસુ જાયતો હતો. ૬૫ ને તેણે કહીજી, સ્મિ વાસતે મેં તમને કહીજી કે મારા
 આપે તેને આપીઆ વગર કાઈ મારી પાસે આવી નથી શકતો. ૬૬ તારથી
 તેના શાગીરદોમાંના ધણુએક પાછા ગઈઆ, ને તે પછી તેની સાથે ચાલીઆ
 નહીં. ૬૭ વાસતે ધસુએ તે આરોને કહીજી કે, શું તમે પણ નીકલીજવાને
 આહુછીઆ ? ૬૮ તારે સીમાન પીતરે તેને જવાબ દીધો કે, આદાવંદ, હમે
 નીકલીને કોણની પાસે જઈએ ? હમેશાની હુંદગીની વાતો તો તારી પાસે છે.
 ૬૯ ને હમે તો સ્મિતકાદ કરીએછઈએ, ને જાણીએછઈએ, કે તું ખરીસત,
 જે જીવતા આદાનો ખેડે તે છે. ૭૦ ધસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, તમે
 આરોને મેં શું પસંદ નથી કીધો ? તોપણ તમારામાંના એક શીતુરી છે.
 ૭૧ તેણે તો સીમાનના દીકરા ધહુદા ધસિકારીઆત આખત સ્મિ કહીજી; કેમકે
 સ્મિ, તે આરમાંના એક છતાં, તેને પકડાવનાર હતો.

આખ સાતમો.

અને સ્મિ પછી ધસુ ગાલીલમાં ચાલીઆ, કેમકે ધહુદીઆ તેને
 મારીનાંખવા આહતા હતા, વાસતે ધહુદામાં ચાલવાને તેણે નહીં ચાહીજી. ૨ તારે
 ધહુદીઆનું માંડવા જસન પાસે હતું. ૩ તારે તેના ભાઈઆએ તેને કહીજી કે,
 હીઆંથી નીકલીને ધહુદામાં જ, કે તું જે કામો કરેછે તે તારા શાગીરદ પણ
 જુએ. ૪ કેમકે કોઈ પોતે જાહેરમાં આવવા આહતાં, ગુપતમાં કંઈ કરતો
 નથી; જો તું સ્મિ કામો કરેછે, તો દુનીઆનો આગલ પોતાને દેખડાવ. ૫ કે-
 મકે તેના ભાઈઆએ પણ તેના પર સ્મિતકાદ કીધો નહીં હતો. ૬ તારે ધસુ-
 એ તેઓને કહીજી કે, મારો વખત હજી નથી આવીઆ, પણ તમારો વખત
 હમેશા તઈઆર છે. ૭ દુનીઆ તમારી દુરામની નથી કરતી, પણ મારી દુરામની
 કરેછે; કેમકે તેનાં કામ ભુંડાં છે, તે આખત હું સ્મિવી ગહવાઈ આપુંછી.
 ૮ તમે આ જસનમાં જાઓ; મારો વખત હજીસુધી પુરો થઈઆ નથી,
 વાસતે હું હમણા સ્મિ જસનમાં જતો નથી. ૯ ને તેઓને સ્મિ વાત કહીને
 ગાલીલમાં તે રહીઆ. ૧૦ ને તેના ભાઈ ગઈઆ પછી તે પણ, જાહેર રીતે
 નહીં, પણ ગુપત રીતે, જસનમાં ગઈઆ. ૧૧ તારે ધહુદીઆએ જસનમાં તેને

શોધીને કહીજી કે, તે કાંહાં છે? ૧૨ ને તેની ખાખત લોહિમાં ઘણી કચકચ થઈ; કેમકે કેટલાંક કહીજી કે, તે નેક રાખસ છે, ને ખીજાંકી કહીજી કે, ના, પણ લોકોને તે ઠગે છે. ૧૩ તોપણ હાલુદીંચીના ધાકને લીધે તેની ખાખત જાહેર રીતે ઢોહ કંઈ ખોલીજી નહીં.

૧૪ અને અડધા જસનને આશરે ઇસુએ મંદીરમાં જઈને વાળેજી કીધી. ૧૫ તારે હાલુદીંચીએ તાજુય થઈને કહીજી કે, એ માણસ શીખેલા ન હતો અખરાશે શી તરેહ જાણે છે? ૧૬ ઇસુએ તેએને જવાબ આપીને કહીજી કે, મારી તાલીમ મારીજ નથી, પણ જો મને માફલીએ તેની છે. ૧૭ જો ઢોહ તેની મરજી પુરી કરવા આલે છે, તો આ મારી તાલીમ ખાખત તે જાણશે, કે એ ખોદાની છે, કે હું પોતાની તરફથી કહું છું. ૧૮ જો પોતાની તરફથી કહે છે, તે પોતાની જુજરગી શોધે છે; પણ જો પોતાના માફલનારની જુજરગી શોધે છે, તેજ ખરા છે, ને તેમાં કંઈ દગો નથી. ૧૯ મુસાએ શું તમને તોરત આપી નથી? પણ તમારામાંનો ઢોહ તોરત પાલતો નથી. તમે મને મારીનાંખવાની શોધ કેમ કરો છો? ૨૦ લોકોએ જવાબ આપીને કહીજી કે, તું દેવખંદ છે. ઢોહ તને મારીનાંખવાની શોધ કરે છે? ૨૧ ઇસુએ જવાબ કીધો, ને તેએને કહીજી કે, મેં એક કામ કીધું છે, ને તમે સઘલા તેથી તાજુય થાઓ છો. ૨૨ મુસાએ તમને સુંતત આપી, તે મુસાથી એમ નહીં, પણ આપદાઓથી છે; ને તમે સગતને દાહોડે માણસની સુંતત કરો છો. ૨૩ અગર મુસાની તોરત ૨૬ ન થાએ એટલાં સાફ માણસ સગતને દાહોડે સુંતત લે છે, તો મેં સગતને દાહોડે એક માણસને પુરા સન્મા કીધો, વાસતે શું તમે મારા પર ગુરો ભરાઈઓ છો? ૨૪ દેખાવ પરમાણે ઇનસાફ ના કરો, પણ વાજબી ઇનસાફ કરો. ૨૫ તારે ઇસાલિમમાંના કેટલાંક કહીજી કે, જો તેએ મારીનાંખવા શોધે છે, તે શું એજ નહીં? ૨૬ પણ જુઓ, એતો જાહેર રીતે ખોલે છે, ને તેએ તેને કંઈ કહેતા નથી. સરદારો શું એમ એકીનન જાણે છે કે એજ ખરીસત છે? ૨૭ પણ એ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણીએ છીએ; પણ જો ખરીસત આવે છે, તારે તે કાંહાંથી છે, એ ઢોહ નથી જાણતું. ૨૮ તારે ઇસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં અવાજ પાડીને કહીજી કે, તમે મને જાણો છો, ને હું કાંહાંથી છું તે પણ તમે જાણો છો. તોપણ હું પોતાથી નથી આવીએ, પણ જો મને માફલીએ છે તે ખરા છે, તેને તમે જાણતા નથી. ૨૯ પણ હું તેને જાણું છું; કેમકે હું તેની પાસેથી છું, ને તેણે મને

માફલીઆ છે. ૩૦ તારે તેઆઆ તેને પકડવાને શોધીઆ, પણ તેનો વખત હજી આવીઆ નહીં હતો, વાસતે દોઢઆ તે પર હાત નાંખીઆ નહીં. ૩૧ ને લોહામાંથી ઘણાઆ તેના પર અંતકાદ કીધો, ને કહીજા છે, ખરીસત આવશે, તારે આણે જે માજીજ દેખાડવીઆ તે કરતાં શું તે વધતા દેખાડવશે?

૩૨ તેની આખત લોક આવી કચકચ કરતા હતા, આ ફરોશીઆઆ શાંભલીજાં, તારે ફરોશીઆઆ તથા મુખી કાહીનોઆ તેને પકડવાને પાઆદા માફલીઆ. ૩૩ ને ધસુઆ તેઆને કહીજા છે, હજી થોડી વાર હું તમારી સાથે છજાં, પછી આણે મને માફલીઆ છે તેની પાસે હું નીકળી જઈશ. ૩૪ તમે મને શોધશો, પણ હું નહીં જડશ; ને જાંહાં હું છજાં, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૩૫ તારે ધહુદીઆઆ માહોમાં કહીજાં, તે આવા કાંહાં જશે કે આપણને જડશે નહીં? શું હેલેનીઆમાં વેરાઈ ગઆલાઆની પાસે તે જશે, ને હેલેનીઆને તાલીમ આપશે? ૩૬ તમે મને શોધશો, તોપણ હું નહીં જડશ, ને જાંહાં હું છજાં, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, આવી વાત જે તેણે કહી તે શી છે?

૩૭ આને જસનની આખરે માહોટે દાહોડે ધસુઆ ઉભા રહીને પોકાર મારીને કહીજાં છે, જો દોઈ તરશો હોઆ, તો તે મારી પાસે આવીને પીઆ. ૩૮ જેમ કીતાબ કેહેછે તેમ, જે મારા પર અંતકાદ કરેછે, તેનાં પેટમાંથી જીવતાં પાણીની નદીઆ વહેશે. ૩૯ પણ તેના પર અંતકાદ કરનારાઆ જે રહ પામનારા હતા, તે આખત તેણે આ કહીજાં, કાંજે હજીમુધી પાક રહ આપેલા નહીં હતો, કેમકે તાંહાં લગી ધસુ જલાલ પામીઆ નહીં હતો. ૪૦ વાસતે લોહામાંથી ઘણાઆ આ વાત શાંભલીને કહીજાં છે, આજ તે નખી છે ખરો. ૪૧ બીજાઆઆ કહીજાં છે, આજ તે ખરીસત છે. પણ કેટલાઆકે કહીજાં, શું ખરીસત ગાલીલથી આવેછે? ૪૨ કીતાબ શું નથી કેહેતી કે, દાઉદની નસલથી, તથા બેથલેહમ રોહેર, જાંહાં દાઉદ હતો, તાંહાંથી ખરીસત આવેછે? ૪૩ આ સાચું તે આખત લોહામાં કુટ પડી. ૪૪ ને તેઆમાંથી કેટલાઆકે તેને પકડવાનું આહીજાં; પણ તે પર દોઢઆ હાત નાંખીઆ નહીં.

૪૫ તારે મુખી કાહીનો તથા ફરોશીઆનો પાસે પાઆદા આવીઆ, ને તેઆઆ તેઆને કહીજાં છે, તમે તેને કેમ લાવીઆ નહીં? ૪૬ પાઆદાઆઆ જવાબ આપીઆ છે, આ માણસના જેવું કદી દોઈ માણસ બોલીજા નથી. ૪૭ તારે ફરોશીઆઆ તેઆને જવાબ દીધો છે, તમે પણ શું કુગાઈ-

આ છેમ્મા? ૪૮ સરદારોમાંથી હમ્મા ફરોશીમ્મામાંથી શું દોઢમ્મા તેના પર મ્મા-તકાદ કીધો છે? ૪૯ પણ આ લોક જેમ્મા તોરત નથી જાણતા, તેમ્મા બદલુઆઈ છે. ૫૦ નીકોદીમસ, જે તેની પાસે રહે તે આવીમ્મા હતો, તેણે તેમ્મામાંના મ્માક છતાં તેમ્માને કહીજી, ૫૧ માણસનું શાંભલીઆ અગાઉ, ને જે તેણે કીધું છે તે જાણીઆ વગર, આપણી તોરત શું તેનો ધનસાફ હરાવેછે? ૫૨ ને તેમ્મા-મ્મા જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું પણ શું ગાલીલનો છે? શોધીને જો, કેમકે દોઢ નખી ગાલીલથી પેદા થતો નથી. ૫૩ તારે હરેક પોત પોતાને ઘેર ગઈઆ.

બાબ આઠમો.

અને હસુ જઈતુનના પાહાડ પર ગઈમ્મા. ૨ ને સહવારે ફરી તે મંદીરમાં આવીમ્મા, ને બધા લોક તેની પાસે આવીઆ, ને તેણે બેસીને તેમ્માને તાલીમ આપી. ૩ તારે પંડીતો તથા ફરોશીમ્મા જનાકારીમાં પકડામ્માલી મ્માક મ્મારતને તેની પાસે લાવીઆ, ૪ ને તેમ્મામ્મા તેણીને વચમાં સુકી, ને તેને કહીજી કે, ઉસતાદ, આ મ્મારત જના કરતાંજ પકડાઈ છે. ૫ ને મુસામ્મા તોરતમાં હમને હુકમ આપીમ્મા છે કે મ્માવીમ્માને પથરે મારવી. પણ તું શું કહેછે? ૬ પણ તેમ્મામ્મા તેની હમતેહાન કરતાં, તેના પર બેઠો મુકવાનું તેમ્માને કંઈ બની આવે, વાસતે મ્મા કહીજી. તારે હસુમ્મા નીચો વલીને ભોંમ્મા પર આંગલીમ્મા લખીજી, ૭ ને તેમ્મામ્મા તેને પુછીઆ કીધું, તારે તેણે ઉમો થઈને તેમ્માને કહીજી કે, તમારામાં જે બેચુનાહ હોમ્મા, તે પેહેલાં તેણીના પર પથર નાંખે. ૮ ને ફરી તેણે નીચો વલીને ભોંમ્મા પર લખીજી. ૯ તારે તેમ્મા શાંભલીને, તથા પોતાનાં દીલથી તકસીરદાર ફરીને, ધરડાથી માંડીને છેલા સુધી, મ્માક પછી મ્માક નીકલી ગઈઆ, ને હસુ મ્માકલા રહી ગઈમ્મા, ને પેલી મ્મારત વચમાં ઉભી હતી. ૧૦ તારે હસુ-ઉમો થઈમ્મા, ને તે મ્મારત વીના દોઢને ન જોઈને તેણીને કહીજી કે, મ્મારત, તારા પર તોહોમત મુકનારા કાંઈ છે? શું દોઢમ્મા તારો દંડ નથી હરાવીમ્મા? ૧૧ ને તે બોલી કે, આદાવંદ, દોઢમ્મા નહીં. તારે હસુમ્મા તેને કહીજી કે, હું પણ તારો દંડ નથી હરાવતો. તું જ, ને હવેથી પાપ ના કરતી.

૧૨ તારે હસુમ્મા ફરી બોલીને તેમ્માને કહીજી કે, દુનીઆની રોશાની હું છજીં જે મારી પાછલ આવેછે, તે અંધારામાં નહીં ચાલશે, પણ હંદગીની રોશાની

પામરો. ૧૩ એ વાસતે ફરોશીઆએ તેને કહીજી કે, તું પોતા આખત ગહવાઇ આપેછે: તારી ગહવાઈ ખરી નથી. ૧૪ તારે હસુએ જવાબ આપીને તે-એને કહીજી કે, જો હું પોતા આખત ગહવાઇ આપુંછું, તોપણ મારી ગહવાઇ ખરી છે, કાંજે હું કાંહાંથી આવી આ છું, ને કાંહાં જઈછું, એ હું જાણુંછું; પણ હું કાંહાંથી આવી આ છું, ને કાંહાં જઈછું, તે તમે જાણતા નથી. ૧૫ તમે જી સમ પરમાણે ઇનસાફ ફરોએ આ: હું કોઈનો ઇનસાફ નથી કરતો. ૧૬ વલી, જો હું ઇનસાફ કરું, તો મારો ઇનસાફ ખરો છે; કેમકે હું એકલા નથી, પણ હું તથા આપ જેણે મને મોકલી આપે તે છે. ૧૭ ને તમારી તોરતમાં પણ એમ લખીજી છે કે, “એ માણસની સાહેદી ખરી છે.” ૧૮ હું પોતા આખત ગહવાઇ આપનાર છું, ને આપ જેણે મને મોકલી આપે તે મારી આખત ગહવાઇ આપેછે. ૧૯ તારે તેઆએ તેને કહીજી કે, તારો આપ કાંહાં છે? હસુએ જવાબ દીધો કે, તમે મને હઆ મારા આપને પણ જાણતા નથી; જો તમે મને જાણુતે, તો મારા આપને પણ જાણુતે. ૨૦ હસુએ મંદીરમાં તાલીમ આપતાં તીજેરીમાં આ વાતો કહી, પણ કોઈએ તેને પકડી આ નહીં; કેમકે તાંહાં લગી તેનો વખત આવી આ નહીં હતો.

૨૧ તારે હસુએ તેઆને ફરી કહીજી કે, હું જઈછું, ને તમે મને શોધશો, પણ તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો: જાંહાં હું જઈછું, તાંહાં તમે આવી શકતા નથી. ૨૨ તારે હાહુદીઆએ કહીજી કે, એ શું પોતાને મારીનાંખરો? કેમકે એ કહેછે કે, જાંહાં હું જઈછું, તાંહાં તમે આવી નથી શકતા. ૨૩ ને તેણે તેઆને કહીજી કે, તમે તલિના છેઆ, હું ઉપરનો છું: તમે આ દુનીઆના છેઆ, હું આ દુનીઆનો નથી. ૨૪ વાસતે મેં તમને કહીજી કે, તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો; કેમકે હું તે છું, એ જો તમે માનતા નથી, તો તમે પોતાનાં પાપમાં મરશો. ૨૫ વાસતે તેઆએ તેને કહીજી કે, તું કોણ છે? ને હસુએ તેઆને કહીજી કે, અવલથી જ હું તમને કહેતો આવી આ તેજ: ૨૬ તમારી આખત કહેવાને, તથા ઇનસાફ કરવાને મારે ધણું છે; પણ જેણે મને મોકલી આપે છે, તે ખરો છે; ને મેં તેની પાસેથી જે સાબલીજી છે, તે દુનીઆને હું કહુંછું. ૨૭ તેઆ સમજા આ નહીં કે તેણે તેઆને આપ આખત કહીજી. ૨૮ તારે હસુએ તેઆને કહીજી કે, જરે તમે આદમીના બેઠાને જોયા કરશો, તારે તમે જાણશો, કે હું તેજ છું: ને હું પોતાથી કંઈ કરતો નથી, પણ જેમ મારા આપે મને શીખવીજી છે, તેમ એ વાતો હું કહુંછું. ૨૯ ને જેણે મને

મોકલીઓ, તે મારી સાથે છે; આપે મને ઈસુક્રી નથી મુકીઓ; કેમકે તેને પસંદ પડતાં કામ હમેશા હું કરુંછું. ૩૦ તે ઈસુ વાતો કહેતો હતો, તારે ધણા-ઈ તેના પર ઈતકાદ કીધો.

૩૧ તારે જે હુદીઓ ઈસુ તેના પર ઈતકાદ કીધો, તેઓને હસુ ઈસુ કહીકે કે, જે તમે મારી વાત પર સાંભળે રહો, તો તમે મારા શાગીરદ છે ઈસુ ખરા. ૩૨ જે તમે સાચાઈ જાણશો, ને સાચાઈ તમારો છુટકો કરશે. ૩૩ તેઓ ઈસુ તેને જવાબ આપીઓ કે, હમે ઈબ્રાહીમની નસલ છઈ ઈસુ, ને કદી પણ કોઈની ગોલામીમાં નહીં હતા; તો તું કેમ કહેછે કે, તમે છુટલા થશો. ૩૪ હસુ ઈસુ તેઓને જવાબ દીધો કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જે કોઈ પાપ કરેછે, તે પાપનો ગોલામ છે; ૩૫ જે ગોલામ હમેશા ધરમાં રહેતો નથી; પણ બેટો હમેશા રહેછે. ૩૬ વાસતે જે બેટો તમને છુટલા કરશે, તો તમે ખચીત છુટલા થશો. ૩૭ હું જાણુંછું કે તમે ઈબ્રાહીમની નસલ છે ઈસુ; પણ મારી વાત તમારામાં સમાતી નથી, વાસતે તમે મને મારીનાંખવા શોધો-છે ઈસુ. ૩૮ મેં મારા આપની પાસે જે દીકું છે, તે હું કહુંછું; ને તમે પણ પોતાના આપની પાસે જે દીકું છે, તે કરોછે ઈસુ. ૩૯ તેઓ ઈસુ જવાબ આપીને તેને કહીકે કે, ઈબ્રાહીમ હમારો આપ છે. હસુ ઈસુ તેઓને કહીકે કે, જે તમે ઈબ્રાહીમનાં કરજદ હો તે તો ઈબ્રાહીમનાં કામ તમે કરો. ૪૦ પણ હવે જે મેં સાચાઈ ખોદા પાસેથી શાંભલી તે તમને કહી, ઈસુવા માણસને તમે મારીનાંખવા શોધોછે ઈસુ! ઈબ્રાહીમ ઈસુનું નથી કીધું. ૪૧ તમે પોતાના આપનાં કામ કરોછે ઈસુ. તારે તેઓ ઈસુ તેને કહીકે કે, હમે જનાકારીથી નથી પેદા થઈઓ; હમારો ઈસુક આપ છે, તે ખોદા. ૪૨ તારે હસુ ઈસુ તેઓને કહીકે, જે ખોદા તમારો આપ હો, તો તમે મારા પર પીઆર કરો; કાંજે હું ખોદા પાસેથી નીકળીને આવીઓ છું; કેમકે હું પોતાથી આવીઓ નથી, પણ તેણે મને મોકલીઓ છે. ૪૩ માઈં બોલ્યું તમે શા વાસતે સમજતા નથી? મારી વાતો તમે શાંભલી નથી શકતા તે વાસતે. ૪૪ તમે તમારા આપ રેતાનના છે ઈસુ; ને તમારા આપના હવસો પરમાણે કરવા આહોછે ઈસુ: તે શરૂથી ખુની છે, ને તેમાં સાચાઈ નથી, વાસતે સાચાઈમાં તે કાઈમ રહીઓ નહીં, તે જરે જુકું બોલેછે, તારે પોતાનામાંથી બોલેછે, કાંજે તે જુકો, ને જુકોનો આપ છે. ૪૫ પણ હું સાચાઈ કહુંછું, વાસતે તમે મારા પર ઈતકાદ કરતા નથી. ૪૬ તમારામાંથી કોણ મારા પર પાપ સાંભળે કરેછે? ને જે હું સાચાઈ કહુંછું, તો શા વાસતે તમે

મારા પર એતકાદ કરતા નથી ? ૪૭ જે યોદાનો છે, તે યોદાની વાતો સાંભલે છે ; તમે યોદાના નથી, વાસતે સાંભલતા નથી. ૪૮ તારે હાલુદી ઝાઝમે જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, તું સમરોની છે, ને તું દેવબંદ છે, એ શું હમે ઠીક નથી કહેતા ? ૪૯ હમુએ જવાબ દીધો કે, હું દેવબંદ નથી ; પણ હું મારા બાપને આબરૂ આપુંછું, ને તમે મને બેઆબરૂ કરોછો. ૫૦ પણ હું મારી આબરૂ નથી રોધતો ; પણ જે રોધેછે, ને હનસાફ કરેછે, એવા એક છે. ૫૧ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે જો કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત નહીં આપરો. ૫૨ તારે હાલુદી ઝાઝમે તેને કહીજી કે, હવે હમે જાણીએછ-હમને કે તું દેવબંદ છે. હબરાહીમ તથા નબીએ મરીગઈઆ છે ; પણ તું કે-હેછે કે, જો કોઈ મારી વાત પાલે, તો તે કદી માત નહીં આપરો. ૫૩ તુ શું હમારા બાપદાદા હબરાહીમ કરતાં મોહોયો છે ? તે મરીગઈઆ છે, ને નબી-એ પણ મરીગઈઆ છે. તું પોતાને કોણુ કારવે છે ? ૫૪ હમુએ જવાબ દીધો કે, જો હું પોતાને આબરૂ આપું, તો મારી આબરૂ કંઈ નથી : જે મારો બાપ છે, તે મને આબરૂ આપેછે, જેની બાબત તમે કહોછો. ૫૫ તોપણ તમે તેને જાણીએ નથી, પણ હું તેને જાણુંછું, ને જો હું કહું કે, હું તેને નથી જાણતો, તો તમારા જેવા હું જ્યોરા થઈશ ; પણ હું તેને જાણુંછું, ને તેની વાત પાલુંછું. ૫૬ તમારો બાપ હબરાહીમ મારો દાહોડો જોવાને હરખાઈએ, ને જોઈને ખુશ થઈએ. ૫૭ તે પર હાલુદી ઝાઝમે તેને કહીજી કે, હજીસુધી તું પચારા વરરાનો નથી, ને શું તં હબરાહીમને દીદો છે ? ૫૮ હમુએ તેએને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે હબરાહીમ થઈઆ અગાઉ હું છું. ૫૯ તારે તેએએ પથર તેના પર નાંખવાને ઉઠાવીઆ ; પણ હમુ સંતાઈએ, ને તેએની વચમાંથી થઈને મંદીરમાંથી નીકલીને તાંહાંથી ગઈએ.

બાબ નવમો.

અને તેણે જતાં જનમના આંધલા એક માણસને દીડો. ૨ તારે શાગીરોએ તેને પુછતાં કહીજી કે, રાખી, જે પાપને લીધે એ આંધલા જન-મીએ, તે કોણે કીધું ? એણે કે એનાં મા-બાપે ? ૩ હમુએ જવાબ આપી-એ કે, એણે કે એનાં મા-બાપે પણ પાપ કીધું નથી ; પણ યોદાનાં કામ એથી જાહેર થાએ વાસતે. ૪ જાંહાં સુધી દાહોડો છે, તાંહાં સુધી જેણે મને

માકલીઆ છે તેનાં કામ કરવા મને જરૂર છે: રાત આવેછે, તારે કોઈથી કામ કરાવું નથી. ૫ હું દુનીઆમાં છઠ્ઠાં તાંહાં સુધી હું દુનીઆની રોરાની છઠ્ઠાં. ૬ તે આ વાતો કહીને બોઆ પર યુકીઆ, ને યુકે કાદવ કીધો, ને તે કાદવ તે આંધલાની આંખો પર તેણે ચાપડીઆ. ૭ ને તેને કહીજે કે, તું જમને સીલાહાના હોજમાં ઘો. [સીલાહા] ઇઆને માકલેલો. તો તે ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો આવીઆ. ૮ વાસતે પેડાસીઆઆ, તથા જમ્યાઆ તેને અગાઉ આંધલા દીડા હતો તેઆઆ કહીજે કે, જો એસતો ને બીજા માગતો હતો, તે શું આજ નથી? ૯ કેટલાઆએ કહીજે કે, આ તેજ છે; બીજાઆએ કહીજે કે, આ તેના જોવા છે: પણ તેણે કહીજે કે, હું તેજ છઠ્ઠાં. ૧૦ તારે તેઆઆ તેને પુછીજે કે, તારી આંખો શી તરેહ ઉઘડી ગઈ? ૧૧ તેણે જવાબ દઈને કહીજે કે, ઇસુ કેહેવાઆલા આંકે જણે કાદવ કીધો, ને મારી આંખો પર ચાપડીઆ, ને મને કહીજે કે, તું જમને સીલાહાના હોજમાં ઘો; વાસતે હું ગઈઆ, ને ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૨ તારે તેઆઆ તેને કહીજે કે, તે કાંહાં છે? તેણે કહીજે કે, હું જાણતો નથી.

૧૩ જો પેહેલાં આંધલા હતો, તેને તેઆ ફોરોશીઆ પાસે લઈ આવીઆ. ૧૪ ને જરૂર ઇસુઆ કાદવ કરીને તેની આંખો ઉઘાડી હતી, તારે સખતનો દાહોડો હતો. ૧૫ વાસતે ફોરોશીઆઆ પણ ફરી તેને પુછીજે કે, શી તરેહ તું દેખતો થઈઆ? ને તેણે તેઆને કહીજે કે, તેણે મારી આંખો પર કાદવ ચાપડીઆ, ને હું ઘોઈને દેખતો થઈઆ. ૧૬ તે પર ફોરોશીઆમાંના કેટલાઆએ કહીજે કે, તે માણસ આદાની તરફથી નથી; કેમકે સખતનો દાહોડો તે પાલતો નથી. બીજાઆએ કહીજે કે, પાપી માણસ એવા જાજેજ શી તરેહ કરી રાકેછે? આંમ તેઆમાં કુટ થઈ. ૧૭ ફરી તેઆઆ તે આંધલાને પુછીજે કે, તેણે તારી આંખો ઉઘાડી વાસતે તેની ખાખત તું શું કેહેછે? તારે તેણે કહીજે કે તે નથી છે. ૧૮ પણ ઇહુદીઆઆ તે દેખતા થમ્મલાનાં મા-ખા-પને તેડાવીઆં તાંહાં સુધી માનીજે નહીં કે તે આંધલા હતો, ને દેખતો થઈઆ. ૧૯ ને તેઆઆ તેઆને પુછતાં કહીજે કે, શું આ તમારો દીકરો છે, જોની ખાખત તમે કેહેછેઆ કે, આ જનમનો આંધલા હતો? તો હવે આ શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે? ૨૦ તેનાં મા-ખાપે તેઆને જવાબ આપીને કહીજે કે, આ હમારો દીકરો છે, ને આ જનમનો આંધલા હતો, આ હમે જાણીએ છઈઆ. ૨૧ પણ આ હવે શી તરેહ દેખતો થઈઆ છે, ને હમે જાણતાં નથી,

કે ઝમ્મીની આંખો દોણે ઉઘાડી, તે પણ હમે જાણતાં નથી: ઝમ્મી પુગતી ઉમર-
નો છે, ઝમ્મીને પુછો, ઝમ્મી પોતા બાબત દેહેરો. ૨૨ તેનાં મા-આપે ઇહ-
દીઝ્મીની બીહીક રાખીને ઝમ્મી કહીજે; કેમકે તે ખરીસત છે, ઝમ્મી જો
કોઈ કચ્છ કરે, તો તેને જન્માતમાંથી બાહાર કાઢાડી મુકવો, ઝમ્મી હાહી ઝમ્મી
હાવ કીધો હતો. ૨૩ વાસતે તેનાં મા-આપે કહીજે કે, ઝમ્મી પુગતી ઉમરનો છે,
ઝમ્મીને પુછો. ૨૪ તારે જે આંધલો હતો, તે માણસને તેઝ્માઝ્મી ફરી તેડીને
કહીજે કે, બાદાને યુગ્ગી આપ, તે માણસ તો પાપી છે, ઝમ્મી હમે જાણી-
એછાઝ્મી. ૨૫ તારે તેણે જવાબ દધને કહીજે, તે પાપી છે કે નહીં, ઝમ્મી
હું નથી જાણતો: હું ઝમ્મી વાત જાણુંકજે, કે હું આંધલો હતો, ને હવે હું દેખતો
થઈએ. ૨૬ તારે તેઝ્માઝ્મી તેને ફરી પુછીજે કે, તેણે તને શું કીધું? તારી
આંખો તેણે શી તરેહ ઉઘાડી? ૨૭ તેણે તેઝ્માને જવાબ કીધો કે, હું તમને
કહી ચુકીએ, પણ તમે સાંભલીજે નહીં: ફરી તમે શા વાસતે સાંભલવા આ-
હિએએ? શું તમે પણ તેના સાગીરદ થવા ચાલેએએ? ૨૮ તારે તેઝ્માઝ્મી
તેની નીંદા કરતાં કહીજે કે, તું તેનો સાગીરદ છે: પણ હમે તો મુસાના સાગીરદ
છઈએ. ૨૯ બાદા મુસા સાથે બોલીએ, ઝમ્મી હમે જાણીએછાએ: પણ
ઝમ્મી માણસ કાંહાંથી છે, તે હમે જાણતા નથી. ૩૦ તે માણસે જવાબ આ-
પીને તેઝ્માને કહીકે કે, તેણે મારી આંખો ઉઘાડી, ને તે પણ તે કાંહાંથી છે
એ તમે જાણતા નથી, ઝમ્મી તાજુબ છે. ૩૧ આપણે જાણીએછાએ તો
ખરા કે પાપીએનું બાદા સાંભલતો નથી; પણ જો કોઈ બાદા પરસત છે, ને
તેની મરજી પરમાણે કરેછે, તો તેનું તે સાંભલેછે. ૩૨ દુનીઆની રાહથી ઝમ્મી
સાંભલાઈ નથી, કે જનમના આંધલાની આંખો કોઈએ ઉઘાડી હતી. ૩૩ અ-
ગર ઝમ્મી રાખસ બાદાની તરફથી નહીં હોતે, તો ઝમ્મી કંઈ કરી નહીં શકતે.
૩૪ તેઝ્માઝ્મી જવાબ આપીને તેને કહીજે કે, તું પુરો પાપમાં જનમીએ હતો,
ને શું તું હમને શીખવેછે? તારે તેઝ્માઝ્મી તેને બાહાર કાઢાડી મુકીએ.
૩૫ ઇસુએ સાંભલીજે કે તેઝ્માઝ્મી તેને બાહાર કાઢાડી મુકીએ; પછી તેણે
તેને જોઈને કહીજે કે, તું શું બાદાના બેઠા પર ઝિતકાદ કરેછે? ૩૬ તેણે
જવાબ આપીને કહીજે કે, બાદાવંદ, તે દોણ છે કે હું તેના પર ઝિતકાદ લાવું?
૩૭ તારે ઇસુએ તેને કહીજે કે, તે તેને દીલો છે, ને જે તારી સાથે બોલેછે,
તેજ તે છે. ૩૮ ને તેણે કહીકે કે, બાદાવંદ, હું ઝિતકાદ લાવુંછું. ને તેણે
તેનો સજ્જો કીધો.

૩૯ તારે ઇસુએ કહીજી કે, જે દેખતા નથી, તેઓ દેખે, ને જે દેખતા છે, તેઓ આંધલા થાએ, વાસતે ઇતિસાફ કરવા સારું હું દુનીઆમાં આવીઆ છું. ૪૦ ને તેની પાસે ફરેશીઓમાંના જે હતા તેઓએ એ વાતો શાંબલીને તેને કહીજી કે, હમે પણ શું આંધલા છઈએ ? ૪૧ ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, જે તમે આંધલા હો, તો તમને પાપ નહીં હો; પણ હવે તમે કહોછેઓ કે, હમે દેખતા છઈએ, વાસતે તમારું પાપ રહેછે.

આખ દશમો.

હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે આરણ્યથી ગેટાંના વાઝામાં જે નથી પેસતો, પણ દોઈ બીજે રસતે ચડેછે, તે ચોર તથા લુટારો છે. ૨ પણ આરણ્યથી જે પેસે, તે ગેટાંનો પાલક છે. ૩ દરવાજા તેને સારું ઉઘોડેછે, ને ગેટાં તેનો અવાજ શાંભળેછે ; ને તે પોતાનાં ગેટાંનાં નામ લઈને બોલાવેછે, ને તેઓને બહાર લઈ જાયછે. ૪ ને જરે તે પોતાનાં ગેટાંને બહાર કાઢેછે, તારે તે તેઓની આગલ ચાલેછે, ને ગેટાંતેની પાછલ ચાલેછે, કેમકે તેઓ તેનો અવાજ ઓળખેછે. ૫ ને તેઓ પારકાની પાછલ નથી જતાં, પણ તેનાથી નાહસી જાયછે ; કાંતે પારકાઓનો અવાજ તેઓ ઓળખતાં નથી. ૬ ઇસુએ તેઓને એ તમસીલ કહી ; પણ જે વાતો તેણે તેઓને કહી, તે શી છે, એ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૭ વાસતે ઇસુએ ફરી તેઓને કહીજી કે, હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, કે ગેટાંનું આરણ્ય હુંછું. ૮ જેટલા મારાથી આગલ આવીઆ, તેઓ સઘલા ચોર તથા લુટારો છે ; પણ ગેટાંએ તેઓનું શાંબલીજી નહીં. ૯ હું આરણ્ય છું : મારાથી જે દોઈ પેસે, તો તે તારણ પામશે, ને માહે બહાર આવવાનું કરશે, ને ચારો પામશે. ૧૦ ચોરી કરવા તથા મારીનાંખવા તથા હલાક કરવા વીના બીજે કારણે ચોર આવતો નથી. તેઓને જીંદગી મલે, ને તેઓને તે ઘણી જીઆદા મલે વાસતે હું આવીઆ છું. ૧૧ હું ઉતમ પાલક છું : ઉતમ પાલક ગેટાંને સારું પોતાનો જીવ આપેછે. ૧૨ પણ જે મજ્જુર છે, ઇસાને પાલક નથી, ને ગેટાંનો માલિક નથી, તે વર આવતું જોઈને ગેટાંને મુકીને નાહસી જાયછે ; પછી વર ગેટાંને પકડીને તેઓને છુટાં પાડીનાંખેછે. ૧૩ મજ્જુર નાહસી જાયછે, કેમકે તે મજ્જુર છે, ને ગેટાં બાબત તેને ચીંતા નથી લાગતી. ૧૪ હું ઉતમ પાલક છું, ને મારાં બોલખુંછું, ને મારાંથી ઓળખાઈછું. ૧૫ જેમ બાપ મને જાણેછે, તેમ હું પણ બાપને જાણુંછું ; ને

ગેટાંને સાઈ હું પોતાનો જીવ આપુંછૂં. ૧૬ ને મારાં બીજાં ગેટાં છે, તેઓ આ વાડામાંનાં નથી; તેઓને પણ મારે લાવવાં પડેછે, ને તેઓ મારો અવાજ સાંભળશે: પછી એક ટોલું, તથા એક પાત્રક થશે. ૧૭ હું પોતાનો જીવ પાડે. લેઈ વાસતે તે આપુંછૂં, એ સાઈ આપ મારા પર બીઆર કરેછે. ૧૮ ડોઢ મારી પાસેથી તે નથી લેતો, પણ હું પોતાથી તે આપુંછૂં: તે આપવાનો મને એવ-તીઆર છે, ને તે પાછો લેવાનો મને એવતીઆર છે: એ હુકમ હું મારા આપ-થી પામીઓ છૂં. ૧૯ વાસતે આ વાતોને કીધે ફરી હહુદીઓમાં કુટ પડી. ૨૦ ને તેઓમાંના ઘણા એ કહીઈ કે, તે દેવબંદ છે, ને તે દીવાનો છે: તમે તેનું કેમ સાંભલોછેઓ? ૨૧ બીજાઓએ કહીઈ કે, આ વાતો દેવબંદની નથી, દેવ શું આંધલાઓની આંખો ઉઘાડી શકેછે?

૨૨ એને ઈશાલિમમાં ઈજવાનું જસત હતું, ને શીઆલો હતો. ૨૩ ને હસુ મંદીરમાં સુધીમાનની પરસાલમાં ફરતો હતો. ૨૪ તારે હહુદીઓએ તેની આસ-પાસ આવીને તેને કહીઈ, કાંહાં સુધી તું હમારો જીવ રાકમાં રાખશે? જો તું તે ખરીસત છે, તો હમને સાફ કેહે. ૨૫ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીઈ, પણ તમે એતકાદ કીધો નહીં; જો કામો હું મારા આપનાં નામથી ફરંછૂં, તેઓ મારી આગત ગહવાઈ આવેછે. ૨૬ પણ તમે એતકાદ કર-તા નથી, કેમકે તમે મારાં ગેટાંમાંના નથી, જેમ મેં તમને કહીઈ છે તેમ. ૨૭ મારાં ગેટાં મારો અવાજ સાંભલેછે, ને હું તેઓને બાગુંછૂં, ને તેઓ મારી પાછલ આવેછે. ૨૮ ને હું તેઓને હમરાંની જીંદગી આપુંછૂં, ને તેઓ કદી હલાક નહીં થશે, ને મારા હાતમાંથી તેઓને કોઈ છીનવી નહીં લેશે. ૨૯ મારો આપ, જેણે તેઓને મને આપીઆં છે, તે સહુથી મોહોયો છે; ને મારા આપના હાતમાંથી કોઈ તેઓને છીનવી લઈ નથી શકતો. ૩૦ હું તથા આપ એક છહુએ.

૩૧ તારે તેને પથરે મારવાને હહુદીઓએ ફરી પથર ઉઠાવીઆ. ૩૨ હસુએ તેઓને જવાબ આપીઓ કે, મેં મારા આપનાં ઘણાં શારાં કામો તમને દેખાડીઆં છે, તેઓમાંનાં કહીઓં કામ સાઈ તમે મને પથરે મારોછોઓ? ૩૩ હહુદીઓએ તેને જવાબ આપીને કહીઈ કે, શારાં કામને સાઈ હમે તને પથર નથી મારતા, પણ કુફર બકવા સાઈ, ને એ સાઈ કે તું માણસ છતાં પોતાને ખોદા ફરવેછે. ૩૪ હસુએ તેઓને જવાબ દીધો, શું તમારી તોરતમાં એ લ-બીજી નથી, કે “ મેં કહીઈ, તમે ખોદાવંદોછોઓ? ” ૩૫ જેઓની પાસે આ-

દાની વાતો આવી, તેમ્મને જો તેણે જોદાવંદ કહીઆ, (ને કીતાબો રદ થઈ શકતી નથી,) ૩૬ તો જોને આપે ઠરાવીઆ, ને દુનીઆમાં મોકલીઆ, તેને શું તમે જોમ કહોછોઆ કે, તું કુફર બકેછે, કેમકે મેં કહીંજી કે, હું જોદાનો બેચે છજી? ૩૭ અગર હું મારા આપનાં કામ નથી કરતો, તો મારા પર જોતકાદ ના લાવો. ૩૮ પણ જો હું કહુંકહું, તો અગર તમે મારા પર જોતકાદ નથી લાવતા તોપણ તે કામો પર જો સાર જોતકાદ લાવો, કે તમે જાણો, ને માનો, કે આપ મારામાં છે, ને હું તેનામાં છું. ૩૯ જો વાસતે ફરી તેમ્મો જો તેને પકડવા શોધીઆ, પણ તે તેમ્મોના હાતથી નીકળી ગઈઆ. ૪૦ ને હર્ષરદનને પેલેપાર જાંહાં હર્ષોહાન આપતીસમા કરતો હતો, તેડેકાણે તે પાછો જાહેને તાંહાં રહીઆ. ૪૧ તારે ઘણા લોક તેની પાસે આવીઆ, ને બોલીઆ કે, હર્ષોહાને કેમ જો જોડે બેઠાવીઆ નથી, પણ હર્ષોહાને જોની બાબત જો બધું કહીંજી, તે બધું ખરું હતું. ૪૨ ને તાંહાં ઘણાઆ તેના પર જોતકાદ લાવીઆ

આખ અગીઆરમો.

અને મરીઅમ તથા તેની બેહેન મારથાના બેથાનીઆ ગામનો લાજરસ તામે એક રાખસ બીમાર હતો. ૨ ને જો મરીઅમે જોદાવંદને અતર બોલીંજી હતું, ને તેના પગ પોતાને ચોટલે પુછીઆ હતા, તેનો ભાઈ લાજરસ બીમાર હતો. ૩ એ સાર તેની બેહેનોએ તેને જોદેવાડી મોકલીંજી કે, જોદાવંદ, જો, જોના પરતું બીઆર કરેછે, તે બીમાર છે. ૪ તારે હસુએ શાંબલીને કહીંજી કે, એ માતની બીમારી નથી, પણ એથી જોદાના બેથાની છુજરગી થાએ, વાસતે જોદાના જલાલને સાર એ છે. ૫ ને હસુ મારથાને તથા તેની બેહેનને તથા લાજરસને બીઆર કરતો હતો. ૬ તો તે બીમાર છે, એ શાંબલીઆ બાદ જાંહાં પોતે હતો, તાંહાં એ દાહાડા રહીઆ. ૭ તાર પછી તેણે શાગીરદોને કહીંજી કે, આપણે પાછા હાલુદમાં જાએ. ૮ શાગીરદોએ તેને કહીંજી કે, હિસતાદ, થોડા દાહાડા પર તો હાલુદીઆએ તને પથરે મારવાને શોધીઆ, ને શું તું ફરી તાંહાં જાએછી? ૯ હસુએ જવાબ આપીઆ કે, શું દાહાડાની તીસ ઘડી નથી? જો દોઢ દીવસે ચાલેછે, તો તે આ દુનીઆની શેરાની જુએછે, વાસતે ડોકર નથી આતો. ૧૦ પણ જો દોઢ રાતે ચાલેછે, તો તેને શેરાની નથી, વાસતે ડોકર આએછે. ૧૧ તેણે જો વાતો કહી તાર પછી તેમ્મને કહીંજી કે, આપણો દોસત લાજરસ જંગી ગઈઆ છે, પણ હું તેને જાગતો ક-

સ્વા જીવંછર્ષિ. ૧૨ તારે તેના સાગીરદોષે કહીજે કે, આદાયંદ, જે તેને જંગ આવી છે, તો તે સમો થશે. ૧૩ હસુએ તો તેના ચાત આપત કહીજે, પણ તેએને એમ લાગીજે કે તેણે કંઈનો આરામ લેવા આપત કહીડે. ૧૪ વાસને હસુએ તેએને સાફ કહીડે કે, લાજરસ મરીગઈએ છે. ૧૫ ને હું તાંહાં નહીં હતો, વાસને હું તમારે લંચે ખુશ છું, કે એ કારણથી તમે એતકાદ લાવો; પણ આપણે તેની પાસે જઈએ. ૧૬ તારે થોમા, જે દીલીમસ કહેવાએ છે, તેણે પોતાના સાથી સાગીરદોષે કહીડે કે, આપણે પણ તેની સાથે મરવાને જઈએ.

૧૭ જારે હસુ આવીએ તારે તેણે જોઈજે કે તેન કપરમાં રાખવાને આર દાહાડ થઈએ. ૧૮ ને બેથાનીઆ હજારોમથી આશરે બે ગાઉ અંધુ હતું. ૧૯ ને મારવાના તથા મરીઅમના ભાઈ આપત તેએને દીલાસો આપવાને હાહીએમાંના ઘણા તેએની પાસે આવીઆ હતા. ૨૦ હસુ આવેછે, એ મારથાએ સાંભળીજે, તારે તે જોઈને તેને મલી; પણ મરીઅમ ઘરમાં બેસી રહી. ૨૧ તારે મારથાએ હસુને કહીજે કે, આદાયંદ, જે તું હીઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૨૨ પણ હજી તું આદા પાસે જે કંઈ માગે, તે આદા તને આપશે, એ હું જાણુંછું. ૨૩ હસુએ તેને કહીજે કે, તારો ભાઈ પાછો ઉઠશે. ૨૪ મારથાએ તેને કહીજે કે, છેલ્લે દાહડે કીઆમતમાં તે પાછો ઉઠશે, એ હું જાણુંછું. ૨૫ હસુએ તેને કહીજે કે, કીઆમત તથા જીંદગી હું છું, જે મારા પર એતકાદ લાવેછે, તે અગર મુએ હરો તોપણ જીવતો થશે. ૨૬ ને જે કોઈ જીવતાં મરા પર એતકાદ લાવેછે, તે કદી નહીં મરશે: તું શું એ માનેછે? ૨૭ તેણે તેને કહીજે કે, હા આદાયંદ, હું માનું-છું કે તું તે ખરીસત, આદાનો બેટો, જે દુનીઆમાં આવેછે, તે છે. ૨૮ ને તે એમ કહીને આફી ગઈ, ને પોતાની બેહેન મરીઅમને છાતી રીતે તેડીને કહીજે કે, હસતાદ આવીએ છે, ને તને તેડેછે. ૨૯ તેણે એ સાંભળીજે તેવીજ તે વેહેલી ઉઠીને તેની પાસે આવી. ૩૦ ને હસુ હજી ગામમાં આવી-એ નહીં હતો, પણ જ્યાં મારથા તેને મલી હતી તે જગીઆમાં હતો. ૩૧ તારે જે હાહીએ તેની સાથે ઘરમાં તેને દીલાસો આપતા હતા, તેએએ દાહું કે મરીઅમ વેહેલી ઉઠીને બાહાર ગઈ, તારે તેએએ તેની પાછલ જતાં કહીજે કે, કપર પર રડવાને તે જઈએ. ૩૨ જ્યાં હસુ હતો ત્યાં મરી-અમે આવોને તેને દીડા, તારે તેના પગ પર પડીને તેને કહીજે કે, આદાયંદ,

જો તું હિઆં હો, તો મારો ભાઈ નહીં મરતે. ૩૩ જરે હસુએ તેને રડતી જોઈ, ને જે હહુદીએ તેની સાથે આવીઆ તેઓને પણ રડતા જોઈઆ, તારે તેણે મનમાં હાએ કરીને નીસાસો મુકીઆ, ૩૪ ને કહીજ કે, તમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે? તેઓએ તેને કહીજ, આદાવંદ, આવીને જો. ૩૫ હસુ રડીઆ. ૩૬ એ સાહે હહુદીએએ કહીજ કે, જુઓ, એ તેના પર ફેટલો પીઆર કરેછે. ૩૭ ને તેઓમાંના ફેટલાએએ કહીજ કે, જોણે આંધલાની આંખો ઉઘાડી, તે શું એ આદમી મરે નહીં એવું કંઈ કરી શકતો નહીં હતો? ૩૮ તારે હસુ પોતાનાં મનમાં ફરી નીસાસો મુકતો કપર પર આવીઆ. તે એક ગાર હતો, ને તેના પર પથર મુકીઆ હતો. ૩૯ હસુએ કહીજ કે, પથરને ખસેડો, તે માગેલાની જોડેન મારથાએ તેને કહીજ કે, આદાવંદ, આજ તેને માર દાહાડ થઈઆ, વાસતે હવે તે ગંધાએછે. ૪૦ હસુએ તેને કહીજ કે, અગર તું એતકાદ કરે, તો તું આદાની જલાલ જોરો, શું મેં તને એ નથી કહીજ? ૪૧ તારે જાંહાં તે મુએલાને મુકીઆ હતો, તાંહાંથી તેઓએ પથર ખસેડીઆ, ને હસુએ આંખો ઊંચી કરીને કહીજ કે, અએ બાપ, તેં માં સાંભલીજ છે, વાસતે હું તારા શુકર કંઈજ. ૪૨ ને તું હમરા માં સાંભલેછે, એ હું જાણુંછું; પણ જે લોક આસપાસ ઉભા રહેછે, તેઓ એતકાદ લાવે કે તેં મને માફીઆ છે, વાસતે તેઓને લીધે મેં એ કહીજ. ૪૩ એમ બોલીઆ પછી તેણે મોહોટે ચવાજે હાંક મારીઆ કે, લાજરસ બાહાર આવ. ૪૪ તારે જે મરીમએ હતો, તે બાહાર આવીઆ, તેના હાત પગ લુંગડે બાંધેલા, ને તેનું મોહો રમાલે વીઠલેલું હસુએ તેઓને કહીજ એને છોડો, ને જવા દેઓ. ૪૫ ને જે હહુદીએ મરીમની પાસે આવીઆ હતા, ને હસુએ જે કીયું તે જોઈજ, તેઓમાંથી ઘણાએ તેના પર એતકાદ લાવીઆ. ૪૬ પણ તેઓમાંના ફેટલાએએ ફોરાંઓની પાસે જઈને, હસુએ જે કીયું તે તેઓને કહીજ.

૪૭ એને પછી મુખી કાહીનો તથા ફોરાંઓએ સભા મેલવીને કહીજ કે, આપણે શું કરીએ? કેમકે એ માણસ ઘણા મોજેજ કરેછે. ૪૮ જો આપણે એને એમનોએમ રહેવા દઈએ, તો સઘલા એના પર એતકાદ લાવરો, ને રમી લોક આવીને આપણી જગીઆ તથા કેમને લઈ લેરો. ૪૯ ને કાઆફા નામે તેઓમાંના એકે, તે વરસમાં સરદાર કાહીન છતાં, તેઓને કહીજ કે, તમે કંઈ જાણતા નથી, ૫૦ ને વીચારતા નથી કે આપણે સાહે એહતર છે કે એક આદમી પરજને સાહે મરે, ને આખી

કોમ હલાક નહીં થાએ. ૫૧ ને એ તેણે પોતાથી કહીએ નહીં હતું, પણ તે વર-
શમાં સરદાર કાઢીને છતાં, તેણે પેશીનગોઈ કહી કે, તે કોમને સારૂ ઇસુ મરશે.
૫૨ ને એ કહી તે કોમને સારૂ નહીં, પણ એ વાસતે કે એવાના વેરાઈગએલાં
ફરજંદોને પણ તે એકલાં કરે. ૫૩ તો તે દાહોડીયો તેને મારીનાંખવાનો
તેએએ મનસુઓ કીધો. ૫૪ એ સારૂ ઇહુદીએમાં ઇસુ તારથી બહાર રીતે
ફરીએ નહીં, પણ તાંહાંથી જંગલની પાસેના પરાંતના એકરાઈમ દેહેવાએ-
લાં રોહરમાં ગઈએ, ને પોતાના શાગીરદો સુધાં તાંહાં રહીએ. ૫૫ તારે
ઇહુદીએનું પાસખા જસન પાસે હતું, ને પાસખા અગાઉ ઘણા લોકો પોતા-
ને પાક કરવાને તે પરાંતથી ઇશાલમમાં ગઈએ. ૫૬ તે વખતે તેએએ
ઇસુની તકારા કીધી, ને મંદીરમાં ઉભા રહીને માલોમાં કહીએ કે, તમને શું
લાગેછે? શું જસનમાં તે આવનાર નથી? ૫૭ વહી મુખી કાઢીનેએ તથા
ફેરાશીએએ, તેને પકડવા સારૂ એવો હુકમ આપીએ હતો કે, તે કાંહાં છે,
એમ જો કોમને માલુમ હોએ તો તે અપર એવે.

ખાખ ખારમો.

તારે પાસખા જસનને છ દાહાડા અગાઉ ઇસુ એથાનીએમાં આ-
વીએ, તંહાં મરીગએલો લાજરસ, જેને તેણે મરીગએલાએમાંથી
ઊઠાડીએ તે હતો. ૨ વાસતે તેએએ તેને સારૂ ખાણુ કીધું, તારે મારથા
ખીદમત કરતી હતી, પણ લાજરસ તેની સાથે એસનારાએમાંનો એક હતો.
૩ તે વખત ઘણાં મુલનું નરા સંમુલનું શેર અતર મરીએને લઈને ઇસુને
પગે ચોલીએ, ને પોતાને ચોરલે તેના પગ પુછીએ, તારે અતરની ખુરાઓથી
ધર બરાઈ ગઈએ. ૪ એ સારૂ તેના શાગીરદોમાંનો એક, સીમાનવા દીકરા
ઇહુદા ઇસકારીએએ, જે તેને પકડાવનાર હતો, ૫ તેણે કહીએ કે, એ અતર
તણરો દીનારે વચીને દરીદરીએને રા વાસતે આપીએ નહીં? ૬ તેને દરી-
દરીએની ચીંતા લાગી, વાસતે એ કહીએ, એમ નહીં; પણ તે ચોર હતો, ને
તેની સાથે થેલી હતી, ને તેમાં જે મુકાતું તે તે લઈ જતો હતો, વાસતે
કહીએ. ૭ તારે ઇસુએ કહીએ કે, તેને રહેવા દે; મારા દહનના દાહાડાને સારૂ
તેણે એ રાખી મુકીએ હતું. ૮ કેમકે દરીદરીએ તો હમેશ તમારી સાથે
છે, પણ હું કંઈ હમેશ તમારી સાથે નહીં હોશરા. ૯ બારે ઇહુદીએના ઘણા
લોકોએ બાણીએ કે તે તાંહાં છે; તારે તેએ આવીએ, ફકત ઇસુને સારૂ નહીં,

પણ તેણે જે લાજરસને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી ઉઠાડીગ્મે હતો, તેને પણ જોવા સાહે. ૧૦ પણ મુખી કાહીનોગ્મે લાજરસને પણ મરીનાંખવાનો મનસુખો કીધો. ૧૧ કારણ કે તેના સખખથી ઇલુદીગ્મેમાંના ઘણાગ્મે ઇસુ પર ગ્મેતકાદ કીધો.

૧૨ બીજે દાહડે જસનમાં આવેલા ઘણાગ્મેક લોકોગ્મે ગ્મેવું સાંભલીગ્મે કે, ઇસુ હરશલેમમાં આવેછે. ૧૩ તારે ખજુરનાં જહાડની ડાલીગ્મે તેગ્મેગ્મે લીધી, ને તેને મલવાને બાહાર ગઈગ્મે; પછી ગ્મેવી ખુમ પાડી કે, હેરાનાં, ગોદાવંદનાં નામથી હસરાગ્મેલનો જે પાદશાહ આવેછે, તે મુખારક છે. ૧૪ ને ઇસુ ગ્મેક જુગ્માન ગધેડું પામીને તે પર બેઠો, જેમ લખીગ્મે છે તેમ કે, ૧૫ “અગ્મે સીગ્મેનની દીકરી, બીહી ના; જો, તારો પાદશાહ ગધેડનાં ગયાં પર બેસીને આવેછે.” ૧૬ તોપણ રાજમાં તેના રાગીરદો ગ્મે વાતો સમજીગ્મે નહીં, પણ ઇસુ જલાલી થઈગ્મે, તારે તેગ્મેગ્મે ઇગ્મેદ કીધું કે, ગ્મે તેની બાબત લખાઈગ્મે હતું, ને તેગ્મેગ્મે તેને ગ્મે કીધું. ૧૭ જે લોકો ગ્મેની સાથે હતા, તેગ્મેગ્મે તો ગહવાઈ પુરી કે, ગ્મેણે લાજરસને કબરમાંથી બોલાવીગ્મે, ને મરીગમ્મેલાગ્મેમાંથી તેને ઉઠાડીગ્મે. ૧૮ ને તેજ કારણથી લોકો તેને મલવા ગઈગ્મે; કેમકે તેગ્મેગ્મે સાંભલીગ્મે કે તેણે ગ્મે જાજેજો કીધો હતો. ૧૯ ગ્મે સાહે ફરોશીગ્મેગ્મે માહોમાં કહીગ્મે કે, આપણું કંઈ ચાલતું નથી, ગ્મે શું તમે જોતા નથી ? જુગ્મે દુનીગ્મે તેની પાછલ ગઈ છે.

૨૦ અને જસનમાં ગ્મેગાદત કરવાને જે આવીગ્મે હતા, તેગ્મેમાં દેટલા-ગ્મેક હેલેનીગ્મે હતા. ૨૧ ગ્મે સાહે તેગ્મે ગાલીલના બેથસાઇદાના ફીલીપની પાસે આવીગ્મે, ને તેની અરજ કરીને કહીગ્મે કે, સાહેબ, હમે ઇસુને જોવા ચાહીગ્મેછીગ્મે. ૨૨ ફીલીપે આવીને આંદરને કહીગ્મે; પછી આંદરગ્મે તથા ફીલીપે ઇસુને કહીગ્મે. ૨૩ તારે ઇસુગ્મે તેગ્મેને જવાબ આપીને કહીગ્મે કે, આદમીના બેઠાને ખજરગી પામવાનો વખત આવીગ્મે છે. ૨૪ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછું, જે ઘઉંનો દાણો બોંગ્મેમાં પડીને મરતો નથી, તો તે એકલો રહેછે; પણ જે મરેછે, તો ઘણાં ફલ લાવેછે. ૨૫ જે પોતાના જીવ પર ખચાર ફેરેછે, તે તેને ખારો; પણ જે આ દુનીગ્મેમાં પોતાના જીવ પર દુરામની રાખેછે, તે હમેશાંની જીંદગીને સાહે તેને રાખશે. ૨૬ જે કોઈ મારી ખીદમત ફેરેછે, તો તે મારી પાછલ આવે; ને જાંહાં હું છું, તાંહાં મારો ખીદમતગાર પણ રહેશે. ને જે કોઈ મારી ખીદમત ફેરેછે, તો આપ તેને

હજત આપરો. ૨૭ હવે મારો જીવ ગમરાએલો છે, ને હું શું કહું? અચ્છે બાપ, મને આ ઘડીથી બચાવ. પણ અંચે સાઈ હું આ ઘડી સુધી આવીએ છઈ. ૨૮ અચ્છે બાપ, તારાં નામની બુજરગી કર. અંચે બાદ આસમાનથી અવાજ આવીએ છે, મેં તેની બુજરગી કીધી છે, ને ફરી બુજરગી કરીરા. ૨૯ તારે જે લોકો પાસે ઉભા રહીને શાંભલતા હતા, તેઓએ કહીંડે છે, ગરજના થઈ. બીજાઓએ કહીંડે છે, ફીરતાઓએ તેની સાથે વાત કીધી. ૩૦ હસુએ જવાબ આપીને કહીંડે છે, અંચે અવાજ મારે સાઈ નહીં, પણ તમારે સાઈ થઈએ. ૩૧ હવે આ દુનીઆનો દનિસાફ કરવાનો છે; હવે આદુનીઆનો હાકમ બાહાર કહડારો. ૩૨ ને જો હું જમીન પરથી ઊંચો કરાઈંછઈ, તો મહુને હું પોતાની તરફ ખેંચીરા. ૩૩ પોતે શી તરેહનાં માતથી મરશે, અંચે જાણાવતાં તેણે અંચે કહીંડે. ૩૪ લોકોએ તને જવાબ દીધો છે; ખરીશત હમેશા રહેશે, અંચે હમે તોરતથી શાંભલીઈ છે; તો આદમીના બેથને ઊંચો કરાવતું બેઠાએ, અંચે મ તું કેમ કેહેછે? અંચે આદમીનો બેથો કોણ છે? ૩૫ તારે હસુએ તેઓને કહીંડે છે, હજી થોડો વખત રોશની તમારી સાથે છે; જાંહાં સુધી તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી ચાલો, રખે અંધાઈં તમ પર આવી પડે, કારણ કે અંધારામાં જે ચાલેછે તે જાણતો નથી કે પોતે કાંહાં જાયેછે. ૩૬ તમે રોશનીનાં ફરજંદ થાઓ, વાસતે જાંહાં સુધી તમને રોશની છે, તાંહાં સુધી રોશની પર અંચેતકાદ કરો. અંચે વાતો હસુએ કહીઆ બાદ તેઓથી તે સંતાઈએ.

૩૭ તેણે અંચેલા માંજેલ તેઓના દેખતાં કરીઆ હતા, તોપણ તેઓ તેના પર અંચેતકાદ નહીં લાવીઆ. ૩૮ અંચે સાઈ કે હસાઈઆ નખીએ જે વાત કહી તે પુરી થાએ છે, “જોદાવંદ હમારી ખબર પર કોણ હમાન લાવીએ છે? ને જોદાવંદનો હાત કોણ પર જાહેર થઈએ છે?” ૩૯ વાસતે તેઓ અંચેતકાદ લાવી નહીં રાકીઆ, કેમકે હસાઈઆએ ફરી કહીંડે હવું કે, ૪૦ “તેણે તેઓની આંખો આંધલી કીધી, ને તેઓનાં દીલ સખત કીધાં, રખે તેઓ આંખોથી દેખે, ને દીલથી સમજે, ને ફરે, ને હું તેઓને સમા કરું.” ૪૧ જારે હસાઈઆએ તેની જલાલ જોઈ, ને તેની બાબત બોલીએ, તારે અંચે વાતો તેણે કહી. ૪૨ તોપણ સરદારોમાંથી ઘણાઓ તેના પર અંચેતકાદ લાવીઆ; પણ ફરોશીઓના ડરને લીધે તેઓએ અંચેકરાર નહીં કીધો, કે જમાતમાંથી બાહાર કાઢાડી નહીં મુકાએ. ૪૩ કેમકે તેઓએ આદમીનાં વખાણ જોદાનાં વખાણથી જાંબાદા પસંદ કીધાં.

૪૪ તારે હસુમ્મે પોકારીને કહીજીં કે, મારા પર જે ઝમતકાદ લાવેછે, તે ફક્ત મારા પર નહીં, પણ જેણે મને માકલીઝ્મા છે તેના પર ઝમતકાદ લાવેછે. ૪૫ ને જે મને જુઝ્મિછે, તે જેણે મને માકલીઝ્મા છે તેને જુઝ્મિછે. ૪૬ હું દુનીઆમાં શેરાની આવીઝ્મા છઉં કે, જે મારા પર ઝમતકાદ લાવે તે અંધારામાં નહીં રહે. ૪૭ ને જે દ્રાઈ મારી વાતો શાંભલીને હમાન નથી લાવતો, તો હું તેનો ઇનસાફ કરતો નથી; કેમકે હું દુનીઆનો ઇનસાફ કરવા સાર નહીં, પણ દુનીઆનો અચાવ કરવા સાર આવીઝ્મા છજી. ૪૮ જે મને તુછ કરેછે, ને મારી વાતો માનતો નથી, તેનો ઇનસાફ કરનાર એક છે. જે કલામ મે કહીઝ્મા છે તેજ છેલ્લે દાહોડે તેનો ઇનસાફ કરશે. ૪૯ કેમકે મેં પોતાથી નથી કહીજીં, પણ આપ જેણે મને માકલીઝ્મા તેણે મને હુકમ કીધો છે કે મારે શું બોલવું, ને શું કેહેવું. ૫૦ ને તેનો હુકમ હમેશાંની જાંદગી છે, એ હું જાણુંછઉં; વાસતે જે હું કહુંછજીં, તે જેવું આપે મને ફરમાવીજીં તેવું કહુંછજીં.

આખ તેરમો.

અને આ દુનીઆમાંથી આપની પાસે જવાનો વખત આવીઝ્મા, હસુમ્મે પાસઆ જસન અગાઉ એ જાણીને, પોતાના જેઝ્મા દુનીઆમાં હતા તેઝ્મા ઉપર જેવો પીઆર કરતો હતો તેવો પીઆર આપર સુધી કીધો. ૨ ને ખાણુ પુરં થઈજીં તારે શેતાને સીમાનના દીકરા હહુદા હસકારીઝ્માતનાં દીકરામાં તેને પકડાવવાનું સુકીજીં. ૩ ને હસુમ્મે એ જાણીને કે આપે બધું મારા હાતમાં આપીજીં છે, ને હું એદાની તરફથી આવીઝ્મા છજીં, ને એદાની પાસે જઈજીંછજીં; ૪ ખાણુ પરથી તે ઉઠીઝ્મા, ને પોતાના કપડાં ઉતારીઝ્મા, ને રમાલ લઈને કમરે બાંધીઝ્મા. ૫ તાર પછી એક વાસણમાં પાણી લઈને શાગીરદાના પગ ધોવા, તથા જે રમાલ પોતાની કમરે બાંધીઝ્મા હતો તેથી પુછવા લાગીઝ્મા. ૬ તારે સીમાન પાવરની પાસે તે આવીઝ્મા. ને પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, શું તું મારા પગ ધોઈછે? ૭ હસુમ્મે જવાબ આપીને તેને કહીજીં કે, હું જે કરેછઉં, તે તું હમણા જાણતો નથી, પણ એ આદ તું જાણશે. ૮ પીતરે તેને કહીજીં કે, તને કદી મારા પગ ધોવા નહીં દઈશ. હસુમ્મે તેને જવાબ દીધો કે, અગર હું તને ન ધોઈજીં, તો મારી સાથે તારો કંઈ ભાગ નથી. ૯ સીમાન પીતરે તેને કહીજીં કે, એદાવંદ, ફક્ત મારા પગ નહીં, પણ મારા હાત તથા માથું પણ ધો. ૧૦ હસુમ્મે તેને કહીજીં, જે ધોવાઝ્મા છે તેને પગ ધોવા

વગર ખીજી જરૂર નથી; પણ તે પુરો પાક છે; ને તમે પાક છેઓ, પણ બધા નહીં. ૧૧ કેમકે તેણે પોતાને પકડાવનારને જાણીઓ, વાસતે તેણે કહીજે કે, તમે બધા પાક નથી. ૧૨ તે તેઓના પગ ઘોઘી રહીઓ, તારે પોતાનાં કપડાં લઈને પાછો ખેડો, ને તેઓને કહીકે કે, તમે જાણોછેઓ કે મેં તમને શું કીધું? ૧૩ તમે મને ઉસતાદ તથા ઝોદાવંદ કહેછેઓ, ને તમે કીક કહેછેઓ, કેમકે હું છું. ૧૪ તો મેં તમારા ઉસતાદ તથા ઝોદાવંદે જે તમારા પગ ઘોઘીઓ, તો તમને લાજમ છે કે તમે પણ ઝીક ખીજના પગ ઘોઘીઓ. ૧૫ કેમકે જેવું મેં તમને કીધું, તેવું તમે પણ કરો, વાસતે મેં તમને નમુનો આપીઓ છે. ૧૬ હું તમને અચીત અચીત કહુંછું, કે નોકર પોતાના ઝોદાવંદથી મોહોયો નથી, ને જે મોકલેલો તે પોતાના મોકલનારથી મોહોયો નથી. ૧૭ જે તમે ઝી વાતો જાણીને પાલો, તો તમે મુબારક છેઓ. ૧૮ હું તમ સમલા બાબત નથી કહેતો; જેઓને મેં પસંદ કીધા છે તેઓને હું જાણુંછું. પણ આ લેખ પુરો થવા સારું કે, “જે મારી સાથે રોટ્કી આવ્યેછે, તેણે મારે ઉલટી પોતાની લાત ઉઠાવી છે.” ૧૯ હવે તે થઈઓનો અગાઉ હું તમને ઝી વાસતે કહુંછું કે, જોરે ઝી થાઓ, તારે તમે હમાન લાવો કે હું તે છું. ૨૦ હું તમને અચીત અચીત કહુંછું, કે જે કોઈને હું મોકલું છું તેને જે કબુલ કરેછે, તે મને કબુલ કરેછે; ને જે મને કબુલ કરેછે, તે જેણે મને મોકલીઓ છે તેને કબુલ કરેછે.

૨૧ ઝી વાતો કહીને ઈશુ દીલમાં ગબરાઈઓ, ને ગહવાઈ આગતાં કહીજે કે, હું તમને અચીત અચીત કહુંછું. કે તમારામાંથી ઝીક મને પકડાવશે. ૨૨ તારે શાગીરદો શકમાં પડીઓ કે, તેણે કોણ બાબત ઝી કહીજે? ને તેઓ ઝીક ખીજ ઉપર જેવા લાગીઓ. ૨૩ તારે તેના શાગીરદોમાંનો ઝીક, જેના પર ઇસુ ખીમાર કરતો હતો, તે ઇસુની છાતી પર અઢેલો હતો. ૨૪ વાસતે સીમાત પીતરે તેને હમિરો કીધો કે તે તેને પુછે કે કોણની બાબત તે ઝી બોલીઓ. ૨૫ તારે તેણે ઇસુની છાતી પર અઢેલો છતાં તેને કહીકે કે, ઝોદાવંદ, તે કોણ છે? ૨૬ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, હું બ્રુક બોલીને જેને આપીશ, તેજ તે છે. પછી તેણે બ્રુક બોલીને સીમાતના દીકરા હલુદા હસ-કારીઓતને આપીઓ. ૨૭ ને બ્રુક પછી તેનામાં શેતાન ખેડો, વાસતે ઇસુએ તેને કહીકે કે, તું જે કરેછે તે જલદી કર. ૨૮ ને તેણે તેને શા વાસતે ઝી કહીકે, ઝી બેસનારાઓમાંનો કોઈ સમજીઓ નહીં. ૨૯ કેમકે હલુદાની

પાસે થેલી હતી, વાસતે જસનને સાર આપણને જેની જરૂર છે તે વચાતું લે, ધર્મા દરીદરીએને કંઈ આપે, એ સાર ધર્મુએ તેને કહીકું, એમ કેટલા-એકે વીચારીકું, ૩૦ ને છુક લઈને તે તુરત આહાર ગઈએ. ને તારે રાત હતી. ૩૧ એને તે આહાર ગઈઆ બાદ ધર્મુએ કહીજે કે, હવે આદમીનો બેટો જલાલ પામીએ છે, ને તેથી બાદ પણ જલાલ પામેલો થઈએ છે. ૩૨ જે બાદ તેનાથી જલાલી કરાએ, તો બાદ પોતે તેને જલાલ આપશે, ને જલદી તેને જલાલ પમાડશે. ૩૩ નાહાના છોકરાએ, હવેથી તમારી સાથે હું થોડો વખત છજી; તમે મને શોધશો, ને જેમ મેં છુદીએને કહીજે કે, જાંહાં હું જાઉંછજી તાંહાં તમે આવી નથી શકતા, તેમ હવે હું તમને પણ કહુંછજી. ૩૪ હું તમને નવો હુકમ આપુંછજી, કે તમે એક ખીજ પર ખીઆર કરો. જેવા મેં તમ પર ખીઆર કર્યો તેવા તમે પણ એક ખીજ પર ખીઆર કરો. ૩૫ જે એક ખીજ પર તમે ખીઆર કરોએએ તો તેથી સરવ જાણશે કે તમે મારા શાગીરદ છેએ. ૩૬ સીમાન ખીતરે તેને કહીજે કે, બાદ-વંદ, તું કાંહાં જાએ? ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, જાંહાં હું જાઉંછજી, તાંહાં હમણા તું મારી પાછલ આવી નથી શકતો, પણ પછી મારી પાછલ આવશે. ૩૭ ખીતરે તેને કહીકું કે, બાદવંદ, હમણા તારી પાછલ હું કેમ આવી નહીં શકું? તારે સાર તો હું મારો જીવ આપીશ. ૩૮ ધર્મુએ તેને જવાબ દીધો કે, શું મારે સાર તું તારો જીવ આપશે? હું તને ખચીત ખચીત કહુંછજી, કે તું તરણ વાર મારો ધનિકાર કરશે નહીં, તાંહાં સુધી મુરઘો બોલ-નાર નથી.

આબ ચઉદમો.

૧ મારાં દીલ ગભરાવા નાદેએ: તમે બાદ પર એતકાદ રાખો, મારા પર પણ એતકાદ રાખો. ૨ મારા આપનાં ઘરમાં ઘણાં મકાન છે, નહીં તો હું તમને કેહેતે; તમારે સાર જગે તઈઆર કરવાને હું જાઉંછજી. ૩ ને જે હું જઈને તમારે સાર જગે તઈઆર કરીશ, તો હું પાછો આવીશ, ને જાંહાં હું છજી તાંહાં તમે પણ થાએ વાસતે હું તમને મારી પાસે લઈશ. ૪ ને જાંહાં હું જાઉંછજી તે તમે જાણોએએ, રસતો પણ તમે જાણોએએ. ૫ થોમાએ તેને કહીજે કે, બાદવંદ, તું કાંહાં જાએ, તે હમે જાણતા નથી, તારે રસતો હમે શી તરેહ જાણએ? ૬ ધર્મુએ તેને કહીજે કે, રસતો તથા સાચાઈ તથા

જીંદગી હું છર્ગ, મારા વસીલા વીના આપની પાસે કોઈ આપતો નથી. ૭ અગર તમે મને જાણુ તે તો મારા આપને પણ જાણુ; ને હવથી તમે તેને જાણીએ છો, ને તેને દોડા છે. ૮ શીલીપે તેને કહીર્ગ કે, ઝાઘવંદ, હમને આપ દેખડાવ, ને તે હમને બસ છે. ૯ ઇસુએ તેને કહીર્ગ કે, શીલીપ, આટલી મુદત હું તમારી સાથે રહીએ તોપણ શું તે મને જાણીએ નહીં? જો મને દોડા છે, તેણે આપને દોડા છે; તો તું કેમ કેહેછે કે, હમને આપ દેખડાવ? ૧૦ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એનો એતકાદ તું કરેછે કે નહીં? જો વાતો હું તમને કહુંછર્ગ તે હું પોતાથી નથી કેહેતો, પણ આપ જો મારામાં રહેછે તે એ કામો કરેછે. ૧૧ હું આપમાં ને આપ મારામાં છે એવા એતકાદ મારા પર કરો, નહીં તો તે કામોને લીધે મારા પર એતકાદ કરો. ૧૨ હું તમને ખચીત ખચીત કહુંછર્ગ કે હું જો કામો કરુંછર્ગ તેજ મારા પર ઇમાન લાવનારા પણ કરશે, ને તેથી મોહો- ઠાં કામ કરશે, કરણ કે હું આપની પાસે જર્ગીછર્ગ. ૧૩ ને જો કંઈ મારાં ના- મથી તમે માગશો તે હું એ સાફ કરીરા કે આપ બેઠાથી જુજરગી પામે. ૧૪ જો તમે મારાં નામથી કંઈ પણ માગશો તો તે હું કરીરા. ૧૫ જો તમે મારા પર પીઆર કરેછે એ તો મારા હુકમો પાલો. ૧૬ ને હું આપથી માગરા, ને તે તમને ખીજો દીલાસોદેનાર તમારી સાથે હમેશા રહેવા સાફ આપશે. ૧૭ ઇઆને હકનો રહ, જેને દુનીઆ કબ્જ કરી નથી શકતી, કેમકે તેને તે જોતી નથી, ને જાણતી નથી, પણ તમે તેને જાણેછે એ, કેમકે તે તમારી સાથે રહેછે, ને તમારામાં રહેશે. ૧૮ હું તમને એકરાર નહીં મુકીરા હું તમારી પાસે આવીરા. ૧૯ થોડી મુદત આદ દુનીઆ મને ફરી નહીં જોશે, પણ તમે મને જોશો; હું જીવુંછર્ગ વાસતે તમે પણ જીવશો. ૨૦ તે દાહડે તમે જાણશો કે હું મારા આપમાં છર્ગ, ને તમે મારામાં છે એ, ને હું તમારામાં છર્ગ. ૨૧ જો મારા હુકમો પામેછે, ને તે એને પાલેછે, તે મારી ઉપર પીઆર કરેછે, ને જો મને પીઆર કરેછે તે મારા આપથી પીઆર પામેલા થશે, ને હું તેના પર પીઆર કરીરા. ને તેની પાસે હું પોતાને જાહેર કરીરા. ૨૨ હુદિદા, જો ઇસકારી એત તે નહીં, તેણે તેને કહીર્ગ કે, ઝાઘવંદ, એ કેમ કે તું પોતાને હમારી પાસે જાહેર કરશે. ને દુનોઆની પાસે નહીં? ૨૩ ઇસુએ જવાબ આપીને તેને કહીર્ગ, જો કોઈ મને પીઆર કરેછે તો તે મારી વાતો પાલશે, ને મારો આપ તેના પર પીઆર કરશે, ને હમે તેની પાસે આવીને તેની સાથે રહીશું. ૨૪ જો મને પીઆર નથી કરતો તે મારી વાતો નથી પાલતો, ને જો વાત તમે શાંબલોએ એ તે મારી નથી,

પણ બાપ જોણે મને મોકલી આપ્યા છે તેની. ૨૫ મેં તમારી સાથે રહેતાં તમને
 મ્મ વાતો કહી છે. ૨૬ પણ દીલાસોદેનાર, જે પાક-રૂદ છે, જેને બાપ મારાં
 નામથી મોકલી દેશે, તે તમને બધાં શીખવશે, ને મેં જે સરવ તમને કહી
 તે બધાંની તમને ધર્માદ આપશે. ૨૭ શાંતી તમારી સાથે હું રાખુંછું; મારી
 શાંતી હું તમને આપુંછું, જેમ દુનીઆ આપેછે તેમ હું તમને આપતો નથી,
 પોતાનાં દીલ ગભરાવવા ના દેઝ્યા, ને પીછીવા ના દેઝ્યા. ૨૮ મેં જે તમને કહી
 તે તમે શાંભલીજી છે, કે હું જાણુંછું, ને તમારી પાસે પાછો આપુંછું, જે તમે
 મારા પર પીઆર કરતે તો મારી આ વાતથી તમે ખુશ થો કે, હું બાપની પાસે
 જાણુંછું, કેમકે મારો બાપ મારા કરતાં મોટો છે. ૨૯ ને જો મ્મ થામ્મ તારે
 તમે હમાન લાવો વાસતે થઈઆ અગાઉ મેં હમણાથી તમને મ્મ કહીજી છે.
 ૩૦ હવેથી તમારી સાથે હું ધણી વાતો નહીં કરશ, કેમકે આ દુનીઆનો સરદાર
 આવેછે, ને મારામાં તેનું કંઈ નથી. ૩૧ પણ દુનીઆ જાણે કે હું બાપ પર
 પીઆર કરુંછું, ને બાપે જોયો મને હુકમ કીધો છે, તેવું હું કરુંછું; ઉઠો, હી-
 આંથી આપણે જઈએ.

બાબ પંદરમો.

હું ખરો દરાખનો વેલો છું, ને મારો બાપ માલી છે. ૨ હરેક ડાલી
 મારામાં જે ફલ નથી લાવતી, તેને તે કાઢાકી નાંખેછે, ને હરેક જે ફલ લાવેછે,
 તે વધતાં ફલ લાવે વાસતે તેને તે સાફ કરેછે. ૩ જે કલામ મેં તમને કહી-
 આ તેના સખખથી હવે તમે પાક થઈઆ. ૪ તમે મારામાં રહો, ને હું તમમાં
 રહીશ; જેમ ડાલી વેલામાં રહીઆ વીના પોતાથી ફલ લાવી નથી શકતી, તેમ
 તમે પણ મારામાં રહીઆ વીના શકતા નથી. ૫ હું દરાખનો વેલો છું, તમે
 ડાલીઆ છે: જે મારામાં રહેછે, ને હું તેમાં, તેજ ધણું ફલ લાવેછે: કેમકે
 મારા વીના તમે કંઈ કરી નથી શકતા. ૬ જે દોષ મારામાં રહેતો નથી, તો તે
 ડાલીની પેઠે બાહાર ફેંકાઈએ, ને સુકાઈ જાયે, પછી લોક તેમને ચીકડી
 કરીને આગમાં નાંખેછે, ને તે આ બની જાયે. ૭ જે તમે મારામાં રહે-
 છે, ને મારી વાતો તમમાં રહેછે, તો જે તમે આહિ તે તમે માગશો, ને તે
 તમને મલશે. ૮ મારા બાપની ખુબરગી મ્મથી છે, કે તમે બહુ ફલ લાવો,
 મ્મ તમે મારા શાગીરદ થશો. ૯ જેમ બાપે મને પીઆર કીધો છે, તેમ મેં
 તમારી ઉપર પીઆર કીધો છે: તમે મારા પીઆરમાં રહો. ૧૦ જે તમે મારા

હુકમો પાલો તો તમે મારા પીઆર રહેશો, જેમ હું મારા બાપના હુકમો પાલીને તેના પીઆરમાં રહેછાં. ૧૧ તમારામાં મારી ખુશી રહે, ને તમારી ખુશી કમાલ થાએ, વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૧૨ મારો હુકમ એ છે કે, જેવો મેં તમારા પર પીઆર કીધો છે, તેવો તમે એક બીજા પર પીઆર કરો. ૧૩ પોતાના દોસતોને સાથે પોતાનો જીવ આપવા કરતાં ઢોહ જીઆદા પીઆર કરતો નથી. ૧૪ હું તમને જે કંઈ હુકમ આપુંછું તે જો તમે કરો તો તમે મારા દોસત છેએ. ૧૫ હવેથી હું તમને આકર નહીં કહીશ, કેમકે પોતાનો સેઠ જે કરેછે તે આકર જાણતો નથી, પણ મેં તમને દોસત કહીઆ છે, કેમકે જે મેં મારા બાપથી શાંભલીઈ છે તે બધું મેં તમને જાણવીઈ છે. ૧૬ તમે મને પસંદ નથી કીધો, પણ મેં એ સાથે તમને પસંદ કીધા છે, ને તમને ઇરાવીઆ છે, કે તમે જાહેને બહુ ફલ લાવો; ને તમારાં ફલ રહે, એ વાસતે કે તમે મારાં નામથી જે કંઈ બાપની પાસે માગો તે તમને તે આપે.

૧૭ તમે એક બીજા પર પીઆર કરો વાસતે હું તમને એ હુકમો આપુંછું. ૧૮ જો દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરેછે તો એથી અગાઉ તેણે મારી ઉપર દુરામની કીધી, એ તમે જાણોછેએ. ૧૯ જો તમે દુનીઆના હોતો તો દુનીઆ પોતાનાની ઉપર પીઆર કરતે, પણ તમે દુનીઆના નથી, પણ મેં તમને દુનીઆમાંથી પસંદ કીધા છે, તે વાસતે દુનીઆ તમારી ઉપર દુરામની કરેછે. ૨૦ આકર પોતાના સેઠથી મોહોટો નથી, એથી જે વાત મેં તમને કહી તે ઇઆદ કરો, જો તેઓ મારી પછવાડે લાગીઆ, તો તમારી પછવાડે પણ લાગરો; જો તેઓએ મારી વાત પાકી, તો તેઓ તમારી પણ પાકરો. ૨૧ પણ એ બધું મારાં નામને સાથે તેઓ તમને કરશે, કેમકે જેણે મને મોકલીએ છે તેને તેઓ જાણતા નથી. ૨૨ જો હું આવીએ નહીં હોતે, ને તેઓને ન કેહેતે, તો તેઓને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેઓનાં પાપ સંબંધી તેઓને બાહાનું નથી. ૨૩ જે મારી ઉપર દુરામની કરેછે, તે મારા બાપની ઉપર પણ દુરામની કરેછે. ૨૪ જે કામો બીજા ઢોહએ કીધાં નથી તે જો મેં તેઓમાં નહીં કીધાં હોતે, તો તેઓને પાપ નહીં લાગતે; પણ હવે તેઓએ મને તથા મારા બાપને પણ દીઠો છે ને દુરામની કીધી છે. ૨૫ પણ તેઓની કીતાબોમાં એ વાત લખેલી છે કે, “તેઓએ કારણ વગર મારી ઉપર દુરામની કીધી,” તે ખુશ થવા સાથે એમ થઈ. ૨૬ પણ દીલાસોદેનારને હું બાપની પાસેથી તમારી ઉપર મોકલી દશ, ઇઆને હકનો રહ, જે બાપ પાસેથી નીકળેછે: તે જોરે

આવશે, તારે તે મારી બાબત ગહવાઈ પુરશે. ૨૭ ને તમે શરૂ થી મારી સાથે છેમ્મો, વાસતે તમે પણ ગહવાઈ પુરશો.

બાબ સોલમો.

તમે ઠોકર નહીં આમ્મો વાસતે મેં તમને એ વાતો કહી છે. ૨ તે-
મ્મો તમને મીઠાસમાંથી બહાર કાઢાડી મુકશે, ને એવો વખત આવે છે કે
જે કોઈ તમને મારીનાંપરો તે સમજશે કે, હું બોદાની ખીદમત કરુંછું. ૩ ને
તેમ્મો બાપને તથા મને પણ જાણતા નથી, વાસતે તેમ્મો એવાં કામો તમને
કરશે. ૪ પણ એ બધાં મેં તમને એ સાર કહીઆં કે, જરે તે વખત આવે
તારે તમે હમ્માદ કરો કે એ વાતો મેં તમને કહી હતી; ને શરૂ થી એ વાતો
મેં તમને નહીં કહી; કેમકે હું તમારી સાથે હતો. ૫ પણ જો મને મોકલીઆ
છે તેની પાસે હવે હું જઈછું; પણ, તું કાંહાં જાએ? એમ તમારા-
માંનો કોઈ મને પૂછતો નથી. ૬ પણ મેં તમને એ વાતો કહી, વાસતે તમા-
રાં દીલ શોકથી ભરાઈ ગઈઆં છે. ૭ તોપણ જે સાચું છે તે હું તમને કહુંછું:
મારું જુએ તમને ગુણકારી છે, કેમકે જે હું જતો નથી, તો દીલાસોદેનાર
તમારી પાસે નહીં આવશે; પણ જો હું જઈ, તો તેને તમારી પાસે હું મોકલી
દઈશ. ૮ ને તે આવીને ગુનાહ બાબત, તથા રાસતી બાબત, તથા ઇનસાફ
બાબત, દુનીઆની ખાતરી કરશે. ૯ ગુનાહ બાબત, એ સાર કે તેમ્મો મારા
પર હમાન લાવતા નથી. ૧૦ ને રાસતી બાબત, એ સાર કે હું બાપની પાસે
જઈછું, ને તમે હવેથી મને નહીં જોશો. ૧૧ ને ઇનસાફ બાબત, એ સાર
કે આ દુનીઆના સરદારનો ઇનસાફ ડરાવીઆ છે. ૧૨ હજી ઘણી વાતો મારે
તમને કહેવાની છે, પણ હવે તમારાથી તેની ખરદારાત થતી નથી. ૧૩ તોપણ
જે હંકનો રહ તે જરે આવશે, તારે તે તમને કુલે હકમાં લઈ જશે; કેમકે તે
પોતાથી નહીં કેહેશે, પણ જે કંઈ તે સાંભલશે તેજ કેહેશે, ને જે થનાર છે તે
તમને કહી દેખાવશે. ૧૪ ને તે મારી બુજરગી કરશે, કેમકે તે મારામાંથી
લેશે ને તમને કહી દેખાવશે. ૧૫ જે બાપનાં છે તે સરવ મારાં છે, વાસતે
મેં કહીજ કે મારામાંથી તે લેશે, ને તમને કહી દેખાવશે.

૧૬ થોડી મુદત પછી તમે મને નહીં જોશો, ને ફરી થોડી મુદત પછી તમે
મને જોશો; કેમકે હું નીકલીને બાપની પાસે જઈછું. ૧૭ એ સાર તેના
શાગીરદોમાંના કેટલાએકે માણેમાં કહીજ કે એ આપણને કહે છે કે, થોડી

ને તેચ્છામાં મારી ખુશી કમાલ થાચ્છે, વાસતે હું દુનીઆમાંઆ વાતો કહુંછીં. ૧૪ તારો કલામ મેં તેચ્છાને આપીચ્છા છે, ને દુનીઆચ્છે તેચ્છાની દુરામની કીધી છે; કેમકે જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેચ્છા પણ દુનીઆના નથી. ૧૫ તું તેચ્છાને દુનીઆમાંથી કાઢે, વાસતે હું દુઆ નથી માગતો, પણ ચ્છે સાર કે બદીથી તુ તેચ્છાને બચાવે. ૧૬ જેમ હું દુનીઆનો નથી, તેમ તેચ્છા દુનીઆના નથી. ૧૭ તું પોતાના હકથી તેચ્છાને પાક કર, તારો કલામ હક છે. ૧૮ જેમ તે મને દુનીઆમાં મોકલીચ્છા છે, તેમ મેં પણ તેચ્છાને દુનીઆમાં મોકલીચ્છા છે. ૧૯ ને તેચ્છા પણ હકથી પાક થાચ્છે વાસતે તેચ્છાને સાર હું પોતાને પાક કરુંછીં. ૨૦ હું કક્ત તેચ્છાને સાર નહીં, પણ તેચ્છાની વાતથી મારા પર જે ચ્છેતકાદ કરશે, તેચ્છાને સાર પણ ચ્છેતકાદ કરુંછીં, ૨૧ કે તેચ્છા બધા ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે બાપ, જેમ તું મારામાં ને હું તારામાં, તેમ તેચ્છા પણ આપણામાં ચ્છેક થાચ્છે, ચ્છે સાર કે તે મને મોકલીચ્છા છે, ચ્છેમ દુનીઆ માને. ૨૨ ને જે જલાલ તે મને આપીચ્છા, તે મેં તેચ્છાને ચ્છે વાસતે આપીચ્છા કે જેવા આપણે ચ્છેક છઈચ્છે, તેવા તેચ્છા પણ ચ્છેક થાચ્છે; ૨૩ હું તેચ્છામાં ને તું મારામાં, ચ્છે સાર કે તેચ્છા ચ્છેક થઈને કમાલ થાચ્છે, ને કે તે મને મોકલીચ્છા છે, ચ્છેમ જગત જાણે; ને જેમ તે મને પોચ્છાર કીધા છે. તેમ તેચ્છાને પીચ્છાર કીધો છે. ૨૪ ચ્છે બાપ, હું ચ્છેમ ચ્છાહુંછીં કે જાહાં હું છીં તાહાં જેચ્છાને તે મને આપીચ્છા છે તેચ્છા પણ મારી પાસે હોચ્છે, કે મારી જલાલ જે તે મને આપી છે તે તેચ્છા જુચ્છે; કેમકે દુનીઆનો પાઘચ્છા નાંખીચ્છા ચ્છેગાઉ તે મારા પર પીચ્છાર કીધો છે. ૨૫ ચ્છે રાસત બાપ, દુનીઆચ્છે તને જાણીચ્છા નથી; પણ મેં તને જાણીચ્છા છે; ને તે મને મોકલીચ્છા છે, ચ્છેમ તેચ્છાચ્છે જાણીછીં છે. ૨૬ ને તેચ્છાને તારું નામ મેં જાણાવીછીં છે, ને જાણાવીશ, ચ્છે સાર કે જે પીચ્છારથી તે મારા પર પીચ્છાર કીધો છે, તે તેચ્છામાં થાચ્છે, ને હું પણ તેચ્છામાં થાઈ.

બાબ અરઽમો.

ઈસુ ચ્છે વાતો કહીને પોતાના શાગીરદો મુધાં કેદરેનના નાલા પર બાહાર ગઈચ્છા, તાહાં ચ્છેક બાગ હતો, તેમાં તે તથા તેના શાગીરદો પેઠા. ૨ ને તેને પકડાવનાર ઈહુદા પણ તે ઠેકાણુ જાણતો હતો, કેમકે ઈસુ પોતાના શાગીરદો સાથે ધણીવાર તાહાં જતો હતો. ૩ તારે ઈહુદા મુખી કાહીનોની

તથા ફરોશીએની પાસેથી સીપાઈએ તથા નાએકો લઈને કાનસ તથા મરાલ તથા હથીઆર સુધાં તાંહાં આવીએ. ૪ જે સઘલાં ઇસુ પર થવાના હતાં તે પોતે જાણતો હતો, વાસતે તેણે આહાર જઈને તેઓને કહીજી કે, તમે કોણને શોધોછોએ? ૫ તેઓએ તેને જવાબ દીધો કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ઇસુએ તેઓને કહીજી કે, હું તે છજી. ને ઇહુદા તેને પકડવનાર પણ તેઓની સાથે ઉભો હતો. ૬ હું તે છજી, એમ તેણે તેઓને કહેતાંજ તેઓ પાછા હટીને બોએ પર પડીઆ. ૭ તારે તેણે ફરી તેઓને પુછીજી કે, તમે કોણને શોધોછોએ? ને તેઓએ કહીજી કે, ઇસુ જે નાજરી તેને. ૮ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, મેં તમને કહીજી છે કે હું તે છજી, વાસતે જો તમે મને શોધોછોએ તો એઓને જવા દેઓ. ૯ એ સાહે જે વાત તેણે કહી તે પુરી થાએ, કે જેઓને તે મને આપીઆ છે તેઓમાંથી એકને પણ મેં ખાઈએ નથી. ૧૦ તારે સીમાન પીતરની પાસે તરવાર છતાં તેણે તે કાહાડીને સરદાર કાહીનના આકરને મારી, ને તેનો જમણો કાન કાપી નાંખીએ, ને તે આકરનું નામ માલખ હતું. ૧૧ એ સાહે ઇસુએ પીતરને કહીજી કે, તારી તરવાર મીઆનમાં ધાલ, જે પીઆલું મારા બાપે મને આપોજી છે તે શું હું નહીં પીજી ?

૧૨ તારે સીપાઈએએ તથા જમાદારે તથા ઇહુદીઓના અમલદારોએ ઇસુને પકડી લીધો, ને તેને બાંધીએ. ૧૩ ને પેહેલાં તેને હનાનીઆની પાસે લઈ ગઈએ, કેમકે તે વરસના સરદાર કાહીન કાઆકાનો તે સસરો હતો. ૧૪ ને જે કાઆકાએ ઇહુદીઓને બતાવીજી હતું કે, લોકોને સાહે એક માણસનું મરવું ગુણકારી છે, તે એજ હતો. ૧૫ ને સીમાન પીતર તથા બીજો શાગીરદ ઇસુની પાછલ ગઈએ, ને તે શાગીરદ સરદાર કાહીનનો એલખીતો છતાં ઇસુની સાથે સરદાર કાહીનના ઘરમાં ગઈએ. ૧૬ પણ પીતર બારણા આગલ આહાર ઉભો રહીએ, વાસતે તે બીજો શાગીરદ જે સરદાર કાહીનનો એલખીતો હતો તે આહાર આવીએ, ને બારણું સાચવનારીને કહીને પીતરને અંદર લાવીએ. ૧૭ તારે બારણું સાચવનાર બહરીએ પીતરને કહીજી કે, શું તું પણ તે માણસના શાગીરદોમાંનો નથી? તેણે કહીજી કે, હું નહીં. ૧૮ ને આકરો તથા નાએકો કોએલાની આગ કરીને ઉભા રહીને તાપતા હતા, કેમકે ઘ્રાહ હતી, ને પીતર પણ તેઓની સાથે ઉભો રહીને તાપતો હતો.

૧૯ તારે સરદાર કાહીને ઇસુને તેના શાગીરદો બાબત તથા તેની તાલીમ બાબત પુછીજી. ૨૦ ઇસુએ તેને જવાબ આપીએ કે, દુનીઆને મેં જાહેર

કહીજી; મીઝલસમાં તથા મંદીરમાં જાંહાં ઇહુદીઓ હમરા ઝમકઠા થાઓછે તાંહાં મેં હમરા શીખવીજી, ને મેં ગુપતમાં કંઈ નથી કહીડું. ૨૧ તું મને કેમ પુછેછે? શાંમલનારાઓને પુછ કે મેં તેઓને શું કહીજી; જો, મેં જે કહીડું તે તેઓ જાણેછે. ૨૨ ને તેણે ઝમક કહીડું તારે તારાઓમાંના ઝમક પાસે ઉભા રહેનારે ઇસુને થબડાક મારીને કહીજી કે, સરદાર કાહી- ને તું કેમ ઝમકો જવાબ આપેછે? ૨૩ ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, જો મેં જુરૂં કહીજી હોએ તો તે જુરૂં આખત ગિહવાઈ આપ; પણ જો વાજબી, તો તું મને કેમ મારેછે? ૨૪ તારે હનાનીઓએ કાઆફા સરદાર કાહીનની પાસે તેને બાંધેલાં બાંધીઓ. ૨૫ ને સીમાન પીતર ઉભો રહીને તાપતો હતો, તે વેલા તેઓએ તેને કહીજી કે, તું શું ઝમના રાગીરોમાં- નો નથી? તેણે ઇનકાર કરીને કહીજી કે, હું નહીં. ૨૬ જોનો કાન પીતરે કાપી- નાંખીઓ તેનો સગા જે સરદાર કાહીનના આકરોમાંનો ઝમક તેણે કહીજી કે, બાગમાં મેં તને શું તેની સાથે દોઢા નહીં હતો? ૨૭ તારે પીતરે ફરી ઇનકાર કીધો, ને તુરત મુરદો બોલીઓ. ૨૮ તેઓ ઇસુને કાઆફા પાસેથી કચેરીમાં લઈ ગઈઓ તારે બોલેટી સહવાર હતી, ને તેઓ નાપાક નહીં થાએ, પણ પાસપા આએ, વાસતે તેઓ કચેરીમાં નહીં ગઈઓ. ૨૯ એ સાહે પીલતે તેઓની પાસે બાહાર જઈને કહીજી કે, એ માણસ પર તમે શો બટો મુકોછે- યો? ૩૦ તેઓએ જવાબ દીધે તેને કહીજી કે, જો એ જુરૂં કરનાર નહીં હોતો તો હમે એને તને નહીં સોંપતે. ૩૧ તારે પીલતે તેઓને કહીજી કે, તમે એને લઈને તમારી તોરત પરમાણે એનો ઇનસાફ કરો. તારે ઇહુદીઓ- એ તેને કહીજી કે, કોઈને મારીનાંખવો હમને સજવર નથી. ૩૨ પોતે કહીઓં માતથી મરનાર હતો તે જણાવતાં ઇસુએ જે વાત કહી તે પુરી થાએ વાસતે એમ થઈજી. ૩૩ તારે પીલતે ફરી કચેરીમાં જઈને ઇસુને પાસે તેડીને તેને કહીજી કે, તું શું ઇહુદીઓનો પાદશાહ છે? ૩૪ ઇસુએ તેને જવાબ દીધો કે, એ શું તું પોતાથી કહેછે, કે કોઈ બીજાએ મારી આખત તને કહીજી છે? ૩૫ પીલતે જવાબ દીધો કે, હું શું ઇહુદી છું? તારો કોમ તથા મુખી કાહી- નોએ તને મારે હવાલે કીધો: તેં શું કીધું છે. ૩૬ ઇસુએ જવાબ આપીઓ કે, મારી પાદશાહત આ દુનીઆની નથી: જો મારી પાદશાહત આ દુનીઆની હોતો, તો હું ઇહુદીઓને સોંપાજી નહીં, વાસતે મારા આકર લડતે: પણ હવે મારી પાદશાહત હીઓની નથી. ૩૭ તારે પીલતે તેને કહીજી કે, તો શું તું પાદશાહ

છે? ઇસુએ જવાબ આપીએ કે, તું કેહેછે તેજ : હું પાદશાહ છર્ગ : એજ વાસતે હું જનમીએ છર્ગ, ને એજ સાર હું દુનીઆમાં આવીએ છર્ગ, કે હકની આખત શાહેદી આપું : હરેક જે હકનો છે, તે મારો અવાજ સાંભલેછે. ૩૮ પીલતે તેને કહીજ કે, હક શું છે? ને એમ કહીને તે ફરી ઇહુદીઓની પાસે બાહાર ગઇએ, ને તેઓને કહીજ કે, હું તેમાં કંઈ તકસીર જોતો નથી. ૩૯ પણ પાસઆ જસનમાં તમારે સાર એકને હું મુકીદર્ગ, એવી તમારી રીત છે, વાસતે હું તમારે સાર ઇહુદીઓના પાદશાહેને મુકીદર્ગ, શું તમે એમ આહેછે-એ? ૪૦ તારે તે બધાએ ફરી જુમ પાડીને કહીજ કે, એને નહીં, પણ બારાબાસને. તે બારાબાસ તો લુથ્લીએ હતો.

આખ ઝોગણીસમો.

તાર પછી પીલતે ઇસુને લઇને ફેરડા મારીએ. ૨ ને સીપાઇઓએ કાંઠાનું તાજ ગુંથીને તેના માથા પર મુકીજ, ને જંબુરી કપડાં તેને પેહેરાવીને કહીજ કે, ૩ એ ઇહુદીઓના પાદશાહ; સુખી રહે! ને તેઓએ તેને થબડાડા મારી. ૪ એ સાર પીલતે ફરી બાહાર જઇને તેઓને કહીજ કે, એનામાં મને કસી તકસીર જડી નથી : જુઓ, એ તમને જણાવવાને હું તમારી પાસે એને બાહાર લાવુંછર્ગ. ૫ તારે ઇસુ કાંઠાનું તાજ તથા જંબુરી કપડાં પેહેરેલા બાહાર નીકલીએ. પછી પીલતે તેઓને કહીજ કે, એ માણસને જુઓ ! ૬ જરે મુખી કાહીનોએ તથા અમલદારોએ તેને દીઠા, તારે તેઓએ જુમ પાડીને કહીજ કે, એને કરસ પર જડ, કરસ પર જડ. પીલતે તેઓને કહીજ કે, તમે એને લઇને કરસ પર જડો; કેમકે મને એનામાં કંઈ તકસીર જડી નથી. ૭ ઇહુદીઓએ તેને જવાબ દીધો કે, હમારી શરીઅત છે, ને હમારી શરીઅત પરમાણે એ મરવા લાએક છે; કેમકે એણે પોતાને ઝાદાનો બેટો ફરાવીએ છે. ૮ એ વાસતે પીલત એ વાત સાંભલીને જુઆદા બીધો. ૯ ને ફરી કચેરીમાં જઈને તેણે ઇસુને કહીજ કે, તું કાંહાનો છે? પણ ઇસુએ તેને જવાબ નહીં દીધો. ૧૦ તારે પીલતે તેને કહીજ કે, તું કેમ મને કેહેતો નથી? તને કરસ પર જડવાનો એખતીઆર મને છે, ને તને છોડવાનો એખતીઆર મને છે, એ શું તું જાણતો નથી? ૧૧ ઇસુએ જવાબ દીધો કે, ઉપરથી તને આપીએ વીના મારા પર તારો કંઈ એખતીઆર નહીં હોતે; વાસતે જેણે મને તને સોંપીએ તેનો ગુનાહ જુઆદા છે. ૧૨ તારથી પીલતે તેને મુકી

દેવાની ડોરોસ કીધી; પણ ધડુદી ચ્મોચ્મે બુમ પાડીને કહીજી કે, જો તું ચ્મે માણ-
સને મુકી દે, તો તું કાઢસારનો દોસત નથી : જે હરેક પોતાને પાદશાહ ઠરાવે-
છે, તે કાઢસારને ઉલટું કેહેછે. ૧૩ તારે ચ્મે વાત શાંભલીને પીલત ધસુને
બાહાર લાવીચ્મા, ને ફરસબંદી કેહેવાચ્મેલી જગે, જે હેબરી બોલીમાં “ગામ-
બાથા” કેહેવાચ્મેછે, તાંહાં ધનસાફની ગાદી પર તે બેઠો. ૧૪ ને પાસખાની
તધચ્મારીનો ચ્મે દાહડો હતો, ને ચ્મારે બપોર હતા. તારે તેણે ધડુદી ચ્મોને
કહીજી કે, તમારા પાદશાહને જીવો ચ્મા ! ૧૫ પણ તેચ્માચ્મે માહોય અવાજે ક-
હીજી કે, ચ્મેને દુર કર, દુર કર, કરસ પર જડ. પીલતે તેચ્માને કહીજી કે, શું
તમારા પાદશાહને હું કરસ પર જડું ? મુખી કાહીનોચ્મે જવાબ દીધો કે, કાઢ-
સાર વીના હમારો પાદશાહ નથી. ૧૬ તારે તેને કરસ પર જડવાને તેણે તેચ્મા-
ને સોંપીચ્મા. પછી તેચ્મા ધસુને પકડી લઈ ગઈચ્મા.

૧૭ પછી તે પોતાનો કરસ જંચકોને ખોપરી કેહેવાચ્મેલી જગે, જે હેબરી
બોલીમાં “ગલગથા” કેહેવાચ્મેલી છે, તાંહાં ગઈચ્મા. ૧૮ તાંહાં તેચ્માચ્મે
તેને તથા તેની સાથે બીજા બેને કરસ પર જડીચ્મા; હરેક બાજુ પર ચ્મેકને,
તથા વચમાં ધસુને. ૧૯ ને પીલતે સરનામું લખીને કરસ પર ચોહોડીજી; તે
ચ્મેમ લખેલું હતું કે, ધસુ નાજરી, ધડુદી ચ્મોનો પાદશાહ. ૨૦ ને જાંહાં ધસુ
કરસ પર જડાઈચ્મા હતો, તે ડેકાણું શેહેની પાસે હતું, ને તે સરનામું હેબરી
તથા હિંદી તથા લાતીન બોલીચ્મામાં લખીજી હતું, વાસતે ધણા ધડુદી ચ્માચ્મે
વાંચીજી. ૨૧ તારે ધડુદી ચ્માના મુખી કાહીનોચ્મે પીલતને કહીજી કે, ધડુદી-
ચ્માનો પાદશાહ, ચ્મેમ ન લખ, પણ ચ્મેમ કે, તેણે કહીજી કે, હું ધડુદી-
ચ્માનો પાદશાહ છું. ૨૨ પીલતે જવાબ દીધો કે, મેં જે લખીજી તે લખીજી.

૨૩ જારે સીપાઈચ્માચ્મે ધસુને કરસ પર જડીચ્મા, તારે તેચ્માચ્મે તેનાં કપડાં
લીધાં, ને હરેક સીપાઈનો હીસો થવા વાસતે ચાર ભાગ પાડીચ્મા; ને ડગલા
પણ લીધો, ને તે ડગલા સીવાણ વગર ઉપરથી પુરો વણેલો હતો. ૨૪ ચ્મે
સાફ તેચ્માચ્મે માહોમાં કહીજી કે, ચ્માપણે ચ્મે ફાડીચ્મે નહીં; પણ ચ્મે ડોણનો
થાચ્મે ચ્મે બાબત સરત નાંખીચ્મે. ચ્મે ચ્મે સાફ થઈજી કે કીતાબ જે કેહેછે
તે પુરું થાચ્મે કે, “તેચ્માચ્મે માહોમાં મારાં કપડાં વેહેંચી લીધાં, ને મારા
ડગલા ઉપર શરત નાંખી.” ચ્મે વાસતે સીપાઈચ્માચ્મે ચ્મેવાં કામ કીધાં.

૨૫ ચ્મેને ધસુના કરસ પાસે તેની મા તથા તેની માસી, કલેચ્માપાસની વહુ
મરીચ્મમ, તથા મરીચ્મમ માગદાલીન, ઉભાં રહીચ્માં હતાં. ૨૬ તે સાફ

ધસુએ જરે પોતાની માને તથા જે પર પોતે પીઆર કીધો તે શાગીરદને પાસે ઉભો રહેતાં દીડા, તારે પોતાની માને કહીજે કે, બાઈ, જે તારો દીકરો. ૨૭ તાર પછી તેણે તે શાગીરદને કહીજે કે, જે તારી મા. ને તેજ ઘડીથી તે શાગીરદે તેને પોતાનાં ઘરમાં લીધી. ૨૮ એ પછી હવે બધાં પુરાં થઈયાં, એ ધસુએ જાણીને, કીતાબ પુરી થવા સાર કહીજે કે, મને પીઆસ લાગી છે. ૨૯ ને તાંહાં આમલીએ ભરેલું એક વાસણ મુકેલું હતું, ને તેએએ એક સપંજ આમલીએ ભરીને, જુકા પર મુકીને તેનાં બોલે આગલ ધરીજે. ૩૦ વાસતે ધસુએ આમલી લીધા પર કહીજે કે, પુરું થઈજે ને માથું નમાવીને જન આપીએ.

૩૧ તારે તદ્દઆરીનો વખત હતો, ને તે સખતનો દાહોડો બોલેદો દાહોડો પણ હતો, વાસતે સખતને દાહોડે તેએનાં મુડદાં કરસ પર નહીં રહેવા સાર તેએના ઠાંટીઆ ભંજએ, ને તેએ લઈ જવાએ, એમ ધહુદીએએ પીલતને અરજ કીધી. ૩૨ પછી સીપાઈએએ આવીને તેની સાથે કરસ પર જડાએલા પેહેલાના તથા બીજાના ઠાંટીઆ ભાંજઆ ખરા. ૩૩ પણ ધસુની પાસે આવીને તેને મરેલા દીડા, તારે તેના ઠાંટીઆ નહીં ભાંજઆ. ૩૪ તોપણ સીપાઈએમાંથી એકે ભાલાથી તેની કુખ વીંધી; ને તુરત તેમાંથી લોહી તથા પાણી નીકળી આવીયાં. ૩૫ ને જેણે જોઈજે તેણે શાહેદી આપી, ને તેની શાહેદી ખરી છે, ને તમે ધિમાન લાવો વાસતે તે અરે કેહેછે, એ તે જાણેછે. ૩૬ કારણ કે આ લેખ પુરો થવા સાર એ થઈજે કે, “તેનું કોઈ હાડકું ભંજરો નહીં.” ૩૭ ને ફરી બીજે લેખ કેહેછે કે, “જેને તેએએ વીંધીએ છે તેનાં પર તેએ જરો.”

૩૮ એને એ પછી આરીમથીઆનો ઘઉંસક, જે ધસુનો શાગીરદ હતો, પણ ધહુદીએના ધાકને લીધે છાનો રહેતો, તેણે ધસુનું મુડદું લઈજવાને પીલતને અરજ કીધી; તારે પીલતે રજ આપી, તે સાર તેણે આવીને ધસુનું મુડદું ઊતારી લીધું. ૩૯ ને નીકેદેમસ પણ, જે પેહેલાં રોતે ધસુની પાસે આવીએ હતો, તે બોલ તથા અગર ભેલસેલ રો રોરને આરારે લઈ આવીએ. ૪૦ તારે ધહુદીએને ગારવાના દસતુર પરમાણે તેએએ ધસુનું મુડદું લઈને, મુગંધીએ મુધાં, સણનાં કપડાંએ તેને વીઠાલીજે. ૪૧ ને જાંહાં તે કરસ પર જડાએ, તે જગેમાં વાડી હતી, ને તે વાડીમાં નવી કબર હતી, જેમાં કોઈને તાંહાં મુઠેલા નહીં હતો. ૪૨ એ વાસતે તેએએ ધસુને ધહુદી-

આની તદ્દમિતીના દાહાડને લીધે તાંહાંજ મુકીઆ; કેમકે તે કબર પાસે હતી.

આખ વીશમો.

તારે અઠવાડીઆને પેહેલે દાહોડે, માહોટી સહવારે અંધાઈ હતું એટલામાં મરીઅમ માગદલીન કબરની પાસે આવી, ને કબર પરથી પથર ખસેડેલા તેણે દીઠા. ૨ તારે તે દોડીને સીમાન પીતરની પાસે, તથા જે બીજા શાગીરદ પર ઇસુઅમે પીઆર કીધા તેની પાસે પણ આવીને તેઆને કહીજી કે, આદાવંદને તેઆઅમે કબરમાંથી કાઢાડી લીધા, ને તેઆઅમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે અમે હમે જાણતાં નથી. ૩ અમે સાફ પીતર તથા તે બીજે શાગીરદ નીકલીને કબરની પાસે જતા હતા. ૪ તારે તે બેના સાથે દોડીઆ; પણ તે બીજે શાગીરદ પીતર કરતાં જલદી દોડીને કબર પર પેહેલા પોહંચીઆ. ૫ ને તેણે બીજા વલીને સણનાં કપડાં મુકેલાં દીઠાં, તોપણ તે માહે ગઈઆ નહીં. ૬ તારે સીમાન પીતર તેની પાછલ ચાલતો આવીને કબર માહે ગઈઆ, ને સણનાં કપડાં મુકેલાં, ૭ તથા જે રમાલ તેના માથા પર હતો તે સણનાં લુગડાંની સાથે મુકેલા નહીં હતો, પણ લપેટેલા જુદી જગીઆઅમે દીઠા. ૮ પછી બીજે શાગીરદ કબરની પાસે જે પેહેલા આવીઆ હતો, તેણે પણ માહે જઈને જોઈજી, ને માનીજી. ૯ કેમકે તેને મરીગઅલાઆમાંથી પાછા ઉઠવું પડેછે, અમે લેખ હજી સુધી તેઆ સમજીઆ નહીં હતા. ૧૦ તારે શાગીરદો ફરી પોતપોતાને ઘેર ગઈઆ.

૧૧ પણ મરીઅમ બાહાર કબરની પાસે રડતી ઉભી રહી, ને રડતાં રડતાં કબરમાં તે ડોકીઆં કરતી હતી. ૧૨ ને જાંહાં ઇસુનું મુઠું મુકીજી હતું, તાંહાં સફેદ કપડાં પેહેરેલા બે ફરેશતાઆને, અકને અસોરો, ને બીજાને પાંગતે, બેડેલા તેણે દીઠા. ૧૩ ને તેઆઅમે તેને કહીજી, અઅમે બાઈ, તું કેમ રડેછે? તેણે તેઆને કહીજી, અમે સાફ કે તેઆ મારા આદાવંદને લઈ ગઈઆ છે, ને તેઆઅમે તેને કાંહાં મુકીઆ છે તે હું જાણતી નથી. ૧૪ ને અમે કહીને તેણે માહો ફેરવીજી, ને ઇસુને ઉભો રહેલા દીઠા, પણ અમે ઇસુ છે, અમે તેણે જાણીજી નહીં. ૧૫ ઇસુઅમે તેને કહીજી કે, અઅમે બાઈ, તું કેમ રડેછે? તું કોણને શોધેછે? તે માલી છે અમે સમજીને તેણે તેને કહીજી કે, સાહેબ, જે તં તેને હીઆંથી ઉઠાવી લીધા હોઅમે, તો તેને કાંહાં મુકીઆ છે, અમે મને કહે, ને હું તેને લઈ જઈશ. ૧૬ ઇસુઅમે તેને કહીજી કે, મરીઅમ! તેણે ફરીને

તેને કહીજી કે, રાખખોની, ધર્મિાને, ઉસતાદ ! ૧૭ ધર્મિાને તેને કહીજી કે, હજી સુધી હું મારા આપ પાસે ચહડી નથી ગઈ, મેં સાફ મને અડક ના; પણ મારા ભાઈઓની પાસે જઈને તેઓને કહે કે, જે મારો આપ તથા તમારો આપ, ને મારો ખાદા તથા તમારો ખાદા, તેની પાસે હું ચહડી જઈછું. ૧૮ મરીઅમ માગદાનીને આવીને શાગીરદોને કહીજી કે, મેં ખાદાવંદને દીડા, ને તેણે મને મ્મિ વાતો કહી.

૧૯ તારે તેજ દાહાડે જે અઠવાડીઆની પેહેલી સાંહાંજ હતી, જ્યાંહાં ધર્મિાની ખીહીકથી શાગીરદ મ્મિકા થઈઆ હતા, ત્યાંહાંનાં બારણા બંધ કીધાં હતાં, તારે ધર્મિા આવીને વચમાં ઉભો રહીઆ, ને તેઓને કહીજી કે, તમને શાંતી થાઓ! ૨૦ ને તેણે મ્મિમ કહીને પોતાના હાત તથા કુખ તેઓને દેખડાવીઆં, વાસતે શાગીરદો ખાદાવંદને જોઈને ખુશ થઈઆ. ૨૧ તારે ધર્મિાને ફરી તેઓને કહીજી કે, તમને શાંતી થાઓ. જેમ બાપે મને મોકલીઆ છે, તેમ હું પણ તમને મોકલું છું. ૨૨ ને તેણે મ્મિમ કહીને તેઓ પર કુકીને તેઓને કહીજી કે, તમે પાક-રહ પામી છો. ૨૩ તમે જેઓનાં પાપ માફ કરાછો, તે તેઓને માફ કરાઓ; ને તમે જેઓનાં પાપ તેવાંજ રાખો છો, તેઓનાં તેવાંજ રખાઓ. ૨૪ પણ થોમા બારમાંનો મ્મિક, જે દીદી-મસ કહેવાઓ, તે જરે ધર્મિા આવીઆ તારે તેઓની સાથે નહીં હતો. ૨૫ વાસતે ખીજ શાગીરદોને તેને કહીજી કે, હમે ખાદાવંદને દીડા છે. પણ તેણે તેઓને કહીજી કે, તેના હાતમાં ખીજાઓની નીશાણી જોઈઆ વગર, તથા મારી આંગલી ખીજાઓની નીશાણીમાં મુકીઆ વગર તથા તેની કુખમાં મારો હાત ધાલીઆ વગર, હું માનનાર નથી. ૨૬ ને આઠ દાહાડ પછી ફરી તેના શાગીરદ માંહે હતા; ને થોમા તેઓની સાથે હતો; તારે બારણા બંધ કીધાં છતાં, ધર્મિા આવીને વચમાં ઉભો રહીઆ, ને કહીજી કે, તમને શાંતી થાઓ. ૨૭ તારે ધર્મિાને થોમાને કહીજી કે, તારી આંગલી પોંહાયાડીને મારા હાત જો, ને તારો હાત લાંબો કરીને મારી કુખમાં ધાલ, ને બેઠમાન ના રેહે, પણ ધર્માન લાવ. ૨૮ તારે થોમાએ જવાબ આપીને તેને કહીજી કે, મારા ખાદાવંદ, મારા ખાદા. ૨૯ ધર્મિાને તેને કહીજી કે, થોમા, તેં મને દીડા વાસતે મ્મિતકાદ કીધો; જેઓએ દીડા વીના મ્મિતકાદ કીધો તેઓ મુબારક છે.

૩૦ અને ઘણા ખીજ મોજેજ ધર્મિાને પોતાના શાગીરદો આગલ દેખડાવીઆ, જે આ કીતાબમાં લખીઆ નથી. ૩૧ પણ ધર્મિા તે ખરીસત ખાદાનો બેઠો છે,

એવા તમે એતકાદ કરો, ને એતકાદ કરીને તેનાં નામથી તમને જીંદગી મળે, વાસતે આ લખીઆં છે.

બાબ એકવીશમો.

એ પછી તીબેરીઅસના દરીઆ પાસે ઇસુએ વલી પોતાને સાગીરદોને દેખડાવીઆ. ૨ તારે એમ પોતાને દેખડાવીઆ કે, સીમાન પીતર, તથા થોમા જે દીદીમસ જેહેવાએછે તે, તથા ગાલીલના કાનાનો નથાનેલ, તથા જ્યેદીના દીકરા, તથા તેના સાગીરદોમાંના બીજાં એ, એકઠા હતા. ૩ તારે સીમાન પીતરે તેઓને કહીજાં કે, હું માછલી પકડવા જાજીશો. તેઓએ તેને કહીજાં કે, હમ પણ તારી સાથે આવીએછાએ. તારે તેઓ નીકલીને તુરત હોડી પર ચઢીઆ; પણ તે રોતે કંઈ પકડીજાં નહીં. ૪ ને સહવાર થઈઆ પર ઇસુ કાંઈ ઉભો હતો; તોપણ સાગીરદોએ નહીં જાણીજાં કે તે ઇસુ છે. ૫ તારે ઇસુએ તેઓને કહીજાં કે, છોકરાઓ, તમારી પાસે કંઈ આવ્યાનું છે? તેઓએ તેને જવાબ દીધો કે, નહીં. ૬ તારે તેણે તેઓને કહીજાં કે, હોડીની જમણી ગમ જલ નાંખો, તારે જડશે. તે સાર તેઓએ નાંખી; પછી માછલીની અધીકતાથી તેઓ તેને ખેંચી નહીં શકીઆ. ૭ તે સાર જે સાગીરદ પર ઇસુએ પીઆર કીધો, તેણે પીતરને કહીજાં કે, એ આદાવંદ છે. જારે સીમાન પીતરે શાંભલીજાં કે, એ આદાવંદ છે, તારે ડગલે પોતાને વીંટલીઆ, કેમકે તે નાગો હતો, ને પોતે દરીઆમાં કુદી પડીઆ. ૮ પછી બીજા સાગીરદ માછલી સુધાં જલ ખેંચતા હોડીમાં આવીઆ, કેમકે તેઓ કીનારેથી ખેંચે હાત કરતાં વધતા આઘા નહીં હતા. ૯ તેઓ કીનારે ઉતરીઆ તારે તાંહાં ઢોળેલાની આગ મુકેલી, તથા તે પર માછલી મુકેલી, તથા રોટલી પણ દીધી. ૧૦ ઇસુએ તેઓને કહીજાં કે, તમે હમણાની પકડેલી માછલીઓમાંથી લાવો. ૧૧ સીમાન પીતર ગઈઆ, ને એકરો તરેપન મોહોટી માછલીએ ખરેલી જલ કીનારે ખેંચી; પણ એટલી હતી તોએ જલ ફાટી નહીં. ૧૨ ઇસુએ તેઓને કહીજાં કે, આવો, આઓ. ને તે આદાવંદ છે, એ જાણીને સાગીરદોમાંથી કોઈને તેને પુછવાની હીમત નહીં હતી કે, તું ઢોળુ છે? ૧૩ તારે ઇસુએ આવીને રોટલી લઈને તેઓને આપી; ને તેજ તરેહ માછલી પણ. ૧૪ ઇસુ મરીગએલાઓમાંથી પાછો ઉઠીઆ પછી પોતાના સાગીરદોને આ તીજવાર જાહેર થઈઆ. ૧૫ તેઓએ આઘા પછી ઇસુએ સીમાન પીતરને

કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દીકરા સીમોન, તું શું મને ધર્મ કરતાં જણાવે પી-
આર કરેછે? તેણે તેને કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર
કરુંછું. તેણે તેને કહીલું કે, મારાં હલવાનોને પાલ. ૧૬ તેણે ફરી પીઆ-
વાર તેને કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દીકરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તેણે
કહીલું કે, હા, આદાવંદ, તું જાણેછે કે હું તને પીઆર કરુંછું. તેણે તેને કહી-
લું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૭ તેણે તીજવાર તેને કહીલું કે, ધર્મોપદેશના દી-
કરા સીમોન, તું શું મને પીઆર કરેછે? તણવાર તેણે તેને કહીલું કે, તું શું
મને પીઆર કરેછે? ધર્મ સાથે પીતર દલગીર થઈ ધર્મ, ને તેને કહીલું કે, આ-
દાવંદ, તું ખરું જાણેછે, હું તારા પર પીઆર કરુંછું, ધર્મ તું જાણેછે. ધર્મ
તેને કહીલું કે, મારાં ગેટાંને પાલ. ૧૮ હું તને ખરો ખરો કરુંછું કે જારે
તું જવાન હતો તારે તું પોતાની કમર બાંધીને જાંઠાં તે આહીજાં તાંઠાં ગઈ ધર્મ;
પણ જારે તું ધરડો થરો, તારે તું તારા હાત લાંબા કરશે, ને પીઆર તને બાંધીને
જાંઠાં તારી ધર્મ નથી તાંઠાં, તને લઈ જશે. ૧૯ કહીઆં માતથી આદાની
જલાલ તે કરશે, ધર્મ જણાવતાં તેણે ધર્મ કહીજાં, ને ધર્મ કહીને તેણે તેને
કહીજાં કે, તું મારી પાછલ ચાલીઆ આવ. ૨૦ તારે જે પર ધર્મ પીઆર
કીધો હતો, તેણે આતી વેલા પણ ધર્મની છાતી પર અઢેલીને કહીલું હતું કે,
આદાવંદ, જે તને પકડાવશે તે કોણ છે? તે શાગીરદને પાછલ આવતો પીતરે
પાછાં ફરીને દીઠો. ૨૧ પીતરે તેને જોઈને ધર્મને કહીલું કે, આદાવંદ, આ મા-
ણસ શું કરશે? ૨૨ ધર્મ તેને કહીલું કે, હું આણું તાંઠાં લગી ધર્મને રહેવાની
મારી ધર્મ હોઈ, તો તે તારે શું? તું મારી પાછલ ચાલીઆ આવ. ૨૩ તારે
ધર્મ વાત બાધ્યામાં ફેલી ગઈ કે, તે શાગીરદ નહીં મરશે. પણ ધર્મ તેને
કહીજાં નથી કે, તે નહીં મરશે; પણ ધર્મ કે, હું આણું તાંઠાં લગી ધર્મને રહેવાની
મારી ધર્મ હોઈ, તો તે તારે શું? ૨૪ જે શાગીરદ આ કામો બાધત શા-
હેદી આપી, ને આ વાતો લખી, તે ધર્મ છે; ને તેની શાહેદી ખરી છે, ધર્મ
હમે જાણી ધર્મ ધર્મ. ૨૫ ને ધર્મનાં કરેલાં કામ ખીજાં પણ ધર્મ છે, તે-
ધર્મ હરેક જે લખાઈ, તો તે લખેલી કીતાબો આ દુનિઆમાં સમારો નહીં,
ધર્મ હું ધર્મ. આમીન.

રસુલોનાં કામ.

બાબ પેહેલો.

અમ્મે થીઆશીલ, જે કંઈ ઇસુ કરતો તથા શીખવતો રહીએ, ૨ તે દાહાડા સુધી કે પોતાના પસંદ કીધેલા રસુલોને હુકમ આપીને તે ઉપર લેવા-
 હએ, એ બધાંનું પેહેલી કીતાબમાં હું બીઆન કરી ચુકીએ છું. ૩ તેણે
 પોતાનાં માત બાદ તેએને ઘણી મજબુત દલીલાથી પોતાને જીવતો દેખા-
 ડીએ, ને ચાલીશ દાહાડા સુધી તેએથી દેખાઈએ, ને આદાની પાદશાહત
 બાબત કહેતો રહીએ. ૪ ને તેએની મીજલસમાં દાખલ થઈને તેએને
 હુકમ આપીએ કે, ઇશ્રાલિમથી જતા ના, પણ બાપનો વાએદો જે તમે
 મારાથી શાંબલીએ છે તેની રાહ જોતા રહેજો. ૫ કેમકે ઇએમ્માહાને પાણીએ
 બાપતીસમા કીધું, પણ થોડા દાહાડા પછી પાક-રહથી તમારું બાપતીસમા થશે.
 ૬ એ સાર તેએએ એકલા થઈને તેને પુછીજે કે, આદાવંદ, શું આ વખત
 ઇસરાએલની પાદશાહત તું પાછી બાહાલ કરશે? ૭ પણ તેણે તેએને
 કહીજે કે, જે વખતો તથા માસમા બાપે પોતાના એખતીઆરમાં રાખીએ તે
 જાણવાનું તમારું કામ નથી. ૮ લેકીન પાક-રહ તમારી ઉપર આવીએ
 પછી તમે કુવત પામશો, ને ઇશ્રાલિમમાં, તથા આખા હહુદમાં, તથા સમ-
 રેનમાં, તથા જમીનના છેડા સુધી પણ તમે મારા રાહેદ થશો. ૯ ને એ
 વાતો કહીને તેએના દેખતાં તે ઉપર લેવાઈએ, ને વાદલાંએ તેએની નજ-
 રથી તેને સંતાડીલીધો. ૧૦ ને તે જતો હતો તારે તેએ આસમાનની તરફ
 તાકીને જોઈએ કરતા હતા, તારે જુએ, બે રાખસ સફેદ કપડાં પેહેરેલા
 તેએની પાસે ઉભા રહીએ. ૧૧ ને તેએએ કહીજે કે, અએ ગાલીલના
 લોકો, તમે આસમાનની તરફ જોતાં કેમ ઉભા રહીએ છેએ? એજ ઇસુ
 જે તમારી પાસેથી આસમાનમાં ઉપર લેવાઈએ છે, તેને તમે જેમ આસમા-
 નમાં જતાં દીશો તેમજ તે પાછો આવશે. ૧૨ તારે જાતુન કહેવાએલા જે

પાહાડ ઇશાલિમથી એક સખત દાહાડની મંજલ પર છે તાંહાંથી તેઓ ઇશાલિમમાં પાછા ગઇઆ. ૧૩ ને તેઓ આવીઆ તારે એક માલ પર ગઇઆ, જાંહાં પીતર, તથા ઇઆકુબ, તથા ઇઆહાન, તથા ફીલીપ, આંદર તથા યોમા, ખારથલમા, તથા માતથી, અલફીનો દીકરો ઇઆકુબ, તથા સીમાન જેલોતીસ, તથા ઇઆકુબનો ભાઈ ઇહુદા રહેતા હતા. ૧૪ એ સઘલા બહરીઓ સુધાં, તથા ઇસુની મા મરીઅમ, તથા તેના ભાઈઓ સુધાં એકદીલે દુઆ તથા મીનંત કરવામાં મશગુલ રહેતા હતા.

૧૫ અને તે દાહાડઓમાં પીતર શાગીરદોને દરમીઆન (જેઓ બધા મલીને શુમારે એકશો વીરા હતા) ઉભો થઇને બોલીઓ કે, '૧૬ અમે માણુસો, ભાઈઓ, જેઓએ ઇસુને પકડીઓ તેઓને રાહ દેખડાવનાર ઇહુદા બાબત દાઉદનાં મોહિથી પાક-રહે અગાઉથી જે કહીજે હતું તે વાત પુરી થવાની જરૂર હતી. ૧૭ કેમકે તે આપણી સાથે ગણાઇઓ હતો, ને આ ખીદમતનો ભાગ પામીઓ હતો. ૧૮ તે રાખસે બદકારીની મજ્બૂરીથી એક ખેતર વેચાતું લીધું, પછી તે જાંધો પડીને વચમાંથી ફાટી ગઇઓ, ને તેની સંધી આંતડીઓ નીકલી પડી. ૧૯ ને ઇશાલિમમાંના કુલ રહેવાસીઓને તે માણુમ થઇજે, હીઆંતક કે તે ખેતર તેઓની જીજ્ઞાસમાં આકેલદમા ઇઆને લોહીનું ખેતર કેહેવાએછે. ૨૦ જબુરની ફીતાબમાં પણ એમ લખેલું છે કે, "તેનું મકાન ઉજડ થાએ, ને તેમાં કોઇ રહેનાર ન થાએ, ને તેની નેગાહબાની ખીજે લે." ૨૧ એ વાસતે ઇઆહાનના આપતીસમાંથી માંડીને ખોદાવંદ ઇસુ આપણી પાસેથી ઉપર લેવાઇઓ, ૨૨ તે દાહાડ સુધી તેણે આપણામાં આવજવ કીધી, તે સઘલા વખતમાં જે માણુસો આપણી સાથે ચાલતા હતા તેઓમાંથી એકને આપણી સાથે તેના પાછા ઉઠવાનો શાહિદ ઇરાવવાની જરૂર છે. ૨૩ તારે ઇઉસફ જે ખારસાખા કેહેવાએછે, જેની અઠક ઇમ્સતસ હતી, તથા માથીઆ, એ બેને તેઓએ ઉભા કીધા. ૨૪ ને તેઓએ દુઆ માગીને કહીજે કે, 'અમે ખોદાવંદ, તું સરવનાં દીલ જાણનાર છે, આ બે માણુસમાંથી તેં કોણને પસંદ કીધાએ, તે દેખડાવ. ૨૫ એ સાર કે આ ખીદમતનો ઇઆને રસુલપણનો ભાગ તે લે, જેથી પોતાનાં મકાનમાં જવા સાર ઇહુદા તકસીર કીધાથી પડીઓ. ૨૬ તારે તેઓએ પોતાની ચીઠીઓ નાંખી, ને માથીઆ પર ચીઠી પડી, પછી તે અગીઆર રસુલોની સાથે ગણાઇઓ.

બાબ બીજો.

અને પેનતીકોસતનો દાહોડો આવી પોહોંચીઆ, તારે તેઆ સરવ
 ઁકચીતથી ઁક ટેકાણામાં હતા. ૨ તારે ભારે કુકતા પવનના જેવો આસમાનથી
 ઁકાઁક અવાજ આવીઆ; ને જાંહાં તેઆ બેઠા હતા તે આપું મકાન
 તેથી ભરાઈ ગઈ. ૩ ને ફોલો જીભો, આગના જેવી, તેઆને દેખાઈ,
 ને તેઆમાંના હરેક પર તે બેઠી. ૪ ને તેઆ સરવ પાક-રૂઠી ભરાઈ ગઈઆ,
 ને રૂઠે જમ તેઆને ઉચારણુ આપીજી તેમ તેઆ બીજી બોલીઆમાં બોલવા
 લાગીઆ. ૫ તે વખતે આસમાનની તલેના હરેક મુલકમાંથી ઠાંડી દીનદાર
 રાખસો ધરશાલેમમાં રહેતા હતા. ૬ ને આની ખબર પડીઆ પર લોહોની ઠઠ
 ઁકઠી થઈ, ને તેઆ ડંગ થઈ ગઈઆ, કેમકે તેઆમાંના હરઆંકે પોત
 પોતાની બોલીમાં તેઆને બોલતા શાંભલીઆ. ૭ ને તેઆ સરવ અચરત
 તથા તાજુબ થઈઆ, ને માહોમાં કહીજી કે, જુઆ, આ બોલનારા સઘલા શું
 ગાલીલના નથી? ૮ તારે આપણે હરેક પોત પોતાની જનમ-બોલીમાં તેઆને
 કેમ શાંભલીઆ છઈઆ? ૯ પારથીઆ, તથા માદીઆ, તથા અલામીઆ,
 ને મેસપોતામીઆના, તથા ઠાંડાના, તથા કાપાદકીઆના, પંતસના, તથા
 આસીઆના, ૧૦ ફરજીઆના, તથા પામકુલીઆના, મીસરના, તથા ફરેનીની
 પાસેના લીબીઆની જગેઆમાંના વસનારા; રમના મુસાફરો, ઠાંડી, તથા થઆ-
 લા ઠાંડી, ૧૧ ફરેતીઆ, તથા અરબો, આપણે પોત પોતાની બોલીઆમાં
 તેઆને બોલનાં બુજરગ કામો બાબત કેહેતા શાંભલીઆ છઈઆ. ૧૨ ને તેઆ
 સરવ તાજુબ થઈઆ, ને શકમાં પડીને આંક બોજને કહીજી કે, આ શું થતું
 હશે? ૧૩ પણ બીજાઆ આ મસખરી કરીને કહીજી કે, આ માણસો નવો વધન
 પીધેલા છે. ૧૪ તારે પીતરે તે અગીઆર મુધાં ઉભા રહીને બુલંદ અવાજથી તેઆને
 કહીજી કે, આ આ ઠાંડી લોહો, તથા ધરશાલેમમાં સરવ રહેનારા આ, તમને આ
 માલુમ થાઆ વાસતે મારી વાતો પર કાન ધરો. ૧૫ હમણા દાહોડો પેહોલો
 પોહોર છે, વાસતે આ આ તમારા ધારીઆ મુજબ પીધેલા નથી. ૧૬ પણ
 ઠાંડાઆ નબીઆ જે કહીજી હતું તે આ છે કે, ૧૭ “આદા કેહેછે કે, આખરી
 જમાનામાં આમ થશે કે હું મારો રૂઠ કુલે આદમી ઉપર રેડીરા, પછી તમારા
 દીકરા આ તથા તમારી દીકરી આ નબુઅત કરશે, ને તમારા જીવાન રોઈઆ
 જોશે, ને તમારા બુદાઆ બાબ જોશે. ૧૮ ને તે દાહોડોમાં હું મારા

બંદાઓ પર તથા મારી બંદીઓ પર મારો રૂઠ રેડીરા, ને તેઓ નબુઅત કર-
 રો. ૧૯ને ઉપર આસમાનમાં અબ્લઓ તથા નીચે જમીન પર નીશાણીઓ
 હું દેખાડીરા, હઆને લોહી તથા આગ તથા ધુઆડનો ગાલઓ. ૨૦ જોદાવંદ-
 નો તે મોહોયે તથા ઓફનો દાહોડો આવીઆ અગાઉ આફતાબ અંધારાના જેવો,
 ને માહાતાબ લોહીના જેવો થઈ જશે. ૨૧ ને એમ થશે કે જોદાવંદનાં
 નામ પર જે કોઈ હાંક મારશે તે તારણ પામશે.” ૨૨ અઓ ઈસરાઓ લોહો,
 તમે આ વાતો સાંભલો કે, હસુ નાબરી, જેની મારફત જોદાઓ તમારામાં જે
 મોજેબઓ, તથા અબ્લઓ કામો, તથા નીશાણીઓ કરાવી, જે તમે પણ
 જાણોછેઓ, તેઓથી જોદાને પસંદ આવેલો રાખસ તે હતો, ૨૩ તે જોદાના
 ઇસેલા મનસુઆ તથા અગમ ગનીઆનથી સોંપાઈઓ, તેને તમે પકડીને
 ખુરા હાતોઓ કરેસ પર જડીને મારી નાંખીઓ. ૨૪ તેને જોદાઓ માતનાં
 દુઓથી છોડીને ઉઠાડીઓ, કેમકે તે તેથી પકડાઓલેરેહ ઓ થઈ શકતું નહીં
 હતું. ૨૫ ને દાઉદ પણ તેની બાબત કેહેછે કે, “મેં પોતાની આગલ જોદાવંદ-
 ને હમેશ દોડો, ને તે મારી જમણી ગમ છે કે હું હલવાઈ નહીં. ૨૬ ઓ વાસ-
 તે માં દીલ ખુરા થઈ, ને મારી જીમ હરખાઈ, ને માં બદન પણ ઉમેદથી
 ચેન પામરો. ૨૭ કેમકે તું મારા જનને મુઓલાંઓમાં નહીં મુકી દઈરા,
 ને તું પોતાના પાકોદને સરવા નહીં દઈરા. ૨૮ તેં મને જીંદગીની રાહ જાણ-
 વી છે, તું પોતાનાં દીદારથી મને ખુશીઓ ભરી નાંખરો.” ૨૯ અઓ માણસા,
 ભાઈઓ, આપણા વડાવા દાઉદ બાબત મને બેધરક તમને કેહેવા દેઓ,
 કે તે મુઓ છે, ને દશાઈઓ પણ છે, ને આપણામાં આજ લગી તેની કબર
 છે. ૩૦ વાસતે તે નથી છતાં જાણતો હતો કે, જોદાઓ સમ ખાઈને તેને
 કહીજે કે તેનાં તબત પર બેસવા સાં તેની કમરનાં ફૂલથી જીસમ પરમાણે
 ખરીસતને તે ઉઠારો. ૩૧ ઓબું જાણીને તેણે આગલથી ખરીસતના પાછા
 ઉઠવા બાબત કહીજે કે, “તેનો જન મુઓલાંઓમાં મુકી નહીં દેવાઈઓ, ને
 તેનું બદન સરવા નહીં પામીજે.” ૩૨ તે ઈસુને જોદાઓ ઉઠાડીઓ છે તેના
 હમે સરવ રાહેદ છઈઓ. ૩૩ ઓ સાં જોદાના જમણા હાત પર જીંચો કરા-
 ઓલો થઈને, તથા આપથી પાક-રૂઠનો વાઓદો પામીને, હમણા જે તમે
 જુઓછેઓ, ને સાંભલોછેઓ, તે તેણે રેડીઓ છે. ૩૪ કેમકે દાઉદ આસ-
 માન પર બહડીઓ નથી, પણ તે કેહેછે કે, “જોદાવંદે મારા જોદાવંદને કહીજે
 કે, ૩૫ હું તારા દુરામનોને તાર પાઈઆસન કરું, તાંહાં લગી તું મારા જમણા

હાત પર બેસ". ૩૬ વાસતે ઇસિરામ્મલની આખી કોમ અપ્પીનન જાણે કે જે ઇસુને તમે કરસ પર ચહડાવીઓ, આદામ્મ તેને આદાવંદ તથા મસોહા કરાવીઓ છે.

૩૭ અને તેઓ અપ્પે શાંબલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઓ, ને પીતરને તથા બીજા રસુલોને કહીજી કે, અમ્મે માણસો, બાઈઓ, હમે શું કરોએ? ૩૮ તારે પીતરે તેઓને કહીજી કે, તોઆ કરો, ને તમારામાંનો હરેક યુનાહનો માફીને સાઈ ઇસુ ખરીસતને નામે આપતીસમા લે, ને તમને પાક-રહની બખરોસ થશે. ૩૯ કેમકે અપ્પે વામ્મેદો તમારે સાઈ, તથા તમારાં ફરજંદો સાઈ, તથા જેટલા લોક દુર છે, ઇમ્માને આદાવંદ આપણે આદા જેટલાને તેડશે, તેઓને સાઈ પણ છે. ૪૦ ને તેણે બીજી ઘણી વાતોથી ગહવાઈ પુરીને તથા તાલીમ આપીને કહીજી કે, તમે આ અડીઅલ પેહેડીથી પોતાને બચાવો.

૪૧ તારે જેઓએ તેની વાત ખુશીથી કબુલ કીધી તેઓનું આપતીસમા થઈજી, ને તેજ દાહાડે તણેક હજાર આદમી તેઓની સાથે શામેલ થઈઓ. ૪૨ ને તેઓ રસુલોની તાલીમમાં તથા સોબતમાં તથા રોટલી ભાંજવામાં, તથા દુઆ માગવામાં લાગુ રહીઓ. ૪૩ તારે હરેક જાણ પર આફ આવીઓ, ને રસુલોથી ઘણાં અજાએબ કામ તથા નીશાણીઓ બની. ૪૪ ને જે સરવ ઇમાન લાવીઓ તેઓ એકઠા રહીઓ, ને બધી ચીજોમાં શરીક હતા. ૪૫ ને તેઓએ પોતાની મીલકત તથા અસબાબ વેચીઓ, ને જેમ હરેકની હાજત હતી તેમ સરવને વેહેંચી આપીજી. ૪૬ ને તેઓ રોજ એકઠીલે મંદીરમાં રહેતા હતા, ને ઘેરેઘેર રોટલી ભાંજતા ખુશી તથા સાફ દીલથી ખાનુ ખાતા હતા. ૪૭ તેઓ આદાના શુકર કરતા, ને સરવ લોછોથી મહેરબાની પામતા હતા; ને જે તરાવાના હતા તેઓને આદાવંદ દરરોજ મંડીમાં શામેલ કીધા.

બાબ તીજે.

અને દુઆ માગવાને વખત ઇમ્માને તીજે પોહેરે, પીતર તથા ઇમ્મા-હાન મંદીરમાં સાથે જતા હતા. ૨ તારે પોતાની માના પેટથી એક લંગડા માણસને લઈ જતા હતા, જેને તેઓ મંદીરના સુંદર કેહેવાએલા દરવાજા પર એ સાઈ નીતે બેસાડતા હતા કે મંદીરમાં જનારાઓ પાસે તે ભીખ માગે. ૩ તેણે પીતરને તથા ઇહિઆનને મંદીરમાં જતા જોઈને ભીખ માગી. ૪ તારે

પીતરે ઇઆહાન સુધાંતે પર ધારીને કહીજી કે, હમારી તરફ જો. ૫ તેણે તેઆની તરફ આવી ઉમેદથી ધીઆન લગાડીઉં કે તેને કંઈ તેઆ પાસેથી મલશે. ૬ તારે પીતરે કહીઉં કે, રૂપું ઇઆ સુનું મારી પાસે નથી, પણ મારી પાસે જો છે તે હું તને આપુંછી; ઇસુ ખરીસત જાનરીનાં નામથી તું ઉઠ, ને ચાલ-તો થા. ૭ ને તેણે તેનો જમણો હાત પકડીને તેને ઉઠાડીઆ, ને તુરત તેના પગમાં તથા ઘુટીઆમાં જોર આવીજી. ૮ તારે તે કુદતો ઉભો થઈઆ, ને ચાલીઆ, ને ચાલતો કુદતો તથા આદાના શુકર કરતો તેઆની સાથે મંદીરમાં પેઠા. ૯ ને સરવ લોકે તેને ચાલતો તથા આદાના શુકર કરતો દીઠા. ૧૦ ને તેને આલખીઆ કે મંદીરના સુંદર દરવાજા પર જો ભીખ માગવા સારૂ ખેસતો હતો તે આજ છે, ને તેના પર જો થઈજી હતું તેથી તેઆ તાજુખીઆ તથા અચરતે બરાઈ ગઈઆ.

૧૧ અને જો લંગડો સમો થઈઆ તે પીતર તથા ઇઆહાનને પકડી રહી-આ હતા, તારે બધા લોક બહુ તાજુખ થઈને સુત્રીમાનની કેહેવાઆલી પરસાલ-માં તેઆની પાસે આકા દોડી આવીઆ. ૧૨ તારે પીતરે તે જોઈને લોકોને જવાબ આપીઆ કે, આ આ ઇસરાઆલી માણસો, તમે આ પર કેમ તાજુખ થાઆછેઆ? ને જાણે હમે પોતાનાં કુવંતે ઇઆ દીનદારીઆ આ માણસને ચાલતો કીધો હોઆ તેમ હમને કેમ ધારીને જુઆછેઆ? ૧૩ ઇબ્રાહીમના તથા ઇસહાકના તથા ઇઆકુબના આદાઆ ઇઆને આપણા આપદાઆના આદાઆ પોતાના બેઠા ઇસુને જલાલી કીધો, જેને તમે પકડાવીઆ; ને પીલતે તેને મુકી દેવાનું ફરાવીઉં તારે તેની આગલ તમે તેનો ઇનકાર કીધો. ૧૪ હા તમે તે પાક તથા રાસતનો ઇનકાર કીધો, ને માગીજી કે આ આ ખુનો તમને અપાઆ. ૧૫ ને જુદગીના સરદારને મારીનાંખીઆ, જેને આદાઆ મરીગઆલાઆમાંથી ઉઠાડીઆ, તેના રાહેદ હમે છઈઆ. ૧૬ ને તેનાં નામના આતકાદથી જેને તમે જુઆછેઆ ને આલખોઆ, તેને તેનાં નામે મજબુત કીધો; હા, તેની પરના આતકાદે તેને આ પુરું સાબપણું તમે સરવની આગલ આપીજી છે. ૧૭ ને હવે આ આ બાઈઆ, તમે તથા તમારા સરદારોઆ પણ આજાણપણા આ તે કીધું, આ હું જાણુંછી. ૧૮ પણ આદાઆ પોતાના બધા નખીઆનાં મોહોથી જો આગલથી કહીજી હતું કે ખરીસત દુખ સેહેરો, તે તેણે પુરું કીધું છે. ૧૯ વાસતે તમે તોખા કરો, ને ફેરો, આ સાહ કે આદાવંદની હજુરથી તાજગીના વખત આવે તારે તમારાં પાપ જીંસાઈજા. ૨૦

૨૦ ને ઇસુ ખરીસત જેની તાલીમ તમને અગાઉ અપાઇ તેને તે ફરી મોકલશે. ૨૧ આદામ્મ દુનીઆની રાઈથી પોતાના બધા પાક નખીઆનાં મોહોથી જે જે બાબત કહીજે છે તે બધો વાતો પુરી કરવાના વખત સુધી આસમાને તેને લઇ રાખવો જરૂર છે. ૨૨ કેમકે સુસાઈ આપદાદામ્મને કહીજે કે, “આદાવંદ તમારો આદા, તમારા ભાઈઓમાંથી મારા સરખા એક નખીને તમારે સાથે ઉઠાડશે, જે કંઈ તે તમને કહે તે સઘળું તમારે સાંભળવું. ૨૩ ને એમ થશે કે હરેક રાખસ જે તે નખીને નહીં સાંભલશે, કોમમાંથી તે મારીઆ જશે.” ૨૪ બલકે કુલે નખીઆમ્મ સામુઅેલથી માંડીને તેની પાછલના જેટલાઆમ્મ કલામ કહીઆ, તેઆમ્મ પણ આ દાહાડામ્મની ખબર અગાઉથી આપી છે. ૨૫ તમે નખીઆની આલાદ છેઆ, ને “તારી આલાદથી જમીન પરના કુલે લોક બરકત પામશે,” એવું ઇબ્રાહીમને કહીને આદામ્મ આપણા બાપ-દાદામ્મની સાથે જે બંદોબસત કીધો તેના ભાગીઆ તમે છેઆ. ૨૬ આદા-મ્મ પોતાના બેઠા ઇસુ ખરીસતને ઉઠાડીને તેને પેહેલાં તમારી પાસે મોકલી-આ, એ સાથે કે તમ હરેકને તમારાં ભુંડાં કામથી ફેરવીને તમને બરકત આપે.

બાબ ઓથો.

અને તેઆ લોકોને એ કહેતા હતા તારે કાહીનો તથા મંદીરનો સરદાર તથા સાદુકીઆ તેઆ પર ઉઠી આવીઆ. ૨ કેમકે તેઆ લોકોને તાલીમ આપતા, ને મરીગઅેલાઓનું પાછું ઉઠવું ઇસુની મારફત થાએ છે તે જાણવતા હતા, વાસતે તેઆ નાખુશ થઇઆ. ૩ ને તેઆમ્મ તેઆ પર હાત નાંખીઆ, ને તે વખત સાંહાંજ પડી હતી વાસતે બીજા દાહાડા લગી તેઆને બંદીઆનામાં રાખીઆ. ૪ તોપણ જેઆમ્મ વાત સાંભલી હતી તેઆમાંથી ઘણાઆ ઇમાન લાવીઆ; ને તે લોકોની ગણતી હજાર પાંચેકની હતી.

૫ અને બીજે દાહોડે એમ થઇજે કે તેઆના સરદારો તથા વડીલો તથા શાસતરીઆ, ૬ તથા હનાનીઆ સરદાર કાંઠીન, તથા કાઆફા, ઇઆહાન તથા આલેકસાંદર, તથા સરદાર કાહીનનાં સગામાંના જેટલા હતાં, તેઆ ઇશ-રાલિમમાં એકઠા થઇઆ. ૭ ને તેઆમ્મ તેઆને વચમાં ઉભા કરીને પુછીજે કે, તમે કહીઆ એખતીઆરથી ઇઆ કોણનાં નામે એ કરીજે છે? ૮ તારે ખીતરે પાક-ફલથી બરાબને તેઆને કહીજે કે, એઆ લોકોના સરદારો તથા ઇસ-રાઅેલના વડીલો, ૯ જે એહસાન આ કમજોર આદમી પર થઇઆ, તે

બાબત જો આજ હમારી તજવીજ કરાઈ છે કે તે શી તરેહ સમા કરાઈ આ, ૧૦ તો તમ સરવને તથા ઇસરાઈલી કુલે લોકોને આ માલુમ થાઈ છે, ઇસુ ખરીસત નાજરી, જેને તમે કહો પર મારી નાંખી આ, જેને ખાદાઈ મરી-ગઈ આમાંથી ઉઠાડી આ. તેનાં નામથી ઇમાને તેનાથી આ માણસ તમારી સાહામાં હી આં સાળે ઉભો રહે છે. ૧૧ જે પથર તમ બાંધનારામાંથી તુછ કરાઈ આ તે આજ છે, તે ખુલાનુ મથાલું થઈ આ છે. ૧૨ ને બીજા કોઈ થી પણ તારણ નથી, કેમકે આપણું તારણ થાઈ આઈ બીજું કોઈ નામ આસમાન તલે માણસોમાં આપેલું નથી. ૧૩ ને તે આઈ પીતરની તથા ઇમા-હનની હીમત જોઈને તથા તે આ વગરબાણેલા, તથા અગની આની છે, આ જાણીને તાજુબ કીધું, ને તે આને આલખી આ કે તે આ ઇસુના સાથી હતા. ૧૪ ને તે સમા કરેલા માણસને તે આની સાથે ઉભો રહેલો જોઈને કંઈ ઉલટું બોલી શકી આ નહીં. ૧૫ પણ તે આને સમા બાહાર જવાનો હુકમ કીધા પર તે આ આ માણેમાં વીચાર કરીને કહી જ કે, ૧૬ આ માણસોને આપણે શું કરી-આઈ? કેમકે તે આ આ આઈ મોતે અર મોજેને કીધે આ ઇશાલિમમાંના સરવ રહેનારા આને જાહેર છે, ને આપણેથી ઇનકાર થતો નથી. ૧૭ લકીન લોકોમાં આ જુઆદા મરાહુર નહીં થાઈ વાસતે આપણે તે આને શારીરે ધમકાવી આ કે તે આ ફરી આ નામથી લોકોમાં કોઈને નહીં કેહે. ૧૮ તારે તે આ આ તે આને બોલાવીને ઇસુનાં નામથી તે આ કંઈ ન કેહે, ને તાલીમ ન આપે, આવા તે આને હુકમ કીધો. ૧૯ પણ પીતરે તથા ઇમાહાને જવાબમાં તે આને કહી જ કે, ખાદા-ના કરતાં તમારું જુઆદા શાંબલવું ખાદાની નજરમાં સજવર છે કે નહીં, આ તમે જ કહો. ૨૦ કેમકે જે હમે દીકાં ને શાંબલી આં છે તે કહી આ વીના હમે રહી શકતા નથી. ૨૧ તારે તે આને શી તરેહ સજ કરવી આ લોકોને લીધે ન સુજતાં તે આ આ તે આને વધારે ધમકાવીને મુકી દીધા, કેમકે જે થઈ જ હતું તેથી સઘલા ખાદાની તારીફ કરતા હતા. ૨૨ કાંજે જે માણસ પર સમા કરવાનો આ મોજેને થઈ આ હતો તે ચાલીશ વરસથી જુઆદા ઉમરનો હતો.

૨૩ અને તે આ છુટી આ તારે પોતાના લોકોની પાસે ગઈ આ, ને મુખી કાહીનો આ તથા વડીલા આ જે કહી જ હતું તે બધું તે આને કહી જ. ૨૪ ને તે આ આ તે શાંબલીને આ કદીલ ખાદાને માહોરા અવાજથી કહી જ કે, આ આ ખાદાવંદ, તું ખાદા છે, જેણે આસમાન, તથા જમીન, તથા દરી આ, તથા જે બધું તે આમાં છે તે પેદા કીધું. ૨૫ તે પોતાના બંદા દાઉદનાં માહોથી

કહીજે છે કે, “ગેરકોમીઓએ શા વાસતે હુલડ કીધું છે; ને લોકોએ ફોકટ વીચાર કીધા? ૨૬ આદાવંદને ઊલટા તથા તેના મસીહને ઊલટા જમીનના પદરાહાએ ઊઠીઆ, ને સરદારો એકઠા થઈઆ.” ૨૭ કેમકે ખરાખર તારા પાંક એટા ઇસુ, જેને તે મસીહ કીધો, તેને ઊલટા હિરોદ તથા પંતીઅસ પીલત ગેરકોમીઓ તથા ઈસરાએલી લોકો સુધાં એકઠા થઈઆ; ૨૮ એ સારૂ કે તારા હોતે તથા તારા મનસુઆએ જે થવાનાં અગાઉથી ઈરાવીઆં તે કરે. ૨૯ ને હવે, અમે આદાવંદ, તું તેઓની ધમકીએ જો, ને તારા અંદાઓને એવું બખરા કે તારો કલામ પુરી દીલરીથી તેઓ કેહે; ૩૦ ને તારો હાત સમા કરવા સારૂ લાંબો કર, ને તારા પાક એટા ઇસુનાં નામથી અજાએઓ તથા નીશાણીઓ થવા દે.

૩૧ અને તેઓએ દુઆ માગીઆ પર જે જગેમાં તેઓ એકઠા થઈઆ હતા તે હાલી, ને તેઓ સરવ પાક-રહથી ભરાઈ ગઈઆ, ને આદાનો કલામ દીલરીથી કહીઆ. ૩૨ ને ઇમાનદારોની સમા એકદીલ તથા એક જનની હતી, ને જે અસબાબ પોતાનો તે પોતાનો કરીને દોષએ નહીં કહીઆ, પણ બધી ચીજોમાં તેઓ શરીફ હતા. ૩૩ ને રસુલોએ મોહોટાં કુવતથી આદાવંદ ઇસુના પાછા ઉઠવા બાબત ગહવાઈ પુરી, ને તેઓ સરવ પર મોહોટો ફજલ થઈઆ. ૩૪ ને તેઓમાંનો કોઈ મોહતાજ નહીં હતો, કેમકે જમીનના ઈઆ ધરોના જેટલા મલેક હતા તેઓ તે વેચીને વેચેલાંની કીમત લાવીઆ; ૩૫ ને રસુલોના પગની પાસે મુકી, પછી જેવી જેની જરૂર હતી તે પરમાણે તેને વેહેંચી અપાઈજી. ૩૬ ને ઇઓસી, જે કુપરસમાં જનમેલો લેવી હતો, જેની અટક રસુલોએ આરણ્યા ઇઆને દીલાસાનો દીકરો પાડી; ૩૭ તેને જમીન હતી તે તેણે વેચી, ને કીમત લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકી.

બાબ પાંચમો.

અને હતાનીઆ નામે એક માણસે તેની બધાએ સારીસા સાથે પોતાની મીલકત વેચી. ૨ ને તેની બધાએરના પણ જાણતાં કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખીજી, ને એક ભાગ લાવીને રસુલોના પગ પાસે મુકીઆ. ૩ તારે પીતરે કહીજી, અમે હતાનીઆ, પાક-રહેને જુદુ કેહેવાને, તથા જમીનની કીમતમાંથી કંઈ પાછું રાખવાને રોતાન તારા દીલમાં કેમ ભરાઈઆ છે? ૪ તે તારી પાસે હતી તારે શું તારી નહીં હતી? ને વેચીઆ પછી શું તારા અખ-

તીઆરમાં નહીં હતી? તે પોતાનાં દીલમાં આ વીચાર કેમ આવવા દીધો? તે માણસોને નહીં, પણ ખોદાને જીવું કહીજી છે. ૫ એ વાતો શાંભલતાંજ હતાનીઆએ પડીને પરાણ છોડીઆ, ને જેઆએ એ વાતો શાંભલી તે સરવ પર મોહોટી ખીલીક આવી. ૬ ને જીવાનોએ ઉડીને તેને વીંચલીઆ, ને બાહાર લઈજઈને દાટીઆ. ૭ ને ઘડી તણેક પછી જે થઈજ તે ન જાણતાં તેની બહાર અંદર આવી. ૮ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, મને કેહે, તમે શું આટલાં સાર તે જમીન વેચી? તેણીએ તેને કહીજી કે, હા, એટલાંજ સાર. ૯ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, ખોદાવંદના રહની ઇમતેહાન કરવાને તમે બેહુએ કેમ સંપ કીધો છે? જો, જેઆએ તારા વરને દાટીઆ તેઆના પગ બારણા આગલ છે. ને તેઆ તેને પણ બાહાર લઈજઈ. ૧૦ તારે તુરત તે તેના પગ પાસે પડી, ને પરાણ છોડીઆ, પછી જીવાનોએ અંદર આવોને તેને મુએલી દીડી, ને બાહાર લઈજઈને તેના વરની પાસે તેને દાટી. ૧૧ ને આખી મંડલી પર, તથા જે લોકોએ એ વાતો શાંભલી તે સઘલા પર, મોહોટી ખીલીક આવી.

૧૨ એને લોકોમાં રસુલોના હાતોથી નીશાણીઆ તથા અબજમેબ કામે ધણું થઈઆ, (ને તેઆ સરવે એકદીલ સુધીમાનની પરસાલમાં હતા, ૧૩ ને ખીજઆમાંથી કોઈને તેઆમાં મલી જવાની હીમત નહીં આવી; પણ લોકોએ તેઆનાં વખાણ કીધાં. ૧૪ ને મરદો તથા આરતો ટોલાંઅંદ ખોદાવંદની તરફ ઇમાનથી ફરીઆ.) ૧૫ એ રીતે કે તેઆ ખીમરોને રસતાઆમાં લાવીઆ, ને ખીજાનાઆ પર તથા પતંગો પર તેઆને સુઆડીઆ, એ સાર કે પોતરના આવતાં તેનો છાઈઆ પણ તેઆમાંના કોઈ પર પડે. ૧૬ ને આસંપાસનાં રોહોમાંના ધણા લોક ખીમરોને તથા નાપાક રહેથી દુખ પામતાઆને ઈશાલિમમાં લઈઆવીઆ, ને તેઆ સરવ સમા કરાઈઆ.

૧૭ તારે સરદાર કાહીને તથા તેના સઘલા સાથી જેઆ સાદુકીઆનાં તડના હતા તેઆ કુરોધથી ભરાઈને ઉડીઆ; ૧૮ ને પોતાના હાત રસુલો પર નાંખીઆ, ને અંધીવાનોનાં કેદઆનામાં તેઆને ધાલીઆ. ૧૯ પણ રીતે ખોદાવંદના ફરેશતાએ કેદઆનાનાં બારણા ઉઘાડીઆ, ને તેઆને બાહાર લાવીને કહીજી કે, તમે જાઓ, ૨૦ ને મંદીરમાં ઉભા રહીને જીંદગીની એ સંધી વાતો લોકોને કહે. ૨૧ તારે તેઆ એ શાંભલીને મલસકે મંદીરમાં પેઠા,

ને શીખવવા લાગીઆ; પણ સરદાર કાહીને તથા તેના સાથીઓએ આવીને સભાને તથા ઇસરાએલના વડીલોને એકઠા બોલાવીઆ, ને તેઓને લાવવાને કેદખાનામાં મોકલીઆ. ૨૨ પણ સીપાઈઓએ જઈને તેઓને કેદખાનામાં દીઠા નહીં, તારે પાછા આવીને ખબર કરીને કહીજે કે, ૨૩ હમે તો કેદખાનાને શારીપેઠે બંધ કરેલું તથા ચોખીદારોને બારણા આગલ ઉભા રેહેલા દીઠા, પણ હમે ઉઘાડીજે, તારે અંદર ઢોહને દીઠા નહીં. ૨૪ સરદાર કાહીને તથા મંદીરના સરદારે તથા મુખી કાહીનેઓએ વાતો શાંભલી તારે તે બાબત બહુ ધંબરાઈઆ કે એ શું હશે? ૨૫ તારે એક રાખસે આવીને તેઓને ખબર આપી કે, જુઓ, જે માણસોને તમે કેદખાનામાં ધાલીઆ હતા તેઓ મંદીરમાં ઉભા રહીને લોટોને શીખવે છે. ૨૬ તારે સરદાર સીપાઈઓ સાથે જઈને જખરદસતી કરીઆ વગર તેઓને લાવીઓ, કેમકે તેઓ લોટોથી ખીંધા કે રખે તેઓને તેઓ પથરે મારે. ૨૭ ને તેઓ તેઓને લાવીઆ તારે તેઓને સભા આગલ ઉભા કીધા, ને સરદાર કાહીને તેઓને પુછીજે કે, ૨૮ તમે તે નામથી શીખવો નહીં, વાસતે શું હમે તમને તાકીદથી હુકમ નહીં આપીઓ હતો? પણ, જુઓ, તમે પોતાનો તાકીમથી ઇશાલેમને ભરીજે છે, ને તે રાખસનું લોહી પાડવું હમારી ઉપર લાવવાનું ઇછેએઓ. ૨૯ તારે પીતરે તથા ખીજ રસુલોએ જવાબમાં કહીજે કે, આદમીઓ કરતાં ખોદાને હમારે જુઆદા માનવો જોઈએ. ૩૦ જે ઇસુને તમે ક્રેસ પર ઠાંગીને મારીનાંખીઓ, તેને આપણા બાપદાદાઓના ખોદાએ ઉઠાડીઓ છે. ૩૧ ને પોતાની જમણી બાજુ પર પદશાહ તથા તારનાર થવાને ખોદાએ તેને બુલંદ કીધો છે, કે ઇસરાએલને તોઆ તથા ગુનાહની માફી તે આપે. ૩૨ ને હમે એ વાતો બાબત તેના સાહેદ છઈએ, ને પાક-રહ, જેને ખોદાએ પોતાને માનનારાઓને આપીઓ, તે પણ સાહેદ છે.

૩૩ અને તેઓએ શાંભલીને દીલમાં વીંધાઈ ગઈઆ, ને તેઓને મારીનાંખવાનો મનમુખો કીધો. ૩૪ પણ ગમાલીએલ નામે એક ફરોશી જે શરીઅત શીખવનારો, તથા સધલા લોટોમાં ઇજતદાર હતો, તેણે સભામાં ઉઠીને રસુલોને થોડી વાર લગી બાહાર કાઢાડવાનો હુકમ આપીઓ. ૩૫ પછી તેણે તેઓને કહંજે, કે, અમે ઇસરાએલી લોટો, તમે આ માણસોને જે કરવાના છેઓ તે બાબત ખબરદાર રહો. ૩૬ કેમકે આ દાહાડાઓ અગાઉ

યુદ્ધસે ઉઠીને કહીજી કે, હું કોઈ મોહોટો છજી, ને તેની સાથે આશરે આરખાં માણસ રાખેલ થઈઆ; તે મારીઆ ગઈઆ, ને જેઆ તેના ફરમાનબરદાર હતા તેઆ પરાગંદે થઈને નાબુદ થઈઆ. ૩૭ તે બાદ નામનીસી લખવાના દાહાડઆમાં ગાલીલનો ઇહુદા ઉઠીઆ, ને બહુ લોકોને પોતાની પછવાડે ખેંચીઆ, તેપણ હલાક થઈઆ, ને જેટલા લોકો તેને તાબે હતા, તેઆ સરવ વીખરાઈ ગઈઆ. ૩૮ ને હવે હું તમને કહુંછજી કે તમે આ માણસોથી દુર રહો, ને તેઆને રહેવા દેઆ, કેમકે જો આ તાલીમ ઇઆ કામ આદમીઆથી હરો, તો ખરબાદ થઈ જશે; ૩૯ પણ અગર આ ખોદાથી હરો, તો તમથી આ ખરબાદ થનાર નથી; આંબું ન થાઆ કે તમે ખોદાની સાથે લડનારા હો. ૪૦ ને તેઆઆ તેનું માનીજી, ને રસુલોને બોલાવીને મારીઆ, ને ઇસુનાં નામથી બોલવાની મના કરીને તેઆને મુકી દીધા. ૪૧ તારે તેઆ સભામાંથી ખુરા થતા ચાલીઆ ગઈઆ કે તેનાં નામને લીધે બેહુરમત થવાને લાગ્યેક તેઆ થઈઆ. ૪૨ ને દરરોજ મંદીરમાં તથા ઘેરેઘેર શીખવવાનું તથા ઇસુ ખરીસતની ખુરાખબરી જાહેર કરવાનું તેઆઆ મુકીજી નહીં.

બાબ છઠો.

અને તે દાહાડઆમાં શાગીરદો ઘણા થઈઆ તારે હેખરીઆ પર હેલેનીઆઆ કચકચ કીધી, કે રોજાંદી ખીદમતગીરીમાં તેઆનો વીંધવાઆની ગફલત કરેછે. ૨ તારે ખારોઆ શાગીરદોની જમાતને બોલાવીને કહીજી કે, ખોદાનો કલામ છોડીને મળેની ખીદમત હમે કરીઆ આ મુનાસીબ નથી. ૩ વાસેત, આ આ બાઈઆ, તમે પોતામાંથી સાત આબરદાર રાખસ પાકરહે તથા દાનાઈઆ ભરેલા રોધી કાહોડો, કે હમે તેઆને આ કામ પર ફરાવીઆ. ૪ પણ હમે પોતે દુઆમાં તથા કલામની ખીદમતમાં લાગુ રહીશું. ૫ ને આ વાત આખી જમાતને શારી લાગી; ને સેતફાન નામે આ રાખસ જે ઇમાને તથા પાકરહે ભરેલો હતો તેને, તથા શીલપને, તથા ફરાખુરસને, તથા નીકાનોરને, તથા તીમોનને, તથા ફરમાનાને, તથા અંતીઆખના થઆલા ઇહુદી નીકોલાસને, તેઆઆ પસંદ કીધા. ૬ ને તેઆને રસુલોની સાહામાં ઉભા કીધા, ને તેઆઆ દુઆ માગીને તેઆ પર હાત મુકીઆ. ૭ ને ખોદાનો કલામ ફેલાઈ ગઈઆ, ને ઇઝરાલેમમાં શાગીરદોની ગણતી બહુ વધીગઈ, ને કાહીનોનું મોહોટું યેલું ઇમાનને તાબે થઈજી.

૮ અંતે ધર્માન તથા કુવતે ભરેલા સતેક્ષને લોહિમાં મોહોટાં અબ્જમ્બ કામ તથા મોજ્જેબ કીધા. ૯ તારે લીખેરતીની ફેહેવામ્બેલી સમામાંના, તથા ફુરેનીના, તથા સીકુંદરીઆના, તથા કીલકીના, તથા આસીઆના ફેટલામ્બે-
કામ્બે ઉડીને સતેક્ષનની સાથે તકરાર કીધી. ૧૦ પણ જે દાનાઈ તથા રહથી તે બોલીઆ તેની સાહામાં તેઆ ઉભા રહી રાકીઆ નહીં. ૧૧ તારે તેઆમ્બે ફેટલામ્બેક રાખસોને સમજવી લીધા, જેઆમ્બે કહીજે કે, હમે તેને મુસા તથા ખાદને નીસખત કુફર ફેહેતાં શાંભલીઆ. ૧૨ ને તેઆમ્બે લોહોને તથા વડીલોને તથા શાસતરીઆને ઉશદ્દેગીઆ, ને તેઆમ્બે આવી તેને પકડી લીધા, ને સમામાં લાવીઆ; ૧૩ ને જુહા શાહેદા ઉભા કીધા, જેઆમ્બે કહીજે કે, આ રાખસ આ પાક મકાનને તથા તોરતને ઉલટું કુફર કહીઆ વીના રહેતો નથી. ૧૪ કેમકે હમે આમ્બેને આ ફેહેતાં શાંભલીઆ કે, ધસુ નાજરી આ મકાનને તોડી નાંખશે, ને જે રસમા મુસામ્બે આપણને આપી તેઆને બદલશે. ૧૫ ને જે સરવ સમામાં બેઠા હતા તેઆમ્બે તેના પર ધારીને બેતાં તેનો ઓરો શીરશતાના સરખો દીઠા.

બાબ સાતમો.

તારે સરદાર કાહીને પુછીજે કે, આ વાતો શું આમ છે? ૨ ને તેણે કહીજે કે, આમ્બે માણસો, બાઈઆ, તથા બાપો, શાંભલો, આપણો બાપ ધર્મરાહીમ હારાનમાં રહીઆ અગાઉ મેસોપોતામીઆમાં હતો, તારે ખાદા જુલજલાલ તેને બહાર થઈઆ. ૩ ને તેને કહીજે કે, તું તારા મુલકમાંથી તથા તારાં સગાંઆમાંથી નીકલ, ને જે મુલક હું તને બતાવું તેમાં જ. ૪ તારે તે ખાલદીના મુલકમાંથી નીકલીને હારાનમાં આવી વસીઆ, ને તેનો બાપ મુઆ પછી તાંહાંથી તેણે તેને આ મુલક, જેમાં તમે હમણા વસોછેઆ, તેમાં તેને લાવીઆ; ૫ ને તેણે તેને આમાં કંઈ વતન આપીજે નહીં; આમ્બે કદમબર જમીન પણ નહીં; પણ જે કે તે વખત તેને કંઈ ફરજદ નહીં હતું, તોપણ તેને વામ્બેદા આપીઆ કે તને તથા તારા બાદ તારી નસલને વતનને સાફ આ જમીન હું આપશ. ૬ ને ખાદામ્બે આમ કહીજે કે, તેની નસલ પારકા મુલકમાં જઈ રહેશે; ને તેઆ તેઆને ગુલામીમાં રાખશે, ને આરશો વરસા મુધી તેઆ સાથે બદસલુકાઈ કરશે. ૭ ને ખાદામ્બે કહીજે કે જે દ્રમના તેઆ ગુલામ થશે તેની સજા હું કરશ; ને તે બાદ તેઆ બાહાર આ-

વશે, ને આ જગીઆમાં મારી બંદગી કરશે. ૮ ને તેણે તેને સુનતનો બંદો-
બસત આપીઆ; ને તેણે ઇસિહાકને જનમ આપીઆ, ને આઠમે દાહડે
તેની સુનત કીધી; ને ઇસિહાકે ઇઆકુબને, ને ઇઆકુબે બાર વડવાઆને.
૯ ને વડવાઆએ અદેખાઇથી ઇડિસકને મીસરમાં વેચીઆ, પણ ખોદા તેની
સાથે હતો; ૧૦ ને તેનાં બધાં દુખથી તેને છોડાવીઆ, ને મીસરના પાદશાહ
ફારોની આગલ તેને ફજલ તથા દાનાઈ બખશી, ને તેણે તેને મીસર પર તથા
પોતાના આખાં ઘર પર એખતીઆર આપીઆ. ૧૧ ને મીસરના આખા
મુલકમાં તથા ખતાનમાં દકાલ પડીઆ, તથા મોહિટું દુખ થઈઈ, ને આપણા
બાપદાદાઆને ખાવાનું મલીઈ નહીં. ૧૨ ને ઇઆકુબે શાંભલીઈ કે મીસ-
રમાં અનાજ છે, તારે તેણે આપણા બાપદાદાઆને પેહેલાં તાંહાં મોકલીઆ.
૧૩ પછી બીજા એપે ઇડિસક પોતાના ભાઈઆને એલખાઈઆ, ને ઇડિસ-
કનાં સગાં ફારોને જણાઈઆં. ૧૪ તારે ઇડિસકે પોતાના બાપ ઇઆકુબને તથા
પોતાનાં સઘલાં કુટુંબને, જેઆ પંચોતેર રાખસ હતા, બોલાવા મોકલીઆ.
૧૫ ને ઇઆકુબ મીસરમાં આવી પેહિંચીઆ, તાંહાં તે તથા આપણા બાપ-
દાદા મરીગઈઆ. ૧૬ ને તેઓને રાખેમમાં લઈગઈઆ, ને જે કબર ઇબ્ર-
રાહીમે નાણુ આપીને રાખેમના બાપ એમ્મરના દીકરાઓથી વેચાતી લીધી
હતી, તેમાં દાટીઆ. ૧૭ પણ વાએદાનો વખત જે બાબત ખોદાએ ઇબ્ર-
રાહીમને સમ ખાધને કહીઈ હતું તે જેમ પાસે આવીઆ તેમ તે લોક મીસ-
રમાં વધીઆ, ને બહુ થઈઆ; ૧૮ તે વખત સુધી કે બીજે પાદશાહ થઈઆ,
જે ઇડિસકને જાણુતો નહીં હતો. ૧૯ તેણે આપણી કોમ સાથે પાખંડ કરીને
આપણા બાપદાદાઆને એવું દુખ દીધું કે તેઓનાં બાલકો જીવે નહીં,
વાસતે તેઓને બાહાર નંખાવીઆં. ૨૦ તે વખતમાં મુસા જનમીઆ,
ને તે ઘણો ખુબસુરત હતો, ને તણુ મહીના સુધી પોતાના બાપનાં ઘરમાં
પકીઆ. ૨૧ ને જરે તે બાહાર નંખાઈઆ, તારે ફારોની દીકરીએ તેને
ઈચ્છા લીધી, ને પોતાનો દીકરો થવાને તેને પાલીઆ. ૨૨ ને મુસા મીસ-
રીઓની કુલે હીકમતમાં તરખીઅત પામીઆ હતો, ને બોલવામાં તથા
કામમાં શક્તીવાન હતો. ૨૩ ને તે પુરાં આલીશ વરરાનો થઈઆ તારે તેનાં
દીલમાં આવીઈ કે જાધને પોતાના ભાઈઆ બની ઇસરાએલોની ખબર લે.
૨૪ ને તેઓમાંના એકને જુલમ પામતો જોઈને તેની હીમાએત કીધી,
ને મીસરીને મારીનાંખીને જુલમ ઉઠાવનારનો બદલો લીધો. ૨૫ કેમકે તેણે

ધાર્યજી કે તેના બાહ્યમાં સમજશે કે ખાદા તેઓને તેના હાતથી છુટકો આપશે. પણ તેઓ સમજ્યા નહીં. ૨૬ ને બીજે દાહડે તેઓ લડતા હતા. તારે તે તેઓને દેખાડ્યો, ને તેઓને માહેમાં સલાહ કરાવા ચાહીને કહીજી કે, અમે મરદો, તમે બાહ છેઓ. તમે કેમ એક બીજા પર જુલમ કરોછેઓ? ૨૭ પણ જે પોતાના પડોસી પર જુલમ કરતો હતો, તેણે તેને દેશવીને કહીજી કે, તને કોણે હમણે ઉપર હાકમ તથા દનસાફ કરનાર ટેરવીઓ છે? ૨૮ કહ્યું તે જોમ મીસરોને મારી નાંખીઓ તેમ શું મને મારી નાંખવા ચાહેછે? ૨૯ તારે મુસાએ વાતથી નાહોડો, ને મીઠીઆનના મુલકમાં જઈ રહીઓ, તાંહાં તેને બે દીકરા જન્મીઓ. ૩૦ ને ચાલીશ વરસ ગુલગીઆં તારે ખાદાવંદનો ફરિશતો સીનાઈ પાહાડના રાનમાં જાહાડવા મહે આગના ભડકામાં તેને દેખાડ્યો. ૩૧ ને મુસા તે દેખાવ જોઈને તાજુબ થઈઓ, ને જોવા સારે પાસે જતો હતો, તારે તેને ખાદાવંદનો અવાજ થઈઓ કે, ૩૨ “હું તારા બાપદાદાઓનો ખાદા હોઆને હમણાહીમનો ખાદા તથા હસિહાકનો ખાદા તથા હઆકુબનો ખાદા છજી;” તારે મુસા કાંપીઓ. ને તેને દરીઆફત કરવાની હીમત ન રહી. ૩૩ ને ખાદાવંદે તેને કહીજી કે, “તું તારા પગમાંથી જોડા કાઢાડ, કેમકે જે મકાનમાં તું ઉભો છે તે પાક જમીન છે. ૩૪ મીસરમાં જે મારા લોક છે તેઓનું દુખ મેં જોઈ લીધું છે, ને તેઓનો નીસાસો શાંભલીઓ છે, ને તેઓને છોડાવવાને હું ઉતરીઓ છજી, ને હવે આવ, હું તને મીસરમાં મોકલીશ.” ૩૫ તેજ મુસા જોવા તેઓએ દનકાર કરીને કહીજી કે, “કોણે તને હાકમ તથા દનસાફ કરનાર ટેરવીઓ, તેને જે ફરિશતોએ જાહાડવામાં દેખાવ આપીઓ તેની મારફત ખાદાએ તેને હાકમ તથા છોડાવનાર થવા સારે મોકલીઓ. ૩૬ તેઓને બાહર લાવતાં મીસર દેશમાં, તથા લાલ દરીઆમાં, તથા રાનમાં ચાલીશ વરસ મુધી તેણે અબજમેબ કામો તથા નીશારૂઓ બનાવી.

૩૭ જે મુસાએ બની હાસરાઓને કહીજી હતું કે, “તમારો ખાદાવંદ ખાદા તમારા બાહ્યોમાંથી મારા સરખો એક નખી તમારે સારે ઉઠાડશે, તેનું તમારે શાંભલવું,” તે એજ છે. ૩૮ જે રાન મહે મંડલીમાં હતો, ને જેની સાથે સીનાઈ પાહાડમાં ફરિશતો બોલીઓ, તથા આપણા બાપદાદાઓની સાથે હતો, તે એજ છે; આપણેને આપવાને જીવનની વાતો તે પામીઓ. ૩૯ આપણા બાપદાદાઓએ તેને માનવાને ચાહીજી નહીં, પણ તેને રદ કીધો,

ને પોતાનાં દીલ નીસર વરુ દેરીને હાથને ઢાલે છે, ૪૦ “હનારી આગલ
આવવાને હનારે આરે ખોદાચ્છિને તું બનાવ, કેનદે ચ્છિ મુસા લે હનને નીસ-
રનાંથી લાવીઆ તેને શું થકે છે ? ચ્છિ હમે બાણુ નથી.” ૪૧ તેને
દાદાચ્છિનાં તેચ્છિએ વાકેપે બનાવીચ્છિ, ને તે મુરગીને કુરઆની ચ્છિ, ૪૨ તરે ખોદા તેચ્છિથી ફરી-
ચ્છિ, ને આસનાનની ફાળની બંદગી કરવા આરે તેચ્છિને મુકી દીધા. તેમ
નથીચ્છિની કીતાબમાં લખેલું છે કે, “અચ્છિ હમિશાચ્છિની સાક. તમે આકીશ
વરણ લગી રાન મધે મારીનાંનેલા બનવરે તથા કુરઆનીચ્છિ શું મ હારી પાસે
લાવીઆ હતા ? ૪૩ તમે મહાબના માંડવાને, તથા પોતાના રેનફાન દેવતાના
મીતણાને, હમિએ લે મુરગીચ્છિ તમે પુલવાને બનાવી, તેચ્છિને તમે કિંચકી
લીધી; વાસતે હું તમને આખેલની પેલી ખન લઈ જાઉં.”

૪૪ મુસા સાથે આલનારે ચ્છિન ફગરીજે કે તેણે લે નમુનો દીધો તે પરનાણે
મહાકાકેને તંકુ કરે, તેમ રાનનાં આપણા આપણા ચ્છિની સાથે તે હુને. ૪૫ હો-
શુઆ સાથે આવનારા આપણા આપણા પલુ તે પાતીને ગેરેચ્છિનીચ્છિ તેચ્છિને
ખોદાચ્છિ આપણા આપણાચ્છિની સાહામાંથી કાઢાડી મુકીઆ. તેચ્છિનાં વત-
નનાં દાદના દાદાચ્છિ મુધી લાવી મુકીચ્છિ. ૪૬ તેને ખોદાની હજુરથી
ફાળ મલીચ્છિ, ને તેણે ચાહીજે કે હમિઆબના ખોદાને આરે મધન બનાવે.
૪૭ પલુ મુધીમાને તેને આરે ચ્છિ ક ધર બનાવીજે. ૪૮ લકીન હાનનાં બવિલાં
મંદીગેનાં ખોદાચ્છિતાલા રેહતો નથી, તેમ નથી રેહે છે કે, ૪૯ “ખોદાવંદ
ચ્છિન રેહે છે, આસનાન માંડે તખત તથા પરધવી માંડે પાઠઆસન છે, તમે
મારે આરે કીજે ધર બનાવશે ? હમિા મારા આરામની જગીઆ રેહે છે ?
૫૦ મારા હાને શું આ બધો ચીજે બનાવી નથી.

૫૧ ચ્છિચ્છિ ગરદન ખેંચનાગચ્છિ, ને દીલ તથા કાનના અસુંતરીચ્છિ, તમે
હમેશા પાકરેહને હિલકું કોછે ચ્છિ, તેમ તમારા આપણાચ્છિની કીજે,
તેમ તમે કોછે ચ્છિ. ૫૨ નથીચ્છિનાં તથા કોછેને તમારા આપણાચ્છિચ્છિ
મનાવીચ્છિ નથી ! ને તેચ્છિચ્છિ તે રામતા આવવા બાબત આગલથી
ખબર આપી નેચ્છિને તેચ્છિચ્છિ મારીનાંખીઆ ; તેના પક ધવતરા તથા ખુની
હવે તમે થક્યા છે ચ્છિ. ૫૩ તમે શીરેતાચ્છિની મારફત તોરત પાતીઆ, પલુ
પાતી નહીં.

૫૪ અને તેચ્છિ ચ્છિ વાતો શાંતલાને પોતાનાં દીલમાં રીંધાઈ મહંઆ, ને

તે પર દાંત પીસીઆ. ૫૫ પણ પાકરહથી ભરાએલો છતાં તેણે આસમાન તરફ તાકીને ઓદાની જલાલ તથા ઓદાની જમણી બાજુ પર ધસુને ઉભો રહેતાં દીકા. ૫૬ તારે તેણે કહીજી, જુઓ, આસમાન ઉઘેડેલું, તથા ઓદાના જમણા હાત પર આદમીના ખેટાને ઉભો રહેલો હું જોઈ છું. ૫૭ પછી તેઓએ મોહોયો પોકાર મારીને પોતાના કાન બંધ કરીઆ, ને એકચીતે તેના પર દોડી આવીઆ. ૫૮ ને તેને રોહર બાહાર કાઢાડીને પથરે મારીઆ ; તારે સાઉલ કેહેવાઓલા એક જવાનના પગની પાસે રાહેલોએ પોતાનાં કપડાં મુકીઆં. ૫૯ ને સતેફાનને દુઆ માગતાં, તથા એએ ઓદાવંદ ધસુ, મારા રહેને કબુલ કર, એમ કેહેતાં તેઓએ પથરે મારીઆ. ૬૦ ને તેણે ધુરણ ટેકવીને મોહોયો અવાજ કાઢાડીને કહીજી કે, એએ ઓદાવંદ, તેઓ પર આ પાપ ગણતો ના; ને એમ કહીઆ બાદ તે જીંધી ગઈઆ.

બાબ આઠમો.

અને સાઉલ તેનાં ખુન બાબત રાજી હતો. ને તે વખત ઈશ્રાએલમાં મંડલી પર મોહોટી સતાવણી થઈ, ને રસુલો શીવાએ બીજા સરવ ઇહુદાના તથા સમારીઆના પરાંતોમાં વેરાઈ ગઈઆ. ૨ ને દીનદાર રાખસો સતેફાનને દાટવા લઈ ગઈઆ, ને તેની બાબત બહુ માહાતમ કીધો. ૩ ને સાઉલે મંડલીને બહુ હલાક કીધી, ને ઘેરેઘેર પેસીને મરદો તથા એપારતોને ખંચીને બંદીઆનામાં નાંખતો હતો. ૪ વાસતે એએ વેરાઈ ગઈઆ તેઓ હરેક મકાનમાં કલામનો વાએજી કરતા ફરીઆ.

૫ અને ફીલીપ સમારીઆના રોહરમાં જઈને તેઓને ખરીસતની મુનાદી કરવા લાગીઆ. ૬ ને ફીલીપના કીધેલા મોજેજા જોઈને, તથા તેની વાતો સાંભળીને લોકોએ એકઠીલે તેની વાત પર ધીઆન લગાડીજી. ૭ કેમકે નાપાક રહે એઓને વલગીઆ હતા તેઓમાંના ઘણાએમાંથી મોહોટા અવાજ પાડતા નીકલી આવીઆ ; ને ઘણા પકરાધાતી તથા લંગડા સમા કરાઈઆ. ૮ ને તે રોહરમાં બહુ ખુશી થઈ. ૯ પણ એ અગાઉ સીમાન નામે એક રાખસ તે રોહરમાં જાદુગરી કરતો, ને પોતે કોઈ મોહોટો છે એમ કહીને સમારીઆના લોકોને દંગમાં રાખતો હતો. ૧૦ ને નાહનાથી મોહોટા મુધી, સરવ તેને માનીને કેહેતા કે, એ રાખસ ઓદાની મોહોટી કુદરત છે. ૧૧ ને તેણે તેઓને ઘણી મુદતથી જાદુગરીએ ભમાવીઆ હતા, વાસતે તેઓએ તેને

માનીઓ. ૧૨ પણ ખોદાની પાદશાહતની, તથા ઇસુ ખરીસતનાં નામની ખુરાખખરી ફીલીપ જાહેર કરતો હતો, તે તેઓએ માની, તારે મરેદો તથા ઓરતોએ પણ આપતીસમા લીધું. ૧૩ ને સીમાને પોતે પણ એતકાદ કીધો, ને આપતીસમા લઈને ફીલીપની સાથે લાગુ રહીઓ, ને જાજેજ તથા નીશાણીઓ થતી જોઈને તાગુખ થઈઓ.

૧૪ પછી સમરોનીઓએ ખોદાનો કલામ કબુલ કીધો, એ જાહેર ઇશાલેમના રસુલોએ રાંબલીઈ, તારે પીતરને તથા ઇઓહાનને તેઓની પાસે મોકલીઓ. ૧૫ તેઓએ તાંહાં પોહોંચીને તેઓને સાર દુઆ માગી, કે તેઓ પાક-રહ પામે. ૧૬ કેમકે તેઓમાંના ડોઈ પર તાંહાં લગી તે ઉતરીઓ નહીં હતો, પણ ફક્ત ખોદાવંદ ઇસુને નામે તેઓ આપતીસમા થઈઓ હતા. ૧૭ તારે તેઓ પર તેઓએ હાત મુકીઓ, ને તેઓ પાક-રહ પામીઓ. ૧૮ ને રસુલોના હાત મુકવાથી પાક-રહ અપાઈઓ, સીમાને એ જોઈને તેઓની પાસે નાણુ લાવીને કહીઈ કે, ૧૯ તમે મને પણ એ અપતીઓર એ સાર આપો કે જે પર હું હાતો મુકું તે પાક-રહ પામે. ૨૦ તારે પીતરે તેને કહીઈ કે, ખોદાની અખરોસ નાણુથી વેચાતી લેવાએ, એમ તેં ધારીઈ, વાસતે તાં નાણુ તારી સાથે નાબુદ થાએ. ૨૧ એ વાતમાં તારો ભાગ કે હીસો નથી, કેમકે તાં દીલ ખોદાની આગલ સીધું નથી. ૨૨ એ વાસતે તું પોતાની એ ખુરાઈને લીધે તોળા કર, ને ખોદાની આજુ કર, કે કદાચ તારાં દીલનો વીચાર તને માફ કરાએ. ૨૩ કેમકે તું કડવાસના પોતમાં તથા ખુરાઈનાં અંધનમાં છે એ હું જોઈછીઈ. ૨૪ તારે સીમાને જવાબમાં કહીઈ કે, તમારી કહેલી વાતોમાંની ડોઈમારા પર ન આવે વાસતે તમે મારે સાર ખોદાવંદ પાસે દુઆ માગો. ૨૫ ને તેઓ ગહવાઈ આપીને, તથા ખોદાવંદનો કલામ કહીને, ઇશાલેમ તરફ પાછા ફરીઓ; ને સમારીઓના ઘણાં ગામમાં તેઓએ ખુરાખખર આપી.

૨૬ એને ખોદાવંદના ફીરિશતાએ શીલીપને કહીઈ કે, તું ઉઠ, ને જે રસતો ઇશાલેમથી ગાજમાં જાએ, જે ગ્રન છે, તાંહાં દકરાણુની તરફ જ. ૨૭ ને તે ઉઠીને ગઈઓ, ને જુઓ, એક રાખસ હબશી જાજે, જે હબશીઓની રાણી કાંડેકીનો વજર ને તેની સંધી દોલતનો મુખતીઓર હતો, તે અંદગી કરવા સાર ઇશાલેમમાં આવીઓ હતો. ૨૮ ને પાછો જતાં પોતાના રથમાં બેસીને ઇસાઈઓ નખીની કીતાબ વાંચતો હતો. ૨૯ તારે રહે ફીલીપને કહીઈ

કે, તું નજદીક જા, ને એ રથને મલ. ૩૦ તારે ફીલીપે પાસે દોડીને તેને ધસાઈઆ નખીની કીતાબ વાંચતો શાંભલીઆ, ને કહીજે કે, તું જે વાંચે છે તે શું સમજે છે? ૩૧ તારે તેણે કહીજે કે, મને કોઈએ બતાવેલા વીના હું કેમ સમજી શકું? પછી પોતાની સાથે ચઢી બેસવા સાથે તેણે ફીલીપને અરજ કીધી. ૩૨ ને તે કીતાબનું પદ જે તે વાંચતો હતો તે એ હતું કે, “ગેરંની પછે મારીનંખાવાને તે લઈ જવાઈઆ, ને જેમ હલવાન પોતાના કાતરનારની આગલ અણુબોલીજે રહે છે, તેમ તેણે પોતાનું મોહો ઉઘાડીજે નહીં. ૩૩ તેની ગંરીઆઈમાં તેનો ધનસાફ નહીં થઈઆ, ને તેનો જન જમીન પરથી કહડાઈઆ, વાસતે તેની પેઢીનું બીઆન કોણ કરશે?” ૩૪ તારે તે બોલ્યું ફીલીપને જવાબમાં કહીજે કે, હું તારી આજી કંઈજે કે, નખી કોણની બાબત એ દેહે છે? પોતા બાબત ઈમાં કોઈ બીજા બાબત? ૩૫ તારે ફીલીપે પોતાનું મોહો ઉઘાડીને તેજ લેખથી માંડીને ઇસુની ખુશખબર તેને આપી. ૩૬ ને તેઆ રસતે આગલ જતાં કંઈ પાણી પર આવી પોહોંચીઆ, તારે બોલ્યું કહીજે કે, જો, પાણી છે, મારે બાપતીસમા પામવાને શો અટકાવ છે? ૩૭ તારે ફીલીપે કહીજે કે, અગર તું પોતાના આખાં દીલથી ઇમાન લાવે છે તો રવા છે: ને તેણે જવાબમાં કહીજે કે, હું માનુંછું કે ઇસુ ખરીસત બાદના બેગ્રા છે. ૩૮ ને રથ ઉભો રાખવાને તેણે હુકમ કીધો, ને તે બેહુ ઇઆને ફીલીપ તથા બોલે પાણીમાં ઉતરીઆ, ને તેણે તેનું બાપતીસમા કીધું. ૩૯ ને તેઆ પાણીમાંથી ઉપર આવીઆ પર બાદવંદનો રહ ફીલીપને લઈ ગઈઆ, ને બોલ્યું તેને ફરી દીકો નહીં; તારે તે ખુશી કરતો પોતાને રસતે ગઈઆ. ૪૦ પણ ફીલીપ અરબોદમાં દેખાઈઆ, ને કાઈસારીમાં પોહોંચીઆ તાંહાં લગી સરવ રોહેરોમાં ખુશખબર પરગટ કરતો ગઈઆ.

બાબ નવમો.

અને સાઉલ હજી સુધી બાદવંદના શાગીરદો પર ધમકીનો તથા કતલનો દમ મારતાં સરદાર કાઢીન પાસે ગઈઆ. ૨ ને તેની પાસે દમસકની સમાઆ પર એવાં બત માગીઆં કે, અગર એ તરીકાના મરદ ઈઆ આરત કોઈને તે જીએ તો તેઆને બાંધીને ઈશિલિમમાં લાવે. ૩ ને જતાં દમસકની પાસે તે પોહોંચીઆ, તારે એમ થઈજે કે એકાએક તેની ચારે બાજુ આસમાનથી રોશની ચમકી. ૪ ને તે જમીન પર પડીઆ, ને પોતાની સાથે

બોલતાં એક અવાજ શાંભલીઓ કે, અએ સાહિલ, અએ સાહિલ, તું મને કેમ સતાવેછે ? ૫ તારે તેણે કહીજે કે, અએ બાદાવંદ, તું કોણુ છે ? ને બાદાવંદે કહીજે કે, હું ઇસુ છજે, જેને તું સતાવેછે, અનીઓ પર લાત મારવી તને મુશકેલ છે. ૬ તારે ધુજતાં તથા અચરત કરતાં તે બોલીઓ, અએ બાદાવંદ, મારાથી તું શું કરાવવા ચાહેછે ? ને બાદાવંદે તેને કહીજે કે, તું ઉક, ને રોહિરમાં જ, ને તારે જે કરવું છે તે તને છેલ્લાશે. ૭ તારે તેની સાથે જનારા માણસો અણુબોલીઓ ઉભા રહીઓ ; તેઓએ અવાજ શાંભલીઓ ખરો, પણ કોઈને દીકો નહીં. ૮ ને સાહિલ જમીન પરથી ઉઠીઓ, ને તેનો આંખો ઉઘોડી છતાં પણ તેણે કોઈને દીકો નહીં, ને તેઓ તેનો હાત પકડીને દમસકમાં લાવીઓ. ૯ ને તણુ દાહાડ લગી તે દેખતો નહીં હતો, ને કંઈ ખાતો પીતો નહીં હતો.

૧૦ અને દમસકમાં આનાના નામે એક શાગીરદ હતો, ને બાદાવંદે તેને રોઈઓમાં કહીજે કે, અએ આનાના, ને તેણે કહીજે કે, જો, અએ બાદાવંદ, હું હીઆં છજે. ૧૧ તારે બાદાવંદે તેને કહીજે કે, તું ઉઠીને પાધરા છેલ્લાઓલા રસતામાં જ, ને ઇહુદાના ઘરમાં તારસસના સાહિલ નામના એક રાખસની તલાશ કર, કેમકે, જો, તે દુઆ માગેછે. ૧૨ ને તેણે રોઈઓમાં આનાના નામે એક રાખસને અંદર આવતાં, ને તે નજર પામે વાસતે તેના પર હાત મુકતાં દીકો છે. ૧૩ તારે આનાનાએ જવાબ દીધો કે, અએ બાદાવંદ, મેં એ રાખસ બાબત ઘણાઓથી શાંભલીજે છે કે ઇશિલિમમાંના તારા પવીતરો પર એણે ઘણી બદી કીધી છે. ૧૪ ને તારાં નામથી જે દુઆ માગેછે, તે સરવને બાંધવાને મુખી કાહીનોની તરફથી હીઆં પણ તેને એખતીઆર છે. ૧૫ પણ બાદાવંદે તેને કહીજે કે, તું જ, કાંજે ગેરકોમીઓની તથા પાદશાહાઓની તથા ઇસિરાઓની કોમ આગલ માં નામ લઈ જવા સાર એ માં પસંદ કરેલું વાસણુ છે. ૧૬ કેમકે તેને મારાં નામને લીધે કેટલાં દુખ સેલ્લાં પડેછે, એ હું તેને દેખાડીશ. ૧૭ તારે આનાના જઈને તે ઘરમાં પેઠા, ને તેના પર પોતાના હાત મુકીને કહીજે કે, અએ બાહ સાહિલ, બાદાવંદ હીઆં હસુ, જે તને રસતે આવતાં દેખાઈઓ, તેણે મને મોકલીઓ છે, એ સાર કે તું પોતાની નજર પામે, ને પાકરહે ભરાએ. ૧૮ તારે ઝટ તેની આંખોથી છાલાં સરખાં કંઈ ખરી પડીઓ, ને તુરત તે દેખતો થઈઓ, ને ઉઠીને બાપતીસમા પામી લીધું. ૧૯ ને ખાનુ બાહને જોર પામીઓ ; ને સાહિલ દમસકમાંના

શાગીરદો સાથે ફેટલાઝ્મિક દાહાડા રહીઝ્મો. ૨૦ ને તેણે લાગલી ઝ્મિયાદત-
ખાનાઝ્મોમાં ખરીસતની મુનાદી કીધી કે, તે ખાદાનો ખેટો છે. ૨૧ ને જે સઘ-
લાઝ્મો તેને શાંભલીઝ્મો તે ઝ્મો તાઘુમ થઈને ખોલીઝ્મો કે, જેણે ઝ્મા નામથી
દુઝ્મા માગનારાઝ્મોને ઇશાલિમમાં હલાક કીધા, ને જે ઝ્મિજ કામને સાફ
હીઝ્માં ઝ્માવીઝ્મો કે તે ઝ્મોને બાંધીને મુખી કાહીનોની પાસે લઈજઝ્મો, તે શું
ઝ્મિજ નથી? ૨૨ પણ સાઉલ જીઝ્માદા કુવત પામીઝ્મો, ને ઝ્મિજ ખરીસત
છે, તે સાખેત કરીને દમસકમાંના રહેનારા ઇહુદી ઝ્મોને હરાવીઝ્મો.

૨૩ ઝ્મને ઘણા દાહાડા યુજરીઝ્મો બાદ ઇહુદી ઝ્મોઝ્મો તેને મારી નાંખવાનો
મનસુખો કીધો. ૨૪ પણ તે ઝ્મોનો હરાવ સાઉલને માલુમ પડીઝ્મો; ને તે-
ઝ્મોઝ્મો તેને મારીનાંખવા સાફ રાત દાહોડો ભાગલોની ચોકી કીધી. ૨૫ તારે
શાગીરદો ઝ્મો રાતે તેને લઈને ટોપલીમાં મુકીને ઘાટ પરથી ઉતારીઝ્મો. ૨૬ ને સા-
ઉલે ઇશાલિમમાં ઝ્માવીને શાગીરદોની સાથે મલીજવાનું બહુ ચાહીજી, પણ
સરવે તેનાથી બીધા, ને માનીજી નહીં કે તે શાગીરદ છે. ૨૭ લોકોને ખાણુખા
તેને લઈને રસુલોની પાસે લાવીઝ્મો, ને તેણે રસતામાં ખાદાવંદને કેદ રીતે
દોડા, ને તે તેની સાથે ખોલીઝ્મો, ને તેણે હીમતથી દમસકમાં ઇસુનાં નામની
વાઝ્મિજી શી તરેહ કીધી, ઝ્મિં તેણે તે ઝ્મોને જાહેર કીધું. ૨૮ ને ઇશાલિમમાં
તે ઝ્મોની સાથે તે ઝ્માવ જાવ કરતો રહીઝ્મો. ૨૯ ને તેણે બેધરક ખાદાવંદ
ઇસુનાં નામથી વાતો કહી, ને હેલેની ઝ્મોની સાથે તકરાર કીધી; ને તે ઝ્મોઝ્મો
તેને મારીનાંખવાનું કીધું. ૩૦ તારે તે જાણીને બાઘ ઝ્મો કાઠ/સારીમાં તેને લઈ
ગઈઝ્મો, પછી તારસસમાં તેને મોકલીઝ્મો. ૩૧ તારે ઝ્માખા ઇહુદાની તથા
ગાલીલની તથા સમારીઝ્મોની મંડલીઝ્મો ખારામ પામીને મજબુત થઈ; ને
ખાદાવંદની બીહીક તથા પાકરહના દીલાસામાં ચાલતાં વધી.

૩૨ ઝ્મને ઝ્મિમ થઈજી કે પીતર સરવ મકાનોમાં જતાં લુદાના રહેવાસી પવી-
તર લોકોની પાસે ઝ્માવીઝ્મો. ૩૩ ને તાંહાં ઝ્મનીઝ્મસ નામે ઝ્મિક રાખસને
દોડા, જે ઝ્માઠ વરરા સુધી બીછના પર પડેલા હતો, ને તે પખ્પરાધાતી હતો.
૩૪ તારે પીતરે તેને કહીજી કે, ઝ્મઝ્મ ઝ્મનીઝ્મસ, ઇસુ ખરીસત તને સમો ક-
રેછે, ઉઠ, ને તાર્ બીછાનું તઘખાર કર; ને તુરત તે ઉઠીઝ્મો. ૩૫ ને લુદા
તથા શારેનના સઘલા રહેવાસી તેને જોઈને ખાદાવંદની તરફ ફરીઝ્મો.

૩૬ ઝ્મને જોપામાં તાખીથા ઇઝ્માને દરકાસ નામે ઝ્મિક શાગીરદ હતી, તે
નેક કામો તથા ખેરાત કરવામાં પુરી હતી. ૩૭ ને તે દાહાડા ઝ્મોમાં ઝ્મિમ થ-

ઠગી છે તે બીમાર પડીને મરી ગઈ, ને તેઓએ તેને નહવાડીને માલ પર મુકી. ૩૮ ને લુદા જોવા પાસે હતું, વાસતે શાગીરદોએ શાંબલીજી છે પીતર તાંહાં છે, તારે બે રાખસોને તેની પાસે દરખાસત કરવાને તેઓએ મોકલીઆ છે, હમારી પાસે આવવામાં વાર ના લગાડતો. ૩૯ તારે પીતર ઉઠીને તેઓની સાથે ગઈઓ, ને પોહોંચીઓ તારે તેઓ તેને માલ પર લઈ ગઈઓ, ને સઘલી વીધવાઓ રડતી, ને દરકાસ તેઓની સાથે હતી તારે તેણે જે અંગરખા તથા કપડાં બતાવીઓ હતાં તે દેખાડાવતી, તેની પાસે ઉભી રહી. ૪૦ પણ પીતરે તે સરવને બાહાર કાઢાડીને ઘુંટણ ટેકવીને દુઆ માગી, ને મુડદાની તરફ ફરીને કહીજી છે, અમે તાબીથા, ઉઠ; તારે તેણે પોતાની આંખો ઉઘાડી, ને પીતરને જોઈને ઉઠી બેઠી. ૪૧ પછી તેણે તેને હાત આપીને બાબી કાઢી, ને પવીતરોને તથા વીધવાઓને બોલાવીને તેને જીવતી સોંપી. ૪૨ ને આખા જોવામાં એ માલુમ થઈ, ને ઘણાઓએ આદાવંદ પર એતકાદ કીધો. ૪૩ પછી એમ થઈજી છે, જોવામાં સીમાન નામે એક આમડીઆની સાથે તે ઘણા દાહાડા રહીઓ.

બાબ દશમો.

અને કાઈસારીમાં કરનેલસ નામે એક રાખસ ઇતિલી છેલ્લાએલી પલટનનો મુખેદાર હતો. ૨ તે દીનદાર હતો, ને પોતાના ઘરના સહુ સુધાં આદાની બીહીક રાખતો, ને લોકોમાં બહુ ખેરાત કરતો, ને હમેશા આદાની પાસે દુઆ માગનાર હતો. ૩ તેણે એક દાહોડે તીજ પોહારને આશરે આદાના ફીરેશતાને પોતાની પાસે આવતાં, તથા અમે કરનેલસ, એમ છેલ્લાં રોઈઆમાં સાફ દીડો. ૪ તારે તેણે તે પર ધારીને જોઈજી, તથા બીધેલો થઈને કહીજી છે, અમે આદાવંદ, શું છે? ને તેણે તેને કહીજી છે, તારી દુઆઓ તથા તારી ખેરાત ઇઆદગરીને સાફ આદાની હજુર પોહોંચી છે. ૫ ને હવે તું જોવામાં માણસો મોકલીને સીમોનને, જેની અઠક પીતર છે, તેને તેડાવ. ૬ તે એક આમડીઆ સીમાન, જેનું ઘર દરીઆને કાંઠે છે, તેની સાથે રહેછે: તારે શું કર્યું, એ તને તે બતાવશે. ૭ ને જરે ફીરેશતો, જેણે કરનેલસની સાથે વાત કીધી, તે ગઈઓ, તારે તેણે પોતાના ઘરના આકરોમાંના બેને, તથા જે હમેશા તેની સાથે રહેતા હતા તેઓમાંથી એક દીનદાર સીપાઈને બોલાવીઆ. ૮ ને તેઓને એ બધું કહીને તેણે તેઓને જોવામાં મોકલીઆ. ૯ ને બીજે દાહોડે તેઓ રસતે જતા હતા, ને રોહરની પાસે પોહોંચીઆ, તારે બપોરને આ-

શરે પીતર દુઆ માગવાને અગાસી પર ચઢી ગયા. ૧૦ ને તેને બહુ ભુખ લાગી, ને કંઈ ખાવા ચાહીજી, ને તેઓ તઢઆરી કરતા હતા અંટલામાં તે બેઠોરા થઈ ગયા. ૧૧ ને આસમાન ઉઘોડેલું તથા એક વાસણુ ઝાહોટી ચાદરના સરખું ચોખ્ખુ બાંધેલું, તથા જમીનની તરફ લટકતું તેની પાસે ઉતરતું દીડું. ૧૨ તેમાં જમીન પરનાં સઘલી જતના ચારપગાં તથા જંગલી જનવરો તથા પેટે ચાલનારાં તથા આસમાનનાં ચક્ષીઆં હતાં. ૧૩ ને તેની પાસે અવાજ આવી ગયા કે, અરુ પીતર, ઉઠ, માર ને ખા. ૧૪ પણ પીતરે કહીજી કે, અરુ ખોદાવંદ, હરગેજ નહીં, કેમકે હરામ કે નાપાક ચીજ મેં કદી ખાધી નથી. ૧૫ તારે ફરી બીજી વાર તેની પાસે અવાજ આવી ગયા કે, ખોદા અરુ પાક કીધું છે, તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૬ ને અરુ તીજી વાર થઈજી, પછી તે વાસણુ પાછું આસમાનમાં ખેંચાઈજી. ૧૭ ને પીતરે અરુ શોધ ગયા દોડા તે શું હશે, અરુ તે પોતાનાં દીલમાં વીચારતો હતો, તારે જુઓ, કરનેલ સથી ઝાકલા અરુ માણસો સીમાનગુંધર પુછીને બારણા આગલ ઉભા રહી ગયા. ૧૮ ને તેઓ અરુ હાંક મારીને પુછીજી કે, સીમાન, જોની અટક પીતર છે, તે શું હીઆં રહે છે? ૧૯ ને પીતરે તે રોઝ આ બાબત વીચારતો હતો, તારે રહે તેને કહીજી કે, જો, તણ માણસો તને શોધે છે. ૨૦ અરુ સાફ તું ઉડીને ઉતર, ને કંઈ શક લાવી આવીતા તેઓની સાથે જ, કેમકે મેં તેઓને ઝાકલી આપ્યા છે. ૨૧ તારે પીતરે કરનેલ સથી પોતાની તરફ ઝાકલા અરુ માણસો પાસે ઉતરીને કહીજી કે, જુઓ, જોને તમે શોધે છે અરુ તે હું છું; શા વાસતે તમે આવી આપ્યા છો? ૨૨ તારે તેઓ અરુ કહીજી કે, કરનેલ સ અરુ સુમેદાર, જો રાસત તથા ખોદાની બીહીક રાખનાર માણસ છે, તથા આખા ઘડુદા મુલકમાં આખર પામેલા છે, તે તને પોતાને ઘેર તેડાવાં તથા તારાથી વાતો શાંભલવા વાસતે અરુ પાક ફીરેશતાથી ચેતાવેલા થઈ ગયા. ૨૩ તારે તેણે તેઓને અંદર બોલાવીને પહેરોણા રાખી આપ્યા, ને બીજે દાહોડે પીતર તેઓની સાથે ગઈ ગયા, ને જોપાથી બાહર આપ્યાનાં કેટલા અરુક પણ તેની સાથે ગઈ ગયા.

૨૪ અને બીજે દાહોડે તેઓ કાઠસારી અરુ પુગી આપ્યા, ને કરનેલ સ પોતાનાં સગાંને તથા પીઆરા દોસતોને અરુકા કરીને તેઓની રાહ જોતો હતો. ૨૫ ને અરુ થઈજી કે પીતરનાં પેસતાં કરનેલ સ તેને મળી ગયા, ને તેના પગ પાસે પડીને સજ્જો કીધો. ૨૬ પણ પીતરે તેને બહાડીને કહીજી કે, ઉભો થા, હું પોતે પણ માણસ છું. ૨૭ ને તેણે તેની સાથે વાતો કરતાં અંદર જઈને

ધણા માણસ એકઠા થએલા દીકા. ૨૮ તારે તેણે તેઓને કહીજે કે, તમે જાણોછે, આ કે બેગાનાઓની સંગત રાખવી, ઈઆ તેઓ પાસે જવું હુદી માણસને રવા નથી, પણ આદાએ મને દેખડાવીજે છે કે મારે ઢોઢ માણસને હરામ ઈઆ નાપાક નહીં કેહેવું. ૨૯ વાસતે હું તેડવાઈએ તારે આકું બોલાવ્યા વીના આવીએ, તો હું પુછુંછજે કે તમે મને શા સખબથી બોલાવીએ છે ? ૩૦ ને કરનેલસે કહીજે કે, ચાર દાહાડા પર હું આ ધડી સુધી અપવાસ કરતો હતો, ને તીજ પોહરને વખતે હું મારાં ઘરમાં દુઆ માગતો હતો, તારે જુઓ, ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલો એક જણ મારી સાહામાં ઉભો રહીએ. ૩૧ ને કહીજે કે, અએ કરનેલસ, તારી દુઆ શંબલાઈ, ને તારી ખરાત આદાની ઈઆદગરીમાં આવી છે. ૩૨ એ સાં તું બેપામાં મોકલ, ને સીમાત, જેની અટક પીતર છે, તેને હીઆં બોલાવ, તે દરીઆ કાંઈ સીમાત ચામડીઆના ઘરમાં રહેછે, તે આવીને તને કેહેરો. ૩૩ વાસતે મેં તુરત તારી તરફ આદમી મોકલીઆં, ને તારા આવવાથી તેં શાં કીધું છે, તો જે હુકમ આદાથી તું પામીએ છે તે સરવ શંબલવાને હમે બધા આદાની આગલ હાજર છઈએ. ૩૪ તારે પીતરે મોહો ઉઘાડીને કહીજે હું એકીનન જાણુંછજે કે આદા ઢોઈની તરફદારી કરતો નથી. ૩૫ પણ હરેક મુલકમાં જે ઢોઈ તેનાથી બીહેછે, ને નેકી કરેછે, તેને તે પસંદ આવેછે. ૩૬ ઇસુ ખરીસત, જે સહુનો આદાવંદ છે, તેની મારફત શાંતીની ખબર જાહેર કરતાં આદાએ બની ઇસરાએલ પાસે જે વાત મોકલી ; ૩૭ ઇઆને ઈઆહાને જે બાપતીસમા પરગટ કરીજે તે પછી ગાલીલથી માંડીને આખા હુદામાં જે વાત પરગટ કરાઈ, તે તમે જાણોછે, ૩૮ કે આદાએ પાકરહથી તથા કુવતથી નાજરથના ઇસુને મસી કીધો, તે બલાઈ કરતો ને રોતાનથી જે પીડાએલા હતા તેઓ સધલાને આરામ કરતો ફરીએ, કેમકે આદા તેની સાથે હતો. ૩૯ ને તેણે હુદીઆના મુલકમાં તથા દરિયા-લેમમાં જે કામો કીધાં તે સરવના હમે શાહેદ છઈએ ; તેને તેઓએ ફરસ પર જડીને મારી નાંખીએ. ૪૦ તેને આદાએ તીજે દાહાડે ઉઘાડીએ, ને તેને જાહેર કીધો. ૪૧ સરવ લોશ્તની આગલ નહીં, પણ આદાએ જે શાહેદોને અગાઉથી પસંદ કીધા હતા તે હમને, ઇઆને મરીગએલાઓમાંથી તેના પાછા ઉઠીઆ પછી જેઓએ તેની સાથે આધું પીધું તેઓને. ૪૨ ને તેણે હમને હુકમ આપીએ કે, લોશ્તમાં જાહેર કરો, ને ગલવાઈ પુરો, કે આદાએ જેને જીવતાઓનો તથા મોએલાઓનો ઇનસાફ કરનાર ઠરાવીએ તે એજ

છે. ૪૩ તેની બાબત સરવ નખીગ્મો પણ ગહવાઈ આપેછે કે જે કોઈતે પર
ગ્મતકાદ કરે તે તેનાં નામથી પાપોની માફી પામશે. ૪૪ પીતર ગ્મે વાતો
કેહેતો હતો, ગ્મેટલામાં જે લોક ગ્મે વાતો શાંભલતા હતા તેગ્મો સરવ પર પાક-
રૂહ પડીગ્મો. ૪૫ તારે સુનત કરેલાગ્મોમાંના જેટલા હમાનદાર પીતરની સાથે
આવીઆ હતા તેગ્મો ગ્મેથી તાજુબ થઈઆ કે ગેરદોષીગ્મો પર પણ પાકરૂહની
બાબતોસ રેડાઈ. ૪૬ કેમકે તેગ્મોને ખીજુ જુગાનોમાં બોલતા તથા ખોદાની
તારીફ કરતા તેગ્મોગ્મે શાંભલીઆ. ૪૭ ને પીતરે જવાબ આપીગ્મો કે જેમ
હમે તેમ તેગ્મો પણ પાકરૂહ પામીઆ, વાસતે તેગ્મોનું બાપતીસમા ન કરાગ્મે,
ગ્મે સાઈ શું કોઈ પાણી રોકી રાકેછે? ૪૮ ને ખોદાવંદનાં નામથી તેગ્મોનું
બાપતીસમા કરવાને તેણે હુકમ કીધો; પછી કેટલાગ્મેક દાહાડા તાંહાં રહેવાની
તેગ્મોગ્મે તેની આજુબ કીધી.

બાળ અગીઆરમો.

અને જે રસુલો તથા ભાઈગ્મો ધહુદમાં હતા તેગ્મોગ્મે શાંભલીગંકે
ગેરદોષીગ્મોગ્મે પણ ખોદાનો કલામ માનીગ્મો. ૨ ને જરે પીતર ઇશાલિમમાં
આવીગ્મો તારે સુનત કરેલાગ્મોગ્મે તેની સાથે તકરાર કીધી, ને કહીગંકે કે,
૩ તું અસુનતી માણસો પાસે ગઈગ્મો, ને તેગ્મોની સાથે ખાધું. ૪ તારે પી-
તરે રાઈથી તેગ્મોને તે વાત વીગતવારે કહી કે, ૫ હું જોપા રોહિરમાં દુઆ માગતો
હતો, ને જોહોશી થઈઆ પર મેં ગ્મેક વાસણ મોહોટી ચાદરના સરખું ચારે
ખુણે બાંધિલું આસમાનથી ઉતરતું દીધું, ને તે મારી આગલ આવીગંકે. ૬ તે
જોવાને મેં ધીઆન આપીગંકે; ને જમીન પરના ચારપગાં, તથા જંગલી જન-
વરો તથા પેટે ચાલનારાં, તથા આસમાનનાં ચક્ષીઆંગ્મો મેં દીધાં. ૭ ને મને
કેહેતાં મેં ગ્મેવો અવાજ શાંભલીગ્મો કે, અગ્મે પીતર, ઉઠ, માર ને ખા. ૮ પણ
મેં કહીગંકે, અગ્મે ખોદાવંદ ગ્મેમ નહીં, કેમકે હરામ હઆ નાપાક સીજ
મારાં મોહોમાં કદી પેઠી નથી. ૯ પણ આસમાની અવાજે મને ફરી જવાબ
આપીગ્મો કે, જે કંઈ ખોદાગ્મે પાક કીધું તેને તું હરામ ના કેહે. ૧૦ ને ગ્મેમ
તણવાર થઈગંકે, ને બધાં આસમાનમાં પાછાં ખંચાઈઆં. ૧૧ ને જુગ્મો,
કાઈસારીયા મારી પાસે મોકલેલા તણ માણસ જે ઘરમાં હું હતો તાંહાં તુરત
આવી પોહોંચીઆ. ૧૨ ને રૂહે મને કહીગંકે કે કંઈ રાક ન લાવતાં તેગ્મોની
સાથે જ; તારે આ છ ભાઈ મારી સાથે આવીઆ, ને હમે તે માણસનાં ઘરમાં

પેકા. ૧૩ તારે તેણે હમને ઝમ્વી ખખર આપી છે, તેણે પોતાનાં ઘરમાં ફીરેશતો દીડા, જેણે ઉભા રહીને તેને કહીજી છે, જેપામાં માણસો મોકલ, ને સીમાનને જેનો અટક પીતર છે તેને તેડાવ. ૧૪ તે તને ઝમ્વી વાતો ફેહેરો જેથી તું પોતાના આખાં ઘર સુધાં તારણ પામરો. ૧૫ ને હું બોલવા લાગીઝ્મા તારે જેમ શરમાં આપણ પર તેમ તેઝ્મા પર પણ પાકરહ પડીઝ્મા. ૧૬ તારે જોદાવંદની કહેલી વાત મેં ઇઆદ કીધી છે, ઇઝ્માહાને તો પાણીઝ્મે બાપતીસમા કીધું, પણ તમે પાકરહથી બાપતીસમી થશો. ૧૭ ઝ્મે સાર જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જેમ આપણ ઇમાન લાવનારાઝ્માને તેમ તેઝ્માને જોદાઝ્મે સરખી બખરોસ આપી, તો હું ઝ્મેવા દોણ છે જોદાને રોકી શકું? ૧૮ ને તેઝ્મા આ વાતો શાંબલીને ચુપ રહીઝ્મા, ને જોદાની તારીફ કરતાં કહીજી છે, જોદાઝ્મે ગેરકોમીઝ્માને પણ જુદગીને સાર તોઆ આપી છે.

૧૯ અને સતેફાન બાબત જે સતાવણી થઈતેથી જે વેરાઈ/ગઈઝ્મા હતા તેઝ્મા ફીની છે તથા કુપરસ તથા અંતીઅખ સુધી ગઈઝ્મા, પણ હાહુદીઝ્મા વગર દોઢને વાત પરગટ નહીં કીધી. ૨૦ ને તેઝ્મામાંના ફેટલાઝ્મિક કુપરસના તથા કુરેનીના માણસો હતા, તેઝ્મા અંતીઅખમાં દાખલ થઈને જોદાવંદ ઇસુની ખખર જાહેર કરતાં હેલેનીઝ્મા સાથે બોલીઝ્મા. ૨૧ ને જોદાવંદનો હાત તેઝ્માની સાથે હતો, ને ઘણાઝ્મા ઇમાન લાવીને જોદાવંદની તરફ ફરીઝ્મા. ૨૨ ને આ વાતોની ખખર ઇશાલિમની મંડલીને કાને પડી, તારે તેઝ્માઝ્મે બારણુબાને અંતીઅખ સુધી મોકલીઝ્મા. ૨૩ તે તાંહાં આવીઝ્મા, ને જોદાનો ફજલ જોઢને ખુશ થઈઝ્મા, ને તેઝ્મા સરવને નશીહત આપી છે દીલની મજબુતીથી જોદાવંદની સાથે લાગીઝ્મા રહેવું. ૨૪ જેમકે તેનેક શખસ ને પાકરહ તથા ઇમાનથી ભરેલો હતો, ને ઘણા લોક જોદાવંદની તરફ ફરીઝ્મા. ૨૫ તારે બારણુબા સાહિલની શોધ કરવા સાર તારસસે ગઈઝ્મા, ને તેની શોધ લાગીઝ્મા પર તે તેને અંતીઅખમાં લાવીઝ્મા. ૨૬ ને જેમ થઈજી છે તેઝ્માઝ્મે ઝ્મિક આખું વરસ મંડલીમાં ઝ્મિકકા થઈઝ્મા કીધું, ને ઘણા લોકોને તાલીમ આપી; ને શાગીરદો પેહેલાં અંતીઅખમાં ખરીસતી ફેહેવાઈઝ્મા.

૨૭ અને તે દાહાઝ્મામાં નખીઝ્મા ઇશાલિમથી અંતીઅખમાં આવીઝ્મા. ૨૮ ને તેઝ્મામાંથી આગાખસ નામે ઝ્મેકે ઉભા રહીને રહથી બતાવીજી છે આખી દુનીઆમાં મોહોયો દકાલ પડે; ને કલાદીઅસ કાઈસારના દાહાઝ્મામાં તે પડીઝ્મા. ૨૯ તારે શાગીરદોઝ્મે ઇરાવીજી છે હરેક માણસ પોત પોતાની કુદ-

૨૧ પરમાણુ ઠહુદામાં રહેનારા ભાઈઓની મદદ કરવા સાફ કંઈ માફલે. ૩૦ ને તે તેઓએ કીધું, ને બારણુ તથા સાઉલની મારફત વડીલા પાસે માફલીજી.

બાબ બારમો.

અને તે વખતે હિરોદ પાદશાહએ મંડલીના કેટલાએક પર હાત નાંખીએ કે તેઓને સતાવે. ૨ ને ઇસ્માહાનના ભાઈ ઇસ્માકુલને તરવારથી મારીનાંખીએ. ૩ ને જરે જોઈ કે ઠહુદીઓને એ પસંદ છે તારે તેણે આગલ વધીને પીતરને પણ પકડીએ, તારે બેખમીર રોટલીના દાદાડા હતા. ૪ ને તેણે તેને પકડીને કેદખાનામાં નાંખીએ, ને ચાર ચાર સીપાઈઓના પેહેરને સોંપીએ કે તેને ખબરદારીથી રાખે; ને પાસખા પછી લોહાની પાસે તેને બાહાર લાવવાનું ફરાવીજી. ૫ પીતર તો કેદખાનામાં નાંખાઈએ, પણ મંડલીએ તેને સાફ નીત ખાદાની પાસે દુઆ માગી. ૬ ને હિરોદ તેને બાહાર લાવવાને તઈઆર થઈએ, તેજ રોતે પીતર બે સીપાઈની વચમાં બે સાંકલે બાંધેલા ઊંધતો હતો, ને ચોકીદાર કેદખાનાના બારણા આગલ ચોકી કરતા હતા. ૭ તારે જુઓ, ખાદાવંદનો શરિરાતો પાસે ઉભો રહીએ, ને કેદખાનામાં રોરાની ચમકી, તારે તેણે પીતરની કુખમાં મારીને તેને ઉઘાડીને કહીજી કે, તું વેહેલા ઉઠ; ને તેની સાંકલો હતોમાંથી નીકળી પડી. ૮ ને શરિરાતાએ તેને કહીજી કે, તું કમર બાંધ, ને તારાં ચપલ પેહેર; ને તેણે તેમજ કીધું, ને તેણે તેને કહીજી કે, તું તારાં કપડું ઓડીને મારી પછવાડે આવ. ૯ ને તે બાહાર નીકળીને તેની પાછલ ગઈએ, ને શરિરાતાએ જો કીધું તે તે સમજીએ નહીં કે ખરું છે, પણ મેં રોઈએ દોડા એમ ધારીજી. ૧૦ ને તેઓ પેહેરી તથા ખીજી ચોકીમાંથી નીકળીને લોહોડાનો દરવાજો જાંઘાંથી રોહેરમાં જવાએ તાંહાં પોહ્યાંએ, ને તે પોતાની મેલ તેઓને સાફ ઉઘડીગઈએ, ને તેઓ નીકલીને એક મેહેલા જેટલા આગલ ગઈએ, ને તુરત શરિરાતો તેની પાસેથી ગઈએ. ૧૧ ને પીતર હુશીઆરીમાં આવીએ તારે કંઈજી, હવે હું નીરાએ જાણુંજી કે ખાદાવંદે પોતાના શરિરાતાને માફલીને હિરોદના હાતથી તથા ઠહુદી લોહાની સરવ રાહ જોવાથી મને છોડાવીએ છે. ૧૨ પછી તે વીચાર કરીને ઇસ્માહાન જેની અટક મારક તેની મા મરીઅમનાં ઘર પાસે આવીએ, જાંઘાં ઘણા એકલા થઈને દુઆ માગતા હતા. ૧૩ ને પીતર આગલું બારણુ ડોકતો હતો તારે રોદા નામે એક જુઆન એમરત શાંભલવા આવી. ૧૪ ને

તેણે પીતરનો અવાજ પીછાનીને ખુશીને લીધે બારણુ ઉઘાડીજીં નહીં; પણ અંદર દોડી જઈને કહીજીં કે, પીતર બારણુ આગલ ઉઘો રહીઓ છે. ૧૫ ને તેઓએ તેને કહીજીં કે, તું દીવાની છે; પણ તેણીએ કહીઆ કીધું કે તે એમ છે; તારે તેઓએ કહીજીં કે, તે તેનો શરિરાતો છે. ૧૬ પણ પીતર ડોકીઆ કરતો હતો, તારે તેઓએ ઉઘાડીને તેને જોઈઓ, ને તાજુબ થઈઓ. ૧૭ ને તેણે તેઓને હાતથી ધરાશે કીધો કે ચુપ રહે. ને બાદવંદે તેને કેદખાનામાંથી શી તરેહ બાહાર કાઢાડીઓ, તેનું ખીઆન કીધું, ને એમ કહીજીં કે એ અપર ઇઆકુબને તથા ખીજા બાકીઓને પોહોંચોડો; પછી તે તાંહાંથી નીકળીને ખીજા જગીઆમાં ગઈઓ. ૧૮ ને દાહોડે ઊગીઓ તારે સીપાઈઓમાં ઘણી ગડબડ થઈ કે પીતર કાંહાં ગઈઓ હશે? ૧૯ ને હોરેદે તેને શોધીઓ, પણ તે નહીં જડીઓ, તારે એકીદારોની, તજવીજ કરીને તેઓને મારી નાંખવાનો હુકમ કીધો, ને પોતે ઇહુદાથી કાઠસારીમાં જઈ રહીઓ.

૨૦ અને સોર તથા સંદાનના લોક ઉપર હોરેદ બહુ નાખુશ હતો, ને તેઓ એકચીતે તેની પાસે આવીઓ, ને પાદશાહના રંગમેહેલના ઉપરી બલાસતસને પોતાની તરફેણમાં કરીને સલાહ આહી, કેમકે તેઓનો મુલક પાદશાહના મુલકથી પલાતો હતો. ૨૧ ને એક ઇરાવેલે દાહોડે હોરેદે પાદશાહી પોશાક પેહેરીને, તથા તખ્ત પર બેસીને, તેઓની આગલ બારણુ કીધું. ૨૨ તારે લોકોએ ખુશ પાડી કે, આ અવાજ બાદનો છે, માણસનો નથી. ૨૩ ને તેણે બાદને ખુજરગી આપી નહીં, વાસને બાદવંદની ફરિશતાએ તુરત તેને મારીઓ, ને કીડા પડીને તે મરી ગઈઓ. ૨૪ પણ બાદનો કલામ વધીઓ, ને ફેલાઈ ગઈઓ. ૨૫ ને બારણુના તથા સાઉલ તે ખીદમત પુરી કરીને ઇશાલિમથી ફરીઓ, ને ઇઓહાન જેની અટક મારક હતી તેને સાથે લીધો.

બાબ તેરમો.

અને જે મંડલી અંતીઅખમાં હતી તેમાં કેટલાએક નખી તથા તાલીમ આપનાર હતા, ઇઆને બારણુના તથા સીમાન જે નીગર કેહેવાએ છે, તથા લુકીઅસ ફરેની, તથા માનાએન, જેનું પાલણુ ચાથાઈદાર હોરેદની સાથે થઈજીં તે, તથા સાઉલ. ૨ ને તેઓ બાદવંદની ખીદમત કરતા તથા અપવાસ કરતા હતા; તારે પાકરેહે કહીજીં, કે બારણુના તથા સાઉલને જે કામને વાસતે મેં તેડીઓ છે, તે સાફ તમે તેઓને મારે વાસતે જુદા કરો.

૩ તારે તેઓએ અપવાસ કરીને તથા દુઆ માગીને, તથા તેઓ પર હાત મુકીને રવાના કીધા. ૪ ને પાકરહથી મોકલેલા થઇને તેઓ સલુકીઆમાં ગઇઆ, પછી તાંહાંથી વાહાણે કુપરસમાં ગઇઆ. ૫ ને તેઓ સાલામીમાં હતા તારે ઇહુદીઓનાં ઐબાદતખાનામાં ખાદાનો કલામ જાહેર કીધો, ને ઇમ્માહાન તેઓની ખીદમતમાં હતો. ૬ ને તેઓ તે બેઠમાં બધે ફરીને પાકસ સુધી ગઇઆ, તારે તેઓએ એક જાદુગર જુહા નખી ઇહુદીને દીધો, જેનું નામ બારધસિ હતું. ૭ જે તે બેઠના સુખા સરજીઅસ પાઉલ દાનાવ રાખસની સ્થળે હતો, તેણે બારણુખાને તથા સાઉલને બોલાવીને ખાદાની વાત શાંભલવા આહી. ૮ પણ તે એલીમાસ જાદુગર, (કેમકે તેનાં નામનો તરજુમો છે,) તેણે તે સુખાને ઇમાનથી ફેરવવાનું આહીને તેઓને ઉલ્લેખ થઇઆ. ૯ તારે સાઉલ, જે પાઉલ પણ કહેવાયો, તેણે પાકરહથી ભરાઇને તેના પર ધારીને કહીજે કે, ૧૦ અમે તમામ મકર તથા સરવ કાવતરાંએ ભરેલા, રોતાનનાં ફરજંદ, ને બધી રાસતીના દુરામન, ખાદાવંદના સીધા રસતાઓ ઉલટાવાનું શું તું નહીં મુકીદહરા ? ૧૧ પણ હવે, જો, ખાદાવંદનો હાત તારી ઉપર છે, ને તું આંધલો થઇ જશે, ને કંઈક મુદત સુરજ નહીં જોશે. તારે તુરત ધુંઆર તથા અંધકાર તેના પર પડીઓ, ને હાત પકડીને લઈ જનાર કોઇને તે શોધતો ફરી-ઓ. ૧૨ તારે જે થઇજે તે જોઇને ખાદાવંદની તાલીમથી મુખો દંગ થઇ ગઇઓ, ને ઇમાન લાવીઓ.

૧૩ એ બાદ પાઉલ તથા તેના સાથી પાકસથી વાહાણે નીકળીને પામજુલી-માંના પેરગેમાં આવીઓ ; તારે ઇમ્માહાન તેઓને મુકીને ઇશિસલિમમાં પાછો ગઇઓ. ૧૪ ને પેરગેથી આગલ જતાં પીસીદીમાંના અંતીઅએ તેઓ પોહાંચીઓ ; ને સખતને દાહોડે ઐબાદતખાનામાં જઈબેઠા. ૧૫ તારે તોરત તથા નખીઓની વાતો વાંચીઓ બાદ ઐબાદતખાનાના સરદારોએ તેઓને કહેવાડી મોકલીજે કે, અમે માણસો, ભાઈઓ, જે લોકોને સાફ કંઈ નશીહતની વાતો તમારી પાસે હોએ, તો કહે. ૧૬ તારે પાઉલ ઉભો થઇઓ, ને હાતે ઇશારો કરીને બોલીઓ કે, અમે ઇસરાએલી માણસો, તથા ખાદાથી ખીહીનારાઓ, તમે શાંભલો. ૧૭ આ ઇસરાએલી કોમના ખાદાએ આપણા આપદાઓને પસંદ કીધા, ને તેઓ મીસર દેરામાં પરદેશી હતા, તારે તેઓને નામીઓ કીધા, તારપછી જબરદસ્ત હોતે તેઓને તાંહાંથી બાહાર લાવીઓ. ૧૮ ને વરરા આલીશેક રાનમાં તેણે તેઓની આલ સહી. ૧૯ ને ખનાન દે-

રામાંની સાત ઢોમોને હલાક કરીને તેઓનો દેશ ઝમ્મોને વેહેંચી આપીઓ. ૨૦ તારપછી તેણે સાહાડી ચારશે વરરા સામુઝ્મિલ નખીના વખત લગી તેઓને ધનસાફ કરનારા આપીઓ. ૨૧ ને તે પછી તેઓએ પાદશાહ માગીઓ તારે બનીઆમીનનાં કુટુંબના કીસના દીકરા સાહિલને ખોદાએ આલીરા વરરા સુધી તેઓને આપીઓ. ૨૨ પછી તેને દુર કરીને તેઓનો પાદશાહ થવા સાફ દાઉદને ઉભો કીધો, ને તેની આખત ગહવાઈ આપતાં કહી- જાં કે, “હસીનો દીકરો દાઉદ, જે મારો મનગમતો, એવો એક રાખસ મેં દોઢા છે, તે મારી બધી મરજી પુરી પાડશે.” ૨૩ એ માણસનાં કુટુંબમાંથી જો- દાએ વાએદા પરમાણે હસરાએલને સાફ એક તારનાર હઆને હસુને ઉઠાવીઓ. ૨૪ તેના આવવા અગાઉ હઆહાને સંધા હસરાએલી લોકોને તોળા આખતનું બાપતીસમા જાહેર કીધું. ૨૫ ને હઆહાને પોતાનો વારો પુરો કરતાં બોલો- યો કે, હું કોણ છર્જી, તમે શું ધારોએઓ ? હું તે નથી ; પણ જુઓ, એક જાણુ મારી પાછલ આવેછે, જેના અંપલના બંધ છેડવા લાએક હું નથી. ૨૬ એ એ માણસો, બાહઓ, હબરાહીમના ખાનદાનના ફરજંદો, તથા તમા- રામાંના ખોદાથી ખીહીનારાઓ, તમારી પાસે એ તારણની વાત મોકલાઈછે. ૨૭ કેમકે હશાલિમમાંના રહેવાસીઓએ તથા તેઓના સરદારોએ તેને, તથા નખીઓની જે વાત હરેક સખતને દાહડે વંચાએછે તેને પણ, ન જાણતાં તેને તકસીરદાર ડેરવીઆથી તે વાત પુરી કીધી. ૨૮ ને તેઓએ માતનું કંઈ કારણ ન પામતાં તેને મારીનંખાવાનું બીલત પાસે માગીજા. ૨૯ ને તેની આખત જે સધલું લખીજાં હતું તે તેઓએ પુરું કરતાં તેને કસ પરથી ઉતારીને કબરમાં મુકીઓ. ૩૦ પણ ખોદાએ મરીગએલાઓમાંથી તેને ઉઠાડીઓ. ૩૧ તેની સાથે ગાલીલથી હશાલિમમાં જે આવોઆ હતા તેઓથી ઘણા દાહાડા સુધી તે દેખાતો રહીઓ ; તેઓ લોકોની પાસે તેના સાહેદ છે. ૩૨ ને જે વાએદો બાપદાદાઓને કેહેવાઈઓ તેના રારા સમાચાર હમે તમને પરગટ કરીએછ- હએ, ૩૩ કે હસુને પાછો ઉઠાડવાથી ખોદાએ તેઓનાં ફરજંદો પર હઆને આ- પણ પર તે પુરું કીધું. જેમ ખીજાં ગીતમાં પણ લખેલું છે કે, “તું મારો બોટો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે.” ૩૪ ને ફરી કદી કોહોવાણમાં ન જવા સાફ તેણે તેને મરીગએલાઓમાંથી ઉઠાડીઓ છે, એ સાફ તેણે એમ કહીજાં છે કે, “દાઉદની સાચી નીઆમતો તે હું તમને આપીરા.” ૩૫ એ વાસતે ખીજે કેકાણે પણ તે કેહેએ કે, “તું પોતાના પાકજાને કોહોવાણુ જોવા નહીં દર્શા.”

૩૬ કેમકે દાઉદ તો પોતાની પેહેડીમાં ખોદાની મરજી પરમાણે ખીદમત કરીને જિંદી ગઈગઈ, ને પોતાના બાપદાદાગઈ સાથે મુકાઈગઈ, ને કોહિવાણુ દીઠું. ૩૭ પણ જોને ખોદાગઈ ઉઠાડીગઈ તેણે કોહિવાણુ દીઠું નહીં. ૩૮ એ સારૂ અગઈ માણસો, બાઈગઈ, તમને એ જાણુ થાગઈ કે એજ ઇસુના આરાશથી પાપોની માફી તમને જાહેર થાગઈ. ૩૯ ને જ્યેઝી તમે મુસાની શરીઅતને આશરે રાસત થઈ નથી રાકતા તે બધાંથી હરેક ઇમાન લાવનાર તેને આશરે રાસત થઈ રોકેછે. ૪૦ એ સારૂ બખ્શદાર થાગઈ, રજે નખીઓની કીતાબોમાં કહેલી વાત તમ પર આવી પડે કે, ૪૧ “એ તુછ કરનારાગઈ, તમે જીગઈ, ને અચરત કરો, ને હલાક થાગઈ, કેમકે તમારા દાહાડાગઈમાં હું એવું કામ કરુંછું કે તે કામ બાબત જો કોઈ તમને વીગતવારે કહે તો તમે માનશો નહીં.”

૪૨ અને એબાદતખાનામાંથી હાલુદીગઈ નીકલી ગઈગઈ તારે ગેરકોમીગઈ-એ અરજ કીધી કે એ વાતો આવતા સખતને દાહોડે ફરી હમને કહેજો. ૪૩ ને સમાં ઉઠી ગઈગઈ પછી હાલુદીગઈમાંના તથા થગઈલા હાલુદી દીનદાર-માંના ઘણા પાઉલની તથા બારણખાની પાછલ ગઈગઈ, ને તેગઈએ તેગઈની સાથે બોલીને ખોદાના ફજલમાં મજબુત રહેવાનું તેગઈને સમજાવીજી. ૪૪ ને આવેતે સખત દાહોડે આશરે આખા રોહિરના લોક ખોદાનો કલામ સાંભલવા એકઠા થઈગઈ. ૪૫ પણ હાલુદીગઈ ભીડ જોઈને અદેખાઈથી ભરાઈગઈગઈ, ને પાઉલથી જ કહેવાઈજી તેને ઉલટું બોલતાં ને કુફર બકતાં તકરાર કીધી. ૪૬ તારે પાઉલ તથા બારણખાએ હીમતથી કહીજી કે, ખોદાનો કલામ પેહેલાં તમને કહેવાની જરૂર હતી, પણ તમે તેને દુર કરોછેગઈ, ને પોતાને હમેશાની જીંદગી સારૂ નાલાગઈક ઇરાવોછેગઈ, વાસતે જીગઈ, હમે ગેરકોમીગઈની તરફ ફરીગઈછઈ. ૪૭ કેમકે હમને ખોદાવંદે એવા હુકમ આપીગઈ કે, “જમીનના છેડા સુધી તારણનું કારણ તું થાગઈ વાસતે મેં તને ગેરકોમીગઈની રોશની થવાને મુકરર કીધા છે.” ૪૮ ને ગેરકોમીગઈ તે સાંભલીને ખુશ થઈગઈ, ને ખોદાવંદના કલામની તારીફ કીધી, ને જોઈલા હમેશાની જીંદગીને સારૂ ઇરાગઈલા હતા તેજલા ઇમાન લાવીગઈ. ૪૯ ને તે આખા પરાંતમાં ખોદાવંદની વાત પરગટ કરાઈ. ૫૦ પણ હાલુદીગઈએ દીનદાર તથા આબરુવાન ખોદાવંદને તથા રોહિરના હાકમોને જોરકેરીને પાઉલ તથા બારણખા પર સતાવણી ઉભી કીધી, ને પોતાની સીમામાંથી તેગઈને કાઢાડી મુકીગઈ. ૫૧ પણ તેગઈ પોતાના

પગની ધુલ તેઓને ઉલટી ખંખેરીને ઇશ્કાનીમાં આવીઆ. ૫૨ તારે શાગીરદો ખુશી તથા પાકરહમે ભરેલા થઈઆ.

બાબ ચઉદમો.

અને ઇશ્કાનીમાં એમ થઈજે કે તેઓ ઇહુદીઓનાં એઆદતખાનામાં સાથે ગઈઆ, ને એવું બોલીઆ કે ઘણા ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ એતકાદ કીધો. ૨ પણ એઈમાન ઇહુદીઓએ ગેરકેમીઓને ઉશકેરીને તેઓનાં દીલ ભાઈઓને ઉલટાં કીધાં. ૩ તોપણ તેઓએ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીને હીમતથી આદવંદ બાબત કહીજે, ને તેણે પોતાના ફજલની વાતની ગહવાઈ આપતાં તેઓના હાતોથી નીશાણીઓ તથા અજન્મિય કામો થવા દીધાં. ૪ પણ રોહરના લોકોમાં કુટ પડી, ને કેટલાએક ઇહુદીઓની તરફ, તથા કેટલાએક રસુલિનો તરફ થઈઆ. ૫ ને તેઓને સતાવવા તથા પથરે મારવા સાફ ભરે ગેરકેમીઓમાંના તથા પોતાના હાકમો મુધાં ઇહુદીઓમાંનાઓનાં હેલાં થઈઆં; ૬ તારે તેઓ તે બણીને લુકાનીમાંના લુસતરા તથા દેરએ રોહરોમાં તથા ચારોગમની જગીઆમાં નાહાસી ગઈઆ. ૭ ને તાંહાં તેઓએ ખુશખખરી રાખલાવી.

૮ અને લુસતરામાં નબલા પગવાલો એક રાખસ બેઠો હતો, તે જનમથી લંગેડો હતો, ને કદી ચાલીઓ નહીં હતો. ૯ તેણે પાઉલને બોલતાં રાંભલીઓ, જેણે તેના પર ધારીને જોઈજે, તથા એ બણીને કે સન્નો થવાનું ઇમાન તેનામાં છે, ૧૦ મોહોટે અવાળે કહીજે કે, તું પોતાને પગે સીધો ઉભો રહે; તારે તે કુદીને ચાલવા લાગીઓ. ૧૧ ને પાઉલે જે કીધું તે જોઈઆ પર લોકોએ લુકાનીની બોલીમાં ખુલંદ અવાળે કહીજે કે, દેવતાઓ માણસના વેસમાં ઉતરીઆ છે. ૧૨ ને તેઓએ બારણુઆને ખુસ કહીઓ, ને પાઉલને હરમેસ, કેમકે તે મુખી બોલનાર હતો. ૧૩ ને ખુસ, [જેનું ઉદેશ] તેઓનાં રોહરની સામે હતું, તેના પુજારીએ ગોધાઓ તથા કુલના હારો ભાગલ પાસે લાવીને લોકો સાથે કુરખાનો કરવાનું આહીજે. ૧૪ પણ રસુલિએ ઇઆને બારણુઆએ તથા પાઉલે તે રાંભલીજે, તારે પોતાના કપડાં ફાડીને લોકોમાં દોડીને મોહોટે અવાળે કહીજે કે, ૧૫ અમે માણુસો, તમે એ કામો કેમ કરોછો-ઓ? હમે પણ તમારા સરખા હવસો રાખનાર ઇનસાન છઈએ, ને તમને ઇજ્જલ શંખલાવી એછઈએ કે આ જુઠાંઓને છોડીદઈને જીવતો આદા જેણે

આસમાન તથા જમીન તથા દરીઓ તથા તેઓમાંનાં સઘલાં પેદા કીધાં છે તેની તરફ ફરો. ૧૬ તેણે આગલા જમાનાઓમાં બધી દોષોને પોત પોતાને મારગે ચાલવા દીધી ; ૧૭ તોપણ એહસાન કરીને, ઇઆને આસમાનથી વરસાદ તથા મેવાની રીતો આપણને આપીઆથી, ને આપણાં દીલ ખોરાક તથા ખુશીથી ભરીઆથી, તેણે પોતાને રાહદે વીના રાખીઓ નથી. ૧૮ ને તેઓએ એ વાતો કહીને પોતાની આગલ કુરખાની કરવાથી લોકોને મુશ્કેલીએ પાછા રાખીઆ.

૧૯ પણ અંતીઅખથી તથા હકોનીથી હહુદીઓ તાંહાં આવીઆ, ને તેઓએ લોકોને સમજાવોને તથા પાઉલને પથરે મરાવીને તે મરણ પામીઓ છે એમ ધારી તેને રોહર બાહર ધસડી લાવીઆ. ૨૦ પણ જરે તેની આસપાસ શાગીરદો ઉભા, તારે તે ઉડીને રોહરમાં આવીઓ, ને ખીજે દાહોડે બારણુબાની સાથે દેરખેમાં ગઈઓ. ૨૧ ને તેઓ તે રોહરમાં ખુરાખખર જાહેર કરીને ઘણાઓને તાલીમ આપી, ને લુસતરા તથા હકોની તથા અંતીઅખમાં પાછા ફરીઆ. ૨૨ ને શાગીરદોનાં દીલ મજબુત કરતા, ને હમાનમાં કાએમ રહેવા સાર નશીહત કરતા હતા, ને કહીજીંકે આપણને ઘણી મુસીબતથી બાદાની પાદશાહતમાં જીવું પડેછે. ૨૩ ને હરેક મંડલીમાં તેઓને સાર વડીલોને ઠરાવીને, તથા અપવાસ સાથે દુઆ માગીને બાદાવંદ જેના પર તેઓએ અતકાદ કીધો તેને સોંપીઆ. ૨૪ પછી તેઓ પીસીદીથી જાહેર પામદુલીમાં પોહોંચીઆ. ૨૫ ને પેરગેમાં કલામ જાહેર કરીને આતેલીઆમાં ગઈઓ. ૨૬ પછી તાંહાંથી હોડીએ અંતીઅખ ગઈઓ ; જાંહાંથી તેઓએ જે કામ પુરું કીધું તે સાર તેઓ બાદાના ફજલમાં સોંપાઈઆ હતા. ૨૭ ને તાંહાં આવીઆ પર તેઓએ મંડલી એકઠી કીધી, ને જે સરવ કામ બાદાએ તેઓથી કરાવીઆં, ને ગેરકોમીઓને સાર હમાનનો દરવાજો ઉઘાડીઓ, તે વીગતવારે કહી સંભલાવીજી. ૨૮ ને શાગીરદોની સાથે તેઓ ઘણા દાહોડા તાંહાં રહીઆ.

આખ પંદરમા.

અને કેટલાએક હહુદાથી આવીને બાહઓને તાલીમ આપવા લાગીઆ કે, અગર મુસાની રીત પરમાણે તમારી મુંતત થઈ નથી તો તમે તારણ પામી શકનાર નથી. ૨ એ સાર પાઉલને તથા બારણુબાને તેઓની સાથે

બહુ જાહેર તથા તકરાર થઈશ્ચા બાદ તેઓએ કરાવીજી કે પાઉલ તથા બાર-
ણુઆ તથા તેઓમાંના કેટલાએક રાખસ ઇશિસલેમમાં રસુલો તથા વડીલો
પાસે એ બાબત જાણી. ૩ તારે તેઓ મંડલીની મદદથી રવાના થઈશ્ચા, ને
ફીનીકિમાં તથા સમરોનમાં ગેરકોમીઓના ફરવાની ખબર આપતા ગઈશ્ચા,
ને તેઓએ સઘલા ભાઈઓને મોહોટી ખુશી ઉપજાવી. ૪ ને તેઓ ઇશિસ-
લેમમાં પોહોચીશ્ચા તારે મંડલીએ તથા રસુલોએ તથા વડીલોએ તેઓની
ખાતરદારી કીધી, ને ખોદાએ જે સંરવ તેઓથી કરાવીશ્ચા તેની ખબર
તેઓએ આપી. ૫ પણ ફેરોશીઓના ફીરકામાંના કેટલાએક જેઓ ઇમાન
લાવીશ્ચા હતા તેઓએ ઉઠીને કહીજી કે, તેઓની સુનત કરવી જોઈએ, ને
સુસાની શરીઅત પાલવાનો હુકમ આપવો જોઈએ.

૬ તારે રસુલો તથા વડીલો એ વાતનો વીચાર કરવા સાઈ એકઠા થઈશ્ચા.
૭ ને ઘણી જીકર થઈશ્ચા બાદ પીતરે ઉઠીને તેઓને કહીજી કે, અમે માણસો,
ભાઈઓ, તમે જાણોછેશ્ચા કે ઘણાએક દાહાડા ઉપર ખોદાએ આપણામાંથી
મને પસંદ કીધો કે મારાં મોહોથી ગેરકોમીઓ ખુશખબરી શાંભલીને ઇમાન
લાવે. ૮ ને દીલના જાણનાર ખોદાએ જેમ આપણને તેમ તેઓને પણ પાક-
રહ આપીને તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૯ ને ઇમાનથી તેઓનાં દીલ પાક
કરીને આપણામાં તથા તેઓમાં કંઈ ફરક રાખીશ્ચા નહીં. ૧૦ વાસતે જે
જીસસી આપણા બાપદાદા તથા આપણે પણ ઉઠાવી રાકતા નહીં હતા તે શાગી-
રદાની ગરદન પર સુકીને ખોદાને કેમ અજમાવો છેશ્ચો? ૧૧ પણ જેમ
તેઓ તેમ આપણે પણ ખોદાવંદ હસિ ખરીસતના ફજલથી તારણ પામીશું,
એવો આપણે એતકાદ કરીએછાએ.

૧૨ તારે સંરવ લોક ચુપ રહીશ્ચા, ને બારણુઆ તથા પાઉલની મારફત
ખોદાએ જે મોજેજ તથા અજમેઓ ગેરકોમીઓમાં કરાવીશ્ચા હતા તેની
ખબર તેઓથી શાંભલી. ૧૩ ને તેઓ ચુપ રહીશ્ચા બાદ ઇશ્ચાકુએ
જવાબ આપીને કહીજી કે, અમે માણસો, ભાઈઓ, માઈ શાંભલો.
૧૪ ખોદાએ પેહોલાં ગેરકોમીઓમાંથી પોતાનાં નામને સાઈ લોક લેવાને કહી
રીતે નેગાહ કીધી એ સીમાને કહીજી છે. ૧૫ ને નખીઓની વાતો એની
સાથે મલેછે, જેમ લખીજી છે કે, ૧૬ “એ પછી હું પાછો ફરીશ, ને દાઉદનો
પેડો માંડવો પાછો બાંધીશ, ને તેના ભાગીઓ તુડીઓને સમારીને તેને પાછો
ઉભો કરીશ. ૧૭ એ મોટે કે બાકી રહેલા લોક તથા સઘલા ગેરકોમીઓ

જેઝી પર માઈ નામ કેહેવાઝ્મિછે તેઝી આદાવંદને શોધે, આદાવંદ જે ઝ્મ બધાં કરેછે તે ઝ્મિમ કેહેછે.” ૧૮ આદાને પોતાનાં સરવ કામો હુનીઝ્માની રાઈથી માણુમ છે. ૧૯ વાસતે મારો હરાવ ઝ્મિમ છે કે ગેરકોમીઝ્મોમાંથી આદાની તરફ જેઝી ફરીઝ્મા છે તેઝી પર આપણે બોજ ન નાંખીઝ્મિ. ૨૦ પણ તેઝીને ઝ્મિમ લખી મોકલીઝ્મિ કે તેઝીઝ્મિ મુરતીઝ્મિનાં મલીતપણાથી, તથા હરામકારીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા લોહીથી દુર રહેવું. ૨૧ કેમકે મુસાની વાત હરેક સખતને દાહડે ઝ્મિઆદતપ્પાનાઝ્મોમાં વંચાઝ્મિછે, ને તેની મુનાદી કરનારા આગલા જમાનાથી હરેક રોહરમાં છે.

૨૨ તારે આખી મંડલી મુધાં રસુલો તથા વડીલોને બેહેતર લાગીજી કે પોતાનામાંથી પસંદ કીધેલા માણુસોને ઈઝ્માને ધહુદાને, જેની અટક બારસાખા, તથા સીલારાને, જેઝી બાઈઝ્મોમાં મુખી હતા, તેઝીને પાઉલની તથા બારણખાની સાથે અંતીઅખમાં મોકલે. ૨૩ તેઝીની મારફત તેઝીઝ્મિ ઝ્મિમ લખીજી કે, અંતીઅખમાં, તથા અરામમાં, તથા કીલકીમાં, ગેરકોમીઝ્મોમાંના જે બાઈઝ્મા છે, તેઝીને રસુલો તથા વડીલો તથા બાઈઝ્માની સલામ. ૨૪ હમે ઝ્મિયું શાંમલીજી કે કેટલાઝ્મિકે હમારામાંથી જઈને પોતાનો વાતોથી તમને ધબ-રાનીઝ્મા, ને તમારી મુંતત થવી, ને શરીઅત પાલવી જોધઝ્મિ, ઝ્મિમ કહીઝ્માથી તમારાં મન ઊલટાવી નાંખીઝ્મા; તેઝીને હમે ઝ્મિવો હુકમ આપીઝ્મા નહીં હતો. ૨૫ ઝ્મિ સાઈ હમે ઝ્મિક દીલે ઝ્મિકહા થઈઝ્મા, તારે હમેને બેહેતર લાગી-જી કે આપણા પીઆરા બારણખા તથા પાઉલ, ૨૬ જે માણુસોઝ્મિ આપણા આદાવંદહમુ ખરીસતનાં નામને સાઈ પોતાના છવ સોંપીઝ્મા છે, તેઝીની સાથે પસંદ કરેલા માણુસોને તમારી પાસે મોકલીઝ્મિ. ૨૭ વાસતે હમે ધહુદાને, તથા સીલાસને મોકલીઝ્મા છે, ને તેઝી મોહોથી પણ ઝ્મિજ વાતો કરશે. ૨૮ કેમકે પાકરહને તથા હમેને રાઈ લાગીજી છે કે ઝ્મિ જઈરની વાતો વગર તમ પર વધતો બોજ નહીં મુકીઝ્મિ, ૨૯ કે મુરતીઝ્માને નજર કરેલાંથી, તથા લોહીથી, તથા યુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી તમારે દુર રહેવું, અગર ઝ્મા ચીજોથી તમે પોતાને અચાવશો તો રાઈ કરશો: તમે સલામત રહો.

૩૦ અને તેઝી રવાના થઈઝ્મા પર અંતીઅખમાં આવીઝ્મા, ને મંડલીને ઝ્મિકહી કરીને પતર આપીજી. ૩૧ ને તેઝીઝ્મિ તે વાંચીને તે તસલીની વાતથી ખુશ થઈઝ્મા. ૩૨ ને ધહુદા તથા સીલારા જેઝી પોતે પણ નખી હતા, તેઝીઝ્મિ બાઈઝ્માને બહુ વાતોની નશીહત આપીને મજબુત કીધા. ૩૩ ને તેઝી કેટલા-

એક દાહાડા રહીને રસુલો તરફ જવાને ભાઈઓથી સહીસલામત રવાના થઈયા. ૩૮ પણ સીલાસને તાંહાં રહેલું શારૂં લાગીજી. ૩૫ ને પાઉલ તથા આરણુઆ પણ અંતીઅખમાં રહીઆ, ને બીજા ઘણાઓ મુઘાં આદાવંદનો કલામ સંભલાવતા, તથા ઇંજીલ શીખવતા હતા.

૩૬ અને ઢેઠલાઓ દાહાડા પછી પાઉલે આરણુઆને કહીજી કે, ચાલ, જે હરેક રોહેરમાં આપણે આદાવંદની વાત પરગટ કીધી તેમાંના આપણા ભાઈઓ-ને મલીઓ, ને જોઈઓ કે તેઓની શી ખબર છે. ૩૭ તારે ઇઓહાન, જેની અટક મારક છે, તેને સાથે લેવાનું આરણુઆએ ઠરાવીજી. ૩૮ પણ પાઉલ-ને લાગીજી કે તેઓમાંથી પામકુલીથી જે નીકળી ગઈઓ, ને કામને સાફ તેઓની સાથે નહીં આવીઓ, તેને સાથે લેવા ઠીક નહીં. ૩૯ વાસંતે તેઓ વચે એવા ટેટા થઈઓ કે તેઓ એક બીજાથી જુદા થઈઓ; તારે આરણુઆ મારકને લઈને હોડીએ કુપરસમાં ગઈઓ. ૪૦ પણ પાઉલ સીલાસને પસંદ કરીને ભાઈઓથી આદાનાફજલમાં સંપાદિયા આદ નીકળીઓ. ૪૧ ને મુરીઆમાં તથા કીલકીમાં મંડલીઓને મજબુત કરતો તે ગઈઓ.

આખ શોલમે.

પછી દરબે તથા લુસતરામાં તે આવીઓ, તારે જુઓ, તીમાથી-અસંનામે એક શાગીરદ તાંહાં હતો, તે એક ઇહુદાણો દીકરો હતો, જે ઇમાન લાવી હતી, ને તેનો આપ હેલેની હતો. ૨ ને તે લુસતરા તથા ઇઝોનીમાંના ભાઈઓમાં માન પામિલો હતો. ૩ તેને પાઉલે પોતાની સાથે લેવા આહીજી, ને તે પરંતોના ઇહુદીઓને લીધે તેને લઈને તેની સુનત કીધી; કેમકે સરવ જાણતા હતા કે તેનો આપ હેલેની હતો. ૪ ને તેઓએ રોહેરોમાં જતાં ઇ-શાલેમના રસુલોએ તથા વડીલોએ જે હુકમો ઠરાવીઆ હતા તે પાલવા સાફ તેઓને આપીઆ. ૫ ને એ રીતે મંડલીઓ ઇમાનમાં મજબુત થઈ, ને ગણતીમાં હમેશા વધતી ગઈ.

૬ જારે તેઓ ફરિશ્ત્યા તથા ગલાતીના પરંતોમાં ફરી રહીઆ, તારે આશીઆમ વાત પરગટ કરવાને પાકરહે તેઓને મના કીધા. ૭ ને મુસીઆમાં આવીઆ તારે બીથુનીઆમાં જવાની તેઓએ તદખીર કીધી, પણ રહે તેઓને જવા નહીં દીધા. ૮ ને તેઓ મુસીઆ છોડીને તરોઆસમાં આવીઆ. ૯ ને રોતે પાઉલે રોઈઆ દીડો, કે મકેદોનીઆનો એક આદમી ઊભો હતો, ને તેની

આજી કરતાં ફેરેં ફે, માફેદોનીઆમાં આવીને હમારી મદદ કર. ૧૦ ને રોઘઆ જોઈઆ બાદ માફેદોનીઆમાં તુરત જવાનો હમે ધરદો કીધો, એવું એકીનન સમજીને કે તેઆને ખુશખબરી શંભલાવાને બાદાવંદે હમેને બોલાવીઆ છે. ૧૧ એ સાફ હમે તરોઆસથી હંકારીને પાધરે રસતે સામાથ-રાકીમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે નેઆપોલીસમાં; ૧૨ ને તાંહાંથી ફીલપીમાં. જે માફેદોનીના તે પરાંતનું મુખી રોહર છે, તથા નવું વસેલું, નેતે રોહરમાં હમે કેટલાએક દાહાડા રહીઆ. ૧૩ ને સખતને દાહોડે હમે રોહર બાહાર નદીને કાંઠે, જંહાં સરેસતા પરમાણે દુઆ મંગાતી હતી, તાંહાં ગઈઆ, ને એસીને જે બધરીઆ એકકી થઈ હતી તેઆને વાતો કહી. ૧૪ ને યુઆતીર રોહરની લુદીઆ નામે બાદાપરસત એક એમરત કીરમજ વચનારીએ શાંભલીજી, જેનું દીલ બાદાવંદે એવું ઉઘાડીજી કે પાઉલની વાતો પર તેણે ધીઆન લગાડીજી. ૧૫ ને તેનું તથા તેનાં ધરનાનું બાપતીસમા થઈજી, તારે તેણે અરજ કરીને કહીજી કે, અગર તમને એકીન છે કે હું બાદાવંદ પર ઈમાન લાવનારી છઈ, તો મારાં ધરમાં આવીને રહો; ને જોરથી તે હમેને લઈ ગઈ.

૧૬ અને હમે દુઆ માગવા જતા હતા તારે એમ થઈજી કે, એક જુઆન એમરત હમેને મલી, જેનામાં જોબજોબવાનો રહે હતો, ને જેણે માંતરીકપણથી પોતાના ધણીઆને ધણી દોલત મેલવી આપી હતી. ૧૭ તેણીએ પાઉલની તથા હમારી પાછલ આવીને ખુમ પાડીને કહીજી કે, એ આદમીઆ બાદાએ-તાલાના બંદાઆ છે, એઆ તારણનો મારગ આપણને દેખડાવેછે. ૧૮ ને તે-ણીએ ધણા દાહાડા એમ કીધું, તારે પાઉલ દલગીર થઈઆ, ને પાછું ફરીને રહેને કહીજી કે, ઈસુ ખરીસતનાં નામથી હું તને હુકમ આપુંછઈ કે તું તેનામાંથી નીકલ; ને તેજ વખત તે નીકલીઆ. ૧૯ તારે તેના ધણીઆએ પોતાની કમાઈની ઉમેદ જતી રહી એ જોઈને પાઉલને તથા સીલાસને પકડીઆ, ને ચહુડામાં હાકેમોની પાસે ખેંચી લાવીઆ. ૨૦ ને તેઆને માજીસતરેયો પાસે લાવીને કહીજી કે, એ ઇહુદી માણસો છતાં આપણા રોહરને બહુ સતવેછે. ૨૧ ને હમે રૂમીઆને જે રીતો માનવી ઇઆ પાલવી રવા નથી તેતેઆ શીખ-વેછે. ૨૨ તારે લોકોની બીડ એકદમ તેઆને ઉલટી ઉઠી; ને માજીસતરેયોએ તેઆનાં કપડાં ફાડી નાંખીઆં, ને તેઆને મારવાનો હુકમ આપીઆ. ૨૩ ને ધણાએક ફટકા મારીઆ પછી તેઆને કેદમાં નાંખીઆ, ને કેદીઆના દરોગાને તેઆને ચોકસાઈથી રાખવા સાફ હુકમ કીધો. ૨૪ તેણે એવા હુકમ પામીને

તેઓને અંદરનાં કેદખાનામાં નાંખીઆ, ને તેઓના પગ હેડમાં ઢોકીઆ. ૨૫ પણ મધ રાતે પાઉલ તથા સીલાસે દુઆ માગીને ઝાઘની તારોકૂનાં ગીતો ગાઇઆં, ને કેદીઓએ તેઓને શાંભલીઆ. ૨૬ તારે ઝમકાઝમક ઝવવા માહોટે ધરતીકંપ થઇઓ કે કેદખાનાના પાઇઆ હલીઆ, ને બધાં બારણા તુરત ઊઘડી ગઇઆં, ને સહુની બેડીઓ તુટી ગઇ. ૨૭ ને કેદખાનાનો દરોગો ઊંઘમાંથી જાગતો થઇઓ, ને કેદખાનાનાં બારણા ઉઘડેલાં જોઇને કેદીઓ નાહાહા છે ઝમકું સમજીને તલવાર કાઢાડી, ને પોતાને મારીનાંખવા જતો હતો. ૨૮ પણ પાઉલ માહોટે અવાજે કહીજી કે, હમે સરવ હીઆં છઈએ, વાસતે તું પોતાને કંઈ નુકસાન ના કરતો. ૨૯ તારે બીજી મંગાવીને તુરત તે અંદર દોડીઓ, ને ધુજતો ધુજતો પાઉલ તથા સીલાસની આગલ પડીઓ. ૩૦ ને તેઓને બાહર લાવીને કહીજી કે, અમે સાહેબો, તારણ પામવા સાર મારે શું કરવું જોઈએ? ૩૧ ને તેઓએ કહીજી કે, તું ઝાદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર ઇમાન લાવ, ને તું પોતાનાં ધરના સુધાં તારણ પામશે. ૩૨ તારે તેઓએ તેને તથા જે તેના ધરમાં હતાં તે સધલાંને ઝાદાવંદનો કલામ કહીઓ. ૩૩ ને રાતે તેજ ઘડી તેણે તેઓને લઇને તેઓના જખમ ઘોષાઆ, ને તરત તેણે તથા તેનાં સધલાંએ બાપતીસમા લીધું. ૩૪ ને તેણે તેઓને પોતાને ઘેર લાવીને બાથું મુકીજી, ને પોતાનાં ધરના સહુ સુધાં ઝાદા પર ઝમતકાદ લાવીને ખુશી પામીઓ.

૩૫ અને દાહોડો ઉગીઆ પર માજીસતરેટોએ ચોખદરોને માકલીને કેહેવાડીજી કે, તે માણસોને છોડી દે. ૩૬ ને કેદખાનાના દરોગાએ પાઉલને એ વાત કહી કે માજીસતરેટોએ કેહેવાડી માકલીજી કે તમને છોડી દેવા, વાસતે હવે નીકલીને સલામત ચાલીઆ જાઓ. ૩૭ પણ પાઉલ તેઓને કહીજી કે, તેઓએ હમે જાઓ. રૂમી છઈએ તેઓની તકસીર સાબેત કરીઆ વીનું જાહેર રીતે મારીને કેદખાનામાં નાંખીઆ છે, ને હવે શું તેઓ હમને છાની રીતે કાઢાડી મુકેજી? એમ નહીં થશે, પણ તેઓ પોતે આવીને હમને બાહર કાઢાડે. ૩૮ તારે ચોખદરોએ માજીસતરેટોને એ વાતો કહી; ને તેઓ રૂમી છે, એ શાંભલીને તેઓ ખીધા. ૩૯ ને જાઇને તેઓને મનાવીઆ, ને બાહર લાવીને શહેરમાંથી જવાને તેઓની અરજ દીધી. ૪૦ ને તેઓ કેદખાનામાંથી નીકલીને લુદીઆને તાંહાં આવીઆ, ને બાઈએને જોઇને તેઓને દીલાસો દીધો, ને રવાના થઇઆ.

આખ સતરમો.

અને તેઓ આમશીપોલીસ તથા આપોલોનીમાં થઈને થેસસાલોનીકમાં જાંહાં ઇહુદીઓનું ઝેબાદતખાનું હવું તાંહાં આવીઆ. ૨ ને પાઉલ પોતાના દસતુર પરમાણે તેઓની પાસે અંદર ગઈઓ, ને તણુ સખત દાહાડા તેણે ક્રીતાઓથી તેઓની સાથે તકરાર કરીને વાતોનો ભેદ ખુલો કીધો, ૩ ને દલીલ આપીને કહીઈ કે, ખરીસતને દુખ સેહેવાની, તથા મરીગમ્મિલાઓમાંથી પાછા ઉઠવાની જરૂર હતી; ને એ ઇસુ જેની સુનાદી હું તમને કહેઈ તેજ મસીહા છે. ૪ તારે તેઓમાંથી કેટલાઓએ તથા દીનદાર હેલેનીઓમાંના ઘણાઓએ, તથા આખરદાર ઘણા ઝોરતોએ એતકાદ કીધો; ને પાઉલની તથા સીલાસની તરફ થઈઆં. ૫ પણ બેઈમાન ઇહુદીઓએ અદેખાઈએ ભરાઈને હલકા પાછા લોકોમાંના કેટલાઓએ પોતાની સાથે લીધા, ને બીડ મેલવીને આખાં શહેરને ખબલાવીઈ, ને ઇઅસનનાં ઘર પર હોમલો કીધો, ને તેઓને લોકો પાસે બાહાર લાવવાનું કીધું. ૬ ને જરે તેઓ એઓને જડીઆ નહીં, તારે ઇઅસનને તથા કેટલાઓએ ભાઈઓને શહેરના હાકેમોની પાસે ખેંચીને કહીઈ કે, જેઓએ દુનીઆ ઉથલ પાથલ કીધી તેઓ હીઆં પણ આવીઆ છે. ૭ તેઓને ઇઅસને રાખીઆ છે, ને તેઓ સઘલા કાઈસારના હુકમો ઉલટા કરીને કેહેછે કે, પાદશાહ તો ખીજો છે ઇઆને ઇસુ. ૮ તેઓએ લોકોને તથા શહેરના હાકેમોને એવું રાંમલાવીને ધભરાવીઆ. ૯ તારે તેઓએ ઇઅસન તથા ખીજાઓ પાસેથી જમીન લઈને તેઓને મુકી દીધા.

૧૦ અને ભાઈઓએ રોતે પાઉલને તથા સીલાસને તુરત બેરીઆમાં મોકલી દીધા; તેઓ તાંહાં પોહોંચીને ઇહુદીઓનાં ઝેબાદતખાનામાં ગઈઆ. ૧૧ ને થેસસાલોનીકનાઓથી હીઆંના લોક વધતા રૂડા હતા, કાંજે તેઓએ દીલના મોટા શોખથી કલામ કમ્બલ કીધો, ને રોજ રોજ ક્રીતાઓ વપાસતા રહીઆ કે એ વાતો એમજ છે કે નહીં. ૧૨ એ સાજે તેઓમાંના ઘણાએ એતકાદ કીધો, ને આખરદાર હેલેની ઝોરત તથા મરદોમાંના થોડાએ નહીં. ૧૩ પણ જરે થેસસાલોનીકના ઇહુદીઓએ જાણીઈ કે બેરીઆમાં પાઉલ ખોદનો કલામ જાહેર કરેછે, તારે તાંહાં પણ આવીને તેઓએ લોકોને ઉસકેરીઆ. ૧૪ તારે ભાઈઓએ તુરત પાઉલને દરીઆ તરફ મોકલી દીધો, પણ સીલાસ

તથા તીર્થાધીશ્વર તાંહાંજ રહીઆ. ૧૫ ને પાઉલને રસતો દેખાડનાર જે હતા તેઓ તેને આયેનસ સુધી લાવીઆ, પછી સીલાસ તથા તીર્થાધીશ્વર તેની પાસે વેહેલા આવે, એવો હુકમ પામીને તેઓ રવાના થઈઆ.

૧૬ અને પાઉલ આયેનસમાં તેઓની રાહ જોતો હતો, તારે તે શહેર ઘણું મુરતી પુજનાર છે, એ જોઈને તેનો જીવ બલી ઉઠીઆ. ૧૭ એ સાર એઆદતખાતામાં ધડુદીઆ તથા દીનદારો, તથા ચહુદામાં જે તેને મલતા હતા તેઓની સાથે રોજ રોજ તે તકરાર કરતો હતો. ૧૮ તારે એપીકુરી તથા સતોધક શીલસુક્રમાંના કેટલાએક તેની સાથે તકરાર કીધી. ને કેટલાએક કહીજે કે, એ બડબડીઆ શું કહેવા ચાહેછે ? ને બીજાએ બોલીઆ કે, પારકા દેવતાઓની ખબર આપનાર એ દેખાએછે ; કેમકે તેણે ઇસુની તથા ક્રીઆ-મતની ખબર તેઓને કહી હતી. ૧૯ ને તેઓ તેને લઈને આરેઓ-પાગસ પર લાવીઆ, ને કહીજે કે, જે નવી તાલીમ તું શીખવેછે તે શું છે, એ હમે સમજી શકીએ કે નહીં ? ૨૦ કેમકે હમારા કાનોમાં તું કેટલીએક નવી વાતો પોહોંચાડેછે, તો એ શું હશે એ જાણવા હમે ચાહીએછીએ. ૨૧ કાંજે સરવ આયેનીઓ, તથા તાંહાં રહેનાર પરદેશીઓ પણ, કંઈ નવી વાત કહીઆ ઇઆ શાંબલીઆ વગર બીજાં કસામાં પોતાનો વખત ખોતા નહીં હતા. ૨૨ તારે પાઉલે આરેઓપાગસની વચમાં ઉભા રહીને કહીજે કે, અમે આયેની માણ-સો, તમે હરેક રીતે દેવતાઓના અતી ભક્ત છે, એ હું જોઈછી. ૨૩ કેમકે રસતે જતાં હું તમારા પુજનીકોને જોતો હતો, તારે એક વેદી પણ દીડી જે પર એમ લખીજે છે કે, અજ્ઞાણીતા ખોદાને સાર ; વાસ્તે જેને તમે જાણીઆ વીના બજેછે, તેની ખબર હું તમને આપુંછી. ૨૪ જે ખોદા-એ આ દુનીઆ તથા તેહેમાંનાં સઘલાંને પેદા કીધાં, તે આસમાન તથા જમી-નનો ખોદાવંદ છતાં હાતે બધેલાં મંદીરોમાં તે રહેતો નથી. ૨૫ ને માણસોના હાતોથી તેની ખીદમત થતી નથી, કાંજે જીંદગી તથા દમ તથા સરવ ચીજ સરવને તે પોતે આપેછે ; તે કોઈનો માહતાજ નથી. ૨૬ ને તેણે એક લોહીથી આદમીઓની બધી કામી આપી જમીનનો પીક પર રહેવા સાર પેદા કીધી છે, ને પેહેલાંથી તેઓના વખતો તથા તેઓની રહેવાની હદો તેણે મુકરર કીધી છે. ૨૭ એ સાર કે તેઓ ખોદાવંદને શોધે કે તેઓ તેને ટેચીને મલે, તોપણ આપણામાંના કોઈથી તે દુર નથી. ૨૮ કેમકે આપણે તેનાથી જીવીએછ, ને હાલીએછ, ને છઈએ, જેમ તમારા કવીઓમાંના પણ કેટલા-

એકે કહીજી છે કે, આપણે તેની નસલ છઠ્ઠી. ૨૯ એ સારૂ આપણે જોદા-
ની નસલ છતાં મુંગુ કે રૂપું કે પથર જે માણસોની ખુદી તથા જુગતીથી કરેલાં
છે, તેના સરખું જોદાપણું છે, એમ વીચારવું મુનાસીબ નથી. ૩૦ એવા
અગનીઆનના વખતો પર જોદાએ દીઠું અણદીઠું કીધું ખરું, પણ હવે સરવ
જગીઆમાં સરવ માણસોને તોળા કરવાને તે ફરમાવેછે. ૩૧ કેમકે તેણે
એક દાહોડા ઠરાવીઆ છે જેમાં તેના ઠરાવેલા માણસના આશરાથી દુનીઆના
લોકોનો ધનસાફ રાસતીથી તે કરશે, જે બાબત તેણે તેને મરીગએલા આમાંથી
પાછા ઉઠાડવાથી સરવને સામેતી આપી છે. ૩૨ ને તેઓએ મરીગએલા-
ઓના પાછા ઉઠવા બાબત શાંભલીજી તારે કેટલાએકે મસખરી કરી, ને બાબ-
ઓએ કહીજી કે, હમે એ બાબત ફરી તારું શાંભલશું. ૩૩ ને પાઉલ
તેઓમાંથી નીકલી ગઈ. ૩૪ પણ કેટલાએક માણસોએ તેની તરફ
થઈને એતકાદ કીધો, તેઓમાં દીઅનુશીઅસ આરેઓપાગસી, ને એક
દામરીસ નામે એરત, તથા બીજા તેઓની સાથે હતા.

બાબ દરોડમો.

એ પછે પાઉલ આયેનસ સુકીને ફરીથમાં આવીઆ. ૨ ને પંતસમાં
જનમેલા અકુલા નામે એક ઇહુદીને દોડા, જે પોતાની બધેએ પરીસકીલા
સુધાં ઇતાલીથી તુરતનો આવેલો હતો; (કેમકે બધા ઇહુદીઓને રમમાંથી
નીકલવાનો કુલાદીઅસે હુકમ કીધો હતો) ને તેઓની પાસે તે ગઈ. ૩
ને તેઓના સરખા ધંધો કરનારો હતો, વાસતે તેઓની સાથે કામ કરતો
રહીઆ, કેમકે તંત્ર બનાવવાનો ધંધો તેઓ કરતા હતા. ૪ ને તેણે હરેક
સખતને દાહોડે એઆદતખાનામાં તકરાર કીધી, ને ઇહુદીઓને તથા હેલેની-
ઓને સમજાવીજી.

૫ અને સીલાસ તથા તીમોથીઅસ માંદેદોનીથી આવીઆ, તારે પાઉલનું
દીલ ઉભરાઈ આવીજી, ને ઇહુદીઓને ગહવાઈઆપી કે ઇસુ તેજ ખરીસત છે.
૬ ને તેઓ જારે અટકાવતા તથા કુફર બકતા હતા, તારે તેણે પોતાનાં કપડાં
ખંખરીને તેઓને કહીજી કે, તમારું લોહી તમારે માથે, હું નોરદોશી છું; હવેથી
હું ગેરકામીઓની તરફ જઈશ. ૭ પછી તે તાંહાંથી જઈને ઇઅસતસ નામે
એક જોદાપરસતને ઘેર ગઈ, જેનું ઘર એઆદતખાના પાસે હતું.
૮ અને એઆદતખાનાના સરદાર કરસપસે પોતાનાં આપ્તાં ઘરનાં સુધાં જોદા-

વંદ પર એતકાદ કીધો; ને ઘણા ફરીથીએએ પણ શાંમલીને એતકાદ કીધો, ને આપતીસમા પામી લીધું. ૯ તારે એાદવંદે રોતે પાઉલને રોહઆમાં કહીજીંદે, તું ખીલીતો ના, પણ બોલજે, ચુપ ના રહેતો. ૧૦ કેમકે હું તારી સાથે છજીં, ને દુખ દેવા સાર કોઈ તારા પર આવી પડશે નહીં, કાંજે આ રોહર-માં મારા લોક ઘણા છે. ૧૧ તારે તે તેએને એાદાની વાત શીખવતો દોહોડ વરસા લગી તેએમાં રહીએ.

૧૨ એને ગાલીએ આખાઈતો હાકેમ હતો, તારે હહુદીએએ એક-એતે પાઉલ પર હેલાં કીધાં, ને તેને ધનસાફની ગાદી પાસે લાવીને કહીજીંદે, ૧૩ આ રાખસ લોકોને સમજાવેછે કે એાદાની બંદગી શરીએતથી ઉલટી કરવી. ૧૪ ને પાઉલ પોતાનું મોહો ઉઘાડવાને તહઆર હતો એટલામાં ગાલીએએ હહુદીએને કહીજીંદે, એએ હહુદીએ, જો એ કંઈ જુલમ ઈએા ખુશાઈ હેતે તો વાજ્ય હતું કે સજુરીથી હું તમારું શાંભલું; ૧૫ પણ એ સવાલ તમારી તાલીમ કે નામનો કે તમારી શરીએત બાબતનો હોએ તો તમે પોતે જોહલેએ, કેમકે હું એવાંતો ધનસાફ કરનાર થવાને નથી આહોતો. ૧૬ ને તેણે તેએને ધનસાફની ગાદી પાસેથી કાહાડી મુકીએ. ૧૭ તારે સરવ હેલેનીએએ એએાદતખાનાના સરદાર સોસથેનેસને પકડીને ધનસાફની ગાદી આગલ મારીએ; પણ ગાલીએએ તે બાબત કંઈ પરવા કરી નહીં.

૧૮ એને તાંહાં ઘણા દાહાડા રહીએ પછી પાઉલ ભાઈએથી રવાના થઈને વાહાણે યુરોએમાં આવીએ; ને પરીસકીલા તથા અફુલા તેની સાથે ગઈએ; ને કંદેરીમાં માથું બોરાવીજીં, કેમકે તેણે માનતા લીધો હતી. ૧૯ ને તે એફેસમાં પોહોંચીએ, તારે તેણે તેએને તાંહાં છોરીએ, પણ પોતે એએાદતખાનામાં પેસીને હહુદીએ સાથે તકરાર કીધી. ૨૦ ને તેએની સાથે વધારે રહેવાનું તેએએ માગીજીં, પણ તેણે માનીજીં નહીં. ૨૧ પણ એ કહીને તેએથી રવાના થઈએ કે, હર પરકારે આવતું જસન ઈશિસાલેમમાં મારે પાલકું જોઈએ, લેકીન એાદાની મરજી હશે તો હું ફરી તમારી પાસે પાછો આવીશ; એમ એફેસથી તે નીકલીએ. ૨૨ ને કાઈશારીમાં પોહોંચીએ તારે જઈને મંડલીને સલામ કરીને અંતીએએમાં ગઈએ. ૨૩ ને તાંહાં કંઈવાર રહીએ બાદ તે નીકલીએ, ને કુલે શાગીરદોને મજબુત કરતો ગલાતીના તથા ફરજીઆના પરાંતોમાં વારા ફરતી ગઈએ.

૨૪ એને આપલોસ નામે ફીરીન બોલનાર તથા કીતાબોમાં પરવીન એક

હાલુદી સીકંદરીઆનો વતની ઝિંદેસસમાં આવીઆ. ૨૫ ઝિ રાખસ આદા-
વંદની રાહમાં તરખીઆત પામીઆ હતો, ને દીલગરમ છતાં તે બોલીઆ,
ને આદાવંદની વાતો મોહોડી દોરોસથી શીખવી, પણ તે ઇઆહાનનું આપતી-
સમા ફક્ત જાણતો હતો. ૨૬ તારે ઝિઆદતખાનામાં બેધરક તે બોલવા
લાગીઆ, ને અકુલાઆ તથા પરીસકીલાઆ તેનું શાંબલીને તેને પોતાનજ
પાસે લીધો, ને આદાનો રસતો વધારે દરસતીથી તેને શીખવીઆ.
૨૭ ને તેણે આઆઈમાં જવાનો ઇરિદો કીધો, તારે બાહઆઆ રાગીરદોને
લખીને દરખાસત કીધી કે તેને કમુલ કરે; તે તાંહાં પોહોંચીઆ આદ જઆ-
આ ફજલથી ઝિતકાદ કીધો હતો તેઆની બહુ મદદ કીધી. ૨૮ કેમકે
કીતાઓથી બતાનીને તેણે જાહેરમાં હાલુદીઆનો આતરી કીધી કે ઇસુ તેજ
ખરીસત છે.

આખ ઝોગણીસમો.

અને ઝિમ થઈજિ કે આપણાસ કરીંથમાં હતો તારે પાઉલ ઉપલા
પરાંતોમાં ફરીને ઝિંદેસસમાં આવીઆ, ને કેટલાઆ રાગીરદોને જોઈને તેણે
તેઆને કહીજિ કે, ૨ જરથી ઝિતકાદ કીધો તારથી શું પાકરહ તમે પામી-
આ છેઆ? ને તેઆઆ તેને કહીજિ કે, હમે તો શાંબલીજિ પણ નથી કે
પાકરહ છે. ૩ ને તેણે તેઆને કહીજિ કે, તમે કોણનું આપતીસમા પામીઆ
છેઆ? ને તેઆઆ કહીજિ કે, ઇઆહાનનું આપતીસમા. ૪ તારે પાઉલે
કહીજિ કે, ઇઆહાને તોઆનું આપતીસમા કીધું અઈ, ને લોકોને કેહેતો હતો કે
તેની પછવાડે જે આવેછે તે પર ઇઆને ખરીસત ઇસુ પર ઝિતકાદ કરેલા.
૫ ને તેઆઆ ઝિ શાંબલીને આદાવંદ ઇસુનાં નામથી આપતીસમા લીધું. ૬ ને
પાઉલે તેઆ પર હાત મુકીઆ આદ પાકરહ તેઆ પર આવીઆ, ને તેઆ
ખીજી બોલીઆમાં બોલીઆ, તથા નખુઆત કીધી. ૭ ને તેઆ સરવ ખરેક
રાખસ હતા. ૮ ને ઝિઆદતખાનામાં જઈને તે બેધરક બોલીઆ, ને
તણ મહીના સુધી તકરાર કરીને આદાની પાદશાહતની વાતો સમજાવતો રહી-
આ. ૯ પણ જરે કેટલાઆએકનાં દીલ સખત થઈ ગઈમાં, ને ઇમાન નહીં
લાવીઆ, બલકે લોકોની આગલ આ મારગની નીંદા કરી, તારે તે તેઆથી
દુર થઈઆ, ને રાગીરદોને અલગ કીધો, ને તુરાનસ નામે આકની નીશાલમાં
દરેજાજ તકરાર કરતો હતો. ૧૦ આમ વરસા બે સુધી થઈઆ કીધું, આંબુ કે

આશીઆમાંના રહેનાર સરવ ઇહુદીઓએ તથા હેલેનીઓએ પણ ખોદાવંદ ઇસુની વાત શાંભલી. ૧૧ ને ખોદાએ પાઉલના હાતોથી મોહોટા મોજેન ઓવા કીધા, ૧૨ કે રૂમલો ઇઆ લુંગીઓ તેનાં બદન ઉપરથી કાહાડીને ખીમરોની પાસે લવાઈઆ, ને ખીમારી તેઓથી દુર થઈ, ને નાપાક રહે તેઓમાંથી નીકળીઆ. ૧૩ તારે જેઓમાં નાપાક રહે હતા તેઓ પર ખોદાવંદ ઇસુનું નામ લેવાનું હાતમાં લઈને કેટલાઓએ જાદુગર બટકતા ઇહુદીઓએ કહીજી કે, જે ઇસુને પાઉલ જાહેર કરેછે, તેના કસમ હમે તમને ધાલીઓએ. ૧૪ ને સકેવા નામે એક ઇહુદી મુખી કાહીનના સાત દીકરા હતા, તેઓએ એમ કીધું. ૧૫ પણ નાપાક રહે જવાબ આપીને કહીજી કે, ઇસુને હું જાણુંછું, ને પાઉલને હું. ઓલખુંછું, પણ તમે કોણ છોઓ? ૧૬ ને જે માણસમાં નાપાક રહે હતો તે તેઓ પર કુદીઓ ને તેઓ ઉપર ક્રોધ પામીને તેઓને એવા દરાવીઆ કે તેઓ નાગા તથા ધાઓ લઈને તે ઘરથી નાહાઠા. ૧૭ ને એફેસમાં જે સરવ ઇહુદી તથા હેલેની રહેતા હતા તેઓને એ માણસ થઈજી, ને તે સરવ પર ખીલીક આવી, ને ખોદાવંદ ઇસુનું નામ જુજરગ થઈજી. ૧૮ તારે ઇમાન લાવનારાઓમાંના ઘણાએ આવીને પોતાનાં કામ કબુલ કીધાં, ને કહી દેખાડીઆં. ૧૯ ને પાખંડ કરનારાઓમાંથી પણ ઘણાએ પોતાની પોથીઓ એકઠી કરીને સરવની આગલ બાલી નાંખી, ને તેઓની કીમતનો હીસાબ કીધો તારે ખ્યાસ હજાર રૂપીઆ નીકળીઆ. ૨૦ એ રીતે ખોદાવંદનો કુલામ બહુ વધીઓ, ને ગણિબ થઈઓ.

૨૧ એને એ થઈઆ પછી પાઉલ માટેદોનીઆ તથા આખાઈમાં થઈને ઇશલેમમાં જવાનું પોતાનાં દીલમાં દરાવીજી, ને કહીજી કે, મારા તાંહાં ગઈઆ બાદ રોમ પણ મારે જોવું જોઈએ. ૨૨ ને જે તેની ખીદમત કરતા હતા તેઓમાંથી તીમોથેઅસ તથા ઓરાસતસને માટેદોનીઆમાં મોકલીને પોતે કંઈક સુદત આશીઆમાં રહીઓ. ૨૩ ને તે વખત એ મારગ બાબત તાંહાં બહુ ગડબડ થઈ. ૨૪ કેમકે દીમતરીઅસ નામે એક સોની, જે આરતેમીસની રૂપાંતી મુરતીઓ બનાવીઆથી કારીગરોને બહુ કમાઈ કરાવતો હતો; ૨૫ તેણે તેઓને તથા એવાં કામ કરનારા ખીજઓને એકઠા કરીને કહીજી કે, અમે માણસો, તમે જાણોછોએ કે આ ધંધાથી આપણી કમાઈછે. ૨૬ તો તમે જુઓછોએ, ને શાંભલોછોએ, કે ફક્ત એફેસમાં નહીં, પણ આશરે આખા આશીઆમાં એ પાઉલ બહુ લોકોને એમ કહેતાં સમજાવીને ફેરવી-

આ છે કે હાતથી બનેલા તે દેવો નથી. ૨૭ ને તેથી આપણાં ઝમિંધાનું અપમાન થાએ એટલુંજ નહીં, પણ આરતેમીસ માહદેવી જેને આપ્પો આશીઆ તથા જગતના સધલા લોક પુજેછે, તેનું મંદીર તુછ ગણાએ, ને તેની જુજરગી જતી રહે. ૨૮ ને તેએા ઝમિં સાંભલીને ગુસે ભરાઈઆ, ને જુમ પાડીને કહીજે કે, એફેસસીએાની આરતેમીસ માહોટી છે. ૨૯ ને આપ્પું શેહેર ગડબડાટથી ભરાઈ ગઈ, તારે તેએા માફેદોનીઆના ગાઈએમને તથા આરી-સતારખસને જેએા મુસાફરીમાં પાઉલના સાર્થી હતા, તેએાને ખેંચીને એંચીને એંક-ચીને તમારાની જગે દોડી ગઈઆ. ૩૦ તારે પાઉલે લોટામાં જવાને આહીજે, પણ શાગીરદેએ તેને જવા દીધો નહીં. ૩૧ ને આશીઆના મુખી લોટામાંથી ફેટલાએક જે તેના દોસત હતા તેએાએ તેને આજુજુથી ફેહેવાડી માફલીજે ફેતેણે પોતે તમારાની જગીઆએ નહીં જવું. ૩૨ તારે ફેટલાએકે કંઈ જુમ પાડી, ને ફેટલાએકે કંઈ ખીજ પાડી; કેમકે લોક ધભરાએલા હતા, ને પોતે શા સખબથી એકલા થઈઆ એ તેએામાંના ઘણાએએ જાણીજે પણ નહીં. ૩૩ ને તેએાએ આલેકસાંદરને બીડમાંથી આગલ હડસેલીએ, ને ઇહુદીએ તેને આગલ કરતા હતા, તારે આલેકસાંદરે હાતે ધરાશે કીધો, ને લોટોની આગલ પોતાની તોડ કાઢાડ્યા આહી. ૩૪ પણ તે ઇહુદી છે, એ તેએાએ જાણીજે વાસતે ઘડી પાંચેક લગી તેએા સહુએ એક આવજે જુમ પાડી કે, એફેસસી-એાની આરતેમીસ માહોટી છે! ૩૫ તારે શેહેરના તલાટીએ લોટોને યંડા પાડીને કહીજે કે, એએ એફેસસી લોટો, કહીજે ગાણસ નથી જાણતું કે એફેસસીએાનું શેહેર આરતેમીસ માહદેવીના તથા આસમાન ઉપરથી પડેલી મુરતીના પુજનારા છે? ૩૬ જે એ વાતોને ઉલટું ફેહેવાતું નથી, તો તમને લાજમ છે કે તમે યંડા પેડા, ને ઉતાવલા થઈને કંઈ નહીં કરો. ૩૭ કેમકે જે માણસોને તમે હીઆં લાવીઆ છેએા તેએા તો મંદીરને લુટનારા નથી, ને તમારી દેવીનો નીંદા કરનારા પણ નથી. ૩૮ એ સાજ જે દેમીતરીએમને તથા તેની સાથેના કારીગરને ડોઈ પરકંઈ દીધો હોએ તો એદાલત ઉઘાડી છે, ને મુખા બેઠા છે; વાસતે તેએા વાદ પરતીવાદ કરે. ૩૯ પણ જે કંઈ ખીજ વાતો બાબત પુછવું હોએ, તો લાએક મીજલસમાં તેનો ફેસલો થશે. ૪૦ કેમકે હમને ખતરો છે કે આજના ફેસાદ બાબત હમારી ઉપર નાશિરા આવશે, એ સાજ કે એ હંગામો થવાનો સખબ કંઈ નથી કે તેથી જવાબ આપી શકીએ; ૪૧ ને તેણે એ વાતો કહીને મીજલસને રવાના કીધી.

બાબ વીસમો.

અને હંગામો થઈ ચુકીયા બાદ પાઉલે શાગીરદોને બોલાવીયા, ને તેઓને ભેટીને માફદોનીઓમાં જવાને નીકળીઓ. ૨ ને તે પરાંતોમાં ફરી તેઓમાંનાઓને બહુ નશીહત આપીને હેલલાસમાં આવીઓ. ૩ ને તાંહાં તણુ મહીના રહીઓ; પછી વાહાણે સુરીઓ જવા પર તે હતો, તારે ધહુદીઓ તેને સાફ સંતાઈ રહીઓ, વાસતે માફદોનીઓને રસતે પાછું જવાનું તેણે ઇરાદીજી. ૪ તારે બેરીઓનો સોપાતર, તથા થેસસાલિનીંદોનો આરીસ-તારખસ, ને સેકંદરા, તથા દેરબેનો ગાઢખસ, ને તીમિથેખસ, તથા આશી-ઓનો તુખીકસ, ને તરશીમસ, તેની સાથે આશીઓ લગી ગઈઓ. ૫ તેઓ આગલ જઈને હમારે સાફ તરોઓસમાં વાટ જોતા રહીઓ. ૬ ને બેખમીર રોટ-લીના દાહાડા પછે હમે વાહાણે શીલપીથી નીકળીઓ, ને પાંચ દાહોડે તરોસમાં તેઓની પાસે પોહોંચીઓ, ને સાત દાહાડા તાંહાં રહીઓ. ૭ ને અઠવાડી-ઓને પેહેલે દાહોડે શાગીરદો રોટલી ભાંજવાને ઓંકડા થઈઓ હતા, તારે પાઉલે તેઓને વાત પરગટ કીધી, ને પોતે બીજે દાહોડે નીકલવાનો હતો વાસતે મધરાત સુધી વાત લાંબી કીધી. ૮ ને જે માલ ઉપર તેઓ ઓંકડા થઈઓ હતા તાંહાં ઘણી બતી હતી. ૯ ને ધઉતુખસ નામે ઓંકડા જવાન બારી પર બેઠો પુર ઊંઘમાં હતો, ને પાઉલ ઘણીવાર લગી વાતો કહેતો હતો તારે તે શખસ ઊંઘે બરેલો થઈઓ ને તીજે માલેથી હેઠલ પડીઓ, ને મુઓલો ઉઠાવાઈઓ. ૧૦ તારે પાઉલ ઉતરીને તેને વલગી પડીને કહીજી કે, તેનો જીવ તેમાં છે; વાસતે તમે ન ધબરાઓ. ૧૧ ફરી તે ઉપર આવીઓ, ને રોટલી ભાંજીને ખાંધું, ને ઓંકડી વાર સુધી વાતો કરતો રહીઓ કે બામદાદ થઈ, ને તે બાદ રવાના થઈઓ. ૧૨ ને તેઓ તે જવાનને જીવતો લાવીને બહુ દીલાસો પામીઓ.

૧૩ અને હમે આગલથી વાહાણુ પર અહડીને આસોસની તરફ ગઈઓ, તાંહાંથી પાઉલને લેવાના હતા, કેમકે તેણે ઓમ ઇરાદીજી હતું કે, હું પગવાટે તાંહાં સુધી જવશા. ૧૪ ને આસોસમાં હમને તે મલીઓ તારે હમે તેને લઈને મીતુલેનીમાં આવીઓ. ૧૫ ને તાંહાંથી વાહાણે નીકળીને બીજે દાહોડે ખીઅસની સાહામાં પોહોંચીઓ, ને બીજે દાહોડે સામાસમાં પોહોંચીઓ, પછી તરોચુલીમાં રહીઓ પર બીજે દાહોડે હમે મીલિતસમાં આવીઓ. ૧૬ કેમકે પાઉલ પોતાનો વખત આશીઓમાં ન કાહોડે વાસતે ઓંકડેસ પાસેથી વાહાણે

જવાનું ફરાનીઈ હતું; તેણે હેવી જલદી કીધી એ સારૂ કે જો બની શકે તો પેનતેક્રાસતને દાહોડે ઇશિસલિમમાં હોય્મે.

૧૭ અને તેણે મીલિતસથી એફ્રેસસમાં કેહેણ મોકલીને મંડલીના વડીલાને બોલાવીઆ. ૧૮ ને તેઓ તેની પાસે આવીઆ તારે તેણે તેઓને કહીકે કે, આશીઆમાં મારા આવીઆના પેહેલા દાહાડથી હું તમારામાં શી તરેહ હતો એ તમે જાણોછેઓ; ૧૯ કે પુરી નમરતાથી, તથા બહુ આંસુઓથી, તથા જે સંતાપ ઇહુદીઓના સંતાઈરેહેવાથી મારા પર આવીપડીઆ તે સહીને ઓદાવંદની ખીદમત હું કરતો હતો. ૨૦ ને કે જે વાત તમારા કુઓદાની હતી તે મેં પાછી નથી રાખી, પણ તમને દેખડાવી આપી, ને જાહેરમાં તથા ઘેર-ઘેર શીખવી. ૨૧ ને ઇહુદીઓ તથા હેલેનીઓને ગહવાઈ પુરી કે ઓદાની આગલ તોઆ કરવી, તથા હમારા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત ઉપર એતકાદ કરવો. ૨૨ ને હવે જુઓ, હું રૂહનો બાંધેલો ઇશિસલિમ જઈછું, તાંહાં મારાં પર શું ગુજરશે એ હું જાણતો નથી. ૨૩ મગર એટલું કે પાકરૂહ એમ કેહેતાં ગહવાઈઆપેછે કે હરેક રોહરમાં બંધનો તથા મુસીબતો મારે સારૂ તઈઆર છે. ૨૪ હું એવાંઓને કંઈ ગણતો નથી, મારો જીવ પણ વાહલો જાણતો નથી, એ સારૂ કે મારી દોડ ઇઆને ઓદાનાં ફજલની ખુશખબરની ગહવાઈઆપવાની ખીદમત જે ઓદાવંદ ઇસુથી હું પામીઓ તે ખુશીથી પુરી કરું. ૨૫ ને હવે જુઓ, હું જાણુંછું કે તમે સરવ જેઓમાં હું ઓદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો ફરીઓ છું તે હવેથી માં મોહો ફરી નહીં જોરો. ૨૬ વાસતે આજ હું તમને રાહેદ રાખુંછું કે સરવના લોહી બાબત હું પાક છું, ૨૭ કેમકે ઓદાની શારી મરજી તમને કહીદેખડાવીઆથી હું પાછો રહીઓ નથી. ૨૮ એ સારૂ તમે પોતાને ખબરદાર રાખો, ને જે યેલાં ઉપર પાકરૂહે તમને નેગાહબાન ફરાવીઆ તે સરવને સંભાલો, એ સારૂ કે ઓદાની મંડલી જે તેણે પોતાનાં લોહીથી વેચાતી લીધી તેનું પાલણુ તમે કરો. ૨૯ કેમકે હું એ જાણુંછું કે મારા ગઈઆ બાદ યેલાં પર રહમ નહીં કરશે એવાં ફાડીખાનાર વરઓ તમારામાં પેસશે. ૩૦ ને તમારામાંથી પણ માણસો ઉઠીને રાગીરોદને પોતાની પછવાડે એઓ લઈજવા વાસતે ઉલટી વાતો કેહેરો. ૩૧ એ સારૂ જાગતા રહો, ને ઈઆદ રાખો કે મેં તણુ વરસા લગી રાત દાહોડે આંસુઓ સુધાં હરેકને ચેતવાનું મુકીઈ નથી. ૩૨ ને અઓ ભાઈઓ, હું તમને હવે ઓદાને તથા તેના ફજલનો કલામ જે તમને કામેલ કરવાને તથા સરવ પાક થઓલાઓમાં તમને

વતન આપવાને કુવતમંદ છે તેને સાંપુંછળીં. ૩૩ મેં છોઈનાં રૂપાં ઇઆ સુંના ઇઆ કપડાં પર લોભ કીધો નથી. ૩૪ ને તમે પોતે જાણોછે આ કે આ હા-
તોઆ મારા તથા મારા સાથીઆની જરૂરાતની ખીદમત કરી છે. ૩૫ મેં તમને બધી વાતો દેખાડી છે કે તે પરમાણે મેહેનત કરીને કમજોરોની મદદ કરવી,
ને ખોદાવંદ ઇસુની કહેલી વાતો ઇઆદ રાખીવી કે, આપવું લેવા કરતાં વધારે
મુખારક છે. ૩૬ ને તેણે આ વાતો કહી પોતાનાં ધુંટણુ ટેકવીને તેઆ સરવ
સાથે દુઆ માગી. ૩૭ ને તેઆ સધલા બહુ રડીઆ, ને પાઉલને ગલે વલગીને
તેને ચુમીઆ. ૩૮ ને તેઆ તેનું મોઢિ ફરી જોનાર નથી આ જે વાત તેણે
કહી તેથી તેઆ વધારે ગમગીન થઇઆ, ને તેઆ તેની સાથે વાહાણુ લગી
પોહોંઆડવા ગઇઆ.

બાબ એકવીસમો.

તારે આમ થઇજી કે હમે તેઆથી જુદા થઇઆ બાદ હંકારીને પા-
ધરે રસતે કુસમાં આવીઆ, ને બીજે દાહોડે રોદસમાં, ને તાંહાંથી પાતારામાં.
૨ ને ફીનીકમાં જનાર એક વાહાણુ મલીઆથી હમે તે પર ચહડીને નીકલી-
આ. ૩ ને જરે કુપરસ નજર આવીજી તારે તેને ડાબોગમ મુકોને હમે સુરી-
આમાં ગઇઆ, ને સોરમાં ઉતરીઆ, કેમકે તાંહાં વાહાણુનો માલ ઉતારવાનો
હતો. ૪ ને શાગીરદોને મલીને હમે સાત દાહાડા તાંહાં રહીઆ, તેઆએ
રહથી પાઉલને કહીજી કે તે ઇશાએમમાં ન જાએ. ૫ ને આમ થઇજી કે
તે દાહાડા પુરા કીધા બાદ હમે નીકલીઆ, ને ચાલીઆ ગઇઆ, ને તે સરવ
પોતાની બધરીઆ છોકરાં મુઘાં રોહેર બાહાર હમને વલાવવા આવીઆ, ને
હમેઆ કાંઠા પર ધુંટણુ ટેકવીને દુઆ માગી. ૬ ને આંક બીજને વીદાએ
કરીને હમે વાહાણુ પર ચહડીઆ, ને તેઆ પાછા પોત પોતાને ઘેર ગઇઆ.
૭ પછી હમે સોરથી દરીઆની સફર પુરી કરીને પતલેમાઈસમાં ઉતરીઆ,
ને તાંહાં બાઈઆને ભેટીને આંક દાહોડા તેઆની સાથે રહીઆ. ૮ ને બીજે
દાહોડે હમે પાઉલના સાથીઆ નીકલીને કાંઠાસારીમાં આવીઆ, ને ખુરા-
બખર આપનાર શીખ જે તે સાતમાંનો હતો તેને ઘેર જઇને તેની સાથે રહીઆ.
૯ ને તે માણુસની કુંઆરી ચાર દીકરી હતી જેઆ નજુઆત કરતી. ૧૦ ને
હમે તાંહાં ઘણા દાહાડા રહીઆ તારે આગાબસ નામે આંક નખી ઇહુદાથી
આવીઆ. ૧૧ તારે તેણે હમારી પાસે આવીને પાઉલનો કમરબંદ લીધો, ને

પોતાના હાત પગ બાંધીને કહીજી કે, પાકરહ એમ કહેછે કે, જે માણસનો આ કમરબંધ છે તેને હરિશલિમમાં ઇહુદીઓ એ રીતે બાંધીને ગેરકામીઓના હાતમાં સોંપશે. ૧૨ જરે હમે એ શાંબલીજી, તારે હમે તથા તાંહાંનાઓએ પણ તેને અરજ કીધી કે હરિશલિમમાં નહીં જાએ. ૧૩ પણ પાઉલ જવાબ આપીઓ કે, તમે શું કરવા રોએઓ, ને માંડ દીલ દુખાવોએઓ ? હું તો ફક્ત બંધાવાને નહીં, પણ બિદાવંદ ઇસુનાં નામને સાંઝ હરિશલિમમાં મરવાને પણ તદ્દમ્માર છજી. ૧૪ ને તેણે નહીં માનીજી તારે હમે એમ કહીને કે, બિદાવંદની મરજી પરમાણે થાઓ, ચુપ રહીઓ. ૧૫ ને તે દાહાજઓ પછી હમે પોતાનો અસબાબ લઈને હરિશલિમ તરફ ગઈઓ. ૧૬ ને કંઈએક શાગીરદો કાઠસિરીથી હમારી સાથે આવીઓ, ને કુપરસના મનાસોન નામે એક કદીમ શાગીરદ જેને તાંહાં હમે ઉતાર રહીએ, તેને તેઓ સાથે લાવીઓ.

૧૭ અને હમે હરિશલિમમાં પોહોંચીઓ, તારે ભાઈઓએ ખુશીથી હમેને કમ્બલ કીધા. ૧૮ ને બીજે દાહોડે પાઉલ હમારી સાથે ઇઆકુબને તાંહાં ગઈઓ. ને બધા વડીલો હાજર હતા. ૧૯ ને તેણે તેઓને સલામ કરીને બિદાવંદ ગેરકામીઓમાં તેની ખીદમતથી જે કામ કરાવીઓ તેઓનું પુરું બીઆન કીધું. ૨૦ ને તેઓએ એ શાંબલીને બિદાવંદની તારીફ કીધી, ને તેને કહીજી કે, અમે ભાઈ, તું જાણેછે કે કેટલા હજાર ઇહુદીઓ છે જે જેઓ ઈમાન લાવેછે, ને તેઓ સરવ શરીઅત પર ચુસત છે. ૨૧ ને તેઓએ તારી બાબત શાંબલીજી છે કે તું ગેરકામીઓમાંના બધા ઇહુદીઓને મુસાને મુકદિવાનું શીખવેછે, ને કહેછે કે, તેઓ છોકરાઓની મુંતત ન કરે, ને રસમે પરમાણે ન ચાલે. ૨૨ તારે શું કરવું ? જોઈએ શેરાક એકકા થશે; કેમકે તું આવીઓ છે એ તેઓ શાંબલશે. ૨૩ વાસતે હમે જે તને કહીએ તે તું કર; જેઓએ માનતા લીધી છે એવા ચાર શખસ હમારામાં છે. ૨૪ તેઓને લે, ને તેઓ સમેત તું પોતાને પાક કર, ને તેઓને સાંઝ કંઈ અરજ કર કે તેઓ પોતાનાં માથાં બોરાવે, તારે સઘલા જાણે કે તારી બાબત તેઓએ જે શાંબલીજી તે કંઈ નથી, બલકે તું પોતે શરીઅત પાલીને રસમે પરમાણે ચાલેછે. ૨૫ પણ જે ગેરકામીઓ ઈમાન લાવીઓ છે તેઓ બાબત હમે ફરાનીને લખી મોકલીજી છે કે, તેઓ એહેલું કંઈ ન પાલે, પણ એટલું કે મુરતીઓને નજર કરેલાંથી, તથા લાહીથી, તથા ગુંગલાઈને મરેલાંથી, તથા હરામકારીથી પોતાને બચાવે. ૨૬ તારે પાઉલ તે માણસોને લઈને તથા બીજે દાહોડે તેઓની સાથે પાક થ-

ધને તેઓમાંના હરેકને સાથે અરપણુ અપાએ તાંહાં સુધો પાક થવાના દાહાડાનું પુરું થવું જણાવતાં મંદીરમાં જઈ રહીએ. ૨૭ ને તે સાત દાહાડા પુરા થવા આવીએ તારે આશીઆના ઇલ્હીએ તેને મંદીરમાં જોઈને સરવ લોહીને ઉમ્મરેઆ, ને તેના પર હાત નાંખીએ. ૨૮ ને જુમ પાડી દે, એએ ઇસિરાએલી લોહી, મદદ કરો, જે રાખસ હરેક જગીઆમાં ડોમને તથા રાશીઆતને તથા આ મકાનને ઉલટું સરવને શીખવેછે તે એજ છે; ને વલી હેલેનીએ મંદીરમાં લાવીને આ પાક મકાનને નાપાક કીધું છે. ૨૯ જેમકે તેઓએ એકસસી તરફીગસને તેની સાથે રોહરમાં પેહેલાં દોહા, ને પાઉલ તેને મંદીરમાં લાવીએ એમ તેઓએ ધારીજી. ૩૦ તારે આખું રોહર ખબલાઈજી, ને લોહી દોડીને એકઠા થઈએ, પછી તેઓએ પાઉલને ઘેરીને મંદીરમાંથી તેને બાહાર કાઢાડીએ, ને તુરત બારણા બંધ કરીએ. ૩૧ ને તેઓ તેને મારીનાંખવાને તઈઆર થતા હતા, તારે ફોજના સરદારને ખબર મળી કે આએ ઇશિલિમમાં દોડાદોડ થઈ. ૩૨ તેજ વખત સીપાઈએને તથા જમાદારને લઈને તેઓ પર તે દોડી આવીએ, ને તેઓએ સરદારને તથા સીપાઈએને દીઠા તારે પાઉલને મારવું સુકીજી. ૩૩ તારે સરદારે પાસે આવીને તેને પકડીએ, ને બે સાંકલથી બાંધવાને હુકમ આપીએ, પછી પુછીજી કે, એ કોણ છે? ને એણે શું કીધું? ૩૪ તારે લોહીમાંના કોઈએ એક વાત કહી, ને કોઈએ બીજી, ને ગડબડનાં કારણથી તે કંઈ તેહકીક જણી રાકીએ નહીં; તારે તેને કીલામાં લઈજવાનો હુકમ આપીએ. ૩૫ ને સીડી પર તે ચઢીએ તારે એમ થઈજી કે લોહીના હોમલાને લીધે સીપાઈએને તેને ઊંચકી લઈ જવો પડીએ. ૩૬ જેમકે લોહીની ભીડ જુમ પાડતાં પાછલ આલી દે, તેને પુરા કરો. ૩૭ ને પાઉલ કીલામાં લઈજવાતો હતો, તારે તેણે સરદારને કહીજી કે, શું તારી સાથે બોલવાને મને રજા છે? તારે તેણે કહીજી કે, શું તું હેલેની જાણેછે? ૩૮ જે મીસરીએ આ દાહાડાએની પેહેલાં હુલડ કરીજી, ને ચાર હજાર ખુની માણસોને રાતમાં બાહાર લઈગઈએ તે શું તું નથી? ૩૯ પણ પાઉલ કહીજી કે, હું કીલકીના તારસસનો ઇલ્હી માણસ છું, હું કે ઈ હલકાં રોહરનો વતની નથી, ને હું તારી અરજ કરુંછું કે લોહીની આગલ બોલવાની મને રજા આપ. ૪૦ ને તેણે તેને રજા આપી, તારે પાઉલ સીડી પર ઉભો રહીને લોહીને હાતે ઇશારો કીધો, ને તેઓ પુરા છાના રહીએ તારે તેણે હેબરી જુઆનમાં બોલતાં કહીજી કે,

બાબ બાવીસમો.

અઅ માણસો, બાઈઓ, તથા બાપો હવે તમે મારે જવાબ શાં-
 બલો. ૨ ને તે તેઓને હેબરી જુઆનમાં છેહેતો હતો અ શાંબલીને તેઓ
 વધતા છતા રહીયા. ૩ તારે તેણે કહીજે કે, હું ધહુદી માણસ છજે, કીલકીના
 તારસસમાં જનમેલો, પણ આ રેહેરમાં ગમાલીઓલના કદમો પર તરખીઅત
 પામેલો, ને બાપદાદાઓની શરીઅતની પુરી રીત પરમાણે શીખેલો, ને જેમ
 આજ તમે જોદાની તરફ ગેરતમંદ છેઓ તેમ હું પણ હતો. ૪ ને મેં મરદો
 તથા ઓરતોને બાંધીને તથા દેદખાનામાં નાંખીને આ તરીકાને ખોત સુધી
 સતાવીઓ. ૫ જેમ કે સરદાર કાઢીત તથા બધા વડીલો પણ અ બાબત
 ગહવાઈ આપેછે; અઓથી બાઈઓ ઉપર ખત લખેને હું દમરાક જવા ની-
 કડીઓ, અ સાફ કે જે તાંહાં હતા તેઓને બાંધીને ધરિશલિમમાં લાવું કે
 તેઓ સજા પામે. ૬ ને રસતે જતાં હું દમરાકની પાસે પોહોંચીઓ, તારે
 અમ થઈજે કે મધેઆને મારી આસપાસ આસમાનથી અકાઅક મોહોડી
 રેશાની અમકી; ૭ ને હું જમીન પર પડી ગઈઓ, ને મારી સાથે બોલતાં અવો
 અવાજ મેં શાંબલીઓ કે, અઓ સાઉલ, અઓ સાગ્રલ, તું મને કેમ સતા-
 વેછે? ૮ તારે મેં જવાબ દીધો કે, અઓ જોદાવંદ, તું કેાણુછે? તારે તેણે
 મને કહીજે કે, હું ધસુ નાજરી છજે, જેને તું સતાવેછે. ૯ ને મારી સાથે જે
 હતા તેઓઅ તે રેશાની દીકી, ને બીધા, પણ મારી સાથે બોલનાર અવાજ
 તેઓઅ શાંબલીઓ નહીં. ૧૦ ને મેં કહીજે કે, અઓ જોદાવંદ, હું શું કરું?
 ને જોદાવંદે મને કહીડું કે, તું ઉકીને દમરાકમાં જ, ને જે બધું તારે કરવાનું કરા-
 વીડું છે તે બાબત તાંહાંતેને છેહેવાશે. ૧૧ ને તે રેશાનીના તેજથી મને સુજીડું
 નહીં, વાસતે સાથીઓના હાત પકડીને હું દમરાકમાં આવીઓ. ૧૨ ને આ-
 નાના નામે અક રાખસ જે શરીઅત પરમાણે દીનદાર, ને તાંહાંના સંધા રેહે-
 નારા ધહુદીઓથી વખાણાઓલો; ૧૩ ને મારી પાસે આવીઓ, ને ઉભા રહી-
 ને મને કહીજે કે, અઓ બાઈ સાઉલ, તું દેખતો થા; ને તેજ ઘડી મેં તેને
 દીડા. ૧૪ પછી તેણે કહીડું કે આપણા બાપદાદાઓના જોદાઅ તને અ
 સાફ પસંદ કીધો છે કે તું તેની મરજી જાણે, ને તે રાસતને જુઅ, ને તેના મો-
 હોનો અવાજ શાંબલો. ૧૫ કેમકે જે જે તે દીઠાં છે, ને શાંબલીઓ છે, તે બાબત
 સરવ લોકોની આગલ તું તેનો શાહેદ થશે. ૧૬ ને હવે તું કેમ વીલંબ લ-

ગોઠેછે? ઉઠીને બાપતીસમાલે, ને બાદાવંદનાં નામથી દુઆ માગીને પોતાનાં પાપ ધોઈનાંખ. ૧૭ પછી એમ થઈકે હું ઇશાલિમમાં પાછો આવીએ, ને મદીરમાં દુઆ માગતો હતો તારે બેહોશ થઈ ગઈએ. ૧૮ ને મને એમ કહેતાં મેં તેને બોલ્યો કે, તું ઉતાવલ કરીને ઇશાલિમમાંથી વેઢેલા નીકલ, કેમકે મારી બાબતની તારી ગહવાઈતેએ કબુલ કરશે નહીં. ૧૯ તારે મેં કહીકે કે, એએ બાદાવંદ, તેએ પોતે જાણેછે કે તારા પર એતકાદ કરનારાએને મેં કેદ કીધા હતા, ને હરેક એબાદતખાનામાં તેએને મારીઆ હતા. ૨૦ ને તારા શાહેદ સતેફાનુસનું લોહી વેઢેવડાઈ તારે હું પોતે પાસે ઉભો હતો, ને તેને મારી નાંખવામાં રાજી હતો, ને તેને મારીનાંખનારાએનાં કપડાં સાચવતો હતો. ૨૧ તારે તેણે મને કહીકે કે, તું નીકલ, કેમકે હું તને ગેરકોમીએની પાસે દુર મોકલીશ. ૨૨ ને તેએએ એ વાત લગી તેનું શાંભલીઈ, પછી જુમ પાડીને તેએએ કહીકે કે, એવાને જમીન પરથી ઉઠાવી નાંખો, કેમકે એ જીવવા લાએક નથી. ૨૩ ને તેએ જુમ પાડતા, ને પોતાનાં કપડાં ફાડતા, ને પવનમાં ધુલ ઉડાવતા હતા; ૨૪ તારે તેને કીલામાં લાવવાનો સરદારે હુકમ આપીએ; ને તેએએ શા સખબથી તેના પર એવી જુમ પાડી, એ જાણુવા સાફ કોરડા મારીને તેની તજવીજ કરવાનું કહીકે. ૨૫ ને તેએ તેને વાધેરે બાંધતા હતા, તારે પાઉલે પાસે ઉભેલા જમાદારને કહીકે કે, જે રાખસ રૂમી, તથા તકસીરદાર ફરીએ નથી, તેને કોરડા મારવા શું તમને રવા છે? ૨૬ ને જમાદાર એ શાંભલીને ગઈએ, ને સરદારને ખબર આપી, ને કહીકે કે, તું જે કરેછે તે બાબત ખબરદાર રેહે, કેમકે એ રાખસ રૂમી છે. ૨૭ તારે સરદારે આવીને તેને કહીકે કે, મને કહે, તું શું રૂમી છે? ને તેણે કહીકે, હા. ૨૮ તારે સરદારે જવાબ આપીએ કે મેં મોહોટી કીમતથી આ વતનીપણું વેચાતું લીધું; પણ પાઉલે કહીકે, હું તો જનમથીજ એવા છઈ. ૨૯ તારે જેએ તેની તજવીજ કરવાને તઈઆર હતા, તેએ તુરત તેની પાસેથી ગઈએ, ને તે રૂમી છે, એ જાણીને સરદાર પણ ખીધો, કેમકે તેણે તેને બાંધીએ હતો. ૩૦ ને ઇહુદીએએ શા વાસતે તેના પર બેટો મુકીએ તેની હકીકત જાણુવા માહીને તેણે ખીજે દાહોડે બંધનોથી તેને છોડીએ, ને મુખી કાહીનોને તથા તેએની આખી સદર મીજલસને હાજર થવાનો હુકમ આપીએ, પછી પાઉલે લાવીને તેએની આગલ ઉભો રાખીએ.

બાબ તેવીશમો.

તારે પાઉલે સદર મીજલસ પર ધારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહઅમ્મા, હું આ દાહાડા સુધી નેકનહમ્મતથી ખાદાની આગલ આવીઅમ્મા છજી; ૨ તારે હનાનીઆ સરદાર કાહીને પોતાની પાસે ઉભા રહેનારાઅમ્માને હુકમ કીધા કે તેનાં મોહો પર મારે. ૩ પણ પાઉલે તેને કહીજી કે, અમ્મે ધિલિલી ભીત, ખાદા તને મારશે, શું તું શરીઅત પરમાણે મારો ધનસાફ કરવા બેઠો છે, ને શરીઅતથી ઉલટો મને મારવાનો હુકમ કરેછે? ૪ તારે પાસે ઉભા રહેનારાઅમ્મે કહીજી કે, શું તું ખાદાના સરદાર કાહીનની નીંદા કરેછે? ૫ તારે પાઉલે કહીજી કે, અમ્મે બાહઅમ્મા, અમે સરદાર કાહીન છે તે હું જાણતો નહીં હતો; કેમકે અમે લખીંડે છે કે, તું પોતાના લોકોનાં સરદારને ખુદ ન કેહે. ૬ ને પાઉલે જોધજી કે અમેક ભાગ સાદુકીઅમ્માનો, ને બીજો ફરોશીઅમ્માનો છે, તારે મીજલસમાં પોકારીને કહીજી કે, અમ્મે માણુસો, બાહઅમ્મા, હું ફરોશી, ફરોશીનો દીકરો છજી, ને મુઅેલાઅમ્માના પાછા ઉઠવાની ઉમેદ બાબત મારો ધનસાફ કરાવાઅમે. ૭ ને તેણે અમે કહીજી, તારે ફરોશીઅમ્મા તથા સાદુકીઅમ્મા વચે તકરાર થઈ, ને તે લોકોમાં કુટ પડી. ૮ કેમકે સાદુકીઅમ્મા કેહે-છે કે પાછું ઉઠવું નહીં થશે, ને ફરિશાતો કે રહે નથી; પણ ફરોશીઅમ્મા તે બેહુ વાતો કબુલ કરેછે. ૯ તારે મોહોટો ગોંધાટ થઈઅમ્મા, ને ફરોશીઅમ્માની તરફના શાસતરીઅમ્મા ઉઠીઅમ્મા, ને ઝંઘડીને કહીજી કે, આ માણુસની કુસી તકસીર હમે જોતા નથી, પણ જો રહે ઇઅમ્મા ફરિશાતાઅમે અમેને કંઈ કહીજી હોઅમે તો આપણે ખાદાની સાથે લડવું નહીં. ૧૦ તારે ઘણો હંગામો થઈઅમ્મા, ને સરદાર ખીધા કે રઅમે તેઅમા પાઉલના કકડે કકડ કરે, વાસતે તેણે સીપાહઅમ્માને હુકમ કીધા કે જઈને જબરદસ્તીથી તેને તેઅમામાંથી કાઢો ને કીલામાં લાવે.

૧૧ અમે આવતી રોતે ખાદાવંદે તેનો પાસે ઉભા રહીને કહીજી કે, અમ્મે પાઉલ, ધીરજ રાખ, કેમકે જેમ મારી બાબત તે ઇશાલેમમાં ગહવાઈ આપી છે, તેમ રમમાં પણ તારે ગહવાઈ આપવી જોઈઅમે. ૧૨ ને દાહોડા ઉગીઅમા પર કેટલાઅમેક ઇહુદીઅમાઅમે સંપ કીધા, ને અમેવી લીઅમાનતથી પોતાને ખાંધીને કહીજી કે, પાઉલને મારીનાંખીઅમે તાંહાં સુધી આપણે નહીં આઈઅમે, ને નહીં પીઅમે. ૧૩ ને જોઅમાઅમે અમે સંપ કીધો તેઅમા આલીશથી વધતા હતા. ૧૪ તારે તેઅમાઅમે મુખી કાહીનોની તથા વડીલોની પાસે આવીને

કહીજી કે, હમે પોતાને ઝિવા મોહોટા કસમથી બાંધીઆ છે કે પાઉલને મારી-
નાંખીએ તાંહાં સુધી હમે કંઈ નહીં આપીએ. ૧૫ એ સાહે જાણે કે તેની
બાબત તમારે વધારે ચોકસાઈ કરવાની છે, એવું સદર મીજલસ સુધાં સરદારને
દેખડાવો, કે તે આવતી કાલે તેને તમારી પાસે બાહાર લાવે, ને હમે તેના પાસે
આવીઆ અગાઉ તેને મારી નાંખવાને તઈઆર છઈએ. ૧૬ ને પાઉલના
બાણુએ તેએનાં સંતાઈરેહેવાનું શાંભલીજી, તારે તે ગઈએ, ને કીલામાં
પેસાને પાઉલને કહીજી. ૧૭ તારે પાઉલ જમાદારોમાંથી એકને પાસે તેડીને
કહીડં કે, આ જુઆને સરદારની પાસે લઈ જા, કેમકે એ તેને કંઈ કેહેવાનો
છે. ૧૮ એ સાહે તેણે તેને સાથે લીધો, ને સરદારની પાસે લાવીને કહીડં કે,
પાઉલ કેદીએ મને પાસે તેડીને આ જુઆને તારી પાસે લાવવાની અરજ
કીધી, એ તને કંઈ કેહેવાનો છે. ૧૯ તારે સરદારે તેનો હાત પકડીને તથા
એકાંત લઈજઈને પુછીડં કે, મને તારે શું કેહેવાનું છે? ૨૦ ને તેણે કહીજી
કે, ઇહુદીએ તારી પાસે માગવાને એવા સંપ કીધો કે જાણે તેએ પાઉલ
બાબત વધારે ચોકસાઈ કરવાના હોએ તેમ તું આવતી કાલે તેને સદર મીજ-
લસમાં લાવે. ૨૧ પણ તું તેએનાં માનતો ના, કેમકે તેએમાંના આલીશથી
વધતા શખસોએ એવા કસમથી પોતાને બાંધીને તેને સાહે સંતાઈઆ છે કે
તેને મારીનાંખે તાંહાં સુધી કંઈ નહીં આપે કે નહીં પીએ, ને હમણા તેએ
તારી કબુલાતની રાહ બેતાં તઈઆર છે. ૨૨ તારે સરદારે તે જુઆને રવાના
કરીને હુકમ કીધો કે, તે એ વાતો મને કહી છે તે કોઈને ન કેહેતો. ૨૩ પછી
તેણે જમાદારોમાં બેને પાસે તેડીને કહીડં કે, બે સીપાઈ, ને સીતેર સવાર,
ને બે બરછીવાલાને પોહોર રોતે કાઢસારી સુધી જવાને તઈઆર રાખો. ૨૪ ને
બોજ ઉંચકનાર બનવરો હાજર રાખો, એ સાહે કે પાઉલને તે પર બેસાડીને ફી-
લીકસ હાકિમની પાસે સમાલીને પોહોંચાડે. ૨૫ તારે તેણે એ પરમાણે પતર
લખીજી કે, ૨૬ નામદાર ફીલીકસ હાકિમને કલાદીઅસ લુશીઅસની સલામ.
૨૭ આ શખસ ઇહુદીએથી પકડાઈએ, ને તેએથી મારીનાંખાવાનો હતો,
તારે એ રૂમી છે એ જાણીને ફોજ સુધાં જઈને મેં એને છોડાવીઆ. ૨૮ ને
તેએએ એ પર શા સખબથી બેઠો મુકીએ એ જાણવા આહીને હું તેએની
સદર મીજલસમાં એને લાવીઆ. ૨૯ તારે તેએની શરીઅતની વાતો બા-
બત બેઠો મુકીએ હતો, પણ મરવા ઇઆ બધાવા લાએકનો ગુનાહ એ પર
મને જડીઆ નથી. ૩૦ ને જારે મને ખબર પોહોંચી કે એ શખસને સાહે

હહુદીએ સંતાઈ રહીઆ છે, તેજ વખત મેં એને તારી તરફ મોકલીએ, ને એના વાદીએને પણ હુકમ કીધો કે એના પર જે દાવો કરવા હોએ તે તારી આગલ કરે, સલામ. ૩૧ તારે સીપાહએ થએલા હુકમ પરમાણે પાઉલને લઈને રતોવાઈ આંતીપાતરીસમાં આવીઆ. ૩૨ ને બીજે દાહડે સવારોને તેની સાથે જવા સાર મુકાને એએ કીલામાં પાછા આવીઆ. ૩૩ તેએએ કાઠસારીમાં જઈને હાકિમને પતર આપીને પાઉલને પણ તેની આગલ હાજર કીધો. ૩૪ ને હાકિમે પતર વાંચીને પુછીજે કે, તે કીઆ મુઆનો છે? તારે માલુમ થઈજે કે તે કીલકીનો છે. ૩૫ પછી તેણે કહીજે કે, તારા વાદીએ પણ આવીઆ પછી હું તારી વાત પુરી સાંભલસ, ને તેને હેરેદની દરગામાં રાખવાનો હુકમ આપીએ.

બાજ ઓવીશમો.

એને પાંચ દાહાડ પછી વડીલા તથા તેરતલસ નામે એક વકીલ હનાનીઆ સરદાર કાહીન મુધાં આવીઆ; તેએએ હાકિમની આગલ પાઉલની નાલિશ કીધી. ૨ ને તેને બોલાવીએ તારે તેરતલસ ફરીઆદ કરવા લાગીએ, ને કહીજે કે, ૩ એએ નામદાર શીલીકસ, તારાથી હમે ધણું મુખ્ય એન પામીએ-છઈએ, ને તારાં અગમ ગનીઆનથી જસવાન કામ આ દેરામાં થઈઆં છે, તે હમે સદા ને સરવ જગેમાં પુરી શુકરગુજરીથી કચ્છલ કરીએછઈએ. ૪ પણ હું તેને વધતી તસદી ન દેજે વાસતે હું એટલી અરજ કરુંછજે કે તું પોતાની નરમાઈથી હમારી થોડી વાતો સાંભલ. ૫ કેમકે આ રાખસ બીડદેનાર, તથા આખી દુનીઆમાંના કુલે હહુદીએમાં હંગામે ઉઠાવનાર, તથા નાબ-રીએના તરીકાનો આગેવાન હમને મલીએ છે. ૬ મંદીરને પણ નાપાક કરવા એ ગઈએ, તારે હમે એને પકડીને હમારી રારીઆત મુજબ ધનિસાફ કરવા આહીએ. ૭ પણ સરદાર હુશીઅસે આવીને ધણાં જોરથી હમારા હાતમાંથી એને મુકાવી લીધો. ૮ ને એના વાદીએને તારી પાસે આવવાનો હુકમ આપીએ; એએની તબ્બીજ ફરીઆથી જે સરવ બાબત હમે એના ઉપર બેઠો મુકીએ છે, તે તેને માલુમ પડશે. ૯ ને હહુદીએએ પણ કચ્છલ કરતાં કહીજે કે એ વાતો એમજ છે. ૧૦ તારે હાકિમે પાઉલને ધરારો કીધા પર તેણે જવાબ આપીએ કે, ધણાં વરરા થઈઆં આ કોમનો હાકિમ તું છે, એ જાણીને જઆદા ખુશીથી હું પોતાનો જવાબ આપુંછજે. ૧૧ તારે એમ

જાણ્યું કે હું બંદગી કરવા સારૂ ઇશાલેમમાં ગઈઝા તેને બાર દાહાઝ કરતાં વધતા નથી થઈઝા. ૧૨ ને મંદીરમાં ઢોઢની સાથે તકરાર કરતાં, કે ઝમેબા-દતખાનાઝમાં કે શેહેરમાં લોકોને હંગામો કરાવતાં તેઝમાં મને દોઢો નથી. ૧૩ ને હમણા તેઝમાં મારા પર જે તોહમત મુકેછે તેની સાબેતી તેઝમાં કરી શક-તા નથી. ૧૪ પણ તારી આગલ હું ઝમે કબુલ કરુંછઈ કે, તેઝમાં જે મારગને ભર-શઢ કેહેછે તે પરમાણે હું બાપદાદાઝમાંના આદાની બંદગી કરુંછઈ, ને જે વાતો તોરતમાં તથા નબીઝમાંની કીતાબોમાં લખી છે તે સઘલી માનુંછઈ. ૧૫ ને હું આદાની તરફ ઉમેદ રાખુંછઈ કે મરીગઝમાંલાઝમાંનું ધઝમાંને રાસતો તથા ના-રાસતોનું પાકું ઉઠવું થશે, તેઝમાં પોતે પણ ઝમે કબુલ કરેછે. ૧૬ ને ઝમે બાબત હું કોરોસ કરુંછઈ કે હમેશા આદાની તથા આદમીની આગલ મારું દીલ બેતક-સીર રેહે. ૧૭ હવે ઘણાં વરસ પછી હું પોતાના લોકોને સારૂ ખેરાત તથા અરપણુ કરવાને આવીઝમાં. ૧૮ તે બાબત આશીઝમાંના ફેટલાઝમેક ઇહુદી-ઝમાંમે મને મંદીરમાં પાકુ થઝમેલો દોઢો, પણ ભીડ કે ગડબડ સાથે નહીં. ૧૯ મારે ઉલટું તેઝમાંને કંઈ હોત તો તેઝમાંને તારી પાસે હીઝમાં આવીને નાલેશ કરવી જોઈતી હતી. ૨૦ નહીં તો જે હીઝમાં છે તેઝમાં બતાવે કે હું સદર મીજલ-સની આગલ હતો તારે મારામાં શી તકસીર માલુમ પડી; ૨૧ શીવાઝમે ઝમે કે જરે હું તેઝમાંની આગલ ઉભો રહીઝમાં, તારે મેં ઝમે વાત કહી કે મુઝમેલા-ઝમાંના પાછા ઉઠવા બાબત તમારેથી મારો ધનિસાફ થાઝમેછે. ૨૨ ફીલીકસ ઝમે તરીકા બાબત પકું જાણતો હતો, વાસતે ઝમે વાતો શાંભલીને તેઝમાંને થોભા-વીઝમાં, ને કહીઈ કે, લુસીઝસ સરદાર આવશે, તારે હું તમારું પુરું જાણી લે-વશ. ૨૩ ને તેણે ઝમેક જમાદારને હુકમ કીધા કે, પાઉલની ખબર રાખે, ને તેને છુટો રેહેવા દે, ને તેના દોસતોમાંના ઢોઢને તેની ખીદમત કરવાને ધઝમાં તેની પાસે આવવાને મને ન કરે. ૨૪ ને ફેટલાઝમેક દાહાઝ પછી ફીલીકસ પોતાની બધઝમેર દરસીલા, જે ઝમેક ઇહુદેણુ હતી, તે મુધાં આવીઝમાં, ને પા-ઉલને બોલાવીને ખરીસત પરના ઝમેતકાદ બાબત તેનું શાંભલીઈ. ૨૫ ને રાસતી, તથા પહેરજગારી, તથા કીઝમાંમત બાબત વાતો તે કરતો હતો, તારે ફી-લીકસે બોફ આઢને જવાબ આપીઝમાં કે, હમણા તો તું જ, ફરસુદ પામીઝમાં પર હું તને બોલાવીશ. ૨૬ ને તેણે ઝમે પણ ઉમેદ રાખી હતી કે પાઉલ પોતાને છોડાવવા સારૂ મને કંઈ નાણું આપશે, ઝમે સારૂ તેને ઘણીવાર બોલાવતો ને તેની સાથે વાતચીત કરતો હતો. ૨૭ પણ બે વરસ પછી પરકીઝસ ફેસતસ

ફીલીકસને ઠેકાણે આવીએ, ને ફીલીકસ ઇહુદીએને પરસન કરવા આહીને પાઉલને કેદમાં મુકી ગઈએ.

બાબ પચીશમો.

અને ફેસતસ મુખામાં આવીને તણુ દાહાડા પછી કાઈસારીથી ઇશ-
શાલેમમાં ગઈએ. ૨ તારે સરદાર કાહીને તથા ઇહુદીએના મુખીએએ
પાઉલને ઉલટું તેને કહીજી; ને તેની મીનંત કીધી; ૩ ને તેને મારીનાંખવા
સાફ રસતામાં સંતાઈ રહેવાનું ધારીને એવી મહેરબાની આહી કે તે તેને
ઈશશાલેમમાં બોલાવે. ૪ પણ ફેસતસે જવાબ આપીએ કે, પાઉલ કાઈ-
સારીમાં રખારો, ને તે પોતે તાંહાં વેહેલો જવાનો છે. ૫ ને તેણે કહીજી કે,
વાસંતે તમારામાંના જેએ શકતીવાન હોએ તેએ મારી સાથે આવે, ને એ
શખસમાં કંઈ બદી હોએ તો તેના પર બરો મુકે. ૬ ને તેએને દરમીઆન
દાહાડા દસેક રહીને તે કાઈસારીમાં ગઈએ, ને બીજે દાહોડે ઇનસાફની ગાદી
પર બેસીને પાઉલને લાવવાનો તેણે હુકમ આપીએ. ૭ ને તે હાજર થઈ
એ તારે ઇશશાલેમથી જે ઇહુદી આવીએ હતા, તેએએ ચોતરફ ઉભા
રહીને ઘણા તથા બારી બરા પાઉલ પર મુકીએ, જે તેએ સાબેત
કરી નહીં રાખીએ. ૮ તારે તેણે પોતાની તરફથી એવા જવાબ આપીએ
કે, ઇહુદીએની શરીઆતને ઉલટી, ઇએ મંદીરને ઉલટી, ઇએ કાઈસારને
જીલટી, મેં કંઈ તકસીર કીધી નથી. ૯ તો પણ ફેસતસે ઇહુદીએને ખુશ
કરવા આહીને પાઉલને જવાબમાં કહીજી કે, શું તું ઇશશાલેમમાં જઈને તાંહાં એ
વાતો બાબત મારી આગલ પોતાનો ઇનસાફ કરાવાને રાજી છે? ૧૦ તારે
પાઉલે કહીજી કે, કાઈસારની ઇનસાફની ગાદી આગલ હું ઉભો છું, હીએ
મારો ઇનસાફ થવો જોઈએ; મેં ઇહુદીએનું કંઈ બોલું નથી કરીજી, જેમ તું
પણ શારી પોં જાણેછે. ૧૧ કેમકે જે હું તકસીરદાર હોજી, ઇએ માતને લા-
એક મેં કંઈ કરીજી હોએ, તો હું મરવાને ના નથી કેહેતો; પણ જે બાબતોનો
તેએ મારા પર બરો મુકેછે તેએમાંનો જે કોઈ ખરો નથી, તો તેએના હા-
તમાં કોઈ મને સોંપી શકતો નથી; હું કાઈસાર પાસે ઇનસાફ માગું છું.
૧૨ તારે ફેસતસે મીજલસ સાથે મનમુખો કરીને જવાબ આપીએ કે, તે કાઈ-
સારની પાસે ઇનસાફ માગીએ, તો તું કાઈસારની પાસે જરો. ૧૩ ને કેટલાએક
દાહાડા વીતીએ પછી શાહ આગરીપા તથા બેરનીક ફેસતસને મલવાને કાઈસા-

રીમાં આવીઆં. ૧૪ ને તેઓ ઘણા દાહાડા તાંહાં રહીઆ બાદ ફેસતસે પાઉલ બાબત શાહને ખબર આવી, ને કહીજે કે, ફીસીકસ એક અંધીવાન રાખસને મુકી ગઈઓ છે. ૧૫ જરે હું ઇશ્લામમાં હતો તારે મુખી કાહીનોએ તથા ઇહુદીઓના વડીલાએ તેની બાબત નાલિરા કીધી, ને તેને ઉલટો ધનસાફ માગી-ઓ. ૧૬ તેઓને મેં જવાબ આપીઓ કે જેના ઉપર બટો મુકાઈઓ હોએ તેની રૂબરૂ બટો મુકનારા થાએ, ને તેને જવાબ આપવાને પરસંગ નહીં મલે, તાંહાં સુધી કોઈ રાખસને મારીનાંખવાને સોંપવો, એ રૂમીઓનો ધારો નથી. ૧૭ વાસતે તેઓ હીઆં આવીઆ, તારે મેં વીલંબ કીધા વગર બીજે દાહોડે ધનસાફની ગાદી પર બેસીને તે માણસને હાજર થવાનો હુકમ આપીઓ. ૧૮ પણ વાદીઓ ઉભા થઈઆ તારે જે જે બાબત મેં ધારીજે તેમાંનો કોઈ બટો તેના પર લાવીઆ નહીં. ૧૯ પણ પોતાની દીન તથા મરીગએલો એક ઇસુ, જેની બાબત પાઉલ ફેહેછે કે તે જીવતો છે, તે બાબત તેઓને ફેટલીએક તકરાર હતી. ૨૦ ને એવી તકરાર બાબત મને શક પડીઓ, તારે મેં તેને પુછીજે કે, શું તું ઇશ્લામમાં જઈને તાંહાં આ બાબતોનો ધનસાફ પામવા ચાહેછે? ૨૧ પણ પાઉલે આઉગસતસના શાંભલવા પર પોતાનો ધનસાફ રખાવવાનું માગીજે, તારે મેં હુકમ કીધો કે કાઠસારની પાસે તેને હું મોકલું તાંહાં સુધી તેને રાખવો. ૨૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીજે કે, એ રાખસને શાંભલવાને મારી પણ ઇછા છે. તારે તેણે કહીજે કે, કાલે તું તેને શાંભલશે.

૨૩ વાસતે બીજે દાહોડે આગરીપા તથા બેરનીકે મોહોટી ધુમધામથી આવીઆં, ને સરદારો તથા રોહરના મુખી લોકો સુધાં શાંભલવાનો જગે ગઈ-આં, ને ફેસતસે હુકમ કીધા પર પાઉલ લવાઈઓ. ૨૪ તારે ફેસતસે કહીજે કે, અએ શાહ આગરીપા, તથા કુલે આદમી, જેઓ હાજર છેઓ, જેનો બાબત ઇહુદીઓના બધા લોકોએ ઇશ્લામમાં, તથા હીંઆ પણ જુમ પાડતાં મારી અરજ કીધી કે તેને વધારે જીવવા દેવું સજવર નથી, તે રાખસને તમે જીવોએઓ. ૨૫ પણ જરે મેં જાણીજે કે એણે માતલાએક કંઈ નથી કીધું, ને એણે પોતે આઉગસતસની પાસે ધનસાફ માગીઓ, તારે મેં એને મોકલ-વાનું ઇરાવીજે છે. ૨૬ એની બાબત મારા ખેદાવંદ ઉપર મારે કંઈ ખચીત લખવાનું નથી, એ સાફ તમારી આગલ, તથા અએ શાહ આગરીપા, ખાસ તારો આગલ, એને હું લાવીઓ છું, કે તજવીજ થઈઆ બાદ મને કંઈ લખ-વાનું મલે. ૨૭ કેમકે અંધીવાનને મોકલવો, ને તેની તકસીર નહીં બતાવવી, એ મને બેમુનાસીબ લાગેછે.

બાબ છવીશમો.

તારે આગરીપાઝ્મે પાઉલને કહીજી કે, તને પોતાની તરફથી બોલવાની રજા છે: તારે પાઉલે હાત લાંબો કરીને જવાબ આપીએ કે, ૨ અઝ્મે શાહ આગરીપા, જે બંધી વાતો બાબત ઇહુદીએ મારા પર દાવો કરેછે, તેએનો આજે તારી આગલ મારે જવાબ આપવાનો છે, વાસતે હું ખુશ છું; ૩ આસઝ્મે સાહે કે તું ઇહુદીએની રસમે તથા મતોથી વાજિક્ક છે; વાસતે હું તારી અરજ કર્જીએ કે તું ધીરજથી માંડે શાંભલ. ૪ મારી ચાલને કે જે જવાનીથી મારી કોમને દરમીઆન ઇશ્રાલિમમાં રહેથી હતી તે સરવ ઇહુદીએ જાણેછે. ૫ તેએ મને અવલથી જાણેછે, ને જે આહે તો ગહવાઈ આપે કે હમારા મહજબના સરવથી પકા શીરકા પરમાણે હું ફોરોશી હતો. ૬ ને હવે આદાએ જે વાઝમેદો બાપદાદાએને આપીએ તેની ઉમેદને લીધે મને ઉભો કરીને મારો ઇનસાફ કરેછે. ૭ ને હમારા બારે શીરકા પણ રાત દાહોડો હરદમ બંદગી કરતાં તે પામવાની ઉમેદ રાખેછે; એ ઉમેદને લીધે, અઝ્મે શાહ આગરીપા, ઇહુદીએ મારી ઉપર ફરીઆદ કરેછે. ૮ એ વાત તમે બેહતબાર કેમ સમજે છેએ કે આદા મુએલાંએને પાછાં ઉઠાડે? ૯ હા, હું પણ વીચારતો હતો કે ઇસુ નાજરીનાં નામને ઉલટું બહુ કર્યું મને સજવર છે. ૧૦ ને ઇશ્રાલિમમાં મેં તેમ કીધું, ને મુખી કાહીનોથા એખતીઆર પામીને પવીતરોમાંના ઘણાને બાંધીને બંધીઆનામાં નાંખીઆ, ને તેએને મારીનાંખવાને મેં તેએને ઉલટું મત આપીજી. ૧૧ ને હરેક એબાદતઆનામાં મેં ઘણીવાર તેએની સજ કીધી, ને જુલમથી તેએ પાસે કુફર કેહેવાડીજી; ને તેએ પર બહુ જહનુન થઇને પરાઈઆં રોહેરો મુધી તેએને સતાવીઆ. ૧૨ ને મુખી કાહીનોથા એખતીઆર તથા પરવાનગી પામીને હું દમરાક જતો હતો. ૧૩ તારે અઝ્મે શાહ, મધેઆને મેં રસતામાં આસમાનથી એક રોશની સુરજનાં તેજ કરતાં બહુ ચલકતી દીકી, જે મારી તથા મારા સાથીએની આસપાસ ચમકી. ૧૪ ને હમે સરવ જમીન પર પડીઆ, તારે એક અવાજ મેં શાંભલીએ, જેણે હેબરી જુઆનમાં મારી સાથે બોલતાં કહીજી કે, અઝ્મે સાઉલ, અઝ્મે સાઉલ, તું મને કેમ સતાવે છે? મારો પર લાત મારવી તને કહ્યું છે. ૧૫ તારે મેં કહીજી કે, અઝ્મે આદાવંદ, તું કોણ છે? ને તેણે કહીજી કે, હું ઇસુ છું, જેને તું સતાવેછે. ૧૬ પણ તું ઉઠ, ને તારે પગે ઉભો રહે, કેમકે મેં પોતાને

એ સાર તને દેખાવીએ છે કે તે જે દીકાં, ને હું તને જે દેખાડીશ, તેએા બાબત હું તને સેવક તથા શાખસી કરાવું. ૧૭ હું તને આ લોકોથી તથા જે ગેરકોમીએની પાસે હવે હું તને મોકલુંછું તેએાથી બચાવીશ. ૧૮ કે તું તેએાની આંખો ઉઘાડે, ને તેએાને અંધારામાંથી રોશનીની તરફ, તથા રોતાનના એખતીઆરથી બાદની તરફ ફેરવે, એ સાર કે તેએા મારા પરના એતકાદથી ગુનાહાએની માફી તથા પચીતર કરેલાએમાં વારસો પામે. ૧૯ અએ શાહ આગરીપા, હું તે આસમાની રોધએાને બેફરમાન નહીં રહીએા. ૨૦ પણ પેહેલાં દમશકમાંનાએાને, પછી ઇરિશલિમમાંનાએાને, તથા ઇલુદાના સરવ પરાંતમાંનાએાને, તથા ગેરકોમીએાને ચેતાવીજી કે તોબા કરવી, તથા બાદની તરફ ફરવું, તથા તોબાને લાએક ફલ લાવવાં. ૨૧ એ વાતોને લીધે ઇલુદીએા મંદીરમાં મને પકડીને મારી નાંખવા સાર તબઆર હતા. ૨૨ પણ બાદની મદદથી હું આજ સુધી રહીએા છું, ને નાહાના મોહોટાને ગહવાઇ આપુંછું, ને નખીએાએ તથા મુસાએ જે વાતો થવાની કહી છે, તે વગર મેં કહીજી નથી; ૨૩ કે ખરીસત દુખ સેહે, ને મરીગએલાએામાંના પાછા ઉઠવામાં તે પેહેલા થાએ, ને આકોમને તથા ગેરકોમીએાને રોશની આપે. ૨૪ ને તે પોતાની તરફથી બોલતો હતો, તારે ફેસતસે મોહોટે અવાજે કહીજી કે, અએ પાઉલ, તું દીવાનો છે, બહુ એલમે તને દીવાનો કીધો છે. ૨૫ પણ તેણે કહીજી કે, અએ ફેસતસ બાહાદુર, હું દીવાનો નથી, પણ સચાઇ તથા ડાહાપણની વાતો કરુંછું. ૨૬ ને શાહ પણ, જેની આગલ હું ઉઘાડી રીતે બોલુંછું, તે જાણેછે, કેમકે મને એકીન છે કે એ વાતોમાંની કોઇ તેનાથી છુપી નથી, કાંજે એ ખુશમાં થઇું નથી. ૨૭ અએ શાહ આગરીપા, તું શું નખીએાની વાતોપર એકીન લાવેછે? હું જાણુંછું કે તું એકીન લાવેછે. ૨૮ તારે આગરીપાએ પાઉલને કહીજી કે, ખરીસતી થવાને તેં મને લગભગ મનાવીએા છે. ૨૯ તારે પાઉલે કહીજી કે, બાદા કરે કે તુંજ એકલો નહીં, પણ જે સઘલા આજ મારં શાંભલે છે તેએા પણ, એકલા લગભગ નહીં, પણ આ બેડીએા શીવાએ, પુરા મારા જેવા થાએ. ૩૦ ને તેણે એમ કહીઆ પછી શાહ તથા હકિમ તથા બેરનીકે તથા જે તેએાની સાથે બેઠા હતા તેએા ઉઠીઆ. ૩૧ ને એકાંત જમને એક બીજ સાથે વાતો કરવા તથા કેહેવા લાગીઆ કે એ શખસે માત કે કેદને લાએક કંઇ કીધું નથી. ૩૨ તારે આગરીપાએ ફેસતસને કહીઉં કે, એ આદમીએ જે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગીએા નહીં હોતે, તો એને છોડી શકાતે.

ખાખ સતાવીશમો.

અને હમે વાહાણે ઇતાલી જમ્યે અમ ઇરાવોઆ પર તેઓએ પાઉલને તથા ખીજ કેટલાએક બંધીવાનોને ઇઉલીઅસ નામે આડિગસતસી ફ્રાન્સના જમાદારને સોંપીઆ. ૨ તારે હમે આદરામુતીના એક વાહાણમાં ચહડીને આસીઆને કીનારે કીનારે જમ્યે એવું ધારીને નીકલીઆ, ને માફેદોની-માંના થેસસાલોનીકેનો આસીસતારખસ હમારો સાથી હતો. ૩ ને ખીજે દાહોડે હમે સીદાતમાં પોહોંચીઆ, તારે ઇઉલીઅસે પાઉલ સાથે સહુકી કીધી, ને તેના દોસતો પાસે જમને આરામ પામવા દીધો. ૪ પછી તાંહાંથી નીકલીઆ પર પવન ઉલટો હતો વાસતે હમે કુપરસની પાસે થઈને હંકારી ગઈઆ. ૫ ને કીલકીના તથા પામકુલીની પાસેના દરીઆ પર હંકારીને હમે હુકીમાંના મુરામાં પોહોંચીઆ. ૬ ને તાંહાં જમાદારે સીકુંદરીઆનું એક વાહાણ ઇતાલો-એ હંકારી જનાર દીધું. તારે હમને તે પર ચહડાવીઆ. ૭ પણ હમે કેટલાએક દાહાડા મુધી ધીમે આલીઆ પર પવને હમને પોહોંચવા નહીં દીધા, વાસતે મહેનતથી કનીદસની સાહામાં પોહોંચીને સાલમેનેની સાહામાં કરેતી થઈને હંકારી ગઈઆ. ૮ ને મુરાકેલીથી તેને વઘવીને એક જગીઆમાં આવીઆ, જે રાઈ બંદર કેહેવાએ, જેની પાસે લાસાઈ રોહેર હતું. ૯ ને જોરે ધણો વખત ગઈઆ, ને વાહાણે જવાને ખતરો પડીઆ, કેમકે અપવાસના દાહાડા વીતી ગઈઆ, તારે પાઉલ તેઓને ચેતાવતાં કહીજે કે, ૧૦ અએ માણસો, હું જેડેઈજે કે આ સફરમાં દુખ તથા ધણું નુકસાન એકલા વાહાણનું તથા માલનું નહીં, પણ આપણા જીવોનું પણ થશે. ૧૧ પણ પાઉલ જે કહીજે તે કરતાં ટોડલ પર તથા વાહાણના ધણી પર જમાદારે વધતો ભરોસો કીધો. ૧૨ ને તે બંદર સીઆલામાં રહેવા લાએક નહીં હતું, વાસતે ધણાએ સલાહ આપી કે આપણે હીઆંથી નીકલીએ, ને ટોઠતરેહથી જો બનોઆવે તો રીનીકે પોહોંચીને તાંહાં સીઆલો કાહાડીએ, તે કરેતીનું એક બંદર છે, જેનું મોહો નઠરિત દીસાએ તથા વાવીઅ દીસાએ છે. ૧૩ ને દખણનો નરમ પવન નીકલીઆ તારે હમારી ઇછા પરમોણે થઈએ એમ ધારીને તાંહાંથી ઉઠાવીને કરેતી પાસેથી હંકારીડે. ૧૪ પણ થોડીવાર પછે તેને ઉલટો તોફાની પવન નીકલીઆ, જે ઇઉરકુલુદાન કેહેવાએ. ૧૫ ને વાહાણ અટકાવાઈડે, ને પવનની સાહામાં ઇરી ન રાકીજે તારે હમે તેને તણાવા દીધું. ૧૬ ને કલાઉડી કેહેવાએલા એક

બેઠ પાસે ગઈઆ, તારે મછવે રાખવાને ઘણી મહેનત પડી. ૧૭ તે ઉચકી લીધા પછી તેઓએ વાહાણની તલે બચાવના બંધ બાંધીઆ, ને રેતીમાં ફસવાની બીહીકથી સહડ ઉતારીઓ, ને એમના એમ તણાઈ ગઈઆ. ૧૮ ને હમને બહુ તોફાન લાગીઆથો બીજે દાહોડે તેઓએ વાહાણનો બોજ હલકો કરીધો. ૧૯ ને તીજે દાહોડે હમે પોતાને હાતે વાહાણનો સામાન ફેંકી દીધો. ૨૦ ને બહુ દાહાડા સુધી સુરજ તથા તારા દેખાઈઆ નહીં, ને બહુ તોફાન લાગીઈ, તેથી હમારા બચવાની ઉમેદ પુરી ગઈ. ૨૧ પણ ઘણી લાંઘણ થઈઆ પછી પાઉલ તેઓની વચમાં ઉભો રહીને બોલીઓ, કે અમે માણસો, તમને મારી વાત શાંભલીને આ દુખ તથા નુકસાન પામવાને કરેતીથી નહીં નીકલવું જોઈતું હતું. ૨૨ પણ હવે હું તમને કહુંછું કે આતરજમે રાખો, કેમકે તમારામાંના કોઇના જીવનું નુકસાન નહીં થશે, પણ એકલા વાહાણનું થશે. ૨૩ કેમકે જે બોધનો હું છું, ને જેની બીદમત હું કરુંછું, તેના ફીરેશતાએ રાતે મારી પાસે ઉભા રહીને કહીઈ કે, ૨૪ અમે પાઉલ, બીહી ના, કાઠસારની પાસે ઉભા રહેવાની તારે જરૂર છે; ને જે, વાહાણમાં જે સરવ તારી સાથે જઈએ તેઓને બોધએ તને આપીઆ છે. ૨૫ વાસતે અમે માણસો, આતરજમે રાખો, કેમકે મારો એતકાદ બોધ પર છે કે જેમ મને કહીઈ છે તેમ થશે. ૨૬ પણ આપણે એક બેઠ પર પડવું જોઈએ.

૨૭ અને ચઉદમી રાત આવી તારે હમે હાદરીઆમાં આમ તેમ હડસેલાતા હતા, ને અરધી રાતને આશરે ખલાસીઓએ ધારીઈ કે તેઓ કોઈ મુલકની પાસે પોહોચીઆ. ૨૮ ને સુડદ નાંખીઈ તારે વીશ વામ પાણી મલીઈ, ને થોડે આગલ જઈને ફરી નાંખીને પંદર વામ પામીઆ. ૨૯ તારે રજે ખડક પર અફલાએ એ બીહીકથી તેઓએ ડબ્બાસા પરથી ચાર લંગર નાંખીઆં, ને દીવસ નીકલવાની વાટ જોતા હતા. ૩૦ ને ખલાસીઓએ વાહાણ પરથી નાહાસી જવા ચાહીઈ, ને નાલ પરથી લંગર નાંખનાર હોએ એવા બાહાનાથી દરીઆમાં મછવે ઉતારીઓ. ૩૧ તારે પાઉલ જમાદારને તથા સીપાઈઓને કહીઈ કે, એઓના વાહાણમાં રહીઆ વીના તમે બચનાર નથી. ૩૨ તારે સીપાઈઓએ મછવાનાં દોરડાં કાપી નાંખીઆં, ને તેને પડવા દીધો. ૩૩ ને દાહોડા ઉગવાનો હતો એટલામાં સરવને અન ખાવા સાફ પાઉલ તેઓની અરજ કરીને કહીઈ કે, આજ ચઉદ દાહાડા થઈઆ તમે શહ જોતા રહીઆ, ને કંઈ ન ખાવાથી અપવાસી છેઓ. ૩૪ વાસતે અન ખાવાને હું તમને અરજ

કંઈછળી, કેમકે એ તમારા રખરાણુને સાર છે, કાંજી તમારામાંથી કોઈના મા-
થાનો એક નીમાલો ખડો નહીં. ૩૫ ને તેણે એમ કહીને રોટલી લીધી, ને
તે સરવની આગલ ખોદાની શુકર કીધી, ને ભાંજીને ખાવા લાગીએ. ૩૬ તારે
તે સધલાની ખાતરજમે થઈ, ને તેઓએ પણ અન લીધું. ૩૭ ને વાહાણ
પર હમે સરવ બસે છોતેર રાખસ હતા. ૩૮ ને તેઓ ખાઈને ધરાઈઆ,
તારે તેઓએ ઘર્જ દરીઆમાં નાંખી દઈને વાહાણુને હલકુ કીધું. ૩૯ ને
દાહોડા ઉગીઆ પર તેઓએ તે મુલક આલખીએ નહીં, પણ કાંઠાવાલી એક
ખાડી દીઠી, ને તેઓએ ઠરાવીજ કે જો બની શકે તો વાહાણુ તેમાં ધાલવું.
૪૦ ને ચારે ગમથી લંગર જિંચકીને દરીઆને સવાધીન કીધું, ને સુકાનના બંધ
છોડીને મોહોટો સહડપવનની ગમ તાણીએ ને કાંઠા તરફ જવા લાગીઆ. ૪૧ ને
જો દરીઆના સંગમની જગીઆએ પડીઆ, ને વાહાણુ જમીન પર લધાવીજ,
ને નાલ ફૂસી ગઈ, ને અચલ રહી, ને મોજાંએના બેરથી ડબ્બસો ભાગી-
ગઈએ. ૪૨ તારે સીપાઈએનો મનસુખો એવો હતો કે બંધીવાનોને મારી-
નાંખે, કે રખે તેઓમાંથી કોઈ તરી નીકલીને નાહાસી જાય. ૪૩ પણ જમા-
દારે પાઉલને બચાવવા ચાહીને એ મનસુખાથી તેઓને અટકાવીઆ, ને જો-
એને તરતાં આવડું હતું તેઓને હુકમ આપીએ કે તેઓ પેહેલાં કુદીને કીના-
રે જાય. ૪૪ ને જો બાકીના તેઓ પાટીઆં પર, ને કેટલાએક વાહાણુના
કકડાએ પર જાય; ને એમ થઈજ કે તેઓ સધલા કીનારા પર સલામત
પોહોંચીઆ.

બાબ અઠાવીશમો.

અને બચી નીકલીઆ પછી તેઓએ જાણીજ કે તે બેટ મેલીટા
કેહેવાએ છે. ૨ ને તાંહાંના જંગલી લોકોએ હમારો પર બહુ મહેરબાની કીધી,
કેમકે વરસાદ વરસતો હતો તે સાર તથા ટાહાડને લીધે તેઓએ આગ સલ-
ગાવી, ને હમ સહુને તેઓએ કચ્છલ કીધા. ૩ તારે પાઉલે લાકડાંનો ભારો એ-
કઠો કરીને આગમાં નાંખીએ, ને ગરમીથી એક સાપ નીકલીને તેના હાત પર
વીટલાઈએ. ૪ ને તે જંગલીએએ તેના હાત પર તે એક લટકતું જોઈને
પરસપર કહીજ કે, એકીનન આ આદમી ખુની છે, દરીઆમાંથી એ બચીએ
છે ખરો, પણ ધનસાક એને જીવવા નથી દેતો. ૫ ને તેણે તે એકને આગમાં
ઝટકી નાંખીજ, ને કંઈ દુખ પામીએ નહીં. ૬ પણ તેઓ તેના મુજુ જવાની,

ધમ્મા ઝમ્કાઝમ્ક મુઝ્મિલો પડવાની રાહ જોતા હતા, લેકીન ધણીવાર રાહ જોઈ,
ને તેને કંઈ નુકસાન થઈ નહીં, ઝમ્ જોઈને, તેઝ્માઝમ્ પોતાનો વીચાર
ફેરવીને કહીવું કે, ઝમ્ દોષ દેવતા છે. ૭ ને પબ્લીઝમ્સ નામે તે બેટના ઝમ્ક
વતનીની તે યપુમાં મીલકતો હતી, તેણે હમને કબુલ કીધા, ને તણુ દાહાડ
મોહોટી દોસતીથી પહેરાણુ રાખીઆ. ૮ તારે ઝમ્મ થઈજે કે, પબ્લીઝમ્સનો
આપ તાવે તથા આમલોહીના રોગે માંદો પડીઆ, તેની પાસે પાઉલ ગઈઆ,
ને દુઆ માગીને તેના પર પોતાના હાત મુકીઆ, ને તેને સમા કીધો. ૯ ઝમ્
થઈઆ પછી બેટમાંના બીજા જોઆ બીમાર હતા તેઝ્મા પણુ આવીઆ, ને
સમા કરાઈઆ. ૧૦ ને તેઝ્માઝમ્ હમને ઘણું માન આપીજે, ને હમે નીકલીઆ
તારે હમને જે જોઈતું હતું તે તેઝ્માઝમ્ આપીઉં.

૧૧ ઝને તણુ મહીના પછી સીકંદરીઆનું ઝમ્ક વાહાણુ જે સીઆલામાં તે
બેટમાં રહીજે હતું, જેની નીશાન દીસકુરીઝમ્ હતી તેમાં હમે નીકલીઆ.
૧૨ ને હમે મુરાકુસમાં આવીઆ પછી તાંહાં તણુ દાહાડ રહીઆ. ૧૩ તાંહાંથી
હમે ફેરા ખાઈને રેગીમાં આવીઆ, ને ઝમ્ક દાહાડ પછી દખ્ખણનો પવન
નીકલીઆ, તારે હમે બીજે દાહાડે પુટીઆલીમાં આવીઆ. ૧૪ તાંહાં હમે
ભાઈઆને મલીઆ, ને તેઝ્માની સાથે સાત દાહાડ રહેવા સાર તેઝ્માઝમ્
હમને અરજ કીધી; ને પછી હમે રમ તરફ ગઈઆ. ૧૫ ને તાંહાંથી ભાઈઆ
હમારી બાબત શાંભલીને હમને મલવા સાર આપીફેરમ તથા તણુ ધરમશાલા
લગી આવીઆ; પાઉલે તેઝ્માને જોઈને ખોદાના શુકર કીધા, ને હીમત પકડી.

૧૬ ઝને હમે રમમાં આવીઆ તારે જમાદારે અંધીવાનોને ચાકીના સરદા-
રને સવાધીન કીધા, પણુ પાઉલને તેને રાખનાર સીપાઈની સાથે જુદા રહેવાની
રજા આપી. ૧૭ ને તણુ દાહાડ પછી ઝમ્મ થઈજે કે ઇહુદી ઝમાના મુખી લોકોને
પાઉલે ઝમ્કડા બોલાવીઆ, ને તેઝ્મા ઝમ્કડા થઈઆ તારે તેણે તેઝ્માને કહીજે
કે, ઝમ્મે માણુસો, ભાઈઆ, કોમને ઉલટું ધમ્મા આપણુ બાપદાદાઝ્માની
રસમોને ઉલટું મેં કંઈ કીધું નથી, તોપણુ ઇશાલિમથી રમીઆના હાતમાં હું
અંધીવાન સોપાઈઆ. ૧૮ તેઝ્માઝમ્ મારી તજવીજ કરી, ને મારામાં મરવાનું
કારણ કંઈ નહીં મલીજે, તારે મને છોડવા ચાહીઆ. ૧૯ પણુ ઇહુદીઆ
ઉલટું બોલીઆ, તારે કાઈસારની પાસે ધનસાફ માગવાનો મને જરૂર પડી;
મારે પોતાની કોમની કંઈ ફરીઆદ કરવાની નથી. ૨૦ ઝમે વાસતે મેં તમને
બોલાવીઆ, કે તમને જોજે, ને તમારી સાથે વાત ચીત કરું, કેમકે ઇસ્રાઝ્મા-

લત્તી ઉમેદને લીધે હું આ સાંકલથી બંધાઈએલા છઉં. ૨૧ તારે તેઓએ તેને કહીએ કે, તારી બાબત દહિદાથી હમને કંઈ ખત મલીઆં નથી, ને ભાઈઓમાંથી કોઈએ આવીને તારી બાબત ખબર આપી કે કંઈ ભુંડું કહીએ નથી. ૨૨ પણ તારું મત તારાં મોહિથી શાંભલવા હમે ચાહીએછએ, કેમકે એ તરીકે સરવ જગીઆમાં વખોડાએલા છે તે હમે જાણીએછએ. ૨૩ ને તેઓએ તેને સારે એક દાહડો ફરાવીએ, તારે ઘણાં લોક તેના ઉતા-રામાં તેની પાસે આવીએ, તેઓને તેણે દલીલો આપીને ખોદાની પાદશાહતનો ગહવાઈ આપી, ને મુસાની તોરત તથા નખીઓમાંથી ઇસુ બાબતની વાત સહવારથી સાંહજ મુધો તેઓને સમજાવી. ૨૪ ને કેટલાએકે તેની વાતો ખરી માની, પણ કેટલાએકે માની નહીં. ૨૫ ને તેઓમાં પરસપર સંબંધ નહીં હતો, ને પાડલે આ વાત કહીએ પછી તેઓ ઉઠી ગઈએ કે, પાકરહે ઇસાઈઆ નખીની મારફત આપણા બાપદાદાઓને ઠીક કહીએ કે, ૨૬ “તું એ લોકોની પાસે જઈને એમ કહે કે, તમે શાંભલતાં શાંભલશો, પણ સમજશો નહીં; ને જોતાં જોશો, પણ જાણશો નહીં. ૨૭ કેમકે એ લોકોનાં દીલ જડ થઈએ છે, ને કાનોએ તેઓ ધીમે શાંભલે, ને તેઓએ પોતાની આંખો વીચેલી છે, ૨૮ તેઓ આંખોથી જુએ, ને કાનોથી શાંભલે, ને મનથી સમજે, ને ફેરે, ને તેઓને હું સમા કરૂં.” ૨૯ વાસતે તમને માલમ થાએ કે ખોદાનું તારણ ગેરફામીઓની પાસે મોકલાઈ છે, ને તેઓ તે શાંભલશે. ૩૦ ને તેણે એ વાતો કહીએ પછી ઇહુદીઓ પરસપર ઘણી તકરાર કરતા ચાલીએ ગઈએ.

૩૦ પણ પાડલ પોતાના ભાડાનાં ઘરમાં પુરાં એ વરરા રહીએ, ને જે તેની પાસે આવીએ, તે સરવને તેણે કચ્છલ કીધા. ૩૧ ને પુરી હિમતથી તથા વગર અટકાવે ખોદાની પાદશાહતની મુનાદી કરતો, ને ઇસુ ખરીસતની વાતો શીખવતો.

૩ મીઝોને પાઉલનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખો. દાના પીઆરા, પાક [થવા સાર] તેડાઝ્મિલા, જે રૂમમાં છે, તેઝ્મિ સઘલાને ઇસુ ખરીસતનો બંદો પાઉલ [લખેછે] તે રસુલ થવા સાર તેડાઝ્મિલા, તથા ખોદાની ઇજીલને સાર જુદો કરાઝ્મિલા છે; ૨ જેનો વાઝ્મિદો ખોદાઝ્મિ પોતાના નખીઝ્મિની મારફત પાક કીતાબોમાં અગાઉથી આપીઝ્મિ હતો. ૩ તે તેના બેઠા આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસત બાબત છે, જે જીસમ પરમાણુ દાઉદની નસલથી થઈઝ્મિ; ૪ પણ પાકીજગીના રૂહઝ્મિ મુઝ્મિલાંઝ્મિમાંથી પાછો ઉઠવાથી કુદરત સાથે ખોદાનો બેઠો જાહેર થઈઝ્મિ, ૫ તેનાથી હમે ફજલ તથા રસુલપણું પામીઝ્મા, કે તેનાં નામને સાર બધી કોમો ઇમાનને તાબે થાઝ્મિ. ૬ તેઝ્મિમાં તમે પણ ઇસુ ખરીસતના તેડાઝ્મિલા છેઝ્મિ. ૭ ખોદા આપણા બાપથી, તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમારી ઉપર ફજલ તથા સલામતી થાઝ્મિ.

૮ પરથમ તો ઇસુ ખરીસતની મારફત હું તમ સઘલાને લીધે મારા ખોદાના શુકર કહુંછી કે, તમામ દુનીઆમાં તમારા ઇમાનની ખબર થઈ છે. ૯ કેમકે ખોદા જેની ખીદમત હું મારા રૂહથી તેના બેઠાની ઇજીલમાં કહુંછી, તે મારો શાહેદ છે કે હું નીતે તમને ઇઆદ કહુંછી; ૧૦ નેહમેશ મારી દુઆઝ્મિમાં અરજ કહુંછી કે, હવે કોઈ રીતે ખોદાની મરજીથી હું તમારી પાસે આવવાને શારી સફર પામું. ૧૧ કેમકે તમને જોવાને હું ઘણો ઇતેજાર છી, કે હું તમને કંઈ રહાની નીઆમત પમાડું કે તેથી તમે કાઝ્મિમ થાઝ્મિ. ૧૨ ઇઆને પરસપર તમારા ને મારા ઇમાનથી હું તમારી સાથે દીલાસો પામું. ૧૩ ને અઝ્મિ બાઈઝ્મિ, હું આહતો નથી કે તમે ઝ્મિથી નાવાકેફ રહો કે મેં ઘણીવાર તમારી પાસે આવવાને ઇરિદો કીધો, ઝ્મિ સાર કે જેમ ખીજી કોમોમાં તેમ તમારામાં પણ કંઈ ફલ પામું; પણ હમણા સુધી હું અટકાઈઝ્મિ. ૧૪ કેમકે હેલેનીઝ્મિ તથા ખરખરીઝ્મિ, દાનાવો તથા નાદાનોનો હું કરજદાર છી. ૧૫ ઝ્મિવો કે હું તમ રૂમીઝ્મિને પણ મકદુરબર ઇજીલની ખબર આપવાને તઈઆર છી. ૧૬ કેમકે ખરીસતની ઇજીલથી હું શરમાતો નથી; કારણ કે તે હરેક જે ઇમાન

લાવેછે તેનાં તારણ વાસતે ખોદાની કુદરત છે, પેહેલાં ધડુદીનાં, પછી હેલેનીનાં. ૧૭ કેમકે ખોદાની જે રાસતી ધમાનથી તે ધમાનને સાફ છે, તે તેમાં પરગટ કીધેલી છે; જેમ લખીજી છે કે, “રાસત ધમાનથી જીવરો.”

૧૮ કેમકે જે માણસો નારાસતીથી સતને દાખી રાખેછે, તેઓની તમામ બેદીની તથા નારાસતી પર ખોદાનો ગજબ આસમાનથી જાહેર થઈઓ છે. ૧૯ કારણ કે ખોદા બાબત જે કઈ માલમ થઈ શકેછે, તે તેઓમાં જાહેર છે, કાંત્રે ખોદાઓ તેઓને તે જાહેર કીધું છે. ૨૦ કેમકે તેની બાબતનું જે અનદીઠ છે ધ્યાને તેની અબદી કુદરત તથા ખોદાઈ, તે દુનીઆની પેદાઓ-શથી તેનાં કામો ઉપરથી ઓવી સાફ માલુમ પડેછે કે તેઓ બાહાના વીનાના છે. ૨૧ કેમકે તેઓઓ ખોદાને પીછાનીને ખોદાને લાઓકની તેની જીજ્ઞાસી તથા શુકરગુજરી નહીં કીધી. પણ પોતાની કલપનામાં વીઅરથ થઈ ગઈઓ, ને તેઓનાં નાદાન દીલ અંધરાઈ ગઈઓ. ૨૨ તેઓ પોતાને દાનાવ કેહેતાં નાદાન થઈઓ. ૨૩ ને તેઓઓ ગેરફાની ખોદાની જલાલ ફાની આદમી, તથા ચલીઓ, તથા ચાર પગાં, તથા સરપોની મુરતમાં બદલી નાંખી. ૨૪ ઓ વાસતે તેઓનાં દીલની જીરી ખાહેરોને લીધે ખોદાઓ તેઓને નાપાકીમાં છોડી દીધા, કે તેઓ માહોમા પોતાનાં બદનોને બેહરમત કરે. ૨૫ તેઓઓ ખોદાનું સત જીઠાંણમાં બદલીજી, ને પેદાકરનારને, જે હમેશા સીતાઓરાને લાઓક છે, આમીન, છોડીને પેદા થઓલી સીજની પરસતીશ તથા ખીદમત કીધી. ૨૬ ઓ સખબ ખોદાઓ તેઓને ગંદી રાહવતોમાં છોડી દીધા, ઓવા કે તેઓની ઓરતોઓ સવભાવીક વેહેવાર ઉલટાવીને, જે સવભાવ પરમાણે નથી તેમાં તેને બદલીઓ. ૨૭ ને ઓમજ મરદોઓ પણ ઓરતોનો સવ-ભાવીક વેહેવાર મુકીને પરસપર પોતાની રાહવતોમાં બલવા લાગીઓ, ધ્યાને મરદોઓ મરદો સાથે નાલાઓક કામ કીધાં, ને પોતાની ગુમરાહીનાં લાઓક ફલ પોતામાં પામીઓ. ૨૮ ને જેમ તેઓઓ પસંદ નહીં કીધું કે ખોદાને પીછાનીને ધ્યાદ રાખે, ખોદાઓ પણ તેઓને નાલાઓક કામો કરવા સાફ બેહંદી સમજમાં છોડી દીધા; ૨૯ ધ્યાને તેઓ સરવ નારાસતીઓ, હરામ-કારીઓ, બદીઓ, લાભે, ભુંડાઓ ભરેલા થઈઓ; ને વલી અદેખાઓ, ખુને, લડાઓ, કપડે, બદખોઓ, ચાડીઓ ભરેલા થઈઓ. ૩૦ વલી નીંદા કરનારા, ખોદા પર દુશમની રાખનારા, ગરવ કરનારા, મગર, આપવખા-ણીઓ, બદીની તાલમેલ કરનારા, માખાપોના નાફરમનબરદાર; ૩૧ બેઅકલ,

બંદોબસત તોડનારા, ખીન મોહોબત, ક્રીનાઓર, તથા બેરહમ થઈઆ. ૩૨ ને ઓદાનો ઇનસાફ જાણીઆ છતાં કે એવાં કામ કરનારાઓ માતને લાગ્યેક છે, પોતે એવાં કરેછે, ફક્ત એમ નહીં; પણ જેઓ કરેછે તેઓ ઉપર રાજ થાયેછે.

બાબ બીજો.

એ વાસતે, અએ ઇનસાફ ડરાવનાર માણસ, તું જે કોઈ હોએ, તે તું બાહાના વીનાનો છે, કેમકે જે બાબતમાં તું ખીજનો ઇનસાફ કરેછે, તેથી તું પોતાને તકસીરદાર ડરાવેછે; કેમકે તું ઇનસાફ ડરાવનાર પોતે પણ તેજ કામો કરેછે. ૨ લકીન આપણે જાણીએ છઈએ કે એવાં કામ કરનારાઓ પર ઓદાનો સજનો હુકમ સત પરમાણે છે. ૩ તારે અએ માણસ, તું એવાં કામ જેઓ કરેછે તેઓનો ઇનસાફ ડરાવેછે, ને પોતેજ તેવાં કરેછે, તો શું તું એમ ધારેછે કે ઓદાના સજના હુકમથી તું બચી જશે? ૪ હઆ ઓદાની મેહરબાની તને તોઆ કરવાને ખેંચેછે, એ ન જાણીને તું તેની મેહરબાની, તથા બરદાસત, તથા દરગુજરની દોલતને શું ધીકારેછે? ૫ પણ તારાં સખત તથા એતોઆ કીધેલાં દીલથી ગજબ તથા ઓદાનો વાજબી ઇનસાફ જાહેર થવાના દાહાડા સુધી તું પોતાને સાફ ગજબનો જમાવ કરેછે. ૬ તે હરેકને તેનાં કામ પરમાણે ફલ આપશે. ૭ જેઓ નેક કામ પર કાએમ રહીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા બેમરગી શોધેછે, તેઓને હમેશાંની છંદગી. ૮ પણ જેઓ ફસાદી છે, તથા સતને માનતા નથી, પણ નારાસતીને તામેછે, તેઓને ક્રોધ તથા ગજબ. ૯ બુર કરનાર હરેક આદમીના રહને રંજ તથા આજબ આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને પછી હેલેનીને. ૧૦ પણ બહુ કરનાર હરેક આદમીને બુજરગી, તથા ઇજત, તથા સલામતી આપશે; પેહેલાં ઇહુદીને, પછી હેલેનીને. ૧૧ કેમકે ઓદાની પાસે કંઈ તરફદારી નથી.

૧૨ કેમકે તે દાહોડે જરે ઓદા હસુ ખરીસતથી મારી ઇંજલ પરમાણે માણસોનાં છુપાં કામોનો ઇનસાફ કરશે, તારે જેટલાએ શરીઅત વીના યુનાહ કીધો છે, તેઓ શરીઅત વીના હલાક થશે; ૧૩ ને જેટલાએ શરીઅત સુધાં યુનાહ કીધો છે, તેઓનો ઇનસાફ શરીઅત પરમાણે કરશે. ૧૪ કેમકે શરીઅતના સાંબલનારા ઓદાની આગલ રાસત નથી, પણ શરીઅત પાલનારા રાસત ડરાવાશે. ૧૫ કેમકે ગેરકોમીઓ, જેઓને શરીઅત નથી, તેઓ

સતની મારફત જે તારણ છે તેથી તેઓ મફત રાસત ઠરાઈયા છે. ૨૫ જેને
 ખાદાએ તેના લોહી પરના એતકાદથી તોજસ થવા સાર આગલથી ઠરાવી આ
 છે; એ સાર કે પાછલા ગુનાહોની માફી જે ખાદાની સહનતાથી થઈ, તે બાબત
 પોતાની રાસતી દેખાડે. ૨૬ હમાને હમણા પોતાની રાસતી દેખાડે, કે હસુ
 પર એતકાદ કરનારને રાસત ઠરાવીને પોતે રાસત રહે. ૨૭ તારે વડાઈ કરવાનું
 કાંહાં છે? તે કહડાઈ છે. કહી શરીરઆતથી? શું અમલની? ના; બલકે ઈમાન-
 ની શરીરઆતથી. ૨૮ વાસતે હમે એમ સમજીએ છઈએ કે માણસ શરી-
 રઆતના અમલ વીના ઈમાનથી રાસત ઠરાવાએ છે. ૨૯ તો ખાદા શું એકલા
 ઇહુદીઓનો છે? શું ગેરકેમીઓનો પણ નથી? હા, ગેરકેમીઓનો પણ છે.
 ૩૦ કેમકે એકજ ખાદા સુનતીને ઈમાનથી, તથા બેસુનતોને પણ ઈમાનેજ
 રાસત ઠરાવે છે. ૩૧ તો શું હમે ઈમાનથી શરીરઆતને બાતલ કરીએ છઈએ?
 ના, એવું થતું નથી; હમે તો શરીરઆતને કાએમ કરીએ છઈએ.

બાબ ચોથો.

તો આપણા બાપ ઈબ્રાહીમને જીસમ બાબત શું મહીર્ગ, તે બાબત
 શું કહીએ? ૨ કેમકે ઈબ્રાહીમ અગર અમલથી રાસત ઠરીઓ હતે, તો તે
 વડાઈ કરી રાકતે, લેકીન ખાદાની આગલ નહીં. ૩ કેમકે કીતાબ શું કેહે છે?
 ઈબ્રાહીમ ખાદા પર એતકાદ કીધો, ને તે તેને સાર રાસતી ગણાઈ. ૪ હવે
 કામ કરનારને મજૂરી આપવી બખરોસ નથી, પણ કરજ દાખલ ગણાએ છે.
 ૫ પણ કામ ન કરતાં બેદીનદારોને રાસત ઠરાવનાર પર જે એતકાદ કરે છે,
 તેનો એતકાદ રાસતી ગણાએ છે. ૬ એ પરમાણે દાઉદ પણ તે માણસની
 નેકબખતી બતાવે છે, જેને ખાદા ખીન અમલ રાસત ઠરાવે છે, ૭ કે
 “જેઓના ગુનાહઓની માફી થઈ, ને જઓનાં પાપ ઢંકાઈમાં, તેઓ મુ-
 બારક છે. ૮ જેનો ગુનાહ ખાદાવંદ હીસાબમાં નહીં લેરો, તે મુબારક છે.”
 ૯ તો એ નેકબખતો ફક્ત સુનતીઓને થાએ છે, કે બેસુનતને પણ થાએ-
 છે? આપણે કહીએ છઈએ કે ઈમાન ઈબ્રાહીમને સાર રાસતી ગણાઈઓ.
 ૧૦ તારે તે કેવારે ગણાઈઓ? તે સુનતમાં હતો તારે, કે બેસુનત હતો તારે?
 સુનતમાં હતો તારે નહીં, પણ બેસુનતમાં હતો તારે. ૧૧ ને બેસુનત છતાં
 જે ઈમાન તેને હતો તેની રાસતીની મોહોર થવા સાર સુનતની નીશાની તે
 પામીઓ, એ સાર કે બેસુનતમાં પણ જેઓ ઈમાન લાવે છે તે સરવનો બાપ

તે થાએ, કે રાસતી તેએને સાર પણ ગણાએ. ૧૨ ને સુંતીએનો બાપ, ઇએને જેઓ સુંતીજ તેએનો કુકત નહીં, પણ આપણા બાપ ઇબ્રાહીમનો જે ઇમાન બેસુંતતમાં હતો, તેનાં પગલાંમાં જે ચાલે છે તેએનો પણ થાએ. ૧૩ વલી દુનીએનો વારસ થવાનો વાએદો ઇબ્રાહીમને કે તેની નસલને શરીઅતથી નહીં હતો, પણ ઇમાનની રાસતીથી. ૧૪ કેમકે અગર શરીઅતવાલા વારસ હોએ, તો ઇમાન બેકાએદા, ને વાએદો બેહાસેલ થઈએ. ૧૫ કેમકે શરીઅત ગળબ ઉપજવે છે; કારણ કે જાંહાં શરીઅત નથી, તાંહાં તકસીર પણ નથી. ૧૬ વાસતે [વારસો] એ સાર ઇમાનથી છે કે ફજલથી થાએ, ઇએને કે વાએદો કુલે નસલને સાર કાએમ રેહે; જેઓ શરીઅતવાલા છે તેએને સાર કુકત નહીં, પણ જેએને ઇબ્રાહીમના જેવું ઇમાન છે, તેએને સાર પણ રેહે; ૧૭ જેના ઉપર તે ઇમાન લાવીએ, ઇએને ખોદા ઉપર, જે મુએલાંએને જીવોડે છે, તથા જે નથી તે જાણે છે તેમ પરગટ કરે છે, તેની આગલ હમ સહુનો તે બાપ છે; જેમ લખીજ છે કે, “મેં તને ઘણી દેખાનો બાપ ક્રીધો છે.” ૧૮ તે નાઉમેદીને ટુકાણે ઉમેદથી ઇમાન લાવીએ, કે તે ઘણી દેખાનો બાપ થાએ, કહેલા પરમાણે કે, “તારો નસલ તેવી થશે.” ૧૯ ને ઇમાનમાં કમજોર ન હતો, વાસતે શુમારે શો વરશનો થઈએ છતાં પણ તેણે પોતાનું બદન હવે મુએલાં સરખું છે, ઇએ સારાનું ગરબસ-થાન નીરજીવ છે, એમ ધીએમાનમાં લાવીએ નહીં. ૨૦ ને બેઈમાનોથી ખોદાના વાએદા પર તે શક નહીં લાવીએ; પણ ઇમાનમાં મજબુત રહીને ખોદાની બુજરગી ક્રીધી. ૨૧ ને તેને પુરૂં એકીન હતું કે જે કંઈ વાએદો તેણે આપીએ તે પુરો પાડવાને તે કાદર છે. ૨૨ એ વાસતે તે તેને સાર રાસતી ગણાઈએ. ૨૩ ને કુકત તેને સાર એ નથી લખીજ કે તે તેને વાસતે ગણાઈએ. ૨૪ બલકે આપણે સાર પણ, ઇએને જેણે આપણા ખોદાવંદ હસુ ખરીસતને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેના પર આપણે એતકાદ કરીએ, તો આપણે સાર પણ ગણાશે. ૨૫ તે આપણી ખતાએને લીધે સોંપાઈએ, ને આપણને રાસત ઠરાવવા સાર પાછો ઉઠાડાઈએ.

બાબ પાંચમો.

વાસતે ઇમાનથી રાસત ઠરાવેલા છતાં આપણા ખોદાવંદ હસુ ખરીસતની મારકૂત ખોદાની સાથે આપણને સમાધાન છે. ૨ ઇએને આ ફજલ

તીના હથીઆર થવા સાફ ગુનાહને હવાલે ન કરો; પણ જેઓ સુઝેલાંઓમાંથી જીવતા થઈઆ છે તેઓની કણી પોતાને આધારે સોંપો, ને તમારાં ઝંગોને રાસતીનાં હથીઆર થવા સાફ આધારે આપો. ૧૪ કેમકે ગુનાહ તમ પર ગાલિબ નહીં થરો, કારણ કે તમે રાશીઆતના ઝેપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફજલના ઝેપ્પતીઆરમાં છેઓ.

૧૫ તારે શું? આપણે રાશીઆતના ઝેપ્પતીઆરમાં નહીં, પણ ફજલના ઝેપ્પતીઆરમાં છઈએ, વાસતે શું આપણે ગુનાહ કરતા રહીએ? એવું ન થાએ. ૧૬ શું તમે એ જાણતા નથી કે, જેની તાબેદારી સાફ તમે પોતાને ગોલામ દાખલ સોંપો છેઓ, તેના ગોલામ છેઓ જેની તાબેદારી તમે કરોછેઓ; ઈઆ તો ગુનાહની જેનો ઝંજમ મોત છે; ઈઆ તો ફરમાનગરદારીની, જેનું ફજલ રાસતી છે. ૧૭ તમે ગુનાહના ગોલામ હતા ખરા, પણ જે તાલીમ તમને મળી તે તમે દીલથી માની લીધી છે, વાસતે આધારના શુકર હોજો. ૧૮ ને ગુનાહથી છુટીને તમે રાસતીના ગોલામ થઈઆ છેઓ. ૧૯ તમારાં બદનતી કમજોરીને લીધે હું આદમીની રીતે બોલુંછજી; કેમકે જેમ તમે પોતાનાં ઝંગોને નાપાકી તથા રારાતની ગોલામીમાં સોંપીઆ હતાં કે રારાત કરો, તેમ હવે પાકીજગીને સાફ પોતાનાં ઝંગોને ગોલામ થવા સાફ રાસતીને સોંપો. ૨૦ કેમકે જરે તમે ગુનાહના ગોલામ હતા, તારે તમે રાસતીથી છુટા હતા. ૨૧ તો જે કામોથી હવે તમે રારમાઓછેઓ તેઓથી તારે તમને શું ફજલ હતું? કેમકે તેઓનો ઝંજમ મોત છે. ૨૨ પણ હવે તમે ગુનાહથી છુટીઆ, ને આધારના બંદા થઈને પાકીજગીનાં ફજલ લાવોછેઓ, ને અંત હમેશાંની જીંદગી છે. ૨૩ કેમકે ગુનાહની મજુરી મોત છે; પણ આધારની બખ્શોસ હમારા આદાવંદ ઈસુ ખરીસતને વસીલે હમેશાંની જીંદગી છે.

બાબ સાતમો .

અએ ભાઈઓ, શું તમે એ નથી જાણતા (કેમકે જે રાશીઆત જાણેછે તેઓને હું કહુંછજી) કે માણસ જીવેછે તાંહાં સુધી રાશીઆત તેના પર ઝેપ્પતીઆર રાખેછે? ૨ કેમકે જે બધરોને વર છે તે પોતાના વરના જીવતાં સુધી રાશીઆતથી તેની સાથે બંધાએલી છે; પણ જો વર મરી ગઈઓ, તો રાશીઆતથી તે છુટી છે. ૩ અગર વર જીવતાં જો તે બીજા સાથે પરણે, તો તે છીનાલ કેહેવારો; પણ જો વર મરી ગઈઓ, તો તે રાશીઆતથી છુટી છે;

વાસતે જો તે બીજા સાથે પરણે, તોપણ છીનાલ નથી. ૪ તેમ, અમ્મે મારા ભાઈઓ, તમે પણ ખરીસતનાં બદનથી શરીરઅત બાબત મુઝેલા થઈઓ છો, એ સારૂ કે બીજાના ઇઆને મુઝેલાંઓમાંથી જે પાછો ઉઠીઓ છે તેના થાઓ, કે આપણે ઓદાને વાસતે ફલ લાવીએ. ૫ કેમકે જરે આપણે જીસમાની હતા તારે ગુનાહની આહેરો, જે શરીરઅતથી છે, તેઓ આપણા અંગોમાં ખાતને સારૂ ફલ લાવવાને અસર કરતી હતી. ૬ પણ હવે આપણે જેથી બંધાએલા હતા તે મુઆ છતાં આપણે શરીરઅતથી છુટીઆ છઠ્ઠ-એ, કે અખશરની જીની તોરથી નહીં, પણ રહની નવી તોરથી આપણે ખીદમત કરીએ.

૭ તારે આપણે શું કહીએ ? શું શરીરઅત ગુનાહ છે ? એવું ન થાએ, બલકે શરીરઅત વીના હું ગુનાહ નહીં પીછાનતે; કેમકે શરીરઅતે કહીજી નહીં હતે કે લાભ ન કર, તો લાભ મેં જાણીઓ નહીં હતે. ૮ પણ હુકમથી ગુનાહે કાચ પકડીને મારામાં હર તરેહનો લાભ પેદા કીધો; કેમકે શરીરઅત વીના ગુનાહ મુઝેલો હતો. ૯ ને અગાઉ શરીરઅત વીના હું જીવતો હતો; પણ હુકમ આવીઓ કે ગુનાહ પાછો જીવતો થઈઓ, ને હું મરીગઈઓ. ૧૦ ને જે હુકમ જીંદગીને સારૂ હતો, તે ખાતને સારૂ મને માલુમ પડીઓ. ૧૧ કેમકે હુકમથી કાચ પકડીને ગુનાહે મને ઠગીઓ, ને તેથી મને મારી નાંખીઓ. ૧૨ વાસતે શરીરઅત તો પાક છે; ને હુકમ પાક તથા વાજખી તથા શારો છે. ૧૩ તારે જે શાહં તે શું માઈ ખાત થઈજી ? એવું ન થાએ; પણ ગુનાહ તે ગુનાહજા જાણીએ વાસતે જે શાહં તેથી કરીને એણે મારામાં ખાત ઉપ-જાવીજી; એ સારૂ કે હુકમને આરે ગુનાહ અતીરો જીરો માલુમ પડે. ૧૪ કેમકે આપણે જાણીએછઈએ કે શરીરઅત રહાની છે; પણ હું જીસમાની ગુનાહના હાતમાં વેચાએલો છઈ. ૧૫ કેમકે હું જે કરંછઈ, તેમાં હું રાજી નથી; કારણ કે હું જે ચાહુંછઈ, તે કરતો નથી; બલકે જેની મને નફરત છે તે કરંછઈ. ૧૬ ને જે હું નથી ચાહતો તે જો હું કરંછઈ, તો હું કચ્છલ કરંછઈ કે શરીરઅત શારી છે. ૧૭ તો હવે હું તે નથી કરતો, પણ મારામાં રેહેનાર ગુનાહ કરેછે. ૧૮ કેમકે હું જાણુંછઈ કે મારામાં, ઇઆને મારાં જીસમમાં, કંઈ શાહં રેહેતું નથી; કારણ કે ચાહાવું મારાથી થાએછે, પણ જે શાહં તે કરવા હું નથી પામતો. ૧૯ કેમકે જે નેકી હું ચાહુંછઈ, તે હું કરતો નથી; પણ જે બદી હું નથી ચાહતો, તે કરંછઈ. ૨૦ ને હું જે ચાહતો નથી, તે જો હું

કરૂંછઈ, તો હું તે કરતો નથી, પણ મારામાં રહેનાર ગુનાહ કરેછે. ૨૧ તો મને ય્મ કામ્મદો દેખામ્મદે કે જરે હું નેકી કરવાને આહુંછઈ, તારે બધી મારી પાસે હાજર છે. ૨૨ કેમકે હું આતીની ઈનસાનીઅતથી ખોદાનો શરીઅતમાં મગન છઈ; ૨૩ મગર મારાં અંગોમાં ખીજો કામ્મદો હું જોઈછઈ, જે મારાં મનના કામ્મદાને ઉલટો લેડેછે, ને મારાં અંગોમાં ગુનાહનો જે કામ્મદો છે તેનાં બંધનમાં મને લાવેછે. ૨૪ હામ્મે, હું બેહાલ શાખસ છઈ! આ માતનાં બદનથી મને કાણુ છોડાવશે? આપણા ઇસુ ખરીસતને આરારે ખોદાના શુકર હું કરૂંછઈ. ૨૫ તો હું મનથી ખોદાની શરીઅતની ખીદમત કરૂંછઈ ખરો, પણ જીસમથી ગુનાહની શરીઅતની.

બાબ આઠમો.

વાસતે હવે જે ખરીસત ઇસુમાં છે, જેમ્મા જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલેછે, તેમ્મા પર સજનો હુકમ થનાર નથી. ૨ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના રહના કામ્મદામ્મે મને ગુનાહના તથા માતના કામ્મદાથી છોડાવીમ્મા છે. ૩ કેમકે જીસમને લીધે કમજોર થઈઆથી શરીઅત જે ન કરી શકતી હતી તે ખોદામ્મે પોતાના બેઠાને ગુનાહને લીધે ગુનાહ-ગાર જીસમની સુરતમાં મોકલીને જીસમથી ગુનાહનો સજ કરાવી; ૪ કે આપણે જેમ્મા જીસમની તોર પર નહીં, પણ રહની તોર પર ચાલીમ્મેછઈ, તેમ્મામાં શરીઅતની રાસતી પુરી થામ્મે. ૫ કેમકે જેમ્મા જીસમની તોર પર છે, તેમ્મા જીસમની વાતો ઉપર ચીત લગોડેછે; પણ જેમ્મા રહની તોર પર છે, તેમ્મા રહની વાતો ઉપર. ૬ કેમકે જીસમાની મીજાજ માત છે; પણ રહાની મીજાજ જીંદગી તથા સલામતી છે. ૭ કારણુ કે જીસમાની મીજાજ ખોદાનો દુશમન છે, કેમકે ખોદાની શરીઅતને તાબે તે નથી, ને નથી થઈ શકતો. ૮ તો જેમ્મા જીસમાની છે તેમ્મા ખોદાને પસંદ નથી આવે શકતા. ૯ પણ ખોદાનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તો તમે જીસમાની નથી, બલકે રહાની છેમ્મા; ને જેનામાં ખરીસતનો રહ નથી તે તેનો નથી. ૧૦ ને જે ખરીસત તમારામાં છે, તો ગુનાહને લીધે બદન મુર્જેછે ખરૂં, પણ રાસતોને લીધે રહ જીવેછે. ૧૧ ને જેણે ઇસુને મુઅ્મિલાંમ્મામાંથી ઉઠાડીમ્મા તેનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તો જેણે ખરીસતને મુઅ્મિલાંમ્મામાંથી ઉઠાડીમ્મા, તે તેનો રહ જે તમારામાં વસેછે, તેણે કરી તમારાં મરનાર બદનને પણ જીવાડશે.

૧૨ વાસતે બાઈઆ, આપણે જીસમની તોર પર જીવવાને જીસમના કરજ-
દાર નથી. ૧૩ કેમકે જો તમે જીસમની તોર પર જીવોછેઆ, તો તમે
મરશો; પણ રહથી બદનનાં કામ મારો છેઆ, તો તમે જીવશો. ૧૪ કેમકે
જેટલા ખોદાના રહથી ચલવાઅંછે, તેટલા ખોદાનાં ફરજંદ છે. ૧૫ કેમકે ફરી
ખોદને સાર તમે ગુલામીનો રહ પામોઆ નથી; પણ પાલકપણાનો રહ પામી-
આ છેઆ, જેથી આપણે આખબા ઇઆને બાપ અંમ પોકારીઅ છઈઅ.
૧૬ રહ પોતે આપણા રહની સાથે ગહવાઈ આપેછે કે, આપણે ખોદાનાં ફરજંદ
છઈઅ. ૧૭ ને જો ફરજંદ, તો વારસ, ઇઆને ખોદાના વારસ, ને ખરીસત-
ની સંગાતે સાથી વારસ; કે જો આપણે તેની સાથે દુઆ સહીઅ, તો તેની
સાથે જલાલ પણ પામીશું.

૧૮ કેમકે હું અંમ ગાણુંછઈ કે આપણે સાર જે જલાલ જાહેર થનાર છે,
તેની સાથે હાલના વખતનાં દુઆ સરખાવવા લાઅંક નથી. ૧૯ કેમકે ખલકત
પુરી આરજુથી ખોદાના દીકરાઆના જાહેર થવાની રાહ જુઅંછે- ૨૦ કેમકે
ખલકત અવરથાપણાને સવાધીન પોતાની ઇછાથી નથી થઈ, પણ જોણે તેને
સવાધીન ફીધી તેથી થઈ, ૨૧ અંમી ઉમેદથી કે ખલકત પોતે પણ નારાની
ગુલામીમાંથી છુટીને ખોદાનાં ફરજંદોની જલાલી આજઢગીમાં દાખલ થશે.
૨૨ કેમકે આપણે જાણીઅંછઈઅ કે આખી ખલકત હમણા લગી નીસાસા
મુકેછે, ને કરાટથી પીડાઅંછે. ૨૩ ને ફકત તે નહીં, બલકે આપણે જોઆને
રહનું પેહેલું ફલ મલીઈ છે, તે આપણે પોતે પણ પાલકપણાની ઇઆને આપણાં
બદનના છુટકાની રાહ જોતાં પોતાનામાં નીસાસા મુકીઅંછઈઅ. ૨૪ કેમકે
ઉમેદથી આપણે તરાઅંલાછઈઅ; પણ દીઠલી ઉમેદ તે ઉમેદ નથી, કેમકે જે
કંઈ કોઈ જુઅંછે, તેનો ઉમેદ તે કેમ રાખે? ૨૫ પણ જે આપણે નથી
જોતા, તેની જો આપણે ઉમેદ રાખીઅંછઈઅ, તો સખરથી આપણે તેની રાહ
જોઈઅંછઈઅ. ૨૬ અંમ તરેહ રહ પણ આપણી કમજોરીમાં આપણી
મદદ કરેછે; કેમકે જે જોઈઅં તે પરમાણે આપણે દેવી દુઆ માગીઅં અંમ
આપણે નથી જાણતા, પણ રહ પોતે ન દેહેવાનારા નીસાસાથી આપણે સાર
વીનંતી કરેછે. ૨૭ ને દીલોને શોધનાર જાણેછે કે રહની શી મરજી છે;
કેમકે ખોદાની મરજી પરમાણે પવીતરોને સાર તે વીનંતી કરેછે. ૨૮ ને આપણે
જાણીઅંછઈઅ કે ખોદા ઉપર જોઆ પીઆર કરેછે, ઇઆને તેના ઇરાવ
પરમાણે જોઆ તેડલા છે, તેઆનાં બલાને સાર સઘલાં ફાઅંદો કરેછે.

૨૪ ઇમાને આપણામાં કે જેએને તેણે ફક્ત ઇહુદીએમાંથી નહીં, બલકે ગેરક્રામીએમાંથી પણ બોલાવીઆ છે. ૨૫ ને તે પરમાણે હિંસીઆમાં કેહેછે કે, “જેએ મારા લોક નહીં હતા, તેએને હું મારા લોક કહીશ; ને જે પીઆરી નહીં હતી તેને પીઆરો કહીશ. ૨૬ ને એમ થશે કે જે કેકાણે તેએને કહીજી હતું કે તમે મારા લોક નથી, તાંહાંતેએ જીવતા બાદનાં ફરજંદ કેહેવારો.” ૨૭ ને ઇસાહઆ ઇસરાએલ બાબત પોકાર મારીને કેહેછે કે, “બની ઇસરાએલની ગણતી દરીઆની રેતીના જેવી છે ખરી, તોપણ થોડાજ તારણ પામશે. ૨૮ કેમકે તે કામને તે પુરું કરનાર, તથા રાસતીથી ટુકું કરનાર છે, કારણ કે બાદવંદ જમીન પર ટુકાંમાં કામ કરશે.” ૨૯ ને તે પરમાણે ઇસાહઆએ અગાઉ પણ કહીજી હતું કે, “ફોજેનો બાદવંદ હમારે સાર નસલ બાકી નહીં રાખતે, તો હમે સંદામના સરખા થઈઆ હોતે, ને ગમેરાની બરાબર થઈઆ હોતે.” ૩૦ તારે આપણે શું કહીએ? એ કે ગેરક્રામીએ રાસતી રોધતા નહીં હતા, તેએ રાસતી ઇમાને જે રાસતી ઇમાનથી છે તે પામીઆ છે. ૩૧ પણ ઇસરાએલ રાસતીની શરીઅતની તલાશમાં હતા, તેએ રાસતીની શરીઅત તક પોહોંચીઆ નહીં. ૩૨ શા સબબથી? એ સબબથી કે તેએએ ઇમાનથી નહીં, પણ જેમ શરીઅતના અમલથી તેમ તલાશ કીધી, કારણ કે ડોકર અવડાવનાર પથરથી તેએએ ડોકર ખાધી. ૩૩ જેવું લખીજી છે કે, “જુએ સીએમનમાંડેરાવાલા પથર, ઇમાને ડોકર અવડાવનાર અડક, હું મુકુંછજી, ને જે કોઈ તેના પર અંતકાદ કરશે તે શરમારો નહીં.”

બાબ દશમો.

અએ બાહઆ, ઇસરાએલને સાર મારાં દીલની ખાહેશ, તથા બાદની પાસે મારી દુઆ એ છે કે, તેએનું તારણ થાએ. ૨ કેમકે હું તેએની ગહવાઈ આપુંછજી કે, બાદ બાબત તેએને દીલગરમી છે, પણ દાનાઈથી નથી. ૩ કેમકે તેએ બાદની રાસતીને ન જાણીને, તથા પોતાની રાસતી સામેત કરવા ચાહીને, બાદની રાસતીને તાએ ન થઈઆ. ૪ કારણ કે શરીઅતનો અંજામ એ છે કે ખરીસત હરેક ઇમાન લવાનારની રામત થાએ. ૫ કેમકે જે રાસતી શરીઅતથી છે, તેનું ખીઆન મુસા એમ કરેછે કે, “જે માણસ તે કામો કરશે તે તેએથી જીવશે.” ૬ પણ જે રાસત ઇમાનથી છે, તે એમ કેહેછે કે, તું તારાં દીલમાં એમ ન કેહે કે, આસમાન

પર ડોણુ ચહડશે, હમ્માને ખરીસતને નીચે લાવવાને? ૭ કે ઊંડાંણુમાં ડોણુ ઉતરશે, હમ્માને મુઝ્મિલાંઝ્મામાંથી ખરીસતને પાછા ઉપર લાવવાને? પણ તે શું કેહેછે? ૮ ઝ્મં કે, કલામ તારી પાસે, તારાં મોહિમાં તથા તારાં દીલમાં છે, હમ્માને હિમાનનો કલામ જે હમે જાહેર કરીઝ્મિછઝ્મિ તે; ૯ કે જો તું પોતાને મોહોડે ખાદાવંદ હસુનો ઝ્મિકરાર કરશે, ને ખાદાઝ્મિ તેને મુઝ્મિલાંઝ્મામાંથી ઉઘાડીઝ્મા છે ઝ્મિવા ઝ્મિતકાદ તારાં દીલથી તું કરશે, તો તું તારણુ પામશે. ૧૦ કેમકે રાસતીને સાર દીલથી હિમાન થાઝ્મિછે, ને તારણુને સાર મોહોડે ઝ્મિકરાર થાઝ્મિછે. ૧૧ કારણુ કે કીતાબ કેહેછે કે, “જે કોઈ તેના પર હિમાન લાવશે, તે રાસમારો નહીં.” ૧૨ કેમકે ઇહુદી તથા હેલેનીમાં કંઈ તફાવત નથી; કારણુ કે તેજ સહુનો ખાદાવંદ છે, જે સરવ તેની અંદગી કરેછે તેઝ્મિને વાસતે દાલતમંદ છે. ૧૩ કેમકે જે કોઈ ખાદાવંદનાં નામને હાંક મારશે, તે તારણુ પામશે. ૧૪ તારે જોના પર તેઝ્મિ હિમાન લાવીઝ્મા નથી તેને તેઝ્મિ હાંક કેમ મારશે? ને જોની બાબત તેઝ્મિઝ્મિ શાંબલીજી નથી, તેના પર તેઝ્મિ શી તરેહ હિમાન લાવશે? ને શાંબલાવનારા વગર તેઝ્મિ શી તરેહ શાંબલશે? ૧૫ ને મોકલાહઝ્મા વીના તેઝ્મિ કેમ શાંબલાવે? જેમ લખીજી છે કે, “જેઝ્મિ સલામતીની ખુરાખખર જાહેર કરેછે, ને શારી વતોની વધામણી આપેછે, તેઝ્માના કદમ કેહેવાં ખુરાનુમા છે.” ૧૬ લકીન સઘલાઝ્મિ ઝ્મં ખુરાખખરી માની નહીં, કેમકે ઇસાહઝ્મા કેહેછે, “ઝ્મિઝ્મિ ખાદાવંદ, હમારી મુનાદી પર ડોણુ હિમાન લાવેછે?” ૧૭ તારે હિમાન શાંબલવાથી, ને શાંબલવું ખાદાના કલામથી છે. ૧૮ પણ હું કહુંછજી, શું તેઝ્મિઝ્મિ શાંબલીજી નથી? અલખતાં તેઝ્માનો અવાજ તમામ જમીન પર, ને તેઝ્માની વાતો દુનીઆની હદો સુધી પોહોંચી છે. ૧૯ વલી હું કહુંછજી કે, શું હસરાઝ્મિલે જાણીજી નથી? પરથમ મુસા કેહેછે કે, “જે કોમ નથી તેથી હું તમને અદેખાહથી ભરીરા, ને નાદાન કોમથી હું તમને ખીજવીરા.” ૨૦ વલી ઇસાહઝ્મા મોહોડી હીમતથી કેહેછે કે, “જેઝ્મા મને શોધતા નહીં હતા તેઝ્માને હું જડીઝ્મા, ને જેઝ્માઝ્મિ મારી બાબત પુછીજી નહીં તેઝ્માને હું જાહેર થઈઝ્મા.” ૨૧ પણ હસરાઝ્મિલ બાબત તે કેહેછે કે, “એફરમાતખરદાર તથા ઉલહું બોલનારા લોહોની સાથે આપો દાહોડે મેં મારા હાતો લાંબાં કીધા છે.”

બાબ અગીઆરમો.

તારે હું કહું છું કે, શું આદામ પોતાના લોકોને કાહાડી મુકીઆ છે? એવું થાએ નહીં; કેમકે હું ઇસરાહીમની નસલ, બનીઆમીનના શીરકાનો ઇસરાએલી છું. ૨. આદામ પોતાના જે લોકોને અગાઉથી જાણીઆ તે એને કાહાડી મુકીઆ નથી; કીતાબ એલીઆની બાબત શું છે, તે શું તમે નથી જાણતા? તે શી રીતે આદામની પાસે ઇસરાએલને ઉલટી વાત કરે છે? ૩. “અએ આદાવંદ, તે એએ તારા નબીએને કતલ કીધા છે, ને તારી કુરબાનગાહો પાડી નાંખી છે, ને હું એકલો બાકી રહીઆ છું, ને તેએ મારો જીવ લેવા રોધે છે.” ૪. પણ આદા તેએને જવાબમાં શું કહે છે? એ કે “બાલની આગલ ધૂટણુ નથી ટેકવું એવાં સાત હજાર આદમી મેં પોતાને સાથે રાખીઆં છે.” ૫. તેજ તરેહ આ વખતમાં પણ ફજલથી પસંદ કરેલા બાકી રહેલા છે. ૬. ને અગર ફજલથી, તો અમલથી નહીં; નહીં તો ફજલ ફજલ નથી; ને અગર અમલથી તો ફજલથી નહીં; નહીં તો અમલ અમલ નથી. ૭. તો શું? એ કે ઇસરાએલ જેની તલારા કરે છે તે તેએને મક્કીઈ નથી; પણ પસંદ કરેલાએને મક્કીઈ છે, ને બાકીનાએ આંધલા થઈઆ છે. ૮. એવું લખીઈ છે તેવું કે, “આદાએ તેએને ઊંધનો રૂહ, તથા નદેખનાર આંખો, તથા નહીં રાંબલનાર કાનો આજ મુઘી આપીઆ છે.” ૯. દાઉદ પણ કહે છે કે, “તેએની મેજ જલ, તથા ફૂંદો, તથા ડોકર ખવડાવનાર તથા બદલો આપનાર તેએને થાએ. ૧૦. તેએ ન જીએ એ સાથે તેએની આંખો અંધકારે ભરેલી થાએ; ને તેએની વીઠ સદા વાંકી વલો.” ૧૧. તો હું કહું છું કે, શું તેએએ એવી ડોકર આધી કે પડી જાએ? એવું થાએ નહીં; પણ તેએના પડવાથી ગેરકોમીએને તારણ મક્કીઈ, કે તેએ અદેખાઈ ભરાએ. ૧૨. તારે જે તેએનું પડવું દુનીઆની દોલત થઈ, તથા તેએનું કમ થવું ગેરકોમીએની દોલત થઈ, તો તેએનું સંપુરણ થવું કેટલું વધતું થશે? ૧૩. કેમકે હું તમ ગેરકોમીએને કહું છું, હું ગેરકોમીએનો રમુલ છું, વાસતે હું મારા એહોદાની વડાઈ કરું છું, ૧૪. કે કોઈ તરેહથી હું પોતાના હમત્તનીએને ઉસકેઈ, ને તેએમાંથી કેટલાએકને ગમાવું. ૧૫. કેમકે તેએને કાહાડી મુકવાનું જે દુનીઆ મેલવવું થઈ, તો તેએને પાછા લેવા એ મુએલાએને જીંદગી શીવાએ બીજું શું થશે? ૧૬. કેમકે જે પેહેલું ફજલ

પાક છે, તો પીંડ પણ છે; ને જો જડ પાક છે, તો ડાલીઆ પણ તેવી છે. ૧૭ હવે ડાલીઆમાંથી ફેટલીઆક જો બંભાઈ, ને તું જંગલી જાંતુન છતાં તેઆને ડેકાણે પેવંદ થઈઆ, ને તેઆની સાથે જાંતુનની જડ તથા રસનો શરીક થઈઆ; ૧૮ તો ડાલીઆ પર તું કૃપર ન કર, પણ જો તું કૃપર કરેછે, તોપણ જડને તારો આધાર નથી, પણ તને જડનો છે. ૧૯ અગર તું ફેહેરો ફે, ડાલીઆ આ સાફ બંભાઈ કે હું પેવંદ થાઈ. ૨૦ અહં, બેઈમાનીને લીધે તેઆ બંભાઈ છે, ને તું ઇમાનથી કાઝમ રહેછે; મગર કૃપર ન કર, પણ ડર પકડ. ૨૧ કેમકે ઓદાઆ અસલ ડાલીઆને બચાવી નહીં, તો કદાચ તને પણ નહીં બચાવશે. ૨૨ તારે ઓદાની મેહેરબાનીને, તથા સખતપણને પણ જુઆ: પેડલાઆ પર સખતપણું; પણ તારા ઉપર મેહેરબાની, જો તું મેહેરબાનીમાં કાઝમ રહેરો તો, નહીં તો તું પણ કાપીનંબારો. ૨૩ અને તેઆ પણ જો બેઈમાન નહીં રહેરો, તો પેવંદ થરો; કેમકે તેઆને પાછા પેવંદ કરવાને ઓદા કાદર છે. ૨૪ કેમકે જો તું સવભાવીક જંગલી જાંતુનનાં જાહાડમાંથી કાપી લેવાઈઆ, ને સવભાવથી ઉલટી રીતે શારાં જાંતુનમાં પેવંદ કરાઈઆ, તો સવભાવીક ડાલીઆ પોતાનાં અસલ જાંતુનમાં ફેટલી જુઆદા પેવંદ કરારો? ૨૫ કારણ કે આમ ભાઈઆ, ગેરકામીઆની ભરતી થાઈ, તાંહાં સુધી ઇસરાઆલમાંના ફેટલાઆક પર અંધાપો પડીઆ છે, આ ભેદથી તમે અજાણીઆ રહો આ હું નથી આહાતો, નહીં તો તમે પોતાને અકલમંદ જાણુરો. ૨૬ ને આમ તમામ ઇસરાઆલ તારણ પામરો, જેમ લખીજે છે કે “બચાવનાર સીઆનમાંથી આવરો, ને ઇઆકુબથી બેદીની દુર કરરો. ૨૭ ને મારો આ અંદાજસત તેઆની સાથે છે જરે તેઆના ગુનાહ હું મગડીરા.” ૨૮ તારે તેઆ ઇજીલ બાબત તમારે લીધે દુરામન છે. અરા, લેકીન પસંદ થઈઆ બાબત આપદાઆને લીધે તેઆ પીઆરા છે. ૨૯ આ સાફ કે ઓદાની નીઆમતો તથા તેડાં તોઆ વીનાનાં છે. ૩૦ કેમકે જેમ તમે પણ આગલ ઓદા પર ઇમાન નહીં લાવતા હતા, પણ હવે તેઆની બેઈમાનીના સમજ રહમ પામીઆ; ૩૧ તેમ હવે તેઆ પણ ઇમાન નથી લાવીઆ, કે તેઆ પણ તમારી પરના રહમથી રહમ પામે. ૩૨ કેમકે સહુ પર રહમ કરવા સાફ ઓદાઆ તે સરવને બેઈમાનીમાં અંધ કીધા છે. ૩૩ વાહા, ઓદાની દાનાઈ તથા હીકમતની દોલત ફેટલી જાંડી! તેના ફરાવ કેહેવા બેતપાસ, ને તેના મારગ કેહેવા બેશુમાર છે! ૩૪ કેમકે ઓદાવંદનું દીલ કોણ જાણેછે?

કે હવે ઊંઘમાંથી ઉઠવાનો વખત છે, કેમકે આપણે હમાન લાવીઆ તે વખત કરતાં આપણું તારણ પાસે છે. ૧૨ રાત બહુ વહી ગઈ, દાહોડા પાસે આવી-આ છે, વાસતે આપણે અંધારાનાં કામ મુકીદઈમ્મિ, ને રોશનીનાં હથીઆર બાંધીમ્મિ. ૧૩ જે રીતે દીવસે રોબે તે રીતે આલીમ્મિ; રંગભોગોમાં કે પીધેલપણામાં નહીં, હરામકારી કે બદપહેરેજીમાં નહીં, જઘડા કે અદેઆહમાં નહીં. ૧૪ બલકે તમે ઝોદાવંદ હસિ ખરીસતને પેહેરી લેમ્મિ, ને જીસમના હવેસા પુરા પાડવાની તદબીર ન કરો.

આખ અઉદમો.

એ તકાદમાં જે કમજોર છે તેને કમ્બલ કરો, પણ શકભરેલી તકશરને સાર નહીં. ૨ દોહને મ્મિવા મ્મિતકાદછે કે કુલે ચીજ તે આમ્મિ, પણ જે કમજોર છે તે ફક્ત બાજી તરકારી આમ્મિછે. ૩ લેકીન જે આમ્મિછે, તેણે ન આનારને તુછ ન કરવો; ને જે આતો નથી, તેણે આનારને તકસીરદાર નહીં ડેરવો; કેમકે ઝોદામ્મિ તેને કમ્બલ કીધો છે. ૪ તું દોણુ છે કે ખીજના ચાકરને તકસીરદાર ડેરવે? પોતાના ધણી આગલ તે ઉભો રહેછે કે પડેછે; પણ તે ઉભો રખારો, કેમકે તેને ઉભો રાખવાને ઝોદા કાદર છે.

૫ દોહમ્મિક દાહાડને ખીજ દાહાડ કરતાં વધારે માનેછે, ને ખીજે સઘલા દાહાડમ્મિને સરખા માનેછે; હરેક પોતાનાં દીલમાં પુરો મ્મિતકાદરામ્મિ. ૬ દાહાડને જે પલિછે, તે ઝોદાવંદને સાર પલિછે; ને દાહાડને જે નથી પાલતો, તે ઝોદાવંદને સાર નથી પાલતો; જે આમ્મિછે તે ઝોદાવંદને સાર આમ્મિછે; કેમકે ઝોદાના શુકર તે કરેછે; ને જે નથી આતો, તે ઝોદાવંદને સાર નથી આતો, ને ઝોદાના શુકર કરેછે. ૭ કેમકે આપણામાંથી દોહ પોતાને સાર જીવતો નથી, ને દોહ પોતાને સાર મરતો નથી. ૮ કારણ કે જો આપણે જીવીમ્મિછઈમ્મિ, તો ઝોદાવંદને સાર જીવીમ્મિછઈમ્મિ; ને જો આપણે મરીમ્મિ-છઈમ્મિ તો ઝોદાવંદને સાર મરીમ્મિછઈમ્મિ; વાસતે અગર આપણે જીવીમ્મિ કે મરીમ્મિ તો આપણે ઝોદાવંદનાજ છઈમ્મિ. ૯ કેમકે ખરીસત મ્મિ સાર મરણ પામીમ્મિ, ને પાછો ઉડીમ્મિ, ને જીવેછે કે, મરીગમ્મિલાંમ્મિનો તથા જીવતાંમ્મિનો પચુ તે ઝોદાવંદ થામ્મિ.

૧૦ તો તું શા વાસતે પોતાના બાહને તકસીરદાર ડેરવેછે? હમ્મિ તું શા વાસતે પોતાના બાહને તુછ કરેછે? કેમકે આપણે સઘલાને ખરીસતની ઇનસા-

કુની ગાદી આગલ ઉભા રહેવું પડશે. ૧૧ કારણ કે એમ લખીજી છે કે, “જોદાવંદ કેહેછે કે હું જીવતો છજી તો હરેક ધુટણ મારી આગલ વાંકુ વલશે, ને હરેક જીભ જોદાનો આગલ એકરાર કરશે.” ૧૨ વાસતે આપણામાંનો હરેક પોત પોતાનો હિસાબ જોદાને આપશે. ૧૩ તારે હવેથી આપણે એક બીજાને તકસીરદાર ન ઠરાવીએ, પણ તે કરતાં એ તજવીજ રાખવી કે કોઈ પોતાના બાઈની આગલ ડેરા ખવાડનાર ધમ્મા ડોકર ખવાડનાર કંઈ ન મુકે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુથી હું બાણુંછજી, ને મારી પુરી ખાતરો થઈ છે, કે કોઈએ જીવને નાપાક નથી, પણ જે જેને નાપાક ગણેછે, તે તેને નાપાક છે. ૧૫ પણ જો તારો બાઈ તારા ખાવાથી દુખ પામેછે, તો તું મોહોજતથી નથી ચાલતો; જેને સાફ ખરીસત મરણ પામીએ તેને પોતાના ખાવાથી હલાક ન કર. ૧૬ તારે તમારી ખુબીની બદનામી ન થાએ. ૧૭ કેમકે જોદાની પાદશાહત ખાવા પીવાનામાં નથી; પણ રાસતી, તથા સલામતી, તથા પાકરહથી ખુરાબકતી છે. ૧૮ કેમકે જે કોઈ એ વાતોમાં ખરીસતની ખીદમત કરેછે, તે જોદાને પસંદ છે, ને માણસોનો માનીતો છે. ૧૯ તારે સુલાહનાં તથા એક બીજાને સુધારવાનાં જે કામો છે તેઓ પાછલ આપણે લાગુ રહીએ. ૨૦ ખાવાને સાફ જોદાનાં કામનો નારા ન કરો; ફુલે ચીજ પાક છે ખરી, પણ ખાવાથી જે ડોકર ખવાડેછે, તે રાખસને તે ખુરે છે. ૨૧ બેહતર કે ગોરા ન ખાવું, ને વધન ન પીવા, ને જેથી તારા બાઈને ડેરા લાગે, કે ડોકરાએ, કે તે નબલો થાએ, તે ન કરવું. ૨૨ શું તને એતકાદ છે? તો તે પોતામાં જોદાની આગલ રાખ; કોઈ કંઈ પસંદ કરે, તેને લીધે જે તે પોતાને તકસીરદાર નથી ઠરાવતો, તો તે મુબારક છે. ૨૩ ને જે કોઈ કંઈ શક રાખતો હોએ, ને તોપણ તે ખાએછે, તો તે તકસીરદાર ઠરેછે, કેમકે બીન એતકાદે તે ખાએછે; ને જે કંઈ એતકાદથી નથી તે ગુનાહ છે.

આખ પંદરમો.

તારે આપણ જે જોરાવર છઈએ તેઓને લાએક છે કે કમજોરોની બરદાસત કરીએ, ને ખુદ પસંદી નહીં કરીએ. ૨ આપણામાંના હરેકે પોતાના પેડાસીનાં બલારે વાસતે તેને ખુરા કરવો, કે તેથી તેને સુધારે. ૩ કેમકે ખરીસતે પણ પોતાને ખુરા નથી કીધો, પણ જેવું લખેલું છે તેવું કે, “તારી નીંદા કરનારાઓની નીંદાઓ મારા પર આવી પડી છે.” ૪ કેમકે જે બધું અગાઉ લખાઈ

તે આપણી તાલીમને સાર લખાઈઈ છે, કે આપણે સખરથી તથા ક્રીતાઓના દીલાસાથી ઉમેદ ધરીએ. ૫ હવે સખરનો તથા દીલાસાનો ખોદા તમને એવું આપે કે તમે ખરીસત ઇસુની માફક એક ચીતના થાએ; ૬ કે તમે એક ચીતથી ને એક મોહોથી ખોદાની ઇઆને આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આપની ખુશગી કરો. ૭ એ સાર ખોદાની જલાલને સાર જેમ ખરીસતે આપણને કબુલ કીધા તેમ તમે એક ખીજને કબુલ કરો. ૮ વલી હું કહુંછઈ કે ખોદાના સતને લીધે જે વાએદા આપદાદાએને અપાઈઆ હતા, તેએને કાએમ કરવા સાર ઇસુ ખરીસત સુંતતીએનો ખાદીમ થઈએ. ૯ ને કે ગેર-કોમીએ પણ રહમને લીધે ખોદાની તારીફ કરે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “એ કારણ વાસતે ગેરકોમીએમાં હું તારે એકરાર કરરા, ને તારાં નામનું ગાવરા.” ૧૦ ને વલી તે કહેછે કે, “એ ગેરકોમીએ, તમે તેના લોકોની સાથે ખુશી કરો.” ૧૧ ને વલી, “એ કુલ ગેરકોમીએ, તમે ખોદાવંદની સીતાએશ કરો; ને એ કુલ લોકો, તમે તેની તારીફ ગાએ.” ૧૨ ને વલી ઇસાઈઆ કહેછે કે. “ઇસીની જડ, ઇઆને ગેરકોમીએ પર પાદશાહી કરવાને જે ઉકરો, તે થરો, ને તેના પર ગેરકોમીએ ઉમેદ રખરો.” ૧૩ હવે ઉમેદનો ખોદા તમને ઇમાન રાખવામાં બધી ખુશી તથા સજામતથી ભરે, કે પાકરહની કુદર-તથી તમારી ઉમેદ જીઆદ થતી જાએ.

૧૪ એને એએ મારા ભાઈએ, હું પોતે તમ ખાખત તેહકીક જાણુંછઈ કે, તમે ભલાઈએ પુરણ, તથા બધી દાનાઈએ ભરાએલા છેએ, ને એક ખીજને નશીહત કરી રાકો છેએ. ૧૫ પણ એ ભાઈએ, તમને ઇઆદ કરાવવા વાસતે જીઆદ હીમતથી મેં તમારી ઉપર લખીઈ છે, કેમકે ખોદાથી મને એ કજલ મલીએ છે કે, ૧૬ ગેરકોમીએ વાસતે ઇસુ ખરીસતનો ખીદમતગાર થઈને ખોદાની ઇજીલની ખીદમતગારી હું કરું, એ સાર કે ગેરકોમીએ પાકરહથી પાક કરાઈને માનીતું અરપણ થાએ.

૧૭ વાસતે જે વાતો ખોદાની સાથે એલાકો રાખેછે, તેએમાં ઇસુ ખરીસ-તથી હું ફખર કરી રાકું છઈ. ૧૮ કેમકે ગેરકોમીએને ફરમાનને તાએ કરવા સાર ખરીસતે મારી મારફત જે કરાવીઈ નથી, તે ખાખત ખોલવાને હું કંઈ મકદુર રાખતો નથી; ૧૯ ઇઆને કલામ તથા કામ, કરાંમતો તથા જાજેજાએ-થી, કે જે ખોદાના રહની કુદરતથી છે, એવું કરાવીઈ કે ઇશાએમથી ચારોગમ ફેરો ખાઈને ઇલુરીકમ સુધી મેં ખરીસતની ઇજીલની મુનાદી કીધી. ૨૦ ને

હંજીલની મુનાદી કરવામાં એ રીતે મેં દોરોસ કીધી કે જ્યાં અરીસતનું નામ હતું ત્યાં નહીં, ૨૧ એ જીભના પાછા પાસે હું બાંધું; ૨૨ પણ જેમ લખ્યું છે તેમ કે, “ જેઓને તેની ખબર નહીં પોહોંચી હતી, તેઓ જોશે; ને જેઓએ સાંભલી જોઈ નહીં હતું, તેઓ સમજશે.” ૨૨ એ સખખ તમારી પાસે આવવાને હું ઘણો રોકાઈ ગયા. ૨૩ પણ હવે આ તરફના મુલકોમાં કોઈ જગ્યા આ પાકી નથી રહી, ને ઘણાં વરસ થઈ ગયાં તમારી પાસે આવવાને હું ઇંતેજાર છું; ૨૪ વાસતે જોરે હું ઇસપેનમાં મુસાફરી કરશ, તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે મને ઉમેદ છે ત્યાં જતાં હું તમને જોવશ, ને તમારી મુલાકાતથી કંઈ તુરપત થઈને ત્યાં જવાને હું તમારાથી રવાના થવશ. ૨૫ પણ હાલમાં પવિત્રોની ખીદમત કરવાને હું ઇશાલિમ જઈ છું. ૨૬ કેમકે ઇશાલિમના પવિત્રોમાંના જેઓ દરીદરી છે, તેઓ સાફ કંઈ ઉઘરાણું કરવાનો માફેદોનીઆના તથા આખા આખા લોકોને સાફ લાગી જાય. ૨૭ તેઓને તો સાફ લાગી જાય, ને તેઓ એઓના ફરજદાર છે; કેમકે અગર ગેરકોમીઓ રહાની વાતોમાં એઓના શરીર થઈ ગયા, તો લાજમ છે કે જીસમાની વાતોમાં એઓ તેઓની ખીદમત કરે. ૨૮ વાસતે એ કામ પુર્ણ કરીને, તથા આ ફક્ત તેઓને સોંપીને, તમારી પાસે થઈને હું ઇસપેન જવશ. ૨૯ ને હું ખચીત જાણું છું કે મારું તમારી પાસે આવવું અરીસતની હંજીલની કમાલ ખરકત સાથે થશે. ૩૦ ને અમે ભાઈઓ, આપણા ઓદાવંદ હસિ અરીસતને લીધે, તથા રહના પીઆરથી હું તમારી અરજ કરું છું કે, તમે મારે સાફ ઓદાની પાસે દુઆઓમાં મારી સાથે દોરોસ કરો. ૩૧ એ સાફ કે ઇલુદામાંના બેઈમાનોથી હું બચું, ને જે મારી ખીદમત ઇશાલિમને સાફ છે તે પવિત્રોને પસંદ પડે; ૩૨ કે ઓદાની મરજીથી હું ખુશીથી આવું, ને તમારી સાથે તાજગીગીમું. ૩૩ હવે સલામતીનો ઓદા તમ સઘલાની સાથે હોય.

બાબ શોલમો.

આપણા બેઈને કેવી જે કેંકરીની મંડલીનો ખીદમતગાર છે તેની આખત હું તમારી સીફારશ કરું છું; ૨ કે જેમ પવિત્રોને લાગ્યે ક છે તેમ તમે ઓદાવંદને સાફ તેને કબુલ કરો, ને જે કામમાં તે તમારી માહતાજ હોય તેમાં તમે તેની મદદ કરો, કેમકે તે પોતે ઘણાની તથા મારી પણ મદદગાર થઈ છે. ૩ અરીસત હસિમાં મારી સાથે ખીદમત કરનારા પરીસકીલા તથા અકુલાને

સલામ કહે. ૪ તેમ્મોમ્મ મારા જીવને સાર પોતાની ગરદનો ધરી છે; તેમ્મોનો
 મ્મિહસાન હું મ્મિકલા નથી માનતો; બલકે ગેરકામીમ્મોની બધી મંડલીમ્મા
 પણ માનેછે. ૫ ને જે મંડલી તેમ્મોનાં ધરમાં છે, તેને સલામ કહે; મારો
 પીઆરો મ્મિપાઈનેતસ, જે ખરીસતને સાર આખાઈનું પેહેલું ફલ છે, તેને
 સલામ કહે. ૬ હમારે સાર ઘણી મેહેનત કીધી તે મરીઅમને સલામ
 કહે. ૭ મારા સગા તથા મારી સાથેના અંધીવાન આંદરોનીક, તથા ઇંદીની-
 આને સલામ કહે, તેમ્મો રસુલોમાં નામીઆ છે; ને મારાથી અગાડિ
 ખરીસતમાં હતા. ૮ ઓદાવંદમાં મારા પીઆરા આમપલીઆને સલામ કહે.
 ૯ ખરીસતમાં હમારી સાથે કામ કરનાર ઉર્યાનને, તથા મારા પીઆરા
 સતાખુસને સલામ કહે. ૧૦ ખરીસતમાં માનીતા આપેલેને સલામ કહે;
 આરીસતખુલસના ધરનાંને સલામ કહે. ૧૧ મારા સગા હિરોદીમ્મોને સલામ
 કહે; નારકીસના ધરનાં જેમ્મા ઓદાવંદમાં છે, તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૨ ઓદા-
 વંદમાં મેહેનત કરનાર તરફાઈના તથા તરફાસાને સલામ કહે; જેણે ઓદાવંદને
 સાર ઘણી મેહેનત કીધી તે પીઆરી પેરસીને સલામ કહે. ૧૩ ઓદાવંદમાં
 પસંદ કરેલા રૂક્સને, તથા તેની તથા મારી માને સલામ કહે. ૧૪ આસુનકરીત,
 ફલેગન, હેરમા, પાતરોઆ, તથા હેરમેને, તથા તેમ્મોની સાથે જે ભાઈમ્મા છે,
 તેમ્મોને સલામ કહે. ૧૫ શિલિાગને, તથા જીલ્લીઆને, નેરીઆને, તથા
 તેની બેહેન અલુંપાને, તથા તોમ્મોની સાથે સઘલા પવીતરોને પણ સલામ
 કહે. ૧૬ પચીતર ચુંબનથી તમે માહોમાં સલામ કહે. ખરીસતની મંડલીમ્મા
 તમને સલામ કહેછે.

૧૭ હવે અમ્મે ભાઈમ્મા, હું તમારી અરજ કુંહજી કે, જે તાલીમ તમે
 પામીઆ છોમ્મા તેને ઉલટું તમારામાં કુચે પાડવાનું, તથા ડોકરો અવડાવવાનું
 જેમ્મા કરેછે, તેમ્મોને આલખી રાખો, ને તેમ્માથી દુર રહો. ૧૮ કેમકે
 જેમ્મા મ્મેવા છે તેમ્મા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ખીદમત નથી
 કરતા, પણ પોતાનાં પેઠની કરેછે, ને મીઠી વાતોથી તથા ખુશામતોથી ભોલા-
 મ્મોનાં દીલ ભુલાવેછે. ૧૯ તમારી ફરમાનઅરદારી બધામ્મામાં મરાહુર
 થઈ છે, વાસતે તમારી બાબત હું ખુશ છું, સિકીત હું મ્મે આહુંછું કે નેકી
 બાબત તમે ડાઘઆ થામ્મા, ને બદો બાબત ભોલા રહે. ૨૦ ને સલામતી-
 નો ઓદા રોતાનને તમારા પગ તલે વેહેજો છુંદરો: આપણા ઓદાવંદ ઇસુ
 ખરીસતનો ફળ તમારી સાથે થામ્મા. આમીન.

૨૧ મારી સાથે કામ કરનાર તીમોથી, જે મારા સગા લુકી, તથા ઇઆસન, તથા સોસીપાતર, તમને સલામ છે. ૨૨ હું તેરતી આ પત્રનો લખનાર તમને જોવાવંદમાં સલામ કરુંછું. ૨૩ મને તથા આખી મંડલીને પહોંચાણ રાખનાર ગાઈમ્સ તમને સલામ છે; રોહરનો ખજાનચો ઝેરોસતસ તથા બાઈ કુવાતસ, તમને સલામ છે. ૨૪ આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સમ્રાજી સાથે થાઓ. આમીન.

૨૫ હવે જે ભેદ દુનીઆની રીઝી છુપો રાખેલો હતો, પણ જમાનામાં બહાર કરાઈઓ છે, ૨૬ જે હમેશાંની આદના હુકમોથી નખીઆની કીતાબોમાં બધી જોમોમાં હિમાનની તાબેદારીને સાફ બહાર કરાઈઓ છે, તે ભેદના પરગઠ-પાણા પરમાણે જે મારી મંજૂર, ઇઆને ઇસુ ખરીસતની તાલીમ, ૨૭ તે પરમાણે તમને કાઝેમ કરવાને કાદર છે, તે ઝેકલા દાના જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતની મારફત હમેશાં બજારગી પોહોચો. આમીન.

કરીથીઆને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

જોવાવંદની મંડલી જે કરીથમાં છે, ઇઆને જેઓ ખરીસત ઇસુમાં પાક થઈઓ, જે પવોતરો છેલાઓ છે તેઓને; તથા તેઓ સુધાં હરેક મકાન-માં જેઓ આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતનું નામ લેઈ, જે તેઓના તથા આપણો પણ છે, ૨ જે સમ્રાજીને જોવાવંદની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો પસંદ કરેલો રસુલ પાઉલ, તથા બાઈ સોસયેન લખે છે. ૩ જોવા આપણા બાપથી, તથા જોવાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૪ ઇસુ ખરીસતથી જોવાવંદ જે ફજલ તમને અપાઈઓ છે તે સાફ હમેશાં હું મારા જોવાવંદ શુકર તમારી બાબત કરુંછું. ૫ જેમકે તેનાથી તમે બધી રીતે બધાં બોલવામાં, તથા બધાં હિમમાં બરપુર થઈઓ છે. ૬ જેમ ખરીસત-
I, CORINTHIANS.

ની ગહવાઈ તમારામાં સામેત થઈ તેમ; ૭ ઝમેવી કે તમે દોઈ બપરોસમાં કમ નથી પડીઆ, ને આપણા આદાવંદ ઇસુ ખરીસતના બહરે થવાની રાહ જુઓ છો છો. ૮ તે તમને આખર સુધી કાઝમેમ પણ રાખરો, કે આપણા આદાવંદ ઇસુ ખરીસતને દાહોડે તમે બેઝમેમ ફરો. ૯ આદા, જોનાથી તમે તેના બેઠા આપણા આદાવંદ ઇસુ ખરીસતની સોહાયતમાં તેડાઝમેલા છો છો, તે વફાદાર છે.

૧૦ અઝમે બાઈઝમે, આપણા આદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી હું તમને અરજ કરૂંછું કે તમે સઘલા સરખીજ વાત બોલો, ને તમારામાં કુચે ન પડવા દેઓ, બલકે તમે ઝમેક દીલ તથા ઝમેક સમજના થઈને પુરા મલીઆ રહે. ૧૧ કેમકે, અઝમે મારા બાઈઝમે, કલોઝમેના ઘરનાઝમેથી તમારી આપત મને ઝમેમ માલુમ પડીઈ કે તમારામાં જઘડા છે. ૧૨ હવે હું ઝમે કહુંછું કે તમારામાં હરેક કેહેછે કે, હું તો પાડિલનો, ને હું આપોલોનો, ને હું કેફનો, ને હું ખરીસતનો છું. ૧૩ તો શું ખરીસત વેહેંઆઈઝમે છે? શું પાડિલ તમારે સાફ કરસ પર જડાઈઝમે હતો? ઇઆ શું પાડિલને નામે તમારું આપતીસમા થઈઈ? ૧૪ હું આદાના શુકર કહુંછું કે કરીસપા તથા ગાઈઆ વીના તમારામાંના દોઈનું આપતીસમા મેં કીધું નથી. ૧૫ રઝમે દોઈકેહે કે મેં પોતાનાં નામે આપતીસમા કીધું. ૧૬ ને સેવકાનના કુટુંબનું પણ મેં આપતીસમા કીધું, પણ ઝમે શીવાઝમે ખીજ દોઈનું આપતીસમા મેં કીધું હોઝમે, ઝમે મને માલુમ નથી.

૧૭ કેમકે ખરીસતે આપતીસમા કરવાને નહીં, પણ ઇજીલ સંમલાવાને મને માકલીઆ છે; પણ બોલીની હીકમતથી નહીં, કે રઝમે તેથી ખરીસતનો કરસ બેહાંસેલ થાઝમે. ૧૮ કેમકે હજાક થનારાઝમેને કરસની વાત બેવકુફી લાગેછે, પણ આપણ તારણ પામનારાઝમેને આદાની કુદરત તે લાગેછે. ૧૯ કેમકે ઝમેમ જામેલું છે કે, “દાનાવોની દાનાઈ હું નેસત કરશ, ને સમ-જુકોની સમજ આવલ કરશ.” ૨૦ દાનાવ કાંહાં છે? શાસતરી કાંહાં છે? આ બહાવનો હુજત કરનાર કાંહાં છે? શું આદાઝમે આ દુનીઆની દાનાઈને બેવકુફી નથી ફરાવો? ૨૧ કેમકે આદાની દાનાઈને જીવે દુનીઆઝમે દાનાઈથી આદાને ખીજાનીઆ નહીં, તારે આદાની ઝમે મરજી થઈ કે મુનાદીની બેવકુફીથી ઇમાન લાવનારાઝમેને અચાવે. ૨૨ કારણ કે ઇહુદીઆ તોશાની માગેછે ને હેલેનીઆ દાનાઈ શોવેછે; ૨૩ પણ કરસ પર જડાઝમેલા ખરીસતન મુનાદી હમે ફરીઝમેછાઝમે: ઝમે ઇહુદીઆને ડોકરાવનાર પથર, તથા હેલેની

ઝીને એવકુફી લાગેછે. ૨૪ પણ તેડલા ઇહદીઝા તથા હેલેનીઝીને સાઈ ખરી-
સત ઝાદાની કુદરત, તથા ઝાદાની દાનાઈ છે. ૨૫ ફારણ કે ઝાદાની એવકુફી
માણુમોની દાનાઈથી બેહેતર છે, ને ઝાદાની કમજોરી માણુસો કરતાં જોરાવર
છે. ૨૬ કેમકે, અઝ્મે ભાઈઝી, તમારું તેડાવવું તમે જુઝ્માછીઝી કે જીસમ
પરમાણે ઘણા દાનાવો, કે ઘણા જોરાવરો, કે ઘણા અશરફો નથી તેડાઈઝા.
૨૭ મગર ઝાદાઝ્મે દાનાવાને શરમીંદા કરવા સાઈ દુનીઝાના એવકુફીને પસંદ
કીધા છે; ને જોરાવરોને શરમીંદા કરવા સાઈ ઝાદાઝ્મે દુનીઝાના કમજોરીને
પસંદ કીધા છે. ૨૮ ને દુનીઝાના કમીનોને, તથા વઝાઝ્મેલાઝ્માને, તથા
જે નથી તેઝ્માને ઝાદાઝ્મે ઝ્મે સાઈ પસંદ કીધા છે કે, જે છે તેઝ્માને નાચીજ
કરે. ૨૯ ઝ્મે સાઈ કે કોઈ શખસ તેની આગલ કૂખર ન કરે. ૩૦ પણ
તેનાથી તમે ઇમ્તિ ખરીસતમાં છેઝ્મા, કે તે ઝાદાથી આપણે સાઈ દાનાઈ, તથા
રાસતી, તથા પાકીજગી, તથા છુટકારો થઈઝ્મા છે; ૩૧ કે જેવું લખીજી છે
તેવું થાઝ્મે કે, “જે કોઈ કૂખર કરે તે ઝાદાવંદમાં કરે.”

બામ બીઝે.

અને અઝ્મે ભાઈઝી, ઝાદાની ગહવાઈની ખખર આપતો તમારી
પાસે હું આવીઝ્મા, તારે બોલીનાં ઉમદાંપણ કે હીકમત સાથે આવીઝ્મા નહીં
હતો. ૨ કેમકે મેં કરાવીજી હતું કે ઇમ્તિ ખરીસત, તથા તેનું કરસે જડાવવું,
ઝ્મે શીવાઝ્મે તમારે દરમીઝાન હું બીજું કંઈ ન જાણું. ૩ ને હું કમજોરી
સાથે તથા ડર સાથે તથા બહુ કાંપવા સાથે તમારે દરમીઝાન હતો. ૪ ને
મારે બોલી, તથા મારી મુનાદી ઇનિસાનની હીકમતની લલચાવનારી વાતોથી
નહીં, પણ રહની તથા કુદરતની દક્ષીલ સાથે હતી; ૫ કે તમારે ઝ્મેતકાદ
ઇનિસાનની હીકમતથી નહીં, પણ ઝાદાની કુદરતથી થાઝ્મે.

૬ તોપણ કામીલોને દરમીઝાન હમે હીકમતની વાતો બોલીઝ્મેછઈઝ્મે,
મગર આ જાહાનની, કે આ જાહાનના નેસત થનાર હાકમોનો હીકમત નહીં.
૭ બલકે ઝાદાના ભેદની હીકમત, જે છુપી રાખેલી હતી, ને જે જમાનાઝ્મા-
થી પેહેલાં હમારી જાહાલને સાઈ મુકરર થઈ હતી, તે બાખત હમે બોલીઝ્મે-
છઈઝ્મે. ૮ તે આ જમાનાના હાકમોમાંના કોઈઝ્મે જાણી નહીં, કેમકે જે
તેઝ્માઝ્મે જાણી હોતે, તો જાહાલના ઝાદાવંદને તેઝ્માઝ્મે કરસે જડીઝ્મા
નહીં હોતે. ૯ પણ જેમ લખીજી છે તેમ કે, “ઝાદાઝ્મે પોતા પર બીઝાર

કરનારાએને સારૂ જે ચીજો તમઆર કીધી છે તે આંખે દીકી નથી, કાને શાંભલી નથી, ને આદમીનાં દીલમાં આવી નથી.” ૧૦ પણ યોદાએ પોતાના રૂઢથી આપણી ઉપર તે જાહેર કીધી છે; કેમકે રૂઢ સચલી વાતોને, યોદાની જાડી વાતોને પણ શોધે છે. ૧૧ કારણ કે આદમીનો રૂઢ જે તેનામાં છે, તે શીવાએ આદમીની વાતો બીજું કીજી આદમી જાણે છે? તેમજ યોદાના રૂઢ શીવાએ યોદાની વાતો કોઈ જાણતું નથી. ૧૨ ને યોદાએ હમને જે ચીજો અખ-શી છે તે જાણવા સારૂ હમે દુનીઆનો રૂઢ નહીં, પણ જે રૂઢ યોદાનો છે તે પામીઆ છઠ્ઠાએ. ૧૩ ને એ વાતો હમે કહીએ છઈએ, આદમીની હીકમતે શીખવેલી વાતોથી નહીં, પણ રૂઢાની વાતો રૂઢાની સાથે સરખાવીને, પાકરૂઢની શીખવેલી વાતો કહીએ છઈએ. ૧૪ પણ નફસાની આદમી યોદાના રૂઢની વાતો કબુલ કરતો નથી, કેમકે તેઓ તેને બેવકુફી લાગે છે; ને તેઓને તે જાણી શકતો નથી, કેમકે તેઓ રૂઢાની રીતે સમજાવે છે. ૧૫ પણ જે રૂઢાની છે, તે બધી વાતોનો દરીઆફત કરે છે, પણ તે પોતે કોઈના દરીઆફતમાં આવતો નથી. ૧૬ કેમકે યોદાવંદની સમજ કોણ સમજી જ કે તે તેને સમ-જાવે? પણ હમને ખરીસતની સમજ છે.

બાબ તીજો.

એને અએ બાહાએ, જેમ રૂઢાનીએને તેમ તમને હું કહી નહીં સારૂએ, પણ જેમ જીસમાનીએને, હઆને જેવા કે ખરીસતનાં બાલકોને. ૨ મેં તમને દુધથી પાકીઆ છે, ને અંનથી નહીં, કેમકે તમને તાકાત નહીં હતી, બલકે હજી તમને તાકાત નથી. ૩ કારણ કે તમે હજી જીસમાની છેએ; કેમકે જાંહાં લગી તમારામાં અદેઆઈ, તથા જઘડા, તથા કુટો છે, તાંહાં લગી શું તમે જીસમાની નથી, ને આદમીની આલ પર આલતા નથી? ૪ કેમકે જારે એક ફેરે છે, હું પાઉલનો છજી, ને બીજો ફેરે છે, હું આપો-લોનો છજી, તારે તમે જીસમાની છેએ કે નહીં? ૫ તો પાઉલ કોણ છે? ને આપોલો કોણ છે? તેઓ ફક્ત ખીદમતગાર છે: જેમ યોદાવંદે હરેકને આપીજી તેમ તમે તેઓથી એતકાદ દીધા. ૬ મેં તો રોપીજી, આપોલાએ પાઈજી, પણ યોદાએ ઉગાવીજી. ૭ વાસેને રોપનાર કંઈ નથી, ને પાનાર કંઈ નથી; મગર ઉગાવનાર યોદા તે છે. ૮ ને રોપનાર તથા પાનાર એક છે; ને હરેક પોતાની મહેનત પરમાણે પોતાની મજૂરી પામશે. ૯ કેમકે હમે યોદાની

સાથે હમખીદમત છઠ્ઠમ્મે, તમે આદાની ખેતી તથા આદાની બાંધણી છે. ૧૦ આદાનો ફૂલ જે મને અપાઈગ્યા છે, તે પરમાણે દાનાવ બાંધનારના જેવા મેં પાઈગ્યા નાંખીગ્યા, ને બીજે તે પર બાંધેછે, વાસતે હરેકને ગોર કરવા જોઈએ કે તે પર કેવું બાંધેછે. ૧૧ કેમકે નાંખેલા પાઈગ્યા, જે ઇસુ ખરીસત છે, તે વીના બીજને કોઈ નાંખી શકતું નથી. ૧૨ ને જો કોઈએ પાઈગ્યા પર મુંગું, રૂપું, જવેર, લાકડું, ધારા, કે ખુપરા બાંધેછે; ૧૩ તો હરેકનું કામ જાહેર કરશે; કેમકે તે દાહોડા તેને જાહેર કરશે, કારણ કે આગથી તે જાહેર થશે, ને હરેકનું કામ કેવું છે, તે આગ પારખશે. ૧૪ જેનું કામ જે તેણે તે ઉપર બાંધીજી, તે જોઈકરો, તો તે મજબૂરો પામશે. ૧૫ ને જેનું કામ બહી જશે, તે ગુસ્સાન ઉઠાવશે; તોપણ તે પોતે તારણ પામશે, પણ એવું કે જાણે આગથી. ૧૬ તમે આદાનું મંદીર છે, ને આદાનો રહ તમારામાં વસેછે, એ શું તમે નથી જાણતા? ૧૭ જો કોઈ આદાના મંદીરને ખરાબ કરેછે, તો આદા તેને હલાક કરશે; કેમકે આદાનું મંદીર, જે તમે છે, તે પાક છે. ૧૮ કોઈ પોતાને ન બુલાવે, જો તમારામાંનો કોઈ એમ ધારેછે કે પોતે આ દુનીઆમાં દાનાવ છે, તો દાનાવ થવા સાથે તે એવકુફ બને; ૧૯ કેમકે આ દુનીઆની દાનાઈ આદાની આગલ એવકુફી છે; કારણ કે એમ લખીજી છે કે, “દાનાવાને તેઓની ચતુરાઈમાં તે પકડેછે.” ૨૦ ને વહી, “આદાવંદ દાનાવાના વીચાર જાણેછે કે તેઓ નકામાં છે.” ૨૧ એ સાથે આદાની આંખમાં ફૂખર કોઈ ન કરે, કેમકે બધાં તમારાં છે, ૨૨ પાઉલ, કે આપણો, કે કેકા, કે દુનીઆ, કે જીંદગી, કે માત, કે હાલની ચીજો, કે થનાર ચીજો, બધાં તમારાં છે; ૩૨ ને તમે ખરીસતના છે, ને ખરીસત આદાનો છે.

બાબ ચોથો.

આદમીએ હમને ખરીસતના ખીદમતગાર તથા આદાના ભેદના કારભારીઓના જેવા ગણવા. ૨ વહી કારભારીઓમાં એ જોઈએ કે હરેક દીઆનતદાર હોએ. ૩ પણ તમથી ક્યા કે કોઈ આદમીથી મારી પરખ કરાએ, એની મને કંઈ પરવા નથી; હું મારી પોતાની પણ પરખ કરતો નથી. ૪ કેમકે હું પોતા બામત કંઈ જાણતો નથી; તોપણ એથી હું રાસત નથી કરતો; પણ જે મને પરખેછે તે આદાવંદ છે. ૫ એ સાથે વખતની અગાઉ, ઇઆને આદાવંદ આવે તાંહાં સુધી, ઇનસાફ ન થાવો; અંધારાનાં છુપાં કામોને

તે રોશન કરો, ને દીલોના મનસુઆ જાહેર કરો; તારે હરેકનાં વખાણુ ખોદાથી થશે.

૬ પણ અર્ચ્ય ભાઈઆ, તમારે સાહે આ વાતો તમસોલની તોરમાં હું પોતા પર તથા આપોલો પર લાવીઆ છઈ, અર્ચ્ય કારણુ સાહે કે જે લખેલું છે તે કરતાં કોઈને જીઆદા ન ગણુવો, અર્ચ્ય તમે હમારા પરથી શીજો, કે તમારામાંનો કોઈ અર્ચ્ય ખીજને ઉલોયો કુલે નહીં. ૭ કેમકે ખીજઆથી તારામાં કોણુ ફરક પોડેછે? ને જે તું પામીઆ નથી, અર્ચ્ય તારી પાસે શું છે? ને જે તું પામીઆ છે, તો ન પામેલાના સરખા તું કેમ વડાઈ કરેછે? ૮ હવે તમે ધરાઈઆ છેઆ; હવે તમે દોલતમંદ થઈઆ છેઆ; હમારા વીના તમે પાદશાહી કીધી; ને તમે પાદશાહી કરો અર્ચ્ય મારી મરજી છે, કે હમે પણ તમારી સાથે પાદશાહી કરીઅ. ૯ કેમકે મને અર્ચ્યો ગુમાન આવેછે કે ખોદા અર્ચ્ય હમ રસુલોને મરણુને સાહે છેલા દેખાડીઆ છે; કારણુ કે દુનીઆને, તથા ફીરિસતાઆને, તથા આદમીઆને, હમે સોંગના જેવા થઈઆ છઈઅ. ૧૦ ખરીસતને લીધે હમે જેવકુદ્દ છઈઅ, પણ તમે ખરીસતમાં દાનાવ છેઆ, હમે કમજોર છઈઅ, પણ તમે જોશવર છેઆ, તમે ઈજતવાલા છેઆ, પણ હમે વખોડાઅલા છઈઅ. ૧૧ હમણાની ઘડી સુધી હમે ખુખીઆ, તથા પીઆસા, તથા નાગા છઈઅ, ને માર આઈઅછઈઅ, ને ભટકાઈઅછઈઅ. ૧૨ ને હમે પોતાના હાતોથી મેહેનત કરીઅછઈઅ; વખોડેલા છતાં, હમે ખરકત આપીઅછઈઅ; મતાવેલા છતાં, હમે સહીઅછઈઅ. ૧૩ નીંદા પામીને હમે વીનંતી કરીઅછઈઅ; દુનીઆના મેલ, તથા મધલાના કમડા સરખા આજ લગી હમે થઈઆ છઈઅ. ૧૪ તમને રામવાવા સાહે આ વાતો હું લખ્તો નથી, પણ જેમ મારાં પીઆરાં ફરજોને તેમ તમને નશીહત કહંછઈ. ૧૫ કારણુ કે અગર તમને ખરીસતમાં દરા હજાર ઉસતાદ હોઅ, તોપણ તમને ઘણા બાપ નથી; કેમકે ઇંજીલને આસરે ખરીસત હસુમાં મેં તમને જનમાવીઆ છે. ૧૬ અર્ચ્ય સાહે હું તમારી અરજ કહંછઈ કે, તમે મારી પછવાડે ચાલનારા થાઅ. ૧૭ અર્ચ્ય સાહે તીઆથી જે મારો પીઆરો દીકરો, તથા ખોદાવંદમાં વફાદાર છે, તેને મેં તમારી પાસે મોકલીઆ છે, ને મારી રીતો જે ખરીસતમાં છે, ને હરેક મંડલીમાં હું શીખ્યું છઈ, તે તમને ઈઆદ કરાવશે. ૧૮ ને કેટલાઅર્ચ્ય કુલાઅછ, અર્ચ્ય સમજીને કે જાણુ હું તમારી પાસે આવનાર નથી. ૧૯ પણ ખોદાવંદની મરજી હશે તો હું તમારી પાસે

જલદી આવરા, ને જેઓ કુલાહઆ તેઓની વાતોનો નહીં, પણ કુદરતને દરીઆકત કરરા. ૨૦ કેમકે જાદાની પાદશાહત વાતથી નથી, પણ કુદરતથી છે. ૨૧ તમે શું ચાહો છેઓ ? હું લાકડી લઈને આવું, કે પીઆરથી તથા નરમાઈના રહથી ?

બાબ પાંચમો.

ધણુઓથી રાંભલાઓએ કે, તમારામાં હરામકારો થાઓ, ને ઓવી હરામકારો કે, ગેરકોમીઓ તેનું નામ પણ લેતા નથી, હઆ કે કોઈ પોતાના બાપની બધીઓને લે. ૨ ને તમે કુલાઓ છેઓ, ને તે કરતાં રોક નથી કરતા કે, જોણે ઓ કામ કીધું, તે તમારામાંથી કહડાઓ. ૩ હું તો બદનથી ગેરહાજર છઈં, પણ રહથી હાજર છઈં, ને હાજર થઓલા મુઆફક જોણે ઓ કામ કીધું તેનો ધનસાફ મેં કીધો છે; ૪ કે તમે તથા મારો રહ, આપણા જાદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત સાથે ઓકલા થઈને, આપણા જાદાવંદ ઈસુ ખરીસતનાં નામથી ઓવા રાખસને બદનનાં દુખને સાફ રોતાને સૌપો કે, ૫ જાદાવંદ ઈસુને દાહોડે તેનો રહ તારણ પામે. ૬ તમારું કપર કરવું શાફ નથી. શું તમે નથી જાણતા કે થોડું ખમીર આખા લોંદાને ખમીરી કરેછે ? ૭ ઓ સાફ જેમ તમે બેખમીર છેઓ, તેમ પોતે નવા લોંદો બનવા સાફ જુનાં ખમીરને કાહાડી નાંજો; કેમકે ખરીસત, જે આપણું પાસખા, તે આપણે સાફ કુરબાન થઈઓ. ૮ વાસતે જુનાં ખમીરથી નહીં, ને બદી તથા ખરાઈના ખમીરથી નહીં, બલકે સફાઈ તથા સચાઈની બેખમીરી રોટલી સાથે આપણે ઓ પરવ પાલીઓ.

૯ મેં તમને પતરમાં લખીઈ છે કે તમે હરામકારોની સોહાયત ન કરો. ૧૦ લોકોન ઓમ નહીં કે ખીલકુલ દુનીઆના હરામકારો, કે લોખીઓ, કે જાલમા, કે બ્રતપરસતોની સોહાયત ન કરો; કેમકે ઓમ હોઓ તારે તો તમને દુનીઆમાંથી નીકલવાની જરૂર પડે. ૧૧ પણ હવે મેં તમને ઓ લખીઈ છે કે જે કોઈ ભાઈ કેહેવાઓ, ને તે જે હરામકાર, હઆ લોખી, હઆ બ્રતપરસત, હઆ નીંદા કરનાર, હઆ દરબાજ, હઆ જુલમી હોઓ, તો ઓવાની સોહાયત ન કરવી, ને તેની સાથે ખાવું પણ નહીં. ૧૨ કેમકે આહારનાઓનો ધનસાફ હરાવવાનું મારે શું કામ છે ? માંહેતાઓનો ધનસાફ તમે હરાવો છેઓ કે નહીં ? ૧૩ આહારનાઓનો ધનસાફ જાદા હરાવેછે; વાસતે તમે તે ખરા રાખસને તમારામાંથી આહાર કાહોડો.

આખ છઠો.

તમારામાં શું કોઈ એવું હિમન રાખે છે કે, બીજાની સાથે કંઈ મામલા હતાં, પવીતરોનો પાસે નહીં, પણ બેદીનીએ પાસે ફેસલો કરાવવાને જાગ્યે? ૨ શું તમે નથી જાણતા કે પવીતરો દુનીઆનો ઇનસાફ દરાવશે? ને જો દુનીઆનો ઇનસાફ તમથી કરાગ્યે, તો શું નાહાના મામલાએનો ઇનસાફ દરાવવાને તમે લાગ્યે નથી? ૩ શું તમે નથી જાણતા કે આપણે ફરિશતાએનો ઇનસાફ કરશું? તો આ જીંદગીના મામલાએનો કેમ નહીં? ૪ વાસતે જો તમને આ જીંદગીના મામલા હોય, તો મંડલીમાં જોએ હલકા ગણાય છે તે એવાને તે પર બેસાડો. ૫ હું તમને શરમાવવા સારું કહું છું: શું તમારામાં એવા એક પણ અકલમંદ નથી કે જે પોતાના ભાઈએ વચે ઇનસાફ કરે? ૬ પણ ભાઈભાઈ પર જોએ બેઠાના છે તે એવાની આગલ ફરીઆદી કરે છે. ૭ વાસતે એ તમારામાં મોટી ખોડ છે કે, તમે એક બીજા ઉપર ફરીઆદી માંડો છો; એ કરતાં તમે જીલમ કેમ સેહેતા નથી? ને ગુકસાન કેમ નથી કબુલ કરતા? ૮ પણ તમે જીલમ કરો છો, તથા છેતરો છો. ને તે પણ ભાઈએને. ૯ શું તમે નથી જાણતા કે નારાસતો ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી? તમે ફરેશ ના ખાગ્યો, હરામકારો, તથા જુતપરસતો, તથા જનાકારો, તથા આગેશો, તથા લોડીયાજો; ૧૦ તથા ચોરો, તથા લોભીએ. તથા દારૂખાજો, તથા નીંદા કરનારાએ, તથા જીલમીએ, ખોદાની પાદશાહતનો વારસો પામનાર નથી. ૧૧ ને તમારામાંના કેટલાએક એવા હતા; પણ ખોદાવંદ ઇસુનાં નામે, તથા આપણા ખોદાના રહેથી તમે ધોવાઈએ છો, તથા પાક થઈએ છો, તથા રામત ફરીઆદો છો.

૧૨ બધી સીજ મને રવા છે, પણ બધી ફાગ્મદેમંદ નથી; બધી સીજ મને રવા છે, પણ હું કોઈ સીજના એવનીઅરમાં નહીં આવરા. ૧૩ એરાક પેટને સારું, ને પેટ એરાકને સારું છે, પણ ખોદા એને તથા તેને પણ નેસત કરશે: બદત હરામકારીને સારું નથી, પણ ખોદાવંદને સારું, ને ખોદાવંદ બદતને સારું છે. ૧૪ ને ખોદાએ ખોદાવંદને ઉઠાડીએ; ને પોતાની કુદરતે આપણને પણ ઉઠાડશે. ૧૫ તમારાં બદતો ખરીસતનાં અંગ છે, એ શું તમે જાણતા નથી? તો શું હું ખરીસતનાં અંગ લઈને કસબાણનાં અંગ કરું? એમ ન થાય. ૧૬ શું તમે જાણતા નથી કે, જે કોઈ કસબાણ સાથે જોડાય છે તે એક તન છે:

કેમકે તે કહેછે કે, “તે બેહુ ઝમક તન થશે.” ૧૭ પણ આદાવંદ સાથે જે જોડાઝમિછે તે ઝમક રહ છે. ૧૮ હરામકારીથી નાહાસો; જે જે ગુનાહ આદમી કરેછે તે બદન બાહાર છે; પણ જના જે કરેછે, તે પોતાનાં બદનનો ગુનાહગાર થાઝમિછે. ૧૯ શું તમે જાણતા નથી કે તમારામાં જે પાક રહ છે, જે તમને આદાથી અપાઈઝમિ છે, તેનું મંદીર તમારું બદન છે, ને તમે પોતાના નથી? ૨૦ કેમકે તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઝમિ છેઝમિ; વાસતે તમારાં બદન તથા તમારા રહ, જે આદાના છે, તેઝમિથી આદાની બુજરગી કરો.

બાબ સાતમો.

જે વાતો તમે મને લખી તે બાબત : મરદ ઝીરતને ન અડકે, તો બેહતર.” ૨ લેકીન હરામકારી ન થાઝમિ, વાસતે હરેક મરદને પોતાની બધઝમિર હોઝમિ, ને હરેક ઝીરતને પોતાનો વર હોઝમિ. ૩ વર બધઝમિરના વાજબી હક અદા કરે, ને તેજ પરમાણે બધઝમિર પણ પોતાના વરના. ૪ બધઝમિરને પોતાનાં બદનનો ઝમિઅતીઆર નથી, પણ વરને છે; ને તે પરમાણે વરને પણ પોતાનાં બદનનો ઝમિઅતીઆર નથી, પણ બધઝમિરને છે. ૫ તમે ઝમક બીજાથી જુદાં ના રહો, પણ થોડી સુદત પોતાની રાજીબુશીથી અપવાસ કરવા તથા દુઆ માંગવા સાર થાઝમિ; ને પાછાં ઝમકાં આણો, કે તમારી બેપહ-રેજીથી રોતાન તમારી ઈમતેહાન ન કરે. ૬ પણ આ હું સલાહની રીતે કહુંછઈ, હુકમની રીતે નહીં. ૭ કેમકે હું આહુંછઈ કે જેવા હું છઈ, તેવાં બધાં માણુસ થાઝમિ; પણ હરેકને આદાથી પોત પોતાની બઅરોસ છે; ઝમકને ઝમક રીતની, ને બીજાને બીજી રીતની.

૮ પણ કુંવારાઝમિને તથા વીધવાઝમિને હું કહુંછઈ કે, જે તેઝમિ મારા જેવાં રહે, તો તેઝમિને સારું છે. ૯ લેકીન જે તેઝમિ પહેરેજ રહી નથી શકતાં, તો તેઝમિ પરણે, કેમકે બલવા કરતાં પરણવું બેહતર છે. ૧૦ ને પરણેલાંઝમિને હું હુકમ કરુંછઈ, લેકીન હું નહીં, પણ આદાવંદ કહેછે કે, બધઝમિર વરથી જુદી ન થાઝમિ; ૧૧ પણ જે તે જુદી થાઝમિ, તો પરણીઆ વીના રહે, ઈઆ વરની સાથે પાંછી મલી જાઝમિ; ને વર પણ બધઝમિરને ન સુકી દે. ૧૨ પણ બાકીનાઝમિને આદાવંદ નહીં, હું કહુંછઈ કે, જે કોઈ બાઈની બધઝમિર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને સુકી ન દે. ૧૩ ને જે બધઈરનો વર બેઈમાન છે, ને તે તેની સાથે રહેવાને રાજી છે, તો તે તેને ન સુકે.

૧૪ કેમકે બેઠમાન વર પોતાની બધજ્મિરને લીધે પાક કરાજ્મિછે, ને બેઠમાન બધજ્મિર પણ વરને લીધે પાક કરાજ્મિછે; નહીં તો તમારાં ફરજંદો નાપાક થતે; પણ હવે તેજ્મા પાક છે. ૧૫ પણ જો બેઠમાન જીદો થાજ્મિ, તો જીદો થાજ્મિ; કોઈ ભાઈ કે બેહેન જ્મિવી બાબતમાં બંધાજ્મિલાં નથી; પણ જોદાજ્મિ આપણને સહલાને સારૂ તેડીઆ છે. ૧૬ કેમકે, અજ્મિ બધજ્મિર, તું પોતાના વરને બચાવરો કે નહીં, જ્મિ શું તું જાણેછે? ઇઆ, અજ્મિ મરદ, તું પોતાની બધજ્મિરને બચાવરો કે નહીં, જ્મિ શું તું જાણેછે? ૧૭ પણ જેમ હરેકને જોદાજ્મિ વેહેંચી આપીજી છે, ને હરેકને જેમ જોદાવંદે તેડીઆ છે, તેમ તે ચાલે; ને સઘલી મંડલીજ્મામાં હું જ્મિમ ફરાવુંછજી. ૧૮ જો કોઈ સુંનતી છતાં તેડાજ્મિલો છે, તો તે બેસુંનત ન થાજ્મિ; જો કોઈ બેસુંનત તેડાજ્મિલો છે, તો તે સુંનતી ન થાજ્મિ. ૧૯ સુંનત કંઈ નથી, ને બેસુંનત કંઈ નથી; મગર જોદાના હુકમ પાલવા તેજ. ૨૦ હરેક જે હાલતમાં તેડાઈજ્મા, તેમાંજ તે રહે. ૨૧ તું ગોલામ છતાં શું તેડાઈજ્મા છે? તો તેનો અંદરો ન કર; પણ જો તું આજ્મિદ થઈ શકતો હોજ્મિ, તો તેમ કર. ૨૨ કેમકે ગોલામ છતાં જોદાવંદથી જે તેડાઈજ્મા છે, તે જોદાવંદનો આજ્મિદ થજ્મિલો છે; ને જ્મિમજ જે આજ્મિદ છતાં તેડાઈજ્મા છે, તે ખરીસતનો ગોલામ છે. ૨૩ તમે કીમતથી વેચાતા લેવાઈઆ છે જ્મા; આદમીના ગોલામ ના બનો. ૨૪ અજ્મિ ભાઈજ્મા, હરેક જે હાલતમાં તેડાઈજ્મા છે, તેમાં જોદાની સાથે તે રહે.

૨૫ હવે કુંવારીજ્મા બાબત જોદાવંદનો કોઈ હુકમ મારી પાસે નથી; લેકીન જેમ દીઆનતદાર થવાને જોદાવંદથી રહમ પામીજ્મા, તેમ હું સહલા આપું-છજી. ૨૬ તો હું જ્મિમ ધારુંછજી કે, હાલની તકલીફીને લીધે જ્મિ બેહતર છે, ઇઆને જેવા છે તેવા રહેવું બાણસને બેહતર છે. ૨૭ તું શું બધજ્મિરને બંધાજ્મિલો છે? તો છુટ્ટો ના શોધ; તું શું બધજ્મિરથી છુટ્ટો છે? તો બધજ્મિર ના શોધ. ૨૮ લેકીન જો તું પરણેછે, તો પાપ નથી કરતો; ને જો કુંવારી પરણેછે, તો તે પાપ નથી કરતી; લેકીન જ્મિવાંજ્મા બદનમાં તકલીફ પામરો. પણ હું તમને વધારે કેહેતો નથી. ૨૯ ને અજ્મિ ભાઈજ્મા, હું જ્મિ કહુંછજી કે વખત ટુંકો છે; વાસતે જ્મિમ થવું જોઈજ્મિ કે, જેજ્માને બધજ્મિર છે, તેજ્માને જાણે નથી; ૩૦ ને જેજ્મા રેડેછે, તેજ્મા જાણે રડતા નથી; ને જેજ્મા ખુશી કરેછે, તેજ્મા જાણે ખુશી કરતા નથી; ને જેજ્મા ખરીદ કરેછે, તેજ્મા જાણે કંઈ રાખતા નથી; ૩૧ ને દુનીઆને વાપરનારા, જ્મિવા કે જાણે તેની સાથે

કામ નથી પાડતા; કેમકે દુનીઆનો તમારો ગુજરતો જાગ્યો છે. ૩૨ પણ હું ચાહુંછી કે તમે એમંદેશા રહો. જે પરણેલો નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે આદાવંદને તે કેમ રાજી કરે; ૩૩ પણ જે પરણેલો છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાની બધઝિરને કેમ રાજી કરે. ૩૪ બધઝિર તથા કુંવારીમાં પણ ફરક છે; જે પરણેલી નથી તે આદાવંદના અંદેશામાં રહેછે, કે પોતાનાં બદન તથા રૂઢમાં તે પાક થાય્મિ; પણ જે પરણેલી છે તે દુનીઆના અંદેશામાં રહેછે કે પોતાના વરને કેમ રાજી કરે. ૩૫ પણ તમારા કુઝિદાને સારૂં ય્મિ હું કહુંછી, તમ પર કુદિ નાંખવા સારૂં નહીં; બલકે જે લાગ્યું છે તે સારૂં, કે તમે આદાવંદની બંદગીમાં ખીનગબરાટ મરાગુલ રહો. ૩૬ પણ જો કોઈ સમજે કે તે પોતાની કુંવારી બાબત એમુનાસીબ કરેછે, જો તેનો વખત થીતીય્મા છે, ને ય્મિમ જરૂર છે, તો તે જે ચાહે તે કરે, તે પાપ નથી કરતો, તેય્મા પરણે. ૩૭ પણ જે કોઈ પોતાને અગત ન છતાં દીલમાં મજબુત રહે, ને પોતાની મરજી પર ય્મિખતીઆર રાખેછે, ને પોતાની કુંવારીને સાચવે, ય્મિમ પોતાનાં દીલમાં ઠરાવેછે, તે બેહતર કરેછે. ૩૮ ય્મિ સારૂં જે તેને પરણાવેછે, તે સારૂં કરેછે; પણ જે પરણાવતો નથી, તે બેહતર કરેછે. ૩૯ બધઝિર જાંહાં સુધી પોતાનો વર જીવેછે, તાંહાં સુધી રારીઅતથી બાંધેલી છે; પણ જો તેનો વર ગુજરીય્મા હોય્મિ, તો જેની સાથે તે ચાહે તેની સાથે લગન કરવાને તે મુખતીઆર છે; લેકીન આદાવંદમાં. ૪૦ પણ જો તે ય્મિમજ રહે, તો મારા વીચાર પરમાણે તે વધતી સુખી થશે; ને હું જાણુંછી કે આદાનો રૂઢ મારામાં છે.

બાબ આઠમો.

હવે મુરતીય્માનાં અરપણ બાબત: આપણે જાણીય્મિ છઠ્ઠીય્મિ કે આપણુ સરવને ગનીઆન છે. ૨ ગનીઆન કુલાવેછે, પણ પીઆર સુધારેછે. ને જો કોઈ વીચારેછે કે પોતે કંઈ જાણેછે, તો જેમ જાણવું જોઈય્મિ તેમ હજી સુધી તે કંઈ જાણતો નથી. ૩ પણ જો કોઈ આદા પર પીઆર કરેછે, તો તેથી તે જાણાય્મિ. ૪ તો હવે મુરતીય્માનાં અરપણ ખાવા બાબત: આપણે જાણીય્મિ છઠ્ઠીય્મિ કે મુરતીય્મા દુનીઆમાં કંઈ નથી, ને કે ય્મિક વીના ખીજો કોઈ આદા નથી. ૫ કેમકે અગર આસમાનમાં તથા જમીન પર કેહેવાય્મિલા આદા છે, (જેમ ઘણા આદા તથા ઘણા આદાવંદો છે.)

૬ તોપણ આપણને ય્મિક ખાદા બાપ છે, જેનાથી સમ્મલાં છે, ને આપણે તેને સાર; ને ય્મિક ખાદાવંદ ઇસુ ખરીસત છે, તેનાથી સમ્મલાં થઈયાં, ને આપણે તેનાથી છઈ ય્મ. ૭ લેકાન સહુને ય્મે ગનીઆન નથી, પણ હમણા સુધી દેટલાય્મિક મુરતીના ભાવથી મુરતીનાં અરપણ જેવું ખાગ્યેછે; ને તે ય્મોનાં દીલ કમજોર છતાં મલીન થાય્મેછે. ૮ પણ ય્મોરક આપણને ખાદા પાસે પોહ્યાડતો નથી, કેમકે જો ખાઈય્મિ તો આપણી કંઈ જારતી નથી થતી, ને જો ન ખાઈય્મિ તો ઘટતા નથી. ૯ પણ ખબરદાર રહો કે તમારો ય્મે ય્મખ-તીઆર કમજોરોને ઠોકરનું કારણ ન થાય્મિ. ૧૦ કેમકે અગર તું સમજ રાખ-નારને મુરતીનાં મંદીરમાં ખાતો કોઈ જીવ્યે, તો જેનું દીલ કમજોર છે તે મુરતી ય્મોનાં અરપણ ખાવાને શું હીમત નહીં ધરશે? ૧૧ ને તારો કમજોર ભાઈ, જેને સાર ખરીસત મરણ પામીય્મો, તે શું તારી સમજને લીધે હલાક થાય્મિ? ૧૨ ને જો તમે ભાઈ ય્મોને ઉલટું પાપ કરોછે ય્મો, ને તે ય્મોનાં કમજોર દીલને ઘાયલ કરોછે ય્મો, તારે તમે ખરીસતને ઉલટું પાપ કરોછે ય્મો. ૧૩ વાસતે જો ય્મોરક મારાં ભાઈને ઠોકર ખવડાવે, તો હું કદી ગોરા નહીં ખાઈ, કે રખે હું મારા ભાઈને ઠોકર ખવડાવું.

બાબ નવમો.

શું હું રસુલ નથી? શું હું આજ્ઞાદ નથી? શું મેં આપણા ખાદાવંદ ઇસુ ખરીસતને દોઢા નથી? શું ખાદાવંદમાં તમે મારું કામ નથી? ૨ અગર હું ખીજ ય્મોને સાર રસુલ નથી, તોપણ તમારે સાર તો ય્મોરક છર્જી; કેમકે મારી રસાલતની મોહોર ખાદાવંદમાં તમે છે ય્મો. ૩ જે ય્મો મારી તપાસ કરેછે, તે ય્મોને મારો જવાબ ય્મે છે; ૪ કે શું હમને ખાવાનો તથા પીવાનો ય્મખ-તીઆર નથી? ૫ શું જેવો ખીજ રસુલોને તથા ખાદાવંદના ભાઈ ય્મોને તથા કેફને તેવો મને પણ બેહન કે બઈય્મરને સાથે લઈ ફરવાને ય્મખતીઆર નથી? ૬ ઇઆ શું ફકત મને તથા બારનબાને ય્મખતીઆર નથી કે મેહેનત ન કરીય્મે? ૭ પોતાના ખરચથી લડાઈમાં ઢોણ જાય્મે છે? દરાખવાડી રોપીને તેનું ફલ ઢોણ નથી ખાતો? ઇઆ યોલાંને પાલીને યોલાંનું દુધ ઢોણ નથી પીતો? ૮ શું હું ય્મે વાતો ફકત ય્મે સાર કહુંછર્જી કે ય્મે ઇનસાની રવાજ છે? શું શરીઅત પણ ય્મમ નથી દેહેતી? ૯ કેમકે મુસાની શરીઅતમાં ય્મમ લખીજી છે કે, “દાણા ખુંદનાર બલદને મોહોડે જાલી ન બાંધ.” શું બલદને

સાર જાદા ચીંતા કરેછે? ૧૦ ઈઆ હમારે સાર ખાસતે ઈમ કહેછે? હમારે સાર ખેરાક તે લખીજી છે, ઈ સાર કે જે હોલ ખેડેછે તે ઉમેદથી ખેડે, ને ઉમેદથી જે ખુદલેછે તે પોતાની ઉમેદનું ફલ પામે. ૧૧ જો હમે તમારે સાર રહાની ચીજો વાવી છે, તો હમે તમારી જીસમાની ચીજો કાપી ઈ ઈ શું ધણું છે? ૧૨ જો બાબઆ તમારા ઈ ઈખતીઆરના ભાગીઆ છે, તો શું હમે જીઆદા નથી? લેકીન હમે ઈ ઈખતીઆર વાપરીઆ નથી; પણ ખરીસતની ઈજીલને કંઈ અટકાવ ન પાડીએ, વાસતે હમે બધું સહીએ-છીએ. ૧૩ શું તમે જાણતા નથી કે, જેઆ મંદીરનો કરોઆર કરેછે, તેઆ મંદીરનું આએછે; ને જેઆ કુરઆનધા પાસે હાજર રહેછે, તેઆ કુરઆન-ધાના ભાગીઆ છે. ૧૪ તેમ જેઆ ઈજીલ શંભલાવનારા છે, તેઆ ઈજી-લથી જીવે, ઈમ જાદાવંદે ઠરાવીજી છે. ૧૫ પણ ઈઆમાંના કંઈ હું અમલમાં નથી લાવીઆ, ને મને ઈવું મલે, ઈ સાર મેં આ વાતો લખી નથી; કેમકે કોઈ મારો કુખર વીઆરથ કરે, તે કરતાં મારે મરવું બેહતર છે. ૧૬ કેમકે જો હું ઈજીલ જાહેર કરુંછી, તોપણ મને કુખર કરવાનું કારણ નથી; કારણ કે મને જરૂરાત લાગેછે; ને અગર હું ઈજીલ જાહેર કરતો નથી, તો મને અફસોસ છે. ૧૭ કેમકે ઈ જો હું ખુશીયા કરું, તો મને ફલ મલે-છે, પણ જો નાખુશીયા, તો કારભાર મને સોંપેલા છે. ૧૮ તો મને શું ફલ મલેછે? ઈજ કે, જરે ઈજીલની મુનાદી હું કરું, તારે ખરીસતની ઈજીલ મફત ઠરાવું, ઈવી કે ઈજીલમાં મારો ઈખતીઆર ગેરવાજબી રીતે ન વાપરું. ૧૯ કેમકે સધલાથી આજદ છતાં મેં પોતાને સહુનો ગોલામ ઠરાવીઆ કે ધણા-આને મેલવી લેજી. ૨૦ ઇહુદીઆને મેલવવા સાર ઇહુદીઆમાં ઇહુદીના જેવા હું થઈઆ; શરીઆતવાલાઆમાં શરીઆતવાલા જેવા થઈઆ, કે શરીઆતવા-લાઆને હું મેલવી લેજી. ૨૧ બીનશરીઆતવાલાઆમાં બીનશરીઆતવાલાઆ જેવા થઈઆ કે બીનશરીઆતવાલાઆને હું મેલવી લેજી, (તોપણ જાદાની આગલ બીનશરીઆત નહીં હતો, બલકે ખરીસતની શરીઆતને તાબે હતો.) ૨૨ કમજોરેમાં હું કમજોરના જેવા થઈઆ કે કમજોરને મેલવી લેજી; સરવને તારવા સાર સરવની સાથે હું સરવ થઈઆ. ૨૩ ને ઈ હું ઈજીલને સાર કરુંછી, કે હું તમારી સાથે તેમાં શરીક થાજી. - ૨૪ શું તમે ઈ જાણતા નથી કે, અખાડમાં જે દોડેછે, તે સધલા દોડેછે ખરા, પણ ઈકનેજ ધનામ મલે-છે? તારે તમે ઈવા દોડા કે જીતો. ૨૫ ને હરેક કુસતીગર બધી ચીજોની

પહેરજ રાખેછે; તો જે તાજ ફાની છે તેને સાર તેઝા ઝિમ કરેછે, પણ આપ-
ણે જે તાજ ગેરફાની છે તેને સાર. ૨૬ ઝિ સાર હું ઝિમ દોડુંછર્ગે, પણ
રાકથી નહીં; હું કુસતી રમુછર્ગે, પણ પવનને મારનારના જેવા નહીં; ૨૭ પણ
હું મારાં બદનને દબાવું છર્ગે, ને તાખે રાખુંછર્ગે; રખે બીજા ઝિને મુનાદી કરીને
હું પોતે નાકબુલ થાઈ.

બાબ દશમો.

અઝે ભાઈઝા, હું નથી આહાતો કે તમે ઝિથી અજાણીઆ રહે
કે, આપણા બધા બાપદાદાઝા વાદલતણે હતા, ને તેઝા બધા દરીઆમાં
થઈને પાર પડીઆ; ૨ ને બધા મુસાને સાર વાદલમાં તથા દરીઆમાં
બાપતીસમા પામીઆ. ૩ ને સઘલાઝિ ઝિકજ રહાની ખોરાક ખાધો;
૪ ને સઘલાઝિ ઝિકજ રહાની પાણી પીધું; કારણ કે તેઝાઝિ સાથે ચાલનાર
રહાનો બડકનું પીધું; ને તે બડક ખરીસત હતો. ૫ પણ તેઝામાંના ઘણા-
ઝા સાથે ખાદા રાજી નહીં હતો; કેમકે તેઝા રાનમાં મારીઆ ગઈઆ.
૬ ઝિ વાતો આપણે સાર નમુના થઈઆ, કે જેમ તેઝાઝિ ખુરી ચીજોનો
લોભ કીધો, તેમ આપણે ન કરીઝિ. ૭ ને તેઝામાંના કેટલાઝિકે ખુતપરસતી
કીધી, તેમ તમે ના કરો; જેવું લખેલુંછે કે, “ઝિ લોક ખાવા પીવા ખેહા,
ને રમવા ઉઠીઆ.” ૮ આપણે હરામકારી પણ ન કરીઝિ, જેમ તેઝામાંના
કેટલાઝિકે કીધી, ને ઝિક દાહાડામાં તેવીરા હજાર પડીઆ. ૯ ને જેમ
તેઝામાંના કેટલાઝિકે ખરીસતની ઇમિતેહાન કીધી, ને સાપોથી હલાક થઈ-
આ, તેમ આપણે ઇમિતેહાન ન કરીઝિ. ૧૦ ને જેમ તેઝામાંના કેટલાઝિકે
કચકચ કીધી, ને હલાક કરનારથી હલાક થઈઆ; તેમ તમે કચકચ ન કરો.
૧૧ ને ઝિ મઘલાં નમુના થવા સાર તેઝાને થઈઆં; આપણે જેઝા ઉપર
દુનીઆનો આખરી જમાનો આવીઝા છે તેઝાની નશીહતને સાર ઝિ લખેલું
છે. ૧૨ ઝિ સાર જે પોતાને કાઝિમ સમજેછે, તે ન પડે, વાસતે ખબર-
દાર રહે. ૧૩ ઇનિસાનની ઇમિતેહાન થાઝિછે તેથી જુદી તમારી થઈ નથી;
ને ખાદા ભરોસા લાઝિક છે, તમારી તાકાતથી જુઆદા ઇમિતેહાનમાં તે તમને
પડવા નહીંદેરો; બલકે ઇમિતેહાનની સાથે નીકલી જવાનો રસતો પણ તે ફરા-
વરો, કે તમે સહી રાકો. ૧૪ વાસતે, અઝિ વીઆરાઝા, તમે ખુતપરસતીથી
નાહાસો. ૧૫ જેમ દાનાવાને તેમ હું તમને કહુંછર્ગે; મારી વાતોનો વીચાર

કરો. ૧૬ બરકતનું પીઆલું જે ઉપર આપણે બરકત માંગીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં લોહીની સોહોબત નથી? જે રોટલી આપણે ભાંજીએ છઈએ, તે શું ખરીસતનાં બદનની સોહોબત નથી? ૧૭ કેમકે આપણે બહુ છતાં એક રોટલી તથા એક બદન છઈએ; કારણ કે આપણે સઘલા તે એકજ રોટલીમાં શરીક છઈએ. ૧૮ જીસમ પરમાણે જે ઇસરાએલ છે, તેને જીવ્યા; જેઓ કુરઆની ખાનારા છે, તેઓ શું કુરઆનવાના શરીક નથી? ૧૯ હું શું કહું છઈ? એમ કે મુરતી કંઈ છે? હા આ મુરતીઓનું અરપણું કંઈ છે? ૨૦ પણ એમ કહું છઈ કે, ગેરકામીઓ જે કુરઆની કરે છે તે આદાને વાસતે નહીં, પણ રોતાનને વાસતે કરે છે; ને તમે રોતાનની સોહોબત રાખો, એ હું નથી આહતો. ૨૧ આદાવંદનું પીઆલું, તથા રોતાનનું પીઆલું તમે પી નથી શકતા; તમે આદાવંદની મેજના તથા રોતાનની મેજના શરીક થઈ નથી શકતા. ૨૨ શું આપણે આદાવંદને ચીડતીએ? શું આપણે તેના કરતાં જોરાવર છઈએ? ૨૩ બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી ફાએમંદ નથી; બધી ચીજો મને રવા છે, પણ બધી સુધારતી નથી. ૨૪ કોઈ પોતાનુંજ ન રોધો, બલકે હરેક ખીજનું પણ. ૨૫ જે કંઈ બજારમાં વેચાએ છે, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં ખાઓ. ૨૬ કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું આદાવંદનું છે. ૨૭ અગર બેઠમાનોમાંથી કોઈ તમને ઇજન કરે, ને તમે જવા આહો, તો જે કંઈ તમારી આગલ મુકાએ, તે બુધીને લીધે કંઈ સવાલ ન કરતાં ખાઓ. ૨૮ પણ જે કોઈ તમને ફેલે ફે, એ મુરતીઓનું અરપણું છે, તો જો તે બતાવીજી તેને સાફ, તથા બુધીને લીધે, તમે તે ન ખાઓ; કેમકે જમીન તથા તેનું ભરપુરપણું આદાવંદનું છે. ૨૯ બુધી હું કહું છઈ ખરો, પણ તે તારી નહીં, ખીજની; કેમકે ખીજની બુધી મારી આબદગીનો કેમ ધનિસાફ કરે? ૩૦ ને અગર હું ફજલથી ભાગ પામીએ છઈ, તો જે સાફ હું શુકર કરું છઈ, તે સાફ હું કેમ બદનામ થાઈ છઈ? ૩૧ વાસતે જે તમે ખાઓ છો, હા પીઓ છો, હા ખીજનું કંઈ કરો છો, તો આદાની બુજરગીને સાફ તે બધું કરો. ૩૨ તમે ઇહુદીઓને, ફેહેલનોઓને, કે આદાની મંડલીને ઠાકરનું કારણ ન થાઓ. ૩૩ જેમ હું પણ બધાઓને રાજી કરીને પોતાનો ફાએમંદો નહીં, પણ ઘણાઓનો રોધું છઈ, કે તેઓ તારણ પામે.

આખ અગીઆરમો.

જેમ હું ખરીસતની તેમ તમે મારી પાછલ ચાલનારા થાઓ. ૨ ને અચ્ચે બાઈઓ, તમે બધી બાબતોમાં મને ઈઆદ કરોછે ઓ, ને જે કાનુનો મેં તમને આપીઆ, તે તમે પાલોછે ઓ, વાસતે હું તમારી તારીફ કરુંછીં. ૩ પણ હું તમને જણાવા ચાહુંછીં કે હરેક મરદનું શીર ખરીસત છે, ને ઓરતનું શીર મરદ છે, ને ખરીસતનું શીર ઓદા છે. ૪ જે મરદ દુઆ માંગતાં કે નબુઅત કરતાં પોતાનું માથું ઢાંકેછે, તે પોતાનાં માથાંનો બેહોરમતી કરેછે. ૫ પણ હરેક ઓરત જે ઉઘાડે માથે દુઆ માંગેછે, કે નબુઅત કરેછે, તે પોતાનાં માથાંની બેહોરમતી કરેછે; કેમકે ઓ તથા મુંડાઈ જવું બરાબર છે. ૬ કેમકે અગર ઓરત પડેદા ન નાંખે, તો તે મુંડાઈ જાય; પણ જે કતરાઈ જવા કે મુંડાઈ જવાથી ઓરતને લાજ લાગેછે, તો તે પડેદા નાંખે. ૭ મરદને પોતાનું માથું ઢાંકવું લાગ્યેક નથી; કેમકે તે ઓદાની પરતીમા તથા બુજરગી છે, લેકીન મરદની બુજરગી ઓરત છે. ૮ કેમકે મરદ ઓરતથી નથી થઈ ઓ, પણ ઓરત મરદથી. ૯ ને મરદ ઓરતને સાર પેદા નથી થઈ ઓ, પણ ઓરત મરદને સાર. ૧૦ વાસતે ફીરેશતાઓના સબબથી ઓરતે પોતાનાં માથાં ઉપર ઓપતીઆર રાખેલા જોઈઓ. ૧૧ મગર ઓદાવંદમાં મરદ ઓરત વીના નથી, ને ઓરત મરદ વીના નથી. ૧૨ કેમકે જેમ ઓરત મરદથી, તેમ મરદ પણ ઓરતથી છે; પણ બધું ઓદાથી છે. ૧૩ તમે પોતે મુનસફી કરો, ઓરતે પડેદા નાંખીઆ વીના દુઆ માંગવી ઓ શું શોભેછે? ૧૪ શું તબીઅતથી તમને નથો માલુમ પડતું કે અગર મરદ લાંબા બાલ રાખે તો તે તેની બેહોરમતી છે? ૧૫ પણ અગર ઓરતને લાંબા બાલ હોય, તો તે તેની બુજરગી છે; કેમકે બાલ પડદાને સાર તેને આપેલા છે. ૧૬ લેકીન જે કોઈ તકરારી હોય, તો હમારી તથા ઓદાની મંડલીઓની ઓ રીત નથી. ૧૭ અને હવે જે હું તમને કહુંછીં, તેમાં હું તમને વખાણુતો નથી, કે તમે બલાઈને સાર નહીં, પણ ખુરાઈને સાર ઓકલા થાઓછો ઓ. ૧૮ અવલ તો ઓ કે, જોરે તમે મંડલીમાં ઓકલા આવીઓ, તોરે તમારામાં કુટો છે, ઓમ હું શાંબલુંછીં, ને હું ઓ થોડું ઓક માનુંછીં. ૧૯ કેમકે જે પરંદ કરેલા છે, તેઓ તમારામાં પરગટ થાઓ, માટે તમારામાં તડ થવા જોઈઓ. ૨૦ તો તમે ઓદાવંદનું ખાણુ ખાવાને ઓકલા મલતા નથી. ૨૧ કેમકે

આવામાં હરેક પોતાનું આનું પેહેલું આગ્યે, ને એક બુખીઓ ને બીજો મ-
સત થાગ્યે. ૨૨ શું તમને આવા તથા પીવાને ઘરો નથી? ઇચ્છા શું તમે ઓ-
દાની મંડલીને ધીકારોછો, ને મોહોતાજેને શરમીંદા કરોછો? હવે હું તમને
શું કહું? શું હું તમને એમાં વખાણું? હું વખાણુ તો નથી. ૨૩ કેમકે જે વાત
મેં તમને સોંપી, તે હું ઓદાવંદથી પામીઓ, કે જે રોતે ઓદાવંદ ઇસુ પકડાઈ
ગઈઓ તેમાં તેણે રોટલી લીધી; ૨૪ ને શુકર કરીને ભાંજી, ને કહીજી,
તમે લેઓ, આઓ, એ માંડ બદન છે, જે તમારે સારે ભંજનછે, મારી
ઇચ્છાદગારીને સાર એ કરો. ૨૫ તેમજ જમીઆ બાદ તેણે પીઆણું પણ
લઈને કહીજી, આ પીઆણું મારાં લોહીથી નવો બંદોબસત છે, જેટલી વાર
તમે એ પીઓછો, તેટલી વાર મારી ઇચ્છાદગારીને સાર કરો. ૨૬ કેમકે
જેટલી વાર તમે એ રોટલી આગ્યોછો, ને એ પીઆણું પીઓછો, તેટલી વાર
ઓદાવંદના આવાવા સુધી તમે તેનું મરણુ દેખાડોછો. ૨૭એ
વાસતે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે એ રોટલી ખારો, તથા ઓદાવંદનું પીઆણું
પીરો, તે ઓદાવંદનાં બદન તથા લોહીનો ગુનેહગાર થશે. ૨૮પણુ હરેક
પોતાની તપાસ કરે, ને પછી રોટલીમાંથી આગ્યે, ને પીઆણામાંથી પીએ.
૨૯ કેમકે જે કોઈ નાલાગ્યેક રીતે આગ્યે ને પીએ, તે ઓદાવંદનાં બદન-
નો ભેદ ન જાણીને પોતા પરનો દંડ આગ્યે પીએ. ૩૦એ સબબથી
તમારામાંના ઘણાએક કમજોર તથા બીમાર છે, ને ઘણા ઊંઘી ગઈઓ છે.
૩૧ કેમકે જે આપણે પોતાને તપાસીએ, તો આપણો દંડ નહીં થશે.
૩૨ પણુ આપણો ઇનસાફ થાગ્યે, તારે ઓદાવંદથી આપણી સજા થાગ્યે, કે
દુનીઆની સાથે આપણો દંડ ન થાગ્યે. ૩૩ વાસતે, અમે મારા ભાઈઓ,
તમે આવાને જારે એકઠા આવો, તારે એક બીજની સહ જુઓ. ૩૪ ને જે
કોઈ બુખીઓ થાગ્યે, તો તે ઘરમાં આગ્યે, કે તમે દંડને સાર એકઠા ન
આવો; ને જે બાકીનાં, તે હું આવશ તારે દરસત કરશા.

બાબ બારમો.

હવે, અમે ભાઈઓ, રહાની બખરોસો બાબત તમે જાણીઆ રહો,
એ હું નથી ચાહતો. ૨ તમે જાણોછો કે તમે ગેરકામી હતા, ને મુરતી-
ઓની ગમ જેમ ચલવાઈઆ તેમ ચાલતા હતા. ૩ વાસતે હું તમને જાણાઉં-
છી કે, ઓદાના રહથી બોલતાં ઇસુને કોઈ લાનતી કેહેતો નથી; ને પાક રહ

વીતા ધસુને આદાવંદ દોઈ કહી નથી શકતો. ૪ હવે અખરોસો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ રહ એકજ. ૫ ને ખીદમતો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદાવંદ એકજ. ૬ ને તાસીરો તરેહ તરેહ જાતની છે, પણ આદા એકજ છે, તે સરવમાં સરવ કરાવે છે. ૭ પણ રહની જાહેરી હરેકને ક્ષમિદાને સાર આપેલી છે. ૮ કેમકે એકને રહથી હીકમતની વાત મલેછે, ને ખીજને તેજ રહથી એલમની વાત, ને ખીજને તેજ રહથી ધમાન, ૯ ને ખીજને તેજ રહથી સમા કરવાની અખરોસો; ૧૦ ને ખીજને માલેજ કરવાની કુદરત, ને ખીજને નખુઅત, ને ખીજને રહેની પીછાન, ને ખીજને તરેહ તરેહની જુખાનો, ને ખીજને જુખાનોનો તરજુમો. ૧૧ પણ એ બધાં તે એકજ રહ કરેછે, ને હરેકને પોતાની મરજી પરમાણે વેહેંચી આપેછે.

૧૨ કેમકે જેમ બદન એક છે, ને તેને ઘણાં અંગ છે, ને તે એક બદનનાં બધાં અંગ બહુ છતાં, એક બદન છે; તેમ ખરીસત પણ છે. ૧૩ કેમકે આપણે ઇહીદી, કે હેલેની, કે ગુલામ, કે આજાદ, સરવ એકજ રહથી એક બદનમાં આપતીસમા પામીઆ; ને સરવ એક રહથી પીવાએલા છઠ્ઠાએ. ૧૪ કારણ કે બદન એક અંગ નથી, પણ ઘણાં છે. ૧૫ જો પગ કેહે કે હું હાત નથી, વાસતે હું બદનનો નથી, તો તેથી તે શું બદનનો નથી? ૧૬ ને જો કાન કેહે કે હું આંખ નથી, વાસતે હું બદનનો નથી, તો તેથી તે શું બદનનો નથી? ૧૭ જો આખું બદન આંખ હોતે, તો શાંભલવું કાંહાં હોતે? આખું બદન શાંભલવું હોતે, તો સુંઘવું કાંહાં હોતે? ૧૮ પણ આદાએ અંગોમાંના હરેકને જેમ આહીજી તેમ બદનમાં સુકીજી છે. ૧૯ ને અગર તે સરવ એકજ અંગ હોતે, તો બદન કાંહાં હોતે? ૨૦ તો હવે અંગ ઘણાં છે ખરાં, પણ બદન એક. ૨૧ આંખથી હાતને કેહેવાતું નથી કે, મને તારી જરૂર નથી; ઈઆ માથાંથી પગોને નથી કેહેવાતું કે, મને તમારી જરૂર નથી. ૨૨ બલકે બદનનાં જે અંગ બહુ કમજોર દેખાએછે, તેએની જરૂર છે. ૨૩ ને બદનનાં જે અંગ બેઠજતી આપણને દેખાએછે, તેએને આપણે જીઆદા ઈજત આપીએ છઠ્ઠાએ; ને એમ આપણા બેઝલ અંગો વધતાં ખુશસુરત થાએછે. ૨૪ પણ જે ખુશસુરત તેએ માહિતાજ નથી, પણ જેને ખુટતું હતું તેને આદાએ જીઆદા ઈજત આપીને બદન જોડીજી છે; ૨૫ કે બદનમાં કુટ ન પડે, પણ અંગો એક ખીજની ચીંતા રાખે. ૨૬ ને જો એક અંગને દુખ લાગે, તો બધાં અંગ તેની સાથે દુખ પામે; જો એક અંગ ઈજત

પામે, તો બધાં અંગ તેની સાથે ખુશી પામે. ૨૭ તમે ખરીસતનું બદન છે આ, ને જીદાં જીદાં અંગો છે આ.

૨૮ અને મંડલીમાં ખોદાએ ફેટલાએકને ડરાવી આ છે, પેહેલા રસુલાને, ખીજ નખી આને, તીજ ઉસતાદોને, તે બાદ માજેજ આ, પછી સમા કરવાની અખરોસો, મદદગારો, હકુમતો, તરેહ તરેહની જીબાનો. ૨૯ શું બધા રસુલા છે? શું બધા નખી છે? શું બધા ઉસતાદ છે? શું બધા માજેજ બળવનાર છે? ૩૦ શું બધાને સમા કરવાની અખરોસો છે? શું બધા તરેહ તરેહની જીબાનો બોલે છે? શું બધા તરજીમા કરે છે? ૩૧ તો શારામાંની શારી અખરોસો આહો; તોપણ એ કરતાં બેહતર રાહ હું તમને દેખાડું છું.

બાબ તેરમો.

અગર આદમી આ તથા શરિરાતા આની જીબાનો હું બોલું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો થનથનાતાં પીતલ તથા ઝનઝનાતી ઝાંજના જેવે હું છું. ૨ ને અગર હું નમ્રુઅત ફરું, ને બધા ભેદો તથા બધા એલમ જાણું, ને અગર મને બધો ઇમાન છે, એવો કે પાહોડો ખસેડું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો હું કંઈ નથી. ૩ ને અગર કંગાલોને પાલવા સાફ હું મારી બધી દોલત આપું, ને અગર મારું બદન બલવા સાફ હું આપું, તોપણ જો મારામાં મોહોબત નથી, તો મને કંઈ ફાએદો નથી. ૪ મોહોબત બરદાસત કરે છે, મેહરબાન છે; મોહોબત એદખાઈ નથી કરતી, મોહોબત વડાઈ નથી કરતી, ફુલતી નથી. ૫ નાલાએક રીતે ચાલતી નથી, પોતાનું જ શોધતી નથી, ગુસાદાર નથી, બદગુમાન નથી. ૬ નારાસતીમાં ખુશ નથી, પણ સાચાઈમાં ખુશ છે. ૭ બધાં સેહે છે, બધાં માને છે, બધાંની ઉમેદ રાખે છે, બધાં ખમે છે. ૮ મોહોબત કદી ખુટતી નથી; અગર નમ્રુઅતો છે, તો તે આ મેકુફ થશે; અગર જીબાનો છે, તો તે આ બંધ પડશે; અગર એલમ છે, તો તે ફના થશે; ૯ કેમકે આપણે અધુરું જાણીએ છીએ, ને અધુરી નમ્રુઅત કરીએ છીએ. ૧૦ પણ જે કમાલ છે તે જરે આવશે, તારે જે અધુરું છે તે દેફે થશે. ૧૧ હું છોકરો હતો, તારે છોકરાના જેવું બોલતો હતો, છોકરાના જેવું સમજતો હતો, છોકરાના જેવું ચીચારતો હતો; પણ જરે હું મરદ થઈએ, તારે મેં છોકરાપણું મુકી દીધું. ૧૨ કેમકે હમણા આપણે આરસીને આરારે અંધક જોઈએ છીએ, પણ તારે રખર; હમણા હું અધુરું જાણું છું, પણ તારે

જેમ હું જાણામ્મિલા છર્જી, તેમ હું જાણુશ. ૧૩ તો હવે ઇમાન, ઉમેદ, તથા મોહોબત, એ તરણ રહેછે; પણ એ આમાં મોહોબત સહુથી મોહોટી છે.

બાબ અઉદમો.

મોહોબતની પાછલ ચાલો, ને રહાની બખરોસો ચાલો, પણ અસુસન એ કે તમે નખુઅત કરો. ૨ કેમકે બેગાની જુઆન જે બોલેછે, તે આદમી-આની સાથે નહીં, પણ ખોદાની સાથે બોલેછે, કારણ કે કોઈ સમજવું નથી; પણ રહથી તે બેદો બોલેછે. ૩ પણ નખુઅત જે કરેછે, તે સુધારવાને તથા નરીહતને તથા દીલાસાને સાર આદમી આને કરેછે. ૪ બેગાની જુઆનથી જે બોલેછે, તે પોતાને સુધારેછે; પણ નખુઅત જે કરેછે, તે મંડલીને સુધારેછે. ૫ હું ચાહુંછર્જી કે તમે જુઆનો બોલો, પણ આસ એ ચાહુંછર્જી કે તમે નખુઅત કરો; કેમકે જુઆનો બોલનાર જે મંડલીના સુધારા સાર તરજુમો ન કરે, તો તે કરતાં નખુઅત કરનાર મોહોટો છે. ૬ ને અએ ભાઈ આ, અગર જુઆનો બોલતો હું તમારી પાસે આવું, ને જે ઇલહામથી, કે અલમથી, કે નખુઅતથી, કે તાલીમથી ન બોલું, તો તમને શું કાએ દોષ થશે? ૭ એમજ નીરજીવ સીજો, વાંસલી ઇઆ તંખુરો, જેથી અવાજ થાયછે, તે આના અવાજમાં તફાવત પાડતા નથી, તો વાંસલીથી ઇઆ તંખુરાથી શું વજાએ છે, તે શી તરેહ જાણો? ૮ ને અગર રણ સીંગડું પણ સાફ અવાજ ન કાઢે તો લડાઈને સાર કોણ તદખાર થશે? ૯ એપરમાણે તમે પણ જે જુઆનથી સાફ વાત નથી કાઢાડતા, તો બોલેલી વાત કેમ સમજાએ? તારે તમે પવન સાથે બોલનારા હરો. ૧૦ દુનીઆમાં કદાચ તરેહ તરેહના અવાજો હરો, તો પણ તે આમાંના કોઈ માએની વીનાનો નથી. ૧૧ વાસતે જે અવાજની માએની હું સમજતો નથી, તો બોલનારની આગલ હું બડબડી આ હરો, ને બોલનાર પણ મારી આગલ બડબડી આ હરો. ૧૨ એમ જરે તમે રહાની બખરોસોના આરજુ છે આ, તારે તે આથી મંડલીનો સુધાર થાય એવું બહુ ચાહો. ૧૩ એ સાર બેગાની જુઆનથી જે બોલેછે, તે દુઆ માગે કે માએની તે કરી શકે. ૧૪ કેમકે જે બેગાની જુઆનમાં હું દુઆ માગું, તો મારો રહ દુઆ માગેછે, પણ મારી સમજ નીરાફ છે. ૧૫ તારે શું કરવું? હું રહથી દુઆ માગશ, ને સમજથી પણ દુઆ માગશ; હું રહથી ગાવશ, ને સમજથી પણ ગાવશ. ૧૬ નહીં તો જરે તું રહથી શુકર કરેછે, તારે જે વગર

ભણેલાની જગીઆમાં બેસેછે, તે તારી શુકરચુબરીમાં આમીન કેમ કરશે? કારણ કે તું શું કહેછે એ તે સમજતો નથી. ૧૭ કેમકે તુંતો શારીરક શુકર કરેછે ખરો, પણ બીજાને સુધારતો નથી. ૧૮ હું આદાના શુકર કંઈછે કે, તમે બધાથી જીઆદા જીઆનો હું બોલુંછું. ૧૯ તોપણ મંડલીમાં બેગાની જીઆનના દરા હજાર બોલો બોલવા કરતાં હું મારી સમજથી બીજાઓને શીખવવા સારૂ પાંચ બોલો બોલું, એ મને જીઆદા પસંદ છે. ૨૦ અમે ભાઈઓ, તમે સમજમાં બાલકો ન રહો, પણ બધામાં બાલકો થાઓ; ને સમજમાં જવાન થાઓ. ૨૧ તોરતમાં એમ લખીજો છે કે, “હું આલોકને બીજી જીઆનોથી, તથા બીજા હોડોથી કેહેવરા, તોપણ તેઓ મારું નહીં શાંભલશે, એમ આદાવંદ કહેછે.” ૨૨ એ સારૂ બીજી જીઆનો નીશાની તરીકે ઇમાનદારોને નહીં, પણ બેઈમાનોને સારૂ છે; પણ નમ્રઅત બેઈમાનોને સારૂ નહીં, પણ ઇમાનદારોને સારૂ છે. ૨૩ વાસતે જો આખી મંડલી એકઠી થઈ, ને સઘલા બીજી જીઆનોથી બોલેછે, ને વગર શીખેલા ઇઆ બેઈમાનો અંદર આવે, તો શું તેઓ એમ નહીં કેહેશે કે, તમે દીવાના છેઓ? ૨૪ પણ અગર સઘલા નમ્રઅત કરે, ને બેઈમાન કે વગર શીખેલા ડોઈ અંદર આવે, તો સરવથી તે નશીહત પામેછે, સઘલાથી તે પરખાએછે. ૨૫ ને એમ તેનાં દીલના ભેદ જાહેર થાએછે, ને તારે તે જીવો પડીને આદાનો સજ્જો કરશે; ને કેહેશે કે આદા બેરાક તમારી વચેછે.

૨૬ તો અમે ભાઈઓ, એ શું છે? તમે એકઠા આવો તારે તમારામાંના હરેકની સાથે જામુર, કે તાલીમ, કે જીઆન, કે ઇલિહામ, કે માએની છે: સઘલાં સુધારવા સારૂ કરો. ૨૭ ને જો ડોઈ બેગાની જીઆનથી બોલેછે, તો બંબે ઇઆ ધણુંતો તરણ તરણ બોલે, ને તે વારાફરતી થાએ, ને એક તરજીએ કરે. ૨૮ પણ જો તરજીએ કરનાર નહીં હોએ, તો મંડલીમાં તે ચુપ રહે, ને પોતાની સાથે, તથા આદાની સાથે તે બોલે. ૨૯ નખીઓ બે ઇઆ તરણ બોલે, ને બીજા તજવીજ કરે. ૩૦ પણ જો બેહોલાઓમાંના ડોઈને કંઈ પરગટ થઈજી, તો પેહેલાએ ચુપ રહેવું. ૩૧ કેમકે તમે સઘલા એક પછી એક નમ્રઅત કરી રાંધો છેઓ, કે સઘલા શીખે, તથા સઘલા દીલાસો પાને. ૩૨ ને નખીઓના રહ નખીઓને તાબેછે. ૩૩ કેમકે આદા ગડબડનો આદા નથી, પણ સલાહનો, જેમ પવીતરોની સઘલી મંડલીઓમાં છે.

૩૪ મંડલીઓમાં તમારી ઝોરતો ચુપ રહે, કેમકે બોલવાની તેઓને રજા

નથી; પણ જેમ શરીરમાં કહેછે તેમ તે આંખોમાં તાબે રહેલું જોઈએ. ૩૫ ને તે આંખો જે કંઈ શીખવા માટે, તો ઘરમાં પોત પોતાના વરોને પુછે, કારણ કે મંડલીમાં આંખોમાં જોલણું શરમની વાત છે.

૩૬ શું જોવાનો કલમ તમારાથી નીકળી આંખો? ઇઆ શું તે ફક્ત તમ સુધી પોહાં આંખો છે? ૩૭ અગર કોઈ પોતા બાબત આંખો સમજે કે તે નથી ઇઆ રહાની છે, તો તેણે આંખો કરવા કે જે વાતો હું લખું છું તે જોવા વંદના હુકમો છે. ૩૮ અગર કોઈ અજાણી આંખો છે, તો તે અજાણી આંખો રહે. ૩૯ વાસતે ભાઈ આંખો, નબુઆત કરવાની આજ્ઞા રાખો, ને બીજી જુઓને જોલવાને મને ના કરો. ૪૦ સઘલાં લાખેક રીતે તથા અનુકરમે થાએ.

બાબ પંદરમો.

આંખો ભાઈ આંખો, જે હંજલ મેં તમને પરગટ કીધી, જે તમે કબુલ કીધો, ને જેમાં તમે કાએમ રહે છે આંખો; ૨ ને જેથી જો જે વાતો મેં તમને પરગટ કીધી છે તે તમે ઇઆદ રાખો છે આંખો, ને ખાલી ઇમાન નથી કીધો, તો તમે તારણ પણ પામો છે આંખો. ૩ કેમકે જે હું પામી આંખો, તે મેં તમને પરથમ સોંપી જો કે, કીતાબો પરમાણે ખરીસત આપણાં પાપને સાર મરણ પામી આંખો, ૪ ને દરાઈ આંખો, ને કીતાબો પરમાણે તોજે દાહોડે તે પાછો ઉઠી આંખો. ૫ ને કેફાને, તે બાદ ખરોને તે દેખાઈ આંખો. ૬ પછી પાંચરો કરતાં વધતા ભાઈ આંખોને તે આંખો દેખાઈ આંખો, તે આંખોમાંના ઘણા હજી સુધી માજુદ છે; પણ કેટલા આંખો જોઈ ગઈ આંખો છે. ૭ પછી ઇઆકુબને, તે બાદ બધા રસુલાને તે દેખાઈ આંખો. ૮ ને સહુથી છેલાં જેમ અકાલી જનમેલાને તેમ મને પણ તે દેખાઈ આંખો. ૯ કેમકે રસુલામાં હું નાહાનો છું, ને રસુલ કેહેવાવા લાખેક નથી, કારણ કે જોવાની મંડલીને મેં સતાવી. ૧૦ પણ હું જે છું, તે જોવાના ફજલથી છું, ને તેનો ફજલ જે મારાપર થઈ આંખો, તે બેફાં આંખો નથી થઈ આંખો, પણ તે આંખો સઘલા કરતાં મેં જુઆદા મેહેનત કીધી; મેં તો નહીં, પણ જોવાનો ફજલ જે મારી સાથે તેણે. ૧૧ વાસતે હું ઇઆ તે આંખો, આંખો હમે મુનાદી કરી આંખો, ને આંખો તમે આંખો કાદ કીધો છે. ૧૨ હવે ખરીસત મુઆલા આંખોમાંથી ઉઠી આંખો છે, આંખો જો મુનાદી થાએ, તો તમારામાંના કેટલા આંખો કેમ કેહેછે કે કીઆમત નથી? ૧૩ અગર મુઆલા આંખોની કીઆમત નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠી આંખો નથી. ૧૪ ને જો ખરીસત નથી ઉઠી આંખો,

તો હમારી મુનાદી વીચરથ છે, ને તમારો ઝિતકાદ પણ વીચરથ છે. ૧૫
 ઝને હમે ખોદાના જુઠા સાખશી ફરીઝ્મે છઠઝ્મે; કેમકે ખોદા બાબત હમે
 ઝિવેલી ગહવાઈ પુરી કે, તેણે ખરીસતને ઉઠાડીઝ્મા છે; પણ જો મુઝ્મેલાં
 ઉઠતાં નથી, તો તેણે તેને ઉઠાડીઝ્મા નથી. ૧૬ કેમકે જો મુઝ્મેલાં ઉઠતાં
 નથી, તો ખરીસત પણ ઉઠીઝ્મા નથી. ૧૭ ને જો ખરીસત ઉઠીઝ્મા
 નથી, તો તમારો ઝિતકાદ ખેફાઝ્મેદા છે; હજીસુધી તમે તમારાં પાપમાં
 છોઝ્મા. ૧૮ ને ખરીસતમાં જોઝ્મા ગંધી ગઈઝ્મા છે, તેઝ્મા પણ નાશ
 પામીઝ્મા. ૧૯ અગર હમે ફકત ઝા જીંદગીમાં ખરીસતપર ઉમેદ
 રાખીઝ્મે છઠઝ્મે, તો બધા લોટો કરતાં હમે કમબખત છઠઝ્મે. ૨૦ પણ
 હવે ખરીસત મુઝ્મેલાંઝ્મામાંથી ઉઠીઝ્મા છે, ને ગંધી ગઝ્મેલાંઝ્મામાંનું
 પેહેલું ફલ થઈઝ્મા છે. ૨૧ કેમકે આદમીથી માત આવીજી, તો આદમીથી
 મુઝ્મેલાંઝ્માની કીઆમત પણ થાઝ્મે છે. ૨૨ કેમકે જેમ આદમમાં સરવ
 મરેછે, તેમ ખરીસતમાં સરવ જીવતાં થશે. ૨૩ લેકીન હરેક પોત પોતાના
 વારામાં: ખરીસત પેહેલું ફલ, તાર પછી તેના આવવા પર જે ખરીસતના
 છે તેઝ્મા. ૨૪ ઝિ બાદ આખરત, જરે ખોદાને ધઝ્માને બાપને પાદશાહત
 તે સોંપશે, ને જરે બધી હકુમત તથા બધો ઝિખતીઆર તથા કુદરત તે
 તોડશે. ૨૫ કેમકે જાંહાંસુધી કુલે દુશમનોને તે પોતાના પગતલે નહીં નાંખે;
 તાંહાંસુધી જરૂર છે કે તે પાદશાહી કરે. ૨૬ છેલ્લો દુશમન જે નાશ પામશે
 તે માત છે. ૨૭ કેમકે તેણે સઘલાં તેના પગ તલે મુકીઝ્મા છે; પણ જરે
 તે ફેહેછે કે, સઘલાં તેના તાબેમાં કીધાં છે, તારે જાહેર છેકે જેણે સઘલાં તેને
 તાબે કીધાં, તે જુદો છે. ૨૮ ને જરે સઘલાં તેના તાબામાં આવશે, તારે
 બેયો પોતે પણ તેને તાબે થશે, જેણે સઘલાં તેના તાબામાં કીધાં, ઝિ
 સારૂ કે બાપ સરવમાં સરવ થાઝ્મે. ૨૯ નહીં તો જો મુઝ્મેલાં મુતલક
 ઉઠનાં નથી, તો મુઝ્મેલાંઝ્માને સારૂ જોઝ્મા બાપતીસમા પામીઝ્મા છે,
 તેઝ્મા શું કરશે? ૩૦ મુઝ્મેલાંઝ્માને સારૂ શા વાસતે તેઝ્મા બાપતીસમા
 પામે? ૩૧ ને હમે હર ઘડી ધાસતીમાં કેમ છઠઝ્મે? ખરીસત ઈસુ જે
 આપણો ખોદાવંદ તેનાથી તમા બાબત મને જે ખુશી થાઝ્મેછે, તેના
 મને કસમ કે હું દરરોજ મરુંછજી. ૩૨ અગર આદમીની તરેહ ઝિફે-
 સસમાં હું જાનવરોની સાથે લડીઝ્મા, તો મને શું ફાઝ્મેદો જો મુઝ્મેલાં
 ઉઠતાં નથી તો? ૩૩ બસ આપણે ખાઈઝ્મે પીઝ્મે, કેમકે કાલે મરી

જમ્યું. ફરેબ ના ખાખો, ખુરી સોહબતો શાંરી આદતોને ખીગોડે. ૩૪ રાસતી કરવાને તમે જાગો, ને ગુનાહ ના કરો; કેમકે કેટલાંકને જાદાની પીછાન નથી; તમને રામ લગાડવા સારું એ કહુંછી.

૩૫ પણ કોઈ કેહેરો કે મુખેલાં કેમ ઉઠે, ને કેવાં બદનથી તેઓ આવે? ૩૬ અમે એવકુકું, જે તું વાવે, તે જો મરતું નથી, તો તે જીવડાતું નથી. ૩૭ ને જે તું વાવે, તે જો બદન થશે, તે તું વાવતો નથી, પણ ફક્ત દાણા વાવે, કદાચ ઘણું, ધમ્મા ખીજા કંઈ. ૩૮ ને જાદા પોતાની મરજી પરમાણે તેને બદન આપે. ને હરેક ખીને તેનું બદન તે આપે. ૩૯ બધાં બદન એક તરેહનાં બદન નથી, પણ આદમીઓનું બદન જીવું, ને જનવરોનું બદન જીવું, ને માછલીઓનું જીવું, ને પરંદાઓનું જીવું છે. ૪૦ ને આસમાની બદનો પણ છે, તથા આક્રી પણ છે; પણ આસમાની-ઓની જલાલ જીવી, ને આક્રીઓનો જલાલ જીવી છે. ૪૧ આક્રીઓની જલાલ જીવી, ને માહતાઓની જલાલ જીવી, ને સીતારાઓની જલાલ જીવી છે, કેમકે સીતારો સીતારાથી જલાલની ખાખત ફરક રાખે. ૪૨ ને મુખેલાંઓની કીઆમત એજ તરેહ થશે: કુનામાં તે વવાયે, ગેર-કુનામાં તે ઉડાયે. ૪૩ બેહુરમતીમાં તે વવાયે, જલાલમાં ઉડાયે; કમજોરીમાં તે વવાયે, કુવતમાં ઉડાયે. ૪૪ હેવાની બદન વવાયે, રહાની બદન ઉડાયે; હેવાની બદન છે, ને રહાની બદન છે. ૪૫ ને એમ લખેલું છે કે, પેહેલું આદમી ધમ્માને આદમ જીવતો જન થઈઓ, છેલ્લો આદમ જીવાડનાર રહુ થઈઓ. ૪૬ લોકીન રહાની પેહેલો નહીં હતો, બલકે જીસમાની, પછી રહાની. ૪૭ પેહેલું આદમી જમી-નથી આક્રી છે; ખીજું આદમી આસમાનથી જાદાવંદ છે. ૪૮ જેવો આક્રી તેવો તેઓપણ જે આક્રી છે; ને જેવો આસમાની તેવો તેઓપણ જેઓ આસમાની છે. ૪૯ જેમ આક્રીની સુરત આપણે ધરી છે, તેમ આસમાનીની સુરત પણ ધરશું.

૫૦ અમે લાખીઓ, હવે હું એ કહુંછી કે, બદન તથા લોહી જાદાની પાદશાહીના વારસ થઈ નથી રાકતાં ને કાનો ગેરકાનીના વારસ નથી થતાં. ૫૧ જીવો, હું તમને એક ભેદ કહુંછી કે, આપણે સહુ જીવણું નહીં, પણ આપણે સઘલા બદલાઈ જમ્યું પર એક દમમાં, એક પલમાં, છેલ્લાં રણસીંગડાના વાગતાંમાં; કેમકે રણસીંગડું વાગશે, ને જે મુખેલાં તે ગેરકાની

ઉઠડારો, ને આપણે બદલાઈ જઈશું. ૫૩ કેમકે ક્રીસ્તીને ગેરક્રીસ્તી પેહેરવું, તથા મરનારને બેમરગી પેહેરવી જરૂર છે. ૫૪ ને જારે ઝ્મી ક્રીસ્તી ગેરક્રીસ્તીને, તથા ઝ્મી મરનાર બેમરગીને પેહેરશે, તારે આ લખેલી વાત પુરી થશે કે, ક્રીસ્તી માત્ર ગલાઈઈ છે. ૫૫ ઝ્મી માત્ર, તારો ડંખ કાંઈ છે? ઝ્મી કબર, તારી ક્રીસ્તી કાંઈ છે? ૫૬ માત્રનો ડંખ ગુનાહ છે, ને ગુનાહનું કુવત રીઝત છે; ૫૭ પણ ખોદાના શુકર હોજે જોણે આપણને આપણા ખોદાવંદ હસુ ખરીસતને વસીલ ક્રીસ્તી બખરી છે. ૫૮ વાસતે, ઝ્મી મારા બીઆરા બાઈઝ્મા, તમે કાઝ્મેમ તથા પાઝ્મેદાર રહો, ને ખોદાવંદનાં કામ હમેશાં જીઆદ કરો; ઝ્મી જાણીને કે તમારી મેહેનત ખોદાવંદનાં બેફાઝ્મેદા નથી.

આબ શોલમો.

૬ જે પરીતરોને સાફ ઉઘરાણા બાબતઃ જેમ ગલાતીની મંડલીઝ્મીને મેં હુકમ આપીઝ્મા, તેમ તમે પણ કરો. ૨ અઠવાડીઝ્માને પેહેલે દાહડે તમારામાંનો હરેક પોતાની આમદની પરમાણે ઝ્મિકું કરી રાખે, કે હું આણું તારે ઉઘરાણું કરવું નહીં પડે. ૩ ને હું આવશ, તારે જેઝ્મીને તમે પસંદ કરશો. તેઝ્મીને હું તમારી સખાવતનું ફલ ઇશ્લામમાં લઈ જવાને ખત આપીને મોકલશ. ૪ ને જો મારું પણ જવું મુનાસીબ હશે, તો તેઝ્મી મારી સાથે જશે. ૫ ને જારે હું મોકેદોનીમાંથી જવરા તારે તમારી પાસે આવશ, કેમકે મોકેદોનીમાં થઈને હું જનાર છઈ. ૬ ને કદાચ હું તમારી સાથે રેહવરા, ને સીઆલા કાહાડશ, કે જાંઈ કહીં હું જનાર છઈ, તાંઈ તમે મને પોહોંચાડો. ૭ કેમકે રસતે જતાંજ હમણા તમને જોવાની મારી મરજી નથી, પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે, જો ખોદાવંદ રહેવા દેશે તો હું કંઈક મુદત તમારી સાથે રેહવરા. ૮ પણ પેનતીકોસત સુધી હું ઝ્મેકેસસમાં રહીશ. ૯ કેમકે મોહોડું તથા ફલીત બારણું મારે સાફ ઉઘડાઈ છે, ને અઠકાવનારા ઘણા છે.

૧૦ અગર તીમોથી આવે, તો સંબાલો કે તે તમારી સાથે બેખાફ રહે; કેમકે તે મારી તરેહ ખોદાવંદનું કામ કરેછે. ૧૧ વાસતે કોઈ તેને ધીકારે નહીં, પણ તમે તેને હીઆં સલામત રવાના કરજો કે તે મારી પાસે આવે, કેમકે બાઈઝ્મા સુધાં તેના આવવાની રાહ હું જોઈ છઈ. ૧૨ હવે બાઈ અપોલો બાબત ઝ્મે કે, બાઈઝ્માની સાથે તમારી તરફ જવા સાફ મેં તેને બહુ ઝ્મેલતે-માસ કીધી, પણ હમણા જવાની તેની મરજી નથી, પણ જારે ફરસુદ પામશે તારે

તે આવશે. ૧૩ તમે ચોકી કરો, હમાનમાં કાચ્ચેમ થાઓ, મરદાંગી કરો, જોશવર થાઓ. ૧૪ તમારી બધી વાતો મોહોબતથી થાઓ.

૧૫ હવે અચ્ચે ભાઈઓ, તમે સતેક્કનનાં કુટુંબને જાણોછોઓ કે તેઓ આખાહનું પેહેલું ફલ છે, ને તેઓએ પરીતરોની સેવા કરવા સારૂ પોતાને તહઆર રાખીઆ છે. ૧૬ એવાઓના, ને જે હરેક હમારી મદદ કરેછે, ને મેહેનત કરેછે, તેઓના ફરમાનખરદાર તમે થાઓ, વાસતે હું તમને અરજ કરું છર્જી. ૧૭ વડી સતેક્કનના તથા ફરતુનાતના તથા અખાહકના આવવાથી હું ખુશ છર્જી. ૧૮ કેમકે જે તમારી ગમનું ઓછુંહતું, તે તેઓએ પુરું કીધું. કેમકે તેઓએ મારા તથા તમારા રહેને તારો કીધો, વાસતે એવાઓને કબુલ કરો. ૧૯ આશીઆની મંડલીઓ તમને સલામ કેહેછે; અકુલા તથા પરીસ-કીલા, તથા તેઓનાં ઘરમાં જે મંડલી છે તેઓ ઓદાવંદમાં તમને ઘણી સલામ કેહેછે. ૨૦ બધા ભાઈઓ તમને સલામ કેહેછે; તમે પાક ચુંબનથી એક ખીજને સલામ કરો. ૨૧ હું પાઉલ મારી સલામ પોતાને હાતે લખું છર્જી. ૨૨ જે ટ્રોઈઆપણા ઓદાવંદ હસુ ખરીસત પર પીઆર કરતો નથી, તો જરે ઓદાવંદ આવે, તારે તે લાનતી થાઓ. ૨૩ આપણા ઓદાવંદ હસુ ખરીસત-નો ફજલ તમારી સાથે થાઓ. ૨૪ ખરીસત હસુમાં તમો બધા સાથે મારો પીઆર થાઓ. આમીન.

કરીંથીએને પાઉલનું ખીજું પતર.

આખ પેહેલો.

કરીંથમાં ઓદાની મંડલીને, તથા તે સુધાં આખા આખાહમાં બધા પરીતરો છે તેઓને, ઓદાની મરજીથી ખરીસતનો રસુલ પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈલખેછે. ૨ ઓદા આપણા બાપથી, તથા ઓદાવંદ હસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૩ ઓદા જે આપણા ઓદાવંદ હસુ ખરીસતનો બાપ. ને રહમતોનો બાપ, તથા બધા દીલાસાઓનો ઓદા, તેની સીતાઓરા થાઓ. ૪ તે હમારી બધી મુસીબતોમાં હમને દીલાસો આપેછે કે, જે દીલાસાથી હમે પોતે ઓદાથી દીલાસો પામેલા છઈએ, તેથી મુસીબતમાં પડેલા હરેકને

હમે દીલાસો આપી રાખીએ. ૫ કેમકે જેમ ખરીસતનાં દુખ હમારી ઉપર વધતાં જાય છે, તેમ ખરીસતથી હમારો દીલાસો પણ વધુ થાય છે. ૬ ને અગર હમે દુખ પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે ; જે તમારાં દુખ હમે પણ સહીએ છઈએ તે સહેવાથી કામ્યદો થાય છે ; ને અગર હમે દીલાસો પામીએ છઈએ, તો તે તમારા દીલાસા તથા તારણને સાર છે. ૭ ને હમારી ઉમેદ તમા બાબત મજબુત છે, એ જાણતાં કે, જેમ દુખમાં તમે શરીરક થઈ ગયા છો, તેમ દીલાસામાં પણ થશો. ૮ કેમકે અમે ભાઈએ, હમે નથી આહતા કે જે મુસીબત હમારી ઉપર આશીઆમાં આવી તેથી તમે નાવાકેરૂં રહો, કે હમારી તાકાત કરતાં હમે બહુ દુખાઈ ગઈએ, હીઆં તક કે હમારી જીંદગી બાબત પણ હમે હાથ ધોઈએ. ૯ પણ હમને માતનો દંડ એ સાર થઈ ગયો કે હમે પોતા પર નહીં, પણ મુએલાંઆને ઉઠાવનાર ખોદા પર ભરોસો રાખીએ. ૧૦ તેણે એવાં મોહોટાં માતથી હમને છોડાવી આ છે, ને છોડાવે છે ; તેના પર હમે એવા ભરોસો રાખીએ છઈએ કે, હજી પણ તે છોડાવશે. ૧૧ તમે પણ દુઆ માગીઆથી હમારી મદદ કરો, કે જે નીઆમત ઘણાંઆના આશરાથી હમને મળી, તેને લીધે ઘણાંઆ હમારી તરફથી શુકર પણ કરે.

૧૨ કેમકે હમારો કુખર એ છે, કે હમારાં દીલ ગહવાઈ આપે છે, કે હમે ખોદાની સફાઈ તથા સાચાઈથી, જીસમાની હીકમતથી નહીં, પણ ખોદાના કુલ-લથી, દુનીઆમાં ને અસુસ તમારે દરમીઆન, વેહવાર કીધો છે. ૧૩ કેમકે જે વાતો તમે વાંચીએ, તથા માનોએ, તે શીવાએ હમે તમને બીજી વાતો લખતા નથી ; ને હમને ઉમેદ છે કે આખર સુધી તમે તે માનશો. ૧૪ જેવા તમે હમને થોડાક માની આ છે કે હમે તમારો કુખર છઈએ, જેમ ખોદાવંદ ઇસુના દાહાડામાં તમે હમારો પણ.

૧૫ અને એ ભરોસાથી મેં પેહેલાં તમારી પાસે આવવાને ઇરાવીર્જી, કે તમને જીઆદા કામ્યદો થાય. ૧૬ પછી તમારામાંથી મકેદોનીમાં જર્જી, તારપછી મકેદોનીથી તમારી પાસે પાછો આવું, ને તમથી ઇહુદામાં મોકલાઈ. ૧૭ તો શું મેં એ ઇરાવ હલકાપણથી કીધો હતો? ઇઆ જે ઇરાવ હું કરું તે શું જીસ-માની તોરપર કરું છર્જી કે હા હા, ને ના ના મારી વાતોમાં થાય? ૧૮ પણ ખોદા અરહક જાણે છે કે, હમારી વાત જે તમારી સાથે થઈ તે હા, ને ના, નહીં હતી. ૧૯ કેમકે ખોદાના ખેટા ઇસુ ખરીસતની વાત હમારાથી,

હઆને મારાથી, તથા સીલવાનથી, તથા તીમોથીથી, તમને જાહેર થઈ, તે હા, ને ના, નથી થઈ; પણ તેનામાં હા થઈ. ૨૦ કેમકે આદાના જોડલા વાચ્ચેદા છે તેટલા તેનામાં હા, તથા તેનામાં આમીન છે, કે હમારે આશરે આદાની જલાલ જાહેર થાચ્ચે. ૨૧ ને જે હમને તમારી સાથે અરીસતમાં કાચ્ચેમ કરેછે, ને જોણે હમને અભીરોક કીધા, તે આદા છે. ૨૨ ને તેણે હમારી ઉપર મોહોર કીધી છે, ને રહનું બેઆનું હમારાં દીલોમાં આવીજી છે. ૨૩ ને હું આદાને મારા જનનો ગવાહ કરીને કહુંછી કે, તમ પર રહમ કરવા સાથે હું હમણાસુધી કૃત્રીયમાં આવીઆ નહીં. ૨૪ હમે તમારા હમાન પર ધણીપણું કૃત્રીચ્ચે છઈચ્ચે ચ્ચેમ નહીં, પણ હમે તમારી ખુશીના મદદગાર છઈચ્ચે; કેમકે તમે હમાનથી કાચ્ચેમ રહો છેઆ.

બાબ બીજો.

અને મેં મારાં મનમાં ઠરાવીજી કે, હું કૃત્રીથી તમારી પાસે ગમગીન ન આણું. ૨ કેમકે જો હું તમને દલગીર કરું, તો જે મારાથી દલગીર કરાચ્ચેછે, તે વગર જે મને ખુશ કરેછે, તે કોણ છે? ૩ ને મેં ચ્ચે તમને ચ્ચે સાથે લખીજી છે કે, હું આવીઆ પર જેઆથી મને ખુશી થવી જોઈચ્ચે, તેઆથી મને દલગીરી ન થાચ્ચે; કેમકે તમે સરવ બાબત મને ચ્ચેવા ભરોસો છે કે, જે મારી ખુશી તે તમ સરવની પણ છે. ૪ કેમકે બહુ દુખથી, તંથા દીલની દલગીરીથી, મેં ઘણાં આંસુઆ પાડતાં તમને લખીજી છે; તમે દલગીર થાચ્ચે ચ્ચે સાથે નહીં, પણ તમપર જે મારી મોહોટી મોહોબત છે, તે તમે જાણો. ૫ અગર કોઈચ્ચે દલગીરી પેદા કીધી, તો તેણે મનેજ દલગીર કીધા નથી, પણ તમને પણ, કે હું તમ સંઘલા પર ભાર ન નાંખું. ૬ ચ્ચેવા રાખસ પર આ સજ જે ઘણાથી લવાઈતે બસ છે. ૭ વાસતે બેહતર ચ્ચે કે તમે તેને માફ કરો, ને દીલાસો આપો, કે તે ઘણા ગમથી ગલાઈ ન જાચ્ચે. ૮ ચ્ચે સાથે હું તમને અરજ કરુંછી કે તમે તેના પર મોહોબત સાબેત કરો. ૯ કેમકે તમે બધી વાતમાં ફરમાનબરદાર છિઆ કે નહીં, ચ્ચે બાબત તમારી અજમાયેશ કરવાને મેં આ લખીજી છે. ૧૦ જેને તમે માફ કરો છેઆ, તેને હું પણ માફ કરું છી; કેમકે જો મેં કોઈને કંઈ માફ કીધું, તો તેને તમારી આતરને સાથે અરીસતની સાંમા માફ કીધું. ૧૧ ચ્ચે સાથે કે રોતાન આપણને જીંતે નહીં, કેમકે તેની તદખીરોથી આપણે નાવાકેઈ નથી. ૧૨ વધી હું અરી-

સતની ઇંજીલને સાર તરોઆસમાં આવીએ, ૧૩ ને આદાવંદથી મારે સાર બારણું ઉઘડાઈ, તારે મારા ભાઈ તીતસને ન દીઠાથી મારા જીવને કંઈ આરામ નહીં થઈએ, ને તેએથી રૂપસત પામીને તાંહાંથી માફેદોનીમાં હું ગઈએ.

૧૪ હવે આદા જે હમેશા ખરીસતમાં હમને કૃતેહ આપેછે, એને પોતાના એલમની ખુશખોઈ હમારાથી હરેક જગીઆમાં જાહેર કરાવે છે, તેના શુકર હોજો. ૧૫ કેમકે હમે આદાની આગલ જેએ તારણ પામેછે તેએને સાર, તથા જેએ નારા પામેછે તેએને સાર, ખરીસતની ખુશખોઈ છઈએ. ૧૬ મરણને સાર હમે એએને માતની બો છઈએ ખરા; પણ જીંદગીને સાર તેએને જીંદગીની બો છઈએ; ને એ કામને સાર લાએક કોણ છે? ૧૭ કેમકે ઘણાએની માફક હમે આદાના કલામમાં બેલવણી કરતા નથી; પણ સાચાથી તથા આદાની તરફથી આદાની હજુર ખરીસતમાં હમે બોલીએ છઈએ.

બાબ તરીઓ.

શું હમે ફરી પોતાને વખાણવા માંડીએ છઈએ? ઇઆ સીફરશનાં પતર તમારી તરફ લાવવાને કે તમારી પાસેથી સીફરશનાં પતર લેવાને જેમ કેટલાએકને જોઈએછ, તેમ શું હમને જોઈએછ? ૨ હમારૂં પતર જે હમારાં દીલામાં લખેલું, તે તમે છેએ, સરવ માણસો તે જાણેછે તથા વાંચેછે. ૩ તમે ખરીસતનું જાહેર પતર છેએ, હમથી સેવેલું, સઘથી લખેલું નહીં, પથરની પાટીએ પર નહીં, પણ જીવતા આદાના રહથી દીલની પાટીએ જે ગોસતની છે તેએ પર લખેલું. ૪ ને એવો ભરોસો ખરીસતની મારફત હમે આદાપર રાખીએ છઈએ. ૫ પોતાથી હમે પોતાની મેલે કંઈ વીચારવાને લાએક નથી; પણ હમારી લાએકત આદાથી છે. ૬ જેણે હમને નવા બંદોખસતના લાએક આદમ કીધા છે; હરફના નહીં, બલકે રહના; કેમકે હરફ મારી નાંખેછે, પણ રહ જીવડેછે. ૭ ને માતની ખીદમત જે હરફેથી પથરોપર કોતરેલી, તે એવી જલાલની સાથે હતી કે બની ઇસરાએલ મુસાના ચેહેરાની જલાલ, જે ફના થનાર હતી, તેને લીધે તેના ચેહેરાપર નજર કરી શકતા નહીં હતા; ૮ તો તે કરતાં રહની ખીદમત જીઆદા જલાલની કેમ નહીં થશે? ૯ કેમકે જે દંડ કરનાર ખીદમતને જલાલ હતી, તો રાસતીની ખીદમતને કેટલી જીઆદા જલાલ છે? ૧૦ કેમકે જે જલાલી થઈ, તેને માહોટી જલાલને લીધે જલાલ નહીં

હતી. ૧૧ કેમકે જેનેસત થઈગિ તે જો જલાલી હતું, તો જે કામ્મિય રહેછે તે કેટલું જીઆદા જલાલી છે ? ૧૨ હમને એવી ઉમેદ થઈઆથી હમે ખુશી રીતે ખોલવાને ખીલીતા નથી. ૧૩ ને મુસાની મુઆફક કરતા નથી, જેણે પોતાના ચેહરાપર પરદો નાં ખીચ્ચો કે જે નેસત થનાર હતું તેની આખર ખની ઇસરાએલ જેઈ રાખીઆ નહીં. ૧૪ લેકાન તેએનાં દીલ આંધલાં કરાઈઆં, કેમકે જીનો બંદામસત વાંચવામાં તે પરદો આજ મુધી રહેલો છે, તે પરદો ખરીસતથી નેસત થાઈછે. ૧૫ પણ આજ મુધી જરે મુસાની કીતાબ વંચાઈછે, તારે તે પરદો તેએનાં દીલપર પડીચ્ચો રહેછે. ૧૬ લેકાન જરે તેએા આદાવંદની તરફ ફરો, તારે તે પરદો કહડારો. ૧૭ હવે આદાવંદ તે રહેછે ; ને જાંહાં આદાવંદનો રહેછે, તાંહાં આજદગી છે. ૧૮ પણ હમે બધા બેપરદા ચેહરાએ આરસીમાં આદાવંદની જલાલ જોતાં, તેજ સુરતમાં આદાવંદના રહેથી જલાલથી જલાલને સારે બદલાઈએ છઈએ.

ખાખ ચોથો.

વાસતે હમને આ ખીદમત છતાં હમને રહમ મલીઆથી હમે યાકી જતા નથી. ૨ બલકે હમે રામનાં ગુપત કામ મુકી દીધાંછે, હમે ચતુરાઈથી ચાલતા નથી, ને આદાની વાત બાખત કંઈ કપટ કરતા નથી ; બલકે બરહક કલામ જાહેર કરવાથી આદાની હજુર હરેક આદમીનાં દીલમાં પોતાને વખણાવીએ છઈએ. ૩ પણ જો હમારી ઇજલ ઢાંકેલી રહેછે, તો એએા નારા પામેછે તેએાથી ઢાંકેલી રહેછે. ૪ આ જાહાનના આદાએ એએા બેઈમાન છે તેએાનાં દીલ આંધલાંકીધાંછે કે ખરીસત જે આદાની સુરતછે તેની જલાલી ઇજલની શેરાની તેએાપર ચમકે નહીં. ૫ હમે પોતાને નહીં, પણ ખરીસત ઇસુ જે આદાવંદ તેને જાહેર કરીએ છઈએ ; ને હમે પોતે ઇસુને લીધે તમારા સેવક છઈએ. ૬ કેમકે આદા જેણે અંધારામાંથી શેરાની ચમકવાનો હુકમ કીધો, તેણે હમારાં દીલો શેરાન કીધાં, કે આદાની જલાલની ખીદાનનું ગુર ઇસુ ખરીસતના ચેહરાથી હમને આપે.

૭ પણ હમને આ ખજનો માઠીનાં વાસણોમાંછે, કે કુદરતની ખુબરગી આદાનીજ થાએ, હમારી નહીં. ૮ હમે હર તરફથી મુસીબતમાં છઈએ, પણ દયાએલા નથી ; હેરાન થઈએછઈએ, પણ નાઉમેદ નથી ; ૯ સતાવેલા છઈએ, પણ છોડી દીધેલા નથી ; નીચે પોડેલા છઈએ પણ નારા પામેલા નથી ; ૧૦ સદા

પોતાનાં બદનમાં ઇસુનું મરણ ઊંચકીએ છઠ્ઠીએ, કે ઇસુની શુંદગી પણ હમારાં બદનમાં જાહેર થાએ. ૧૧ કેમકે હમે જીવનારા ઇસુને લીધે માતને સદા સૌંપાઈએ છઠ્ઠીએ, કે ઇસુની શુંદગી પણ હમારાં મરનાર બદનમાં જાહેર થાએ. ૧૨ તારે હમારામાં માતની ને તમારામાં શુંદગીની અસર થાએ-છે. ૧૩ પણ હમને ઇમાનનો એજ રહ છે, જેમ લખેલું છે તેમ કે, “હું ઇમાન લાવીએ વાસતે બોલીએ;” હમે પણ ઇમાન લાવીએ, વાસતે બોલીએ છઠ્ઠીએ. ૧૪ હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે, જેણે ખાદાવંદ ઇસુને ઉઠાડી-એ, તે હમને પણ ઇસુની મારફત ઉઠાડશે; ને તમારી સાથે હાજર કરશે. ૧૫ કેમકે કુલે ચીજ તમારે સાર છે, કે ફજલ જે નીહાઅત થઈએ, તે ઘણાની શુકરચુબરીથી ખાદાની જલાલ ઘણી વધારે. ૧૬ વાસતે હમે ઉદાસ થતા નથી; બલકે જે હમારી જાહેરી ઇનિસાનીઅત નેસત થાએછે, તોપણ આતીની દરોજ નવી કરાએછે. ૧૭ કેમકે હમારી પલકમરની હલકી મુસીબત હમારે સાર નીહાઅત ને હમેશાની જલાલનો બાર ઊપજવેછે. ૧૮ જે ચીજો દેખાએછે તેઓ નહીં, પણ જે ચીજો દેખાતી નથી, તેઓને હમે જોઈએ છઠ્ઠીએ, કેમકે જે ચીજો દેખાએ છે, તે પલકમરની છે; પણ જે ચીજો દેખાતી નથી તે હમેશાંની છે.

બાબ પાંચમો.

કેમકે હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે જે હમારું જમીનપરનું માંડવા સરખું ધર તોડી નાંખાઈ; તો ખાદાનું બાંધેલું, હાતથી બનાવેલું નહીં, એવું હમેશાંનું ધર આસમાનમાં હમને છે. ૨ કેમકે હમે આમાં આહે મારીએ છઠ્ઠીએ; ને મોહોટી આરજી રાખીએ છ કે હમારાં આસમાની ધરથી ઢાંદેલા થઈએ. ૩ કે જે ઢેકાઈએ, તો નાગા ન દેખાઈએ. ૪ કેમકે જાંહાં સુધી હમે આ માંડવામાં છઈએ, બોજથી દયાઈને આહે મારીએ છઈએ; લેકીન હમે એમ નથી ચાહતા કે એને ઉતારી નાંખીએ, પણ એ કે એની ઉપર તેને પેહેરી લઈએ, કે માત શુંદગીથી ગલાઈ જાએ. ૫ ને જેણે હમને એને સાર તઈઆર કીધા તે ખાદા છે, ને તેણે હમને રહનું એઆનું પણ આપીએ છે. ૬ વાસતે હમારી હમેશા ખાતરી છે, ને હમે જાણીએ છઠ્ઠીએ કે બદનમાં વસતી કરવાથી હમે ખાદાવંદથી ગેરહાજર છઈએ. ૭ (કેમકે હમે ઇમાનથી ચાલીએ છઈએ, નજરથી નહીં.) ૮ તો હમારી ખાતરજમા છે, ને એ ચાહીએ છઈએ કે બદન-

થી ગેરહાજર થઇને ખોદાવંદની પાસે હાજર થઇઝ્મિ. ૯ ને ઝ્મિ વાસતે હમે કારોસ કરી ઝ્મિછઝ્મિ કે હાજર ઇમ્મા ગેરહાજર થઇઝ્મિ, તોપણ તેને પસંદ આવીઝ્મિ. ૧૦ કેમકે આપણુ સરવે ખરીસતની ઇનસાફની ગાદી આગલ હાજર થવું જોઈઝ્મિ, ઝ્મિ સાફ કે હરેકે બદનમાં છતાં જે કીધું, ભલું કે ભુકું, તે પરમાણે તેનું ફલ પામે. ૧૧ વાસતે ખોદાવંદનો ખોફ જાણીને હમે આદમી ઝ્મિને સમજાવી ઝ્મિ છઝ્મિ; ને ખોદાને હમારો હાલ જાહેર છે, ને ઉમેદ છે કે હમે તમારાં દીલોમાં પણ જાહેર થઈઆ છઝ્મિ. ૧૨ કેમકે હમે ફરી તમારી પાસે પોતાને વખાણતા નથી, પણ હમારે લીધે ફખર કરવાનો સખબ તમને ઝ્મિ સાફ આવીઝ્મિ છઝ્મિ કે જેઝ્મિ ખાલી દેખાવમાં ફખર કરેછે, ને બાતનમાં નહીં, તેઝ્મિને જવાબ આપવાને તમને કંઈ મલે. ૧૩ કેમકે જો હમે દેવાના છઝ્મિ, તો તે ખોદાને સાફ છે; ને જો હમે હુશીઆર છઝ્મિ, તો ઝ્મિ તમારે સાફ છે. ૧૪ કેમકે ખરીસતની મોહોબત હમેને ખેંચે છે, કારણ કે હમે ઝ્મિમ સમજીઝ્મિછઝ્મિ કે, જો સરવે વાસતે ઝ્મિક મરણ પામીઝ્મિ, તો સરવ મુઆ હતા. ૧૫ ને સરવે વાસતે તે ઝ્મિ સાફ મરણ પામીઝ્મિ કે, જે જીવેછે તેઝ્મિ હવેથી પોતાને સાફ નહીં, પણ જે તેઝ્મિને સાફ મરણ પામીઝ્મિ ને પાછો ઉઠીઝ્મિ તેને સાફ જીવે. ૧૬ વાસતે હવેથી હમે કોઈને જીસમની રાહથી જાણતા નથી, ને અગર હમે ખરીસતને જીસમની રાહ પરમાણે જાણીઝ્મિ, તોપણ હવેથી તે રીતે જાણતા નથી. ૧૭ વાસતે અગર કોઈ ખરીસતમાં છે, તો તે નવો મખલુક છે, પુરાની ચીજો ગુજરી ગઈ; જીઝ્મિ, બધી ચીજો નવી થઈ છે. ૧૮ ને ઝ્મિ બધી ખોદાથી છે, જેણે પોતાની સાથે આપણો મેલાપ ઇસુ ખરીસતથી કરાવીઝ્મિ, ને મેલાપની ખીદમત હમેને આવી છે. ૧૯ ઇમ્માને ખોદા ખરીસતથી પોતાની સાથે જગતનો મેલાપ કરાવીને તેઓના ગુનાહ તેઓપર ગણતો નથી; ને મેલાપની વાત હમેને સોંપી છે. ૨૦ ઝ્મે સાફ હમે ખરીસતના એલચી છઝ્મિ, ગોઠઆ કે ખોદા હમારી મારફત મીનંત કરેછે; વાસતે ખરીસતને બદલે હમે એલતેમાસ કરીઝ્મે છઝ્મે, કે તમે ખોદા સાથે મેલાપ કરો. ૨૧ કેમકે જેણે ગુનાહ જાણીઓ નહીં હતા, તેને તેણે આપણે સાફ ગુનાહ કરાવીઓ, કે આપણે તેનામાં ખોદાની રાસતી ફરીઝ્મે.

બાબ છઠો.

તારે હમે તેના હમખીદમત તમને અરજ કરીઝ્મે છઝ્મે કે, ખોદાનો ફજલ તમે ખાલી ના પામતા જાઓ. ૨ (કેમકે તે ફેહેછે કે કમ્બલીઅતને વખત

મેં તારે શાંખલીંગે, ને તારણને દાહોડે તારી મદદ કરીધી: જુઓ, હમણા કચ્છ-
લીઅતનો વખત છે; જુઓ, હમણા તારણનો દાહોડો છે.) ૩ ખીદમત બદનામ
ન થાએ, વાસેતે કોઈને કોઈને ખાવાનો હમે સખબ નથી આપતા. ૪ પણ પોતાને
હેરેક વાતમાં બોધના આદમ જેવા બહિર કરીએ છઈએ. બહુ સખરથી, મુસી-
બનોથી, કંગાલીઅતથી, તંગીથી; ૫ ફટકા ખાવાથી, કેદથી, હંગામાઓથી,
મેહેનતથી, બગરણથી, અપવાસોથી; ૬ પાકીજગીથી, એલમથી, બરદારા-
તથી, મેહેરયાનીથી, પાકરહથી, ખરી મોહોઅતથી; ૭ બરહક વાતથી, બોધનાં
કુદરતથી, રાસતીનાં હથીઆરોથી જમણે તથા ડાબે હાથે; ૮ ઈજ્જત તથા બેઈજ્જ-
તથી, બદનામી તથા નેકનામીથી, ડગતારા સરખા, તોપણ ખરા; ૯ અન-
ઓલખીતાના સરખા, તોપણ બહુ ઓલખાએલા; મરતાના સરખા, તોપણ
જુઓ, હમે જીવતા છઈએ; સજ પામેલાના સરખા, તોપણ મારી નંખાએલા
નહીં; ૧૦ ગમગીનના સરખા, તોપણ હમેરા ખુશ છઈએ; મુફ્ફેસના સરખા,
તોપણ ઘણાને દોલતમંદ કરીએ છઈએ; નાદારના સરખા, તોપણ સઘલું
રાખીએ છઈએ. ૧૧ અએ કરીથીઓ, હમારું મોહો તમારે સાથે ઉઘડેલું છે,
હમારું દીલ કુશાદું છે. ૧૨ તમે હમથી તંગ થએલા નથી, પણ પોતાનાં દીલથી
તંગ થએલા છે. ૧૩ તો એને બદલે (જેમ બાલકોને તેમ તમને હું કહું
છઈ) તમે પણ કુશાદાં દીલના થાઓ. ૧૪ બેઈમાનોની સાથે તમે બેડેલા ન
થાઓ; કેમકે રાસતીને નારાસતી સાથે શું એલાકો છે? ૧૫ ને રોશનાને
અંધારાં સાથે શું મેલાપ છે? ને ખરીસતને બેલીઆલ સાથે શું સંપ છે? ઇમાન-
દારને બેઈમાન સાથે શું બાગ છે? ૧૬ ને બોધનાં મંદીરને મુરતીએ સાથે
શું મેલ છે? તમે તો જીવતા બોધનાં મંદીર છે, જેમ બોધએ કહીઈ છે કે,
“હું તેઓમાં રહીશ, ને આવીશ, ને હું તેઓનો બોધ થઈશ, ને તેઓ મારા
લોક થશે.” ૧૭ એ વાસેતે બોધવંદ એમ કેહેછે કે, તમે તેઓમાંથી નીકળી
આવો, ને જુદા થાઓ, ને નાપાકને ના અડકો, ને હું તમને કચ્છલ કરશ;
૧૮ ને હું તમારો બાપ થવશ, ને તમે મારા દીકરાઓ તથા દીકરીઓ થશો; એમ
કહેર બોધવંદ કેહેછે.

બાઇબ સાતમો.

વાસેતે અએ ખીઆરાઓ, આપણને આવા વાએલા છતાં, જીસમ તથા
રહતા મલીનપણથી આપણે પોતાને પાક કરીએ, ને બોધના ડરથી પાકીજગીમાં
કમાલ થઈએ.

૨ હમને કબુલ કરો; હમે કોઈની સાથે બેઠનસારી નથી કીધી, કોઈને ખરાબ નથી કીધો, કોઈને છેતરીએ નથી. ૩ તમને તકસીર લગાડવા સારું છે એ કહેતો નથી ; કેમકે મેં અગાઉ કહીજે છે કે, તમારી સાથે મરવા સારું તથા જીવવા સારું તમે હમારાં દીલોમાં છેએ. ૪ મારી વાતો તમારી બાબત બહુ બેધરક છે, મને તમારે લીધે બહુ કૃપર છે, હું દીલાસાથી ભરેલો છું, મારી બધી મુસીબતોમાં હું નીહામ્યત ખુશ છું. ૫ કેમકે હમે માકેદોનીમાં પોહ્યાએઆ, તારે હમારી જીસમને કંઈ ચિત્ત નહીં હતું, બલકે હમે હર તરફથી મુસીબતમાં ગરક થઈઆ હતા ; બાહાર લડાઈએ, માંહે દેહશતો હતી. ૬ તોપણ દુખી-આરાએને દીલાસો આપનાર ઓદાએ તીતસના આવવાથી હમને દીલાસો આપીએ. ૭ ને કંકત તેના આવવાથી નહીં, પણ તેને તમારી બાબત જે દીલાસો થઈએ તેથી પણ ; તેણે તમારી મોહોટી ઈછા, તમારો શોક, તમારી મારા પરની આસથા, એનું બીઆન હમને કીધું, એવું કે હુંબહુ ખુશ થઈએ. ૮ કેમકે જે પત્રથી મેં તમને ગમગીન કીધો, ને જે મેં તોબા કીધી, તોપણ હવે હું તોબા કરતો નથી ; કારણ કે હું જોઈજોઈ કે જે ગમગીની તે પત્રથી થઈ, તે થોડીજ મુદતની હતી. ૯ હવે હું ખુશ થાઈ છું, તમે ગમગીન થઈઆ તેને લીધે નહીં, પણ એ સારું કે તમારી ગમગીનીથી તમને તોબા થઈ, કેમકે તમે ઓદાની મરજી પરમાણે ગમગીન થઈઆ, કે હમારાથી તમારું કસું નુકસાન નહોં થાએ. ૧૦ કેમકે ઓદાની મરજી પરમાણેનો જે ગમ તે ઉદાસ વીનાનો તોબા તારણને સારું કરાવે છે ; પણ દુનીઆનો ગમ માત્ર ઉપજાવે છે. ૧૧ જુએ કે તમારો ગમ જે ઓદાની મરજી પરમાણે હતો, તેથી કેટલી આલાકી, કેટલી સફાઈ, કેટલો ગુસો, કેટલો બોક્ષ, કેટલી આરજીમંદી, કેટલી ગેરત, કેટલો બદલા લેવો તમારામાં ઉત્પન્ન થઈએ : તમે હર તરફ સાબેત કીધું કે આ કામમાં તમે સાફ છેએ. ૧૨ વાસતે અગર મેં તમને લખીજે, તોપણ જેણે બેઠનસારી કીધી તેને સારું નહીં, તથા જેનાપર બેઠનસારી થઈ તેને સારું પણ નહીં, પણ એ સારું કે હમારી ફીકર જે તમારે સારું ઓદાની આગલ છે ; તે તમને જાહેર થાએ. ૧૩ એ સારું તમારા દીલાસાથી હમે દીલાસો પામીએ, ને તીતસની ખુશીથી હમે જીઆદા ખુશી પામીએ, કારણ કે તેનો રહ તમ સંબલાથી તાજે થઈએ. ૧૪ ને જે મેં તમ બાબત તેની આગલ કંઈ કૃપર કીધો, તો હું શરમાતો નથી ; પણ જેમ હમે તમને બધો વાતો સાચાઈથી કહી, તેમ હમારો કૃપર પણ તીતસની આગલનો સાચો ઠરીએ.

૧૫ ને જેમ તમે ૩૨ તથા કાંપવા સાથે તેને કબ્જલ કીધો, તેમ તમારી ફરમાન-બરદારી ઇઆદ કરતાં, તેનાં દીલની મોહોબત તમારી ઉપર બહુજ થાએ છે. ૧૬ વાસતે હું ખુશ છઈ કે હરેક વાતમાં મને તમારો ભરોસો છે.

બાબ આઠમો

અને અમે બાઈઆ, જોદાનો જે ફજલ મોકિદાનીની મંડલીઆ પર થઈઆ છે, તે હમે તમને જાણવીએ છઈએ; ૨ કે સુસીબતની ભારી અજમાએશમાં તેઓની ખુશીની જીઆદતા, તથા તેઓના બહુજ કંગાલ-પણાએ તેઓની ઉદારપણાની દોલત ઘણી વધી છે. ૩ કેમકે હું ગહવાઈ આપું છઈ કે, તેઓ મકદુરબર, બલકે મકદુરથી પણ જીઆદા, પોતાની મેલે ત-ધઆર હતા. ૪ ને મોહોટી મીનંત સાથે હમારી દરખાસત કીધી કે હમે તે અખ-શેસ લઈએ, ને, પવીતરોને તે પોહંઆડવામાં શરીક થઈએ. ૫ ને હમારી ઉમેદ પરમાણે નહીં, પણ પોતાને પેહેલાં જોદાવંદને, ને પછી જોદાવંદની મરજી પરમાણે હમે સોંપીઆ. ૬ એ વાસતે હમે તીતસથી માગીજ કે તેણે જેમ પેહેલાં રાઈ કીધું, તેમ તમારે દરમીઆન એ અખશેસને પુરી પણ કરે. ૭ વાસતે જેમ તમે હરેક વાતમાં કરો છે આ, ઇઆને ઇમાનમાં, તથા બોલવામાં, તથા એલમમાં, તથા બધી દારોસમાં, તથા હમારી પરની તમારી મોહોબતમાં, તેમ આ નીઆમતની બાબત પણ તમે બહુ કરો. ૮ હોકમ તરીકે હું કેહેતો નથી, પણ બીજાઓની તદઆરીના સખબથી, તથા તમારી મોહોબતની સાચાઈની અજમાએશ કરવા સાર કહુંછઈ. ૯ કેમકે આપણા જોદાવંદ ખરીસતના ફજલને તમે જાણો છે આ કે, તે દોલતમંદ હતો, તોપણ તમારે વાસતે દરીદરી થઈઆ કે, તેની દરીદરાઈથી, તમે દોલતમંદ થાએ. ૧૦ ને હું તમને એ વાતમાં સલાહ આપું છઈ; કેમકે એ તમારે વાસતે સુનાસીબ છે, કારણ કે તમે ફકત એ કામ કરવાને રાઈ કીધું એટલુંજ નહીં, પણ એક વરરા અગાઉથી એનો ઇરાદો કીધો. ૧૧ વાસતે હવે એ કામ પુરું કરો, કે જે પરમાણે ઇરાદો કરવાને તદઆર હતા, તેમ મકદુરબર પુરું કરવાને પણ થાએ. ૧૨ કેમકે અગર તદઆત પેહેલી છે, તો કોઈને જે નથી, તે પરમાણે નહીં, પણ જે છે, તે પરમાણે તે કબ્જલ છે. ૧૩ બીજાઓને આરામ ને તમને તકલીફ થાએ એમ નહીં. ૧૪ પણ બરાખરીની તોરપર થાએ, કે આ વખતે તમારી જીઆદતા તેઓની કમીને પુરી કરે, ને તેઓની જીઆદતા તમારી કમીને, ઇઆને કે બરો-

ખરી થાએ. ૧૫ જેમ લખીજી છે તેમ કે, જેણે ઘણું એકદું કીધું, તેનું વધીજી નહીં ; ને જેણે થોડું એકદું કીધું, તેનું ઘટીજી નહીં. ૧૬ ને આદના શુકર જેણે તીવરાનાં દીલમાં તમારી ખેરખાહીની ફીકર મુકી છે. ૧૭ કેમકે તેણે દરખાસત કમ્બલ કીધી ખરી, પણ પોતેજ તહઆર થઈને પોતાની ખુશીથી તમારી તરફ ગઈએ. ૧૮ ને તેની સાથે જે બાઈનાં વખાણ ઇંજીલને લીધે બધી મંડલીએમાં છે તેને મોકલીએ છે. ૧૯ ને ફક્ત એજ નહીં, પણ મંડલીએનો પસંદ કરેલો પણ તે છે, કે હમારો સાથી થઈને એ બખરોસ જેનો વહીવટ હમે ખોદવંદની જલાલને સાર, તથા તમારું ઉદારપાણું જાહેર કરવાને, કરીએ છઈએ તે હમારી સાથે લઈ જાએ. ૨૦ હમે એ બખરદારી રાખીએ છઈએ કે આ ખેરાત જેનો વહીવટ હમે કરીએ છઈએ તે બાબત હમને કોઈ બદનામ નહીં કરે. ૨૧ એ સાર જે વાતોની ફક્ત ખોદવંદની આગલ નહીં, પણ માણસોની આગલ પણ ખુબી છે, તેનો હમે દુર અંદરો કરીએ છઈએ. ૨૨ ને જે બાઈને હમે બહુ વાતોમાં અજમાએરા કરીને મેહેનતુ દોડા, ને હવે તમ ઉપરના મોહોરા બેરોસાથી તે વધારે મેહેનતુ છે, તેને તેએની સાથે મોકલીએ છે. ૨૩ ને જે કોઈ તીવસ બાબત પુછે, તો તે મારો શરોક ને તમારે સાર મારે સાથી સેવક છે ; અગર જે હમારા બાઈએ બાબત પુછાએ, તો તેએ મંડલીએના રસુલ, તથા ખરીસતની જલાલ છે. ૨૪ વામને તમે પોતાની મોહોતના તથા તમારી બાબત હમારી કમ્બરના દાખલા તેએની આગલ તથા મંડલીએની આગલ દેખાડો.

બાબ નવમો.

તો પવીતરોની ખીદમત કરવા બાબત મારે તમને લખવાની જરૂર નથી. ૨ કેમકે હું તમારી તહઆરી જાણુંછું ; એજ કારણ સાર માફેદોનીના લોહોની આગલ તમારી વડાઈ કહુંછું કે, આખાએ એક વરસ અગાઉથી તહઆર થઈએ હતો ; ને તમારા આવેરો ઘણાને ચેતાવીએ. ૩ તોપણ મેં બાઈએને મોકલીએ કે હમારી જે વડાઈ વાતમાં તમારી બાબત છે તે ખાલી નહીં કરે, પણ જેમ મેં કહીજી તેમ તમે તહઆર થાએ. ૪ નહીં તો જે માફેદોનીના લોક મારી સાથે આવે, ને તમને તહઆર નહીં જુએ તો, (એમ નથી હમે કેહેતા કે તમે) પણ હમે વડાઈ કરવાનાં કારણથી શરમીંદા થાએ. ૫ એ વાસતે બાઈએની એ દરખાસત કરવી મને જરૂરની લાગી કે

તેઓ આગલથી તમારી તરફ જાય છે, ને તમને આગલથી ખબર આપેલી તમારી સખાવતને તઈઆર રાખે, કે તે સખાવતની તરેહ ને નહીં બખીલાઈની તરેહની મોજીદ રહે. ૬ પણ હું એ કહું છું કે, જે થોડું વાવે છે તે થોડું કાપશે; ને જે બહુ વાવે છે, તે બહુ કાપશે. ૭ જેમ હરેક પોતાનાં દીલમાં ફરવે, તેમ આપે; ગમથી કે લાચારીથી નહીં; કેમકે જોદા ખુશીથી આપનારને આહે છે. ૮ ને જોદા તમારી ઉપર હર તરેહની નીઆમત જીઆદા કરવાને કાદેર છે, કે તમે હમેશાં હર તરેહની બધી કીફાએત પામીને હરેક નેક કામ કરવામાં વધતા જાઓ. ૯ (જેવું લખેલું છે કે, “ તેણે વરીજ છે, તેણે કંગાલોને આવીજ છે, તેની રાસતી હમેશાં રહે છે.” ૧૦ હવે વાવનારને ખી, તથા ખાવાને રોટલી જે આપે છે, તે તમને પણ આપે, ને તમારાં વાવેલાં ખી બહુ વધારે, તથા તમારી રાસતીનાં ફલ જીઆદા કરે;) ૧૧ કે તમે હરેક રીતે દોહતમંદ થઈને બધી સખાવત કરો, કે તે હમારે આશરે જોદાની શુકરગુજરીનો સખબ થાય છે. ૧૨ કેમકે એ વહીવટની ખીદમત પચીતરોની મોહતાજીને ફકત દુર નથી કરતી, પણ એને લીધે ઘણાં આથી જોદાની શુકરગુજરી ઘણી જીઆદા થાય છે. ૧૩ ઇઆને એ વહીવટના અનુભવથી તેઓ એ વાસતે જોદાના શુકર કરે છે કે, તમે ખરીસતની ઇજાલને તાબે થવાનો એકરાર કરો છો, ને તેઓની તથા સરવની તરફ તમારું ઉદારપણું બતાવો છો. ૧૪ ને તમારે સાચ તેઓ દુઆ માગે છે, ને જોદાનો જે કમાલ ફળ તમારી ઉપર છે, તેને લીધે તમને બહુ આહે છે. ૧૫ જોદાની તે અખરોસ કે જેનું ખીઆન થઈ નથી શકતું તેને લીધે તેના શુકર હોળે.

બાબ દશમો.

હવે હું પાઉલ પોતે, જે હાજર છતાં તમારામાં હલકો, પણ ગેરહાજર છતાં તમારી તરફ હીમતવાન છું, તે હું ખરીસતની નરમાઈથી તથા ગરીબાઈથી તમને અરજ કરું છું; ૨ ને માગું છું કે કેટલાએક હમને જી સમાની ચાલના ગણે છે, તેઓ પર જે ભાવથી હું હીમત કરવાનું ધારું છું, તેથી હાજર થઈઆ. પર મને હીમત ન થાય. ૩ કેમકે હમે જી સમમાં ચાલીએ છઈએ, તોપણ જી સમાની તોર પર લડતા નથી. ૪ (એ વાસતે કે હમારાં લડાઈનાં હદીઆર જી સમાની નથી, પણ જોદાને આશરે કીલા ભાંજ નાંખવાને કુવતમંદ છે.) ૫ કલપનાઓને તથા હરેક ઊંચાઈ જોદાના એલમને ઉઘરી ચહે છે, તેઓને

માંજી નાંખે છે, ને હરેક ખીઆલને કેદ કરીને ખરીસતના ફરમાનખરદાર કરે છે. ૬ ને તમારી ફરમાનખરદારી પુરી થશે, તારે હરેક નાફરમાનખરદારનો બદલો લેવા સાફ તથાઆર છે.

૭ શું તમે જાહેર ચીજો પર નજર કરોછેઆ ? અગર કોઈને પોતા આખત આંખે ખીજીન છે કે, પોતે ખરીસતનો છે, તો તે આંખે પણ પોતાથી બીચાર કરે કે, જેમ તે ખરીસતનો, તેમ હમે પણ ખરીસતના છઈઆં. ૮ કેમકે હમારો જે આંખે ખીજીઆર આદાવંદથી તમારા નારાને સાફ નહીં, પણ સુધારાને સાફ, હમને આંખે ખીજી છે, તે આખત જે હું કંઈ જાઆદા કપર કરું, તો હું શરમાઈ નહીં. ૯ કારણ કે હું પતરોથી તમને ખીજીવાડનારના જેવો ન દેખાઈ. ૧૦ કેમકે તેઆં કેહેછે કે, આંખે પતર વજનદાર ને ભારી છે ખરાં, પણ આંખેની જામનું ડાલ નખલું ને આંખેનું બોલવું હલકું છે. ૧૧ આંખે કેહેનારાઆં જાણવું કે, હમે ગેરહાજર છતાં પતરોથી વાતમાં જેવા છઈઆં, તેવાજ હાજર થઈઆ પર કામમાં પણ થઈશું.

૧૨ કેમકે જે કેટલાઆં પોતાને વખાણે છે, તેઆંની સાથે હમે પોતાને ગણવાને ઈઆ પોતાને સરખાવવાને ધારતા નથી, પણ તેઆં પોતામાં પોતાને માપીને તથા પોતાની સાથે પોતાને સરખાવીને સમજતા નથી. ૧૩ પણ હમે મરીઆદ કરતાં વધારે કપર કરનાર નથી, પણ જે કસવેલું માપ આદાઆં હમને વેઈંચી આપીજી છે, તમ સુધી પોંહાચવા સાફ, તે પરમાણે. ૧૪ કેમકે તમ સુધી ન પોંહોંચીઆ સરખા હમે પોતાને આગલ તાણતા નથી; કેમકે ખરીસતની ઇજાલ કેહેતાં હમે તમ સુધી પણ પોંહોંચીઆ છઈઆં. ૧૫ મરીઆદથી બાહર જઈને ખીજીઆંની મેહેનતપર હમે કપર કરતા નથી, પણ હમે કેમકે છે કે, તમારો આંખે કાદ જાઆદા થઈઆ પર હમે પોતાનાં માપાં પરમાણે તમથી ઘણા જાઆદા વધશું; ૧૬ કે તમથી પેલીગમના જે પરાંત, તેઆંમાં હમે ઇજાલ જાહેર કરીઆં, ને ખીજીનાં માપાંમાં જે તથાઆર થઈઆ, તે આખત કપર ન કરીઆં. ૧૭ પણ જે કપર કરે છે, તે આદાવંદમાં કપર કરે. ૧૮ કેમકે જે પોતાને વખાણે છે તે કચ્છલ કરેલો નથી, પણ જેને આદાવંદ વખાણે છે તે.

આખ અગીઆરમે.

હું સાહું છઈ કે તમે મારી બેવકુફીની જરા ખરદારાત કરો; તમે તો મારી ખરદારાત કરોછેઆ. ૨ કેમકે આદાજ ગેરત જેવી ગેરત મને તમ આખતજે

કેમકે તમને પાક કુંઆરીના જેવા ખરીસતની આગલ સોંપવા સાહે ઝેંક વરની સાથે તમારાં લગન મેં કીધાં. ૩ પણ મને ડર લાગે છે કે રખે જેમ સાપે પોતાની ચતુરાઈથી હવાને ડગી, તેમ ખરીસતમાંની સફાઈ બાબત તમરાં દીલ પણ તે ખીગાડે. ૪ કેમકે અગર ડોઢ આવીને ખીજા ખરીસતની મુનાદી કરે છે, જેની મુનાદી હમે નથી કીધી; ઇઆ ડોઢ ખીજે રહ જે તમે નથી પામીઆ તે પામે છેઆ ; ઇઆ ખીજા ઇંજીલ જે તમને મળી નથી, તો તમારું બરદારાત કરવું કીક છે. ૫ કેમકે હું પોતાને સહુથી મોટા રસુલોથી કંઈ કમ નથી સમજતો. ૬ ને જે બોલવામાં હું અધમ છઈ, તો પણ ઝેંલમમાં નહીં ; લેકીન હમે બધી વાતોમાં હર તરેહ તમારે દરમીઆન જાહેર છઈઆ. ૭ શું મેં ઝેં મુનાહ કીધો કે મેં પોતાને નીચો કીધો, કે તમે બુલંદ થાઆ, કેમકે મેં તમને ખોદાની ઇંજીલ મફત રાંબલાવી ? ૮ તમારી ખીદમતને સાહે મેં ખીજા મંડલીઆથી દરમાઈઆ લઈ તેઆને લુંટી. ૯ ને જરે હું તમારે દરમીઆન હતો ને મોહતાજ હતો, તારે પણ કોઈપર બોજ નહીં નાંખીઆ, કેમકે જે બાઈ માકેદોનીથી આવીઆ, તેઆએ મારી મોહતાજ પુરી કીધી, ને બધી તરેહ મેં પોતાને તમારી ઉપર બોજ નાંખીઆ વગર પાછો રાખીઆ છે ને રાખીરા. ૧૦ ખરીસતની સાચાઈથી જે મારામાં છે, હું કહું છઈ કે આખાઈના પરાંતમાં ઝેંવા કુખર કરવાથી કોઈ મને રોકી શકનાર નથી. ૧૧ શા વાસતે ? શું ઝેં વાસતે કે હું તમારી ઉપર મોહોબત રાખતો નથી ? ખોદા તે જાણે છે. ૧૨ પણ હું જે કહું છઈ, તેજ કરતો રહીશ કે, જે કારણ રોધે છે તેઆથી હું કારણ કાપી નાંખું, ઇઆને જે બાબત તેઆ કુખર કરે છે, તે બાબત તેઆ હમારા જેવા દેખાઆ. ૧૩ કાંજે જે ઝેંવા લોક જુઠા રસુલો, કપટ કરનારા, ખરીસતના રસુલોનો સોંગ ધરનારા છે. ૧૪ ને ઝેં તાજુબ નથી ; કેમકે રોતાન પોતે જુરી ફીરિતાનો સોંગ ધરે છે. ૧૫ વાસતે તેના સેવકો પણ જે બદલાઈને રાસતીના સેવકોનો સોંગ ધરે છે, તો ઝેં મોહોટી વાત નથી ; તેઆનો અંત તેઆનાં કામ પરમાણે થશે. ૧૬ ફરી હું કહું છઈ, કે કોઈ મને બેવકુફ નહીં સમજે, ને નહીં તો બેવકુફ પણ સમજીને મને કબુલ કરે, કે હું કંઈથોડો કુખર કરું. ૧૭ હું જે કહું છઈ, તે ખોદાવંદની રાહ પરમાણે કહેતો નથી, બલકે બેવકુફની રાહથી. ૧૮ જે હીમત કુખર સાથે થાઆ છે તેથી ઘણાઆ જીસમાની કુખર કરે છે, તો હું પણ કુખર કરશ. ૧૯ કેમકે તમે બેવકુફની બરદારાત ખુશીથી કરો છેઆ, ઝેં સાહે કે તમે પોતે અકલમંદ છેઆ. ૨૦ કેમકે જે કોઈ તમને ગુલામીમાં

ઘણેછે, જો કોઈ તમારું ગતી નામ્મિછે, જો કોઈ તમારું કંઈ લેછે, જો કોઈ પોતાને ખુલદ કરે છે, જો કોઈ તમારું મોંઢા પર તમારો મારે છે, તો તમે તેનો ખરદારાત કરો છોઝી. ૨૧ હું બેહુરમતીનો બાબત બોલું છજી, કે ગોઘઝા હમે કમજોર છઠઝી. પણ જો વાતમાં કોઈ હીમતવાન છે, તો (બેવકુફી થી આ હું કહું છજી, કે) હું પણ હીમતવાન છજી. ૨૨ શું તેઝી હેયરી છે ? તો હું પણ છજી. શું તેઝી ઇસિરાઝીલી છે ? તો હું પણ છઉં. શું તેઝી ઇબિરાહીમની નસત્ર છે ? તો હું પણ છજી. ૨૩ શું તેઝી ખરીસતના સેવક છે ? (હું નાદાનના જેવું કહું છજી કે) જીઆદા કામથી, અતીરો ફટકા ખાવાથી, ઘણી કેદથી, વારેવારનાં મરણથી, હું જીઆદા છજી. ૨૪ હાહીઝીથી પાંચ વાર ચાલીસમાં ઝેક કમ ફટકા મેં ખાધા. ૨૫ તથા વાર છડીનો માર મેં ખાધો, ઝેક વાર પથરનો, તથા વાર વાહાણુ ભાગવાની બલામાં હું પડીઝી, ઝેક રાત દાહોડો મેં દરીઆના ઉડાંણમાં કાહાડીઝી. ૨૬ ઘણી સફરોમાં, નદીઝીની બીડીકમાં, લુટારાઝીની બીડીકમાં, પોતાની કોમની બીડીકમાં, ગેરકોમની ઝીની બીડીકમાં, રોહેરની બીડીકમાં, જંગલની બીડીકમાં, દરીઆની બીડીકમાં, જ્યુકા બાઘઝીની બીડીકમાં ; ૨૭ મેહેનત કરવામાં, તથા થાકમાં, ઘણીવાર ઉબગરામાં. ખુખમાં, તથા તરમાં, ઘણીવાર અપવાસમાં, ટાહાડમાં, તથા નાગાપણમાં હું હતો. ૨૮ બાહારની વાતો ઉપરાંત, સઘક્ષી મેંડડીઝીની ચીંતા દર રોજ મારા પર પડે છે. ૨૯ કોણુ કમજોર છે, ને હું કમજોર નથી ? કોણુ ઠોકર ખામ્મિછે, ને હું બલતો નથી ? ૩૦ જો મારે કુખર કરવો જોઈઝી, તો હું મારી કમજોરીઝીમાં કુખર કરરા. ૩૧ આપણા બોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બોદ તથા બાપ, જો હમેરા મુઆરક છે, તે જાણે છે કે હું જીહું નથી બોલતો. ૩૨ દમરાકમાં આરેત પાદરાહના સરદારે મને પકડવા ચાહીઝી, ને દમરાકીઝીનાં રોહેરમાં ચોક્ષી મુકી હતી. ૩૩ પણ બારીથી ઝેક ટોપકીમાં કોટ પરથી હું ઉતારાઈઝી, ને તેના હાથથી છુટી ગઈઝી.

બાબ બારેમો.

બેશક કુખર કરવી મને રવા નથી, પણ બોદાવંદનો બરારતો, તથા પરગટપણાનું બીઆન હું કરરા. ૨ ચઉદ વરસ અગાઉ ખરીસતમાં ઝેક રાખસને મેં જાણીઝી; (તે બદનમાં હતો, ઝેં હું જાણતો નથી, ઇઆ બદન બાહાર હતો, ઝેં હું જાણતો નથી, બોદા જાણે છે :) તે રાખસ તીર્જ આસ-

માન સુધી ઉપર ખેંચી લેવાઈએ. ૩ એવા રાખસને મેં જાણીએ, (બદ-
નમાં તે હતો કે બદન બાહાર હતો તે હું જાણતો નથી, એવા જાણે છે;) ૪ કે
તે પારિદહસમાં ઉપર લેવાઈએ, ને તેણે ન દેહેવાએ એવી વાતો શાંભલી, કે
જે દેહેવી સજ્જવર નથી. ૫ એવા રાખસ બાબત હું કુપર કરરા, પણ મારી કમ-
જોરીએ શીવાએ હું પોતા બાબત કુપર નહીં કરરા. ૬ કેમકે અગર હું કુપર
કરવા ચાહીરા, તોપણ હું બેવકુફ નહીં થવરા, કેમકે હું સાચું બોલરા; પણ હું એ
સાથે પોતાને પાછો રાખુંછઈ કે, ૨એ કોઈ મને જીએ, ઈઆ મને શાંભલે, તે
કરતાં મને જીઆદા ગણે. ૭ ને પરગટપણાની અધીકતાને લીધે હું ન કુલાઈ
વાસતે મારાં બદનમાં કાંટો, કે જે રોતાનનો સેવક છે, મને સજ્જ કરવા સાથે
અપાઈએ, કે હું ન કુલાઈ. ૮ એ બાબત તરણ વાર મેં એવાંબદની અરજ
કીધી કે, તે મારામાંથી દુર થાએ. ૯ પણ તેણે મને કહીઈ કે, મારો ફજલ
તારે સાથે પુરો છે : કેમકે માઈ કુવત કમજોરીમાં પુરું થાએ છે. ૧૦ વાસતે
હું મારી કમજોરીએમાં બહુ ખુશીથી કુપર કરરા કે ખરીસતનું કુવત મારા
ઉપર રહે. એ સાથે ખરીસતને લીધે કમજોરીએમાં, નીંદાએમાં, મોહોતાજી-
એમાં, સતાવણીએમાં, તથા તંગીએમાં હું બહુ ખુશ છઈ ; કેમકે જરે હું
કમજોર છઈ, તારે હું કુવતમંદ છઈ. ૧૧ કુપર કરીને હું બેવકુફ થઈએ, પણ
તમે મને જરૂર પાડી, કેમકે તમથી મારી વખાણ થી જોઈતી હતી, કાર-
ણકે અગર હું કંઈજ નહીં, તોપણ રસુલોમાંના મોહોટા કરતાં હું કંઈ કમતર નથી.
૧૨ રસુલ થવાની નીશાનીએ, કમાલ સખર તથા મોજેજીએ તથા અદ્ભુત
કામો તથા કુદરતી કામોથી તમારામાં જોઈએ થઈ હતી. ૧૩ કેમકે બીજી મંડ-
લીએ કરતાં તમે શામાં એમણા થઈએ ? શીવાએ એ કે મેં તમારી ઉપર
બોજ નહીં નાંખીએ. એ મારી તકસીર મને માફ કરજો. ૧૪ જીએ, આ
તીજવાર હું તમારી પાસે આવવાને તઈઆર છઈ ; લેકીનહું તમારી ઉપર બોજ
નહીં નાંખરા ; કેમકે તમારું જે કંઈહોએ તે નહીં, પણ તમને હું શોધું છઈ ;
કેમકે છોકરાંએએ મા બાપ સાથે નહીં; પણ મા બાપે છોકરાંએ સાથે એકું
કરવું જોઈએ. ૧૫ ને હું તમારા જીવોને સાથે બહુ ખુશીથી ખરચીરા, ને પોતાને
ખરચાએલો કરરા; હા, અગર મારી તમારી ઉપર જીઆદા મોહોબત થઈઆથી
હું કમ મોહોબત પામરા, તોપણ એમ કરરા. ૧૬ પણ એમ હોએ કે, મેં તમારા
પર બોજ નહીં નાંખીએ, પણ ચતુર છતાં મેં તમને કપટથી ફસાવીએ છે.
૧૭ જેએને મેં તમારી પાસે મોકલીએ, તેએમાંના કોઈની મારફત મેં શું

તમારે કંઈ લઈ લીધું ? ૧૮ મેં તીતસને ઝિલતેમાસ કીધી, ને તેની સાથે ઝેક બાઈને માફલી ઝી : તીતસે શું તમારે કંઈ લઈ લીધું ? હમે શું ઝેકજ ૩૬ માં ને ઝેકજ ૩૭ લાંમાં ચાલી ઝી નથી ?

૧૯ વલી, શું તમે ઝેમ ધારે છે ઝી કે હમે તમારી આગલ પોતાની તોડ કાઢાડી ઝે છઈ ઝે ? હમે ખરીસતને આરે આદાની સાંમા બોલી ઝે છઈ ઝે ; ઝેમ પીઆરા ઝી, બધું તમારા સુધારને સાર છે. ૨૦ કાંજે હું બીહું છઈ કે ૨ ઝે ઝેવું થા ઝે મારા આવી ઝી પર જેવા તમને જેવા ચાહું છઈ તેવા નહીં જેઈ ; ને મને પણ તમે જેવા જેવા નથી ચાહતા તેવા જી ઝી. ઝેવું ન થા ઝે કે તકરો, ઝેદે આઈ ઝી, યુસા, જધડા ઝી, ગીબતો, કચકચો, રોખી-ઝી, તથા હુલોડો હો ઝે. ૨૧ ૨ ઝે મારાં પાછાં આવી ઝી પર મારો આદા મને તમારે દરમીઆન તમાવે ; ને જે ઝી ઝેમ અગાઉ યુનાહ કીધા, પણ પોતાની નાપાકી તથા હરામ ખોરી તથા રોહવતની તોબા કીધી નથી, તે ઝી માંના ઘણા-ઝીને સાર મને શોક થા ઝે.

બાબ તેરમો.

૨૫ તીજી વાર હું તમારી પાસે આવું છઈ ; બે ઈઆ તરણુ રાહેદાનાં મોહિથી હરેક વાત સાબેત કરારો. ૨ મેં પેહેલાં કહીઈ છે, ને બીજી વાર હાજર થઈ ઝીના જેવા આગલથી કહું છઈ ; ને જે ઝી ઝેમ અગાઉ યુનાહ કીધો તે ઝીને તથા બીજા સરવને હવે ગેરહાજર છતાં હું લખું છઈ કે, જે હું પાછો આવશ, તો છોડનાર નથી. ૩ કેમકે ખરીસત મારી હસતક વાત કેહે છે, ઝેની દલીલ તમે રોધો છે ઝી, તે તમારે સાર કમજોર નથી, પણ તમારામાં જોરાવર છે. ૪ અગર તે કમજોરીથી કરસપર મારી ઝી ગઈ ઝી, તો પણ આદાની કુદરતથી તે જીવે છે, ને હમે પણ તેનામાં કમજોર છઈ ઝે, તો પણ તમપરની આદાનો કુદરતથી હમે તેની સાથે જીવશું. ૫ તમે ઇમાનમાં છે ઝી કે નહીં ? ઝે બાબત પોતાની પરખ કરો. તમે પોતાને તપાસો, અગર તમે કોઈ રીતે નાકજીલ કરા-ઝેલા નથી, તો શું તમે પોતાને જાણતા નથી કે ઈસુ ખરીસત તમમાં છે કે નહીં ? ૬ પણ હું ઉમેદ રાખું છઈ કે તમે જાણશો કે હમે ના કજીલ કરા ઝેલા નથી. ૭ ને આદાથી હું ઝે દુઆ માયું છઈ કે, તમે કંઈ બદી ન કરો, ઝે વાસેતે નહીં કે હમે કજીલ થઈ જાહેર થઈ ઝે, પણ ઝે વાસેતે કે તમે બલું કરો, હમે ના કજીલ થઈ જાહેર થઈ ઝે તો પણ. ૮ કેમકે સાચાઈને ઉલટું હમે કંઈ કરી રા-

કતા નથી, પણ સાચાઈને સાર. ૯ કેમકે જોરે હમે કમજોર છઈએ, ને તમે જો-
રાવર છેએ, તારે હમે ખુશ છઈએ, ને એ પણ ચાહીએ છઈએ કે તમે કમાલ
થાએ. ૧૦ હું ગેરહાજર છતાં એ સાર આ વાતો લખું છઈ કે, હાજર છતાં,
જોદાવદે બાંધવાને સાર, ન ભાંજવાને સાર, જે એખતીઆર મને આપીએ
તેથી તમારી ઉપર સખતી ન કરું.

૧૧ છેલુ, એએ ભાઈએ, તમે સુખી રહો, કામેલ થાએ, ખાતરજમા
રાએ, એક દીલના થાએ, મલીઆ રહો, ને મોહોખત તથા સલામતીનો જોદા
તમારી સાથે થશે. ૧૨ પાક ચુંબનથી એક બીજાને સલામ કરો. ૧૩ બધા
પવીતરો તમને સલામ કહે છે. ૧૪ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ, જોદાની
મોહોખત, તથા પાક રહની રોબત તમ સધલાએની સાથે થાએ. આમીન.

ગલાતીઓને પાઉલનું પત્ર,

બાબ પેહેલો.

પાઉલ રસુલ, આદમીએનો નહીં, તથા આદમીથી નહીં, પણ ઇસુ
ખરીસતથી, તથા જોદા બાપ, જેણે ઇસુને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેનાથી.
૨ તે હું તથા મારી સાથેના સધલા ભાઈ ગલાતીની મંડલીએ જોગ. ૩ જોદા
બાપથી, તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી, તમને ફજલ તથા સલામતી
થાએ. ૪ જેણે આપણા ગુનાહ સાર પોતાને આપીએ કે આપણા જોદા તથા
બાપની મરજી પરમાણે આપણને આ ખુશી દુનીઆથી છોડાવે; ૫ તેની જલાલ
હમેશ થાએ. આમીન.

૬ મને તાજુબ લાગે છે કે, જેણે તમને ખરીસતના ફજલમાં તેડીએ તેના-
થી તમે એટલા જલદી બીજી ઇંજીલમાં ફરી ગઈએ છેએ. ૭ તે બીજી
નથી, અગર ફેટલાએક એવા છે કે તમને ધભરાવે છે, ને ખરીસતની ઇંજીલ
ઉલટાવા આણે છે. ૮ પણ જે ઇંજીલ હમે તમને જાહેર કીધી છે, તે વીના
કોઈ બીજી ઇંજીલ જો હમે, ઇઆ આસમાનથી કોઈ ફરીશતો પણ તમને જા-
હેર કરે, તો તે લાનતી થાએ. ૯ જેમ હમે અગાઉ કહીઈ તેમ હમણા પણ ફરી
હું કહુંછઈ કે તમે જે પામી લીધી તે વીના કોઈ બીજી ઇંજીલ જો કોઈ તમને

જાહેર કરે, તો તે લાનતી થાઓ. ૧૦ હવે હું આદમીઓને મનાવું છઉં કે જોદાને ? હ'આ શું આદમીઓને ખુરા કરવાનું હું શોધું છઉં ? જો હજી મુખી આદમીઓને મેં ખુરા કીધા હોતે તો હું ખરીસતનો બંદો નહીં થતે.

૧૧ પણ અમે ભાઈઓ, હું તમને જણાવું છઉં કે જે ઇજીપ્ત મેં જાહેર કીધી, તે આદમીની તરફથી નથી. ૧૨ કેમકે કોઈ આદમી યા હું તે પામીઓ કે શી-ખીઓ નથી, પણ હમુ ખરીસતના જાહેર કીધાથી. ૧૩ હું ઇલુદી ધરમમાં હતો, તારે મારી જે આજ તે બાબત તમે શાંભલીઈ છે, કે જોદાની મંડલીને કેવી અતીરો હું સતાવતો ને વીખરી નાંખતો હતો. ૧૪ ને મારા બાપ દાદાઓની રવામતો બાબત કેવો હોંસીલો થઈને મારી કોમના મારા ધણા સાથીઓ કરતાં ઇલુદી ધરમમાં હું જીઆદા પરવીન થઈઓ. ૧૫ પણ જોદા જેણે મને મારી માનાં પેઠથી જીવે કીધો, ને પોતાના ફજલથી બોલાવીઓ, તેની જાહેર અં મરજી થઈ, ૧૬ કે પોતાનો બેઠો મારાપર જાહેર કરે, અમે સાફ કે તેની ઇજીપ્ત ગેર-કોમીઓમાં હું જાહેર કરું, તારે મેં ગોરા તથા લોહીની સલાહ લીધી નહીં. ૧૭ ને મારાથી પેહેલાં જેઓ રસુલો થઈઆ હતા, તેઓ પાસે ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈઓ નહીં, પણ અરબસતાનમાં ગઈઓ, ને તાંહાંથી પાછો દમસકમાં આવીઓ. ૧૮ ને તે બાદ તરણુ વરશે પીતરને મલવાને ઇશ્રાલિમમાં હું ગઈઓ, ને તેની સાથે પંદર દાહાડા રહીઓ, ૧૯ ને જોદાવંદના ભાઈ ઇઆકુબ વીના રસુલો-માંના બીજને મેં દોડા નહીં. ૨૦ ને જીઓ જે વાતો હું તમને લખું છઉં, જોદાની આગલ હું કહું છઉં કે તે જીકી નથી. ૨૧ પછી મુરીઓ તથા કીલકીના મુલકોમાં હું ગઈઓ. ૨૨ ને ઇલુદામાંની ખરીસતની મંડલીઓ મને મોહોથી ઓલખતી નહીં હતી. ૨૩ પણ તેઓએ ફકત અં શાંભલીઈ હતું કે જેણે પેહેલાં હમને સતાવીઓ, તે જે ઇમાનનો અગાઉ મારા કરતો હતો, તેની હવે મુ-નાદી કરે છે. ૨૪ ને તેઓએ મારે લીધે જોદાની સીતાઓના કીધી.

આખ બીજો.

ફરી અહીં વરરા પછી બારનામા સાથે હું ઇશ્રાલિમમાં પાછો ગઈઓ, ને તીતસને પણ મેં સાથે લીધો. ૨ ને મારું જવું ઇલહામથી થઈ, ને જે ઇજીપ્ત ગેરકોમીઓને હું જાહેર કરું છઉં તે તેઓને કહી દેખાડી; પણ ખુજરગોને અંકાંતમાં; રખે કોઈ રીતે હું બેશાએદા દોડું, કે દોડીઓ હોઈ. ૩ પણ તીતસ જે મારી સાથે હતા, તે હેલેની છતાં પણ તેની સુનત કરવાની કોઈ અં જર નહીં

પાડી. ૪ ને ગુપ્ત રીતે માંહે આવેલા ખોટા ભાઈઓને લીધે એ થઈ, જે-
 ઓ હમને ગોલામીમાં લાવવાને હમારી આબદગી જે ખરીસત ઇસુથી છે,
 તેની જાસુસી કરવાને છતી રીતે માંહે આવીઆ. ૫ તેઓને હમે એક ઘડી-
 ભર પણ તામે થઈને માનીઆ નહીં, કે ઇજીપ્તનો સાચાઈ તમારી તરફ કાઢ્યમ
 રહે. ૬ ને જેઓ જાહેરમાં બુજ્જગ હતા, (તેઓ ગમે તેવા હોયો, તે મારે શું ?
 ખોટા કોઈનું મોંહો જોતો નથી,) પણ જેઓ બુજ્જગ જણાતા હતા, તેઓથી
 મને કંઈ હાંસીલ થઈ નથી. ૭ પણ હલકું તેઓએ જરે એ દીકું કે જેમ
 સુંતતીઓને સાઈ ઇજીપ્ત પીતરને, તેમ અસુંતતીઓને સાઈ મને સોંપેલી છે;
 (કેમકે જેણે પીતરમાં સુંતતીઓની રસાલત સાઈ અસર કીધી, તેણે મારામાં
 પણ ગેરકોમીઓને સાઈ અસર કીધી;) ૮ ને જે ફજલ મને મલીઓ છે, તે
 ઇઆકુબ તથા કેશ તથા ઇઓહાન, જેઓ થંભના જેવા દેખાઈઆ, તેઓએ
 જરે જણાવ્યો, તારે મને તથા ખારનાખાને તેઓએ પંતોઆલાપણાનો જમ-
 ણો હાથ આપીઓ કે, હમે ગેરકોમીઓની તરફ જઈએ, ને તેઓ સુંતતી-
 ઓની તરફ. ૯ મગર એટલુંજ માગીએ કે હમારે દરીદરીઓને ઇઆદ રાખ
 વા, ને તે કરવાને હું પણ તઈઆર હતો. ૧૧ પણ જરે પીતર અંતીઓખમાં
 આવીઓ, તારે હું તેની સાંમને થઈઓ, કેમકે તે ઇપકાલાએક હતો. ૧૨ કાર-
 ણ કે ઇઆકુબની તરફથી કેટલાએક આવીઆ પેહેલાં તે ગેરકોમીઓની સાથે
 ખાતો હતો, પણ તેઓ આવીઆ પછી સુંતતીઓથી બીડીને તે ખસી ગઈઓ,
 ને જુદો થઈઓ. ૧૩ ને બીજા ઇહુદીઓએ પણ તેની સાથે ઢોંગ કીધો, એવા
 કે ખારનાખા પણ તેઓના ઢોંગથી ખેંચાઈ ગઈઓ. ૧૪ જરે મેં દીકું કે તેઓ
 ઇજીપ્તની સાચાઈ પરમાણે પાંધરા ચાલતા નથી, તારે મેં સહુની સાંમા પીતરને
 કહીએ કે, જે તું ઇહુદી છતાં ઇહુદીઓની રીત પરમાણે નહીં, પણ ગેરકોમીઓની
 રીત પરમાણે ચલિએ, તો ગેરકોમીઓને ઇહુદીઓની રીત ચલાવવાનું તું કેમ કરે
 છે? ૧૫ હમે જાતના ઇહુદી છતાં, ને ગેરકોમીઓમાંના ગુનાહગાર ન છતાં, ૧૬ એ
 જણાવે કે આદમી શરીઅતનાં કામોથી રાસત ઇરતો નથી, પણ ઇસુ ખરીસત
 પરના ઇમાનથી, હમે પણ ખરીસત ઇસુ પર ઇમાન કીધો છે, એ સાઈ કે હમે
 શરીઅતનાં કામોથી નહીં, પણ ખરીસત પરના ઇમાનથી રાસત ઇરીએ; કેમકે
 શરીઅતનાં કામોથી કોઈ રાસત ઇરશે નહીં. ૧૭ પણ ખરીસતથી રાસત ઇરવાની
 તલાશમાં રહેતાં જે હમે પોતે ગુનાહગાર માલુમ પડીએ, તો શું ખરીસત ગુના-
 હનો સેવક છે? હરગેજ નહીં. ૧૮ કેમકે જે મેં પાડી નાંખીએ તે જો હું ફરી

બાંધું, તો હું પોતાને ખતાખેર ઠરાવુંછું. ૧૯ કેમકે હું શરીરમતથી શરીરમત બાબત મુઓછું, કે ખોદને સારું હું જીવું. ૨૦ ખરીસતની સાથે કરસ પર હું જગાઈઓ છું, લેકીન હું જીવુંછું, તોપણ હું નહીં, પણ મારામાં ખરીસત જીવેછે; ને હવે જીસમમાં જે જીવંતી હું કાઢાઉં છું, તે ખોદના બેઠા પર હમાન લાવીઆથી કાઢાઉં છું; તેણે મારાપર મોહોમત કીધી, ને મારે સારૂ પોતાને આપીઓ. ૨૧ હું ખોદનો ફજલ બેફાલ્મેદા નથી કરતો, કેમકે અગર શસતી શરીરમતથી મલે છે, તો ખરીસત અમથો મુઓ.

બાબ તરીજો.

અમે નાદાન ગલાતીઓ, સાચાઈ ન માનવાને કોણે તમને મોહીત કીધા? તમારી આંખો આગલ કરસ પર જગમ્મિલો ઈસુ ખરીસત તમારામાં જીવેદેખડાઈઓ છે. ૨ તમથી હું ફક્ત એટલું જાણવા ચાહું છું કે તમે શરીરમતનાં કામથી રહ પામીઆ, કે હમાન રાંમલવાથી? ૩ શું તમે એવા નાદાન છેઓ? શું રહથી રાફ કરીને હવે જીસમથી કમાલ થાઓ છેઓ? ૪ શું તમે એટલી બધી ચીજો ખાલી મહી છે? જે કદાપી ખાલી હોએ તો. ૫ જે તમને રહ આપેછે, ને તમારામાં અમતકારો કરે છે, તે શું શરીરમતનાં કામથી કરેછે, હમા હમાન રાંમલવાથી કરે છે? ૬ જેમ હબરાહીમ ખોદાપર હમાન લાવીઓ, ને તે તેને સારૂ શસતી ગણાઈ. ૭ વાસતે તમે જાણો કે જેઓ હમાનના છે તેઓ હબરાહીમનાં ફરજંદ છે. ૮ ને ખોદા ગેરફામીઓને હમાનથી શસત ઠરાવશે, કીતાબે એ આગાઉથી જોધને હબરાહીમને પેરાતર ખુશખબર આપી કે, “તારામાં બધી કોમો બરકત પામશે.” ૯ એ સારૂ જેઓ હમાનના તેઓ હમાનવાલા હબરાહીમની સાથે બરકત પામેછે. ૧૦ કેમકે શરીરમતનાં કામ કરનારા જેટલા છે, તેટલા લાનતી છે; કારણ કે લખીજી છે કે, જે કોઈ શરીરમતની કીતાબમાં લખેલી બધી વાતોમાં કાએમ નથી રહેતો, તે લાનતી છે. ૧૧ પણ ખોદાની આગલ શરીરમતથી કોઈ શસત નથી કરતો એ સાફ જાહેર છે, “કેમકે શસત હમાનથી જીવશે.” ૧૨ પણ શરીરમત હમાનની નથી; પણ એમ કે જે આદમીએ તે પર અમલ કીધો, તે તેથી જીવશે. ૧૩ ખરીસતે આપણે બધે લાનતી થઈને શરીરમતની લાનતથી આપણને છોડાવી લીધા; કેમકે લખેલું છે કે, “જે કોઈ લોકડાં પર લટકાઈઓ તે લાનતી છે.” ૧૪ એ સારૂ કે હબરાહીમ પરની બરકત ઈસુ ખરીસતને

આશરે ગેરદોષીઓ પર આવે, કે આપણે રૂઢિબળતનો વાગ્ધોષ હાનથી પામીએ. ૧૫ અમે ભાઈઓ, હું માણસની રીત પરમાણે કહું છું કે આદમીઓનો પણ મુકરર કરેલા બંદોબસત ઢોઢ તોડતું હા આ વધારતું નથી. ૧૬ હવે ઇબ્રાહીમને તથા તેની નસલને વાગ્ધોષ આપીઆ હતા: ને નસલોને, એમ ઘણી બાબત ઓદા કહેતો નથી, પણ તારી નસલને, એમ એક બાબત બોલે છે, ને તે ખરીસત છે. ૧૭ તારે હું કહું છું કે ખરીસત બાબત ઓદાએ જે અગાઉ બંદોબસત કીધો, તે ચારણે ને ત્રીસ વરસ પછી આપેલી શરીઅત એવી રીતે રદ કરતી નથી કે વાગ્ધોષ બાતલ થાએ. ૧૮ કેમકે જે વારસો શરીઅતથી છે, તો વાગ્ધોષથી નથી; પણ ઓદાએ વાગ્ધોષથી ઇબ્રાહીમને તે આપીઆ. ૧૯ તો શરીઅત શા વાસતે છે? ગુનાહોને લીધે તે આપાઈ, જે નસલને વાગ્ધોષ આપાઈઆ તે આવે તાંહાં લગી આપાઈ, શરિશતાને વસીલે મધીઅસતને હાથે તે મુકરર થઈ. ૨૦ હવે મધીઅસત એકનો નથી, પણ ઓદા એક છે. ૨૧ તારે શું શરીઅત ઓદાના વાગ્ધોષોથી ઉલટી છે? હરગેજ નહીં; કેમકે જીંદગી બખરો એવી શરીઅત જે આપાઈ હોતે, તો અલબતાં રાસતી શરીઅતથી થતે. ૨૨ પણ કીતાબે સરવને ગુનાહમાં બંધ કરીઆ, એ સાચું કે હસુ ખરીસત પરના હાનથી જે વાગ્ધોષ. તે હાનદારોને અપાએ. ૨૩ પણ હાન આપાઈઆ પેશતર આપણે શરીઅત તલે હતા, ને જે હાન જાહેર થનાર હતો તે આવે તાંહાં લગી બંધ કરાએલા હતા. ૨૪ એ રીતે આપણને ખરીસત સુધી પોહોંચાડવાને શરીઅત આપણો ઉસતાદ હતો, કે આપણે હાનથી રાસત ઠરીએ. ૨૫ પણ હાન આવીઆ પર આપણે ઉસતાદને તાબે નથી. ૨૬ કેમકે તમે સરવ ખરીસત હસુ પરના હાનથી ઓદાનાં ફરજદ છે. ૨૭ કેમકે તમે જેટલા ખરીસતમાં બાપતીસમા પામીઆ, તેટલાએ ખરીસતને પેહેરીઆ છે. ૨૮ ઢોઈ હાડી નથી ને હેલીની નથી; ઢોઈ ગોલામ નથી ને અબદ નથી; ઢોઈ મરદ નથી ને અમાર નથી; કેમકે તમે સરવ ખરીસત હસુમાં એકજ છે. ૨૯ ને જે તમે ખરીસતના છે, તો તમે ઇબ્રાહીમની નસલ છે, ને વાગ્ધોષ પરમાણે વારસ છે.

બાબ ચોથો.

હવે હું કહું છું કે વારસ જાંહાં સુધી બાલક છે, તાંહાં સુધી સરવનો મલિક છતાં પણ ગોલામ તથા તેમાં કંઈ ફરક નથી. ૨ પણ બાપના ઇરાવેલા

વખત સુધી સાચવનારાઓ તથા કારભારીઓને તાબે છે. ૩ ઓ પરમાણે આપણે પણ જોરે બાલક હતા તોરે દુનીઆની રસમોને તાબે છતાં ગોલામીમાં હતા. ૪ પણ વખત જોરે પુરો આવીઓ, તોરે જોદાઓ પોતાના બેઠાને મોકલીઓ, તે ઓમરતથી પેદા થઈને શરીઅતને તાબે થઈઓ, ૫ કે શરીઅતને તાબે જોઓ હતા તેઓને છોડવે ; ને કે આપણે તેનાથી પાલકપણું પામીઓ. ૬ ને તમે દીકરા છેઓ, ઓ સાર જોદાઓ પોતાના બેઠાનો રહ તમારાં દીલામાં મોકલીઓ છે, જે આખઆ ઇઆને બાપ, ઓમ હાંક મારેછે. ૭ વાસો હવેથી તું ગોલામ નથી, પણ દીકરો છે, ને જો દીકરો, તો ખરીસતને આરોરે જોદાનો વારસ પણ છે. ૮ પણ જોરે તમે જોદાને જાણતા નહીં હતા, તોરે હકીકતમાં જે જોદાઓ નથી તેઓની બંદગી તમે કીધી. ૯ પણ હવે જોદાને પીછાનીને, બલકે જોદાથી પીછતાઈને, તમે કેમ નયમી તથા કંગાલ રસમોની તરફ પાછા ફરો છેઓ, ને તેઓની ગોલામી તમે કેમ ફરી ચાહો છેઓ ? ૧૦ તમે દાહાડઓ, તથા મહીનાઓ, તથા ફસો, તથા વરસો પાલો છેઓ. ૧૧ મને તમારી બાબત ડર લાગે છે કે રખે જે મેહેનત મેં તમારા પર કીધી તે બેક્ષ-ઓદા હોઓ.

૧૨ અઓ બાઈઓ, હું તમારી મીનંત ફરેછું કે, તમે મારા જોવા થાઓ; કેમકે હું તમારા જોવા છઠ્ઠો; તમે મારી કંઈ ખરાબી કીધી નથી. ૧૩ તમે જાણો છેઓ કે પેહેલાં મેં તમને બદનતી કમજોરીથી ઇજલ જાહેર કીધી. ૧૪ ને મારાં બદનમાં જે બીગાડ હતો તેને લીધે તમે મારો ધોકાર કે તીઆગ કીધો નહીં; બલકે મને જોદાના ફરિરાતા તરેહ, હા ખરીસત ઇસુની તરેહ, તમે કબુલ કીધો. ૧૫ તોરે તમે કેવા સુખી હતા? કેમકે હું તમ બાબત ગહવાઈ આપું-છઠ્ઠો કે જો બની આવતે તો તમે પોતાની આંખો કાહાડીને મને આપતે. ૧૬ તો તમને સાચું કેહેવાથી શું હું તમારો દુશમન થઈઓ? ૧૭ તેઓ તમારા દીલસોજ છે, પણ શારી રીતે નહીં; બલકે તેઓ તમને અલગ કરવા ચાહે છે કે તમે તેઓના દીલસોજ બની જાઓ. ૧૮ પણ શારીને લીધે હમેશ દીલસોજ રહેવું શાઈ છે, ને ફકત હું તમારી પાસે હાજર છઠ્ઠો તોરેજ નહીં.

૧૯ અઓ મારાં બચાઓ, ખરીસતની મુરત તમારામાં પેદા થાઓ તાંહાંસુધી તમારે સાર જાણવાનું કરાટ મને ફરી થાઓ છે. ૨૦ ને હવે હું ચાંહું છઠ્ઠો કે તમારી પાસે આપું ; ને મારો અવાજ બદલું; કેમકે તમારી બાબત મને રાક છે. ૨૧ શરીઅતને તાબે થવાને ચાહનારાઓ, તમે શું શરીઅત નથી સાંભલતા, તે

મને કહે! ૨૨ કેમકે ઝમ લખીકું છે કે, ધખરાહી મને બે દીકરા હતા, ઝમક લોંડીનો ને બીજો આબદનો. ૨૩ પણ જે લોંડીનો તે જીસમ પરમાણે પેદા થઈયા, ને જે આબદનો તે વાઝ્મદા પરમાણે. ૨૪ ઝમે વાતો તમસીલ તરીક છે; કેમકે ઝમક બે બંદોબસત છે, ઝમક તો સીનાઈ પાહાડથી, તે ગોલામીને સાર જનમાવે છે, ઝમે હાગાર છે. ૨૫ કેમકે હાગાર અરબરાતાન-માંનો સીનાઈ પાહાડ છે, ને તે હાલના હરરાલિમને મલતો છે, તે પોતાનાં છઠ્ઠાં સુધાં ગોલામીમાં છે. ૨૬ પણ ઉપરનું હરરાલિમ આબદ છે, તે આપણ સધલાની મા છે. ૨૭ કેમકે લખીજ છે કે, “અઝમે વાંઝીણી, જે જાણતી નથી, તે તું ખુરા થા, તું જે જાણવાની પીડા પામતી નથી, તે તું હાક મારીને ખુમ પાડ; કેમકે જેને વર છે તેના કરતાં છડીનાં છોકરાં વધારે છે.” ૨૮ તારે અઝમે બાઈઝ્મા, ઇસહાકની તરેહ આપણે વાઝ્મદાનાં ફરજદ છઠ્ઠાં. ૨૯ પણ તે વેલા જીસમ પરમાણે જે પેદા થઈલો તેણે રહ પરમાણે પેદા થઈલા-ને જેમ સવાવીઝ્મા તેમ હમણા પણ છે. ૩૦ પણ કીતાબ શું કેહેછે? લોંડીને તથા તેના દીકરાને કાહાડી મુક; કેમકે લોંડીનો દીકરો અબદના દીકરા સાથે વારસ નહીં થશે. ૩૧ વાસતે અઝમે બાઈઝ્મા, આપણે લોંડીનાં ફરજદ નથી, પણ અબદનાં છઠ્ઠાં.

ખાખ પાંચમો.

એ સાર ખરીસતે જે આબદગી આપણને આપી છે તે આબદગીમાં તમે કાઝ્મેમ રહો; ને ગોલામીની જીંદગી સરી તમે ફરી ન જોડાઓ. ૨ જીઝ્મા, હું પાઉલ તમને કહુંકું, કે જે તમે સુંતત લેઓછેઓ, તો ખરીસતથી તમને કંઈ ફાઝ્મેદો થતાર નથી. ૩ ને હરેક સુંતતી થઈલા માણસને હું ફરીથી શાહેદી આપુંછું કે આખી શરીઅત પાલવાને તે ફરજદાર છે. ૪ તમે જેટલા શરી-અતથી રાસત હોછેઓ, તેટલા તમે ખરીસતથી અલગ થઈઓ છઓ; તમે ફજલથી પડીઓ છઓ. ૫ કેમકે હમે ઇમાનથી રાસતોની ઉમેદની રાહ રહે જોઈઓ છઓ. ૬ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં સુંતત કે બેસુંતતથી કંઈ ફાઝ્મેદો નથી; પણ ઇમાન જે મોહોબતથી અસર કરે છે. ૭ તમે શારી રીતે દોડીઓ હતા, કોણે તમને રોકીઓ કે સાચાઈના ફરમાનઅરદાર તમે નહીં થાઓ? ઈમે સમજ તમારા બોલાવનારથી નથી. ૮ થોડું ખમીર આખાં લોંદાને ખમીરી કરે છે. ૯ બોદાવંદથી તમારા પર મને બરોસો છે કે તમે ખીજો કંઈ બાવ નહીં

કરશો; જે તમને ધભરાવે છે, તે જે દોષ હોય, તે પોતાનો દંડ ભોગવશે. ૧૧ ને યેસુ ભાઈઓ, જે હું હજી સુધી સુંતતની મુનાઘી કરુંછું, તો હજી સુધી મારી સતાવણી કેમ થાય છે? તારે તો કરસની ટોકર મટી ગઈ છે. ૧૨ હું ચાહુંછું કે જેઓ તમને ધભરાવે છે તેઓ કપાઈ જાય.

૧૩ કેમકે યેસુ ભાઈઓ, તમે આનંદગી પામવાને બોલાવેલા છે, તે આનંદગી જીસમને સાફ ન વાપરે, પણ મોહોઅતથી યેક બીજની ખીદમત કરે. ૧૪ કેમકે આખી શરીઅત યેક વાતથી પુરી થાય છે કે, “તું જેમ પોતાપર તેમ પોતાના પેડાસી પર બીઆર કર.” ૧૫ પણ જે તમે યેક બીજને કરેડો તથા ચાલો છે, તો અગરદાર રહો કે રખે યેક બીજથી તમારો નાશ થાય. ૧૬ હું યે કહુંછું કે, તમે રહથી ચાલો ને તમે જીસમની આહેશો પુરી નહીં કરશો. ૧૭ કેમકે જીસમ રહની ઉલટાઈમાં આહેશ રાખે છે, ને રહ જીસમની ઉલટાઈમાં, ને યેઓ યેક બીજને ઉલટા છે, યેવા કે જે કંઈ તમે ચાહો છે, તે તમે કરી નથી શકતા. ૧૮ પણ જે તમે રહથી ચલવાઓ છે, તો તમે શરીઅતને તાબે નથી. ૧૯ જીસમનાં કામ તો બહાર છે, તે યે છે કે જનાકારી, હુશમકારી, નાપાકી, શેહવત; ૨૦ જીસમપરસતી, જાદુગરી, દુશમની, કજીઆ, ગેરત, ગુસો, જઘડા, કુટો, તડ; ૨૧ અદેઆઈ, ખુત, છાકરાઈ, તથા શોઆઈ, ને યેઓનાં સરખાં જેકામો તે; તેઓ બાઅત જેમ મેં આગાઉ કહી, તેમ હું તમને ફરી ચેતાવુંછું કે, જે યેવાં કામ કરે છે, તે બોદાની પાદશાહતનો વારસો નહીં પામશે. ૨૨ પણ રહનાં ફલ યે છે, મોહોઅત, ખુશી, મુલાહ, અગરદારત, ખેરખવાહી, બલાઈ, હમાન. ૨૩ નરમાઈ, તથા પહેરજગારી; યેવાંઓને ઉલટી કંઈ શરીઅત નથી. ૨૪ ને જે ખરીસતના છે તેઓ યે જીસમને ખુશી ખસલતો તથા આહેશો સુધાં કરસપર જડી છે. ૨૫ જે આપણે રહમાં જીવીએછીએ, તો આપણે રહમાં આવીએ પણ. ૨૬ આપણે જીડી કાપર કરનાર, યેક બીજને બીજવનાર, યેક બીજની અદેઆઈ કરનાર ન થઈએ.

બાબ છઠો.

ભાઈઓ, જે દોષ શખસ કેઈ ખતામાં યેકાએક આવી પડે તો તમે જે રહાની તે તમે યેવાને નરમાઈના રહથી પાછો ટોકાણે પાડો; પોતા બાઅત બીઆર રાખતાં કે રખે તું પણ હમતેહાતમાં આવી પડે. ૨ તમે યેક બીજનો

બોજ ઉઠાવો, ને ઝ્મે રીતે ખરીસતની શરીઅત પુરી કરો. ૩ કેમકે કોઈ કંઈ ન છતાં, હું કંઈ છર્જી, ઝ્મેમ બે ધારે છે, તો તે પોતાને બુલાવે છે. ૪ પણ હરેક માણસ પોતાનું કામ તપાસે, ને તારે વખાણનું કારણ તેને ખીજમાં નહીં, પણ પોતામાં જ થયો. ૫ કેમકે હરેક પોત પોતાનો બોજ ઉઠાવશે. ૬ જો કોઈ કલામ શીખે, તો શીખવનારને સઘલાં શારીનો છીસો આપે. ૭ છેતરાઝ્મો ના, ખોદાની હડા થતી નથી; કેમકે માણસ જે કંઈ વાવે છે તેજ તે લણુરો; ૮ ઇઝ્માને જે પોતાના જીસમ સાર વાવે છે, તે જીસમથી ખરાબી લણુરો; પણ રહેને સાર જે વાવે, તે રહેથી હમેશાંની જીંદગી લણુરો. ૯ તો શાઈ કરતાં આપણે થાક્યું નહીં, કેમકે જો કાઝ્મેર નહીં થઈએ, તો કીક વખતમાં લણુશું. ૧૦ વાસતે આપણને જેમ વગ મલે તેમ મહુનું શાઈ કરોઝ્મે, પણ ખાસ કરીને જે ઝ્મો ઈમાનનાં ધરના છે તે ઝ્માનું. ૧૧ તમે જીજ્ઞાસો છે ઝ્મા કે મેં પોતાને હાથે કેવડું મોહોડું પતર તમને લખીજી છે. ૧૨ જીસમ બાબત જેટલા નેકતામો આહે છે, તેટલા તમારી સુંનત જગરદસતીથી કરાવે છે, ફક્ત ઝ્મે સાર કે ખરીસતના કહસને લીધે તે ઝ્માની સતાવણી ન થાઝ્મે. ૧૩ કેમકે જે સુંનતી થઈએ છે, તે ઝ્મા પણ શરીઅત પાલતા નથી; પણ તમારી જીસમ બાબત ફખર કરે વાસતે તમારી સુંનત થવાને આહે છે. ૧૪ પણ ઝ્મેમ ન થાઝ્મે કે આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના કહસ શીવાઝ્મે હું કંઈ ખીજમાં ફખર કરું, તેથી મારી બાબત દુનીઆ કહસે જડાઈ છે, ને દુનીઆ બાબત હું. ૧૫ કેમકે ખરીસત ઇસુમાં સુંનત કંઈ નથી, ને એ સુંનત કંઈ નથી; પણ તરી પેદાઝ્મેરા છે. ૧૬ ને જેટલા ઝ્મે કાનુન પરમાણે આલે છે તે ઝ્મા પર, તથા ખોદાના ઇસરાઝ્મેલ પર સલામતી તથા રહમ થાઝ્મા.

૧૭ હવેથી મને કોઈ તસદી ન દે, કેમકે હું ખોદાવંદ ઇસુની નીશાની ઝ્મા મારાં બદનમાં લઈ ફરું છર્જી. ૧૮ અઝ્મે બાઈઝ્મા, આપણા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમારા રહ સાથે થાઝ્મા. આમીન.

એપ્રેસીએને પાઉલનું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

એફેસસમાં જે પવીતરો ઇશ્વાને ઇસુ ખ્રીસ્તપર હિમાન લાવનારા છે, તે એવાને જોવાની મરજી થી ઇસુ ખ્રીસ્તનો રસુલ પાઉલ લખે છે. ૨ જોવા આપણા બાપથી, તથા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તથી તમને ફળ તથા સલામતી થાય.

૩ મુબારક છે આપણા જોવાવંદ ઇસુ ખ્રીસ્તનો જોવા તથા બાપ, જેણે ખ્રીસ્તમાં આસમાનમાંની હરેક રહાની ખરકત આપણને બખ્શી. ૪ જેમ તેણે દુનિયાનો પાઈએ નાંખીઆ પેહેલાં આપણને તેનામાં પસંદ કીધા, કે આપણે તેની સાંભા મોહોબતથી પાક તથા બેએબ થઈએ. ૫ તેણે પેહેલાંથી આપણી બાબત એમ મુકરર કીધું કે આપણે તેની મરજીના નેક ઇરાદા પરમાણે ઇસુ ખ્રીસ્તને આસરે તેના પાલક થઈએ: ૬ એ સાહે કે તેના ફળની જલાલની તારીફ થાય, જેથી તેણે આપણને તે બીઆરામાં કબુલ કીધા છે. ૭ તેનામાં તેનાં લોહીથી આપણે છુટકો ઇશ્વાને ગુનાહોની માફી તેના નીહામ્મત ફળથી પામીએ છઈએ. ૮ તે ફળ તેણે આપણાપર સરવ દાનાઈ તથા ડહાપણથી બહુ વધારીઆ છે. ૯ તેણે પોતાની મરજીનો ભેદ જે પોતાના નેક ઇરાદા પરમાણે આગલથી પોતાનામાં ફાવીઆ હોતો, તે આપણી ઉપર જાહેર કીધો; ૧૦ કે જમાનાએનાં ચલનના પુરા થવામાં જે ચીજો આસમાન તથા જમીનપર છે તે બધીને ખ્રીસ્તમાં એકઠી કરે. ૧૧ જે પોતાના મરજીના મનમુગા પરમાણે બધાં કરે છે તેના ઇરાદા મુઆફક અગાઉથી મુકરર થઈઆ છતાં આપણે તેનામાં વતન પણ પામીઆ; ૧૨ કે હમે ખ્રીસ્ત પર પેહેલાં ભરોસો કરનારા તેના જલાલની તારીફને સાહે થઈએ. ૧૩ તમે પણ કલામે હક ઇશ્વાને તમારાં તારણની ખુશખબર સાંભળીને તેના પર ભરોસો કીધો; ને તેનાં પર હિમાન લાવીઆ બાદ તમને પણ વાએદના પાક રહથી મોહિર કરાઈ. ૧૪ જાંહાંસુધી ખરીદ કીધેલો છુટકારો મલે તાંહાં સુધી તેના જલાલની તારીફ સાહે તે આપણા વતનનું બેઆનુ છે.

૧૫ એ સાહે હું એ સાંભળીને કે તમે જોવાવંદ ઇસુ પર હિમાન લાવીઆ, ને સરવ પવીતરો ઉપર મોહોબત રાજો છે એ, ૧૬ તમારી બાબત શુકર કરવાને

તથા મારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરવાને છોડતો નથી, ૧૭ કે આપણા ઓદા-
વંદ ઇસુ ખ્રીસતનો આદા જે જલાલનો બાપ છે, તે દાનાઈ તથા પરગટણનો
૩૬ તમને આપે કે તમે તેને પીછાનો; ૧૮ ને તમારાં દીલની આંખો રોશન થાએ
કે તમે સમજો કે તેના ઓલાવવાની ઉમેદ શી છે, તથા પતીતોને સાફ જે વતન
તેની જલાલની દોલત કેટલી છે; ૧૯ ને આપણુ ઇમાનદારોની તરફ તેની
કમાલ કુદરત કેવી મોહોટી છે, તેની કાદેર કુદરતની અસર પરમાણે. ૨૦ જે
તેણે ખ્રીસતમાં જાહેર કીધી જરે તેણે તેને મુએલાંઓમાંથી જાહડીઓ, ને
પોતાના જમણા હાથ ઉપર આસમાનીઓમાં બેસાડીઓ; ૨૧ ને બધી હકુમત,
તથા એખતીઆર, તથા કુદરત, તથા ખાંવંદી, તથા હરેક નામ, જે ફક્ત આ
દુનીઆમાં નહીં, પણ આવતી દુનીઆમાં પણ કેહેવાએ છે, તેઓ ઉપર બુલંદ
કીધો. ૨૨ ને કુલે ચીજ તેના પગ તલે મુકી, ને સરવપર તેને મંડલીનું શીર
ઠેરવીઓ. ૨૩ એ તેનું બદન છે તથા તેની ભરપુરી જે સરવેમાં સરવ ભરે છે.

બાબ બીજો.

એને તમે ખતાઓમાં તથા ગુનાહોમાં જે મુએલા હતા તે તમને તેણે
જીવતા કીધા. ૨ જેઓમાં આ દુનીઆની ચાલ પરમાણે હવાના સરદારની
હકુમત પરમાણે તમે પેહેલાં ચાલીઓ, તે ૩૬ નાફરમાનખરદાર છોકરાંઓમાં
અસર કરે છે. ૩ તેઓમાં હમે પણ સહુ પોતાનાં બદનની રોહવતો પરમાણે
અગાઉ ચાલીઓ, ને તન મનની ખાહેરો પુરી કરતા હતા, ને ખીજાઓ સર-
ખા સવભાવથી ગજબનાં ફરજંદ હતા. ૪ પણ આદા જે રહમમાં ગની છે, તેણે
આપણુ ગુનાહોમાં મુએલાઓને પોતાની મોહોટી મોહોત જે તેણે આપણા ઉપર
કીધી ખ્રીસતની સાથે જીવાડીઓ. ૫ (ફજલથી તમે તરાએલા છેઓ.)
૬ ને તેણે આપણુને તેની સાથે ઉઠાડીઓ, ને આરામાનીઓમાં ઇસુ ખ્રીસત-
ને વસીલે આપણુને સાથે બેસાડીઓ. ૭ એ સાફ કે તે પોતાનો ફજલ, જેથી
ઇસુ ખ્રીસતને સખખ હમારી ઉપર તે મેહેરબાની કરે છે, તેની અતીશે દોલત
આવતા જમાનાઓમાં દેખાડે. ૮ કેમકે તમે ફજલથી ઇમાનને સખખ તરાએલા
છેઓ; ને એ તમારાથી નથી, આદાની બખરોસ છે. ૯ કરણીઓથી નહીં,
કે રખે કોઈ વડાઈ કરે. ૧૦ કેમકે આપણે તેની કારીગરી છઠએ, ખ્રીસત
ઇસુમાં નેક કામો કરવાને પેદા થઈઓ, જેઓ બાબત આદાએ અગાઉથી
મુકરર કીધું કે આપણે તે બજાવીએ.

૧૧ એ વાસતે ઇઆદ રાખજો કે તમે પેહેલાં જીસમની નીસબત ગેરકોમી હતા, ને જીસમમાંના હાથે કરેલા સુંતતી દેહેવાએલાએથી તમે એસુંતતી દેહેવાતા હતા ; ૧૨ વસી તે વખત તમે ખરીસત વગરના, ને ઇસરાએલનાં પરબપણથી અલગ, ને વાએદાના બંદોબસતોથી બાહાર, ને નાઉમેદ, તથા દુનીઆમાં ખોદા ચીનાના હતા. ૧૩ પણ તમે જે પેહેલાં દુર હતા, તે તમે હમણા ખરીસત ઇસુને સખખ ખરીસતનાં લોહી પાડવાથી પાસે થઈઆ છે. ૧૪ કેમકે તે આપણી સુવેદ છે ; તેણે એને એક કીધા, ને જુદાઈની આડી ભીતને પાડી નાંખી ; ૧૫ ને પોતાનું બદન આપીને દુરામનને ઇઆને શરીઅતના હુકમો તથા રસમોને કાઢાડી નાંખી, કે સુવેદ કરાવીને પોતામાં તે એનું એક નવું બનસાન બતાવે ; ૧૬ ને દુરામનીને કહસપર મારીનાંખીને પોતામાં ખોદાનો સાથે એક બદનમાં બેડેતો મેલાપ કરે. ૧૭ ને તેણે આવીને તમે દુર પેડલાઆને તથા પાસેનાઆને સુવેદની ખુશખબર જાહેર કીધી. ૧૮ કેમકે તેને વસીલે આપણે બેડે એકજ રૂઠથી બાપ પાસે દાખલ થઈએ છઈએ. ૧૯ વાસતે હવેથી તમે એગાના તથા મુસાફરો નથી, પણ પરીતરોના હમરોહેરી તથા ખોદાનાં ધરના છે. ૨૦ ને રસુલો તથા નખીઆના પાઠઆ પર તમે બાંધેલા છે, ને ઇસુ ખરીસત પોતે ખુણાનું મથાલું છે. ૨૧ તેનામાં આપી બાંધણી સાથે જોડેલી છતાં ખોદાવંદને સાર પાક મંદીર થતું જાય છે ; ૨૨ ને તેમ તમે પણ ખોદાનો રહેવાસ થવા સાર રૂઠથી સાથે બનો છે.

બાબ તરીજો.

એ સખખ હું પાઉલ તમ ગેરકોમીઆને સાર ખરીસત ઇસુનો બંધીવાન છર્ગ. ૨ ખોદાના ફજલનો કારબાર જે તમારે સાર મને આપેલા છે તે બાબત તમે શાંખલીર્ગે હરો ; ૩ કે ઇલહામથી તે ભેદ તેણે મને જાણાવી, (જેમ અગાજે મેં ટુંકામાં લખીર્ગે. ૪ તે બાંચવાથી ખરીસતના ભેદ બાબત જે મારી સમજ તે તમે જાણી શકસો,) ૫ જે આગલા જમાનાઓમાં બની આદમને એવી તરેહ માલુમ નહીં હતો જેવો તેના પાક રસુલો તથા નખીઆને રૂઠથી હવે જાહેર થઈએ છે ; ૬ કે ગેરકોમીઆ ખરીસતમાં ઇજીલથી હમવતની તથા એક બદનના તથા તેના વાએદાના શરીક થાએ. ૭ ખોદાના ફજલની બખરોસથી જે તેની કુદરતની તાસીરથી મને મલી છે, હું તેનો આદમ છર્ગ. ૮ જે સરવ પરીતરોમાંના નાહાનાઓમાંનો નાહાનો, તે મને એ ફજલ અપાઈએ કે

અરીસતની ઇંજીલની બેક્રીઆરા દોલત ગેરદોમી અમામાં હું બહાર કહું; ૯ ને જોદા જેણે ઇસુ અરીસતથી સરવ પેદા કર્યાં, તેની પાસે જે બેદ દુનીઆની શરઆતથી ગુપત રહેલો હતો તેમાં બાગીપણું શી રીતે થાય છે તે હું સરવને જણાવું. ૧૦ અમે સાફ કે જોદાની કમાલ દાનાઈ મંડલીને વસીલે સરદારો તથા અમ્મતી-આરવાલા અમા જે અમા આસમાની મકાનોમાં તે અમાને બહાર થાય. ૧૧ તે હરિદા પરમાણે જે તેણે આપણા જોદાવંદ અરીસત ઇસુમાં હમેશાંથી કર્યા છે. ૧૨ તેનામાં ઇમાને તેની ઉપરના ઇમાનથી આપણે હિમત તથા ભરોસાથી દા-અલ થઈ અમે છઈ અમે. ૧૩ વાસતે હું ચાહું છું કે તમારે સાફ મારી જે મુસી-અનો તેથી તમે ઉદાસ ન થાઓ, કેમ કે અમે તમારી હજીવ છે. ૧૪ અમે વાસતે આપણા જોદાવંદ ઇસુ અરીસતના આપની આગલ હું ધુંડણ ટેકવું છું; ૧૫ અમાથી આસમાન તથા જમીન પરનું તમામ આનદાન દેહેવા અમે છે; ૧૬ કે તે પોતાના જલ્લાલની દોલત પરમાણે તમને અમેવું આપે કે તમે તેના રહથી આતની ઇતસાની અતમાં બહુ જોરાવર થાઓ; ૧૭ ને અરીસત તમારાં દીલોમાં ઇમાનથી વસે, ને તમે મોહો અતમાં જડ તથા પાઈ અમા નાંખો; ૧૮ તેની આઝાઈ, તથા લં-આઈ, તથા ઊંડાણ, તથા ઊંચાણ કેટલું, અમે તમે સરવ પવીતરોની સાથે સમજી લેઓ; ૧૯ ને અરીસતની મોહો અત જે અકલથી જુઆદા છે તે જાણવાને તમે જોરાવર કરાઓ, અમેવા કે તમે જોદાની બધી ભરપુરીથી ભરાઈ જાઓ. ૨૦ તેની કુદરત જે હમારામાં તાસીર કરે છે, તે પરમાણે હમે જે માગી અમે ઇમા ધારી અમે છઈ અમે, તે કરતાં અતીધણું કરવાને જે કુદરતવાન છે; ૨૧ તેને મંડલીને દરમીઆન પેહેડી દર પેહેડી ઇસુ અરીસતમાં હમેશાં સુધી જલ્લાલ થાએ. આમીન.

બાબ ચોથો.

હવે હું જોદાવંદનો બંધીવાન તમારી મીનંત કહું છું કે જે તેડાંથી તમે તેડાઈ અમે તેને લાએક ચાલો. ૨ પુરી લીનતા ને નમસ્તાથી સખર કરીને મોહો અતથી અમેક બાબની અરદાશ કરો. ૩ દોરોસ કરો કે રહની અમેગાંગી સુલેહના બંધનોથી બાધેલી રહે. ૪ અમેક બદન તથા અમેક રહ છે, જેમ તમે તમારાં તેડાંની અમેક ઉમેદથી તેડાઈ અમે છે. ૫ અમેક જોદાવંદ, અમેક ઇમાન, અમેક આપતીસમા, ૬ અમેક જોદા, જે મહુનો આપ, તે સઘલા ઉપર તથા સઘલા મને તથા તમ સરવમાં છે. ૭ ને અરીસતની અપ-

શેસનાં માપાં પરમાણુ આપણામાંના હરેકને ફળલ અપામ્મિલો છે. ૮ વાસતે તે ફેલેજે છે, “તેણે ઝંચાણુ પર ચહડીને બંધીવાનોને બંધ કીધા, ને આદમીઝ્મીને બપ્પરોસો આપો.” ૯ હવે તે ચહડીઝ્મી ઝ્મિ શું છે? શું ઝ્મિ નહીં કે અવલ જમીનના નીચા ભાગોમાં તે ઉતરીઝ્મી? ૧૦ જે ઉતરીઝ્મી તે ઝ્મિજ છે કે જે બધાં આસમાનો પર ચહડીઝ્મી, કે તે સરવને બરપુર કરે. ૧૧ ને પત્તીતરોને કમાલ કરવા સાહ, તથા ખીદમતનાં કામને લીધે, તથા ખરીસતનાં બદનને સુધારવા સાહ, ૧૨ તેણે ફેટલાઝ્મિક રસુલો તથા ફેટલાઝ્મિક નખી તથા ફેટલાઝ્મિક ઇંછલની મુનાદી કરનારા તથા ફેટલાઝ્મિક પાલકો તથા ઉસતાદો આપીઆ છે. ૧૩ જોહાં સુધી કે આપણે બધા ઇમાન તથા ખોદાના બેઠાની પીછાનની ઝ્મિગાંગી, ને કામલ હનિસાન ઇઆને ખરીસતનાં પુરાં કદતા અંદાજ સુધી પોહાંઝીઝ્મિ; ૧૪ કે આપણે હવેથી તાલીમના હરેક પવનથી, તથા માણુમની ડગાધથી, તથા ફસવાની જુગતીનાં કપટથી હલવાઝ્મિલાં તથા ફરવાઝ્મિલાં છોકરાં નહીં રહીઝ્મિ. ૧૫ પણ મોહોબતથી સાચું બોલીને ખરીસત જે શીર છે તેનામાં હર તરેહ વધતા જઈઝ્મિ. ૧૬ જેને આશરે આપું બદન ઠીક તરેહ જોડાઝ્મિલું છતાં, તથા હરેક સાંધાના પુરાપણુ સાથે ઘટ કીધા છતાં, હરેક અંગમાંના કીધેલાં માપાં પરમાણુ મોહોબતમાં પોતાના સુધારથી બદનને વધારે છે.

૧૭ વાસતે હું ઝ્મિ કહુંછજે ને ખોદાવંદથી શાહેદી આપુંછજે, કે જેમ ખીજ ગેરકોમીઝ્મી પોતાની બાતલ અકલથી ચાલે છે તેમ તમે હવેથી ન ચાલો. ૧૮ તેઝ્મીની સમજ અંધરાઝ્મિલી, ને જે જાહીલત તેઝ્મીમાં છે તે સખખ, તથા તેઝ્મીનાં દીલની સખતીને લીધે તેઝ્મી ખોદાની છંદગીથી દુર છે. ૧૯ તેઝ્મીઝ્મિ પુત જડ થઈને લાભથી બધી નાપાકી કરવા સાહ પોતાને રોહિવતને તામે કીધા છે. ૨૦ પણ તમે ઝ્મિ પરમાણુ ખરીસતને શીખીઆ નથી. ૨૧ અગર તમે તેનું શાંભલીજ છે, ને તેનાથી તાલીમ પામીઆ છેઝ્મી, જે સાચાઈ હિસુમાં છે તે પરમાણુ તો. ૨૨ તમે પેહલાંનીઆલ નું પુરાનું ઇતસાનીઅત જે ફરેખ આપનાર રોહિવતોના સખખથી અગડીજ છે તે ઉતારી નાંખો; ૨૩ ને તમારાં દીલના રહમાં નવા બનો; ૨૪ ને નવું ઇતસાનીઅત જે ખોદાની સુઆફક રાસતી તથા ખરી પાકીજગીમાં પેદા થઈજે તે પેહરો.

૨૫ વાસતે જુદાપણું છોડીને હરેક રાખસ પોતાના પડોસી સાથે સાચું બોલો; કેમકે આપણે ઝ્મિક ખીજનતા અંગ છઈઝ્મિ. ૨૬ ગુસે થાઝ્મી, પણ ગુતાહ ના કરો; તમારા કરોધ રહેતાં સુરજ અસત ન થાઝ્મિ. ૨૭ ને રોતાનને જગી-

આ ના આપો. ૨૮ જોણે ચોરી કીધી તે હવેથી ન ચોરે, પણ તે શારી પેશો
એખતીઆર કરીને હાથોથી મેહનત કરે, કે મોહોતાજને કંઈ આપી રહે.
૨૯ કોઈ ગંદી વાત તમારાં મોહોથી ન નીકલે, પણ શારી સુધારનારી હોએ તે,
કે સાંબલનારાએને ક્ષમાદો અપરો. ૩૦ ને જોદાનો પાક રહ જોનાથી છુટકા-
ના દાહાડ સુધી તમ પર મોહોર કરાઈ છે, તેને ગમગીન ન કરો. ૩૧ સઘલી
કડવાસ, તથા કરોધ, તથા ગુસો, તથા અડબડું, તથા અદગોઈ તમામ બધી
સાથે તમારામાંથી દુર કરો. ૩૨ ને તમે એક બીજા ઉપર મેહરબાન તથા
રહમદીલ થાએ, ને એક બીજાને માફ કરો ; જેમ જોદાએ ખરીસતને
લીધે તમને માફી અપશી.

બાબ પાંચમો.

વાસતે તમે પીઆરાં ફરજંદોની પોંઠે જોદાની પેરવી કરનારા થાએ.

૨ ને જેમ ખરીસતે પણ આપણા પર મોહોબત કીધી, ને પોતાને આપણે સાર
અરપણ તથા ફરઆની ખુશખોઈને સાર જોદા આગલ સોંપીએ, તેમ તમે
મોહોબતથી ચાલો. ૩ પણ જેમ પવીતરોને લાએક છે તેમ હરામકારી, તથા
બધી તરેહની નાપાકી, તથા લાલચનું નામ પણ તમારામાં એક વેલા નહીં લ-
વાએ. ૪ લજ્જમણી તથા ખેલુંદી વાત, તથા ઠઠાયાજી, જે એમુનાસીબ છે
તે ન થાએ ; બલકે શુકરગુજરી થાએ. ૫ કેમકે તમે એ જાણો છોએ, કે
કોઈ જનાકાર, કે પલીદ, કે લોખી, જે ખુતપરસત છે, એએને ખરીસત તથા
જોદાની પાદશાહતમાં વારસો નથી. ૬ કોઈ તમને વીઅરથ વાતોથી ભુલાવો ન
આપે ; કેમકે એવાં કામોને સાર જોદાનો ગજબ નાફરમાનઅરદાર છોકરાં પર
આવે છે. ૭ વાસતે તમે તેએના શરીક ના થાએ. ૮ કેમકે આગલ તમે
અંધકાર હતા, પણ હવે જોદાવંદમાં રોશની છેએ ; તમે રોશનીનાં ફરજંદોની
પોંઠે ચાલો. ૯ (કેમકે રહનાં ફલ કમાલ ખુબી, તથા રાસતી, તથા સાચાઈ છે.)
૧૦ જોદાવંદને શું ખુશ આવેછે, તેનો દરીઆફત કરતા જાએ. ૧૧ ને અંધ-
કારનાં બેહાંસલ કામોમાં શરોક ન થાએ, પણ તેએને વખોડો. ૧૨ કેમકે
તેએથી જે ગુપતમાં થાએછે તે બાબત બોલવાની પણ શરમ લાગે છે.
૧૩ પણ જે સરવ વખોડાએ છે તે રોશનીથી જાહેર થાએ છે, કેમકે જે કંઈ
જાહેર કરે છે તે રોશની છે. ૧૪ એ વાસતે તે કેહેછે કે, અએ ઊંધનાર,

તું જાગતો થા, ને મુઝિલાંઝિમાંથી ઉઠ, ને ખરીસત તને રોશન કરશે. ૧૫ તો સંભાલો કે ઓકસાઈથી તમે ચાલો, એવકુફેની કણી નહીં, પણ દાતાવાની પોટે. ૧૬ વખત વાપરીને ચાલો ; કેમકે દાહાડા ખુરા છે. ૧૭ ઝિં વાસતે તમે એસમજ ના રહો, પણ ઓદાવંદની મરજી શી તે જાણીલેઝિમા. ૧૮ ને શરાખ પીને મસત ના થાઝિમા, તેમાં ખરાબી છે ; પણ રહથી ભરેલા થાઝિમા. ૧૯ ગીતો તથા સીતાઝિરો તથા રહાની ગાઝિમણે પોતામાં ગાતા જાઝિમા, ને પોતાનાં દીલમાં ઓદાવંદને વાસતે ગાતા તથા વજડતા જાઝિમા. ૨૦ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી બધી વાતોમાં ઓદા ઇઝિમાને આપની શુકરગુજરી હમેશા કરતા જાઝિમા. ૨૧ ઓદાના ઓફૂથી ઝિંક ખીજની ફરમાન-બરદારી કરો.

૨૨ વહુઝિમા, તમે જેમ ઓદાવંદનો તેમ પોત પોતાના વરોની ફરમાનબરદારી કરો. ૨૩ કેમકે વર વહુનું શીર છે, જેમ ખરીસત પણ મંડકીનું શીર છે, ને તે બદનનો તારનાર છે. ૨૪ માટે જેમ મંડકી ખરીસતનો ફરમાનબરદાર છે, તેમ વહુઝિમા પણ હરેક બાબતમાં પોત પોતાના વરોની થાઝિમા. ૨૫ વરો, તમે પોત પોતાનો વહુઝિમા પર પીઆર કરો, જેમ ખરીસતે પણ મંડકી પર પીઆર કીધો, ને તેને વાસતે પોતાને સોંપીઝિમા ; ૨૬ કે તે તેને પાણીના ગોશાલથી કલામની સાથે ઘોઘને પાક કરે ; ૨૭ ને કે પોતાની પાસે તે તેને ઝિંવી જલાલી મંડકી કરી મુકે કે તેને ડાગ કે કરચલી કે ઝિંવું કંઈત લાગીઆ છતાં તે પાક તથા બેઝિબ થાઝિમા. ૨૮ ઝિં પરમાણે વરોને પોત પોતાની વહુઝિમા પર પીઆર કરેા જોઈઝિમા, જેમ પોતાનાં બદનો પર તેમ જે પોતાની વહુ પર પીઆર કરે છે, તે પોતા પર પીઆર કરે છે. ૨૯ કેમકે કોઈઝિમા પોતાનાં બદનની દુસમની કદી કીધી નથી, પણ તે તેને પાલે તથા પોસે છે ; જેમ ઓદાવંદ પણ મંડકીને. ૩૦ કેમકે આપણે તેનાં બદનના તથા તેના ગોશાતના તથા તેના હાડકાંનાં અંગ છઈઝિમા. ૩૧ ઝિં સાફ માણસ પોતાનાં મા આપને મુકીને પોતાની વહુની સાથે મલીઝિમા રહે ; ને તે બંને ઝિંક બદન થરો. ૩૨ ઝિં જાહોયો ભેદ છે ; પણ ખરીસત તથા મંડકી બાબત હું કહું છઈ. ૩૩ તોપણ તમે ઝિંમ કરો કે, હરેક જેમ પોતા પર તેમજ પોતાની વહુ પર પીઆર કરે ; ને વહુ પોતાના વરની અદખ રાઝિમા.

બાબ છઠો.

છેલ્લો કરાંઝો, તમે જોવાવંદમાં પોતાનાં માં બાપને તાબે રહો; કેમકે ઝિં વાજબી છે. ૨ તારા બાપ તથા માની ઇજ્જત કર, ઝિં વાજબી સાથેનો પેહેલો હુકમ છે; ૩ કે તારું ભણું થાઝે, ને જમીનપર તારો ઉમરદરાજ થરો. ૪ ને અઝિં બાપો, તમે પોતાનાં છેલ્લાંઝોને ન સીહડો; પણ જોવાવંદનો તરખી-અત તથા નશીહત કરીને તેઝોની પરવરશી કરો. ૫ આકરો, ખીલીક તથા ધા-કથી જેમ ખરીસતને તેમ દીલની સફાઈથી જીસમને નીસબત જે તમારા ધણીઝો તેઝોના ફરમાનખરદાર થાઝો. ૬ આદમીઝોની ખુરામત કર-નારાઝોની તરેહ દેખાડવાને નહીં, પણ ખરીસતના બંદાઝોની તરેહ દીલ-થી જોવાની મરજી કરો. ૭ દીલથી આકરી કરો કે ગોઠઝા જોવાની, આદમી-ની નહીં. ૮ ઝિં જાણીને કે હરેક જે કંઈ શાઈ કરે છે, પછી તે ગોલામ હોઝિં ઇઝા આજદ હોઝિં, તે જોવાવંદની પાસેથી તે પામરો. ૯ ને અઝિં ધણી-ઝો, તમે ધમકીઝો મુકી દઈને તેઝોની સાથે ઝિંમજ કરો; ઝિં જાણીને કે તમારો પોતાનો પણ ધણી આસમાનમાં છે, ને તે કોઈનો તરફદારો નથી કરતો.

૧૦ છેલું, મારા ભાઈઝો, જોવાવંદ તથા તેની કુદરતનાં કુવતથી તમે જોરા-વર થાઝો. ૧૧ તમે રોતાનની જીગતીઝોને ઉલટા ઉભા રહી શકો વાસતે જોવાના બધાં હથીઆરબંદ રહો. ૧૨ કેમકે આપણું લડવું ગોરાત તથા લોહીની સાથે નથી, પણ સરદારોની સાથે, તથા ઝિંખતીઆરદારોની સાથે, તથા આ દુનીઆના અંધકાર હાકમોની સાથે, તથા ખુરા રહો, જેઝો ખુલંદ મકાનોમાં છે તેઝોની સાથે. ૧૩ વાસતે જોવાનાં બધાં હથીઆર લેઝો, કે ખુરા દાહાઝ-ઝોમાં તમે મુકાબલો કરી શકો, ને સરવ કરીને કાઝિમ રહી શકો. ૧૪ ઝિં સાઈ સાચાઈથી તમારી કમર બાંધીને, તથા રાસતીનું અખતર પેહેરીને, ૧૫ તથા સુલેહની ઇંજીલની તબઆરીમાં પગો ધાલીને ઉભા રહો. ૧૬ ઝિં બધાં ઉપ-રાંત ઇમાનની દાલ લેઝો, જેથી તમે તે જીંડના બધા બલતા ભાલા હોલવી શકશો. ૧૭ ને તારણનો યેપ તથા રહની તલવાર જે જોવાનો કલામ છે તે લેઝો. ૧૮ પુરી આરજી ને મીનંત સાથે હર વખત રહથી દુઆ માગો, ને તેમાં બધા પરીતરોને સાઈ મરાયુલ રહીને તથા મીનંત કરીને જાગત રહો. ૧૯ ને મારે વાસતે પણ, કે મને જોલવાની તાકાત મલે, ને ઇંજીલનો ભેદ જાહેર કરવાને

હું માઈ મોહો હીમતથી ઉઘાડું. ૨૦ જેને લીધે હું કેદી ઝેલચી છર્જી, કે જે રીતે મારે ખોલયું જોઈએ તે રીતે બેધરક ખોલું. ૨૧ ને મારો અહવાલ તથા હું શું કરું છર્જી તે તમે જાણો વાસતે તુખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, તથા ઓદાવંદનો અમાનતદાર આદમ છે તે બધું તમને જાણાવશે. ૨૨ એ કારણુ સારૂ મેં તેને તમારી પાસે મોકલીએ છે, કે હમારી હાલત તમે જાણો, ને તે તમારાં દીલાને દીલા સોં આપે. ૨૩ ઓદા આપથી તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી સલામતી તથા પીઆર હમાન સાથે ભાઈઓને થાએ. ૨૪ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત પર જે સાચાઈથી પીઆર કરેછે, તે સરવ ઉપર ફજલ થાએ. આમીન.

ફીલિપીઓને પાઉલનું પત્ર.

આખ પેહલો.

ખરીસત ઇસુમાં જે પવીતરો ફીલિપીમાં છે, નેગાહ્યાનો તથા કારમારીએ સુધાં, તે સરવને ઇસુ ખરીસતના બંદા પાઉલ તથા તીમોથી લખેછે. ૨ આપણા આપ ઓદાથી તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હું જોરે તમને ઇઆદ કરુંછર્જી, તારે તમારે લીધે મારા ઓદાના શુકર કરું છર્જી; ૪ ને મારી હરેક દુઆમાં ખુશીથી તમે સરવને સારૂ હમેરાં દુઆ માયું છર્જી; ૫ કે પેહલે દાહોડી આજ સુધી તમે ઇંજીલમાં શરીક રહીએ. ૬ મને એ ભરેસો છે કે, જેણે તમારામાં નેક કામ શરૂ કર્યું તે ઇસુ ખરીસતના દાહાડ સુધી તે કરતો જશે. ૭ એ પરમાણે તમ સરવ આખત સમજ્યું મને મુનાસીબ લાગેછે: કેમકે તમે મારાં દીલમાં છેએ, ને મારાં બંધનમાં, તથા ઇંજીલનો અચાવ ને તેની સાબેતી કરવામાં તમે બધા મારી નીઆમતમાં શરીક છેએ. ૮ કેમકે ઓદા મારો રાહદે છે કે ઇસુ ખરીસત જેવો રહમ રાખીને હું તમ સરવને કેટલા ચાહું છર્જી. ૯ ને હું એ દુઆ માયું છર્જી કે, તમારી મોહિયત દાનાઈ તથા સરવ સમજ સાથે જુઆદા થતી જાએ. ૧૦ એ સારૂ કે જે વાતો ઉમદી તે તમે પારખો, ને કે તમે ખરીસતના દાહાડ સુધી ખાલિસ રહો, ને ટોકર ન આએ. ૧૧ ને રાસતીનાં ફૂલો જે ઇસુ ખરીસતથી છે તેએથી તમે ભરેલા રહો, કે ઓદાનો જલાલ તથા તેની શીતાએરા થાએ.

PHILIPPIANS.

૧૨ અને અમ્મે બાઇઆ, હું ચાહુંછઈ કે તમે જાણો, કે મારી ઉપર જે બધું ગુજરીઈ તેથી ઇજીલનો જીઆદા ફેલાવ થઈઆ, ૧૩ હીઆં સુધી કે કાઈ-સારના આપ્પા મેહેલમાં ને બીજાં બધાં મકાનોમાં મરાહુર થઈઈ કે હું ખરીસ-તને સાફ બંધવો છઈ. ૧૪ ને ખાદાવંદમાંના બાઇઆમાંના ઘણા મારા બંધનોથી હીમત પકડીને બેખોફ કલામ બોલવાને દોલિર થઈઆ છે. ૧૫ કેટલાએક અદેખાઈ તથા જઘડાથી ખરા, પણ કેટલાએક નેક નહમ્મતથી ખરીસતની ઇજીલ જાહેર કરેછે. ૧૬ જઘડાલુઆ તો સાફ દોલથી ખરીસતની ઇજીલ નથી શંભલાવતા, બલકે અમે ખીઆલથી કે મારા બંધનો પર અમાર જીઆદા રંજ લાવે. ૧૭ પણ બીજાઓ મોહોખતથી, અમે જાણોને કે ઇજીલ સામેત કરવા સાફ હું ડરાવાઈઆ છઈ. ૧૮ તો શું? હરેક તરેહ, ઢાંગથી કે સાચા-ઈથી, ખરીસતની ખબર જાહેર થાઅમે, ને તેથી હું ખુશ થાઈ છઈ, ને ખુશી પામતો જવરા. ૧૯ કેમકે હું જાણુંછઈ કે તમારી દુઆ તથા ઇસુ ખરીસતના રહની મદદથી અમેનો અંજમ માફ તારણ થશે. ૨૦ મારા ભરોસા તથા ઉમેદ પરમાણે કે હું કસામાં શરમીદો નહીં થવરા, પણ પુરો હીમતથી હમેશાંની તરેહ ખરીસત મારાં બદનમાં ઇઆ જીવતાં ઇઆ મરતાં બુજરગી પામશે. ૨૧ કેમકે મને જીવવું તે ખરીસત, ને મરવું તે લાભ છે. ૨૨ અગર હું બદનમાં જીવતો રહું, તો અમે મારી મેહેનતનું ફૂલ છે, પણ હું શું પસંદ કરું તે હું જાણતો નથી. ૨૩ તો હું બંનેની તંગીમાં છઈ, કેમકે નીકલવું ને ખરીસત સાથે થવું અમે મારો ઇછા છે, કે જે બહુ બેહેતર છે. ૨૪ પણ બદનમાં રહેવું તમારે સાફ જીઆદા જરૂર છે. ૨૫ ને અમે ભરેસો છતાં હું જાણું છઈ કે હું રહીશ, ને તમે ઇમાન તથા ખુશીમાં જીઆદા થાઅમા વાસતે તમારી સાથે હું રહીશ; ૨૬ કે તમારી પાસે મારા પાછા આવવાથી મારે લીધે ખરીસતમાં તમારી જે ખુશી છે તે બહુ વધતી થાઅમે. ૨૭ અંકલું ખરીસતની ઇજીલને લાઅમેક તમે ચાલો, અમેવા કે જો હું આવું ને તમને જોઈ, ઇઆ વેગલો છતાં તમે બાઅત અમે શાંભલું કે તમે અંક રહમાં કાઅમે રહીને ઇજીલના ઇમાનને લીધે અંક જીવથી ડોરોસ કરો છેઆ. ૨૮ ને અમે કે અટકાવનારા આથી ડોઈ રીતે તમે બીહી નથી ગઈઆ; અમે તેઆને સાફ હલાકીની, પણ તમારે સાફ તારણની નીશાની ખાદાની તરફથી છેઆ. ૨૯ કેમકે ખરીસતને સાફ તમે અમે અપાઅમેલું છે કે ફક્ત તેના ઉપર તમે ઇમાન લાવો અમેજ નહીં, પણ તેને સાફ દુખ પણ ભોગવો. ૩૦ જે દુખ મારામાં તમે દીઠું, ને હમણા મને છે, તે તમે શાંભલો છો, તે તમે પણ છે.

આખ બીજો.

વાસતે ખરીસતમાં જો કંઈ દીવાસો, જો મોહોતની કંઈ તસલી, જો રૂહની કંઈ સંગત, જો કંઈ દરદમંદી કે રહમ હોય્મિ ; ૨ તો મારી ખુશી પુરી કરો, કે તમે એક ચીતના થાઓ, સરખી મોહોત રાખો, એક જીવના તથા એક મનના થાઓ. ૩ ભાંડણ કે જુડી વડાઈથી કંઈ ન કરો ; પણ નમણુતાથી એક બીજને પોતા કરતાં બેહતર જાણો. ૪ તમે હરેક જે પોતાનાં તેજ પર નહીં, પણ જે બીજનાં તે પર પણ નજર રાખો. ૫ જે ચીત ખરીસત ઇસુને હતું તે તમને પણ થાઓ. ૬ તે જોદાની સુરતમાં છતાં જોદાની બરોબર થવું ચોરી નહીં ગણતો હતો ; ૭ તો પણ તેણે પોતાને ખાલી કરીઓ, ને ગોલામની સુરત પકડી, ને ઇનિસાનની શીકલમાં બનીઓ, ૮ ને આદમીની સુરતમાં દેખાઈને માત સુધી ઇમાને કરસ પરના માત સુધી તાબે થઈને તેણે પોતાને નીચ કીધો. ૯ એ વાસતે જોદાએ તેને બહુ સરકાર કીધો છે, ને તેને જે નામ બધાં નામોથી જુજરગ છે તે આપીજે છે ; ૧૦ કે આસમાન પરનાઓ, તથા જમીન પરનાઓ, તથા જમીન તલેનાઓમાંના હરેક ઇસુને નામે ધુંટણુ ટેકવે ; ૧૧ ને હરેક જુજાન એકરાર કરે જોદા બાપની જુજરગીને સાર કે ઇસુ ખરીસત જોદાવંદ છે. ૧૨ વાસતે મારા પીઆરાઓ, જેમ તમે સદા માનીજે છે, હું હાજર હતો એકલું તે વખત નહીં, પણ હવે મારી ગેરહાજરીના વખતમાં બહુ વધવું માનોછેઓ, તેમ તમે પોતાનું તારણ બીહીકથી તથા કાંપવાથી પુરું કરો. ૧૩ દેમકે જે પોતાની મરજી પરમાણે તમારામાં ઇછવાની તથા કરવાની અસર કરે છે, તે જોદા છે. ૧૪ તમે કચકચ તથા તકરાર કરીઓ વીના બધાં કરો. ૧૫ એ સાર કે તમે આ વાંકી તથા અડીઅલ પેહેડી જેમાં તમે જોતો જે દુનીઆમાં છે તેના સરખા પરકારા કરોછોઓ, તેમાં નીરદોશી તથા ભોલા તથા ટપકા વગરના જોદાના ફરજંદ થાઓ, ૧૬ જુંદગીની વાત પરગટ રાખીઓ કરો, એ સાર કે ખરીસતના દાહાડમાં મને ખુશી થાઓ કે, હું બેફાઓદા દોડીઓ નથી, તથા બેફાઓદા મેહેનત કાઢી નથી.

૧૭ પણ જો તમારા હમાનને લીધે કુરબાની તથા ખીદમત દાખલ હું રેડાજી, તો તેથી હું ખુરા છજી, ને તમ સરવ સાથે ખુશી કરુંછજી. ૧૮ તમે પણ એમ ખુરા થાઓ, ને મારી સાથે ખુશી કરો. ૧૯ ને મને જોદાવંદ ઇસુથી એ ઉમેદ છે કે તોમોથીને હું વેહેલો તમારી પાસે મોકલરા,

કે તમારો અહવાલ જાણીને હું પણ દીલાસો પકડું. ૨૦ કેમકે મારી પાસે એવા કોઈ એકદીલવાળો નથી કે જે આપોઆપ તમારી ચીંતા રાખે. ૨૧ કારણ કે સરવ પોતાનાં શોધે છે, પણ ઇસુ ખરીસતનાં જે છે તે નહીં. ૨૨ પણ તેની અજમાયેશ તમે જાણોછો, કે જેમદીકરો આપની સાથે તેમ તેણે મારી સાથે ખુશખબરીને લીધે ખીદમત કીધી. ૨૩ તો મને ઉમેદ છે કે મારી બાબત શું થવાનું છે તે જાણીને હું તેને તુરત તમારી તરફ મોકલશ. ૨૪ ને મને જોદાવંદમાં ભરોસો છે કે હું પોતે પણ વેહેલો આવશ. ૨૫ તોપણ એપા-ફ્રોદીતસ જે મારો ભાઈ, તથા સાથે કામ કરનાર, તથા સાથી સીપાઈ, ને તમારો મોકલેલો, ને મારા ખપ પુરા પાડનાર, તેને તમારી તરફ મોકલવાની મને જરૂર પડી. ૨૬ એ કારણથી કે તે તમ સરવ પર બહુ હેત રાખતો હતો તથા ઉદાસ હતો, કેમકે તમે શાંબલીઈ કે તે ખીમાર હતો. ૨૭ તે તો ખીમારીથી મરવા જેવા થઈઓ હતો ખરો, પણ જોદાએ તેના ઉપર રહમ કીધો, ને એકલો તેના ઉપર નહીં, પણ મારા ઉપર પણ, કે મને રોક પર રોક ન થાએ. ૨૮ વાસતે મેં તેને જલદી એ સાફ મોકલીઓ કે, તમે તેને ફરી જોઈને ખુશી પામો, ને મારો પણ ગમ ઘટે. ૨૯ એ સાફ તમે તેને જોદાવંદને સાફ પુરી ખુશીથી કબુલ કરો, ને એવાઓને ઈજત લાએક ગણો, ૩૦ કેમકે ખરી-સતનાં કામને લીધે તે મરવા પર હતો, ને તેણે પોતાના જીવની ચીંતા કીધી નહીં, કે મારી તરફની તમારી ખીદમતની જે કમી તે તે પુરી કરે.

બાબ ત્રીજો.

ધ્રુવું, મારા ભાઈઓ, જોદાવંદમાં ખુશ થાઓ; તે ને તેજ વાતો તમને લખીઆથી મને કંટાળો નથી, પણ તમારા બચાવને સાફ છે. ૨ કુતરાંઓથી તમે ખબરદાર રહો, બદકારોથી ખબરદાર રહો, મુંનતીઓથી ખબરદાર રહો. ૩ કેમકે હમે જેઓ રહથી જોદાની એવાદત કરીએ છઈએ, ને ખરીસત ઇસુમાં ખુશી પામીએ છઈએ, ને જીસમ પર ભરોસો નથી રાખતા, તે હમે મુંનતી છઈએ. ૪ તોપણ મારાથી જીસમ પર ભરોસો રખાએ છે : જે કોઈ ખીજો જીસમ પર ભરોસો કરી શકે છે, તો હું વધતો. ૫ આઠમે દા-હોડે મુંનત પામેલો, ઇસરાએલની એલાદને, બનીઆમીનના શીરકાનો, હેબ-રીઓનો હેબરી, શરીઅત પરમાણે ફરોસી; ૬ આસ્થા પરમાણે મંડલીને સતાવનાર, ને શરીઅતની રાસતી પરમાણે હું બેએબ હતો. ૭ લકીન જે વાતો

મારા લાભની હતી, તેને ખરીસતને સારૂ મેં જુકસાન દાખલ ગણી. ૮ હા, બેરાક, ખરીસત ઇસુ મારા ખોદાવંદને પીછાનવાની ખુબીને લીધે હું સધલાંને જુકસાન ગણુછી, તેને લીધે મેં સધલાંનું જુકસાન ભોગવી, ને સધલાંને ગંદગીના સરખાં ગણુછી કે, હું ખરીસતને મેલવું. ૯ ને હું તેનામાં મહું, મારી પોતાની રાસતી જે રાશિઅતથી છે તેથી નહીં, પણ જે ખરીસત પરના અંતકાદથી છે, ઇઆને જે રાસતી ખોદાથી ઇમાનને આરે મલે છે; ૧૦ કે હું તેનાં મરણનો અંકસાન થઇને, તેને તથા તેના પાછા ઉઠવાના સામર્યને, તથા તેનાં ડુખોના ભાગીઆપણાને, અંને આરે જાણું; ૧૧ કે હું કોઈ તરેહથી મરીગમ્મેલાઆના પાછા ઉઠવા સુધી પોહોંચું. ૧૨ હું અંટલામાં પામીઆ ઇઆ અંટલામાં સંપુરણ થઇઆ, અંમ નહીં, પણ હું અંમે સારૂ પાછલ લાયુંછી કે, જેને સારૂ હું ખરીસત ઇસુથી પકડી લેવાઇઆ તેને હું પણ પકડી લઈ. ૧૩ અંમે ભાઇઆ, મેં પકડી લીધું છે અંમ હું ગણુતો નથી, પણ અંક કામ હું કરુંછી, ઇઆને જે પાછલાં તે ભુલુંછી, પણ જે આગલાં તેની ગમ ધારીછી. ૧૪ ખરીસત ઇસુને આરે ખોદાના ઉપરના તેડાંની સરતનાને સારૂ હું નીશાનીની ગમ પાછલ લાયુંછી. ૧૫ અંમે સારૂ જેટલા પુરા તેટલા હમે અંમે ભાવ રાખીઅંમે, ને જે કસામાં તમે બીજો ભાવ રાખો-છેઆ, તે ખોદા તમને તે પરગટ કરશે. ૧૬ તોપણ જે પર હમે પોહોં-ચીઆ તે પર અંકજ માપણીથી ચાલીઅંમે, અંકજ ભાવ રાખીઅંમે. ૧૭ અંમે ભાઇઆ, મારી પાછલ ચાલનાર થાઆ, ને જેમ હમે તમારા નમુનારૂપ છઇઅંમે, તેમ જે ચાલે છે તેઆને ધારી જીઆ. ૧૮ કેમકે ઘણા અંમે ચાલે છે જેઆ બાબત મેં તમને ઘણી વાર કહી. ને હમણા પણ રડતાં કહુંછી કે, તેઆ ખરીસતના કરસના વેરી છે. ૧૯ તેઆનો અંત નારા, તેઆનો ખોદા પેટ, ને તેઆનો મહીમા પોતાની લાજ છે, ને તેઆ સંસારમાંની અંજો પર અંત લગાડી રાખે છે. ૨૦ પણ આપણું પરજપણું આસમાનમાં છે, તાંહાંથી પણ તારનાર ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની રાહ આપણે જોઇઅંમે છઇઅંમે. ૨૧ તે આપણા ખાત્રી બદનને અંમે બદલી નાંખશે કે તે તેના જલાલી બદનની મુઆફક થાઅંમે : તે પોતાની કુદરતની તાસીર પરમાણે જેથી પોતાને તાબે બધાં કરે છે તેથી અંમે કરશે.

બાબ ચોથો.

વાસંતે, અંમે મારા બહુ પીઆરા તથા અંજજ ભાઇઆ, મારી ખુશી તથા

તાજ તમે છેઓ; અઓ વાહલાઓ, તમે જોદાવંદમાં મળ્યુત રહો. ૨ ઇ-
દીઆને હું ઓલતેમાસ કરુંછો, ને સીનતેએને પણ ઓલતેમાસ કરુંછો, કે
તેઓ જોદાવંદમાં એક દીલ થાઓ. ૩ ને અઓ ખરા સોખતી, હું તને
પણ ઓલતેમાસ કરુંછો કે, જે ઓરતોઓ ઇંજીલની મારી સાથે દોરોસ કી-
ધીછે, તેઓની તથા કલેમેનસની તથા ઇંદ્રીની કીતાબમાં જેઓનાં નામ
લખીઆં છે. એવા મારા બીજા હમખીદમતગારોની મદદ કર. ૪ જોદાવંદ-
માં હમેશા ખુશી કરો, વધી હું કરુંછો કે, ખુશી કરો. ૫ તમારી કોમલતા સરવ
માણસોને પરગટ થાઓ, જોદાવંદ પાસે છે. ૬ કસાની ચંતા ન કરો, પણ હરેક
બાબતમાં તમારો અરજો દુઆથી તથા મીનંતથી શુકરચુબરી સાથે જોદાને
જણાવો. ૭ જોદાની સુલાહ, જે સઘલી સમજથી બાહાર છે, તે ખરીસત ઈ-
સુમાં તમારાં દીલા તથા મનોને સંભાલરો. ૮ છિહું, અઓ ભાઈઓ, જે
કંઈ વાતો સાચી, જે કંઈ મુનાસીબ, જે કંઈ સીધી, જે કંઈ પાક, જે કંઈ પસંદ
પડનારી, જે કંઈ ખુબીભરેલી છે, અગર કંઈ નેકી કે કંઈ તારીફ હોઓ, તો તે
વાતો ઉપર ધીઆન લગાડો. ૯ ને જે કંઈ તમે શીખીઆ, ને કબુલ કીધું, ને
શાંભલીજી, ને મારામાં દીધું, તે કરો; ને સુલાહનો જોદા તમારી સાથે થરો.

૧૦ મને જોદાવંદમાં એ મોહોટી ખુશી થઈ કે મારી બાબત ચંતા કરવાથી
તમે હમણાને વખતે પાછા પરકુલીત થઈઓ; તે બાબત તમે ચંતાતુર હતા,
પણ તમને જોગવાઈ ન હતી. ૧૧ હું મોહોતાજીને લીધે નથી બોલતો,
કેમકે હું એ શીખીઆ છો કે જે હાલતમાં હું હોજી તેમાં રાજી રહું. ૧૨
હું ઘટવું જાણુંછો, ને વધવું પણ જાણુંછો; હર મકાનમાં ને બધી વાતોમાં
તુરપત થવું, ભુખું રહેવું, વધવું કે ઘટવું એ હું શીખીઆ છો. ૧૩ ખરીસત,
જે મને તાકાત આપે છે, તેનાથી હું સઘલું કરી રાકુંછો. ૧૪ તોપણ મારાં
દુખમાં તમે મારી મદદ કીધી એ રાઈ કીધું.

૧૫ અઓ શીખીઓ, એ પણ તમે જાણોછેઓ કે ઇંજીલની સુનાદીની
રાઈમાં જરે હું મોકેદોનીથી નીકલી આવીઓ, તારે તમ વગર કોઈ મંડલીઓ
આપવા લેવામાં મારી મદદ કીધી નહીં. ૧૬ થેસસાલોનીકેમાં પણ મારી અ-
ગતને સારૂ તમે એક બેવાર મોકલીજી હતું. ૧૭ હું દાન રોખુંછો એમ
નહીં, પણ જે ફલ તમારા હિસાબમાં બહુ થાઓ તે હું રોખું છો. ૧૮ મારી
પાસે બધું છે, બલકે બહુ છે; હું બરેલા છો, એપાફ્રોદીતસ પાસેથી તમારી

મોકલેલી ચીજો હું પામીએ, તે જોદાની પાસે ખુશો તથા કુશાલીના જેવી છે. ૧૯ ને મારો જોદા પોતાની જલાલની દોલત પરમાણે તમારો હરેક અગત ઇસુ ખરીસતને વસીલે ભરી આપશે. ૨૦ હવે જોદા જે આપણો બાપ, તેની ખુબરગી હમેશા થાએ. આમીન.

૨૧ ખરીસત ઇસુમાં હરેક પવીતરને સલામ કહે : મારી સાથે જે ભાઈ-એ છે તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૨ બધા પવીતરો, ને ખસુસ જે કાઠ-મારના ઘરમાં છે, તેઓ તમને સલામ કહે છે. ૨૩ આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ ઉપર થાએ. આમીન.

કલસીએને પાઝિલનું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઝિલ, તથા ભાઈ તીમોથી ક્લો-સીમાં ખરીસતના પવીતરોને તથા ઇમાન લાવનારા ભાઈએને લખે છે. ૨ જોદા આપણા બાપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાએ.

૩ હમે હમેશા તમારે સાર દુઆ માગતાં જોદાના ઇઆને આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના બાપના શુકર કરીએ છઈએ. ૪ બરથી ખરીસત ઇસુ પરનો તમારો એતકાદ તથા સંઘલા પવીતરો પરના પીઆર બાબત હમે શાંભલીજી છે તારથી. ૫ જે ઉમેદ તમારે સાર આસમાનમાં મોજુદ છે તેને લીધે, તે બા-બત તમે ઇંજીલના હક કલામમાં પેહેલાં શાંભલીજી છે. ૬ તે તમારી પાસે આવી છે, જેમ આખી દુનીઆમાં, ને ફજલ આપે છે; જે દાહોડે તમે જોદાનો ફજલ સાચાથી શાંભલીએ ને ઝીલખીએ તે દાહાડથી તમારામાં પણ તે ફજલ આપે છે. ૭ જેવું હમારા વાહલા સાથી સેવક ઝિપાફરાથી પણ તમે શીખીએ, તે તમારે સાર ખરીસતનો વીરાવાસુ સેવક છે. ૮ રહથી જે તમારો પીઆર તે તેણે હમને જણાવીએ. ૯ વાસેતે હમે એ શાંભલીજી તે દાહોડેથી તમારે સાર દુઆ માગવી તથા એ અરજ કરવાને ચુકતા નથી કે તમે તમામ દાનાઈથી તથા રહાની સમજથી જોદાની મરજીની ઝીલખમાં પુરા થાએ; ૧૦ એવા કે તમે બધામાં રાજી કરવાથી જોદાવંદને લાએક ચાલો, ને હરેક નેક કામમાં ફજલ લાવતા રહે, તથા જોદાની પીછાવમાં વધો; ૧૧ ને તેની જ-

લાલી કુદરતથી બધી રીતે મજબુત થતા જાઓ, કે ખુશીથી હર રીતે તમે સખર તથા બરદાશત કરો. ૧૨ ને બાપ જેણે આપણને અજવાલામાંના પવી-તરોના વારસાના હીસાને સાફ લાગ્યેક કીધા છે તેના શુકર કરતા જાઓ. ૧૩ તેણે અંધકારના અંધતામાંથી આપણને છોડાવીઆ, ને પોતાના પીઆ-રા બેઠાની પાદશાહતમાં આપણને ખાર પાડીઆ. ૧૪ તેનામાં તેના લોહી પાડ-વાને આશરે આપણને છુટકો ઇઆને ગુનાહની માફી છે. ૧૫ તે આશુદીક આ-દાનું રૂપ છે, ને કુલે ખલકતનો પેહેલોટો છે. ૧૬ કેમકે તેનાથી બધો ચીજો જે આસમાન તથા જમીન પર છે, દેખાઈતી કે આણદેખાઈતી, તખ્તો કે હકુ-મતો, અંધતામાંથી કે મલેકગરીઓ, તે પેદા થઈ છે; બધો ચીજો તેનાથી તથા તેને સાફ પેદા થઈ છે. ૧૭ ને તે સઘલાંથી અગાઉ છે, ને તેનાથી બધું ટકે છે. ૧૮ ને તે બદનનું ઇઆને મંડલીનું શીર છે, તે શરૂમાં ઇઆને મુઝેલાંઓમાંથી પેહેલોટો છે, કે બધો વાતોમાંનેનો દરજ્જો પેહેલો થાઓ. ૧૯ કેમકે બાપની ખુશી અમૂલ્ય થઈ કે, સઘલી કમાલીઅત તેનામાં વસતી કરે. ૨૦ ને તેને આશરે ઇઆને તેના કરસપરના લોહીને આશરે સલાહ કરાવીને સઘલાં જે જમીન ઉપર છે કે આસમાન ઉપર છે, તે સઘલાંનો મેલાપ પોતાની સાથે તેને આશરે કરાવે. ૨૧ ને તમને પણ જેઓ આગલ બેગાના તથા ખુરાં કા-માને લીધે દુરામન હતા, તેણે પોતાના જીસમાની બદનનાં માતથી મેલાપ કરાવીઓ છે; ૨૨ કે તે તમને પાક તથા બેચેન ને બેતકસીરદાર પોતાની આગલ હાજર કરે. ૨૩ જે તમે ઇમાનમાં મજબુત થતા તથા કાઓમ રે-હેતા જાઓ; ને જે ઇજીપ્ત તમે શાંભલી છે, ને જેની મુનાદી આસમાન તલેના હરેક પરાણીને થઈ છે, ને જેને લીધે હું પાઉલ સેવક ફરીઓ છઈ, તેની ઉમેદથી ટલી ન જાઓ તો. ૨૪ હું મારાં દુઓ જે તમારે સાફ છે તેમાં ખુશ છઈ; ને ખરીસતનાં દુઓનું આછાપણું તેનાં બદન ઇઆને મંડલીને સાફ હું મારાં પો-તાનાં બદનથી ભરી આપું છઈ. ૨૫ જોદાની વાત ખુશી કરવાને જોદાનો કારભાર જે તમારે સાફ મને અપાઓ છે તે પરમાણે હું તેનો ઇઆને મંડ-લીનો સેવક છઈ. ૨૬ જે બેદ જમાનાઓ તથા પેહેડીઓથી ગુપત રખાઈ-ઓ હતા, પણ હવે તેના પવીતરોને જાહેર કીધો છે; ૨૭ જેઓને જોદાઓ અંધ જાહેર કરવાને આછીઈ કે ગેરકામીઓને લીધે તે બેદની જલાલનો ખજનો શું છે, તે અંધ છે કે ખરીસત તમારામાં જલાલની ઉમેદ છે. ૨૮ જેની ખબર આ-પીને હમે હરેક આદમીને તશીહત કરીઓ છઈ, ને હર રાખસને ખુશી દાના-

હથી શીખવીએ છઈએ, કે હમે હરેક માણસને ખરીસત ઇસુમાં પુરો કરીને હાજર કરીએ. ૨૯ ને એ વાસતે તેની અસર જે જોઈથી મારામાં કામ કરેછે તે પરમાણે હું કરાટથી મેહેનત કરુંછું.

બાબ બીજો.

હું ચાહુંછું કે તમે એ જાણો કે, તમારે સાહે તથા લાએદીકીમાંના-
એને સાહે, તથા જેટલાએ શરીરમાં મારું મોહો દીધું નથી તેએને સાહે મને કેટલી ચંતા છે; ૨ કે તેએનાં દીલને તસલી થાએ, ને તેએ પોતામાં મો-
હોમતથી બંધાએલા રહે, કે તેએ પુરી સમજના તમામ અજ્ઞાને પેહિંચે, ને જોદા ઇઆ બાપ તથા ખરીસતના ભેદને જાણે; ૩ જેનામાં દાનાઈ તથા એલમનો બધો અજ્ઞનો છુપો રહેલો છે. ૪ ને મોહોનાર વાતોથી કોઈ તમને ન બુલવે વાસતે હું એ કરુંછું. ૫ કેમકે જો કે હું શરીરથી દુર છું, પણ રહથી તમારી પાસે છું, ને તમારી શારીરીત તથા ખરીસત પરના તમારા ઇ-
માનની મજબુતી જોઈને ખુશ થાઈ છું. ૬ વાસતે જેમ તમે ખરીસત ઇસુ જોદાવંદને કબુલ કીધો છે, તેમ તેનામાં ચલો. ૭ તેનામાં જડ થલિલા, તથા બલિલા, ને જેમ તમે તાલીમ પામીઆ તેમ ઇમાનમાં મજબુત રહો, ને શુકરગુજરી સાથે તેમાં વધતા જાઓ. ૮ અબરદાર એમ ન થાએ કે કોઈ શીલસુરી ઇઆ ખેલુંદા કરેયથી જે ખરીસત પરમાણે નહીં, પણ આદ-
મીએના દસતુર તથા દુનીઆઈ એલમના તતવ પરમાણે છે, તેથી કોઈ તમને લુટી લે. ૯ કેમકે શરીરરૂપે જોદાઈની આખી કમાલીઅત તેનામાં વસે છે. ૧૦ ને તમે તેનામાં કામીલ થઈઆ છેએ; તે સરવ સરદારી તથા મુખ-
તીઆરીનું શીર છે. ૧૧ ને જે સુંતત હાતે કરેલી નથી, તે સુંતત તમે તેનામાં પામીઆ છેએ, ઇઆને શરીરના પાપી અંગને ખરીસતની સુંતતને આશરે ઉતારી નાંખવાથી; ૧૨ તેની સાથે તમે બાપતીસમમાં દશાઆ ને સાથે ઉકડાઈઆ, ઇઆને જોદાએ તેને મુએલાંએમાંથી ઉઠાડીએ તેના તે કામના અંતકાદથી. ૧૩ ને તમે પાપોથી, તથા પોતાનાં શરીરનાં અસુંતત-
પણાથી મુઆ હતા, તારે તેણે તમારાં સધલાં પાપ માફ કરીને તમને તેની સાથે જીવતા કીધા છે. ૧૪ હુકમોના દસતપ્ત જે આપણે ઉલટા હતા તે તેણે બુંસી નાંખીઆ, ને તેને વચમાંથી કાઢાડીને કરસ પર ખેલિ જડીઆ. ૧૫ ને સરદારો તથા એખતીઆરવાલાએનો એખતીઆર છીનવી લીધો, ને તેએની

જાહેર રસવાઈ કરીને તેઓ પર ક્રૂરતા પામીઓ. ૧૬ વાસતે ખાવા પીવા કે પરવ કે ચાંદરાત કે સગતના રોજ બાબત કોઈ તમારો ધનિસાક ન કરે. ૧૭ એ આવનારી ખીનાઓનો છાઈઓ છે, પણ બદન ખરીસતનું છે. ૧૮ જે ખાલી નમણુતાઈ તથા શરિરાતાઓની પરસતીશમાં રાજી છે, ને પોતે દીઠાં નથી તેઓમાં પેસે છે, ને પોતાની જીસમાની અકલથી ધુલાય છે, ને શીરને પકડતો નથી, એવો કોઈ તમને ન ભુલવે. ૧૯ એથી આખું બદન સાંધા-ઓથી તથા જોડનારગોથી પાલણુ પામીને તથા પુરું જોડાએલું થઈને જો-દાના વધારીઓથી વધે છે. ૨૦ વાસતે જે તમે દુનીઆઈ તત્તવાને લીધે ખરીસતની સાથે મુઆછેઓ, તો તમે કેમ જેઓ દુનીઆમાં જીવેછે તેઓની મુઆફક દસતુરોને તાબે છેઓ. ૨૧ એ બધાં કામમાં લાવવાથી નારા થા-એ છે. ૨૨ તેઓને ન અડકો, ન ચાઓ, ન ચાંપો; તેઓ તો આદમીના હુ-કમ તથા તાલીમ પરમાણે છે. ૨૩ તેઓ ખાલી એઆદતમાં તથા નમણુ-તાઈમાં તથા બદનની ગફલતમાં દાનાઈનું ડોલ રાખે છે ખરા, પણ બદનને આ-સુદા કરવામાં કંઈ ગુણુકારી નથી.

બાબ તીજો.

વાસતે જે તમે ખરીસતની સાથે ઉઠીઆ છેઓ તો જે સીજો ઉપ-રની છે, જાંહાં ખરીસત જોદાના જમણા હાત ઉપર બેઠો છે, તેઓની શોધ રાખો. ૨ ઉપરની સીજો પર ચીત લગાવો, જમીન પરની સીજો પર નહીં. ૩ કેમકે તમે મુઆ છેઓ, ને તમારી જીંદગી ખરીસતની સાથે જોદાની પાસે સંતોડેલી છે. ૪ આપણી જીંદગી જે ખરીસત છે તે જરે પરગટ થશે, તારે તમે પણ તેની સાથે જલાલમાં પરગટ થશો.

૫ એ વાસતે જમીન પરનાં તમારાં અંગો જેમકે હરામકારી, નાપાકી, રોહ-વત, ખુરી ઇછા, તથા લોભ જે જીતપરસતી છે, તેઓને તમે મારી નાંખો. ૬ એવાંઓને સખખ જોદાનો ગજબ નાફરમાનઅરદાર ફરજંદો ઉપર આવે છે. ૭ ને આગલ જરે તમે તેઓની વચે રહેતા હતા તારે તમે પણ તેઓની રાહપર ચાલતા હતા. ૮ પણ હવે તમે યુસો, કરોધ, કીનો, બદગોઈ, બદજીયાની, એ બધાંને દુર કરો. ૯ તમે એક ખીજ સાથે જીંદું ન બોલો, કેમકે તમે જીનાં માણસપણુને તેની કરણીઓ સુધાંપોતાપરથી કાઢાડી નાખીજો છે. ૧૦ ને જે નવું માણસપણું પોતાના પેદા કરનારના રૂપ પરમાણે સમજને સારૂ નવું કીધેલું

છે તે પેહેરેલા થઈઆ છેએ. ૧૧ તેમાં નથી હેલેનો કે નથી છુદી, નથી સુંન-
તપણું કે અસુંનતપણું, નથી જંગલી કે સફુથી, નથી ગુલામ કે આગદ; પણ
ખરીસત સઘલા સંબંધી સઘલું છે. ૧૨ વાસને ખાદાના પસંદ કરેલા એએ
પતીતર તથા પીઆરા છે તેએની મુઆફક દરદમંદી તથા મેહેરઆની તથા ન-
મણતાઈ તથા બલમનસાઈ તથા ખરદારાતનો લેખાસ પેહેરો. ૧૩ તમે એક
ખીજની ખરદારાત કરો, ને અગર કોઈને કોઈ સાથે કળએ હોએ તે માફ કરો,
હઆને જેમ ખરીસતે તમને માફ કીધા છે તેમ તમે પણ કરો. ૧૪ ને એ સ-
ઘલાં ઉપરાંત પીઆર જે કમાલીઅતનું બંધન છે તે પેહેરો. ૧૫ એને ખા-
દાની મુલાહ જેને સાર તમે એકતન થઈને તેડેલા છેએ, તે તમારાં દીલમાં
સાહેબી કરે, ને તમે શુકરગુજર થાએ. ૧૬ ને ખરીસતનો કલામ તમારામાં
બધી દાનાઈ સાથે બહુ રેહે, ને તમે એક ખીજને કમાલ દાનાઈથી તાલીમ તથા
નશીહત કરો, એને જબુર તથા ગીત તથા રહાની ગજો શુકરગુજરી સાથે
ખાદાવંદને લીધે દીલથી ગાએ. ૧૭ ને જે કંઈ તમે કરો, બોલવું કે કામ,
તે બધું ખાદાવંદ હસુનાં નામથી કરો; ને તેને આશરે ખાદા બાપના શુકર કરો.

૧૮ એએ વહુએ, જેમ ખાદાવંદમાં મુનાસીબ છે તેમ તમે પોતાના વેરાની
ફરમાનખરદારી કરો. ૧૯ એએ વેરો, તમે પોતાની વહુએ પર પીઆર
કરો, ને તેએની સાથે કડવાસ ન કરો. ૨૦ એએ છોકરાંએ, તમે તમારાં મા-
બાપની હરેક વાત માનો; કેમકે ખાદાવંદને એ બહુ પસંદ છે. ૨૧ એએ
બાપો, તમે પોતાનાં છોકરાંએને ન સીડો, રખે તેએ બેદીલ થઈ જાએ. ૨૨
એએ આકરો, દુનીઆમાં જે તમારા રોઠ છે તેએને બધી વાતમાં ફરમાન-
ખરદાર થાએ, પણ ખુરામંદીઆએની માફક ફકત દેખાડવાને નહીં, બલકે
સાફ દીલથી ખાદાને ખીહીનારાએની તરેહ. ૨૩ ને જે કંઈ તમે કરો તે બધું,
ખાદાવંદને સાર, ને માણસને સાર નહીં, એવું સમજીને, દીલોજનથી કરો.
કેમકે તમે જાણેએ કે ખાદાવંદથી વતનનું ફલ તમે પામશો; કારણકે ખાદા-
વંદ ખરીસતની આકરી તમે કરેએ. ૨૪ પણ જે ખુરે કરે છે, તે પોતાની
કીધેલી ખુરાઈનું ફલ પામશે; ને કોઈનો તરફદારી થતી નથી.

આખ ચોથો.

એએ રોહો, તમે પોતાના આકરોની સાથે અદલ ધનસાફથી ચાલો, એ
જાણીને કે તમારો પણ ખાવંદ આસમાન પર છે. ૨ દુઆ માગવામાં મરાયુલ

રહે, ને તેમાં શુકરચુબરી સાથે હુશીઆર રહે. ૩ ને તેની સાથે હમારે સારૂ પણ દુઆ માગો કે જોદા હમારે વાસતે બોલવાનો દરવાજો ઉઘાડે, કે હું ખરી-સતના ભેદનું જેને લીધે હું કેદમાં છર્જી ખીઆન કરું, ૪ કે હું તેને જેવું મને લાજમ છે તેવો જાહેર કરું. ૫ તમે વખતને સફલ કરીને આહારના-ઓની સાથે દાનાઈથી ચાલો. ૬ તમારું બોલવું નીમકથી સવાદગીયેલું હમેરા ફલજથી થાઓ, કે તમારે હરેકને કેવો જવાબ આપવો ઈ તમે જાણો. ૭ તોખીકસ જે પીઆરો ભાઈ, ને દીઆનતદાર ખાદમ, ને જોદાવંદની ખીદમતમાં શરીફ છે, તે મારો બધો અહવાલ તમને કેહેરો. ૮ તેને મેં ઈ સારૂ મોક-લીઓ કે તે તમારો હાલ જાણે, ને તમારાં દીલને દીલાસો આપે. ૯ ને તેની સાથે આનીસીમસને, જે દીઆનતદાર તથા પીઆરો ભાઈ છે, ને તમારામાં-નો છે, તેને મોકલીઓ છે; તેઓ તમને હીઆની બધી ખબર આપશે. ૧૦ આરીસતારખસ જે મારી સાથે કેદી તે તમને સલામ કેહે છે; આરણુબાનો જાણેજ મારક પણ, (જેની બાબત તમે હુકમ પામીઓ છેઓ, તે જો ત-મારી પાસે આવે તો તેની ખાતર રાખજો;) ૧૧ હમિ જે હાસતસ કેહે-વાઓ છે તે પણ, ઈઓ સુંતવીઓમાંના છે. ઈકલા ઈઓ જોદાની પાદ-શાહતને વાસતે મારા સાથી સેવકો છે; ઈઓ મારો દીલાસો થઈઓ છે. ૧૨ તમારામાંનો ઈપાક્રાસ જે ખરીસતનો ખાદમ છે તે તમને સલામ કેહે છે; ને તે તમારે સારૂ દુઆ માગવામાં હમેરા ડોરોસ કરે છે કે તમે જોદાની મરજીની હરેક વાતમાં કામીલ ને પુરા થાઓ. ૧૩ કેમકે હું તેની બાબત શાહેદી આ-પુંછર્જી કે તેને તમારે સારૂ તથા લાઓદીકીનાઓને સારૂ તથા હેરાપલીસમાં-નાઓને સારૂ બહુ આસથા છે. ૧૪ વાહાલો તખીબ લુક તથા દેમાસ તમને સલામ કેહે છે. ૧૫ લાઓદીકીમાંના ભાઈઓ તથા નીમકસ તથા જે મંડલી તેનાં ઘરમાં છે તેઓને સલામ કેહે. ૧૬ ને તમે ઈમ કરો કે આ પતર તમારામાં વંચાઈઓ પછી લાઓદીકીમાંની મંડલીમાં પણ વંચાઓ, ને લા-ઓદીકીનું પતર તમે પણ વાંચજો. ૧૭ ને તમે આરખીપસને કહો કે જોદાવંદની તું જે ખીદમત પામીઓ છે તે પુરી કરવાને હુશીઆર રહે.

૧૮ હું પાઉલની આ મારા હાતથી સલામ. મારા બંધનો હઆદ કરો. તમ પર ફજલ થાઓ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું પેહેલું પત્ર.

આખ પેહેલો.

જોદા આપ તથા જોદાવંદ હસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓની મંડલીને પાઉલ તથા સીલવાન તથા તીમોથી લખે છે. જોદા આપણા આપથી તથા જોદાવંદ હસુ ખરીસતથી કુજલ તથા સલામતી તમને થાઓ.

૨ હમારી દુઆઓમાં તમને ઇઆદ કરીને હમેરા તમે સરવ આખત જોદાના શુકર કરીએ છધઓ. ૩ ને જોદા આપણા આપની આગલ તમારા ઇમાનનું કામ તથા પીઆરની મેહેનત તથા આપણા જોદાવંદ હસુ ખરોસત પરની ઉમેદની સમુરી હમેરા ઇઆદ કરીએ છધઓ. ૪ અઓ ભાધઓ, જોદાથી પીઆર પામેલાઓ, હમે જાણીએ છધએ કે જોદાએ તમને પરાંદ કરીઆ છે; ૫ કેમકે હમારી ઇજલ ફકત વાતથી નહીં, બલકે કુદરતથી, તથા પાકરહથી તથા પુરા એતકાદથી તમારી પાસે આવી છે; ને તમે જાણો-એઓ કે હમે તમારે લીધે તમારામાં કેવા હતા. ૬ ને તમે મોહોટી મુસીબતમાં તથા પાકરહની ખુશી સાથે વાત માનીને હમારી તથા જોદાવંદની પાછલ આલનારા થધઆ; ૭ એવા કે તમે મોકેદોનીના તથા આપ્પાધઆના કુલે ઇમાનદોરોને સાફ નમુના થધઆ. ૮ કેમકે ફકત મોકેદોનીઆ તથા આપ્પાધઆમાં તમારાથી જોદાવંદની વાત નથી ફેલી; પણ હેરક જગેમાં તમારો એતકાદ જે જોદાપર છે તે પરગટ થધઓ, હીઆંતક કે હમારે કેહેવાની કંઠ અગત નથી. ૯ કારણ કે તમારામાં હમે કેમ દાખલ થધઆ, એ હમ આખતની અખર, ને તમે જીવતા તથા ખરા જોદાની બંદગી કરવાને મુરતીઓથી જોદાની તરફ શી રીતે ફરીઆ, ૧૦ ને તેના બેઠાને તેણે મુઓલાંઓમાંથી ઉઠાડી-ઓ; ઇઆને હસુને, જે આવનાર ગજબથી આપણને ઊઠાવેછે, તેની આસમાનથી આવવાની રાહ જોવાને તમે શી રીતે ફરીઆ, એ બધું તેઓ વીગતવાર કેહે છે.

આખ બીજો.

કેમકે, અઓ ભાધઓ, તમે જાણોએઓ કે તમારામાં હમારો પેસાવ બેકાએદા નથી થધઓ. ૨ પણ જેમ તમે જાણોએઓ તેમ હમે પેહેલાં

શીલપીમાં બહુમુસીયત તથા રસવાઈ ઊઠાવી, તોપણ આપણા ઓદાથી હીમત પા-
મીને ઓદાની ઇંજીલ પુરી ફોરોસથી તમારે દરમીઆન રાંબલાવી. ૩ કેમકે
હમારી તાલીમ કપટની, કે નાપાકીની, કે દગલબાજીની નહીં હતી; ૪ પણ
જેમ ઓદાએ ઇંજીલનો કારભાર ચલાવવાને હમને પસંદ કરીઆ, તેમ હમે
ઓલીએ છઠ્ઠાએ, આદમીને રાજી કરવાને નહીં, બલકે ઓદાને, જે હમારાં
દીલને પારખે છે. ૫ કેમકે હમે કદી ખુશામતની વાત બોલતા નહીં હતા,
એ તમે જાણોછેએ; કે નથી લાલચની પરવા રાખી, ઓદા સાહેદ છે; ૬
કે ન આદમીઓથી, કે ન તમારાથી, કે ન ખીજઓથી ઇજત ચાહતા હતા,
જો કે ખરીસતના રસુલો હોવાના સખબથી હમે તમારી ઉપર બોજ નાંખી શકતે.
૭ પણ હમે તમારે દરમીઆન એવા લીન રહીઆ કે જેમ ધાવમા પોતાનાં બ-
ચાંઓને પાલે છે; ૮ તેમ હમે તમને બહુ ચાહનાર છતાં કૂકત ઓદાની ઇં-
જીલ નહીં, પણ હમારા જીવ પણ તમને આપવાને રાજી હતા, કારણ કે તમે
હમને વાહાલા હતા. ૯ કેમકે અમે ભાઈઓ, હમારી મેહેનત તથા કશટ
તમે ઇઆદ રાખો છેએ, કે તમારામાંના કોઇપર બોજ ન રાખીએ વાસતે હમે
રાત દાહોડો કામ કરતાં ઓદાની ઇંજીલની મુનાદી તમને કીધી છે: ૧૦ તમે
સાહેદ છેએ, ને ઓદા પણ છે, કે તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં હમે કેવી પાકી,
તથા રાસતી, તથા એએમીથી ચુજરાન કરતા હતા. ૧૧ જેવું તમે પોતે
જાણોછેએ કે જેમ આપ પોતાનાં છોકરાંને તેમ હમે તમારામાંના હરેકને તાલીમ
તથા દીલાસો આપતા હતા; ૧૨ ને ઓદા જેણે તમને પોતાની પાદશાહત
તથા જલાલમાં તેડીઆ છે, તેને લાએક તમે ચાલો એમ નશીહત કરતા હતા.
૧૩ ને એ વાસતે ઓદાની શુકર હમે હમેશા કરીએ છઠ્ઠાએ કે તમે જાે
હમથી ઓદાની વાત રાંમલીને કચ્છલ કીધી, તારે તેને આદમીની વાતના
જેવી નહીં, પણ જેમ તે ખરેખરી ઓદાની વાત છે, તેમ તમે તેને માની, ને
તમ ઇમાન લાવનારાઓમાં તે અસર કરેછે. ૧૪ કેમકે અમે ભાઈઓ,
ખરીસત ઇસુમાં ઓદાની જે મંડલીઓ ઇહુદમાં છે તેઓની પાછલ તમે ચાલ-
નારા થઇઆ, કારણ કે જેમ ઇહુદીઓથી તેઓએ દુખ સહીઆં તેમ તમે પણ
પોતાના દેશના લોકોથી તેહેવાં દુખ સહીઆં છે. ૧૫ તેઓએ ઓદાવંદ ઇસુને
તથા પોતાના નબોઓને પણ મારો નાંખીઆ ને હમારી પણ સતાવણી કીધી;
તેઓ ઓદાને ખુશ નથી આવતા, ને કુલે લોકથી ઉલટા છે. ૧૬ ગેરફોમી-

ઝ્માનું તારણ થાએ ઝ્મિથી વાત તેઝ્માને દેહેવાને તેઝ્મા હમને મને કરેછે, ઝ્મિથી તેઝ્મા પોતાનાં પાપ સદા પુરાં કરેછે, કેમકે તેઝ્માપર અતીઅંત ગજબ આવીઝ્મા છે. ૧૭ ને અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે દીલથી નહીં, પણ જાહેરથી ધડીમર તમથી જુદા થઈઝ્મા છતાં બહુ દોરોસ કીધી કે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે. ૧૮ ઝ્મેવાસતે હમે ઈઝ્માને મેં પાઉલ ઝ્મિક બેવાર આહીજી કે તમારી પાસે આવું, પણ રોતાને હમને રોકીઝ્મા. ૧૯ કેમકે હમારી ઉમેદ, તથા ખુશી, તથા કુખરનું તાજ શું છે? શું તમેજ આપણાં જોદાવંદ ઈસુ ખરીસતની આગલ તેના આવવાને વખત તે નહીં થરો? ૨૦ ઝ્મિકીનત તમે હમારી ખુશગી તથા ખુશી છેઝ્મા.

બાબ તરીજો.

વાસતે જરે હમારેથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ તારે આયેનસમાં ઝ્મે-કના રહેવાને હમે રાજી થઈઝ્મા. ૨ ને તીમોથી જે હમારો ભાઈ તથા જોદાનો સેવક, તથા ખરીસતની ઇજ્જલમાં મેહનત કરવાને હમારો સાથી છે, તેને મોક-લીઝ્મા કે તે તમને તમારા ઇમાનમાં મજબુત કરે, ને દીલાસો આપે; ૩ કે દોઢ આ મુસીબતોથી ન હલાવાઝ્મે, કેમકે તમે જાણો છેઝ્મા કે આપણે ઝ્મિને સારૂ રવાઈઝ્મા છઈઝ્મે. ૪ ને જરે હમે તમારી પાસે હતા તારે હમે તમને પેહેલાંથી કહીજી કે હમે મુસીબતમાં આવી પડશું; તેજ પરખાણે થઈજી, જેમ તમે જાણોછેઝ્મા. ૫ ઝ્મે વાસતે જરે મારાથી વધારે બરદાસત નહીં થઈ, તારે તમારો જોતકાદ જાણવાને મોકલીઝ્મા, રખેને કે મુલવનારાઝ્મે તમને જુલવીઝ્મા હોઝ્મે, ને હમારી મેહનત બેકાઝ્મેદા ગઈ હોઝ્મે. ૬ પણ હવે તીમોથી તમારી તરફથી હમારી પાસે આવીઝ્મા, ને તમારા જોતકાદ તથા પીઆરની શારી ખખર હમને આવી, ને કહીજી કે જેમ હમે તમને તેમ તમે પણ હમને જોવાને ઘણી ઇછા રાખો છેઝ્મા, ને હમેશા હમારી ઈઆદ કરો છેઝ્મા. ૭ ઝ્મે વાસતે અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે પોતાની બધી મુસીબત તથા તંગીમાં તમારા ઇમાનના સખબ તમથી દીલાસો પામીઝ્મા. ૮ કેમકે અગર જોદાવંદમાં તમે કાઝ્મેમ રહો તો હમે જીવીઝ્મે છઈઝ્મે. ૯ કેમકે જે બધી ખુશીથી હમે તમથી હમારા જોદાની આગલ ખુશી કરીઝ્મે છઈઝ્મે, તેને સારૂ હમે તમારી બાબત જોદાના શુકર કેમ કરી રાખીઝ્મે? ૧૦ હમે રાત દાહોડા બહુ દુઝ્મા માગીઝ્મે છઈઝ્મે કે હમે તમારાં મોહો જોઈઝ્મે, ને તમારા ઇમાનનું જોદાપણું પુરું કરીઝ્મે. ૧૧ ને જોદા આપણો બાપ પોતે તથા આપણો જોદાવંદ ઈસુ ખરીસત તમારી તરફ આવવાને

હમરો રસતો કાહોડે. ૧૨ ને જેમ હમરો પીઆર તમ પર છે, તેમ ઓદાવંદથી તમરો પીઆર પણ એક બીજા પર તથા સરવ પર વધીને બહુ થાએ. ૧૩ એ સારૂ કે તે તમરાં દીલોને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના પોતાના સરવ પવીતરો સુધાં આવવાને વખત ઓદા આપણા બાપની આગલ પાકીજગીમાં બેએબ મજબુત કરે.

બાબ ચોથો.

તો એએ ભાઈઓ, ઓદાવંદ ઇસુને લીધે હમે તમને અરજ તથા મીનંત કરીએ છઈએ, કે તમારે કહી રીતે ચાલીને ઓદાને ખુશ કરવો, એ જેમ તમે હમારાથી શીખીઆ તેમ તમે કરો. ૨ કેમકે તમે જાણોછેએ કે હમે તમને ઓદાવંદ ઇસુની તરફથી કેવા હુકમો આપીઆ છે. ૩ કેમકે ઓદાની મરજી એ છે કે તમે પાક થાએ ; હરામકારીથી તમે દુર જાએ. ૪ તમારામાંનો હરેક પોતાનાં બદનને પાકીજગી તથા ઇજતથી રાખવાનું જાણે. ૫ ગેરકોમીએ જેએ ઓદાને જાણતા નથી તેઓની પેડે રોહેવતની મસતીમાં નહીં. ૬ કોઈવાતમાં કોઈ પોતાના ભાઈને છેતરે નહીં, કેમકે ઓદાવંદ એવા સરવનો બદલો લેનાર છે, જેમ હમે તમને અગાઉ કહીએ, ને શાહેદી આપી. ૭ કારણ કે ઓદાએ આપણને નાપાકીને સારૂ નહીં, પણ પાકીજગીને સારૂ બોલાવીઆ છે. ૮ વાસતે જે વખોડે છે તે આદમીને નહીં, પણ ઓદા જેણે પોતાનો પાક-રહ હમે આપીએ છે તેને પણ વખોડે છે.

૯ હવે ભાઈપણના પીઆર બાબત મારે તમને લખવાની કંઈ અગત નથી, કેમકે એક બીજા પર પીઆર કરવાને તમે ઓદાથી શીખેલા છેએ. ૧૦ ને આખા માકેદોનીમાં જે સરવ ભાઈએ છે તેઓ પર તમે તે કરોછેએ; તોપણ ભાઈએ, હમે તમારી એવી અરજ કરીએ છઈએ કે તે તમે બહુ જીઆદા કરો. ૧૧ ને જેમ હમે તમને હુકમ આપીએ તેમ તમે ગરીબાઈથી રહેવાને, તથા પોત પોતાનો કારોબાર કરવાને, તથા પોતાને હોતે કામ કરવાને શીખો; ૧૨ કે આહારતાઓની આગલ તમે દરસતીથી ચાલો, ને તમને કોઈ ચીજની અગત ન રહે.

૧૩ પણ એએ ભાઈઓ, જે ઊંઘી ગઈઆ છે તેઓ બાબત તમે અજાણીઆ રહે એ હું નથી ચાહાતો, કે જે બીજાએ બીન ઉમેદ છે તેઓની પેડે તમે ગમ નહીં કરો. ૧૪ કેમકે જો આપણે માનીએ છઈએ કે ઇસુ મરી

ગઈઝ્મો, ને પાછો ઉઠીઝ્મો, તો તેમ ઈસુમાં થઈને જે ઊંધી ગઈઝ્મા છે તેઝ્માને પણ ખોદા તેની સાથે લાવરો. ૧૫ કેમકે ખોદાવંદની વાતથી હમે તમને ઝ્મે કહીઝ્મે છઈઝ્મે કે ખોદાવંદના આવવા સુધી આપણે જે જીવતા રહીશું તે જીવેલાઝ્માની આગલ થનાર નથી. ૧૬ કેમકે ખોદાવંદ પોતે મોહોટ્ટી ધુમથી વડા શરીરાતાના અવાજ સાથે ખોદાનું રણસીંગડું કુકતાં આસમાન પરથી ઉતરશે; ને ખરોસતમાં થઈને જે મુઝ્મા છે તેઝ્મા પેહેલાં ઉઠશે. ૧૭ પછી આપણે જે જીવતા રહીઝ્મે છઈઝ્મે તે આપણે ઝ્મેકઠા તેઝ્માની સાથે વાદલાંઝ્મામાં ખોદાવંદને મલવા સારૂ ખંચાઈ જઈશું, ને ખોદાવંદની સાથે હમેરા રહીશું. ૧૮ વાસતે તમે ઝ્મે વાતોથી ઝ્મેક ખીજને દીલાસો આપો.

બાબ પાંચમો.

પાણુ અઝ્મે ભાઈઝ્મા, વખતો તથા મોસમો બાબત મારે લખવાની તમને અગત નથી. ૨ કેમકે તમે પોતે પુરં જાણો છેઝ્મા કે જેમ રોતે ચોર તેમ ખોદાવંદનો દાહોડો આવે છે. ૩ કેમકે જારે તેઝ્મા કેહેરો કે સુલાહ તથા સલામતી છે, તારે જેમ ગરબવંતી બધરીનું કશટ તેમ ઝ્મેકઠાઝ્મેક હલાકત તેઝ્માપર આવશે, ને તેઝ્મા બચી રાકનાર નથી. ૪ પણ અઝ્મે ભાઈઝ્મા, તમે ઝ્મેવા અંધારામાં નથી કે તે દાહોડો ચોરની પેઠે તમ પર આવે. ૫ તમે સરજ આજવાલાનાં છોકરાં, ઈઝ્માને દાહોડાનાં છોકરાં છેઝ્મા, આપણે રાતના તથા અંધારાના નથી. ૬ વાસતે ખીજઝ્માની મુઝ્માકઠા આપણે જીંધવું નહીં, પણ ચોરી કરવી, ને હુશીઆર રેહેવું. ૭ કેમકે જે જીંધે છે, તેઝ્મા રોતે જીંધે છે, ને જે પીધેલ થાઝ્મે છે, તેઝ્મા રોતે પીધેલા થાઝ્મે છે. ૮ પણ આપણે દાહોડાના છઈઝ્મે, વાસતે હુશીઆર રહીઝ્મે, ઈમાન તથા પીઆરનું બખતર, તથા તારણની ઉમેદનો ટોપ પેહેરેલા થઈઝ્મે. ૯ કેમકે ખોદાઝ્મે આપણને ગજબ સારૂ નહીં, પણ આપણા ખોદાવંદ ઈસુ ખરીસતથી તારણ પામવા સારૂ ઠરાવીઝ્મા છે. ૧૦ કારણ કે આપણે સારૂ તે ઝ્મે વાસતે મુઝ્મા કે જે આપણે જાગતા રહીઝ્મે ઈઝ્મા જીંધીઝ્મે તો આપણે તેની સાથે ઝ્મેકઠા જીવીઝ્મે. ૧૧ ઝ્મે સારૂ જેમ તમે કરોછેઝ્મા તેમ મોહોમાં દીલાસો આપો, ને ઝ્મેક ખીજને કાઝ્મેમ કરો.

૧૨ અને અઝ્મે ભાઈઝ્મા, હમે તમારી અરજ કરીઝ્મે છઈઝ્મે કે તમારામાં જે મહેનત કરે છે, ને ખોદાવંદને લીધે તમારા આગેવાન છે, ને તમને તાલીમ કરે છે, તેઝ્માને તમે જાણો. ૧૩ ને તેઝ્માનાં કામને સારૂ તેઝ્માને મોહોબતથી મા-

હોટી ધન્યતા આપો. ને તમે માહોમાં મુલાહ રાખો. ૧૪ ને અમે ભાઈઓ, હમે તમારી મીનંત કરીએ છઈએ કે અડીઅલોને તમે ચેતાવો, જઈ દીલવાલાઓને દીલાસો આપો, કમજોરીઓનો આધાર થાઓ, બધાઓની બરદાસત કરો. ૧૫ જુઓ કે કોઈ ભુંડાઈને બદલે ભુંડાઈ નહીં કરે; પણ હમેશા એક બીજા સાથે તથા સહુની સાથે શાંતી સહુકાઈ રાખો. ૧૬ હમેશા ખુશ રહો. ૧૭ હમેશા દુઆ માગો. ૧૮ હરેક વાતમાં શુકરશુભરી કરો, કેમકે ખરીસત ઇસુમાં તમ બાબત ઓદાની એ મરજી છે. ૧૯ રહેને ન બુજવો. ૨૦ નબુઅતોનો ધીકાર ન કરો. ૨૧ સઘલાંને પારખો, જે શાં છે તે પકડી રાખો. ૨૨ બદીના હરેક દેખાવથી દુર રહો. ૨૩ ને સલામતીનો ઓદા તમને બીલકુલ પાક કરે; ને તમારું બધું, ઈશ્માને તમારો રહ, તથા જન, તથા બદન આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આવવા મુખી એ એમ સલામત રહે. ૨૪ જોણે તમને બોલાવીઆ તે સાચો છે, તે તેમજ કરશે. ૨૫ ભાઈઓ, તમે હમારે સાથે દુઆ માગો. ૨૬ સઘલા ભાઈઓને પાક ચુંબનથી સલામ પોહોંચાડો. ૨૭ હું તમને ઓદાવંદના સમ ધાલુંછઈ કે, સરવ પાક ભાઈઓની આગલ આ પત્ર વંચાએ. ૨૮ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ પર થાએ. આમીન.

થેસસાલોનીકીઓને પાઉલનું બીજું પત્ર,

બાબ પેહેલો.

આપણા બાપ ઓદા, તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતમાં થેસસાલોનીકીઓમાં જે મંડલી છે, તેને પાઉલ, તથા સોલવાન, તથા તીમોથી લખે છે. ૨ આપણા બાપ ઓદાથી તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તમને ફજલ તથા સલામતી થાઓ.

૩ ભાઈઓ લાજમ છે કે હમે તમારી બાબત હમેશા ઓદાના શુકર કરીએ, જેમ મુતાસીબ છે, કેમકે તમારું ઈમાન બહુ જાણીદાર થતું જાય છે, ને તમે સરવમાંના હરેકનો પીઆર એક બીજા ઉપર ધણો થાએ છે. ૪ હીઆંતક કે હમે પોતે ઓદાની મંડલીમાં તમારે લીધે ફખર કરીએ છઈએ જે બધાં દુખ તથા મુસીબતો જે તમે સહો છો તેથી તમારી સખર તથા ઈમાન

જાહેર થાય છે. ૫ ઓદાના સાચા ઈતસાફનો આ રૂબિક નમુનો છે, કે તમે ઓદાની પાદશાહતને લાગેલ ગણાવો, જેને સાફ તમે દુષ્પ ઉદ્ધવો છે. ૬ કેમકે ઓદાની નજીક રૂબિક ઇતસાફ છે કે જે તમને સતાવે છે તેઓને દુષ્પ આપવાં, ને તમને, જેઓ દુષ્પ પામે છે, ૭ હમારી સાથે ઓદાવંદ ઇસુ જરે આસમાન પરથી પોતાના જગરદસત શ્રીસતાઓની સાથે ભડકતી આગમાં જાહેર થશે તારે આરામ આપે. ૮ તારે ઓદાને જે જાણતા નથી, ને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતની ઇજાલને માનતા નથી, તેઓને દંડ તે કરશે. ૯ તેઓ ઓદાવંદની આગલથી, તથા તેની કુદરતની જલાલથી હમેશની હલાકતની સજા પામશે. ૧૦ જરે તે પોતાના પત્નીવરોથી ખુજરગી પામવા સાફ (હમારી શાહેદી તો તમથી મનાઈ હતી) તથા જે રૂબિકાદ કરે છે તે સરવથી આશચર્યમાન મનાવવા સાફ આવશે તે દાહોડે. ૧૧ વાસતે હમે હમેશ તમારે સાફ રૂબિકી દુષ્પા માગીએ છઈએ કે, આપણો ઓદા તમને આ તેડાં લાગેલ ગણે, ને ભલાઈની સધલી ઇજા તથા ઇમાનતાં કામ કુદરતથી પુરાં કરે. ૧૨ રૂબિકાં કે આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનું નામ તમથી ખુજરગ થાય, ને આપણા ઓદા તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના ફજલ પરમાણે તમે તેનાથી ખુજરગી પામે.

બાબ બીજો.

૭૧ બાઈએ, આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના આવવા, તથા તેની પાસે આપણા રૂબિકા થવા બાબત હમે તમને રૂબિકી અરજ કરીએ છઈએ; ૨ કે ખરીસતનો દાહોડા આવીઆ સરખા તમે મનમાં રૂબિકારૂબિક ન પુજો ને ધભરાઓ ના, રહથી નહીં, ને વાતથી નહીં, ને હમથી લખેલાં સરખા પત્રથી પણ નહીં. ૩ કોઈ પરકારે પણ કોઈ તમને ન ભુલવે, કેમકે તે ફરી જવું અગાઉ થઈઆ વગર [તે દાહોડા નહીં આવશે], ને તે ગુનાહનો રાખસ પેદેલાં જાહેર થશે, જે નાશનો દીકરો છે. ૪ જે અટકાવે છે, ને સરવ જે ઓદા ઇઆ બંદગી લાગેલ કેહેવાએ છે, તેને ઉલટો તે પોતાને જાણે કરે છે, રૂબિકા કે પોતે ઓદા છે, રૂબિક પોતાને દેખડાવતાં ઓદાનાં મંદીરમાં ઓદા સરખા બેરો છે. ૫ તમને શું ઇઆદ નથી કે જરે હું તમારી પાસે હતો, તારે મેં તમને રૂબિક વાતો કહી હતી? ૬ ને તે પોતાના વખતમાં જાહેર થાય, વાસતે તેને હવે શું અટકાવે છે, રૂબિક તમે જાણો છે. ૭ કેમકે બદકારીનો ભેદ અસર કરતો જાય છે,

પણ જે હમણા અટકાવે છે તે વચમાંથી કહડાએ એટલું જરૂર છે. ૮ ને તે પછી તે બદકાર જાહેર થશે, તેને જોદાવંદ પોતાના મોહોના સવારાથી હલાક કરશે, ને પોતાના આવવાનાં તેજથી તેનો નાશ કરશે. ૯ તેનું આવવું શેતા-નની પેરણા પરમાણે સધલાં સામરથ તથા ચમતકાર તથા જોટાં અચરત કામ સુધાં છે. ૧૦ ને જે નાશ પામે છે, તેઝ્મામાં બધી ખુરાઈની કમાલ દગલ-બાજી સાથે છે; તેઝ્મા તારણ પામે એ સાર તેઝ્માએ સાચાઈ પર પીઆર રાખીઝ્મા નહીં. ૧૧ ને એ વાસતે જોદા તેઝ્માપર એવી ડગાવવાની અસર મોકલશે કે, તેઝ્મા જીકાઈ પર એતકાદ કરશે. ૧૨ એ શીતે કે જેઝ્માએ સાચાઈપર એતકાદ કીધો નહીં પણ નાશસતીથી રાજી રહીઆ તેઝ્મા બધાપર સખ આવે.

૧૩ પણ અએ જોદાવંદથી પીઆર પામેલા ભાઈઝ્મા, હમને લાજબ છે, તમે બાબત જોદાના શુકર હમેરા કરીએ, કેમકે જોદાએ તમને અવલથી પસંદ કીધા કે તમે રહ્યા પાકીજગી હાંસલ કરીને તથા સાચાઈપર એતકાદ કરીને તારણ પામે. ૧૪ એ કારણ સાર તેણે તમને આપણા જોદાવંદ ઇસુ-ખરીસતની જલાલ પામવા સાર હમારી ઇંજીલથી તેડીઆ છે. ૧૫ વાસતે અએ ભાઈઝ્મા, તમે મજબુત રહે, ને બોલવાથી, ઇઆ હમારાં પતરથી, જે વાતો તમે શીખીઆ તે જોરથી પકડી રાખો. ૧૬ હવે આપણો જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત પોતે તથા આપણો બાપ જોદા જેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને હ-મેશાનો દીલાસો, તથા શારી ઉમેદ ફજલથી આપી, ૧૭ તે તમારાં દીલને દી-લાસો આપે, ને હરેક શારી વાતમાં તથા કામમાં તમને મજબુત કરે.

બાબ તીજો.

છેલું, અએ ભાઈઝ્મા, હમારે સાર એવી દુઆ કરો, કે જોદાવંદની વાત વેહેલી ફેલી જાએ, ને જેમ તમારામાં તેમ ખુજરગી પામે. ૨ ને એ કે અડી-અલ, તથા ખુરાં માણસોથી હમે છુટીએ, કેમકે બધાએને ઇમાન નથી. ૩ પણ જોદાવંદ વીરાવાસુ છે, તે તમને મજબુત કરશે, ને ખુરાઈથી બચાવશે. ૪ ને જોદાવંદથી હમને તમારી બાબત એવું એકીન છે કે, હમે જે હુકમ તમને કરીએ છઠએ તે તમે પાલો એએ ને પાલરો. ૫ ને જોદાના પીઆરમાં તથા ખરીસતની રાહ જોવાની ધીરજમાં, જોદાવંદ તમારાં દીલને મદદ કરે. ૬ હવે અએ ભાઈઝ્મા, આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનાં નામથી હમે તમને હુ-

ક્રમ આપીએ છઠ્ઠાએ કે હરેક ભાઈ જે અડીઅલપણાથી ચાલે છે, ને જે તાલીમ હમરેથી તેણે લીધી, તે પરમાણે નથી ચાલતો, તેથી તમે દુર થાઓ. ૭ કેમકે તમારે હમારી પછવાડે શી રીતે ચાલવું પડે છે એ તમે પોતે જાણો છે એ, કારણ કે હમે તમારામાં અડીઅલપણાથી ચાલીઆ નહીં હતા. ૮ ને હમે ડોહનું અંન મફત આપું નથી, પણ તમારામાંના ડોહ પર ભાર ન મુકીએ, વાસતે હમે મેહેનતથી તથા કરાઈથી રાત દાહડો કામ કીધું. ૯ એ વાસતે નહીં કે હમને એખતીઆર નહીં હતો, પણ તમે હમારી પાછલ ચાલનાર થાઓ, વાસતે તમારો નમુનો થવાને હમે એમ કીધું. ૧૦ વધી જરે હમે તમારી સાથે હતા તારે પણ હમે તમને એ હુકમ કીધો હતો કે, જો ડોહ કામ કરવા નથી ચાહતો, તો તે આએ પણ નહીં. ૧૧ કેમકે હમે શાંભલીએ છઠ્ઠાએ કે તમારામાં કેટલાએક અડીઅલપણાથી ચાલે છે, કંઈ કામ કરતા નથી, પણ પરાઈ ચરઆ કરે છે. ૧૨ તો એવાએને હમે હુકમ કરીએ છઠ્ઠાએ, ને આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી નશીહત કરીએ છઠ્ઠાએ કે, તેઓ એનથી કામ કરતાં પોતાનું અંન આએ. ૧૩ પણ ભાઈએ, તમે રૂંડ કરતાં ન થાકો. ૧૪ ને જો ડોહ હમારા આ પતરમાંની વાત નહીં માને, તો તેને ધારી રાખો, ને તે શરમાએ વાસતે તેની સાથે મલતા ન જાઓ. ૧૫ તોપણ તેને દુશમનની પડે ન જાણો, પણ જેમ ભાઈને તેમ તેને નશીહત કરો. ૧૬ હવે સલામતીનો ઓદાવંદ પોતે હર તરેહથી તમને હમિરા સલામતી અખરો. ઓદાવંદ તમ સરવની સાથે રેહે.

૧૭ હું પાઉલના હાતની સલામ, હરેક પતરમાં મારી એ નીશાની છે, એજ તરેહ હું લખુંછું. ૧૮ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ફજલ તમ સરવ પર થાઓ. આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

આપણા તારનાર ઓદાની તથા આપણી ઉમેદગાહ ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતના હુકમ પરમાણે, ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પાઉલ હમાનમાંના પોતાના દીકરા તીમોથીને લખે છે; ૨ ફજલ, રહમ, તથા સલામતી આપણા બાપ ઓદાથી તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી તને થાઓ. ૩ માટેદોનીમાં

જતી વખતે મેં તને ઝેલતીમાસ કીધી કે તું ઝેફેસસમાં રહીને ખીબ-
 ઝોને ફેહે કે તેઓ ખીજી તાલીમ નહીં આપે; ૪ ને કાહાંણીઓ
 તથા બેહદ નસબનામાઓ જે ઝેલાહી તરખીઅત ઇમાનથી છે તેનું નહીં,
 પણ તકરારનું આઝ્મિસ થાઝ્મિ છે, તેઓ પર ચીત ન રાખે, તેમ તું કર. ૫
 હુકમનો અંજામ માહોઅત છે, જે પાકદીક્ષી, તથા નેકનીઅતી, તથા બેમકર
 ઇમાનથી થાઝ્મિ છે; ૬ તેથી કેટલાઝ્મિક ચુકીને બેહુદા બકવાસની તરફ ફરી
 ગઈઓ છે; ૭ ને તોરતના ઉસતાદ થવા ચાહે છે, પણ સમજતા નથી કે
 તેઓ શું ફેહે છે, ને કેઈ વાતોની તકરાર કરે છે. ૮ પણ હમે જે બહુઓ
 છઠઝ્મિ કે શરીઅત શારી છે, અગર કોઈ તેને શરીઅતની તોર પર કામમાં લાવે
 તો. ૯ ને જે બાલુતાં કે શરીઅત રાસતને સાફ નહીં, પણ બેફેદ, તથા નાફ-
 રમાન બરદારો, બેદીનો, તથા ગુનાહગારો, નાપાકો, તથા બદકારો, આપને મારી-
 નાંખનારાઓને, તથા માને મારીનાંખનારાઓને, તથા ખુન્નીઓને; ૧૦ જ-
 નાકારીઓને, પુરશ સંભોગીઓને, માણસોને ચારનારાઓને, જુદાઓને,
 તથા જુદા સમ ખાનારાઓને સાફ, ને જે શીવાઝ્મિ જે કંઈ સહી તાલીમને
 ઉલટું હોઝ્મિ તેને સાફ છે. ૧૧ મુઆરક ખોદાની જલાલી ઇંજીલ જે મને સોં-
 પેલી છે તે પરમાણે છે. ૧૨ ને આપણા ખોદાવંદ ખરીસત ઇસુ જેણે મને
 કુવતમંદ કીધો તેનો હું શુકરગુજાર છઠી, કે તેણે મને અમાનતદાર ગણીને ખી-
 દમતમાં બોલાવી ઝો. ૧૩ પેહેલાં હું કુકર બકનારો, તથા સતાવનારો, તથા દુખ-
 દેનારો હતો, લેકીન મારી ઉપર રહમ થઈ ઝો, કેમકે જરે હું બેઈમાન હતો
 તોરે અણબાલુપણથી ઝેમ કીધું. ૧૪ ને આપણા ખોદાવંદનો ફજલ, ઇમાન
 તથા ખીઆર સુધાં, જે ઇસુ ખરીસતમાં છે, તે બહુ વધી ઝો. ૧૫ આ વાત
 બરોસા જોગ છે, ને પુરી માનવા લાઝ્મિક છે, કે ખરીસત ઇસુ ગુનાહગારોને
 તારવા સાફ દુનીઆમાં આવી ઝો, ને તેઓમાં હું મુખી છઠી. ૧૬ લેકીન મારા
 ઉપર રહમ જે સાફ થઈ ઝો કે ઇસુ ખરીસત પરથમ મારાપર પુરી સખર દે-
 ખાડે, કે જેઓ તેના ઉપર હમેશાંની જીંદગીને સાફ ઇમાન લાવે તેઓનો હું
 નમુનો થાઈ. ૧૭ હવે જે હમેશાંનો પાદશાહ, ગેરફાતી, ગેબી, તથા ઝેફેલા
 દાનાવ ખોદા છે, તેને ઇજત તથા ખુજરગી હમેશાંની હમેશાં હોવો. આમીન.
 ૧૮ અઝ્મિ તીમોથી દીકરા, તારી બાબત જે તખુઅતો પેહેલાં થઈ તે મુઆફક
 હું તને આ હુકમ આપું છઠી કે, તું તે પરમાણે શારી લગાઈ લેડે; ૧૯ ને ઇ-

માન તથા નેકનધમ્મિત રાખે, જેને કેટલાં ઝમ્કે સુકી દહને ઇમાનનું વાહાણુ તોડી જ છે. ૨૦ તે ઝમ્મામાંના હુમેનીઅસ તથા આલેકસાંદર છે, તે ઝમ્માને મેં ઝમે સારે રોતાનને માંપીઆ છે કે, તે ઝમ્મા કુકર બકવા ન શીખે.

ખાખ બીજો.

હુંવે સહુથી પેહેલાં હું ઝમે ઝમ્લેતેમાસ કરું છઠ્ઠી કે મુનાબતો, તથા દુ-આઝ્મા, તથા અરજીઝ્મા, તથા શુકરચુબરીઝ્મા બધા આદમીઝ્મા સાર કરવી; ૨ પાદશાહો તથા સરવ ઝમ્ખતીઆરવાલાઝ્માને સાર, કે આપણે પુરી દીન-દારી તથા હમાનદારીથી ચેન તથા આરામમાં જીંદગી ચુબરી ઝમે. ૩ કેમકે આપણા તારનાર ખોદાની નજરમાં ઝમે ખુબ તથા લાઝમીક છે. ૪ તે માહે છે કે બધાં માણસ તારણ પામે, ને સાચાઈની ઝમ્લાખમાં આવે. ૫ કેમકે ખોદા ઝમ્ક છે, ને ખોદા તથા આદમી ઝમા વચે ઝમ્ક દરમીઆની છે, હમ્માને આદમી ખરીસત હસુ. ૬ તેણે સહુના છુટકા સાર પોતાનેજ આપીઝ્મા, કે ઠીક વખતે તેની ગહવાઈ અપાઝ્મા. ૭ તે સાર હું મુનાદી કરનારો તથા રસુલ હાવાઈઝ્મા, (ખરીસતમાં હું સાચું કહું છઠ્ઠી, જીહું બોલતો નથી,) ગેરદોષીઝ્માને હમાન તથા સાચાઈનો શીખવનારો થઈઝ્મા. ૮ વાસતે હું ચાહું છઠ્ઠી કે, હરેકઠેકાણે લોક યુસો તથા રાક રાખીઆ વીના પાક હાતો ઉઠાવીને દુઆ માગે. ૯ ને ઝમે પણ કે ઝમારતો મુનાસીબ પોરાકથી લાજ તથા નેક અકલ સાથે પોતાને સંગારે; ચુંથેલા બાલ, કે મુંતા, કે માતી, કે ઘણા કીમતી લેખાસથી નહીં. ૧૦ પણ જે ઝમારતો ખોદાપરસતીનો ઝમ્કરાર કરે છે તે ઝમાને લાઝમીક છે તેમ નેક કામોથી. ૧૧ ઝમારતે છુપી રીતે પુરી ફરમાનખરદારી સાથે શીખવું. ૧૨ પણ ઝમારત શીખવે કે મરદપર હુકમ ચલાવે ઝમેવી પરવાંગી હું આપતો નથી, પણ તે ખા-ખાશી સાથે રહે. ૧૩ કેમકે આદમ પેહેલો બનવાઈઝ્મા, પછી હવા. ૧૪ ને આદમે ફરેખ નહીં ખાધો, પણ ઝમારત ફરેખ ખાધને યુનાહમાં ફસી. ૧૫ પણ જે તે ઝમા હમાન, તથા મોહોબત, તથા પાકીજગીમાં હુશીઆરીથી પાઝમદાર રહે, તો જાણવાના સખ્યથી બચશે.

ખાખ ત્રીજો.

ઝમે ખરી વાત છે કે જે દોષ નેગાહખાનીનું કામ ચાહે છે તો તે શાહ કામ ચાહે છે. ૨ વાસતે નેગાહખાન બેઝમ્ખ, ઝમ્ક ઝમારતનો ખાવંદ, હુશીઆર,

અકલમંદ, મહલાજદાર, પહોણા રાખનાર, તથા તાલીમ આપવાને લાગ્યેક હોય્મ. ૩ દારૂખોર નહીં, મારપીટ કરનાર નહીં, લજમણા નફાનો લોભીઆ નહીં, પણ સેહેનાર, તકસારી કે લાલચુ નહીં. ૪ પોતાનાં ઘરમાં ખુખીદાર બંદોબસત રાખનાર, ને પુરી દરસતીથી પોતાનાં છોકરાંને હુકમમાં રાખનાર હોય્મ. ૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનાં ઘરનો બંદોબસત રાખી નથી શકતો, તો ખોદાની મંડલીની ખબરદારી શી રીતે તે કરશે ? ૬ નવો શાગીરદ નહીં હોય્મ, રખે તે ગરર થઈને રોતાનના દંડમાં પડે. ૭ ને બાહારનાઓથી તે શારી ગહવાઈ પામેલા હોય્મ, કે શરમ તથા રોતાનના કાંદામાં તે ન પડે. ૮ ને એજ તરેહ કારભારીઆ પણ મહલાજદાર હોય્મ, જે વચનવાલા નહીં, ઘણા શરાખી નહીં, લજમણા નફાના લોભીઆ નહીં. ૯ ઇમાનૂના ભેદને સાફ દીલથી ઇઆદ રાખનાર હોય્મ. ૧૦ ને એએને પણ પેહેલાં અજમાવા, ને તે બાદ અગર એએબ ઠરે તો કારભાર ચલાવે. ૧૧ એજ તરેહ એએની ઝીરતો પણ મહલાજદાર હોય્મ, ચાડીએણુ નહીં, હુશીઆર, ને બધી વાતમાં દીઆનતદાર હોય્મ. ૧૨ હરેક કારભારી એક ઝીરતનો આવંદ હોય્મ, તેએ પોતાનાં છોકરાં તથા ઘરનાં શારી રીતે ચલાવનારા હોય્મ. ૧૩ કેમકે જેએએ શારી રીતે કારભાર કીધો તેએએ પોતાને સાફ શારી પદવી, તથા ખરીસત ઇસુના ઇમાનમાં બહુ હીમત મેલવી છે. ૧૪ હું તારો પાસે વેહેલો આવવાની ઉમેદ રાખીને તને આ વાતો લખુછીં. ૧૫ અગર મને વાર લાગે, તો એ વાતોથી તું જાણે કે ખોદાનું ઘર, જે જીવતા ખોદાનું મંદીર છે, તથા રાસતીનો થાંભ ને સાચાઈનો ટેકો છે, તેમાં શી રીતે તારે ચાલવું. ૧૬ ને ખીન તકસાર દીનદારીનો ભેદ મોહોયો છે: ખોદા બદનમાં જાહેર થઈએ, રહ-થી રાસત ઠરીએ, શીરસતાએને નજર આવીએ, ગરકોમીએમાં તેની મુનાદી થઈ, દુનીઆમાં તેના ઉપર ઇમાન લવાઈઈ, જલાલમાં ઉઠાવી લેવાઈએ.

બાબ એથો.

૩૬ સાફ કેહેછે કે આખર જમાનામાં કેટલાએક ઇમાનથી ફરી જશે, ને ગુમરાહ કરનારા રહે તથા દેવાની તાલીમ ઉપર ધીઆન આપશે. ૨ જેએ ઢાંગથી જીવું બોલશે, તેએનાં દીલ ડાહ્યામ દેનાર લોહોડાંથી સુન થઈ ગઈએ છે: ૩ તેએ લગન કરવાને મને કરશે, ને જે ખોરાક ઇમાન લાવનારાએને તથા

સાચાઈના જાણનારાઓને શુકરચુબરી સુધાં લેવાને ખાદ્ય પેદા કરીએ તેથી દુર થવાને હુકમ કરશે. ૪ કેમકે ખાદ્યની સરખવેલી હરેક ચીજ શારી છે, ને જો શુકરચુબરી સુધાં લે તો ઇંકાર લાગ્યેક નથી. ૫ કારણ કે ખાદ્યની વાતથી તથા દુઆથી તે પાક કરાગ્યે છે. ૬ આ વાતો બાહ્યોને જાણવાથી તું ઇસુ ખરીસતનો શારો સેવક થશે, ને ઇમાનની વાતોથી, તથા જે શારી તાલીમમાં તું તરખીઅત પામીશ તેથી તું પવરો. ૭ પણ બેહુદી તથા બુદ્ધીઓની કાહાણીઓ તું તુલ્ય કર, ને દીનદારી બાબત તું ઢોરોસ કર. ૮ કેમકે જીસમાની ઢોરોસનો ક્ષમ્પેદો કમ છે, પણ દીનદારી બધી રીતે ક્ષમ્પેદે-મંદછે, તેને હમણાનો તથા થનાર જીંદગીનો વાગ્મિદો છે. ૯ એ વાત ખરી ને પુરી માનવા લાગ્યેક છે. ૧૦ કેમકે હમે મેહેવત કરીએ છઠ્ઠાએ, તથા ઇપકા ખાદ્યો છઠ્ઠાએ, એજ સાફ કે જીવતો ખાદ્ય જે બધા આદમીઓનો, ખાસ કરીને ઇમાનદારોનો, બચાવનાર છે તેનાઉપર હમે ભરોસો રાખીએ છે. ૧૧ એ વાતો ફરમાવ ને શીખવ. ૧૨ ઢોઘ પણ તારા જવાનપણાને લીધે તને ન વગોડે, પણ બોલચાલ, તથા મોહોબત, તથા રહે, તથા ઇમાન, તથા પાકીજગીથી ઇમાનદારોનો તું નમુનો થા. ૧૩ જાંહાં સુધી હું આપું તાંહાં સુધી તું પહોંતો, નશીહત કરતો, તથા તાલીમ આપતો રહે. ૧૪ જે બખરોસ તારામાં છે, જે તને નયુઅતની રહથી વડીલાના હાત મુકવાથી મલી, તે બાબત તુ ગાશીલ ના રહે. ૧૫ આ વાતોપર ધીઆન રાખતો જ, એઓનોજ થઈ રહે, કે તારો ક્ષમ્પેદો બીજાઓને જાહેર થાગ્યે. ૧૬ પોતાની તથા તાલીમની બખરદારી રાખ, એઓમાં કાગ્મિસ રહે, કેમકે એ કરવાથી તું પોતાને તથા પોતાના સાંબલનારાઓને પણ તારશે.

બાબ પાંચમો.

તું ઢોઘ વડીલને ના ધમકાવ, પણ તેની એવી મીનંત કર જેવીકે બાપનો કરે છે. ને જીવાનોતી જેમ બાહ્યોની. ૨ ઘરડીઓની જેમ માર્ગોની, જીવાન ઓરોતોની જેમ બેહેનોની, કમાલ પાકીજગીથી. ૩ વીધવાઓને ઇઆને જે ખરેખરી વીધવાઓ તેઓને માન આપ. ૪ પણ જો ઢોઘ વીધવાને છોકરાં કે છોકરાંનાં છોકરાં હોએ, તો તે પેહેલાં પોતાનાં ઘરમાં દીનદારી જાહેર કરે, તથા પોતાના માઆપના હુકો અદા કરવાને શીખે, કેમકે એ સાફ ને ખાદ્યની નજરમાં કચુલ થવા લાગ્યેક છે. ૫ હવે જે ખરેખરી વીધ-

વા તથા એકાકી થઈ છે, તે જાદાનો ભરોસો રાખે છે, ને રાત દાહડો મુતાબત તથા દુઆ માગવામાં રહે છે. ૬ પણ જે એસઆરામમાં રહે છે, તે જીવતીજ મુઠ છે. ૭ ને તું આવાતો ફરમાવ કે તેઓ એએમ ફરે. ૮ પણ જે કોઈ પોતાને સાફ તથા ખાસ ફરીને પોતાનાં ધરનાંને સાફ અગાઉથી જોઈ મુકતો નથી, તો ઈમાનથી મુનકીર ને એઈમાનથી તે બદલત છે. ૯ સાહ વરશથી એાઈ ઉમરની વીધવા ગણતીમાં ન લેવાએ, જે એકજ મરદની એારત હતી તે. ૧૦ તે નેક કામથી વખણાએવી, ને તેણે છોકરાંએનો તરખીઅત કીધી હોએ, મુસાફરોને ઉતારો આપીએ હોએ, પવીતરોના પગ ઘોઈઆ હોએ, જેઓ દુખમાં છે તેએની મદદ કીધી હોએ, ને હરેક નેક કામની પાછલ લાગી હોએ તો. ૧૧ પણ જીવાન વીધવાએને કબુલ ન કર, કેમકે જરે તેઓ ખરીસતને ઉલટી મસત થશે, તારે લગન કરવા આહારો. ૧૨ તેએને દંડ છે, કેમકે તેઓએ અસલ ઈમાન છોડી દીધો. ૧૩ ને એ શીવાએ આલસુ થઈ ને ઘેરે ઘેર ફરવાને શીએ છે, ને ફક્ત આલસુ નહીં, પણ જે અઘટતાં તે બોલીને બડબડીએણુ તથા પરાઈ ચરચા કરનારી થાએ છે. ૧૪ વાસેતે હું આ હું છર્જે કે જીવાન એારતો લગન કરે, છોકરાં જાણે, ધરચલાવે, ને દુશમનોને નીંદા કરવાનું કંઈ બાહાનું ન આપે. ૧૫ કેમકે હમણાજ કેટલીએક રોનાનના પાછલ ફરી ગઈ છે. ૧૬ જે કોઈ ઈમાનદાર મરદ કે એારતને વીધવાએ હોએ, તો તેઓ તેએની મદદ કરે, ને મંડતી ઉપર ભાર નહીં મુકે, કે જેઓ ખરેખરી વીધવાએ છે તેએની તે મદદ કરે.

૧૭ જે વડીલા શારી રીતે કારભાર ચલાવે છે તેઓ અમણી ઇજ્જત લાએક ગણાએ, ખાસ જેઓ કલામ તથા તાલીમ બાબત મહેનત કરે છે તેઓ. ૧૮ કેમકે કીતાબ દેહે છે કે, જે બલદ દાણા ખુદલે છે, તેનાં મોહો પર તું જાલી ન બાંધ; ને કામ કરનાર પોતાની મજૂરી લાએક છે. ૧૯ એ ઈઆ તણુ શાહેદ લીધા વગર વડીલ પરની તોહીમત ન શાંબલ. ૨૦ ગુનાહગારોને મહુની આગલ તું ધમકાવ, કે બીજાએને પણ બીહીક લાગે. ૨૧ જાદાની તથા જાદાવંદ ઇસુ ખરીસતની તથા પસંદ કરેલા શરિશતાએની સાહામાં હું તને હુકમ કરું છર્જે કે, તરફદારી કરીઆ વીના ને આવાતોને એક બીજાથી ચહડતી ઉતરતી સમજાઆ વીના એએને તું પાલ. ૨૨ એકાએક કોઈ પર તું હાત ન મુક, ને બીજાએના ગુનાહમાં શરીક ન થા, પોતાને પાક રાખ. ૨૩ ને હવે ફક્ત પાણી ના પી, પણ તારાં પેઠને સાફ તથા તારી અકસર કમજોરીને સાફ યોડે.

વહન કામમાં લાવ. ૨૪ ફેટલાએક આદમીના ગુનાહ જાહેર થયેને આગલથી દંડમાં જાએ છે, ને ફેટલાએકના પાછલ જાએ છે. ૨૫ તે પરમાણે ફેટલાએકનાં નેક કામ પણ જાહેર છે; ને જે બીજી રીતનાં છે, તેઓ છુપાં રહી નથી શકતાં.

આખ છઠો.

જેટલા આકર જીંસરી તલે છે, તેટલા પોતાના રોકેને પુરાં માનને લાએક ગણે, કે ખોદાનાં નામની તથા તાક્ષીમની નીંદા ન થાએ. ૨ ને જેઓના રોઠ હમાનવાલા છે, એઓ ભાઈ છે વાસતે વખોડવા નહીં, બલકે તેઓની આકરી જીઆદા એ સાર કરવી, કે તેઓ હમાનદાર, ને પીઆરા, ને નીઆમતમાં શરીક છે. એ વાતો તું શીખવ ને નશીહત કર. ૩ અગર કોઈ બીજી તાક્ષીમ કરેછે, ને આપણા ખોદાવંદ હસુ ખરીસતની રાહી વાતો, ને જે તાક્ષીમ દીનદારીને સુનાસીબ છે, તે કચ્છલ નથી કરતો, ૪ તો તે મગર છે, ને કંઈ જાણતો નથી, પણ તકરાર તથા લોગતી જીદ કરવાનો મરજ તેને છે, જેથી અદેખાઈ, કજીઆ, બદગોઈ તથા બદગુમાની થાએ છે. ૫ ને જે આદમીઓ દીલમાં બીગેડલા તે સાચાઈ વગરના થઈઆ, તેઓની આલથી ભુંડી તકરાર ઉડે છે; નેકો દીનદારી છે એમ તેઓ સમજે છે, એવાઓથી તું દુર થા. ૬ પણ દીનદારી સંતોરા સુધાં તો મોહોયે નેકો છે. ૭ કેમકે દુનીઆમાં આપણે કંઈ લાવીઆ નથી, ને જાહેર છે કે આપણથી કંઈ લઈ જવાવાનું નથી. ૮ વાસતે આપણને ખાવાનું તથા પેહેરવાનું છતાં તેથી આપણે સંતોશી રહેયું. ૯ વધી જે દોલતમંદ થવા આહે છે, તેઓ હમતેહાનમાં તથા ફાંદામાં તથા બહુ ઘેલાઈમાં તથા ખુરા હવસોમાં પડે છે, જેથી આદમીઓ હલાકી તથા જાહનમમાં ડુબે છે. ૧૦ કેમકે નાણાનો લોભ બધી ભુગાઈની જડ છે, તેના આજીવનમંદ થઈઆથી બાજે હમાનથી બઠકતા થઈઆ છે, ને પોતાને તરેહ તરેહના ગમોથી વીંધી નાંખીઆ છે. ૧૧ પણ, એઓ અંદેખોદા, એવાઓથી તું નાહાસ, ને રાસતી, દીનદારી, હમાન, મોહોયત, સખર, તથા સાલસાઈની પાછલ આલ. ૧૨ હમાનની શારી લગાઈ લડ, ને હમેરાંની જીંદગી પકડ, જેને સાર તું તેડાઈઓ, ને ઘણા શાહેદોની આગલ તેં શારે એકરાર કીધો. ૧૩ ખોદા જે બધાને જીવતા કરે છે, તેની આગલ તથા ખરીસત હસુ જેણે પંતીઆસ પીલતની આગલ શારે એકરાર કીધો, તેની સાહમા હું તને અગતે હુકમ આપું

છર્જી ; ૧૪ કે તું આ હુકમ બેડાગ, તથા હુકમ લાગ્યેક થઈગ્યા વીના આપણા
જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવા સુધી પાલ. ૧૫ જે મુખારક તથા ઝમ્કલો
કાદેર, જે પાદશાહોનો પાદશાહ તથા જોદાવંદોનો જોદાવંદ, જેને ઝમ્કલોનેજ
બેમરગી છે, તે પોતાના વખતમાં તેને જાહેર કરશે. ૧૬ જે અજવાલા પામે
જવાતું નથી, ને આદમીઓમાંથી કોઈએ જેને દોડું નથી, ને કોઈથી દેખાતું
નથી, તેમાં તે રહે છે, તેને ઈજત તથા હમેશાનું કુવત હોજો. આમીન.

૧૭ આ જાહાનના દોલતમંદોને તું હુકમ કર કે તેઓ મગર ન થાઓ, ને
બેખુનીઆદ દોલતપર નહીં, પણ જે જીવતો જોદા આપણને ભોગવવા સાર બધું
શારીરે આપે છે, તેના પર ભરોસો રાખે. ૧૮ તેઓ નેકી કરે, બલાંકામોથી દો-
લતમંદ થાઓ, સખાવત કરવાને તથા વેહેંચી આપવાને તઈઆર રહે. ૧૯
આવતા વખતને સાર ઉમદા પાઈઆની પુંજી પોતાને સાર ઝગકી કરે, કે તેઓ
હમેશાંની જીંદગી પામે.

૨૦ અઓતીમોથી, બેદીનીની બેહુદીવાતોથી, તથા જોડી કેહેવાઓથી વીદી-
આની ઉલટાઈથી તું કર, ને તને જે સોંપેલું છે તે પાલ. ૨૧ કેટલાઓએ તે વી-
દીઆ કબુલ કરવાથી હમાનથી ફરી ગઈગ્યા. તારા ઉપર ફજલ થાઓ,
આમીન.

તીમોથીને પાઉલનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

ખરીસત ઇસુમાં જીંદગીના વાગ્દેહ પરમાણે જોદાની મરજીથી ઇસુ ખરી-
સતનો રસુલ પાઉલ બીઆરા દીકરા તીમોથીને લખે છે. ૨ જોદા બાપથી, તથા
આપણા જોદાવંદ ખરીસત ઇસુથી ફજલ, રહમ તથા સલામતી તને થાઓ.

૩ જે જોદાની હું મારા બાપદાદાઓ પરમાણે પાક દીલથી બંદગી કરું છર્જી,
તેના શુકર કરું છર્જી, કે રાત દાહોડો મારી દુઆઓમાં તને હું હમેશા હઆદ
રાખું છર્જી. ૪ ને હું તારાં આંસુઓ ઇઆદ કરીને તને મલવાને ઘણો આરજુમંદ
છર્જી, કે હું ખુશીથી ભરાઈ જઈ. ૫ ને તારો ઢોંગ વગરનો એતકાદ જે પે-
હેલાં તારી વડીઆઈ લોઈસમાં હોતો, પછી તારી મા ઇઉનીકેમાં, ને મને ભરોસો
છે કે તારામાં પણ તે છે, તે હું ઇઆદ કરું છર્જી. ૬ વાસતે હું તને ઇઆદ કરા-

તું છજી કે, જોદાની જે અપરોસ તારાપર મારા હાત મુકવાથી આવી છે, તેને તું ફરી સહગાવ. ૭ કેમકે જોદાએ આપણને બીહીકનો રહ નહીં, પણ કુદરત તથા મોહોબત તથા હુશીઆરીનો આપીએ છે. ૮ વાસતે આપણા જોદાવંદની ગહવાઈ, તથા હુંતેના બંધીવાનને લીધે તું શરમીદો ના થતો, બલકે જોદાની કુદરતથી હંજીલનાં હુજોમાં શરીક થા. ૯ તેણે આપણને તારીઆ, ને પાક તેડાંથી તેડીઆ છે, આપણા કામ પરમાણે નહીં, પણ પોતાના ઇરાદા તથા ફજલ પરમાણે, કે જે ખરીસત ઇસુની મારફત દુનીઆની રાહઆત પેહેલાં આપણને આપેલો હતો. ૧૦ પણ હવે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જોહોરથી જોહોર થઈએ છે, તેણે માતને નેસત કીધું છે, ને હંજીલથી જીંદગી તથા બેમરગી રોરાત કીધી છે. ૧૧ હુંતે બાબત સુનાદી કરનારો, તથા રસુલ તથા ગેરકોમીએને શીખવનાર મુકરર કરાઈએ છજી. ૧૨ ને એજ સાર હું દુજો ભોગવું છજી, લેકીન શરમતો નથી, કેમકે જેના પર મેં એતકાદ કીધો છે તેને હું જાણું છજી, ને મને એવો ભરોસો છે કે મેં તેને જે સોંપીજી છે તેને તે દાહાડા મુધી બચાવી રાખવાને તે કાદેર છે. ૧૩ જે સાબેત વાતો તેં મારાથી શાંબલી છે તે નમુના તરીકે ઇમાન તથા ખરીસત ઇસુના બીઆરથી તું પકડી રાખ. ૧૪ જે પાક રહ આપણામાં રહે છે તેના આશારાથી તું તે શારી અમાનત જે તને મળી છે તે સંભાલી રાખ.

૧૫ એ તું જાણે છે કે આશીઆમાંના સધલા મારાથી ફરી ગઈઆ છે, તેએમાં કુજેલસ તથા હરમોગેતસ છે. ૧૬ ઉનેસીફરસનાં ઘરપર જોદાવંદ રહમ કરે, કેમકે તેણે ઘણીવાર મને તાજો કીધો, ને મારી બેડીથી શરમીદો નહીં થઈએ. ૧૭ પણ તે રમમાં હતો તારે મહેનતથી તેણે મને શોધીએને મને મળીએ. ૧૮ જોદાવંદ તેને એવું અપરો કે તે દાહોડે જોદાવંદ પાસે તે રહમ પામે: ને એફેસસમાં તેણે મારી ફેટલી ખીદમત કીધી, એ તું શારી-પો જાણે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે, અમે મારા દીકરા, ખરીસત ઇસુમાં જે ફજલ છે તેથી તું મજબુત થા. ૨ ને મારી જે વાતો તેં ઘણા રાહોદાની આગલ મારાથી શાંબલી, તે તું એવા અમાનતદાર આદમીએને સોંપ કે તેએ બીજાએને શીખવી શકે. ૩ વાસતે તું ઇસુ ખરીસતના શારા સીપાઈના જેવું દુખ સોડે. ૪ જે લડે છે તે

પોતાને દુનીઆના મામલાઓમાં યુત્તર નથી, કે જેણે તેને પસંદ કરીને ફ્રાન્સમાં ધાલીઓ તેને તે ખુશ કરે. ૫ ને જે ડોઠ કુસતી પણ કરે છે, તો કાચ્ચેદા પરમાણે કુસતી કીધા વગર તેને તાજ મલતું નથી. ૬ એકુત જે પેહેલાં મેહેનત કરે, તો ફલનો હીસો તે પામે. ૭ હું જે વાતો કહું છું તે પર તું વીચાર કર, ને યોદાવંદ તને સધલી વાતોની સમજ આપે. ૮ ઇઆદ રાખ કે ઈસુ ખરીસત જે દાઉદની નસલનો છે તે મારી ઇજલ પરમાણે મુઝેલાંઓમાંથી ઉઠાડાઓ છે. ૯ તેને સાફ હું બુંદું કરનારની પહે બંધનો સુધી દુખ સહું છું, પણ યોદાનો કલામ બંધ નથી થતો. ૧૦ જે સાફ પસંદ કરેલાઓને લીધે હું સધલું સહું છું, જે વાસતે કે ખરીસત ઇસુનું જે તારણ તે હમિરાની જલાલ સુધાં તેઓ પામે. ૧૧ જે વાત ભરોસાજોગ છે કે, જે આપણે તેની સાથે મુઆ, તો તેની સાથે જીવતા પણ રહીશું. ૧૨ જે આપણે દુખ સહીએ છધએ, તો તેની સાથે પાદશાહી પણ કરશું; જે આપણે તેનો ઇંકાર કરીએ, તો તે પણ આપણો ઇંકાર કરશે. ૧૩ જે આપણે ઇમાન લાવતા નથી, તો પણ તે અમાનતદાર રહે છે, તેનાથી પોતાનો ઇંકાર કરાતો નથી. ૧૪ જે વાતો તું ઇઆદ કરાવીને યોદાવંદની આગલ આ ગહવાઈ આપ કે બોલોની તકરાર જેથી કંઈ ફાચ્ચેદા થતો નથી, પણ ફક્ત શાંભલનારાઓને ફેરવી નાંખે છે, તે ડોઠ ન કરે. ૧૫ તું લાજનાં કારણ વગર કામ કરનાર તથા સાચી વાત ખરાબર વેહેંચનાર યોદાની પાસે પોતાને પસંદ કરેલો થવાની મેહેનત કર. ૧૬ પણ ખુરી તથા બેહુંદી વાતો દુર કર, કેમકે તેઓ બેદીની ઘણી વધારશે. ૧૭ ને તેઓની વાત નાસુરની પંકી ખાતી જશે, તેઓમાં હુમેનીઅસ તથા ફીલિતસ છે. ૧૮ જેઓ સાચાઈથી ચુકી જઈને એમ કહે છે કે કીઆમત થઈ ચુકી છે, ને કેટલાંએકનું ઇમાન ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૯ તો પણ યોદાનો પાઠઓ મજબૂત રહેલો છે, તે પર જે મોહાર છે કે, જે યોદાવંદના છે. તેઓને તે જાણે છે, ને જે હરેક ખરીસતનું નામ લે છે, તે બદીથી દુર થાય. ૨૦ પણ મોહોટાં ઘરમાં ફક્ત સુંનાનાં ને રૂપાનાં વાસણ નથી, લાકડાનાં તથા માટીનાં પણ છે, ને કેટલાંએક માનને સાફ, ને કેટલાંએક અપમાનને સાફ છે, ૨૧ વાસતે જે ડોઠ પોતાને એઓથી પાક કરે છે, તો તે માનને સાફ પાક કરેલું તથા મલિકને બહુ ફાચ્ચેદમંદ હરેક શારાં કામને સાફ તદખ્યાર કરેલું વાસણ થશે.

૨૨ જીવાનીના ખુરા હવસોથી નાહાસ, પણ જેઓ પાકદીલથી યોદાવંદનું

નામ લે છે તેઓની સાથે રાસતી, હમાન, મોહોત્ત, તથા મુલાહની પાછલ ચાલ. ૨૩ એવકુદ્રી તથા નાદનીના સવાલોને ટાલી નાંખ, એ જાણીને કે તેઓ જઘડા પેદા કરે છે. ૨૪ ને જોદાવંદનો બંદો જઘડા કરે એ મુનાસીબ નથી. પણ સહુની સાથે નરમાઈ કરનારો, તથા શીખવવામાં હુશીઆર, ને દુખ સહેનાર તે હોએ. ૨૫ ને આડે આવનારોએ બલમનસાધથી સમજાવે, કે કદાચ સાચાઈ માનવા સાફ જોદા તેઓને તોળા બખરો. ૨૬ ને તેઓ જોએને રોતાને શીકાર કીધા છે, કે તેઓ તેની મરજી પરમાણે ચાલે, હુશી-આરીથી તેના ફાંદામાંથી છુટે.

બાબ તીજો.

તું એ જાણ કે આખરી જમાનામાં બુરો વખત આવશે. ૨ આદ-મી ખુદ મોહોત્તી, લાલચુ, વડાઈએર, મગર, કુકર બકનારા, માખાપના નાકરમાનખરદાર, નાશુકર, નાપાક; ૩ એકદર, બંદોબસત તોડનારા, તોહોમતી, બેપહેરજગાર, બેરહમ, નેકોના દુરામન; ૪ દગાબાજ, સરકશ, કુલેલા, જો-દાથી એશઆરમને જુઆદા ચાહનારા; ૫ દીનદારીનું ડોલ રાખનારા, પણ તેની કુદરતનો હંકાર કરનારા થશે; એવાઓથી તું દુર જા. ૬ કેમકે એઓમાંના એવા છે કે ઘરોમાં પેસેછે, ને ગુનાહોથી લાદેલી તરેહ તરેહના બુરા હવસોથી કસી ગએલી એવકુદ્રી એરતોને ભમાવી નાંખે છે. ૭ તે-ઓ હમેશા શીખે છે, પણ સાચાઈની એલખમાં કદી પોહોચી શકતી નથી. ૮ જે રીતે હઆતસ તથા હઆંબરસ મુસાને નડીઆ તે પરમાણે એઓ પણ સાચાઈને અટકાવે છે, એઓ અકલના બહુ બીગોલા, ને હમાન બાબત નાકબુલ કીધેલા રાખસો છે. ૯ પણ એઓ બહુ આગલ ચાલનાર નથી, કેમકે જેમ તેઓની નાદની જાહેર થઈ તેમ સહુની આગલ એઓની પણ જાહેર થશે. ૧૦ પણ મારી તાલીમ, ચાલ, ડરાવ, હમાન, સખર, મોહોત્ત તથા બરદાસત; ૧૧ ને અંતીએખમાં, હદીનીમાં, તથા લુસતરામાં, જે સતાવણીઓ તથા દુખો મેં સહીઆં, કેટલી સતાવણી મેં સહી, ને જોદાવંદે તે સરવથી શી રીતે મને છોડવીઓ એ બધાંથી તું પુરો વા-કેકું છે. ૧૨ ને જે સરવ ખરીસત હસુમાં દીનદારીથી હંદગી ગુજારવા ચાહે છે, તેઓ સતાવણી પામશે. ૧૩ પણ બુરા તથા દગ આદમી ફરેખ આપીને તથા ફરેખ આઈને બદીમાં જુઆદા ને જુઆદા વધશે. ૧૪ પણ જેવાતો તું શી-

ખીચ્છા ને ચ્છમકીનન જાણી છે તેચ્છામાં કાચ્છમ રહે, ચ્છજાણીને કે કોણથી તું ચ્છ શીખીચ્છા છે. ૧૫ ને ચ્છ પણ કે પાક કીતાખ તું અચગીથી જાણે છે, તે તને ખરીસત ઇસુ પરના ઇમાનથી તારણ ખાખત દાનાવ કરવાને શકતીવાન છે. ૧૬ કુલે કીતાખ ઇલિહામથી છે, ને તાલીમ, તથા નશીહત, તથા સુધારવાને તથા રાસતીમાં તરખીચ્છતને વાસતે કાચ્છમેમંદ છે; ૧૭ કે ઓદાનો બંદો કામીલ તથા બધાં નેક કામને સાર તઈઆર થાચ્છિ.

ખાખ ચોથો.

વાસતે ઓદાની આગલ તથા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસત જે પોતાના જાહેર થવાના તથા પાદશાહીના વખતમાં જીવતાચ્છાનો તથા મુચ્છલાચ્છાનો ઇનસાફ કરશે તેની આગલ તાકીદથી હું તને ચ્છિ હુકમ આપું છઈ; ૨ કે તું કલામની મુનાદી કર, વખત તથા બેવખત તેમાં મરાયુલ રહે, ઠપકો આપ, ધમકાવ, ને બધી ખરદાસત તથા તાલીમથી સમજાવ. ૩ કેમકે ચ્છિવો વખત આવશે જેમાં તેચ્છા સહી તાલીમની ખરદાસત નહીં કરશે, પણ ખંજવાલીઆ કાન રાખીને પોતાની ખુરી ખવાસો પરમાણે ઉસતાદ પર ઉસતાદ ચ્છિક્કા કરશે. ૪ ને તેચ્છા સાચાઈથી કાન ફેરવીને કાહાણીચ્છા પર લગાડશે. ૫ પણ તું બધો વાતોથી હુશીઆર રહે, હુખ સેહે, ઇંજીલ સંખલાવનારાચ્છાનું કામ કર, પોતાની ખીદમતને પુરી પકી કર. ૬ કેમકે હવે હું અરપણ કરાચ્છિલો થવા સાર તઈઆર છઈ, ને મારે કુચ્છ કરી જવાનો વખત પાસે છે. ૭ હું શારી લડાઈ લડી મુકીચ્છા છઈ, મેં પોતાનું દોડવું પુરું કીધું છે, મેં હમાન રાખીજી છે; ૮ આખરે મારે સાર રાસતીનું તાજ તઈઆર છે, ઓદાવંદ જે રાસત હાકમ છે તે તે દાહાડમાં મને આપશે; ને ફકત મને નહીં, પણ જે સરવ તેના જાહેર થવાને ચાહે છે તેચ્છાને પણ.

૯ મારી પાસે વેહેલો આવવાના તું ફોરોસ કર. ૧૦ કેમકે દીમાસે આ જાહાનને પસંદ કરીને મને મુકીને થેસસાલોનીકેમાં ગઈચ્છા છે; કરેસકસ ગાલાતીમાં; તથા તીતસ દાલમાતીમાં ગઈચ્છા છે. ૧૧ ચ્છિક્કો લુકા મારી સાથે છે, તું મારકને પોતાની સાથે લાવજે, કેમકે ખીદમતને સાર તે મને બહુ કામનો છે. ૧૨ ને તુખીકસને મેં ચ્છિક્કેસમાં ખાકલીચ્છા છે. ૧૩ જે ડગલો મેં તરોઆસમાં કારપસની પાસે મુકીચ્છા તે તથા કીતાખો, ખાસ કરીને ચાંમડાનાં પાના, આવતી વખતે સાથે લઈ આવજે. ૧૪ ચ્છલિકસાંદર

કસારાએ મારી સાથે બહુ બદી કીધી, જોદાવંદ તેનાં કામ પરમાણે તેને બદલો આપે. ૧૫ તેનાથી તું પણ ખબરદાર રહે, કેમકે તેણે હમારી વાતો બહુ અટકાવી. ૧૬ મારા પેહેલા જવાબની વખતે કોઈ મારી સાથે નહીં હતો, બધાએ મને છોડી દીધો, તે તેઓના હિસાબે ન ગણાએ. ૧૭ પણ જોદાવંદ મારી સાથે હતો, ને તેણે મને તાકાત બખશી કે મારી મારફત પુરી મુનાદી થાએ, ને કુલે ગેરકોમી શાંખલે; ને હું સહીના મોહોથી છોડવાઈ-એ. ૧૮ ને જોદાવંદ મને હરેક જુરાં કામથી છોડાવશે, ને પોતાની આસ-માની પાદશાહી સુધી બચાવશે; તેની બુજ્જી હમેશ થાએ. આમીન. ૧૯ પરીસકાને તથા અકુલાને તથા અનેસીફ્રસનાં ઘરનાંએને સલામ કહેજે. ૨૦ એરાસતસ ફરીયમાં રહીએ; ને તરોશીમસને મલિતસમાં મેં મોદો છોડી-એ. ૨૧ સોઆલા પેહેલાં આવવાની તું કોરોસ કર; ઈઉબુલસ તથા પુદેસ તથા લીનસ તથા કલાઉદીઆ તથા સધલા બાઈ તને સલામ કહે છે. ૨૨ જોદાવંદ ઇસુ ખરીસત તારા રહની સાથે થાએ, ને તારા પર ફજલ થાએ. આમીન.

તીતસને પાઉલનું પતર.

ખાખ પેહેલો.

પાઉલ જે જોદાનો બંદો, ને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ, જોદાના પરસંદ કરેલાએનાં હમાન પરમાણે, તથા સાચાઈની એલખ જે દીનદારી બાબત છે; ૨ હમેરાંની છંદગીની ઉમેદથી કે જેનો વાએમો જોદા જેનાથી મુહું નથી જોલાવું તેણે દુનીઆની શરઆત આગલ આપીએ; ૩ પણ કીક વખતે પોતાના કંલામની જે મુનાદી આપણા તારનાર જોદાના હુકમથી મને સોંપેલી છે તેથી જાહેર કીધો; ૪ સરખાં હમાનના પોતાના દીકરા તીતસને લખે છે; જોદા આપથી, તથા અપણા તારનાર જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ, રહમ, તથા સલામતી તને થાએ.

૫ એ કારણુ સાફ મેં તને કરેતેમાં મુકીએ, કે જે અધુરાંતે તું કીક કરે, ને જેમ મેં તને હુકમ આપીએ તેમ તું રોહરે રોહર વડીલાં ઠરાવે. ૬ જે કોઈ તોહોમત વગરનો છે, એકજ વહુનો વર, જેને હમાનદાર છોકરાંએ છે, ઉડાઉપણાની તોહોમતવાલો કે અડીઅલ નથી તો તેને. ૭ કેમકે ને-

ગાહ્યાન જે ખાદ્યનો કારભારી છે તે તોહમત વગરનો હોય્મ, ખુદપસંદ ઇ-
આ ગુસાદાર, ઈઆ રાશખી, મારકુટીઆ, ઇઆ લજમણા નફાનો લોખી
નહીં. ૮ પણ પહેરાણા રાખનાર, નેકોને આહાનાર, હુશીઆર, રાસત, પાક,
તથા પહેરેજગાર જોઈય્મ. ૯ તાલીમ પરમાણે ઇમાનના કલામને મજબુ-
તીથી રાખનાર, કે સહી તાલીમથી નશીહત કરવાને તથા આંડું બોલનારાઓ-
ની નીસાં કરવાને તે રાકતીવાન થાય્મ. ૧૦ કેમકે અડીઅલ તથા ખાલી
લવણો કરનારા તથા દગાબાજ ઘણા છે, ખાસકરી તેઓ સુંતીઓમાંના
છે. ૧૧ તેઓનાં મોહો બંધ કરવાં જોઈય્મ, કારણ કે લજમણા નફાને સાર
બેમુનાસીબ વાતો શીખવાને આપ્યા કુટુંબોને ઉલટાવી નાંખે છે. ૧૨ તે-
ઓમાંના એક તેઓના નખીએ કહીંજે છે કે, કરેલી હમેરા જુહા, જુહાં જન-
વર, આલમુ પેટના છે. ૧૩ એ ગદવાઈ ખરી છે, વાસતે તું તેઓને સખત
રીતે એવા ધમકાવ; ૧૪ કે તેઓ ઇહુદીઓની કાહાણીઓ પર તથા સા-
આઈથી ઉલટાવનારા આદમીના હુકમ પર ચીત ન રાખીને ઇમાનમાં મજબુત
થાય્મ. ૧૫ પાક લેહિાને બધાં પાક છે, પણ નાપાકો તથા બેઈમાનોને કંઈ
પાક નથી; બલકે તેઓની અકલ તથા દીલ પણ નાપાક છે. ૧૬ ખાદ્યને
બીજાનવાનો એકગર તેઓ કરે છે, પણ કામોથી તેનો ઇંકાર કરે છે; તેઓ
ધીકાર લાએક તથા નાફરમાનબરદાર તથા દરેક નેક કામ બાબત નાકચુલ છે.

બાબ બીજો.

પણ સહી તાલીમને લાએક જે વાતો છે તે તું કેહે. ૨ એવી
કે ઘરડાઓ હુશીઆર, શાનદાર, પહેરેજગાર થાય્મ; ને ઇમાન, તથા મોહોબ-
ત, તથા સખરમાં મજબુત થાય્મ. ૩ એજ રીતે ઘરડીઓ પણ એવી
ચાલ ચાલે કે જે પાકીજગીને લાએક છે; તોહમત મુકનારી નહીં, બહુ વધ-
ન લેનારી નહીં, પણ શારી વાતો શીખવનારી થાય્મ. ૪ ને જીવાન આર-
તોને હુશીઆર કરે, કે તેઓ પોતાના વરો તથા છોકરાંઓ પર બીઆર કરે; ૫
ને સમજદાર, પાકદામન, ઘરમાં રહેનારી, નેક, ને પોતાના વરોનાં કેહેવામાં
રહે, કે ખાદ્યના કલામની બદનામી નહીં થાય્મ. ૬ એજ રીતે જીવાન મર-
દોને પણ નશીહત કર કે તેઓ હુશીઆર રહે. ૭ ને બધી વાતોમાં તું પોતાને
નેક કામોનો નમુનો કરી દેખડાવ; તારી તાલીમ ખલિસ, દરસત, તથા બેમ-
કર હોય્મ, તારી વાત એવી સહી હોય્મ કે ઇપકા લાએક નહીં થાય્મ; ૮ કે જે

ઉલ્લેખ છે તે તારા ઉપર ઝેર લગાડવાનું કંઈ બાહાનું ન પામીને રાખાઈ. ૯ ચાકરોને શીખવ કે પોતાના ધણીઓને તાપે થાઈ, તે સઘલી વાતોમાં તેઓને ખુશ કરે, ને પાછા જવાખ નહીં આપીઆ કરે. ૧૦ હાત નહીં મારે, પણ પુરી અમાનતદારી દેખાડે, કે તેઓ આપણા તારનાર બાદની તાલીમને બધી રીતે શોભાવાન કરે. ૧૧ કેમકે બાદનો તારણ લાવનાર ફજલ બધા લોકોને જાહેર થઈ જાય છે. ૧૨ તે આપણને ઝેર શીખવે છે કે બેદની, તથા દુનીઆની ખુરી ખાહેશોનો ઇંકાર કરીને આ જાહાનમાં હુશીઆરી, તથા રાસતી, તથા દીનદારીથી શુંદગી યુજરવી. ૧૩ ને મુઆરફ ઉમેદ પામવાની ઇચ્છાને યુજરગ બાદ તથા આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતના જાહેર જલાલી જાહેર થવાની રાહ જોતા રહીએ. ૧૪ જોણે પોતાને આપણે બદલે આપીએ, કે તે આપણને બધી બદકારીથી છોડાવે, ને ઉમતને જે નેક કામોમાં સરગરમ રહે, તેને પોતાને સાર પાક કરે. ૧૫ એ વાતો કેહે, તથા નશીહત કર, ને પુરા ઝેરખતીઆરથી ધમકાવ; કોઈ તને તુછ ન કરે.

ખાખ તીએ.

તેઓને

ઈઆદ કરાવ કે તેઓ સરદારો તથા ઝેરખતીઆરવાલાઓના ફરમાનખરદાર થાઈ, હાકમોને માનનારા થાઈ, ને હરેક નેક કામને સાર તઈઆર રહે. ૨ ને કોઈના હકમાં ખુરં બોલનારા નહીં, કે બકીઆરા નહીં, પણ નરમ, ને બધા આદમીઓ સાથે બધી રીતે બલમનસાઈ કરે. ૩ કેમકે આપણે પણ અગાઉ નાદાન, નાફરમાનખરદાર, ફેરખ ખાનારા, તરેહ તરેહની રોહવોતો તથા ઝેરોતી યુલામીમાં હતા, ને બદખવાઈ, તથા અદેખાઈમાં વખત કાઢાડતા હતા, ને નફરતને લાઈએક તથા ઈક ખીજની નફરત કરનાર હતા. ૪ પણ જરે અપણા તારનાર બાદની મેહેરબાની તથા ખીઆર આદમી પર જાહેર થઈએ, ૫ તારે તેણે પોતાના રહમથી આપણને બચાવીઆ, રાસતીનાં કામો જે હમે કીધાં તેથી નહીં, પણ ખીજ જનમના નાહવાથી, તથા પાકરેહના નવા કરવાથી. ૬ તેણે તે આપણા તારનાર ઇસુ ખરીસતની મારફત આપણા પર બહુ રેડીએ છે. ૭ કે આપણે તેના ફજલથી રાસત ઠરીને તથા વારસ બનીને હમેશાંની શુંદગીના ઉમેદવાર થઈએ. ૮ એ વાત સાચી છે, ને હું ચાહુંછું કે તું એ વાતો તાકીદથી કહીઆ કરે, કે જેઓ બાદપર ઇમાન લાવીઆ છે, તેઓ અંદેશો રાખીને નેક કામોમાં મરાયુલ રહે, એવાં કામો

બધાં ને આદમીઓને સારૂ ક્ષમ્પેદેમંદ છે. ૯ પણ એવકુક તકરારો તથા નસ-
બનામાંઓ તથા ઇશ્વરો તથા શરીરોત આખતના જઘડાઓથી દુર રહે, કેમકે
તેઓ બેકુક્ષમ્પેદા તથા બેહુદા છે. ૧૦ જે આદમી પાખંડી છે તેને ક્ષમ્પે-
વાર નરીહત કરીને કાહાડી મુક. ૧૧ ક્ષમ્પે જાણીને કે જે ક્ષમ્પે છે તે આડો
ગઢઓ છે, ને ચુનાહ કરે છે, ને પોતે પોતાનો દંડ કરે છે. ૧૨ જરેહું આ-
રતીમાસને ઇશ્વર તુખીકસને તારી તરફ મોકલું, તારે મારી પાસે નીકાપોલીસમાં
આવવાની ડોરોસ કરજે, કેમકે તાંહાં સીઆલો કાહાડવાને મેં ઠરાવીજી છે. ૧૩
જેનસ શાસતરીને તથા આપણાસને તું ક્ષમ્પેવી અખરદારીથી પોહોંઆડજે કે
તેઓને કંઈ સીજની મોહોતાજી નહીં રહે. ૧૪ ને આપણા લોક પણ જર-
રીઓતને સારૂ નેક કામ આલુ રાખવાને શીખે, કે તેઓ બેકુક્ષમ્પેદા ન રહે. ૧૫
મારી સાથે જે સઘલા છે તેઓ તો સલામ કેહે છે; ઇમાનના સખબથી જેઓ
આપણા પર પીઆર કરે છે તેઓને તું સલામ કેહે. તમે સરવપર ફજલ
થાઓ. આમીન.

શ્રીલભેનને પાઉલનું પતર.

પીઆરા તથા હમારા સાથી કામ કરનાર શ્રીલભેનને તથા પીઆરી આ-
પશીઆને; ૨ તથા હમારા સાથી સીપાહ આરખીપસને, તથા તારાં ઘરમાંની
મંડલીને, ખરીસત ઇસુનો અંધીવાન પાઉલ, તથા તીમોથી ભાઈ લખે છે. ૩
જોદા આપણા આપથી, તથા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા સલામતી
તમને થાઓ.

૪ તારો પીઆર તથા ઇમાન જે જોદાવંદ ઇસુ પર, તથા સરવ પવીતરો પર છે,
તે આખત શાંખલીને; ૫ હું પોતાની દુઆઓમાં તારી ઇઆદ કરું છજી, ને
મારા જોદાના શુકર હમેરા કરું છજી; ૬ કે ખરીસત ઇસુની જે હરેક શારી
વાત તમારામાં છે તેની ઓલખ થવાથી તારા ઇમાનનું ભાગીઆપણું અસરદાર
થાઓ. ૭ કેમકે તારા પીઆરને લીધે હમને બહુ ખુશી તથા દીલાસો થાઓ
છે, કારણ કે ક્ષમ્પે ભાઈ, તારાથી પવીતરોના જીવને આરામ થાઓ છે.

૮ વાસતે જે વાજખી છે તે તને હુકમ તરીકે કેહેવાને મને ખરીસતથી બહુ
હીમત છે. ૯ પણ હું ઘરડો પાઉલ, તથા હમણા ઇસુ ખરીસતનો અંધીવાન

છતાં જુદી રીતે પીઆરથી તને ઝમેલતેમાસ કહુંછી. ૧૦ ઝનેસીમસ મારો દીકરો, જેને મેં મારાં બંધનમાં જનમાવીઝ્યા, તેની બાબત હું તને ઝમેલતેમાસ કહુંછી. ૧૧ પેહિલાં તે તને ક્ષમ્મેદેમંદ નહીં હતો, પણ હવે તને તથા મને બહુ ક્ષમ્મેદો આપનાર થઈઝ્યા છે. ૧૨ તેને મેં પાછો માકલીઝ્યા છે, ઝમેસાઈ તું તેને ઇઆને મારા કલેજાંના તુકડાને કબ્જલ કર. ૧૩ તેને મેં પોતાની પાસે રાખવાનું આહીજી કે ઇંજીલ બાબતના બંધનોમાં તારી વતી તે મારી ખીદમત કરે. ૧૪ પણ તારી મરજી વીના મેં નહીં આહીજી કે કંઈ કંઈ કે તારો ઝમેહસાન લાચારીથી નહીં, પણ ખુશીથી થાઝમે. ૧૫ તે કદાચ તારાથી થોડી મુદત ઝમે સાઈ જુદો થઈઝ્યા કે તું તેને હમ્મેશાંને સાઈ પામે. ૧૬ હવેથી ગોલામના જેવો નહીં, બલકે ગોલામથી બેહેતર, ઇઆને બાઈના જેવો, તે મને ઝમેવો છે, ને જીસમની રાહ તથા ખોદાવંદના સખખ તને કેટલો જીઆદા. ૧૭ વાસતે જો તું મને રારીક ગણે છે, તો જેમ મને તેમ તેને કબ્જલ કર. ૧૮ ને જો તેણે કંઈ તારું જુકસાન કીધું, ઇઆ જો તે તારો કરજદાર છે, તો તે મારા હીસાબે લખ. ૧૯ હું પાઉલ પોતાને હાતે આ લખુંછી, હું તે પાછું આપશ. પણ હું તને ઝમે કેહેતો નથી કે તું પોતેજ મારાં કરજમાં છે. ૨૦ ઝઝમે બાઈ, મને તારાથી ખોદાવંદમાં ખુશી થવા દે, ખોદાવંદમાં માઈ કલેજું ટાહાંડું કર. ૨૧ તારી ફરમાનખરદારીનો બરોસો રાખીને મેં તને લખીજી છે, ને હું બાણુંછી કે હું જો કહુંછી તે કરતાં તું જીઆદા કરે.

૨૨ ને મારે સાઈ પણ ઉતારો તહઆર કર, કેમકે મને ઝમે બરોસો છે કે તમારી દુઆઝમેથી હું તમને અપાઈશ. ૨૩ ખરીસત હમ્મિને સાઈ મારો સાથી કેદી ઝમેપાફરસ; ૨૪ ને મારક, આરીસતારખસ, દેમાસ, તથા લુકા, મારા સાથી કામ કરનારા, તને સલામ કેહે છે. ૨૫ આપણા ખોદાવંદ હમ્મિ ખરીસતનો ફજલ તારા રહની સાથે થાઝમે. આમીન.

હેબરીઓને પત્ર.

આખ પેહેલો.

ખોદાએ નખીઓની હસકત પેહેલાં આપદાદાઓને વારેવાર તથા

બહુ રીતે કહીઆ બાદ; ૨ આ છેલા દાહાડાઓમાં બેઠાથી આપણને કહીજે છે, જેને કુલે ચીજોનો વારસ ઇસવીઓ છે, ને જનાથી તેણે દુનીઆ બનાવી છે. ૩ તે તેના જલાલનું તેજ, તથા અસથીતવાની પરતીમા છે, ને પોતાની કુદરતના કલામથી સઘલાં થાંભી રાખે છે; એ સાહે તે પોતે આપણા ગુનાહો સાફ કરીને બુલંદીમાં જનાબેઅલીની જમણી ગમ બેઠો છે. ૪ તે શ્રી-રાતાઓથી એ કદર બુજરગ ઇરીઓ કે જે કદર વતનમાં તેઓથી તે બેહેતર નામ પામીઓ.

૫ કેમકે તેણે શ્રીરાતાઓમાંના દોણને કદી એમ કહીજે કે, “તું મારો બેઠો છે, આજ મેં તને જનમાવીઓ છે?” ને વલી, “હું તેનો આપ થવરા, ને તે મારો બેઠો થશે?” ૬ ને વલી, તે જરે પેહેલોટાને દુનીઆમાં લાવીઓ, તારે કેહે છે કે, “જોદાના કુલે શ્રીરાતા તેનો સજ્દો કરે.” ૭ ને શ્રીરાતાઓ બાબત તે એમ કેહે છે કે, “તે પોતાના શ્રીરાતાઓને રહે, તથા પોતાના આદમેને આગના બડકાં કરે છે.” ૮ પણ બેઠા બાબત કેહે છે કે, “અએ જોદા, તાં તખત હમેરાં છે, તારો ચાખ રાસતીનો ચાખ છે; ૯ તેં રાસતીનો પીઆર ને બદીનો કંટાણો કીધો, વાસતે જોદાએ ઇઆને તારા જોદાએ તારા સાથીઓ કરતાં તને ખુશીના તેલે અમીરોક કીધો છે.” ૧૦ વલી એ કે; “અએ જોદાવંદ, તેં રાહઆતમાં જમીનનો પાઘઓ નાંખીઓ, ને આસમાનો તારા હાતોનાં કામ છે; ૧૧ તેઓ નેસત થઈ જરો, પણ તું રહે છે; ને તેઓ સઘલાં પોરાક સરખાં જુના થઈ જરો; ૧૨ ને આદરની પેડ તું તેઓને લપેટરો, ને તેઓ બદલારો, પણ તું તેવોજ છે, ને તારાં વરરા કદી જતાં નહીં રહેરો.” ૧૩ ને તેણે શ્રીરાતાઓમાંના દોણને કદી એમ કહીજે કે, “જાંહાં સુધી તારા દુરામનોને હું તાં પાએઆસન કરું, તાંહાં સુધી તું મારી જમણી ગમ બેરા?” ૧૪ શું તેઓ બધા ખીદમત કરનાર રહે, તારણનું વતન પામનારાઓને લીધે ખીદમત કરવા સાહે મોકલાઓલા નથી?

બાળ બીજો.

વાસતે જે વાંતો આપણે શાંભલી છે, તેઓને આપણે કદી નહીં

જાઈએ, એ સાચું તેઓપર બહુજ ચીત રાખવું જોઈએ; ૨ કેમકે શ્રીરાતા-
ઓથી કહેલો કલામ જો કાએમ રહીઓ, ને હરેક તકસીર તથા નાફરમાન-
બરદારીની વાજબી સજ થઈ; ૩ તો આપણે આવાં મોહોટાં તારણની ગફલતમાં
રહીએ તો શી રીતે બચીએ? એનું બીઆત જોદાવંદથી પેહેલું થઈ, ને
શાંભલનારાઓથી આપણને સામેત થઈ. ૪ જોદા પોતે તેઓની સાથે નીશા-
નીઓ, તથા કરામતો, તથા તરેહ તરેહના મોજેજોઓ, તથા પોતાની મ-
રજી પરમાણે પાકરેહની બકરોસો વેહેંચવાથી ગહવાઈ આપેતા રહીઓ. ૫
કેમકે જે આવનાર દુનીઆ બાબત આપણે બોલીએ છઈએ તે તેણે
શ્રીરાતાઓના એખતીઆરમાં નથી મુકી. ૬ પણ કોઈ જગે એક જણે
એવી સાહેલી આપીને કહીજે કે, “આદમી શું છે કે તું તેની ઇઆદ
રાખે છે? ઇઆ આદમીનો બેટો શું કે તું તેને જીએંછે? તેં તેનો મરતબો
શ્રીરાતાઓથી કંઈ કમ કીધો. ૭ તેં તેના પર જલાલ તથા હજતનું તાજ
મુકીજે છે, ને પોતાના હાતનાં કામ પર તેને ફરાવીઓ છે. ૮ તેં તેના પગ
તલે સઘલાં મુકીઆં છે;” તો સઘલાં તેને તાએ કીધાથી તેને તાએ ન કીધેલું
કંઈ રહેવા દીધું નથી, તોપણ સઘલાં તેને તાએ થઈઆં, એમ આજ સુધી
આપણે જોના નથી. ૯ પણ હિંમુ થોડી વાર સુધી શ્રીરાતાઓ કરતાં કંઈ
ઓછો કરાઈઆ પર માત સેહેવાનાં કારણથી જલાલ તથા હજતનું તાજ
તેના પર મુકાએલું આપણે જોઈએ છઈએ, તે એ સાચું જોઈ કરાઈઓ કે
જોદાના ફજલથી હરેક માણસને બદલે તે મરણ ભોગવે ૧૦ કેમકે જેને સાચું
સઘલાં છે, તથા જોનાથી સઘલાં છે, તેને એ લાએક હતું કે, ઘણા દીકરા-
ઓને જલાલમાં લાવનારને, ઇઆને તેઓના તારણના પેશવાને દુખને આ-
સરે કામીલ કરે. ૧૧ કેમકે જે પાક કરે છે, ને જે પાક કરાએ છે, તે સઘ-
લા એકથીજ છે, વાસતે તે તેઓને ભાઈ કેહેવાને નહીં શરમાતાં કેહે છે
કે, ૧૨ “હું તાઈં નામ મારા ભાઈઓને શંભલાવરા, મંડલીમાં હું તારી
સીતાએસ કરશ.” ૧૩ ને વલી, “હું તેના પર બરોસો રાખશ;” ને વલી,
“જીઓ, હું તથા જે છોકરાં જોદાએ મને આપીઆં છે તે.” ૧૪ તો છો-
કરાં જોરા તથા લોહીમાં શરીક છે, વાસતે તેપણ તેમાં શરીક થઈઓ કે;

પોતે માતને આશરે માતનુ જોર રાખનારને ઇઆને રોતાનને હલાક કરે; ૧૫ ને માતની ખીછીકથી જે પોતાની આખી ઉમર ગુલામીમાં હતા તેઝીને છોડ્યે. ૧૬ કેમકે તેણે શીરેશતાઝીની જાત નથી પકડી, પણ ઇબરાહીમની નસલની પકડી છે. ૧૭ ઝે સાફ તેને બધી રીતે પોતાના બાઇઝીના જેવા થયું જોઈતું હતું, કે તે ખોદાની વાતોમાં લોહિના ગુનાહોની તોજસ કરવા સાફ ઝેફ રહીમ તથા અમાનતદાર સરદાર કાહીન થાઝે. ૧૮ કેમકે તેની ઇમતેહાન થઈઆથી જે દુખ તેણે ભોગવીઆં, તેથી તે જેઝી ઇમતેહાનમાં પડે છે તેઝીની મદદ કરી શકેછે.

ખાખ તીજો.

વાસતે, અઝે પાક બાઇઝી, જેઝી આસમાની તેડાંમાં શરીફ

થઈઆ, જે રસુલ તથા સરદાર કાહીન ખરીસત ઇસુ જેનો આપણે ઝેફરાર કરીઝે છઈઝે, તેને તાફીને જીઝી. ૨ જેમ મુસા પોતાના આખાં ઘરમાં તેમ ઝે પણ પોતાના ઇરાવનારની આગલ અમાનતદાર હતો. ૩ કેમકે જે પરમાણે ઘર કરતાં ઘર બાંધનારને વધતું માન છે, તે પરમાણે મુસા કરતાં વધતાં માન લાઝેફ ઝે ગણાઝે છે. ૪ કારણ કે હરેક ઘરનો ડોઈ બાંધનાર છે, પણ જેણે કુલે ચીજો બનાવી તે ખોદા છે. ૫ પણ મુસા પોતાનાં બધાં ઘરમાં ચાકરની પડે અમાનતદાર હતો, કે જે વાતો જાહેર થવાની હતી તેઝી બાખત ગહવાઈ આપે. ૬ પણ ખરીસત તો બેઠાની પડે પોતાનાં ઘર પર તેવો હતો. ને તેનું ઘર આપણે છઈઝે, ઝે શરતથી કે આપણે ભરોસો તથા ઉમેદથી થતી ખુશી આખર સુધી આપણે પકડી રાખીઝે. ૭ ઝે વાસતે (જેમ પાકરૂહ કેહેછે તેમ, “અગર આજે તમે તેનો અવાજ શાંભલો; ૮ તો જેમ રાતમાં આજમાઝેરાને દાહોડે ગુસાને વખત થઈજી તેમ તમે પોતાનાં દીલ સખત ના કરો. ૯ જાંહાં તમારા બાપદાદાઝીઝે મને આજમાવીઝી, ને મારી પરખ લઈને ચાલીશ વરસા સુધી મારાં કામ જોઈઆં. ૧૦ વાસતે તે પેહેડીથી નારાજ થઈને મેં કહીજી કે, તેઝીનાં દીલ હમેરા ગુમરાહ થાઝે છે, ૧૧ ને તેઝીઝે મારા મારગ જાણીઆ નથી, વાસતે મેં મારા ગુસાથી સમ બાંધા કે તેઝી મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.) ૧૨ જીઝી બાઇઝી, કે તમારામાં તો ડોઈમાં બેઈમાનીનું બુરૂંદીલ ન હોઝે કે જીવતા ખોદાથી તે કરી જાઝે. ૧૩ પણ દરેજા જાંહાં સુધી આજ કેહેવાઝેછે તાંહાં સુધી ઝેફ

ખીજને નશીલ કરો કે તમારામાંથી કોઈ ગુનાહના ફરિયાદી સખત નહીં થઈ જાય. ૧૪ કેમકે જો આપણે પોતાના ભરોસાની રાશ્ત્રાત આપર સુધી કાચ્ચિમ રાખીએ તો આપણે ખરીસતમાં શરીર છઈએ. ૧૫ જાંઠાં સુધી આજ દેહેવાએ છે તાંહાં સુધી તમે તેનો અવાજ શાંભાલો, જેમ ગુસાને વખતે તેમ તમારાં દીલ સખત ન કરો. ૧૬ કેમકે કેટલાએકે શાંભલીને ગુસો ચઢાવીએ, પણ સુસાની મારફત મીસરમાંથી નીકળીઆ તે સધલાએ નહીં. ૧૭ નેતે આલીસ વરસા સુધી દોણથી નારાજ હતો? શું જેએએ ગુનાહ કીધા, જેએનાં મુડાં રાનમાં પડીઆં. તેએ સાથે નહીં? ૧૮ ને જેએ હિમાન લાવીઆ નહીં તેએ વગર દોણ બાળત તેણે સમ ખાધા કે તેએ તેના આરામમાં નહીં પેસરો? ૧૯ તો આપણે જેએ છઈએ કે જેહમાનીના સખત તેએ દાખલ થઈ નહીં રાકીઆ.

આજ ઓથો.

વાસતે તેના આરામમાં દાખલ થવાનો વાએદો બાકી રહીઆથી જરૂર છે કે આપણે ડરીએ કે રખેને આપણામાંનો કોઈ પાછલ રહી જાય. ૨ કેમકે જેમ તેએને તેમ આપણને પણ ખુરાખખરી દેહેવાઈ છે, પણ શાંભલેલી વાતની સાથે શાંભલનારાએનો એતકાદ ન થાવાનાં કારણથી તેએને તે કાએદિમંદ નહીં થઈ. ૩ કારણ કે આપણે જે હિમાન લાવીએ છઈએ તે આપણે તો આરામમાં પેસીએ છઈએ, જેમ તેણે કહીજી કે, “મેં મારા ગુસાથી સમ ખાધા છે કે, તેએ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો” તેમ; તોપણ કામે તો દુનીઆનો રાશ્ત્રી બનીઆં છે. ૪ કેમકે સાતમા દાહાડ બાળત કોઈકેલાણે તેણે એમ કહેલું છે કે, “સાતમે દાહોડે બોદાએ પોતાનાં સધલાં કામથી આરામ લીધો.” ૫ પણ એ જગોમાં તે ફરી કહે છે કે, “તેએ મારા આરામમાં દાખલ નહીં થરો.” ૬ તો જેએને પેહેલાં ખુરાખખરી દેહેવાઈ તેએ બેહમાનના સખતથી દાખલ થઈઆ નહીં, તારે કેટલાએકનું દાખલ થવું બાકી રહીજી છે. ૭ ફરી એકજ દાહોડે હરાનીને દાઉદથી તે કહે છે કે, “આજ, કેટલીક સુદત બાદ, જેમ લખેલું છે, કે આજ તમે તેનો અવાજ શાંભાલો તો પોતાનાં દીલ સખત ન કરો.” ૮ કેમકે જો હોશુઆએ તેએને તે આરામમાં દાખલ કીધા હોતે, તો તેણે તે બાદ ખીજ દાહાડા બાળત કહીજી નહીં હોતે. ૯ વાસતે બોદાના લોકોને સાચું આરામ બાકી રહીએ છે, ૧૦ કેમકે પોતાના આરામમાં જે

પેઠા છે, તેણે પણ પોતાનાં કામથી આરામ લીધો છે, જેમ જોદાએ પોતાનાંથી તેમ. ૧૧ વાસતે તે આરામમાં દાખલ થવાને આપણે ડોરોસ કરવી જોઈએ, નહીં તો રખે બેઠમીનીના સગવડથી તેઓની પેઠે દોઈ પેઠે. ૧૨ કેમકે જોદાનો કલામ જીવતો, તથા કુવતદાર, તથા બેધારી તલવાર કરતાં પણ તેજદાર છે, ને જન તથા રૂહ ને સાંધા તથા ગુદાના કકડા કરીને આરપાર પેસનાર છે; ને દીલના ખીઆલ તથા ધરિદા પીછાનનાર છે. ૧૩ ને જોદા મખલુક તેનાથી છુપો નથી, બલકે જેની સાથે આપણને કામ છે તેની નજરમાં સહુ કંઈ ઉઘાડું તથા ખોલું છે. ૧૪ તો આપણને એવો સરદાર કાઢીન છતાં કે જે આસમાનમાં ગઈએ છે, હમાને જોદાનો બેટો ઇસુ, આપણને આપણો એકરાર મજબુત પકડી રાખવો જોઈએ. ૧૫ કેમકે આપણે સરદાર કાઢીન એવો નથી કે આપણી નખલાઈએમાં આપણી સાથે હમદરદ નહીં થઈ શકે; પણ ગુનાહ શીવાએ બધી વાતોમાં આપણી પેઠે અજમાઈએ હોતો. ૧૬ વાસતે એવો, આપણે ફજલનાં તખત પાસે બેઠડક જઈએ કે આપણને રહમ મલે, તથા હાજતની વખતે મદદ કરવાને ફજલ હાંસલ કરીએ.

આખ પાંચમો.

કેમકે હરેક સરદાર કાઢીન જે આદમીઓમાંથી ચુની કહાય છે,

તે આદમીઓને વાસતે સુકરર થાય છે, તે કેમને સારૂ કે જે જોદા સાથે એલાઈ શકે છે, હમાને અરપણો તથા ગુનાહોની કુરખાનીઓ અહડાવાને, ૨ કે એવકુકો તથા ગુમરાહો પર તે રહમ કરી શકે, કેમકે તે પોતે પણ કમજોરીમાં ગીરફતાર છે. ૩ ને એ સગવડથી જેમ લોકોને સારૂ તેમ પોતાને સારૂ પણ તેણે ગુનાહોની કુરખાની અહડાવી જોઈએ. ૪ ને જોદા આદમી એ ઇજત પોતાથી પામેતો નથી, મગર હાજતની મુઆફક જોદાથી જે તેડાઈએ છે તે પામે છે. ૫ એજ તરેહ ખરીસેતે પણ સરદાર કાઢીન થવાની ઇજત પોતાથી એખતીઆર નહીં કીધી; પણ જેણે તેને કહીજે કે “તું મારો બેટો છે, આજે મેં તને જનમાવીએ છે” તેણે તેને અખશી. ૬ જેમ ખીજે ડેકાણે તે કહેછે કે, “મલકીસેદકની તરેહ તું હમેશાંનો કાઢીન છે.” ૭ જે દાહાડાએ તે બદનમાં હોતો તેમાં તેણે રડી રડીને તથા આંસુઓ પાડીને માતથી જે તેને અચાવી શકનાર તેની પાસે દુઆઓ તથા અરજો કીધી, ને જોદાને લીધે તેનું શંખલાઈજી. ૮ અગરચે તે બેટો હોતો, તોપણ જે દુઆ

તેણે ઉઠાવીઆં તેથી તે ફરમાનખરદારી શીખીઓ. ૯ ને કામીલ થઈને પોતાના સઘલા માનનારાઓને સારૂ હમેશાંનાં તારણનું કારણ થઈઓ. ૧૦ ને ઝાદાની તરફથી મેલકીમેદકની તરેહ સરદાર કાઢીન ફેરેવાઈઓ. તેની આખત હમારે બહુ વાત ફેરેવાની છે, પણ તે તમાથી સમજવી કઠણ છે; કેમકે તમે શાંમલવાને સુસત થઈઓ છેઓ. ૧૨ ને જ્યારે તમને ઉસતાદ થવું જોઈતું હતું, તેવારે ઝાદાના કલામની મુલ વાતો શી છે, ઓ જોઈઓ તમને ફરી શીખવવાની જરૂર છે; ને તમે ઓવા થઈઓ કે તમને દુધ જોઈઓ, સખત ઝોરાક નહીં. ૧૩ કેમકે જે હરેક દુધ લે છે તે રાસતીના કલામ આખત અપરવીન છે, કારણ કે તે બાકક છે. ૧૪ પણ સખત ઝોરાક કામીઓને સારૂ છે, ઈઓને જોઓની ઇંદરીઓ વપરાઈઓથી તેજ થઈને બહુ તથા ભુકું પીછાને છે તેઓને વાસતે.

આખ છઠો.

એ વાસતે આપણે ખરીસતની તાલીમની મુલ વાતો છોડીને કામીલ થવાની તરફ જઈઓ; ને મુડદાં કામોથી તોળા કરવાનો, તથા ઝાદા પર ઈમાન લાવવાનો, તથા આપતીસમાની તાલીમનો, ૨ તથા હાત મુકવાનો, તથા યુઓલાંઓના પાછા ઉઠવાનો, તથા હમેશાંના ઇનસાફનો પાઈઓ ફરી ન નાંખીઓ. ૩ ને અગર ઝાદા ચાહે તો આપણે ઓ કરશું. ૪ કેમકે જોઓ ઓક વાર શેશન થઈઓ, ને આસમાની બખશેસ આખી, ને પાકરહમાં શરીક થઈઓ, ૫ ને ઝાદાના ઉમદા કલામની તથા આવનાર દુનીઆની કુદરતો આખી, ૬ ને પછી તેઓ જો પડે, તો તેઓને તોળા કરવા સારૂ ફરી નવા કરવા ઓ નામમકીન છે, કારણ કે તેઓ ઝાદાના બેથને પોતાને સારૂ ફરી કરસે જડે છે, ને જાહેર રીતે તેની રસવાઈ કરે છે. ૭ કેમકે જે જમીન પોતા પર વારેવાર વરસેલા વરસાદને પીઓ છે, ને ગોતાના ખેડનારાઓના ફાઓદાને સારૂ તરકારી ઉપજાવે છે, તે ઝાદાથી ખરકત પામે છે. ૮ પણ જે કાંચ તથા લીંટકારી ઉપજાવે છે, તે નાકબુલ થાઓ છે, ને લાનતી થવાને નજદીક છે; તેનો અંત બલવા સારૂ છે. ૯ લેકીન, અઓ પીઆરાઓ, અગર હમે ઓમ બોલીઓ છઈઓ, તોપણ તમે આખત ઓ કરતાં બેહતર તથા તારણવાલી વાતોનો બરોસો રાખીઓ છઈઓ. ૧૦ કેમકે ઝાદા બેઇનસાફ નથી કે તે તમારાં કામને તથા મોહોબતની મેહેનત જે તમે તેનાં નામ પર પવીતરોની ખીદમત કરી-

ને દેખાડવા છે ઝાં તેને તે ભુલી જાય. ૧૧ ને હમે આહીએ છઠ્ઠીએ કે તમારામાંનો હરેક કામીલ ઉમેદને વાસતે આપર સુધી એવી ફોરોસ કરીઆ કરે; ૧૨ કે તમે સુસત નહીં થઈ જાઓ, પણ ધમાન તથા સગર રાખીઆથી જોઓ વાએદાઓના વારસ થઈઆ છે, તેઓની પેરવી કરનારા થાઓ. ૧૩ કેમકે જોદાએ ઇબ્રાહીમને વાએદો આપીઆ પર પોતે જોના સમ આએ એવો કોઈ વધતો મોહોયો નહીં મલીઆથી તેણે પોતાના સમ આઈને કહીઈ કે, ૧૪ “એકી નન હું તને અરકતો પર અરકત આપશા ને તારી ઝોલાદને બહુ વધારશા.” ૧૫ ને સગર રાખીઆ પર વાએદાનું કલ તે પામીઓ. ૧૬ હકીકતમાં લોક મોહોયોના સમ આએ છે, ને સામેત કરવા સાર તેઓમાં હરેક કજીઆની હદ સમ છે. ૧૭ વાસતે જોદાએ પોતાના ઇરાવનું મજબુત કાએમપણું વાએદાના વારસોને વચનનું વતન દેખાડવા આહીને સમથી સામેત કીધું; ૧૮ કે જોમાં જોદાથી જીવું જોલાતું નથી એવી ન કરનારી એ બાબતથી આપણે જો આગલ મુકેલી ઉમેદ પકડવાને દોડીઆ છઠ્ઠીએ તે આપણને ઘણો દીલાસો થાએ. ૧૯ તે ઉમેદ આપણા જનનું સામેત તથા કાએમ લંગર છે, ને પડદામાં દાખલ થાએ છે. ૨૦ તાંહાં આગલ દોડનાર ઇસુ આપણે સાર પોડો છે, ને મેલકીસેદકની તરેહ હમેશાંનો સરદાર કાહીન થઈઓ છે.

બાબ સાતમો.

કેમકે એ મેલકીસેદક સાલિમનો પાદશાહ જોદાએ તાલાનો કાહીન

હતો, જેણે ઇબ્રાહીમ જોરે પાદશાહેને મારીને પાછો વધીઓ તારે તેને મલીઓ, ને અરકત આપી. ૨ જોને ઇબ્રાહીમે સધલાંનો દસમો ભાગ આપીઓ; પેહેલાં તે પોતાનાં નામ પરમાણે રાસતીનો પાદશાહ છે, ને પછી સાલિમનો પાદશાહ, ઇઆને સુલાહનો પાદશાહ છે. ૩ તે બાપ વગર, મા વગર, નસલ વગરનો છે, જોના દાહાડાની રાઈ તથા જીંદગીની આપર નથી, પણ જોદાના બેટાના જેવો બનેલો છતાં હમેશા કાહીન રેહે છે. ૪ તો હવે વીચાર કરો કે તે કેવો જીજ્ઞસ હતો કે જોને અપણા પીતા ઇબ્રાહીમ વધીકે લુટનો દસમો ભાગ આપીઓ. ૫ ને લેવીની ઝોલાદ જો કાહીનનો ઝોહદો પામે છે તેઓને લોકોની પાસેથી, ઇઆને ઇબ્રાહીમની કમરથી પેદા થએલા પોતાના ભાઈઓની પાસેથી, શરીઅત પરમાણે દસમો ભાગ લેવાનો હુકમ છે. ૬ પણ જોની નસલ તેઓથી નથી, તેણે ઇબ્રાહીમની પાસેથી દસ-

મા ભાગ લીધો, ને જેને વાચ્છેદ મક્કીઆ હતા તેને અરકત આપી. ૭ ને અધી તકરાર વગર નાહનો મોહોટાથી અરકત પામે છે. ૮ ને હીઆં મરનાર આદમી દસમે ભાગ લે છે; પણ તાંહાં જેની બાબત સાહેદી આપેલી છે કે, તે જીવતો છે, તે લે છે. ૯ ને હું ચ્ચેમ કહી શકું છું કે, જે લેવી દસમે ભાગ લે છે, તેણે પણ હબિરાહીમની મારફત દસમે ભાગ આપીઆ. ૧૦ કેમકે જરે મેલકીસેદક તેના બાપને મક્કીઆ તારે તે પોતાના બાપની કમરમાં હતો. ૧૧ વાસતે જે લેવીના કાહીનપણાથી કમાલીઆત થતી હતી (કારણ કે તે વખતમાં લોટ્ટેને શરીઆત મલી હતી) તો શી જરૂર હતી કે ખીજો કાહીન મેલકીસેદકની રીત પરમાણે જાહેર થાચ્ચે, ને હાફનની રીત પરમાણે નહીં બોલવાચ્ચે? ૧૨ કારણ કે કાહીનપણું બદલાઈઆ છતાં શરીઆતનું પણ બદલાવનું જરૂર થાચ્ચે છે. ૧૩ કેમકે જેની બાબત આવાતો હોવાચ્ચે છે, તે ખીજ શીરકાનો છે, જેહેમાંના કોઈચ્ચે કુરઆનગાહની ખીદમત કીધી નથી. ૧૪ કેમકે ચ્ચે જાહેર છે કે હઉદાથી આપણો જોદાવંદ નીકલીઆ, ને તે શીરકાના કાહીનપણા બાબત સુસાચ્ચે કંઈ કહીઈ નથી. ૧૫ ને ચ્ચે પણ સાફ જાહેર છે કે મેલકીસેદકની રીત પરમાણે ચ્ચેક ખીજો કાહીન જાહેર થાચ્ચે છે, ૧૬ જે જીસમાની શરીઆતના હુકમ પરમાણે નહીં, પણ હમેશાંની જીંદગીની કુદરત પરમાણે થઈઆ છે. ૧૭ કેમકે તે સાહેદી આપે છે કે, “તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશા કાહીન છે.” ૧૮ કેમકે આગલા હુકમની નબલાઈથી તથા અફલતાથી તે કાહીડી નંખાચ્ચે છે. ૧૯ કારણ કે શરીઆતે કંઈ કામીલ નથી કીધું, મગર ચ્ચેક બેહતર ઉમેદે દાખલ થઈને કીધું છે, જેથી આપણે જોદાની પાસે પોહોંચીચ્ચે છઈચ્ચે, ૨૦ ને વત્તી ચ્ચેમ નહીં કે તે સમ વીના કાહીન થઈઆ; (ને તેચ્ચે સમ ખાધા વગર કાહીન થઈઆ છે ખરા; ૨૧ પણ આ તો સમ સુધાં, ને તેની જેણે ચ્ચેને કહીઈ કે, “જોદાવંદે સમ ખાધા છે, ને તે ફરનાર નથી કે, તું મેલકીસેદકની રીત પરમાણે હમેશાં કાહીન છે,”) ૨૨ તેમ હસુ ચ્ચેક બેહતર બંદોબસતનો જામીન થઈઆ. ૨૩ ને જે કાહીન થઈઆ તેચ્ચે ઘણા હતા, કેમકે જ્ઞાતને સખબ તેચ્ચેથી જરૂર નહીં રહેવાઈ. ૨૪ પણ ચ્ચે હમેશા રહે છે, વાસતે ચ્ચેને અબદલાઉ કાહીનપણું મક્કીઈ છે. ૨૫ વાસતે જેચ્ચે ચ્ચેની મારફતે જોદાની પાસે આવે છે, તેચ્ચેને આખર સુધી ચ્ચે તારી શકે છે; કેમકે ચ્ચે તેચ્ચેને સાફ મીનંત કરવાને હમેશા જીવતો રહે છે. ૨૬ ને ચ્ચેવો સરકાર

કાહીન આપણે લાગ્યેક હતો, કે જે પાક, ખેતકસીર, ખાલિસ, ગુનાહગારોથી દુર રહેજો, ને આસમાનોથી બ્રહ્મ છે. ૨૭ સરદાર કાહીનોની પોં તે જાહેતાજ નહીં કે પેહેલાં તે પોતાના ગુનાહોને સાર, ને પછી લોકોનાને સાર, દરોજ કુરખાની ચહડાવે; કેમકે એણે એકજ વખત પોતાને અરપણ કીધાથી એમ કીધું. ૨૮ કેમકે શરીઅત કમજોર આદમીઓને સરદાર કાહીન ડરાવે છે; પણ શરીઅતબાદ સમગ્રી વાત જે થઈ તે બેઠાને જે હમીરાં તક કામીલ છે તેને ડરાવે છે.

આખ આદમો.

હવે જે વાતો હમે કહી છે, તેનો સાર એ છે કે, આપણને એક એવા સરદાર કાહીન છે, કે જે આસમાનમાં જનાબેઅલીનાં તખ્તની જમણી ગમ બેઠો છે. ૨ પાક મકાનનો, તથા જે ખરો માંડવો ખાદાવંદે ઉભો કીધેલા, આદમીઓએ નહીં, તેનો કારભારી તે છે. ૩ કેમકે હરેક સરદાર કાહીન અરપણો તથા કુરખાનીઓ ચહડાવાને ડરાવાયે છે; વાસતે તેને પણ કંઈ ચહડાવાની જરૂર હતી. ૪ અગર તે જમીન પર હોતે, તો કાહીન નહીં થતે; કેમકે શરીઅત પરમાણે અરપણો ચહડાવાને કાહીનો છે; ૫ જેઓ આસમાની ચીજોના નમુના તથા છાઈઓની ખીદમત કરે છે, જેમ મુસા જોરે માંડવો તહ-આર કરનાર હતો તારે ખાદાથી હુકમ પામીઓ: તેણે કહીજે જે, જે નમુનો પાહાડ પર તને દેખાડવીઓ તેપરમાણે બધી ચીજો તું કરંજે. ૬ પણ હવે જેમ તે બેહતર બંદોબસતનો દરમીઆની છે, જે બેહતર વાગ્યેદાઓથી કાએમ થઈઓ છે, તેમ તે હવે બેહતર કારભાર પામીઓ છે. ૭ કેમકે જો તે પેહેલાં બંદોબસત એએબ હોતે તો ખીજને સાર જગીઆ નહીં શોધતે. ૮ પણ એએબ ખતાવીને તે તેઓને કેહે છે કે, “ જુઓ, ખાદાવંદ એમ કેહે છે કે, એવા દાહાડ આવે છે, કે જેમાં હું ઇસરાએલનાં ધરની સાથે તથા ઇહુદાનાં ધરની સાથે નવો બંદોબસત કરરા. ૯ તેઓના આપદાઓને મીસરમાંથી બાહાર કાહાડ્યા સાર જે દાહોડ મેં તેઓના હાત પકડીઓ તે વખતે તેઓની સાથે જે બંદોબસત મેં કીધો તે પરમાણે નહીં, કેમકે મારા તે બંદોબસતમાં તેઓ કાએમ રહીઓ નહીં; ને ખાદાવંદ કેહે છે કે, મેં તેઓની અંતા કીધી નહીં. ૧૦ કારણ કે ખાદાવંદ કેહે છે કે તે દાહાડઓ પછી ઇસરાએલનાં ધરની સાથે જે બંદો-

બસત હું કરરા તે એજ છે કે, હું મારા કાનુનો તેઓની અકલમાં મુકરા, ને તેઓનાં દીલ પર તે લખરા, ને હું તેઓનો આદા થવરા, ને તેઓ મારા લોક થરો. ૧૧ તારે હરેક પોતાના પંડાસીને તથા હરેક પોતાના ભાઈને શીખવીને એમ નહીં કેહેરો, કે આદાવંદને પીછાન, કેમકે તેઓમાંના નાહનાથી મા-હોટા સુધી સહુ મને એાલખરો. ૧૨ કેમકે તેઓની જુરાધઓ પર હું રહમ કરરા, ને તેઓના ગુનાહ તથા તેઓની તકસીર હું ફરી ઇઆદ નહીં કરરા.” ૧૩ નવા અંદાબસત કેહેવાથી તેણે પેહેલાને જુનો કીધો છે. ને જે જુનું તથા ઝરઝરીજી થઈ તે મટી જવાને તઈઆર છે.

આખ નવમો.

તો પેહેલામાં એઆદતના કાનુનો તથા એક દુનીઆઈ પાક જગે પણ હતી. ૨ કેમકે પેહેલા જે માંડવો બનેલો હતો, તેમાં સમેદાન તથા ટેમલ તથા નજરની રોટકી હતી, ને તેને પાક જગે કેહેછે. ૩ ને બીજા પડદાની અંદર જે માંડવો પાકોનો પાક કેહેવાએછે તે હતો. ૪ તેમાં સુંતાની ધુપદાની, તથા સુંને આસપાસ મહોડી અંદાબસતની પેટી હતી, જેમાં માણા બરેસું સુંતાનું વાસણ તથા હાઈનની પોલા કુટેલી લાકડી, તથા અંદાબસતની તખ્તી-ઓ હતી. ૫ ને તેના ઉપર જલાલી કુર્બીમ હતા, તેઓની છાઈઆ રહમની ઝેકક પર પડતી; હમણા એ બીનાઓનું તકસીલવાર બીઆન થતું નથી. ૬ જરે એ બધી ચીજો તઈઆર થઈ હતી, તારે કાહીનો પેહેલા માંડવામાં હર વખત જઈને ખીદમત બજાવતા હતા. ૭ પણ બીજામાં કુકત સરદાર કાહી-ન વરરામાં એક વખત જતો હતો; પણ લોહી વીના નહીં, જે તે પોતાની તથા લોકોની ખતાઓને સાઈ અહાવતો હતો. ૮ એથી પાકરહ એ જાહેર કરતો હતો કે જાંહાં સુધી પેહેલા માંડવો હતો તાંહાં સુધી પાકોનાં પાક મકાનની રાહ ઉઘાડતી નહીં. ૯ તે માંડવો તે વખતને સાઈ મીસલ હતો, જેમાં અરપણે તથા કુરબાનીઓ અહાવતા, જે એઆદત કરનારને ઇઆને તેનાં દીલને ની-સમત કામીલ કરી નહીં શકતી. ૧૦ તે ખાવા પીવા તથા અનેક નાહવા ઘેરા તથા જીસમાની રસમો સાથે સુધારાના વખત સુધી તેઓ પર મુકરર કીધાં હતાં. ૧૧ પણ જરે ખરીસત આવનારી નીઆમતોનો સરદાર કાહી-ન થઈને આવીઓ, તારે જીઆદા જુજરગદાર તથા કામીલ માંડવાથી આવી-ઓ, જે હોતાથી બનેલો ઇઆને આ બલકતનો નથી. ૧૨ બકરા કે વા-

છડાઓનાં લોહીથી નહીં, પણ પોતાનું જ લોહી લઈને પાક મકાનમાં એક વાર ગઈઓ, ને આપણે સારૂ હમેશાંનો છુટકો મેલવીઓ. ૧૩ કેમકે જો ગા-ધાઓનું તથા બકરાંનું લોહી, તથા વાછડીની રાખ નાપાકોને છાંટવાથી બદન-ની સફાઈની બાબત તેઓને પાક કરેછે; ૧૪ તો ખરીસત જેણે હમેશાંના રૂઢથી પોતાને બેચેન બાંધીને આગલ કુરબાની તરીકે ચઢાવીઓ તેનું લો-હી કેટલું જીઆદા તમારાં દીલો તથા અકલને મુડદાં કામોથી પાક કરશે ? ૧૫ ને એજ સખબ તથા બંદોબસતનો દરમીઆની તે છે, કે પેહેલાં બંદોબસતના ગુના-હોના છુટકારા સારૂ તે માતપામે, કે જેઓ તેડાઓલા છે તેઓ હમેશાંના વત-નનો વાગ્દો પામે. ૧૬ કેમકે જાંહાં વસીઅતનામુ છે, તાંહાં વસીઅત કરનારનાં માતની પણ જરૂર પડેછે. ૧૭ કારણ કે વસીઅત આદમીઓનાં મરણ પછી અમલમાં આવેછે, વસીઅત કરનાર જીવેછે તાંહાં સુધી કદી તેનું જોર નથી. ૧૮ વાસતે પેહેલાં પણ લોહી વગર મુકરર નહીં થઈઓ. ૧૯ કેમકે મુસાએ શરીઅતના હરેક હુકમ સરવ લોકોને કહીઆ પર પાણી તથા કીરમજી રૂઆં તથા ધજોળ મુધાં વાછડાનું તથા બકરાંનું લોહી લીધું, ને કીતાબ પર તથા સઘલા લોકોપર પણ છાંટીને કહીજી કે, ૨૦ “જે બંદોબસત બાદાએ તમારો સાચે ઈરા-વીઓ છે તેનું લોહી એ છે.” ૨૧ ને તેજ તરેહથી તેણે માંડવો તથા ખીદમ-તનાં બધાં વાસણ પણ લોહીએ છાંટીઆં. ૨૨ ને શરીઅત પરમાણે આશરે બધી ચીજો લોહીથી પાક કરાએછે; ને લોહી વેહેવડવીઆ વગર માફી નથી થતી. ૨૩ તો આસમાની ચીજોના નમુનાઓ એમ પાક કરવા જોઈતા હતા, પણ ખુદ આસમાની ચીજો તે કરતાં એથી બેહતર કુરબાનીઓથી પાક થાએ. ૨૪ કેમકે ખરીસત હાતથી બનેલાં પાક મકાનો જે ખરાનાં નમુના છે, તેમાં ગઈઓ નથી, પણ આપણે સારૂ બાંધીને આગલ હાજર થવાને આસમાનમાં ગઈઓ છે. ૨૫ ને જેમ આગલ સરદાર કાહીન બીજનું લોહી લઈને પાકોનાં પાક મકાનમાં હરવરશ પેસે છે, તેમ એ વારેવાર પોતાને અરપણુ કરે એમ નહીં; ૨૬ કેમકે જો એમ હો, તો દુનીઆની રૂઢથી ધણીવાર તેને સેહેવાની જરૂર પડતે; પણ હવે આખરી જમાનામાં એક વાર જાહેર થઈઓ કે પોતાની કુરબાની કરવાથી ગુનાહને ઠાલે. ૨૭ ને જેમ આદમીઓને એ-કવાર મરવું, ને તારપછી ઈતસાફ કરવા મુકરર થઈઓ; ૨૮ તેમ ખરીસતે ધણાઓના ગુનાહ યાકી નાંખવા સારૂ એકવાર કુરબાની કીધી, ને જે તેની ગાહ જીએછે તેઓને તારવા સારૂ બીન ગુનાહ તે બીજી વાર જાહેર થશે.

આખ દશમો.

કેમકે શરીરમત આવનારી નીઆમતોનો છાહઆ છતાં, ને તેઆનો ખ-
રો આકાર ન છતાં, જે કુરઆનીઆ તેઆ દર વરસા મહાવતા હતા તેથી જે-
આ તાંહાં આવતા તેઆને કદી કામીલ નહીં કરી શકતી. ૨ જે આમ
હતે, તો તેઆ કુરઆની મહાવીઆથી શું પાછા ન રહેતે? કેમકે આમદત
કરનારા આકાર પાક થઈઆ છતાં ફરી ગુનાહનું દીલ તેઆને નહીં હતે. ૩
પણ તે કુરઆનીઆ વરસોવરસા ગુનાહોની ઈઆદ કરાવેછે. ૪ કેમકે ગો-
ધાઆનું તથા બકરાઆનું લોહી ગુનાહો મટાડે આમ બની શકતું નથા. ૫
વાસતે દુનીઆમાં આવતાંજ તે કહેછે, “તે કુરઆની તથા અરપણો નહીં
આહીઆં, પણ મારે સાથે તે બદન તમઆર કીયું છે. ૬ બહીદાન તથા પાપને
લીધેનાં અરપણમાં તારી કંઈ પરસંતા નહીં હતી; ૭ તારે મેં કહીજે કે, જો,
હું આપુંછું, (મારો બાબત કીતાબના દફતરમાં લખેલું છે) કે, આમ
આદા, તારી મરજી બજાવું. ” ૮ ઉપર જરેતેણે કહીજે કે, કુરઆની તથા અર-
પણ તથા બહીદાન તથા ગુનાહને સાથે કુરઆની જે શરીરમત પરમાણે કરામ્મ છે
તેઆ તે આહી નહીં, ને તું તેઆમાં ગજી નહીં હોતો, ૯ તારેતેણે કહીજે કે,
આમ આદા, જો તારો મરજી બજાવને હું આપુંછું, તો તે પેહેલાને મીઠાવે છે
કે ખીજને સામેત કરે. ૧૦ તે મરજીથી ઈસુ ખરીસતનાં બદનની આકર વાર
કુરઆની કરવાને આરે આપણે પાક થઈઆ છઈઆ. ૧૧ ને હરેક આદમ
હમેશા ખીદમત કરતાં, તથા જે કુરઆનીઆ ગુનાહ કદી મીઠાવી શકે નહીં તે
અકસર વખત મહાવતો ઉભો રહેછે. ૧૨ લકીન ગુનાહોને સાથે આકર
કુરઆની હમેશાને સાથે કરીને આદાની જમણી ગમ આ જમણે છે. ૧૩ ને
તારથી ઇતેજર કરેછે કે તેના દુરામનો તેનું પામ્મઆસન કરામ્મ. ૧૪ કેમકે
તેણે આકર કુરઆનીથી જેઆ પાક કરામ્મ છે તેઆને હમેશાને લીધે કામીલ
કીધા છે. ૧૫ ને પાકરહે પણ જે અગાઉ કહીજે હતું તે પરથી આપણને
તે ગહવાઈ આપેછે; ૧૬ કે આદાવંદ કહેછે કે, “તે દાહાડઆ પછી હું જે
બંદોખરાત તેઆની સાથે કરરા, તે આમ છે કે, હું પોતાની શરીરમત તેઆ-
નાં દીલમાં મુકરા, ને તેઆની અકલ પર લખરા. ૧૭ ને તેઆના ગુનાહ
તથા તેઆની તકસીર હું કદી ઈઆદ નહીં કરરા”. ૧૮ હવે જાંહાં તેઆની
મારી થઈ છે, તાંહાં ફરી ગુનાહને સાથે ખીજી કુરઆની જોઈતી નથી. ૧૯

વાસતે, અર્ધે બાહ્યે, જરે આપણે દીલિરી હાંસલ કીધી, કે પાકામાંનાં પાક મકાનમાં ઇસુનાં લોહીથી દાખલ થઈ અર્ધે ઇમાને એક નવી તથા જીવતી રાહથી, ૨૦ જે તેણે પોતાની જીસમના પડદાને ફાડીને આપણે સાર તહઆર કીધી; ૨૧ જરે આપણને સરદાર કાહોન છે કે જે ઝાદાનાં ધરનો મુખતીઆર છે, તારે આ-વા, ખરાં દીલ તથા કમાલ ઇમાન સાથે, ૨૨ ને દીલની ખુરાહ પર છંટકારો કરીને તથા આપણાં બદનને સાફ પાણીથી ધોઈને નજદીક જઈએ. ૨૩ આપણી ઉમેદના એકરારને મજબુત પકડી રાખીએ, (કેમકે જેણે વાંચ્યે આવીએ છે તે સાચો છે.) ૨૪ ને આપણે એક બીજાને મોહોયત તથા નેક કામમાં ઉસકેરવાને ધીઆનમાં રાખીએ. ૨૫ આપણે એકઠા થવાનું કેટલાએકની રીત પરમાણે ન મુકીએ, બલકે એક બીજાને નરીહત કરીએ, ને તમે તે દાહોડો જેણે પાસે આવતો જીએછીએ તેટલું એમ જ આદા કરો. ૨૬ કેમકે આપણે સાચાઈની એકાદ પામીઆ બાદ જે બાણી ખુજીને ગુનાહ કરીએ તો ગુનાહોને સાર બીજી કુરઆની બાકી નથી, ૨૭ પણ ઇનસાફની બીહામણી રાહ જેવી તથા આતશી ગજબ, જે દુરામનોને બાહ નાંખેછે, તે બાકી રહેછે. ૨૮ જે કોઈએ મુસાની શરીઅતને વખોડી તે રહમ પામી-આ વગર બે કે તણ શાહેદથી મરણ પામતો; ૨૯ તો જેણે ઝાદાના બેઠાને પગતલે છુંદીએ, ને જે બંદોયસતના લોહીથી પોતે પાક થઈએ હતો તેને નાપાક ગણીજી, ને ફજલના રહને ફગીએ, તે કેટલી જ આદા કઠણ સજા-એક થશે ? તેનો વીચાર કરો, કેમકે જેણે એમ કહીજી છે કે, ૩૦ “ઝાદાવંદ કેહેછે, કે બદલો લેવા એ માંડ કામ છે, હું બદલો લેવરા;” ને ફરી કે, “ઝાદા-વંદ પોતાના લોકોનો ઇનસાફ કરશે,” તેને આપણે બાણીએ છઈએ. ૩૧ જીવતા ઝાદાના હાતમાં પડ્યું એ બીહામણું છે. ૩૨ પણ આગલા દાહોડા તમે ઇઆદ કરો, જેમાં તમે રોશન થઈને દુઆની મોહોટી લડાઈઓની બરદાસત કીધી. ૩૩ એમાંનું થોડુંક તો એ વાસતે કે લાજ પામવા તથા મુસીબત ઉઠાવવાનો તમે નમુનો થઈએ; ને થોડું એ વાસતે કે જેઓની એ રીતે બદ સલુકી થતી હતી તેઓના શરીક તમે થાએ. ૩૪ કેમકે તમે મારા બંધનમાં હમદરદી થઈએ, ને પોતાના માલોની લુટ ખુશીથી કબુલ કીધી, એ બાણીને કે આપણે સાર એક બેહતર મીલકત આસમાન પર છે, જે કાએમ રહેશે. ૩૫ વાસતે તમે પોતાના બરોસાને ના છોડો, કેમકે તેનું ફલ મોહોડું છે. ૩૬ કેમકે તમને સખરની જરૂર છે, કે તમે ઝાદાની મરજી પર

અમલ કરીને વાઝેદાનું ક્લ પામો. ૩૭ કેમકે જે આવનાર છે, તે થોડી વાર પછી આવશે, ને વીલંબ નહીં લગાડશે. ૩૮ ને રાસત હમાનથી જીવશે; અગર કોઈ પાછો હટે, તો મોરો જીવ તેનાથી રાજી નહીં થશે. ૩૯ તોપણ આપણે તે ઝીમાંના નથી જેઝી હલાકત સુધી પાછા હટે છે; પણ તે ઝીમાંના છઠ્ઠી જેઝી જનતા તારણ સુધી હમાન રાખે છે.

આમ ઝગીઝારમો.

ઈમાન ઉમેદની ચીજોનો આધાર, ને અનદીઃ ચીજોનો સાહેદ છે.

૨ કેમકે તેથી વડીલો સાહેદી પામેલા થઈશ્યા. ૩ હમાનથી હમે જાણીએ છઈએ કે ખોદાના કલામથી આલમો બની છે, એવી કે જે ચીજો દેખાએ છે તે દેખાઈતી ચીજોથી નથી થઈ. ૪ હમાનથી હાએલે કાઈન કરતાં બેહતર દુરબાનો ખોદાને અહકારી, તેથી તે રાસત છે એમ તેની બાબત ગહવાઈ અપાઈ; ખોદાએ તેનાં દાનો બાબત સાહેદી આપી, ને તેથી તે સુઆ પછી પણ બોલે છે. ૫ હમાનથી હનોઅ ઉઘવી લેવાઈએ કે તેને માત નહીં લાગે, ને તે જડીએ નહીં, કેમકે ખોદાએ તેને ઉઘવી લીધો, કારણ કે તેના ઉડી જવાના પહેલાં તેની બાબત એ ગહવાઈ અપાઈ હતી કે તેણે ખોદાને રાજી કીધો. ૬ પણ બીન હમાન તેને રાજી કરશે બનતું નથી; કેમકે ખોદાની પાસે જે જાએ છે, તેને એ એકીન રાખ્યું જોઈએ કે તે છે, ને જે તેને દેરોસથી રોધે છે, તેને બદલો આપનાર તે છે. ૭ હમાનથી જુદે જે બીનાએ તે વખત નજર પડતી નહીં હતી તે બાબત ખોદાથી આગાહી પામીને ખોદાથી પોતાનાં કુટુંબને બચાવા સાર વાહાણ બનાવીશ; તેથી તેણે દુનીઆને ગુનાહગાર કરાવી, ને જે રાસતી હમાનથી મલે છે તેનો વારસ તે થઈએ. ૮ હમાનથી ઇબ્રાહીમ જે મકાન પોતે વતનને સાર પામનાર હતો, તેમાં જવાને તે તે ડાહ્યા પર ફરમાન-બરદાર થઈએ; ને પોતે કાંઠાં જાએ છે એ ન જાણતાં નીકળીએ. ૯ હમાનથી તેણે વાઝેદાની જમીન પર એમ મકાન કીધો કે જોઈએ તે તેની નથી, ને ઇસિહાક તથા ઇઆકુબ જેઓ તેની સાથે વાઝેદાના વારસ હતા તેઓ બરો-બર તંજુ ઝીમાં રહીએ. ૧૦ કેમકે જે રોદેરને પાઈએ છે, જેનો બનાવનાર તથા વસાવનાર ખોદા છે, તેમાં જવાની તે રાહ જોતો હતો. ૧૧ હમાનથી સારા પણ ધરબ ધરવાને તાકાત પામી, ને જાણવાનો વખત વીતીએ બાદ જાણી; કેમકે જેણે વાઝેદો આપી એ તેને તેણે સાચો ગણીએ. ૧૨ વાસતે એકથી, ને તે પણ

મુએલાના સરખો, તેનાથી આસમાનના સીતારા તથા દરીઆ કીનારાની બેશુ-
માર રેતી જેવી આલાદ પેદા થઈ. ૧૩ એ બધા હમાનમાં મરી ગઈયા,
ને વાએદાએને નહીં પોહોંચીઆ, પણ તેએને દુરથી દીઠા, ને બરોસો કીધો,
ને કબુલ કરી લીધો, ને એકરાર કીધો કે પોતે જમીનપર પરદેશી તથા મુસાફર
છે. ૧૪ કેમકે જેએ એવી વાતો કહેછે, તેએ સાફ દેખડાવે છે કે તેએ કોઈ
વતન શોધે છે. ૧૫ ને જે મુલકથી તેએ નીકલીઆ તેપર જો તેએએ
ચીત રાખીજી હોતે, તો પાછા ફરવાની ફરમુદતેએને હતી. ૧૬ પણ તેએ એક
બેહતર મુલકની, જે આસમાની. તેની હંતેજરી રાખેછે; વાસતે એદા તે-
એનો એદા કહેવાતાં શરમતો નથી, કેમકે તેણે તેએને સાર એક શહેર
તમઆર કીધું છે. ૧૭ ઇગિરાહીમની અજમાએશ જરે થઈ તારે તેણે ઇ-
માનથી ઇસહાકને અરપણુ કીધો, ઇએને વાએદા જે પામીઆ તેણે પોતાનો
એકલતો દીકરો અરપણુ કીધો. ૧૮ જેની બાબત એમ કહેવાજી હતું કે, “ઇસ-
હાકથી તારી નસલ કહેવારો.” ૧૯ તે એમ સમજતો હતો કે મુએલાંએને
ઉઠાડવાને એદા કદિર છે, ને તેએમાંથી તમસીલની તોરે તે તેને પામીઆ.
૨૦ હમાનથી આવનારી ચીજો બાબત ઇસહાકે ઇઆકુબને તથા ઇસાવને
દુઆ દીધી. ૨૧ હમાનથી ઇઆકુબે મરતી વેલા ઇઉસફના બેહુ દીકરાએને
દુઆ દીધી, ને પોતાની લાકડીના માથા પર થોભીને સજ્દો કીધો. ૨૨ હ-
માનથી ઇઉસફે મરતી વખતે બની ઇસરાએલના નીકલવા બાબત કહીજી, ને
પોતાનાં હાડકાં બાબત હુકમ આપીઆ. ૨૩ હમાનથી મુસા જરે જનમીઆ
તારે તણ મહીના સુધી તેનાં મા બાપથી સંતડાઈએ; કેમકે તેએએ દીડું કે
તે ખુબસુરત છોકરો છે, ને તેએ પાદશાહના હુકમથી ખીધાં નહીં. ૨૪ હમા-
નથી મુસાએ ઉમરે પોહોંચીઆ પર ફરોની દીકરીનો દીકરો કહેવાવાને ના
પાડીજી; ૨૫ ગુનાહનાં મુખ કે જે યોડી મુદતનાં છે, તેએ ભોગવવા કરતાં
એદાના લોહી સાથે દુઆ ઉઠાવવાં તેણે પ્રસંદ કીધું. ૨૬ મીસરના ખજાના કરતાં
ખરીસત બાબતની નીંદા જુઆદા દોલત છે, એમ તેણે ગણીજી; કેમકે તેની
નેગાહ બદલો પામવાપર હતી. ૨૭ હમાનથી પાદશાહના ગુસાને નહીં ખીજીને તેણે
મીસર છોડીજી; કેમકે જે અનદીઠ છે તેને ગોઠઆ જોઈને તેણે સહીજી. ૨૮
હમાનથી તેણે પાસખા જસન તથા લોહી છાંટવાનું પાલીજી, કે રખે જેણે પેહેલા-
યએને હલાક કીધો તે તેએને છેરે. ૨૯ હમાનથી તેએ જમ સુકી
જમીન પરથી તેમ લાલ દરીઆમાંથી પાર ગઈઆ; મીસરીએ તેમ કરવા

ગઠઆથી ગુંગલાઈ મુઝ્યા. ૩૦ હમાનથી હરીઓનો દોઢ સાત દાહાડા મુઘી ઘેરી લીધા પર પડી ગઠઝ્યા. ૩૧ હમાનથી રાહાબ છીનાલ તે બસુસોને સલામત પોતાનાં ઘરમાં લીધાથી બેઠમાનોની સાથે હલાક નહીં થઈ.

૩૨ હવે હું વધારે શું કહું? કેમકે ગીદીઓને તથા બારાક તથા સામસન તથા ઇમ્મફતા તથા દાઉદ તથા સામુઓલ તથા નબીઓ બાબત બીઆન કરવાને મને વખત નથી. ૩૩ તેઓ હમાનથી પાદરાહતોપર ફોતહ પામીઆ, રાસતીનાં કામ કીધાં, વાઓદા હાંસલ કીધા, સહીઓનાં એહો બંધ કીધાં; ૩૪ આતરાની તેજી બુબલી, તલવારની ધારથી બચી ગઠઝ્યા, કમજોરીમાં જોરાવર થઈઆ, લડાઈમાં બાહાદુર બનીઆ, ૩૫ ને બેગાનાઓની ફોજોને નહસાડી; ઓરતો પોતાના મુઓલોઓને પાછાં ઉઠવાથી જીવતાં પામીઆ; ને કેટલાઓએ મોત મુઘી જુડાઈ ગઠઝ્યા, ને છુટકારો કબુલ નહીં કીધો. કે બેહતર કીઆમત તક પોહોંચે. ૩૬ ને કેટલાઓએ મસખરીઓએ તથા કોરડાઓએ, ને બંધનોથી પણ, તથા કેદપણાથી, પરખ પામીઆ. ૩૭ તેઓ પથરોથી મરાઈઆ, આરીઆથી ચીરાઈઆ, હમતેહાન પામીઆ, તલવારની ધારથી મારીઆ ગઠઝ્યા, ગેટાંનાં આમડાં તથા બકરાંનાં આમડાં પેહેરીને ફરતા રહીઆ; તંગીમાં, મુસીબતમાં, તથા દુખમાં પોડાતા હતા. ૩૮ (દુનીઆ તેઓને લાઓક નહીં હતી;) તેઓ રાનોમાં, તથા પાહોડામાં, તથા પરચીની એહો ને યુક્ષાઓમાં રખડતા હતા. ૩૯ ને ઓ સરવ હમાનથી શારી ગઠવાઈ પામીઆ, પણ વાઓદા તક નહીં પોહોંચીઆ. ૪૦ ઓઓ આપણા વાંના કામીલ ન થાઓ વાસને ઓદાઓ આપણે સાઈ જીઆદા બેહતર ચીજ અગાઉથી તઈઆર કીધી હતી.

બાબ બારેમો.

તો આપણી આસપાસ રાહેદી આપનારાઓની ઓંટલી વાદલ-રૂપ બીડ છે, તારે આપણે હરેક બોજ તથા સેહેજથી ઘેરી લેનાર ગુનાહ નાંખી દઈઓ, ને આપણી આગલ મુકેલી દોડ પર સખર બેંચીને દોડીઓ. ૨ આપણા હમાનનું મુલ તથા તેને કામીલ કરનાર હમુને જોતાં; કે જોણે પોતાની આગલ મુકેલી ખુશીને લીધે શરમંદગીને હીસાબમાં નહીં લાવીને કહસ સહીઓ, ને ઓદાનાં તખતની જમણી ગમ બેઠા છે. ૩ જોણે પોતા પર ગુનાહ-ગારોની ઓંટલી બધી ઉલટી તકરાર સહી તેનો વીચાર ઓ સાઈ કરો, કે તમે પોતાનાં દીલમાં થાકીઆથી કમજોર નહીં થાઓ.

૪ તમે ગુનાહની ઉલટાઈમાં ડોરોસ કરીને હજી લોહી સુધી અટકાવીજ નથી. ૫ ને જે નરીહત ફરજંદોની તરેહ તમને કરાગ્યે છે તે તમે ખુલી ગઈઓ કે, “અગ્યે મારા દીકરા, ખોદાવંદની સજને તું તુછે ના કર, ને તે જોરે તને ધમકાવે તારે શીકસતેદીલ થઈ ના જ. ૬ કેમકે ખોદાવંદ જેનાપર પીઆર કરે છે, તેની તે સજ કરે છે, ને જે હરેક દીકરાને તે કચ્છલ કરે છે, તેને મારે છે.” ૭ જો તમે સજ સહો છેઓ, તો જેમ દીકરાઓ સાથે તેમ તમારી સાથે ખોદા વેહેવાર પોડે છે, કેમકે બાપ સજ કરતો નથી, યેવા કહીઓ દીકરો છે? ૮ પણ સજ, જેના ભાગીઆ સરવ છે, તે વગર જો તમે છેઓ, તો તમે દીકરા નથી, પણ હરામકારીના છેઓ. ૯ વલી આપણા જીસમાની બાપોઅગ્યે આપણી સજ કીધી, ને આપણે તેઓની અદબ રાખી, તો શું આપણા રહેના બાપના હુકમમાં તેથી જીઆદા રહીને નહીં જીવીઓ? ૧૦ કેમકે તેઓઅગ્યે તો કેટલાઓક દાહાડા સુધી પોતાને જેમ રાઈ લાગીજો તેમ આપણી સજ કીધી, પણ યેણે તો આપણા ફાગ્યેદાને સાઈ, કે આપણે તેની પાકીજગીમાં રારીક થઈઓ. ૧૧ કોઈબી સજ હમણા ખુશી કરનાર લાગતી નથી, પણ દલ-ગીર કરનાર છે; પણ આખરે જેઓ તેથી તરબીઅત પામે છે તેઓને રાસ-તીનાં ફલ એનથી બખરો છે. ૧૨ વાસતે ઠીલા હોતોને, તથા નબલાં ઘુંટ-ણોને તમે મજબુત કરો; ૧૩ ને પોતાના પગોને સાઈ સીધા રસતા કરો, કે જે લંગડા છે તે બટકાઓ નહીં; પણ સમા કરાઓ.

૧૪ બધા લોકો સાથે સલાહ રાઓ, ને પાકીજગીની પેરવી કરો, જે વગર ખોદાવંદને કોઈ જોરો નહીં. ૧૫ તમે બહુ હુશીઆર રહો કે કોઈ ખોદાનો ફજલ પામવામાં પાછલ નહીં પડે, રઅ કોઈ કડવી જડ ઉગવાથી તમને તસદી દે, ને તેથી બહુ લોક નાપાક થઈ જાઓ; ૧૬ રઅ કોઈ ઇસાવની પડે જનાકાર ઇઆ બેદીન થાઓ, તેણે થોડા ખોરાકને સાઈ પેહેલો-ટાનો પોતાનો હક વેચીઓ. ૧૭ કેમકે તમે જાણોછેઓ કે તારબાદ બરક-તનો વારસ તે થવા આહોતો હોતો, પણ નાકચ્છલ કરાઈઓ, ને તોબા કરવાને તેણે આંસુઓથી બહુ રોધીજો, તોપણ તે જગીઆ નહીં પામીઓ. ૧૮ વલી તમે યેવાંઓની પાસે આવીઆ નથી, ઇઆને અડકાનાર પાહાડની, તથા બલતી આગની, તથા અંધરાઓલા આસમાનની, તથા અંધકારની, તથા તોફાનની, ૧૯ તથા રણસીંઘડાના અવાજની, તથા વાતની યેવી વાણીની

કે જેના સાંભલનારાઓએ અરજ કીધી કે તે બોલવું તેઓની સાથે ફરી ન થાઓ. ૨૦ કેમકે જે ફરાવી આપીજી હતું, તે તે લોકોથી સંહેવાજી નહીં, ને જો કોઈ જનવર પણ પાહાડને અડકે, તો તે પથરે મરાઓ, ઇઆ બાલાથી વીંધાઓ, ૨૧ ને જે દેખાઈજી તે એવું બીહામણું હતું કે મુસાઓ કહીજી કે, “હું બહુ બીહુંછી, ને બુજુંછી.” ૨૨ પણ તમે સીઓન પાહાડની પાસે આવીઆ છેઓ, ને જીવતા ઓદાના રોહરની પાસે, ઇઆને આસમાની ઇશાલેમની પાસે, ને હબરો હબર શરેશતાઓની ગણતી પાસે, ૨૩ પેહેલોટાઓ જેઓનાં નામ આસમાનમાં લખેલાં છે તેઓની આખી મીજલસ ઇઆને મંડતીની પાસે તથા સહુના ઇનસાફ કરનાર ઓદાની પાસે, તથા કમાલ થઓલા રાસેતાના રહેની પાસે, ૨૪ તથા નવા બંદોબસતના દરમીઆની ઇસુની પાસે, ને જે છાંટવાનું લોહી હાખેલના લોહી કરતાં બેહતર બૈલે છે તેનો પાસે આવીઆ છેઓ. ૨૫ જે બોલે છે તેને તમે નાકબુલ ન કરો, વાસતે હુરીઆર રહે; કેમકે જેણે જમીન પર તાકીમ કીધી, તેને જેઓએ નાકબુલ કીધો, તેઓ જો બચીઆ નહીં, તો આસમાનપરથી તાકીમ આપનારથી જો આપણે મોહો ફેરવીજી તો કેમ બચશું? ૨૬ તેના અવાજે જમીનને તેવ-બતે હલાવી, પણ હવે તેણે વાઓદો આપીને કહીજી છે કે, “ફરી એકવાર હું ફકત જમીનને નહીં, પણ આસમાનને પણ હલાવી નાંખશ.” ૨૭ ને “ફરી એકવાર” એ વાત એમ બતાવે છે કે જે ચીજો હલાવાઓ છે, તેઓ બનાવકી ચીજોની પડે ટકી જઓ છે, એ વાસતે કે જે ચીજો ટલનાર નથી, તેઓ કાઓમ રહે. ૨૮ વાસતે આપણે ન હલાવનાર પાદશાહત પામીને ફજલ પકડી રાખીઓ, જેથી ઓદાની બંદગી પસંદ પડતી રીતે અદબ તથા ઓદાઈ ઓફની સાથે કરીઓ. ૨૯ કેમકે આપણે ઓદા ભરામ કરનારી આગના જેવો છે.

બાબ તેરમો.

બા. ઇઆપરની માંહાબત રહે. ૧ મુસાફરોને પહોરોણા રાખવાનું તમે ન બુલો, કેમકે તેથી કેટલાઓએ ન જાણતાં શરેશતાઓને પહોરોણા રાખીઆ છે. ૩ કેટલીઓને એમ ઇઆદ કરો કે ગોઝીઆ તમે તેઓની સાથે કેદમાં રીક છેઓ; ને તેમજ જેઓ રંજમાં છે તેઓને, કે તમારાં પણ તેઓનાં સરખાં બદન છે. ૪ લગત કરવાં સહુમાં ભલાં છે, ને બીજાનું નાપાક નહીં;

પણ હરામકારીઆ તથા જનાકારીઆનો ધનસાકુ ખોદા કરશે. ૫ તમારી ચાલ લાલચ વીનાની થાએ; પોતાની પાસે જે છે તેથી સંતોરા રાખો; કેમકે તેણે કહ્યું છે કે, “હું તને હરગેજ નહીં મુકરા, ને હું તને નહીંજ છોડરા.” ૬ વાસતે આપણે ખાતરજમાથી કહી રાખીએ કે ખોદાવંદ મારો મદદગાર છે, આદમી મને શું કરશે તે બાબત હું બીછીનાર નહીં. ૭ તમે તમારા પેશવાઆને, જેઆએ તમને ખોદાની વાત કહી છે, તેઆને ઇઆદ કરો, ને તેઆની ચાલના અંતપર વીચાર રાખીને તેઆના ઇમાનની પાછલ ચાલો. ૮ ઇસુ ખરીસત ગઈ કાલે તથા આજે તથા હમેશા એકસાન છે. ૯ તમે રંગ રંગની બેગાની તાલીમથી હીઆં તાંહાં દોરતા ના ફરો, કેમકે એ બેહતર છે કે દીલ કુજલથી મજબુત થાએ; ખાવાનાંઆથી નહીં, જેથી તેઆની પછવાડે જનારાઆને કંઈ ફાએદો થઈઆ નહીં. ૧૦ આપણને એવી કુરબાનગાહ છે કે તેપરનું ખાવાનો એખતીઆર માંડવામાં ખીદમત કરનારાઆને નથી. ૧૧ કેમકે ગુનાહને લીધે જે જનવરોનું લોહી સરદાર કાઢીનથી પાક જગેમાં લવાએ છે, તેઆનાં શરીર છાવણી બાહાર બલાએ છે. ૧૨ વાસતે ઇસુએ પણ પોતાનાં લોહીથી લોથેને પાક કરવા સાથે મોરચા બાહાર સહીજ. ૧૩ એ સાથે આપણે તેનું અપમાન સેહેતાં તેની પાસે છાવણી બાહાર જઈએ. ૧૪ કેમકે હીઆં આપણને રેહેનાર રોહર નથી, પણ એક આવનારને આપણે શોધીએ છઈએ. ૧૫ તો તેને આરે આપણે શુકરની કુરબાની ઇઆને તેનાં નામને કબુલ કરવાથી હોઠાનું ફલ હમેશા ચહડાવીએ. ૧૬ ને બલાઈ તથા સખાવત કરવાનું તમે ના બુલો, કેમકે એવી કુરબાનીઆથી ખોદા ખુશ થાએ છે. ૧૭ તમે પોતાના પેશવાઆને માનીને તેઆને તાબે થાઆ, કેમકે હીસાબ આપનારાઆની પકી તેઆ તમારા પરાણેની ચોક્કા કરે છે, તમે એ સાથે તાબે થાઆ કે તેઆ ખુશીથી તે આપે, ને ગમથી નહીં; કેમકે તે તમારે સાથે નુકસાન છે. ૧૮ તમે હમારે સાથે દુઆ માગો, કેમકે હમે એકીન જાણીએ છઈએ કે હમે નેક નઈઅત છઈએ, બધી વાતોમાં સાચી દીઆનતથી રેહેવા ચાહીએ છઈએ. ૧૯ ને હું અરજ કરું છું કે તમે એ કરો; ખાસ કરીને એ કે તમારી પાસે માથું આવવું જલદી થાએ.

૨૦ હવે સલાહનો ખોદા જે હમેશાંના અંદોબસતનાં લોહીથી ગેઠાંના મોહોરા રખેવાલ આપણા ખોદાવંદ ઇસુને મુએલાંઆમાંથી પાછો લાવીઆ, ૨૧ તે તમને હરેક નેક કામને સાથે એવા કામીલ કરે કે તમે તેની મરજી પાલો, ને

તેની નજરમાં જે પસંદ આવેછે, તે તમારામાં ઇસુ ખરીસતને વસીલ કરે: તેની ખુલ્લગી હમેશાં હમેશા થાઓ. આમીન.

૨૨ અમે બાઈઓ, હું તમારી એલતેમાસ કહું છઉં કે નશીહતની વાત માનો, કેમકે મેં મુખતેસરમાં આ પતર લખીજી છે. ૨૩ જાણો કે બાઈ ત્રીજાથી છુટીઓ છે, જે તે વહેલા આવે, તો તેની સાથે હું તમને મલશ. ૨૪ તમે તમારા સઘલા આગેવાનોને તથા સઘલા પવીતરોને સલામ કોહો; ઇતાલીમાંના તમને સલામ કહેછે. ૨૫ તમ સઘલા સાથે ફજલ થાઓ. આમીન.

૪/આકુબનું પતર.

બાબ પેહેલો.

ખોદા તથા ખોદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો બંદો ૪/આકુબ વેરાઈગએલા બાર શીરકાને સલામ કહેછે.

૨ અમે મારા બાઈઓ, જરે તમે તરેહ તરેહની અજમાએશોમાં પડો, તારે તે કમાલ ખુશી ગણો. ૩ અમે જાણીને કે તમારા ઇમાનની અજમાએશ સખર પેદા કરેછે. ૪ પણ સખરને કામ પુરું કરવા દેઓ, કે તમે કામીલ તથા પુરા થાઓ, ને કસામાં અધુરા નહીં. ૫ ને તમારામાંનો જે કોઈ દાનાઈમાં નાકેરા છે, તો ખોદા જે સરવને દાતારપણથી આપછે, ને ઇપકે દેતો નથી, તેની પાસે તે માગે, ને તે તેને આપરો. ૬ પણ ઇમાનથી માગે, કંઈ શક ન રાખે, કેમકે જે શક રાખેછે, તે દરીઆના મોજાં જેવો છે જે પવનથી હડસેલાએ તથા હલાવાએ છે. ૭ તે રાખસ એમ ન સમજે કે ખોદાવંદથી તેને કંઈ મલરો. ૮ જે મનવાહું માણસ પોતાની સઘતી ચાલમાં ડગમગાએ છે.

૯ ને જે બાઈ નીચ છે, તે પોતાની ખુલંદી પર ફખર કરે. ૧૦ ને જે દોલતમંદ છે, તે પોતાના નીચપણ બાબત; કેમકે ધાસનાં ફુલની પેઠે તે જતો રેહેશે. ૧૧ કેમકે સુરજ જાલથી ઉગીઓ કે ધાસને ચીમલાવે છે, ને તેનાં ફુલ ખરી પડેછે, ને તેની ખુબસુરતી જતી રેહેછે; તેમ દોલતમંદ પણ પોતાના મારગમાં ચીમલાઈ જશે. ૧૨ મુમારક છે તે રાખસ જે અજમાએશની બરદાસત કરે છે, કેમકે જરે તેની અજમાએશ થઈ રેહેશે તારે હંદગીનું તાજ જે બાબત ખોદાએ તેતાપર પીઆર કરનારાએને વાએદા આપીઓ તે તે પામરો. ૧૩ જે દા-

ધ/ધમનેહાનમાં ફેસે તેણે એમ નહીં કેહેવું કે આદાથી ધમિતેહાનમાં હું ફેસીએ છઈ, કેમકે આદા બદીથી અજમાઈએ જતો નથી, ને કોઈને અજમાવતો પણ નથી. ૧૪ પણ હરેક રાખસ પોતાના હવસોથી એંચાએલો તથા લાલચુ થઈને બદીમાં ફેસે છે. ૧૫ પછી હવસ હામીલ થઈને ગુનાહને જણેછે, ને ગુનાહ તમામી તક પોહોંચીને જાતને જણેછે. ૧૬ મારા પીઆરા ભાઈએ, તમે ફેરે ના આએ. ૧૭ હરેક ઉમદી બખરોસ, તથા હરેક કામીલ નીઆમત ઉપરથી છે, ને રોશનીએના આપની તરફથી ઉતરેછે, જેમાં બદલાવા તથા ફરી જવાનો છાઈએ પણ નથી. ૧૮ તેણે પોતાની મરજીથી સાચાઈના કલામે આપણને એ સાઈ જનમાવીએ કે આપણે તેના મખલુકોમાં પેહેલાં ફોલોના જેવા થઈએ. ૧૯ એ વાસતે, અએ મારા પીઆરા ભાઈએ, હરેક માણસ શાંબલવાને ઉતાવળો, બોલવાને ધીમો, તથા ગુસામાં ધીરો થાએ. ૨૦ કેમકે આદમીનો ગુસો આદાની રાસતીનાં કામ નથી કરેતો. ૨૧ વાસતે બધી ગંદગી તથા ફાલતુ બદીને ફેંકીને જે કલામ પેવંદ કીધેલો છે, ને જે તમારા જન તારી રાકેછે, તેને નમનતાઈથી કપ્તુલ કરો.

૨૨ પણ તમે વાત પાલનારા થાએ, પોતાને બુલવતાં ફક્ત શાંબલનારા ન થાએ. ૨૩ કેમકે જે કોઈ વાતનો પાલનાર નથી, પણ ફક્ત શાંબલનાર છે, તો તે પોતાનું મોહો આરસીમાં જોનાર રાખસના જેવો છે. ૨૪ કેમકે તે પોતાને જુએછે, પછી તાંહાંથી જાએછે, ને પોતે કેહેવા હોતો, એ તુરત બુલેછે. ૨૫ પણ આજદગીની કમાલ શરીઅતમાં ડોકીઆં કરીને જે જુએછે, ને તે પરમાણે ચાલે છે, તે શાંબલોને બુલનાર નથી, પણ અમલ કરનાર થઈને પોતાના અમલમાં મુઆરક થશે. ૨૬ અગર તમારે દરમીઆન કોઈ પોતાને દીનદાર જાહેર કરેછે, ને પોતાની જીભને લગામ નથી આપતો, પણ પોતાનાં દીલને ફેરે એપેછે, તો તેની દીનદારી બાતલ છે. ૨૭ આદા ધઆને આપની આગલ જે દીનદારી પાક તથા બેએબ તે એ છે કે, ન્યાપાંને તથા વીધવાએને તેએનાં દુખની વેલા જોવા જવું, ને પોતાને દુનીઆથી બેઝાથ રાખવો.

બાબ બીજો.

મારા ભાઈએ, આપણા જાહોજલાલી આદાવંદહ/સુ ખરીસતનું ધમાન આદમીએની તરફદારી કરવા સાથે ના રાખો. ૨ કેમકે સુંનાની વીઠીવાલું

માણસ, જેના અંગ પર શારીર પોશાક છે, તે જો તમારી મીજલસમાં આવે, ને કોઈ ગરીબ જેના અંગ પર મેલાં લુગડાં છે તે પણ જો આવે, ને શારીર પોશાક પહેરેલાને જોઈને તમે કહેછે ચ્મી કે, ૩ તમે હીઆં શારીર કાણે બેરો; પણ ગરીબને કહેછે ચ્મી કે તું તાંહાં ઉભો રહે, ઇઆ હીઆં મારાં પાચ્મિઆસન પાસે બેશ. ૪ તો શું તમે પોતામાં તરફદારી નથી કરતા, ને બદ ખીઆલના શું હાકમ નથી થઈઆ ? ૫ મારા ખીઆરા ભાઈચ્મી, તમે શાંભલો, આ દુનીઆના ગરીબો ઇમાનમાં દોલત મેંદ થાચ્મિ, ને ખોદાચ્મિ પોતા પર ખીઆર કરનારાચ્મીને પાદશાહત આપવાને જે વાચ્મિદો આપીચ્મી તેના વારસ થાચ્મિ, વાસને શું તેણે તેચ્મીને પસંદ નથી કીધા ? ૬ લેકીન તમે ગરીબોને ધીકારીઆ છે. દોલત મેંદ શું તમ પર જુલમ નથી કરતા, ને અદાલતોમાં તમને ધસડી નથી લઈજતા ? ૭ શું તેચ્મી જે જુલમ નામ તમ પર મુકેલું છે તેની હા નથી કરતા ? ૮ જો તમે પાદશાહી શરીઅતને કીતાબ મુજબ પુરી કરો, કે “તું પોતા સરખો પોતાના પેડાસી પર ખીઆર કર,” તો ઘણું શાઈ કરેછેચ્મી, ૯ પણ જો તમે તરફદારી કરેછેચ્મી, તો ગુનાહ કરેછેચ્મી, ને તકસીર કરનારાચ્મીના જેવા શરીઅતથી સાબેત થાચ્મી છેચ્મી. ૧૦ કેમકે જે કોઈ કુલે શરીઅત પાલે છે, ને કુકત ચ્મિક વાતમાં મુકરો, તો તે બધીનો ગુનાહગાર થાચ્મિ છે. ૧૧ કેમકે જેણે કહીજ કે તું જના ન કર, તેણેજ કહીજ છે કે તું ખુન ન કર, વાસને જો તું જના કરતો નથી. પણ ખુન કરેછે, તો તું શરીઅત તોડનાર થાચ્મિ છે. ૧૨ જેચ્મીનો ઇનસાફ આબદગીની શરીઅત પરમાણે થનાર છે તેચ્મીની ખંડ બોલો ને કરો. ૧૩ કેમકે જેણે રહમ નથી કીધો, તેનો ઇનસાફ રહમ વીના થરો. ને ઇનસાફ કરવા પર રહમ ખુશી પામેછે.

૧૪ મારા ભાઈચ્મી, જો કોઈ કહેછે કે, મને ઇમાન છે, પણ જો તેને અમલ નથી, તો શું ઇમાન તેને તારી રહેછે ? ૧૫ અગર કોઈ ભાઈ ઇઆ બેહેન ઉધાડાં હોચ્મિ, તથા રોજના અંન વગરનાં હોચ્મિ; ૧૬ ને તમરામાંનો કોઈ તેચ્મીને કહે કે, સલામત જાચ્મી, તાપો, ને તુરપત થાચ્મી, તોપણ બદનને જે જરૂરનું છે તે જો તમે તેચ્મીને નથી આપતા, તો શું કાચ્મિદો ? ૧૭ તેમજ ઇમાન પણ જો અમલ સાથે નથી, તો તે ચ્મિકલો છતાં મુડડ છે. ૧૮ કદાચ કોઈ કહેરો કે તને ઇમાન છે, ને મને અમલ છે; તો તું તાઈ ઇમાન પોતાના અમલ વીના મને દેખાડ, ને હું માઈ ઇમાન પોતાના અમલથી તને દેખાડશા. ૧૯ તું ઇમાન લાવેછે કે ચ્મિક ખોદા છે, ચ્મિ તું શાઈ કરેછે;

દેવો પણ એ માને છે ને કાપેછે. ૨૦ પણ એ હલકા માણસ, તું કારે સ-
મજરો કે અમલ વીના હમાન મુકું છે? ૨૧ આપણા બાપ હબરાહીમે કુરબાન-
પર પોતાના દીકરા હસહાકને અહાવીએ તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં
કરીએ? ૨૨ તેના હમાને તેના અમલ સાથે કરાવીજી, ને અમલથી હમા-
ન કામીલ થઈએ, એ તું જુએછે. ૨૩ ને તે લખાણ પુરું થઈજી જે દેહેછે
કે, “હબરાહીમ ખોદાપર હમાન લાવીએ ને તે તેને સારૂ રાસતી ગણાઈ;” ને
તે ખલીલ અલલા દેહેવાઈએ. ૨૪ તો તમે જુએછેએ કે, એકલા
હમાનથી નહીં, પણ અમલથી આદમી રાસત ડરાવાઈએ. ૨૫ ને તે પરમાણે
રાહાબ ધીનાલે પણ જસુસોને કબુલ કીધા, ને તેએને ખીજે રસતે બાહાર
મોકલીએ, તારે શું અમલથી તે રાસત નહીં ડરાવાઈ? ૨૬ કેમકે જેમ રૂહ વીના
બદન મુએલું છે, તેમ અમલ વીના હમાન પણ મુએલા છે.

બાબ તીજે.

મીરા બાઈએ, તમારામાં ઘણા ઉસતાદ ન થાએ, એ જાણીને કે
તેથી ઘણી સજ થાએછે. ૨ કેમકે આપણે બધા વારેવાર તકસીર કરીએ
છઈએ, જે કોઈ બોલવામાં તકસીર કરેતો નથી, તો તે કામીલ રાખસ છે,
ને તે પોતાનું આખું બદન તાબે કરી રાકે છે. ૩ જુએ, ઘોડાએનાં મો-
હોમાં આપણે લગામ આપીએ છઈએ કે તેએ આપણે તાબે રેહે, ને તેએનાં
આખાં બદન ફેરીએછઈએ. ૪ જુએ, વાહાણો દેવાં મોહોટાં છે, ને સખત
પવનથી ઉડેછે, તોપણ જાંઠાં સુકાનીની મરજી હોએ તાંઠાં બહુ નાહાનાં સુકા-
નથી ફેરવાઈએ. ૫ તેમ જીભ પણ નાહાનું અંગ છે, પણ મોહોટી કપ્પર
કરેછે; જુએ, થોડી આગ દેહેવા મોહોટા ઢગલાને સલગાવેછે. ૬ ને જીભ
એક આગ છે, ને બદીની એક આલમ છે, જીભ આપણાં અંગોમાં એવી
છે કે આખાં બદનને ડાગ લગાડે, ને પેદાએરાના ઘેરા સલગાવે, ને તે પોતે
જાહનમથી સલગાવાઈએ. ૭ કેમકે હર કીસમના જાનવર, તથા ચત્રીઆં,
તથા પેટે ચાલનારાંએમાંની તથા દરીઆમાં રહેનારાંએમાંની હરેક જાત તાબે
કરાઈએ, ને માણસથી તાબે કરાઈએ. ૮ પણ જીભને કોઈ માણસ તાબે
કરી નથી રાકતું; એ તો એક બલા છે, જે ફરતી નથી, ને મોત લાવનાર જે-
રથી બરેલી છે. ૯ આપણે તેથી ખોદા બાપને મુબારક કહીએછઈએ, ને
તેથી ખોદાની સુરત પરમાણે બનેલાં માણસોને બદદુઆ આપીએ છઈએ;

૧૦ તેજ મોહોથી મુબારકબાદી ને બદદુઆ નીકલે છે; મારા ભાઈઓ, એમ થવું મુનાસીબ નથી. શું જરો એક નલમાંથી મીઠું તથા ખાંદ પાણી કાઢોછે? ૧૨ મારા ભાઈઓ, અંજીરી શું જઘતુનનાં ફલ લાની શકેછે? ઈઆ દરાખનો વેલો અંજીરોને? એમ એકજ જરો ખાંદ તથા મીઠું પાણી કાઢાડી નથી શકતો.

૧૩ તમારામાં અકલમંદ તથા દાનાવ ઢોણ છે? તે નેક ચાલથી દાનાઈની નરમાઈ સાથે પોતાનો અમલ દેખાડે. ૧૪ પણ જો તમે પોતાનાં દીલમાં કડવી અદેખાઈ તથા જઘડા રાખો છેઓ, તો ફખર ના કરો, ને સાચાઈને ઉલટું જીકું ન ખોલો. ૧૫ એ દાનાઈ તે નથી જે ઉપરથી ઉતરે છે, પણ એ દુનીઆઈ, નફસાની તથા રોતાની છે. ૧૬ કેમકે જાંઠાં અદેખાઈ તથા જઘડા છે, તાંઠાં ઢેંગ તથા હરેક બુકું કામ છે. ૧૭ પણ જે દાનાઈ ઉપરથી છે તે પેહલી પાક છે, પછી સલાહ કરનારી, હલીમ, નરમ, રહમથી તથા શારાં ફોલી ભરેલી છે, તરફદાર નથી, ને મકરખોર નથી. ૧૮ ને જે મુલાહ કરે છે તેઓ રાસતીનાં ફલ મુલાહે વાવે છે.

બાબ ચોથો.

તમારામાં લડાઈ તથા જઘડા કાંઠાંથી આવે છે? શું તમારાં અંગમાંના લડાઈ કરનાર હવસોથી નહીં? ૨ તમે ખાહેરા કરો છેઓ, પણ પામતા નથી; તમે મારી નાંખો છેઓ, ને મેલવવાને બહુ ચાહો છેઓ, પણ હાંસલ કરી શકતા નથી; તમે લડાઈ કરો છેઓ, ને જઘડો કરો છેઓ, પણ તમને નથી, કેમકે તમે માગતા નથી. ૩ તમે માગો છેઓ, પણ પામતા નથી, કેમકે તમે પોતાના હવસોપર ખરચવાને ખુરી રીતે માગો છેઓ. ૪ અએ જનાકારીઓ તથા જના કરાવનારીઓ, શું તમે એ જાણતાં નથી કે, દુનીઆની દોસતી ખોદાની દુશમની છે, વાસતે જે ઢોહ દુનીઆનો દોસત થવા ચાહે છે, તે ખોદાનો દુશમન છે. ૫ શું તમે એમ વીચારો છેઓ કે કીતાબ ખાલી કેહે છે કે, “જે રહ આપણામાં વસતી કરે છે તે અદેખાઈપર ઉમરાએ છે.” ૬ પણ તે તો જુઆદા ફજલ બખરો છે, વાસતે તે કેહે છે કે, ખોદા મગરોને તુછ કરે છે, પણ નમણતાઈવાલાને તે ફજલ બખરો છે. ૭ વાસતે તમે ખોદાને તાબે થાઓ, રોતાનની સાંભે થાઓ, ને તે તમારાથી નાહાસરો. ૮ તમે ખોદાની પાસે જાઓ, ને તે તમારી પાસે આવરો; અએ યુનાહગારો, તમે

પોતાના હાત ધુમ્પો, ને અમ્પે બે મનવાલામ્પો, તમે પોતાનાં દીલ પાક કરો. ૯ તમે અફરોસ તથા ગમ કરો, ને રેડો, તમારું હસતું શોક, તથા ખુશી ઉદાસ થઈ જાઓ. ૧૦ જોદાવંદની આગલ તમે નમણુતાઈ પકડો, ને તે તમને જીવ્યા કરશે. ૧૧ અમ્પે ભાઈઓ, તમે અમ્પે બીજાની બદગોઈ ના કરો, જે પોતાના ભાઈની બદગોઈ કરેછે, ને પોતાના ભાઈનો ઇનસાફ કરેછે, તે શરીર અતને ઉલટું બેલેછે, ને શરીર અત પર ઇનસાફ ડરાવેછે; ને જો તું શરીર અત પર ઇનસાફ ડરાવેછે, તો તું શરીર અત પાલનાર નથી, પણ ઇનસાફ કરનાર છે. ૧૨ શરીર અતનો આપનાર અમ્પે છે, તે તારવાને તથા હલાક કરવાને શક્તીવાન છે, તું કોણ છે કે બીજા પર ઇનસાફ ડરાવેછે?

૧૩ હવે ચાલો તમે જે કોહોછેઓ કે, આજ ઇઆ કાલે હમે ફલાણુ રોહે-રમાં જઈને તાંહાં અમ્પે વરસા ભર રહીશું, ને વેપાર કરીને નફો મેલવશું. ૧૪ પણ કાલે શું થશે અમ્પે તમે જાણુતા નથી, કેમકે તમારી જીંદગી શું છે? તે તો ધુમ્પર છે, જે થોડીવાર દેખાઓ છે, ને પછી ગેબ થઈ જાઓ છે. ૧૫ તે કરતાં તમારે અમ્પે કહેવું જોઈએ કે, જો જોદાવંદની મરજી હશે, ને હમે જીવતા રહીશું, તો અમ્પે ઇઆ તે કરશું. ૧૬ પણ હવે તમે પોતાના ગરવ કરવામાં ફખર કરો છોઓ, અમ્પે બધી ફખર ખુરી છે. ૧૭ વાસતે જે બહુ કરી જાણુ છે, પણ કરતો નથી, તેને ગુનાહ લાગે છે.

બાબ પાંચમો.

અમ્પે દોલત મંદો, તમારી પર આવનાર આફતોને લીધે તમે હાઓ હાઓ કરતા રેડો. ૨ તમારી મીલકત સરી ગઈ, ને તમારાં લુગડાં ઉધાઈથી આધેલાં થઈયાં. ૩ તમારું સુંતું તથા રૂપું કીટાઈ ગઈછે, ને તેનો કાટ તમ પર શાહેદ થશે, ને આતશની પેડે તમારાં અંગ ખાઈ જશે. ૪ તમે છેલા દાહાડાઓને સાફ દોલત સંઘરી છે. જુઓ, જે મજુરોઓ તમારાં અંતર કાપીયાં છે, તેઓની મજુરી તમે દગાથી પાછી રાખી, તે ખુમ પાડેછે, ને કાપનારાઓની ખુમ ફેળેના જોદાવંદના કાનોમાં પેઠી છે. ૫ તમે જમીન પર અંશે આરામ કીધો, ને માજીલા થઈયા છેઓ, મારીનાંખવાના દાહાડાને સાફ તમે પોતાનાં દીલ સખત કીધાં છે. ૬ જે રાસત તેને તમે નારાસત ડરાવીઓ, ને મારીનાંખીઓ, પણ તેણે તમને અટકાવીયા નહીં.

૭ અમ્મિ ભાઈઅમ્મિ, ખોદાવંદના આવવા સુધી તમે સખર પકડો; જીઅમ્મિ, ખેડુક જમીનનાં કીમતી ફલની રાહ જીઅમ્મિએ, ને પેહેલા તથા છેલ્લા વરસાદ પામીઆ સુધી તે બાબત સખર રાખેછે. ૮ તમે પણ સખર રાખો, પોતાનાં દીલને કાચ્ચિમ કરો, કેમકે ખોદાવંદનું આવડું પાસે છે. ૯ અમ્મિ ભાઈઅમ્મિ. તમ પર તકસીર ન ઠરાવાઅમ્મિ વાસતે અમ્મિક બીજા પર કચકચ ન કરો, જીઅમ્મિ, ધનસાફ કરનાર બારણા આગલ ઉભો છે. ૧૦ અમ્મિ મારા ભાઈઅમ્મિ, જે નખીઅમ્મિઅમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી કહીજો છે તેઅમ્મિને દુખ ઉઠાવવાનો તથા સખર પકડવાનો નમુનો તમે લેઅમ્મિ. ૧૧ જીઅમ્મિ, જે સેહેછે તેઅમ્મિને નેકબખત આપણે ગણીઅમ્મિહાઅમ્મિ; તમે ઈઅમ્મિબની સખર બાબત રાંભણીજો છે, ને ખોદાવંદની મતલબને જાણેછેઅમ્મિ કે ખોદાવંદ ઘણો રહીમ તથા મેહેરબાન છે.

૧૨ સહુથી પેહેલાં મારા ભાઈઅમ્મિ, તમે સમ ન ખાઅમ્મિ, આસમાનના નહીં, ઈઆ જમીનના નહીં, ઈઆ બીજા કંઈ સમ ન ખાઅમ્મિ, પણ તમે દંડમાં ન પડો વાસતે તમારી હા તે હા, ને ના તે ના થાઅમ્મિ.

૧૩ તમારામાં શું કોઈ દુખી છે? તો તે દુઆ માગે; શું કોઈ ખુશાલ છે? તો તે ગાઅમ્મિ ગાઅમ્મિ. ૧૪ તમારાં શું કોઈ ખીમાર છે? તો મંડલીના વડીલાને તે બોલાવે, ને તેઅમ્મિ ખોદાવંદનાં નામથી તેનેતેલ ચોલીને તેને સાર દુઆ માગે. ૧૫ ને ઇમાનની દુઆ ખીમારને બચાવશે, ને ખોદાવંદ તેને ઉઠાડશે; ને જે તેણે યુનાહ કીધા હશે તો તે તેને માફ કરારો. ૧૬ તમે સમા કરાઅમ્મિ વાસતે પોતાના યુનાહ અમ્મિક બીજાની પાસે કબુલ કરો, ને અમ્મિક બીજાને સાર દુઆ માગો; રાસત રાખસનાં દીલના જોરથી કીધેલી દુઆ બહુ અસર કરેછે. ૧૭ અમ્મિઆ આપણા સરખો ઇતસાન હતો, પણ તેણે દુઆમાં અરજ કીધી કે વરસાદ ન વરસે; ને સાહાડા તણુ વરસા સુધી જમીન પર વરસાદ વરસીઅમ્મિ નહીં. ૧૮ પછી તેણે ફરી દુઆ માગી ને આસમાને વરસાદ આપીઅમ્મિ, ને જમીને પોતાનું ફલ ઉપજાવીજો.

૧૯ અમ્મિ ભાઈઅમ્મિ, જે તમારામાંનો કોઈ સાચાઈથી ભુલી જાઅમ્મિ, ને કોઈ તેને પાછો ફેરવે; ૨૦ તો તે અમ્મિ જાણે કે યુનાહગારને તેની યુમરા-હીથી જે પાછો ફેરવે છે, તે અમ્મિક જાનને માતથી બચાવશે, ને બહુ યુનાહને ઠાંકશે.

પીતરનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

પ્રતિ, ગલાતી, કાપદોકીઆ, આસીઆ તથા બીથુનીઆમાંના વેરા-
એલા મુસાફરો; ૨ જે ઓદા બાપના અગાઉ બાણીઆ પરમાણે અગાઉથી
પસંદ કરેલા છે, એ સારૂ કે રહની પાક તાસીરથી ફરમાનબરદાર થાએ, ને ઇસુ
ખરીસતનાં લોહીથી છંદાએ, તેઓને ઇસુ ખરીસતનો રસુલ પીતર લખેછે;
તમારાપર ફજલ તથા સલામતી હુઆદા થતી જાએ.

૩ આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ઓદા તથા બાપ મુબારક હોજો, જેણે
આપણને પોતાની મોહોટી રહમતથી ઇસુ ખરીસતના પાછા ઉઠવાથી જીવતી ઉ-
મેદને સારૂ ફરી જનમાવીઆ છે; ૪ કે જે વતન અનબગડું, તથા ચોખું, તથા
અચીમલાનારૂ છે, ને જે આસમાનમાં રાખેલું છે, તે આપણે પામીએ. ૫ જે
તારણ આખર જમાનામાં જાહેર થવાને તઈઆર છે તે પામવાને આપણે ઓ-
દાની કુદરતે ઇમાનથી રખાએલા છઈએ. ૬ જેમાં તમે બહુ ખુશ છેઓ,
અગર હમણા થોડીવાર બહુ અજમાએશોને લીધે, જો જરૂર છે, તો તમે દુખી
છેઓ. ૭ તે એ સારૂ છે કે તમારા ઇમાનની અજમાએશ આતશથી પરખા-
એલાં ફાતી સુંનાં કરતાં બહુ મુલવાન છતાં ઇસુ ખરીસતના જાહેર થવાને દાહોડે
તારીફ તથા હજત તથા જલાલને લાએક થાએ. ૮ તેને બીનદેએ તમે
પીઆર કરોછેઓ, ને જો કે તમે હમણા તેને જોતા નથી, તોપણ ઇમાન રા-
ખીને તમે તેનામાં એવી ખુશી ને ખુરમી કરો છેઓ કે તે બખીઆન તથા
જલાલથી ભરેલી છે. ૯ ને તમે પોતાના ઇમાનનું કુલ ઇમાને જનોનું તારણ
પામો છેઓ. ૧૦ જે નખીએએ તમારી ઉપર જાહેર થનાર નીઆમત બાબત
પેશનગોઠ કીધી તેઓએ એ તારણ બાબત બહુ તજવીજ કીધી. ૧૧ તે-
ઓએ એ તલાશ કીધી કે ખરીસતનો રહ જે તેઓમાં હતો તેણે ખરીસતનાં
દુખો તથા તે બાદની જલાલ બાબત જે ગહવાઈ આગલથી પુરી તે કીઆ ને
કેવા જમાનાના બીઆનમાં હતી. ૧૨ તેઓને એ જાહેર કરાઈ હતું કે
તેઓ પોતાને સારૂ નહીં, પણ આપણે સારૂ તે વાતોથી ખીદમત કરતા હતા;
જેની બખર તમને આસમાનથી મોકલેલા પાકરહની મદદથી જેઓએ ઇજ્જલ
રાંબલાવી તેઓથી મલી; ને એ વાતોનો દરીઆફત કરવાને ફીરિશતાઓ
બહુ આહે છે.

૧૩ વાસતે તમે પોતાનાં મનની કમર બાંધો, હુરીઆર થાઓ, ને ઇસુ ખરીસતના બહાર થવાને વખત ને ફળ તમારા પર થવાનો છે તેની પુરી ઉમેદ રાખો. ૧૪ તમે ફરમાનગરદાર ફરજદો થઈને પોતાની બુરી ખાહેશો નેઓ-માં તમે નાદાનીના વખતમાં ગીરફતાર હતા તેઓ પરમાણે ન ચાલો. ૧૫ પણ જોણે તમને તેડીઆ તે જોવા પાક છે, તેવા તમે પણ બધી ચાલમાં પાક થાઓ. ૧૬ કેમકે લખેલું છે કે, “હું પાક છું, વાસતે તમે પાક થાઓ.” ૧૭ ને જો બાપ હરેકનાં કામ પરમાણે બીન તરફદાર ઈતિસાફ કરેછે, તેનું નામ જો તમે લેઓ છોઓ, તો તમારી મુશાફરીનો વખત બીહીકથી કાઢાડો. ૧૮ કેમકે તમે યે બણાછોઓ કે તમે પોતાના બાપદાદાઓથી આવેલા બેહુંદા દસતુરોથી ને ખલાસી પામીઆ છોઓ તે કંઈ ફાની ચીજો ઈઆને મુંતાં કે રૂપાંથી નથી; ૧૯ પણ ખરીસતનાં બેક્રીમત લોહીથી, ને બેડાગ તથા બેમ્બેલ હલવાનના જોવા છે. ૨૦ તે તો દુનીઆનાં મંડાણ પેહેલાં મુકરર થઈઓ હતો ખરો, પણ તમારે સાફ આ બાપરી જમાનામાં બહાર થઈઓ. ૨૧ તેની મારફત તમે જોદાપર ઇમાન લાવો છોઓ; યેણે તેને મુઝ્મિલાંઓમાંથી ઉઠાડીઓ, ને જલાલ આપી, કે તમારું ઇમાન તથા ઉમેદ જોદાપર થાઓ. ૨૨ તમે જેમ પાકરહની મદદથી સાચાઈની તાબેદારી કરીને પોતાનાં દીલ બાઈ-ઓપર બીનદોગ પીઆર કરવા સુધી પાક કીધાં છે, તેમ પાક દીલથી યેક બીજાપર બહુ પીઆર કરો. ૨૩ કેમકે તમે ફાની બીજથી નહીં, પણ ગેરફાનીથી ઈઆને જોદાના જીવતા તથા હમેશા રેહનાર કલામથી ફરી જનમીઆ છોઓ. ૨૪ કારણ કે સઘલા પરાણી ઘાસ સરખા છે, ને આદમીની બધી બુજરગી ઘાસનાં ફુલ જોવી છે, ઘાસ મુકાઈ જાયછે, ને તેનું ફલ ખરી પડે છે; પણ જોદાવંદનો કલામ હમેશા રહેછે; ૨૫ ને જો કલામ ઇંજીલથી તમને બહાર થઈઓ તેજ યે છે.

બાબ બીજો.

વાસતે બધી બદી, તથા બધો દગો, તથા દોગ, તથા અદેખાઈ, તથા બદગોઈઓ દુર કરીને; ૨ તવાં જનમેલાં બાલકની પોઠે કલામનું ખાલેસ દુધ ચાહો, કે તમે તેથી લધો. ૩ જોદાવંદ મેહરબાન છે, યેમ જો તમે આખીજી હોઓ તો.

૪ ને જીવતો પથર છે માણુમથી નાપસંદ કરેલો ખરો, પણ જોદાથી પસંદ

થગ્ગેલો, તથા કીમતી; ૫ તેની પાસે આવીને તમે પણ જીવતા પથરના જેવા બંધાઈ ગયા છે, જેને રહાની ઘર તથા કાઠીનોની પાક જમાત બનતા જાય છે, જે રહાની કુરબાનીઓ જે ઇશુ ખરીસતને વસીલે આદાને પસંદ છે તે સહડાવો. ૬ જે સાફ કીતાબમાં પણ જે લખેલું છે કે, “ જુઓ, સીઓ-નમાં હું એક પસંદ કરેલો તથા કીમતી ખુણાનો મુખી પથર મુકુંછજી, ને જે તેના પર ઇમાન લાવે છે તે શરમારો નહીં.” ૭ તો તમ ઇમાન લાવનારાઓને તે કીમતી છે ખરો; પણ જે માનતા નથી, તેઓને સાફ જે પથર બાંધનારાઓએ નાપસંદ કીધો તેજ ખુણાનું મથાલું, ૮ ને જેસ ખવાડનાર પથર, તથા ડોકર ખવાડનાર ખડક થઈ ગયા છે, તેઓ નાફરમાનખરદાર છતાં કલામ બાબત ડોકર બાબત છે, જે સાફ તેઓ ઠરી ગયા હતા. ૯ પણ તમે પસંદ કરેલી ઉમત, પાદશાહી કાઢીનપણું, પાક ડોમ, ને આસ લોક છે, જે જોયે તમને એધારામાંથી પોતાની અજાણ્ય રોશનીમાં બોલાવી ગયા તેની ખુબીઓ તમે કહી દેખો. ૧૦ તમે પેહેલાં ડોમ નહીં હતા, પણ હવે બોદાની ડોમ છે; પેહેલાં તમારી ઉપર રહમત નહીં હતી, પણ હવે તમારી ઉપર રહમત છે.

૧૧ અમે પીઆરાઓ, હું તમારી મીનંત કરુંછજી કે તમે પરદેશીઓ તથા મુસાફરો છતાં જીસમાની આહેરો જોયો જનના મુકાબલામાં લડાઈ કરે છે તેઓથી પહોંચ રહો: ૧૨ ને ગેરકોમીઓને દરમીઆન તમારી ચાલ નેક રાખો, કે તેઓ તમને બદકાર જાણીને તમારી બદગોષ કરે છે, તો તમારાં નેક કામપર નજર કરીને જે દાહડે તેઓપર નેગાહ થશે, તોરે બોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૩ માણસના હરેક ઇસ્વેલાને બોદાવંદને લીધે તમે તાબે થાઓ; પાદશાહને, જેવા કે સહુથી બુદ્ધિગમે; ઇગ્ના હાકમોને, ૧૪ જેવા કે બદકારોની સજા તથા નેકી કરનારાઓની તારીફ કરવાને તેના મોકલેલાઓને. ૧૫ કેમકે બોદાની મરજી એ છે કે તમે નેક અમલ કરીને આહમકોની નોદાનીનાં મોઢા બંધ કરી નાઓ. ૧૬ તમે પોતાને આજદ જાણો, પણ પોતાનો આજદગીને બદીનો પડદો ના કરો; પણ પોતાને બોદાના બંદા સમજો. ૧૭ સહુની હુમત રાખો, ભાઈઓપર પીઆર રાખો, બોદાની બીહીક ધરો, પાદશાહની ઇજત કરો.

૧૮ આકરો, કમાલ અદબથી પોતાના રોઢાને તાબે રહો, જે શાશ તથા નરમ છે. ફક્ત તેઓને નહીં, પણ કડાઓને પણ. ૧૯ કેમકે જે કોઈ બોદાની તરફ દીલ રાખવાને લીધે દુખ ઉઠાવીને સખર કરે છે, તો તે વખાણુ લા-

એક છે. ૨૦ કેમકે જો તમે તકસીર કરીને તમાર્યા આધા, ને સખર કીધી, તો તેમાં શું ફપ્પર છે? પણ જો નેકી કીધાથી દુખ ઉઠાવો છેએ ને તેમાં સખર કરો છેએ, તો એ આદાની આગલ પસંદ છે. ૨૧ કેમકે તેનેજ સાર તમે તેડાઈએ છેએ, કારણ કે ખરીસેતે પણ આપણે સાર સહીજી છે, ને આપણને નમુનો આપીએ છે, કે તમે તેનાં પગલાંમાં ચાલો. ૨૨ તેણે કંઈ ગુનાહ કીધો નહીં હતો, ને તેનાં માહોમાં કપટ મલીજી નહીં હતું. ૨૩ તેણે નોંદા પામીને પાછી નોંદા ન કીધી; દુખ સેહેતાં ધમકાવીએ નહીં, પણ પોતાને વાજબી ધનસાફ કરનારને સોંપીએ. ૨૪ તેણે પોતે કહસપર પોતાનાં બદનમાં આપણા ગુનાહ લઈને ભાગવીએ, કે આપણે ગુનાહો બાબત મુએલા થઈને રાસતીમાં જીવીએ; તેની પરના મારથી તમે સમા થઈએ. ૨૫ કેમકે તમે બટકતાં ગેટાંના જેવા હતા, પણ હવે પોતાના જનોના રખે-વાલની તથા નેગાહબાનની તરફ પાછા આવીએ છેએ.

આખ તીએ.

એજ પરમાણે વહુએ, તમે પોત પોતાના વરોને તામે થાએ, કે જો કોઈ કલામ માનતો નથી, તો તેએ વહુએની ચાલથી બીન કલામે માને. ૨ જરે તેએ તમારી પાક ચાલ જે આફ સાથે છે તે જીએ તારે. ૩ તમારો સણુ-ગાર બાહારનો ઈઆને ગુંથેલા બાલોમાં તથા સુંતાના દાગીનામાં, તથા કપડાં પેહરવામાં ન થવા દેએ. ૪ પણ દીલની પોશીદી ઇનસાનીઅતમાં હોએ, જે ગેરફાની તેથી, ઇઆને હકીમ તથા ગરીબ મીજબજ જે આદાની આગલ બે-કીમત છે. ૫ કેમકે આગલા જમાનામાં જે પાક એરેતોએ આદાપર બ-રોસો કીધો હોતો, તેએએ પોતાના વરોને તામે થઈને એ પરમાણે પોતાને સણુગારી હતી. ૬ જેમ સારા ઇબ્રાહીમની ફરમાનગરદારી કરતી, ને તેને આદાવંદ કેહેતી હતી, જો તમે નેકી કરો છેએ, ને કંઈ આફથી હેરાન થતી નથી, તો તમે તેનો દીકરોએ છેએ. ૭ એ પરમાણે વરો, તમે તેએની સાથે દાનાઈથી રહો, ને વહુને નાજુક પેદાએરા સમજીને ઇજત આપો, ને બાણો કે જીંદગીનાં વતનની નીઆમતમાં તમે બેજી શરીફ છેએ, કે તમારી દુઆએ રોકાએ નહીં.

૮ છેલું, તમે સરવ એક દીલ ને હમદરદ થાએ, બાઈએપર માહોબત રાખો, રહમ દીલ તથા સહુકાઈ રાખનાર થાએ. ૯ જુંડાઈને બદલે જુંડાઈ,

ધર્મી નીંદાને બદલે નીંદા ન કરો; બલકે દુઝ્મા આપો; કેમકે તમે એ જાણો-
 છેડ્ડો કે તમે બરકતના વારસ થવાને બોલાઈએ છો. ૧૦ કેમકે જે
 કોઈ હુંદગી આહે છે તથા શારા દાહાડા જોવાને હોય છે, તે પોતાની જીભને
 બંધીથી, ને પોતાના હોડાને દગાની વાત ફેરવાથી રોકે. ૧૧ તે બંધીથી દુર
 જાઓ, ને નેકી કરે, સુલાહને તે શોધે, ને તેની પાછલ રહે. ૧૨ કેમકે
 ખોદાવંદની નેગાહ રાસતોપર, ને તેના કાન તેઓની દુઝ્માઓ ઉપર છે, પણ
 ખોદાવંદનું મોહો બદકારોની બિલગ્રામમાં છે. ૧૩ ને જો તમે નેક અમલ
 કરનાર થઈએ, તો તમારું ખુર કરનાર કોણ છે? ૧૪ વલી, અગર તમે રાસ-
 તોને સાફ દુખ ઉઠાવો છો તો તમે નેકબખત છો, ને તેઓના બીલીવ-
 શવીઓથી ન બોહો, ને ન ગભરાઓ. ૧૫ પણ ખોદાવંદ ખોદાને પોતાનાં
 દીલથી પાક જાણો; ને તમારામાં જે બિનદ છે તેનો સખબ જે કોઈ પુછે, તેને
 નરમાઈ તથા અદબથી જવાબ આપવાને હમેશા તઈઆર રહો. ૧૬ ને દીલ
 નેક રાખો, કે જેઓ તમને બદકાર સમજીને ખુર ફેરવે છે, ને ખરીસતમાંની
 તમારી નેક ચાલને લીધે તમારી ઉપર જીહાં બોહતાન ઉઠાવે છે, તેઓ રાસ-
 માઓ. ૧૭ કેમકે અગર ખોદાની મરજી એવી છે કે બહુ કરવાથી તમે
 દુખ પામો, તો ખુર કરીને દુખ પામવાથી એ બેહતર છે. ૧૮ કેમકે ખરી-
 સતે પણ એકવાર ગુનાહોને લીધે દુખ ઉઠાવીએ, ઇઆને જે રાસત હોતો તેણે
 નારાસતોને સાફ, કે તે આપણને ખોદાની પાસે પોહાંચાડે; તે બદનમાં મરણ
 પામીએ, પણ રહથી જીવંતો થઈએ. ૧૯ તેથી પણ તેણે જઈને જે રહો
 કેદમાં હતા તેઓને મુનાદી કીધી; ૨૦ જેઓ આગલ નાફરમાનબરદાર
 હતા, જે વખત ખોદાની સમર ગુહના દાહાડાઓમાં વાહાણ તઈઆર થતું
 હતું તારે ઇંતેજર કરવી હતી, તેમાં થોડા જન ઇઆને આઠ આદમી પાણીથી
 બચી ગઈએ. ૨૧ તેની મીસાલ બાપતીસમ (ઈઆને જે બદનનો મેલ
 કાઢો છે તે નહીં, પણ નેક નઈઅર્તાથી ખોદાને જવાબ આપવો) તે ઇસુ
 ખરીસતને પાછા ઉઠવાને વસીલે આપણને પણ બચાવે છે. ૨૨ તે આસમાન-
 માં જઈને ખોદાની જમણી ગમ છે, ને શ્રીરેશતાઓ તથા એખતીઆરીઓ
 તથા કુદરતીઓ તેને તાબે છે.

બાબ એથો.

વાસતે ખરીસતે આપણે સાફ બદનમાં દુખ ઉઠાવીએ છે, તારે તમે

પણ ઝિજ ઇરાદાથી હથીઆરખંધ થાઓ; કેમકે જેણે બદનમાં દુખ ઉઠાવીઆં છે તે ગુનાહથી દુર થઈઓ છે; ૨ કે તે તારથી બદનમાંનો બાકી રહેલો વખત આદમીઓના ખુરા હવસો પરમાણે નહીં, પણ ઓદાની મરજી પરમાણે કાહોડે. ૩ કેમકે ગેરકામીઓની મરજી પરમાણે કરવાને જેટલી ઉમર ગુજરી તેટલી આપણને બસ છે; તારે આપણે રોહવતમાં, હવસોમાં રાશબની મસતીમાં, ખાધેલ ખીધેલપણામાં, તથા લાનલી બ્રુતપરસતીમાં ચાલતા હતા. ૪ ને તેઓ તાજુબ થાઓછે કે તમે તેવા શીસાદની મસતીમાં તેઓનો સાથે નથી દોડતા, ને તેને લીધે તમારી બદગોઈ કરેછે. ૫ જીવતાંઓ તથા મુઓલાંઓનો ઇનસાફ કરવાને જે તમઆર છે, તેને તેઓ હીસાબ આપરો. ૬ કેમકે મુઓલાંઓને પણ ઇજીલની મુનાદી ઝમે સાફ કીધી હતી કે જીસમ બાબત તેઓ પર આદમીઓ પરમાણે ઇનસાફ ઇરાવાઓ, પણ રહ બાબત તેઓ ઓદાની આગલ જીવે.

૭ પણ ફુલે સીજની આખર નજદીક છે; ઝમે વાસતે હુશીઆર થાઓ, ને દુઆ માગતાં જગતા રહો. ૮ ને સહુ કરતાં દીલસોજ મોહોબત ઝમિક ખીજ ઉપર તમે રાજો, કેમકે મોહોબત બહુ ગુનાહોને ઢાંકે છે. ૯ કચકચ કીધા વગર ઝમિક ખીજને પહેરાણા રાજો. ૧૦ તમારાંમાંના હરેકને જેમ નીઆમત મલી છે, તેમ ઓદાના તરેહ તરેહ ફજલના સારા કરબારીઓની પેડે તમે ઝમિક ખીજની ખીદમતમાં તે વાપરો. ૧૧ જે કોઈ બોલે, તો ઓદાના કલામ પરમાણે તે બોલે; જે કોઈ ખીદમત કરે, તો જે કુવત ઓદા તેને આપે તે પરમાણે તે કરે; ઝમે સાફ કે હસુ ખરીસતને વસીલે બધી વાતમાં ઓદાનો બ્રુજરગી જાહેર થાઓ ! તેને જલાલ તથા કુદરત હમેશાં થાઓ. આમીન.

૧૨ અઝમે ખીઆરાઓ, જે આતશી અજમાઓશ તમને આજમાવા સાફ તમારી ઉપર આવી તેથી તાજુબ ના થાઓ કે ગોહઆ તમારી ઉપર ઝમિક અજબ બનાવ બનીઓ. ૧૩ પણ તમે ખરીસતનાં દુઓમાં સરીકે છોઓ વાસતે ખુરા થાઓ, કે તેની જલાલ જાહેર થવાને વખત તમે બેનીહાઝમિત ખુરી કરો. ૧૪ અગર ખરીસતનાં નામને સાફ તમને ઇપકા મલેછે, તો તમે મુબારક છોઓ, કેમકે જલાલનો તથા ઓદાનો રહ તમ પર રહે છે; તેઓ તેની બદગોઈ કરેછે ખરા, પણ તમારાથી તેની જલાલ જાહેર થાઓછે. ૧૫ પણ તમારામાંનો કોઈ ખુની, ઇઆ ચોર, ઇઆ બદકાર, ઇઆ ખીજઓનાં કામમાં હાથ ધાલનારના જેવો થઈને દુખ ન

ઉઠાવે. ૧૬ પણ અગર કોઈ ખરીસતીઆન થવાના સમયથી દુખ પામે, તે તે ન રાસમાર્ગે, બલકે અંતે લીધે ખોદાની જલાલ જાહેર કરે. ૧૭ કેમકે વખત આવીઆ છે કે ઇનસાફ ખોદાનાં ધરથી રાફ થાએ, ને જોતે હમથી રાફ થાએ છે, તે જોઆ ખોદાની ઇંજીલને માનતા નથી તેઓનો અંબમ શું થશે? ૧૮ ને અગર રાસત મુરાદેલીથી બચી જાએ, તે બેદીનો તથા ગુનાહગારોનું કો-કાઈ કાંઈ થશે? ૧૯ વાસતે જોઆ ખોદાની મરજી પરમાણે દુખ પામે છે, તેઓ નેકી કરતાં પોતાના પરાણે ખોદા જે ખાલિકી આમીન છે તેને સોંપે,

બાબ પાંચમો.

જે વડીલા તમારામાં છે તેઓને હું પણ એક વડીલ, તથા ખરી-સતનાં દુખોનો સાહેદ તથા જાહેર થનાર જલાલનો શરીફ છતાં અંબતેમાસ ફરંદગી; ૨ કે ખોદાનું જે યેહું તમારામાં છે તેની પરવરશી કરો, નેગાહબાનીનું કામ લાચારીને લીધે નહીં, પણ ખુશીથી કરો; ના રવા નફાને સાફ નહીં, પણ દીલો-બનથી કરો. ૩ ને વતન પર સાહેબી કરવાની પેઠે નહીં, પણ યેલાના નમુના મીસાલે. ૪ ને સરદાર રખેવાલ જાહેર જાહેર થશે તારે તમે જલાલનું તાજ જે કરમાઈજતું નથી તે પામશો. ૫ એજ તરેહ, અએ જીવાનો, તમે પણ વડીલોને તાબે થાઓ; બલકે તમે બધા એક ખીબને તાબે થાઓ, ને નમણુ-તાઈનો લેનાસ પેહોરો; કેમકે ખોદા મગરોને ધીકારે છે; ને નમણુતાઈવાલા-ઓને ફજલ બખશે છે. ૬ ખોદાના જોરાવર હાત તલે પોતાને નમણો, કે તે તમને ઠીક વખતે સરકરાજી બખશે. ૭ તમારી બધી અંતા તેના પર નાંખો. કેમકે તે તમ બાબત અંતા કરેછે. ૮ હુશીઆર તથા જાગતા થાઓ; કેમકે તમારો હુશમન રોતાન ગાજનાર સહીની પેઠે રોધતો કરેછે કે કોઈને ફારી આ-એ. ૯ તમે હમાનમાં મજબુત થઈને તેનો સાંભે થાઓ; ને જાણો કે એવાં દુખો તમારા બાઈઓ જોઆ દુનીઆમાં છે તેઓ પણ ઉઠાવે છે. ૧૦ હવે ખોદા જે કામીલ ફજલ કરેછે, જેણે પોતાની હમેશાંની જલાલને સાફ ખરીસત હમથી આપણને ખોલાવીઆ છે, તે પોતે તમને થાંડું દુખ સહીઆ પછી કામીલ કરે, કાએમ કરે, મજબુત કરે, ને પાએદાર કરે. ૧૧ જલાલ તથા કુદરત હમેશાં મુધી તેનીજ છે. આમીન.

૧૨ સીલવાન જે હું ઘાંઉગી કે તમારી તરફ અમાનતદાર બાઈ છે, તેની

હસતક હું તમને મુખતેસરમાં લખીને નથીહત કરુંછઉં, ને ગહવાઈઆપું છઉં કે, જે ફજલમાં તમે કામ્મિએ છેએ તો જોદાનો સાથે ફજલ છે. ૧૩ બાબ-જોનમાંની મંડલી જે તમારી સાથે પસંદ કરાઈ તે તથા મારો દીકરો મારક તમને સલામ દેહેછે. ૧૪ તમે મોહિમાં મોહોખતની ચુંબનથી સલામ કરો; તમે બધા જેએ ખરીસત ઇસુમાં છેએ તેએની સલામતી થાએ. આમીત.

પીતરનું બીજું પત્ર.

બાબ પેહેલો.

આપણા જોદા તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની રાસતીથી હમાગ સરખું કીમતી ધ્મિન જે પામીઆ છે તેએને ઇસુ ખરીસતનો બંદો તથા રસુલ મી-માન પીતર લખેછે. ૨ જોદા તથા આપણા જોદાવંદ ઇસુની પીછાનથી ફજલ તથા સલામતી તમારા ઉપર જીઆદા થાએ.

૩ જેણે આપણને જલાલ તથા નેકી પામવાને બોલાવીઆ, તેની પીછાનથી પોતાની જોદાઈ કુદરત પરમાણે તેણે આપણને જીંદગી તથા દીનદારી સાથે તાલુકો રાખનારી કુલે ચીજો ધનાએત કીધી. ૪ એને સારૂ આપણને ધણા મોહોશ તથા કીમતી વાએદા અપાઈઆ છે, કે તમે તેએથી જે ગંદગી દુની-આમાં ખુરી ખવાએરાને સમખ છે તેથી છુટીને તેએને આસરે તખીઅતે ધલાહીમાં રારીક થાએ. ૫ ને એ સારૂ તમે તેમાં કામીલ કોરોસ કરીને પોતાના ધ્મિન સાથે હીમત, તથા હીમત સાથે પીછાન; ૬ તથા પીછાન સાથે પહરેજગારી, તથા પહરેજગારી સાથે સખર, તથા સખર સાથે દીનદારી; ૭ તથા દીનદારી સાથે ખીરાદરી મોહોખત, તથા ખીરાદરી મોહોખત સાથે પીઆરને જો-ડતા જાએ. ૮ કેમકે એ બધાં તમારામાં થઈઆથી તથા વધીઆથી, આપણા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમને ગાફીલ તથા બેફલ નહીં થવા દેરો. ૯ પણ જેને એ ચીજો નથી તે આંધજો છે, આંજો વીચીછે, ને પોતા-ના આગલા ગુનાહોથી ઘોવાઈએ તે વીસરી ગઈએ છે. ૧૦ વાસતે અએ બાઈએ, તમારું તેડાવવું તથા પસંદ આવવું સાએત કરવા સારૂ જીઆદા કોરોસ કરો; કેમકે અગર તમે એમ કરશો તો કદી નહીં પડશો. ૧૧ બલકે તમે આપણા જોદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરીસતની હમેશાંની પાદશાહતમાં મોહોટી ઈજત સાથે દાખલ થશો.

૧૨ વાસતે જો કે તમે એ વાતો જાણોછેએ, ને હાલની સાચાઈમાં કા-
એમ છેએ, તોપણ એ વાતોની હંમેશા તમને ઈઆદ આપવાને હું ગાંધી
નહીં થવરા. ૧૩ બલકે મને એ વાજબી લાગેછે કે જાંહાંસુધી હું આ તંબુમાં
છઈ, તાંહાંસુધી ઈઆદ આપી આપીને તમને હુશીઆર કરું. ૧૪ કેમકે હું જા-
ણુછઈ કે જેમ આપણા ઓદાવંદ ઈસુ ખરીસતે મને દેખડાવીઈ તેમ મારો તંબુ
જલદી પડવાનો છે. ૧૫ ને હું કેરોસ કરરા કે મારા જવા બાદ આ વાતો તમે
હંમેશા ઈઆદ રાખો. ૧૬ કેમકે હમે ચતુરાઈથી બનાવેલી કાહાણીઓની પા-
છલ ચાલીને તમને આપણા ઓદાવંદ ઈસુ ખરીસતની કુદરત તથા આવવાની
ખબર જાણવી નથી, બલકે હમે તેની ખુજરગી હમારી આંખોથી જો-
ઈ. ૧૭ કેમકે જરે બહુ મોહોટી જલાલથી તેની બાબત એવો અવાજ આ-
વીએ કે, એ મારો પીઆરો ખેટો છે, એનાથી હું બહુ ખુશ છઈ, તારે ઓદા
આપથી તે ઈજત તથા હુરમત પામીએ. ૧૮ ને હમે તેની સાથે પાક પાહાડ
પર હતા તારે એ અવાજ આસમાનથી આવતો શાંભલીએ. ૧૯ ને હ-
મારી પાસે એથી જુઆદ સામેત કલામ ઈઆને નખીએનો કલામ છે; જાંહાં
સુધી પોહો ફોટે, ને સવારનો સીતારો તમારાં દીલોમાં ઉગે, તાંહાં સુધી તેને
અંધારાં મકાનમાં રોશની આપનાર ચેરાગના જેવો સમજીને તેના પર ચીત લ-
ગાડવાથી તમે દરસત કરો છેએ. ૨૦ પેહોં તમારે એ જાણવું કે કીતાબની
કોઈ નજુઅત પોતાથી ખુલનાર નથી. ૨૧ કેમકે નજુઅતની વાત આદમીની
ખાહીશથી કદી નથી થઈ, બલકે ઓદાના પાક આદમીએ પાકરહના બોલાવી-
આથી બોલીએ.

બાબ બીજો.

પ્રથમ જેમ તે લેકોમાં જુદા નખીએ હતા, તેમ તમારામાં પણ જુદા
ઉસતાદો થશે, એવા કે હલાક કરનારી યુમરાહ વાંતો છુપી રીતે માહે લાવશે, ને
જે ઓદાવંદ તેઓને વેચાતા લીધા તેનો ઇંકાર કરીને પોતાપર હલાકી જલદી
લાવશે. ૨ ને તેઓની યુમરાહીમાં ઘણાએ ચાલશે; ને તેઓને લીધે રાહે
રાસતની બદનામી થશે. ૩ ને લોભે દગાની વાતોથી તેઓ તમને વેચાઉં કરશે;
સજનો હુકમ જે કંઈક મુદતથી તેઓ ઉપર થઈએ તેને હવે વીલંબ નથી;
ને તેઓની હલાકત ઈંધતી નથી. ૪ કેમકે ઓદાએ ગુનાહગાર શ્રેશતા-
એને નહીં છોડીએ, બલકે જાહાનમમાં નાંખીને ઇનસાફના દાહાડાડા સુધી

અંધારાની સાંકળોમાં રાખીઆ; ૫ ને જુની દુનીઆને છોડી નહીં, પણ બેદીનોની આલમપર રેલ મોકલીને આક્રમે રાખસ ગુહ જે રાસતીની મુનાદી કરનાર હતો તેને ગચાવી ગ્મો. ૬ ને સદોમ તથા ગમોરા રોહિરોને ભક્ષમ કરી નાંખીઆં, ને તેગ્મોને નેસત નામુદ કરીને તેગ્મોનો દંડ કીધો; તેગ્મોને આઈનદે બેદીનોને સાઈ નમુના કરી રાખીઆ. ૭ ને રાસત લોત તે નાપાક લોટિની ખુરી આલધી દુખી થતો હતો તેને છોડાવી ગ્મો. ૮ (કેમકે તે રાસત તેગ્મોમાં રહીને તેગ્મોનાં બેકાગ્મિદા કામો જોઈઆ તથા શાંભલીઆથી પોતાનાં સાચાં દીલમાં દુખી થતો હતો). ૯ તો જોદાવંદ દીનદારોને ઈમિતેહાનમાંથી છોડાવાનું. તથા બેદીનોને ઈનસાફના દાહાડ મુધી મળને સાઈ રાખવાનું જાણે છે. ૧૦ અમુમન તેગ્મોને જેગ્મો રોહિવતોથી જીસમની તોર પર ચલિછે; ને હકુમતનો ધીકાર કરે છે; તેગ્મો મગર તથા ખુદપસંદ છે, ને ઈજતવાલાગ્મોને બેધરક બદનામ કરેછે. ૧૧ તોપણ શરેશતાગ્મો જેગ્મો જોર તથા કુદરતમાં તેગ્મો કરતાં જીઆદ છે, તેગ્મો જોદાવંદની આગલ તેગ્મોની નાલિશ કરતા નથી. ૧૨ પણ તેગ્મો જે જનવરો જાતી બેઅકલ છે, ને શીકાર તથા હલાક થવાને પેદા થઈઆં તેગ્મોની મુઆફક જે વાતો નથી સમજતા તેગ્મોની બદનામી કરેછે, ને પોતાની ખરાબીમાં હલાક થાગ્મિ છે. ૧૩ તેગ્મો પોતાની બદીનો બદલો પામરો, દીવસને વખત ગ્મિશ કરવી તેગ્મો મુખ ગણે છે, તેગ્મો ડાગ તથા ગ્મિય છે, ને તમારી સાથે ખાઈને પોતાની દગાખાજીગ્મોથી ગ્મિશ ઇશારત કરે છે. ૧૪ તેગ્મોની આંખો જનાથી ભરેલી છે, ને ગુનાહ કરવાથી અંધ નથી પડતી, તેગ્મો બેકાગ્મિમ જાનોને ખુલાવે છે, તેગ્મોનાં દીલ લાલચોમાં કસાગ્મિલાં છે, તેગ્મો લાનતની ગ્મોલાદ છે. ૧૫ તેગ્મો સીધો રસતો છોડીને ભટકતા થઈઆ, ને અમુરના દીકરા બલામ જેણે નારાસતીની મજ્જુરી આહી તેની રાહપર ચાલનારા થઈઆ છે. ૧૬ પણ તે પોતાની બદીને લીધે હપકો પામીગ્મો, મુગાં ગધેડાંગ્મિ આદમીના આવાજથી તે નખીની ઘેલાઈ રોકી. ૧૭ તેગ્મો પાણી વગરના કુઆ છે, તથા તુફાને દોડવેલાં વાદલાં છે, હમેશાનાં અંધકારની કાલક તેગ્મોને સાઈ રાખેલી છે. ૧૮ કેમકે જેગ્મો ખુલમાં ચલિ છે તેગ્મોમાંથી જે પુરા ગચી નીકલેલાગ્મોને તેગ્મો બેહુદી કુલેલી વાતો કહીને જીસમાની રોહિવતો તથા નાપાકીગ્મોમાં ખેંચે છે. ૧૯ તેગ્મો તેગ્મોને આબદગીનો વાગ્મિદો આપે છે, પણ પોતે બદીના ગોલામ છે, કેમકે જ્યાં જે જીહીંતાગ્મિ છે તેથી તે ગોલામીમાં ઘલાગ્મિ છે. ૨૦ કેમકે જે

જોદાવંદ તથા તારનાર ઇસુ ખરી સતની વીજનથી તેઓ સંસારની ખુરાઈઓથી બચીઆબાદ તેઓમાં પાછા ફરીઆ, ને મગલુબ થઈઆ, તો તેઓનો પાછલો હાલ પેહેલાંથી બદલતર છે. ૨૧ કેમકે રાસતીની રાહ વીજનવા બાદ તેઓને જે પાક હુકમ અપાઈઓ તેથી ફરવા ફરતાં જે વીજન ન થઈ હતો તો બેહતર થતો. ૨૨ પણ એક સાચી કેહવત પરમાણે તેઓને થઈજે કે, કુતરે પોતાની આંકની ગમ, ને ધુમ્મિલી બુંડેણ કાદવમાં લોટવાને ફરી છે.

બાબ તીજો.

ખીઆરાઓ, આ ખીજું પતર હવે હું તમને લખુંછું, એ અંનોથી તમારાં પાક દીલોને ચેતાવતાં એવાં ઉસકેરે છું કે, ૨ પાક નખીઓથી જે વાતો અગાઉ કેહેવાઈ હતી તેની તથા જોદાવંદ તથા તારનારના હમ રસુલોના હુકમોની ઇઆદ રાખો. ૩ એ પેહેલું જાણી રાખો કે છેલા જમાનામાં મસખરી કરનારા આવરો, જેઓ પોતાના ખુરા હવસો પરમાણે ચાલરો; ૪ ને કેહેરો કે તેના આવવાનો વાએદો કાંહાંછે ? કેમકે બાપદાદાઓ જીંધી ગઈઓ છે. તાહારથી સધલાં જેવાં પેદાએશની રાઈમાં હતાં તેવાંજ હમણા પણ રહે છે. ૫ કેમકે તેઓ જાણી જુજીને એ વીસરે છે કે જોદાના કલામથી આસમાનો પેહેલાંથી થઈઓ છે, ને જમીન પાણીની બાહાર તથા પાણીમાં રહેતી હતી. ૬ તેના સખમથી આગલી દુનીઆ પાણીમાં દુનીને હલાક થઈ. ૭ ને આસમાન તથા જમીન જે હમણા છે તે તેજ કલામથી આગને સાર ધનિસાફ તથા બેદીનોની હલાકત સુધી બલવાને રાખેલાં છે. ૮ પણ ખીઆરાઓ, આ એક વાત બાબત તમે અજાણીઆ ના રહો કે જોદાવંદની નજદીક એક દાહોડો હજર વરસના જેવો, ને હજર વરસ એક દાહોડાના જેવાં છે. ૯ જોદાવંદ પોતાના વાએદાઓ બાબત સુસતી નથી ફરતો, જેમ બાજે લોક સુસતી સમજે છે, પણ આપણી તરફ તે સખર રાખેછે, એ સાર કે તે કોઈની હલાકત નથી ચાહતો, પણ ચાહે છે કે સહુ તોઆ કરે. ૧૦ જોદાવંદનો દાહોડો જેમ રોતે ચોર આવે છે તેમ આવરો, ને તે વખતે આસમાનો મોટા આવજ સાથે ચાલીઆં જરો, ને તતવો ઝાલથી બલાઈ જરો, ને જમીન તથા તેપરનાં કામો બાલી નંખારો. ૧૧ તો એ સરવ વીધરાઈ જનારાં વાસને ચાલથી તથા દીનદારીથી તમને કેવા થયું પડે છે. ૧૨ જોદાના જે દાહોડામાં આસમાનો સલગાવેલાં થઈને વીધરાઈ જરો, તથા તતવો ઝાલથી ગલાઈ જરો, તેના

આવવાની રાહ જોતાં તમે ઉતાવળ પણ કરો. ૧૩ તોપણ આપણે તેના વા-
ચ્છેદ પરમાણે નવાં આસમાન તથા નવી જમીન જેમાં રાસતી વસે છે તેની
રાહ જોઈએ છઈએ. ૧૪ વાસતે, અમે પીઆરાએ, એ ચીજોની રાહ
જોતાં એથી કોરોસ કરો કે તમે બેડાગ, બેએએ સલામતી સાથે તેની હજુ-
રમાં હાજર થાએ. ૧૫ ને આપણા ઓદાવંદની સગર તારણને સાર છે એમ
સમજો, જેમ આપણા પીઆરા ભાઈ પાઉણે પણ તેને આપણો દાતાઈ પર-
માણે તમને લખીજે છે. ૧૬ જેમ તેનાં બધાં પતરોમાં આ વાતો બાબત
કહીજે છે, તેઓમાં કંઈલીએક વાત સમજવી મુશ્કેલ છે, જેઓ જાહેલ
તથા બેકાએમ છે તેઓ તે વાતોને જેમ બીજી કીતાબોને પણ પોતાની હલા-
કતને સાર ફેરવી નાંખે છે. ૧૭ વાસતે, પીઆરાએ, અગાઉથી જાણીએ
છતાં તમે અબરદાર થાએ કે ખુરાએની ખુલની તરફ એવાઈ જઈને પોતાની
ઉસતવારીથી ન પડો. ૧૮ પણ ફજલમાં તથા આપણા ઓદાવંદ અમાને તાર-
નાર ઇસુ ખરીસતની પીછાનમાં તમે વધતા જાએ: તેની જલાલ હમણા
ને હમેશાંતક થાએ. આમીન.

ઈચ્છાહાનનું પેહેલું પતર.

બાબ પેહેલો.

જીંદગીના કલામ બાબત, જે રાઈથી હતો, જેને હમે રાંભલીએ,
જેને હમે હમારી આંખોએ દોષ, જેના પર હમે જોઈજે, ને જેને હમે હાતો-
થી અડકીએ. ૨ (કેમકે જીંદગી જાહેર થઈ, ને હમે તે દીઠી, ને શાહેદી
આપીએછઈએ, ને તે હમેશાંની જીંદગી જે બાપની પાસે હતી, ને હમારી
પર જાહેર થઈ તેની અબર તમને આપીએછઈએ.) ૩ હમે જે દીકું છે,
ને રાંભલીજે છે, તેની અબર તમને આપીએછઈએ કે, તમને પણ હમારી
સાથે સંગત થાએ, ને હમારી સંગત બાપની સાથે, તથા તેના બેડા ઇસુ
ખરીસતની સાથે છે. ૪ ને હમે તમને આ વાતો એ સાર લખીએ
છઈએ કે તમારી ખુશી ખુરી થાએ. ૫ ને જે અબર હમે તેનાથી રાં-
ભલી, ને તમને જાહેર કરીએછઈએ, તે એ છે કે ઓદા રોશની છે, ને તેના-
માં કંઈ અંધારું નથી. ૬ જો આપણે કહીએછઈએ કે આપણી તેની
સાથે સંગત છે, ને અંધારામાં ચાલીલીએછઈએ, તો આપણે જીકું કહીએ-

છઠ્ઠી, ને સાચાઈ પાલતા નથી. ૭ પણ જેમ તે રોશનીમાં છે, તેમ જો આપણે રોશનીમાં ચાલીએ, તો આપણને એક બીજા સાથે સંગત છે, ને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનું લોહી આપણને કુલે ગુનાહથી પાક કરે છે. ૮ જો આપણે કહીએ કે આપણને ગુનાહ નથી, તો આપણે પોતાને બુલબુલ-એ-છઠ્ઠી, ને આપણામાં સાચાઈ નથી. ૯ જો આપણે પોતાના ગુનાહ કબુલ કરીએ, તો આપણા ગુનાહ માફ કરવાને, તથા આપણને બધી નારાસ-તીથી પાક કરવાને તે અમાનતદાર તથા આદલ છે. ૧૦ જો આપણે કહીએ કે આપણે ગુનાહ કીધો નથી, તો આપણે તેને જુદો પાડીએ છઠ્ઠી ને તેની વાત આપણામાં નથી.

બાબ બીજો.

અમે મારાં છોકરાં, તમે ગુનાહ ન કરો વાસતે હું તમને એ વાતો લખું છું, પણ જો કોઈ ગુનાહ કરે, તો ઇસુ ખરીસત જે રાસત તે બાપનો પાસે આપણો વફાલ છે. ૨ ને તે આપણા ગુનાહની તોજરા છે, ને ફક્ત આપણા ગુનાહની નહીં, પણ તમામ દુનીઆના. ૩ જો આપણે તેના હુકમો પર અમલ કરીએ તો તેથી આપણે જાણીએ કે આપણે તેને જાણીએ છીએ. ૪ જે કહે છે કે હું તેને જાણું છું; ને તોપણ તેના હુકમ પર અમલ નથી કરતો, તે જુદો છે, તેનામાં સાચાઈ નથી. ૫ પણ જે કોઈ તેનો હુકમ પાલે, તેનામાં બોધનો પીઆર કામીલ થઈએ છે; આપણે એથી જાણીએ કે આપણે તેનામાં છઠ્ઠી. ૬ જે કહે છે કે હું તેનામાં રહું છું, તેને એમ કરવું પડે છે કે જેમ તે ચાલીએ હતા, તેમ તે પણ ચાલે. ૭ ભાઈએ, હું તમને કોઈ નવો હુકમ લખતો નથી, પણ જે જુનો હુકમ તમને રાશી મલીએ તે, જે વાત તમે રાશી રાખી તે જ તે જુનો હુકમ છે. ૮ વલી હું તમને એક નવો હુકમ લખું છું, જે તેનામાં તથા તમારામાં ખરો છે. કેમકે અંધાઈ ગુજરી ગઈ છે, ને ખરી રોશની હમણા અમકે છે. ૯ જે કહે છે કે હું રોશનીમાં છું; ને પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે હજુ મુધી અંધારામાં છે. ૧૦ જે પોતાના ભાઈ પર પીઆર કરે છે તે રોશનીમાં રહે છે, ને તેનામાં ડોકરનું કારણ નથી. ૧૧ પણ જે પોતાના ભાઈની દુરામની કરે છે, તે અંધકારમાં છે, ને અંધારામાં ચાલે છે, ને પોતે કાંદાં જાણે છે એ તેને માલુમ નથી, કેમકે અંધારાએ તેની આંખો આંધલી કીધી છે.

૧૨ છોકરાંઓ, તેનાં નામને લીધે તમારા ગુનાહ માફ થઈશ્યા, વાસતે હું તમને લખુંછી. ૧૩ આપો, જે શરૂથી છે તેને તમે જાણીશ્યા, વાસતે હું તમને લખુંછી. જીવાનો, તમે તે ખુરાને જીવીશ્યા છે, વાસતે હું તમને લખુંછી. છોકરાંઓ, તમે આપને જાણીશ્યા છે, વાસતે હું તમને લખુંછી. ૧૪ આપો, જે શરૂથી હતો તેને તમે જાણીશ્યા છે, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા છે. જીવાનો, તમે મજબુત છોશ્યા, ને આદાનો કલામ તમારામાં રહેછે; ને તમે તે ખુરાને જીવીશ્યા છે, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા. ૧૫ દુનીઆ તથા દુનીઆની ચીજોનો પીઆર તમે ન કરો, જે કોઈ દુનીઆનો પીઆર કરેછે, તો આપનો પીઆર તેનામાં નથી. ૧૬ કેમકે જે અધું દુનીઆમાં છે, હચ્છાને જીસમાની આહિરા, તથા આંખોની આહિસ, તથા જીંદગીની ગરરી, તે આપથી નથી, પણ દુનીઆથી છે. ૧૭ ને દુનીઆ તથા તેની આહિરા ચાલી જાય છે, લેકીન આદાની મરજી પરમાણે જે ચલે છે તે હમિશ રહે છે.

૧૮ છોકરાંઓ, આ આખરી જમાનો છે, ને જેમ તમે શાંભલીશ્યા કે ખરીસતનો દુરામન આવે છે, તેમ હમણા ખરીસતનો દુરામનો બહુ થઈશ્યા છે, એથી આપણે જાણીશ્યા છઈશ્યા કે આ આખરી જમાનો છે. ૧૯ તેઓ આપણામાંની નીકલી ગઈશ્યા, પણ તેઓ આપણામાંના નહીં હતા, કેમકે જે તેઓ આપણામાંના હોતે, તો આપણી સાથે રહેતે, પણ તેઓ નીકલીશ્યા કે જાહેર થઈશ્યા કે તેઓ અધા આપણામાંના નહીં હતા. ૨૦ ને જે પાક તેથી તમને અમીરોક છે, ને તમે સરવ જાણોછેશ્યા. ૨૧ તમે માચાઈ જાણતા નથી, એ સાફ નહીં, પણ તમે તે જાણોછેશ્યા, ને સાચાઈમાં કંઈ જુઠાપણું નથી, વાસતે મેં તમને લખીશ્યા છે. ૨૨ જે ઇંકાર કરેછે કે, હમિ તે ખરીસત નથી, તે વગર જુઠા કોણ છે? આપનો તથા બેશનો જે ઇંકાર કરેછે, તે ખરીસતનો દુરામન છે. ૨૩ જે કોઈ બેશનો ઇંકાર કરેછે, તેને આપ નથી. ૨૪ એ વાસતે તમે જે શરૂથી શાંભલીશ્યા છે, તે તમમાં રહે: અગર જે તમે શરૂથી શાંભલીશ્યા તે જ તમારામાં રહે તો તમે બેશમાં તથા આપમાં રહેશો. ૨૫ ને જે વાગ્મદો તેણે આપણને આપીશ્યા તે એ છે હચ્છાને હમિશાંની જીંદગીનો છે. ૨૬ જે તમને ફરેજ આપેછે તેઓ બાબત મેં તમને એ વાતો લખી છે. ૨૭ ને જે અમીરોક તમે તેનાથી પામીશ્યાછેશ્યા, તે તમારામાં રહેછે, ને કોઈ

તમને શીખવે એની તમને જરૂર નથી, પણ જેમ તે અભીરોક તમને બધું શીખવે છે તેમ; ને તે ખરો છે, ખોટો નથી, ને જેવું તેણે તમને શીખવીજી, તેમજ તમે તેમાં રહો. ૨૮ ને હવે, છોકરાંએ, તમે તેનામાં રહો, કે જરૂર તે જાહેર થાએ, તારે આપણે બેબાકું હોઈએ, ને તેના આવવાને વખત તેની આગલ શરમાઈએ નહીં. ૨૯ તમે જો એ જાણો છે એ કે તે રાસત છે, તો તમે એપણુ જાણો કે હરેક જે રાસતી કરેછે, તે તેનાથી જનમીએ છે.

બાબ તીજો.

જીએ, બાપે કેવા પીઆર આપણા ઉપર કીધા છે કે આપણે આદાનાં ફરજંદ કેહેવાઈએ, એ સાઈ દુનીઆ આપણને એલખતી નથી, કેમકે તેણે તેને એલખીએ નહીં. ૨ પીઆરાએ, હવે આપણે આદાનાં ફરજંદ છઈએ, પણ આપણે શું થઈશું એ હજીસુધી દેખાતું નથી, તોપણ આપણે જાણીએ-છઈએ કે જરૂર તે જાહેર થશે તારે તેના જેવા આપણે થઈશું, કેમકે તે જેવા છે તેવા આપણે તેને જોઈશું. ૩ ને જે હરેકને તે પરની એ ઉમેદ છે, તે પોતાને પાક કરે છે, જેમ તેપણુ પાક છે. ૪ જે હરેક યુનાહ કરેછે, તે શરીઅત રદ કરે છે, કેમકે શરીઅત રદ કરવી એજ યુનાહ છે. ૫ ને તે આપણા યુનાહ ઉઠાવી લેવાને જાહેર થઈએ એ તમે જાણોછીએ; ને તેનામાં યુનાહ નથી. ૬ જે કોઈ તેનામાં રહે છે, તે યુનાહ કરતો નથી; જે કોઈ યુનાહ કરેછે, તેણે તેને દોડા નથી, ને તેને જાણીએ નથી. ૭ છોકરાંએ, કોઈ તમને ફરજ ન આપે; જેમ તે રાસત છે, તેમ જે રાસતી કરે છે તે પણ રાસત છે. ૮ જે યુનાહ કરે છે, તે રોતાનજો છે; કેમકે રોતાન રાઈથી યુનાહ કરે છે; આદાનો ખોટો એ સાઈ જાહેર થઈએ, કે રોતાનનાં કામને તે નેસત કરે. ૯ જે કોઈ આદાથી જનમીએ છે તે યુનાહ કરતો નથી; કેમકે તેનામાંતેનું બી રહેછે; ને તે યુનાહ કરી શકતો નથી, કારણકે તે આદાથી જનમીએ છે. ૧૦ એથી આદાનાં ફરજંદ તથા રોતાનનાં ફરજંદ જાહેર થાએ છે, જે કોઈ રાસતી કરતો નથી, ને જે પોતાના બાઈપર પીઆર કરતો નથી, તે આદાનો નથી. ૧૧ કેમકે જે અગર તમે રાઈથી શાંભતી, તે એજ છે કે આપણે એક બીજા પર પીઆર કરીએ. ૧૨ કાઈનની મુઆફક નહીં, જે તે ખુરાનો હતો, ને પોતાના બાઈને મારી નાંખીએ, શા વાસતે તેણે તેને મારી નાંખીએ? એ વાસતે કે તેનાં

કામ ખુરાં ને તેના ભાઈનાં રાસત હતાં. ૧૩ મારા ભાઈઓ, અગર દુનીઆ તમારો ઉપર દુરામની કરે છે, તો તેથી તાજુબ ના થાઓ. ૧૪ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે માતથી નીકળીને જીંદગીમાં આવીઆ છઈએ, કેમકે આપણે ભાઈઓ પર પીઆર કરીએ છઈએ; પોતાના ભાઈ પર જે પીઆર કરતો નથી, તે માતમાં રહે છે. ૧૫ જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર દુરામની કરે છે તે ખુની છે, ને તમે જાણો છો કે કોઈ ખુનીમાં હમેશાંનો જીંદગી રહેતી નથી. ૧૬ ખાદાનો પીઆર આપણે એથી જાણીએ, કે તેણે આપણે સારૂ પોતાનો જીવ આપીએ, ને લાજમ છે કે આપણે પણ ભાઈઓને સારૂ જીવ આપીએ. ૧૭ પણ જેની પાસે આ દુનીઆનો માલ છે, ને તે પોતાના ભાઈને મોહતાજ જુએ છે, તોપણ તેના ઉપર રહમ નથી કરતો, તો ખાદાનો પીઆર તેનામાં શી રીતે રહે છે? ૧૮ મારાં છેડકરાંઓ, આપણે વાતથી કે જીભથી નહીં, પણ કામ તથા સાચાઈથી પીઆર કરીએ. ૧૯ ને તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે સાચાઈના છઈએ, ને તેની આગલ આપણા દીલની ખાતર જમા કરશું. ૨૦ કેમકે જો આપણા દીલ આપણને દેડે છે, તો આપણા દીલ કરતાં તો ખાદા મોહોયો છે, ને તે બધું જાણે છે. ૨૧ પીઆરાઓ, જો આપણા દીલ આપણને દેડતાં નથી, તો ખાદા આગલ આપણને ભરોસો છે. ૨૨ ને આપણે જે કંઈ માગીએ છઈએ, તે તેનાથી પામીએ છઈએ; કેમકે આપણે તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, ને જે કંઈ તેની નજરમાં પસંદ છે તે કરીએ છઈએ. ૨૩ ને તેનો હુકમ એ છે કે આપણે તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતનાં નામ પર એતકાદ કરીએ, ને તેણે જેમ આપણને હુકમ આપીએ તેમ માણેમાં પીઆર કરીએ. ૨૪ ને તેના હુકમ જે પાલે છે, તે તેનામાં, ને તે પણ તેનામાં રહે છે; ને તેણે જે રહ આપણને આપીએ છે, તેથી આપણે જાણીએ છઈએ કે તે આપણમાં રહે છે.

જાબ ઓથો.

પીઆરાઓ, હરેક રહેને ના માનો, પણ રહેને અજમાવો કે તેઓ ખાદાની તરફથી છે કે નહીં; કેમકે ઘણા જુઠા પેગંબરો દુનીઆમાં આવીઆ છે. ૨ હરેક રહ જે કબુલ કરે છે કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખાદાનો છે, એથી તમે ખાદાનો રહ જાણો. ૩ ને હરેક રહ જે કબુલ કરતો નથી કે ઇસુ ખરીસત જીસમમાં આવીએ છે, તે ખાદાનો નથી;

ને ખરીસતને ઉલટો રૂઠ ને આબત તમે શાંભલીજી છે કે તે આવે છે, તે એજ છે; ને હવે તે આવી ચુકીઆ છે. ૪ છોકરાંઆ, તમે જોદાનાં છેઆ, ને તમે તેઆને જીહીંતીઆ છે; કેમકે ને તમારાંમાં છે તે ને દુનીઆમાં છે તેના કરતાં માહોટો છે. ૫ તેઆ દુનીઆના છે, વાસતે દુનીઆ આબત બોલે છે, ને દુનીઆ તેઆનું શાંભલેછે. ૬ આપણે જોદાના છધર્મ; ને જોદાને જાણેછે તે આપણુ શાંભલેછે; ને જોદાનો નથી, તે આપણુ શાંભલતો નથી; એથી આપણે સાચાધનો રૂઠ તથા ગુમરાહીનો રૂઠ જાણીએ છધર્મ.

૭ પીઆરાઆ, આપણે એક બીજા ઉપર પીઆર કરવો જોઈએ; કેમકે પીઆર જોદાથી છે; ને ને પીઆર કરેછે તે જોદાથી જનમીઆ છે, ને જોદાને જાણે છે. ૮ ને પીઆર કરતો નથી, તે જોદાને જાણતો નથી; કેમકે જોદા પીઆર છે. ૯ જોદા આપણા ઉપર ને પીઆર કરે છે તે એથી જાહેર થાએછે કે જોદાએ પોતાના એકનાએક બેરાને દુનીઆમાં મોકલીઆ કે આપણે તેનાથી જીવીએ. ૧૦ પીઆર એમાં છે; એમ નહીં કે આપણે જોદા પર પીઆર કીધો, બલકે તેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને આપણા ગુનાહની તોજસ કરાવા સાર પોતાના બેરાને મોકલીઆ. ૧૧ પીઆરાઆ, જો જોદાએ આપણા પર એટલો પીઆર કીધો, તો આપણે પણ એક બીજા પર પીઆર કરવો જોઈએ. ૧૨ કોઈએ કદી જોદાને દીડા નથી; જો આપણે માહોમાં પીઆર કરીએ તો જોદા આપણામાં રહે છે. ને તેનો પીઆર આપણામાં કામીલ થઈઆ છે. ૧૩ આપણે તેનામાં રહીએ છધર્મ, ને તે આપણામાં, એ આપણે એથી જાણીએછધર્મ કે, તેણે પોતાના રૂઠનું કંઈ આપણને આપીજી છે. ૧૪ ને હમે દીડું છે, ને શાહેદી આપીએછધર્મ, કે બાપે પોતાના બેરાને દુનીઆનો તારનાર થવા સાર મોકલીઆછે. ૧૫ ને કોઈ એકરાર કરે કે હમિ જોદાનો બેરો છે, તેનામાં જોદા ને તે જોદામાં રહે છે. ૧૬ ને આપણા પર જોદાનો ને પીઆર, તે આપણે જાણીઆ, ને તે પર એતકાદ કીધો. ૧૭ જોદા પીઆર છે; ને ને પીઆરમાં રહેછે, તે જોદામાં રહેછે, ને જોદા તેનામાં. એથી આપણામાં પીઆર કામીલ થઈઆ છે, કે ઇનસાફને દાહોડે આપણે હીમતમાં હોઈએ, કેમકે નેવો તે છે, તેવાજ આપણે આ દુનીઆમાં છધર્મ. ૧૮ પીઆરમાં બીહીક નથી, પણ કામીલ પીઆર બીહીકને બાહાર કાહોડેછે; કેમકે બીહીકમાં પીડા છે; ને ને બીહીએ તે પીઆરમાં

કામીલ નથી થઈ શકે. ૧૯ આપણે તેના ઉપર પીઆર કરીએ છઈએ, કેમકે તેણે આપણા ઉપર પેહેલા પીઆર કરીધો છે. ૨૦ જો કોઈ કહે છે કે, હું જાદા પર પીઆર કરુંછું, તોપણ પોતાના ભાઈ પર દુરામની રાખે છે, તો તે જુઠો છે; કેમકે પોતાનો ભાઈ જેને તે જીએ છે તેના પર પીઆર જો તે કરતો નથી, તો આણંદીક જાદા પર શી તરેહ તે પીઆર કરે છે? ૨૧ ને એ હુકમ હમે તેનાથી પામીઆ છઈએ કે જાદા પર જો પીઆર કરે છે, તે પોતાના ભાઈ પર પણ પીઆર કરે.

બાળ પાંચમો.

ઈસુ તે ખરીસત છે, એમ જ કોઈ માને છે, તે જાદાથી જનમીએ છે; ને જો હરેક જનમાવતાર પર પીઆર કરે છે, તે તેનાથી જનમેલા પર પણ પીઆર કરે છે. ૨ જો આપણે જાદા પર પીઆર કરીએ છઈએ, ને તેના હુકમ પાલીએ છઈએ, તો એથી આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે જાદાનાં ફરજંદો પર પણ પીઆર કરીએ છઈએ. ૩ કારણ કે જાદા પરનો પીઆર એજ છે કે આપણે તેના હુકમો બજાવીએ, ને તેના હુકમો ભારી નથી. ૪ કેમકે જો કોઈ જાદાથી જનમેલો છે, તે દુનીઆને જીતે છે; ને જો ફતેહ દુનીઆને જીતે છે તે આપણુ ધમાન છે. ૫ જો ધમાન લાવે છે કે ઈસુ જાદાનો બેટો છે, તે શીવાએ દુનીઆને જીતે છે તે કાણ છે? ૬ પાણીથી તથા લોહીથી જો આવીએ તે એજ છે, ધમાને ઈસુ ખરીસત; ફક્ત પાણીથી નહીં, પણ પાણી તથા લોહીથી; ને જો રાહેદી આપે છે, તે રહ છે; કેમકે રહ સાચો છે. ૭ કારણ કે આસમાનમાં રાહેદી આપનાર તણુ છે; ધમાને બાપ, કલામ, તથા પાકરહ; ને એ તણો એક છે. ૮ ને જમીન પર રાહેદી આપનાર તણુ છે; રહ, તથા પાણી, તથા લોહી; ને એ તણો એકમાં મલે છે. ૯ જો આપણે આદમીની રાહેદી માનીએ છઈએ, તો જાદાની રાહેદી જાદા માણે છે, કેમકે જો રાહેદી જાદાએ પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે એજ છે. ૧૦ જો કોઈ જાદાના બેટા પર ધમાન લાવે છે, તેને પોતાનામાં રાહેદી છે, જો કોઈ જાદા પર ધમાન નથી લાવતો, તે તેને જુઠો કરે છે. કેમકે જાદાએ જો રાહેદી પોતાના બેટા બાબત આપી છે, તે પર એકીન ન લાવીએ. ૧૧ ને તે રાહેદી એ છે કે જાદાએ આપણને હમેશાંની જીંદગી આપી છે, ને તે જીંદગી તેના બેટામાં છે. ૧૨ જો બેટો છે, તેને જીંદગી છે; જો જાદાનો બેટો નથી તેને

હુંગી નથી. ૧૩ હમેશાંની હુંગી તમને છે એ તમે જાણો, ને જોદાના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવો, એસાર જોદાના બેઠાનાં નામપર ઇમાન લાવનારા એમને એ વાતો મેં લખી છે; ૧૪ ને તેની તરફ આપણો ભરોસો એ છે કે, જો આપણે તેની મરજી પરમાણે કંઈ માગીએ તો તે આપણુ શાંભલે છે. ૧૫ ને જો આપણે માગીએ છઈએ, તે બાબત તે આપણુ શાંભલે છે, એ જો આપણે જાણીએ છઈએ, તો જો આપણે તેની પાસે માગીએ તે આપણને મલે છે, એ આપણે જાણીએ છઈએ. ૧૬ જો કોઈ પોતાના ભાઈને યુનાહ કરતાં જીએ, કે જો માતતક નથી પોહોંચાડતો, તો તે માગે: ને માતતક પોહોંચાડે એવો યુનાહ જો નથી કરતા તે એમને સાર તેને હુંગી મલરો. ૧૭ માતતક પોહોંચાડે એવો યુનાહ છે, તે બાબત માગવું એમ હું જુહેતો નથી. બધી નારાસતી યુનાહ છે; પણ એવો યુનાહ છે કે જો માતતક નથી પોહોંચાડતો. ૧૮ આપણે જાણીએ છઈએ કે જોદાથી જો જનમીએ છે તે યુનાહ કરે તો નથી, પણ જોદાથી જો જનમીએ છે તે પોતાને સંભાલે છે; ને તે બુડોતેને અડકતો નથી. ૧૯ આપણે જાણીએ છઈએ કે આપણે જોદાના છઈએ, ને આખી દુનીઆ ખુરાઈમાં પડી રહે છે. ૨૦ ને આપણે એ જાણીએ છઈએ કે જોદાનો બેઠો આવીએ છે, ને જો ખરો તેને આપણે જાણીએ વાસતે આપણને સમજ આપી છે, ને જો ખરો તેનામાં આપણે છઈએ, ઇમાને તેના બેઠા ઇસુ ખરીસતમાં એજ ખરો જોદા તથા હમેશાંની હુંગી છે. ૨૧ છોકરાંએ, તમે પોતાને મુરતીએથી બચાવી રાખો. આમીન.

ઈસ્માહાનનું બીજું પત્ર.

૫ સંદ કરેલી બાઈને તથા તેનાં છોકરાંએ વડીલ લખે છે; એ એમને હું સાચાઈથી પીઆર કરુંછું, ને ફક્ત હું નહીં, પણ જો સરવે સાચાઈને જાણી છે, તે એ પણ કરે છે; ૨ ને સાચાઈ આપણામાં રહે છે, ને આપણી સાથે હમેશાં રહેશે તેને લીધે. ૩ જોદા બાપથી, તથા બાપના બેઠા જોદાવંદ ઇસુ ખરીસતથી ફજલ તથા રહમ તથા સુઝાહ તમને સાચાઈ તથા પીઆરમાં યાએ. ૪ જેમ આપણે બાપથી હુકમ પામીએ, તેમ તારાં છોકરાંએ માંનાં કેટલાં એકને સાચાઈથી ચાલતાં મેં દીઠાં, વાસતે મને બહુ ખુશી પેદા થઈ. ૫ ને હવે, બાઈ, હું તને નવો હુકમ લખુંછું એમ નહીં, પણ શરૂથી જ

આપણા ઉપર થઈએ તે પરમાણે હું તારી અરજ કરુંછું કે આપણે એક બીજાં ઉપર પીઆર કરીએ. ૬ ને પીઆર એજ છે, કે આપણે તેના હુકમો પરમાણે ચાલીએ: ને હુકમ એજ છે, કે જેમ તમે શરૂથી શાંભલીજી છે તેમ આપણે તે પરમાણે ચાલીએ. ૭ કેમકે ઘણા બુલવનારા દુનીઆમાં પેલા છે જેઓ એકરાર કરતા નથી કે ઇસુ ખરીસત જી સમમાં આવીએ છે. બુલવનાર તથા ખરીસતને ઉલટો તેજ છે. ૮ તમે પોતા બાબત ખબરદાર રહે કે જે હમે કીધાં છે તે હમે ન ખાઈએ, પણ પુરો બદલો પામીએ. ૯ જે કોઈ તકસીર કરેછે, ને ખરીસતની તાલીમમાં રહેતો નથી, ખોદા તેનો નથી; જે ખરીસતની તાલીમમાં રહેછે, બાપ તથા બેટો તેના છે. ૧૦ જે કોઈ તમારી પાસે આવે, ને એ તાલીમ લાવતો નથી, તો તમે તેને ઘરમાં ન લેએ, ને તેને સલામ ન કરો. ૧૧ કેમકે જે તેને સલામ કરે છે, તે તેના જુરાં કામમાં શરીક છે. ૧૨ તમને લખવાની મને બહુ વાતો છે, પણ કાગલથી તથા સાહીથી લખવાનું મેં ન ચાહું; લેકીન ઉમેદવાર છું કે તમારી પાસે આવું, ને રૂબરૂ હું, કે આપણી ખુશી પુરી થાએ. ૧૩ તારી પસંદ કરેલી બેહેનનાં છોકરાં તને સલામ કહે છે. આમીન.

ધર્મોહાનનું તીર્થ પતર.

જે તાપર હું સાચાઈથી પીઆર કરું છું તે પીઆરા ગાઈએસને લખું છું. ૨ પીઆરા, હું સહુથી જીઆદા એ ચાહું છું કે જેમ તારો જીન ખેરી અતમાં છે, તેમ તું બધી રીતે ખેરીઅતમાં રહે ને તંદુરસ્ત થાએ. ૩ કેમકે જેમ તું સાચાઈથી ચાલે છે તેમ બાઈએએ આવીને તારી સાચાઈની શાહેદી આપી, વાસતે મને બહુ ખુશી થઈ. ૪ મને જાહેદી ખુશી એમાં છે કે હું શાંભલું કે મારાં છોકરાં સાચાઈમાં ચાલે છે. ૫ પીઆરા, બાઈએને તથા પારકાએને સાફ તું જે કરે છે, તે ધમાનદારીને લાએક છે. ૬ તેએએ મંડલીને આગલ તારા પીઆરની શાહેદી આપી છે, તેએને જે ખોદાને લાએક રસતાની મદદ કરશે તો તું શાફ કરશે. ૭ કેમકે તેએ તેનાં નામને સાફ નીકલીએ, ને ગેરદોષીએ પાસેથી કંઈ ન લીધું. ૮ એ સાફ એવાએને કબુલ કરવા આપણને લાજમ છે, કે આપણે સાચાઈ બાબત સાથી કામ કરનાર થઈએ. ૯ મેં મંડલીને લખીજી છે, પણ દીઅતરીફ જે તેએમાં

માહોયે દરજ્જો આહે છે તે હમને કબુલ કરેતો નથી. ૧૦ વાસતે જો હું આપું, તો હું તેનાં કામ જે તે કરે છે તેની ઇઆદ કરશ, તે હમારી આપત ખુરી વાતો બકે છે; ને અમ્મથી પણ ન ધરાધને તે પોતે ભાઇઅને કબુલ કરેતો નથી, ને જે આહે છે તેઅને રોકે છે, ને મંડલીમાંથી બાહાર કાઢે છે. ૧૧ પીઆરા, જે ખુદ તેની પાછલ નહીં, પણ જે નેક તેની પાછલ ચાલ. જે નેકી કરે છે તે ઓદાનો છે; પણ જે બદી કરે છે તેણે ઓદાને દીઠા નથી. ૧૨ દેમેતરીઅસના હકમાં સહુઅં, સાચાઈઅં પણ રાહેદી આપી છે. ને હમે પણ રાહેદી આપોઅં છઈઅં, ને તમે જાણો છિઅં કે હમારી રાહેદી ખરી છે. ૧૩ મારે લખવાનું તો ઘણું હતું, પણ મેં ન ચાહીજ કે સાહી ને કલમથી તારી ઉપર લખું. ૧૪ પણ ઉમેદવાર છજ કે તને જલદી જોવરા, ને ચુક-તેગો કરશ. તારી સલામતી થાઅં. દોસેતો તને સલામ કેહે છે. દોસેતોને તુ નામથી સલામ કેહે.

ઇહુદાનું પત્ર.

ઓદા અપે પાક કીધેલાઅને, તથા ઇસુ ખરીસતે બચાવી રાખેલાઅને તથા તેડેલાઅને, ઇસુ ખરીસતનો બંદો ને ઇઆકુબનો ભાઇ ઇહુદા લખે છે. ૨ રહમ તથા સુલાહ તથા પીઆર તમારા પર વધેતો જાઅં.

૩ પીઆરાઅને, જરે સમાન તારણ બાબત હું લખવાને કોરોસ કરેતો હતો તારે મને જરૂર લાગી કે લખીને તમને નશીહત કહું કે પવીતરોને જે ઇમાન અંક વાર અપાઇજી હતું તે સાર તમે બહુ જતન કરો. ૪ કેમકે કેટલાઅંક શાખસ જે પેહેલાં અંજ દંડને સાર કરાવાઇઆ હતા, તેઅને ચુપત રીતે માહે પેઠા છે, તેઅને બેદીન છે, ને આપણા ઓદાના કુજલને રોહિતપણાથી બદલી નાંખે છે, ને ઓદા જે અંકલો મલિક છે તેનો તથા આપણા ઓદાવંદ ઇસુ ખરીસતનો ઇન્કાર કરે છે. ૫ તમે પેહેલાંથી અંજ જાણો છિઅં ખરા, પણ હું તમને ઇઆદ કરાવા ચાહુંછજ કે ઓદાવંદે મીસરમાંથી લોકોનું તારણ કીધા પછે તેઅંમાંના બેઇમાનોને હલાક કીધા. ૬ ને જે શીરશતાઅને પોતાના પેહેલા હાલમાં ન રહીઆ, પણ પોતાનું મકાન ચુકી દીધું, તેઅને માહોયે દાહાડાના ઇનસાફ સાર તેણે હમેશાંની સાંકલોમાં અંધકાર તલે રાખીઆ છે. ૭ તેમજ સદોમ તથા ગ-મોરા, તથા તેઅંની આરો ગમના રોહરો, જેઅંઅં તેઅંની પઠે જનાકારી

કીધી, ને પારકાના અંગની પાછલ લાગીઆ, તેએા હમેશાંની આગમાં ગીર-
કૃતાર થઇને નમુના દાખલ બનીઆ છે. ૮ એજ રીતે આ ખુઆખીઆ પણ
જીસમને નાપાક કરે છે, હકુમતને તુછ ગણે છે, ને મરતાઆવાલાઆની બદગોષ્ટ
કરે છે. ૯ પણ મીઆએલ જે સરદાર શીરશોતો છે, તેણે જરે મુસાની લારા
બાબત રોતાન સાથે તકરાર કરીને હુજત કીધી, તારે તેણે નીંદાની તોહોમત તેના
પર લાવવાને હીમત ન પકડી, પણ કહીજે કે, ઓદાવંદ તને ધમકાવે. ૧૦ લેકીન
એઆ જે બાબત કુંઘ જાણતા નથી તેની બદગોષ્ટ કરે છે, ને એઅકલ જાનવ-
રોની પોંડે જે આજે તેઆ સવભાવથી જાણેછે તેથી પોતાને ખીગોડે છે. ૧૧
અફસોસ છે તેઆ પર ! કેમકે તેઆ કાઢવને મારગે ચાલીઆ છે, ને બલામ-
ની ગુમરાહીમાં નફાને સાફ ગઈઆ છે, ને ડોરાહની ઉલટાઈમાં હલાક થઈઆ
છે. ૧૨ એઆ તમારી મોહોબતની જીઆફતોમાં ડગો છે, એઆ તમારી
સાથે આતી વખત બેધરક પોતાનાં પેટ ભરી લે છે. એઆ પવનથી ઉડતાં
પાણી વગરનાં વાદલાં છે ; એઆ કમલાએલાં ઝાડ છે, જેને ફૂલ નથી, એ
વાર મુએલાં, ને જડથી ઉખડાએલાં ; ૧૩ એઆ દરીઆના ઉછલતાં મોજાં,
પોતાની રામનું ફીણ કાઢાડનારા, બટકનારા સીતારા, જેઆને સાફ અંધકારની
કાલક હમેશાં રાખેલી છે. ૧૪ ને આદમથી સાતમે જે હેનોખ હતો તેણે
એઆ બાબત પેશીનગોષ્ટ કીધી કે, જુઆ, ઓદાવંદ પોતાના દશ હજાર પવી-
તરો મુધાં આવે છે, ૧૫ એ સાફ કે સહુનો ઇતસાફ ફરવે, ને તેઆમાં જે
સરવ બેદીન છે, તેઆની બેદીનીનાં બધાં કામે, જે તેઆએ બેદીનીથી કી-
ધાં, તથા જે બધી સખત વાતો બેદીન ગુનાહગારેએ તેને ઉલટી કહી, તે બા-
બત તેઆનો ઇતસાફ કરે. ૧૬ એઆ કચકચ કરતારા તથા ઓડ કાહડનારા
છે, તથા પોતાના ખુરા ખવાસ પરમાણે ચાલનારા છે ; એઆનાં મોહો બહુકુ-
લેલી વાતો બોલે છે, ને એઆ નફાને સાફ આદમીઆની ખુશામત કરે છે.

૧૭ પણ પીઆરાએ, જે વાતો આપણા ઓદાવંદ ઇશુ ખરીસતના રમુલોએ
પેહેલાં કહી, તે તમે ઇઆદ રાખો ; તેઆએ તમને કહીજે કે, આખર જમાના-
માં મસખરી કરનારા આવરો, જેઆ પોતાની બેદીનીની ખુરી આહેરો પર-
માણે ચાલરો. ૧૮ એઆ તેઆ છે કે જે પોતાને અજગ કરે છે. એઆ
નફસાની છે, પણ રૂહ એઆમાં નથી.

૨૦ પણ પીઆરાએ, તમે પોતાના પાક ઇમાનમાં પોતાને બાંધતાં, તથા
પાક રૂદથી દુઆ માગતાં, ઓદાના પીઆરામાં પોતાને રાખો, ૨૧ ને હમેશાંની

જીંદગી સુધી આપણા ઝાઘવંદ ઇસુ ખરીસતના રહમતી રાહ જીવ્યા. ૨૨ ને ઇમતીઆજ કરીને બાળે પર રહમ કરો; ૨૩ ને ખીજાઓને આગ-માંથી ખેંચીને ખીજીકથી તારો, ને જે પોશાકને જીસમથી ડાગ લાગેલો છે તેની અઘવત કરો. ૨૪ હવે, જે તમને ડોકર ખાવાથી બચાવી રાખવાને, તથા પોતાની જલાલની હજીરમાં કામીલ ખુશી સાથે તમને બેઝમિય સુકવાને શક્તીવાન છે, ૨૫ જે ઝમ્કેલો દાનાવ ઝાઘ આપણો તારનાર છે, તેને જલાલ તથા ખુજરગી તથા કુદરત તથા ઝમ્ખતીઆર હમણાથી હમેશાંતક હોવો. આમીન.

પરગટપણું.

બાબ પેહેલો.

ઇસુ ખરીસતનું પરગટપણું કે જે ઝાઘાઝમે ઝીને ઝમે સાર આપીજી કે જે વાતો જલદીથી બનનાર છે તે પોતાના બંદાને કહી દેખાડે; ને તેણે પોતાના શીરેશતાને મોકલીને તેની મારફત પોતાના બંદા ઇમ્માહાનને જાહેર કીધું, ૨ જેણે ઝાઘાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની શાહેદી તથા જે કંઈ પોતે દીધું, તેઓ બાબત ગહવાઈ પુરી. ૩ જે વાંચે છે, ને જે આ નખુઅતની વાતો શાંબલે છે, ને ઝમમાં જે લખીઆં છે તે પાલે છે, તેઓ મુખારક છે; કેમકે વખત નજદીક છે.

૪ જે સાત મંડલી આસીઆમાં છે તેઓને ઇમ્માહાન લખે છે. જે છે, ને હોતો, ને થરો, તેનાથી તથા તેનાં તખતની હજીર જે સાત રહ છે તેઓથી, ૫ ને ઇસુ ખરીસત જે અમાનતદાર શાહેદ, જે મુઝ્મિલાંઝમીમાંથી પેહેલો જનમેલો, ને જમીનપરના પાદશાહેનો સુલતાન, તેનાથી પણ તમારાપર ફજલ તથા સુલાહ થાઓ. ૬ જેણે આપણા પર પીઆર કીધો, ને પોતાનાં લોહીથી આપણા ગુનાહ ધોઈઆ, ને ઝાઘા ઇઆને પોતાના બાપને સાર આપણને પાદશાહે તથા કાહીનો બનાવીઆ, તેને જલાલ તથા ઝમ્ખતીઆર હમેશાંતક હોવો. આમીન.

૭ જીવ્યા, વાદલાં સુધાં તે આવે છે, ને હરેક આંખ તેને દેખરો, ને તેઓ પણ જેણે તેને વીંધીઆ, ને જમીનપરના કુલે લોક તેને સાર વીલાપ કરશે. હા, આમીન. ૮ ઝાઘવંદ ઝમ્મ ફરમવે છે કે, આલફ તથા ઝમા-મીગા, અવલ તથા આખર, જે છે, તથા હોતો, તથા આવનાર છે, તે પુરો કુદરતી હું છું.

૯ હું ઇચ્છાહાન જે તમારો ભાઈ, તથા ઇસુ ખરીસતનાં દુખ તથા પાદશા-
હત તથા સખરમાં તમારો શરીક છર્જો, ઝોદાના કલામ તથા ઇસુ ખરીસતની
ગહવાઈને વાસતે પાતમસ કહેવાચ્છેલા બેઠમાં હતો. ૧૦ ઝોદાવંદના દાહા-
ડમાં હું રહે ભરેલો હતો, ને મેં પોતાની પાછલ રણુસીંગડાંના અવાજ સરખો
મોહોટો અવાજ ચ્છેમ કહેતાં રાંભલીચ્છો કે હું આલકા તથા ચ્છોમીગા, અવલ
તથા આખર છર્જો; ૧૧ ને તું જે દેખેછે તે કીતાબમાં લખ્ય, ને આસી-
આમાંની સાત મંડલી ચ્છેફસસમાં, તથા સમરણમાં, તથા પેરગામસમાં,
તથા યુઆતીરમાં; તથા સારદીસમાં, તથા શીલાદેલશીમાં, તથા લાચ્છોદીકીમાં
છે, તે ચ્છોની પાસે મોકલ.

૧૨ અને જે અવાજ મારી સાથે બોલીચ્છો તે જોવા સાચું હું ફરીચ્છો, ને
ફરીચ્છો પર સુંનાની સાત સમેદાની મેં દીઠી. ૧૩ ને તે સાત સમેદાનીની
વચ્ચમાં આદમના બેઠા સરખો મેં ચ્છેકને દીઠો, તે પગ સુધી જમો પેહેરેલો
તથા છાતીપર સુંનાનો પટથો બાંધેલો હતો. ૧૪ ને તેનું માથું તથા બાલ સુફેદ
ઉનના જેવા બરફ સરખા સુફેદ હતા, ને તેની આંખો આગના શોહિલા
પરમાણે; ૧૫ ને તેના પગ ભઠીમાં બલતાં સકાઈ પીતલના જેવા, ને તેનો
અવાજ ઘણા પાણીના અવાજ સરખો હતો; ૧૬ ને તે પોતાના જમણા
હાતમાં સાત સીતારા રાખતો હતો, ને તેનાં મોહોમાંથી તેજદાર બેધારી તલ-
વાર નીકલતી હતી, ને તેનો ચિહેરો આકૃતાબ બરે મોહોટાં તેજથી ચ્ચમકે છે
તેના જેવા હતો. ૧૭ ને બરે મેં તેને દીઠો, તારે મુચ્છેલા સરખો હું તેના
પગ પાસે પડીચ્છો; પછી તેણે પોતાનો જમણો હાત મારા પર મુકીને મને
કહીર્જો કે, બીહી ના, હું અવલ તથા આખર છર્જો; ૧૮ ને જે જીવે છે તે હું છર્જો.
હું મુચ્છો પણ હતો, ને જીવો, હમેશાંસુધી જીવતો છર્જો. આમીન. ને હાદી-
સની તથા માતની કુંચીચ્છો મારી પાસે છે. ૧૯ તેં જે જે દીઠાં છે, ને જે જે
છે, ને ચ્છે પછી જે જે થશે, તે તે લખ્ય. ૨૦ મારા જમણા હાતમાં જે
સાત સીતારા તેં દીઠા તેનો, તથા સુંનાની પેલી સાત સમેદાનીનો ભેદ ચ્છે છે
કે, સાત સીતારા તે સાત મંડલીચ્છોના શરિશતા છે, ને જે સાત સમેદાની તેં
દીઠી તે સાત મંડલી છે.

બાબ બીજો.

ચ્છેફસસની મંડલીના શરિશતાને તું લખ્ય કે, જે પોતાના જમણા હા-

તમાં સાત સીતારા રાખેછે, જે સુંતાની સાત સમેદાનીની વચ્ચમાં ચાલે છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૨ તારાં કામ તથા તારી મેહેનત, તથા તારી સખર હું જાણુંછું, ને એ પણ કે તું યુરાચ્છાની બરદાશત કરી શકતો નથી, ને જેઓ કેહે છે કે હમેરસુલ છઠ્ઠી પણ નથી, તેઓને તેં પરખી લીધા, ને તેઓ જુઠા, એમ તેં જાણીજી; ને તેં બરદાશત કીધી છે, ને તને સખર છે, ૩ ને મારાં નામને લીધે તેં મેહેનત કરી છે, ને થાકીઓ નથી. ૪ તોપણ તારે ઉલટું મને કંઈ છે, કે તેં પોતાનો પેહેલો બીઆર છોડીઓ છે. ૫ વાસતે તું કાંહાંથી પડીઓ તે ઇઆદ કર, ને તોળા કર, ને પેહેલાંનાં કામ કર; નહીં તો હું વેહેલા તારા પર આવરા, જે તું તોળા નથી કરતો તો તારી સમેદાની તેની જગેથી હું ખસીડીશ. ૬ પણ તને એટલું છે કે નીકોલાઈઓનાં કામ જે પર હું પણ આદાવત રાખુંછું તે પર તું આદાવત રાખે છે. ૭ ૩૬ મંડલીઓને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને આદાની પારેદઈસ વચેના જીવનનાં જાહાડ-પરનું હું ખાવા દઈશ.

૮ અને સમુરણની મંડલીના શ્રેશતાને લખ કે, જે આવલ તથા આખર, જે મુઓ હતો પણ જીવતો છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૯ હું તારાં કામ, તથા મુસીબત, તથા કંગાલપણું જાણુંછું; (તોપણ તું દોલતમંદ છે) ને જે કેહે છે કે હમે ઇહુદી છઠ્ઠી, ને નથી, પણ રોતાનની જમાત છે, તેઓનું કુકરપણું હું જાણુંછું. ૧૦ જે જે તું સેહેનાર છે તેઓમાંના એકથી પણ ન બીહી. જુઓ, તમે પરખાઓ વાસતે તમારામાંના કેટલાએકને રોતાન બંદીઓનામાં નાંખશે, ને તમને દશ દાહાડાનું સંકટ થશે; તું મરણ સુધી હમાનદાર રહે, ને હું તને જીંદગીનું તાજ આપશ. ૧૧ ૩૬ મંડલીઓને શું કેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને બીજાં માતનું દુખ નહીં લાગશે.

૧૨ અને પેરગામસની મંડલીના શ્રેશતાને લખ કે, જેને ધારવાલી બેધારી તલવાર છે, તે એ વાતો કેહે છે કે, ૧૩ હું તારાં કામ જાણુંછું, ને એ પણ કે તું કાંહાં વસતી કરે છે, હઆને જાંહાં રોતાનનું તખ્ત છે તાંહાં; ને તું માઈ નામ પકડી રાખે છે, ને જોરે મોરો હમાનદાર શાહેદ આંતીપાસ, જે તમારામાં જાંહાંરોતાન વસતી કરે છે તાંહાં મારી નંખાઈઓ, તે દાહાડાઓમાં તેં મારા પરના હમાનનો ઇંકાર નહીં કીધો. ૧૪ તોપણ મને તારે ઉલટાં થોડાંએક છે, એવાં કે બલામની તાલીમ જેઓ પકડી રાખે છે, તેઓ તારે તાંહાં છે, તેણે બાલાકને શીખવું કે બની ઇસિરાચીલ

આગલ ઠોકર ખવડાવનાર પથર મુકે કે તેઓ મુરતીઓની કુરબાની ખાઓ, ને હરામકારી કરે. ૧૫ ને તારે તાંહાં ઝમવા પણ છે કે જેઓ નીકોલા-ઠાઓની તાલીમ પકડી રાખે છે, તેપર હું અદાવત રાખુંછું. ૧૬ તોખા કર, નહીં તો હું તારા પર વેહેલો આવરા, ને મારાં મોહોમાંની તલવારથી તેઓની સાથે લડરા. ૧૭ રહ મંડલીઓને શું ફેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે. જે જીહીંતે છે તેને હું યુપત મુકેલા માણામાંથી ખાવા દધરા, ને એક મુકેદ પથર પણ હું તેને આપરા, ને તે પથર પર એક નવું નામ લખીજી છે, કે જે તેને પામનાર વગર ખીજું કોઈ જાણતું નથી.

૧૮ અને યુઆતીરની મંડલીના શરિશતાને લખ કે, આદાનો ખેટો, જેની આંખો આગના બડકા જેવી તથા પગ સકાઈ પીતલના જેવા છે, તે ઝમ વાતો ફેહે છે કે, ૧૯ તારાં કામ, તથા ખીઆર, તથા ખીદમત, તથા ઈમાન, તથા સખર ને તારાં છેલાં કામ પેહેલાંનાં કરતાં જીઆદછે, એ હું જાણુછું. ૨૦ તોપણ મને તારા પર થોડાંએક ઝમવાં છે કે, જીજેલ જે પોતાને ભત્રીસા ફેહેનારી ફેહે છે, તે ઝમારતને મારા બંદાઓને શીખવવા તથા યુમરાહ કરવા દે છે, કે તેઓ હરામકારી કરે, ને મુરતીઓ પરની કુરબાનીઓ ખાઓ. ૨૧ ને તે પોતાની હરામકારીની તોખા કરે વાસેતે મેં તેને ફરસુત આપી, પણ તેણે તોખા નહીં કીધી. ૨૨ જીઓ, હું તેને ખાટલે નાંખીરા, ને તેની સાથે જે જના કરે છે, તેઓ જો પોતાનાં કામની તોખા કરતા નથી, તો તેઓને મોહોટી મુસીબતમાં નાંખરા. ૨૩ ને તેનાં છોકરાંને હું માતે મારી નાંખરા, ને સધલી મંડલી જાણશે કે મનોને તથા દીલોને જે શોધે છે તે હું છું; ને તમ હરેકને પોતાનાં કામ પરમાણે હું આપરા. ૨૪ પણ તમે તથા યુઆતીરમાંના ખીજા જેટલા તે તાલીમને કબુલ રાખતા નથી, ને જેઓ ઝમ રોતાનનાં ઊંડાપણા, જેમ તેઓ ફેહે છે તેમ, જાણીઆં નથી, તે તમને હું એ કહુંછું કે, હું તમારા પર ખીજો ભાર નહીં મુકરા. ૨૫ એકલું જે તમારી પાસે છે તે હું આલું તાંહાંસુધી મજબુત પકડી રાખો. ૨૬ ને જે જીહીંતે છે, ને આખર સુધી મારાં કામ પાલે છે, તેને કોમો પર હું એખતીઆર આપરા. ૨૭ ને લોહોડાંના દંડથી તે તેઓ પર સાહેબી કરશે; જેમ કુંભારનાં વાસણના તેમ તેઓના ચુરા કરશે, જેમ હું પણ મારા બાપથી પામીઓ તેમ. ૨૮ ને હું સહવારનો સીતારો તેને આપરા. ૨૯ રહ મંડલીઓને શું ફેહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

બાબ તીજે.

અને સારદી સતી મંડલીના શરિશતાને લખ્ય કે, જેને ઓઘાના સાત રૂહ, તથા સાત સીતારા છે, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછું, કે નામથી તું જીવે છે, પણ તું મુશ્મિલો છે. ૨ તું જગજત થા, ને બાકીનાં જે મરવાને તદ્દિમાર છે તેઓને મજબુત કર; કેમકે તારાં કામ ઓઘાની આગલ પુરાં થએલાં મેં જોઈયાં નથી. ૩ વાસતે ઈઆદ કર કે તું શી તરેહ પામીઓ ને શાંભલીઈ, ને મજબુત પકડી રાખ, ને તોખા કર, કારણ કે જો તું જગજત નહીં થશે, તો હું ચોરની પેઠે તારા પર આવશ, ને કહી ધડી હું તારા પર આવશ, એ તું જાણુશે નહીં. ૪ તોપણ સારદી સમાં જેઓએ પોતાના લુગડાં ખીગાડીયાં નથી, એવાં કેટલાંક નામ તારી પાસે છે, ને તેઓ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા મારી સાથે ચાલશે, કેમકે તેઓ લાએમક છે. ૫ જે જીહીતે છે તેજ સુફેદ લુગડાં પહેરેલા થશે, ને જીંદગીની કીતાબમાંથી તેનું નામ હું બુસરા નહીં, પણ મારા બાપની સાંહાંમાં તથા તેના શરિશતાઓની સાંહાંમાં તેનું નામ હું કબ્રબ કરશ. ૬ રૂહ મંડલીઓને શું કહે છે તે જેને કાન છે તે શાંભલે.

૭ અને શીલાદેલશીની મંડલીના શરિશતાને લખ્ય કે, જે પાક, જે ખરો, જેને દાઉદની કુચી છે, જે ઉઘાડે છે ને કોઈ અંધ કરતો નથી, ને અંધ કરે છે ને કોઈ ઉઘાડતો નથી, તે એ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું જાણ્યુંછું; ૮ જો તારી આગલ મેં ઉઘાડું બારણુ રાખીઈ છે, ને કોઈ તેને અંધ કરી રાકતો નથી; કેમકે તને થોડું જોર છે, ને તેં મારી વાત પાલી છે, ને મારાં નામનો ઇકાર કીધો નથી. ૯ જો, એમ જે કહે છે, કે હમે ઇહુદી છઠ્ઠાએ ને નથી, પણ જીહું બોલે છે, તેઓને હું રોતાનની જમાતના કરશ. જો, તેઓને હું એમ કરશ કે તેઓ આવશે, ને તારા પગ આગલ પગે લાગશે, ને તેઓ જાણુશે કે મેં તને બીઆર કીધો છે. ૧૦ તેં મારી સખરની વાત પાલી છે, વાસતે જમીન પરના રહેતારાઓની અજમાએશ કરવા સાજ અજમાએશનો જે વખત આખી દુનીઆ પર આવનાર છે તેથી પણ હું તને બચાવશ. ૧૧ જો, હું વહેલો આપુંછું, કોઈ તાઈ તાજ ન લે, વાસતે જે તાઈ છે તેને તું પકડી રાખ. ૧૨ જે જીહીતે છે તેને હું મારા ઓઘાના મંદીરમાં થંભ કરશ, એવા કે તે ફરી બાહાર નીકલનારજ નથી, ને તે પર મારા ઓઘાનું નામ, તથા મારા બા-

દાનું જે નવું ધરિશાલિમ શહેર મારા ઓદાથી આસમાનથી ઉતરે છે તેનું નામ, તથા મારું નવું નામ લખરા. ૧૩ રૂઠ મંડલીઆને શું કહે છે તે જોને કાન છે તે શાંભલે.

૧૪ આને લાઆદીકીમાંની મંડલીના શરીરાતાને લખ કે, જે આમીન, જે ઇમાનદાર તથા ખરો શાહેદ, જે ઓદાની પેદાશ્મિરાનો મુખ્તીઆર છે, તે આ વાતો કહે છે કે, તારાં કામ હું બાણુછઈ, ૧૫ કે તું ઠાહોડો નથી, ને ઉનહો પણુ નથી, તું ઠાહોડો ઇઆ ઉનહો થાઆ આમ હું આહુંછઈ. ૧૬ પણુ તું હું-કાઆલો છે, ઇઆને ઠાહોડો નથી ને ઉનહો પણુ નથી, વાસતે હું પોતાનાં મો-હોમાંથી તને આકી કાહાડરા. ૧૭ કેમકે તું કહે છે કે, હું દોલતમંદ છઈ, ને મેં મીલકત મેલવી છે, ને કોઈ આજનો હું મોહોતાજ નથી; પણુ બાણુતો નથી કે તું લાઆર, તથા બેહાલ, તથા દરીદરી, તથા આંધલો, તથા નાગો છે. ૧૮ હું તને આ સલાહ આપુંછઈ કે, તું દોલતમંદ થાઆ વાસતે આગથી પરખેલું સુંતુ મારી પાસેથી વેઆતું લે; ને તું પેહેરેલા થાઆ, ને તારાં નાગા-પણુથી લાજ પરગટ ન થાઆ, વાસતે સુદ્દ લુગડાં લે; ને તું દેખતો થાઆ, વાસતે અંજન લઈને તારી આંખોને ચોપડ. ૧૯ હું જોડલાને પીઆર કં-છઈ તેટલાને ઇપકો તથા સજ આપુંછઈ, વાસતે દીલગરમ થા, ને તોળા કર. ૨૦ જો, હું બારણા આગલ ઉભો રહુંછઈ, ને ડાકુંછઈ, જો કોઈ મારો અવાજ શાંભલે, ને બારણું ઉઘાડે, તો તેની પાસે હું માહે આવરા, ને તેની સાથે જમ-શ, ને તે મારી સાથે જમરો. ૨૧ જે જીહીતે છે તેને મારાં તખ્ત પર મારી પાસે બેસવા દહરા, જેમ હું પણુ જીહીતોને મારા બાપની પાસે તેનાં તખ્ત પર બેઠોછઈ. ૨૨ રૂઠ મંડલીઆને શું કહે છે તે જોને કાન છે તે શાંભલે.

આખ ચોથો.

આ પછી મેં જોઈઈ, ને જુઆ, આસમાનમાં આક દરવાજો ઉઘડા-ઈઆ હોતો, ને જે પેહેલો અવાજ મેં શાંભલીઆ તે રણુસીંગડાના જેવો હોતો, ને તેણે મારી સાથે બોલતાં કહીઈ કે હીઆં ઉપર આવ, ને આ પછી જે જે થવાનાં છે તે હું તને દેઆડરા. ૨ ને તુરત હું રૂઠમાં હોતો, ને જુઆ, આસ-માનમાં આક તખ્ત મુકાઈઈ ને તખ્તપર આક બેઠો છે. ૩ ને જે બેઠો તે જોવામાં ઇઆરફ તથા અકીકના પારાણુ સરખો હોતો, ને તખ્તની આસપાસ મેઘધનુશ જેઇઆમાં પાના સરખું હતું. ૪ ને તખ્તની આસપાસ ચોવીસ

તખતો હતાં, ને તે તખતોપર ચોવીરા વડીલ બેઠેલા મેં દીઠા, જેઝ્યાઝ્મી સુફેદ
 લુગડાં પહેરેલાં હતાં, ને જેઝ્યાનાં માથાંઝ્મી પર સુંનાનાં તાજ હતાં. ૫ ને
 તખતમાંથી વીજલીઝ્મી, તથા ગરજનાઝ્મી તથા અવાજો નીકલતા હતા; ને
 તખતની આગલ આગના સાત દીવા બલતા હતા, જે ઓદાના સાત રહે છે.
 ૬ ને તખતની આગલ બીલોરો કાચના જેવા ઝમ્ક સાફ દરીઝ્મી હતો, ને
 તખતની મધે તથા તખતની ચારે ગમ ચાર પરાણી આગલ પાછલ ઝાંખે
 ભરેલા હતા. ૭ ને પેહેલો પરાણી સહીના જેવા, ને બીજો પરાણી વાછરડાના
 જેવા, ને તીજ પરાણીને માણસના સરખું મોહો હતું, ને ચોથો પરાણી ઉડતા
 ઉકાળના સરખો હતો. ૮ ને ચાર પરાણીમાંના ઝમ્ક ઝમ્કને છ છ પાંખ હતી,
 ને આસપાસ તથા માંહેથી ઝાંખે ભરેલા હતા, ને પાક, પાક, પાક, ઓદાવંદ
 ઓદા, પુરો કાદેર, જે હતો, ને છે, ને થરો, ઝમ્ક ફેરેલાં તેઝ્મી રાત દા-
 હોડા આરામ લેતા નથી. ૯ ને તખતપર જે બેસે છે, જે હમેશાંસુધી
 જીવે છે, તેને જરે તે પરાણીઝ્મી યુજરગી, તથા ઇજત, તથા શુકરગુજરી
 આપે છે, ૧૦ તારે તે ચોવીરા વડીલો તખતપર બેસનારની આગલ પડે છે,
 ને જે હમેશાંસુધી જીવે છે તેનો સજદો કરે છે, ને પોતાનાં તાજ તખત આગલ
 નાંખીને ફેરે છે, કે ૧૧ ઝમ્ક ઓદાવંદ, યુજરગી તથા ઇજત તથા કુદરત
 પામવાને લાઝમ્ક તું છે; કેમકે તેં કુલે ચીજો પેદા કીધી, ને તેઝ્મી તારી
 મરજીથી છે, ને પેદા થઈ હતી.

બાબ પાંચમો.

અને તખતપર બેસનારના જમણા હાતમાં ઝમ્ક કીતાબ મેં લાઈ,
 તે માંહે તથા બાહાર લખેલી, ને સાત મોહોરથી મોહોર કરેલી હતી. ૨ ને મેં
 ઝમ્ક જોરાવર શીરશતાને દીઠા, જેણે બુલંદ અવાજે બુમ પાડતાં કહીજી કે, ઝમ્ક
 કીતાબને ઉઘાડવાને ને તેની મોહોરો ઉખેડવાને દોણુ લાઝમ્ક છે? ૩ ને આ-
 સમાનમાં, ઇઆ જમીનપર, ઇઆ જમીનની તલે, તે કીતાબ ઉઘાડવાને ઇઆ
 તેપર જોવાને ડોંધને મકદુર નહીં હતી. ૪ ને હું બહુ રડીઝ્મી, કે તે કીતાબ
 ઉઘાડવાને, તથા વાંચવાને, તથા તેપર જોવાને પણ ડોંધ લાઝમ્ક મલીઝ્મી
 નહીં. ૫ તારે તે વડીલામાંથી ઝમ્ક મને કહીજી કે, તું રડ ના, જો, ઇહુદના
 શીરકાનો જે સહી છે, જે દઉદનું મુલ છે, તે આ કીતાબ ઉઘાડવાને ઇઆને
 ઝમ્કની સાત મોહોર ઉખેડવાને જીહીતીઝ્મી છે. ૬ ને મેં જોઈજી, જુઝ્મી,

તે તખ્તની તથા તે ચાર પરાણીની, તથા તે વડીલિની વચમાં એક હલવાન ઉભો રહીઓ. તે મારીનાંબેલા જેવો હતો; તેને સાત સીંગડાં, તથા સાત આંખ હતી, એ [આંખો] ખાદાના સાત રહ છે, જે આખી જમીનપર મોકલેલા છે. ૭ તારે તેણે આવીને તખ્તપર ખેરાનારના જમણા હાતમાંથી તે ક્રીતાખ લીધી. ૮ ને જરે તેણે તે ક્રીતાખ લીધી, તારે તે ચારે પરાણી તથા તે ચોવીશ વડીલા તે હલવાનની આગલ પડીઆ, ને હરેકને વીણા તથા સુંતાનાં પેઆલાં હતાં, જેમાં ખુશખોધ ભરેલી હતી, એ પવીતરોની દુઆઓ છે. ૯ ને તેઓએ નવું ગીત ગાતાં કહીજે કે, તુંને એ ક્રીતાખ લેવા તથા તેની મોહોરો ઉઘાડવાને લાએક છે, કેમકે તું મારીનંખાધઓ, ને તેં પોતાનાં લોહીએ હમને હરેક શરકા, તથા બોલી, તથા લોક, તથા કોમમાંથી ખાદાને સાર વેચાતા લીધા છે. ૧૦ ને હમારા ખાદાને સાર હમને પાદશાહો, તથા કાહીનો ક્રીધા છે, ને હમે જમીનપર પાદશાહી કરશું. ૧૧ ને મેં જોધજી, ને તખ્ત તથા પરાણીઓ તથા વડીલિની આસપાસ મેં ઘણા શરેશતાઓનો અવાજ શાંભલોઓ, ને તેઓની ગણતી દશ હજારની દશ હજાર તથા હજારોની હજાર હતી. ૧૨ તેઓએ મોહોરે અવાજે કહીજે કે, જે હલવાન મારીનંખાધઓ હતો તે કુદરત, તથા દોલત, તથા દાનાઈ, તથા કુવત, તથા ધંજત તથા ખુજરગી, તથા બરકત પામવા લાએક છે. ૧૩ ને હરેક મખલુક જે આસમાનમાં, તથા જમીનપર તથા જમીનની તલે છે, ને દરીઆમાં જે છે, તથા કુલે ચીજો જે તેઓમાં છે, તેઓને એમ કહેતાં મેં સાંભલીજે કે, તખ્ત પરના ખેરાનારને તથા હલવાનને બરકત તથા ધંજત તથા ખુજરગી તથા કુવત હમેશાં થાએ. ૧૪ તારે તે ચારે પરાણીએ કહીજે, આમીન; ને તે ચોવીશ વડીલા પડીઆ, ને જે હમેશાંતક જીવે છે તેનો સન્દો ક્રીધો.

બાબ છઠો.

અને જરે હલવાને તે મોહોરોમાંની એકને ઊઘાડી, તારે મેં દીઠું, ને તે ચાર પરાણીમાંના એકનું મેં શાંભલીજે, જેણે ગરજનાના અવાજ જેવું કહીજે કે, આવ ને જો. ૨ ને મેં જોધજી, ને જુઓ, એક સુદે ઘોડો હતો, ને તેપર જે બેઠો તેની કમાન હતી, ને તેને તાજ અપાધજી, ને તે જીહીંતનો તથા જીહીંતવા સાર નીકલીઓ. ૩ ને જરે તેણે બીજી મોહોર ઉઘાડી, તારે મેં બીજી પરાણીને એ કહેતાં શાંભલીઓ કે, આવ ને જો. ૪ તારે બીજો

ઘોડો રોતો નીકલીઆ, ને તેપર જે બેઠો તેને જમીનપરથી સુલાહ લઇ લેવાનું
 અપ્રાર્થજી હવું, ને એમ કે લોકો એક બીજાને મારી નાંખે, ને તેને માહિતી
 તલવાર અપાઈ. ૫ ને જરે તેણે તીજ માહિર ઉઘાડી, તારે તીજ પરાણીને
 એ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ને મેં જોઈજી, ને જુઓ, કાલો
 ઘોડો, ને તે પર જે બેઠો તેના હાતમાં તરાજવાં હતાં. ૬ ને ચાર પરાણીઓની
 વચમાં એક અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, પાવલાને સાર શેરભર
 ધર્જી, ને તણુ શેરભર જવ એક પાવલાને સાર; પણ તેલ તથા વધન તું ન
 ખીગાડ. ૭ ને જરે તેણે ચોથી માહિર ઉઘાડી, તારે ચોથા પરાણીનો અવાજ
 એમ કેહેતાં મેં શાંભલીઆ કે, આવ ને જો. ૮ ને મેં જોઈજી, ને જુઓ,
 શીકા રંગનો એક ઘોડો, ને તેપરના બેરાનારનું નામ માત, ને તેની સાથે પગલ
 પાછલ ચાલતું, ને તલવારે, તથા દુકાલે, તથા મોતે, તથા જમીનના જનવ-
 રોએ દુનીઆમાંના ચોથા હીસા પર મારી નાંખવાનો એખતીઆર તેને અપા-
 ઇઆ. ૯ ને જરે તેણે પાચમી માહિર ઉઘાડી, તારે જોદાના કલામને લીધે,
 તથા પોતે જે શાહેદી આપી હતી તેને લીધે, મારી નાંખ્યાલાઓના રહ કુર-
 બાનગાહ તલે મેં દીઠા. ૧૦ ને તેઓએ જુલંદ અવાજે હાંક મારતાં કહીંજીકે,
 અએ જોદાવંદ, પાક તથા ખરહક, ધનસાફ ડરાવવાનું, તથા જમીન પરના રહે-
 નારોઓથી હમારાં લોહી પાડવાનો બદલો લેવાનું તું કાંહાંસુધી કરેતો નથી? ૧૧
 ને તેઓમાંના હરેકને સુકેદ લુગડાં અપાઈઆં, ને તેઓને એમ કેહેવાઈજી કે,
 તમારા સાથી સેવકો તથા તમારા ભાઈઓ જેઓ તમારી પેઠે મારી નાંખાવા-
 ના છે, તેઓ પુરા થાએ, તાંહાંસુધી હજુ થોડીવાર સખર કરો. ૧૨ ને જરે
 તેણે છઠી માહિર ઉઘાડી, તારે મેં જોઈજી, ને જુઓ. માહિયો ધરતીકંપોરો થ-
 ઇઆ, ને સુરજ બાલોના નમદા સરજો કાલો થઈઆ, ને ચંદર લોહી જેહેવા
 થઈઆ. ૧૩ ને જેમ માહિયો પવનથી હલાવેલી અંજીરીના કાચાં ફલ પેડે છે,
 તેમ આસમાનમાંના સીતારાઓ જમીનપર પડીઆ. ૧૪ ને આસમાન લપે-
 ટેલાં કાગલની પેઠે નીકલી ગઈજી, ને હરેક પાહાડ, તથા બેટ પોત પોતાને ઠાં-
 મેથી ખસેડાઈઆં. ૧૫ ને દુનીઆના પાદશાહો, તથા અમીરો, તથા દોલત-
 મંદો, તથા સરદારો, તથા જોરાવરો, તથા હરેક બંધવો, તથા હરેક છુરેલો, એ-
 ઝાએ જોહોમાં તથા પાહોડોના પથરોમાં પોતાને સંતાડીઆ. ૧૬ ને એ-
 ઝાએ પાહોડોને તથા પથરોને કહીંજીકે. તમે હમારા પર પેડો, ને તખત પર

એસનારનાં મોહોથી તથા તે હલવાનના ગજ્જથી હમને મંત્રોડો. ૧૭ કેમકે તેના ગજ્જનો મોહોટો દાહોડો આવીએ છે, ને કોણ ઉભો રહી શકે છે ?

બાળ સાતમો.

અને એ પછી મેં ચાર શરિરાતાએ જમીનના ચાર ખુંણ પર ઉભા રહેતાં દીઠા; ને તેએએ જમીનના ચાર પવનને એમ પકડી રાખીએ કે જમીનપર, તથા દરીએ પર, તથા કોઈ જાહોડ પર પવન ન વાએ. ૨ બીજા શરિરાતાને ઉગમણથી ચહડતાં મેં દીઠા, ને તેની પાસે જીવતાં જોદાની મોહોર હતી, ને જે ચાર શરિરાતાને જમીનને તથા દરીએને બીગોડવાનું અપાઈ હતું તેએને તેણે મોહોટો અવાજે કહીજે કે, ૩ જાંહાંસુધી હમે હમારા જોદાના સેવકોને તેએના કપાલ પર મોહોર કરીએ, તાંહાંસુધી તમે જમીનને તથા દરીએને, તથા જાહોડને બીગોડો ના. ૪ ને જેએ પર મોહોર થઈ તેએની ગણતી મેં સાંભલી કે, ઇસરાએલના શીરકાએમાંના બધા શીરકામાં એક લાખ ચુમાલીરાહજર પર મોહોર થઈ. ૫ હહુદાના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, રૂએના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, ગાદના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૬ આરોરના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, નફતાલીના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, મનાસેના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૭ સીમીનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, લેવીના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, ઇસાકારના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ; ૮ જેબુલોનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, હઉસફના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ, બનીઆમીનના શીરકાના બાર હજર પર મોહોર કરાઈ.

૯ એ પછી મેં જોઈ, ને જુએ બધી કોમ, તથા શીરકા, તથા લોક, તથા બોલીનામાંથી મોહોટી સભા, જે કોઈથી ગણાઈ નહીં, તેએ તખતની આગલ, તથા હલવાનની આગલ, ઉભા રહીએ; તેએ સુદ્ધ લુગડાં પેહેલા હતા, ને તેએના હાતમાં અજુરીની ડાલીએ હતી, ૧૦ ને તેએએ જીલંદ અવાજે જુમ પાડીને કહીજે કે, હમારો જોદા તખતપર જે બેસે છે તેને તથા હલવાનને તારણની તારીફ હોજો. ૧૧ તારે કુલે શરિરાતાએ તખતની તથા વડીલોની તથા ચારે પરાણીએની આસપાસ ઉભા રહીએ, ને પોતાનાં મોહો પર તખત આગલ પડીને જોદાનો સજ્દો કરીને કહીજે કે, ૧૨ આમીન,

બરકત, તથા બુજરગી, તથા દાનાઈ, તથા શુકરચુબરી, તથા ઈજત, તથા કુવત, તથા કુદરત, હમેશાં સુધી હમારા જોદાને થાઈએ. આમીન. ૧૩ ને તે વડીલામાંથી ઈંદ્રે જવાબ દેતાં મને કહીજી કે, જે સુફેદ લુગડાં પેહેરેલા તેઓ દોણ છે ? ને કાંઠાંથી આવીઆ છે ? તારે મેં તેને કહીજી, સાહેબ તું જાણે છે. ૧૪ ને તેણે મને કહીજી, જેઓ માહોટી મુસીબતમાંથી આવીઆ, તેઓ ઈંદ્રે છે; ને તેઓએ પોતાનાં લુગડાં ઘોઘઆં ને હલવાનનાં લોહીથી સુફેદ કરીધાં. ૧૫ વાસતે તેઓ જોદાનાં તખત આગલ છે, ને તેનાં મંદીરમાં રાત દાહોડો તેની બંદગી કરે છે, ને તખત પર જે બેસે છે તે તેઓમાં રહેશે. ૧૬ તેઓને ફરી ભુખ નહીં લાગશે, ને ફરી તરસ પાણુ નહીં લાગશે, ને સુરજના કીરણ ઇઆ કંઈ ગરમી તેઓ પર નહીં પડશે. ૧૭ કેમકે જે હલવાન તખતની મધ પર છે તે તેઓને ચરાવશે, ને જીવતાં પાણીના જરાઓ પાસે તેઓને લઈ જશે, ને જોદા તેઓની આંખો પરથી હરેક આંસુ પુછી નાંખશે.

બાબ આઠમો.

અને જરે તેણે સાતમી માહોર ઉઘાડી, તારે આરારે ઈંદ્રે ઘડી સુધી આસમાનમાં ખામોશી થઈ. ૨ પછી જોદાની આગલ જે સાત શીરશતા ઉભા રહીઆ તેઓને મેં દીક્ષા, ને તેઓને સાત રણસીંગડાં અપાઈઆં.

૩ અને બીજો શીરશતા આવીને કુરબાનગાહ પાસે ઉભો રહીઓ, ને તેની પાસે સુનાની ધુપદાની હતી, ને તેને બહુ ખુશખોઈ અપાઈ કે સરવ પવીતરોની દુઆઓ સાથે તખતની સાંમે સુનાની જે કુરબાનગાહ તેપર અરપણુ કરે. ૪ ને તે શીરશતાના હાતથી ધુપનો ધુંઆડો પવીતરોની દુઆઓ સાથે જોદાની આગલ ચહડીઓ. ૫ તે શીરશતાએ ધુપદાની લઈને તથા તેમાં કુરબાનગાહની આગ ભરીને જમીન પર તે નાંખી; તારે અવાજો તથા ગરજનાઓ, તથા વીજલીઓ, તથા ધરતીકંપારો થઈઓ.

૬ અને જે સાત શીરશતાની પાસે સાત રણસીંગડાં હતાં, તેઓએ વજન-ડા સાથે પોતાને તઈઆર કરીધા. ૭ પેહેલા શીરશતાએ વજનડીજી, તારે લોહી ભેલેલાં કરાંની વરસડી તથા આગ થઈ, ને જમીન પર ફેંકાઈઆં, ને જાહોડોનો તીજો ભાગ બધી ગઈઓ ને હરેક લીલા રોપ પણુ બધી ગઈઓ.

૮ અને બીજા શીરશતાએ વજનડીજી, તારે આગથી બલતા માહોટા પાહા-ડના જેવું કંઈ દરીઆમાં ફેંકાઈજી, ને દરીઆનો તીજો ભાગ લોહી થઈઓ.

૯ ને દરીઆમાંના ઊતપન થયેલા પરાણીઓનો તીજો ભાગ મરી ગઈઓ, ને વાહાણોનો તીજો ભાગ નારા પામીઓ.

૧૦ અને તીજ શરિશતાએ વળડીજી, તારે દીવાના જેવા બલતો એક મોહોટો સીતારો આસમાનમાંથી પડીઓ, ને નદીઓના તીજ ભાગ પર તથા પાણીના જરાઓ પર પડીઓ. ૧૧ ને તે તારાનું નામ કડવાદેના કહેવાઈ; ને પાણીનો તીજો ભાગ કડવાદેનારૂપ થઈઓ, ને પાણી કડવું થઈઓને લીધે માણસોમાંના ઘણા મરી ગઈઓ.

૧૨ અને એથા શરિશતાએ વળડીજી, તારે સુરજનો તીજો ભાગ, તથા ચંદ્રનો તીજો ભાગ, તથા સીતારાઓનો તીજો ભાગ મરાઈઓ, એવા કે તેઓનો તીજો ભાગ અંધકાર થઈઓ, ને દાહાડાના તીજ ભાગે પરકારા કીધો નહીં, ને રાતે પણ એજ તરેહ થઈ. ૧૩ ને મેં જોઈ, ને અંતરીખરામાં ઉડતા એક શરિશતાને મોહોટો અવાજે એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, જે બીજા તણ શરિશતા વળડતાર છે, તેઓનાં રણસીંગડાંના આક્રી અવાજને લીધે જમીન પરના રહેનારાઓને અકસોસ, અકસોસ, અકસોસ.

બાબ નવમો.

અને પાંચમા શરિશતાએ વળડીજી, તારે આસમાનથી જમીન પર પડેલા એક સીતારાને મેં દીડા, ને તેને જડાણના આડાની કુંચી અપાઈ. ૨ ને તેણે જડાણના આડાને ઉઘાડીઓ ને મોહોટી ભડીના જેવા ધુંઆડો જડાણ-માંથી નીકળીઓ, ને જડાણના ધુંઆડાથી સુરજ તથા અંતરીખરા અંધકારે ભરાઈ ગઈઓ. ૩ ને તે ધુંઆડામાંથી ટીડો જમીનપર નીકળીઓ, ને જેમ જમીન પરના વીછુઓને અધીકાર છે તેમ તેઓને અધીકાર અપાઈઓ. ૪ તારે તેઓને એવા હુકમ અપાઈઓ કે જમીનનાં ધારાને તથા ડોઈ લીલી ચીજને તથા ડોછ જહાડને ન બીગાડે, પણ જે માણસોને ખાદાની મોહાર પોતાનાં કપાલ પર નથી એઓને માતર. ૫ ને એમ તેઓને અપાઈજ કે તેઓ એઓને મારીનાં નહીં, પણ પાંચ મહીનાં સુધી એઓ પીડા પામે, ને વીછુ જરે માણસને ડંખ મારે છે તેવારની પીડા પરમાણે એઓની પીડા હતી. ૬ ને તે દાહાડાઓમાં લોક માત શોધરો, પણ તેને પામરો નહીં; ને તેઓ મરવા આહારો, પણ માત તેઓથી નાહાસરો. ૭ ને તે ટીડાનાં ડોલ લડાઈને સારૂ તઈઆર કીધેલા ઘોડાઓના જેવાં હતાં, ને તેઓનાં માથાંઓ

પર સુંતાના જેવાં તાજાં હતાં, તે ઝમ્મીનાં મોહિડાં માણસોના મોહિડાં જેવાં હતાં. ૮ ને તે ઝમ્મીના બાલ બઠરાંના બાલ જેવા, ને તે ઝમ્મીના દાંત સહીં ઝમ્મીના દાંતના જેવા હતા. ૯ ને તે ઝમ્મીને લોહિડાંનાં બપ્પતર સરખાં બપ્પતર હતાં, ને તે ઝમ્મીની પાંખોનો અવાજ લડાઇને સાર દોડતા ઘણા ઘોડાના રથોના અવાજના સરખો હતો. ૧૦ ને વીછુ ઝમ્મીના સરખાં તે ઝમ્મીને પુંછડાં હતાં, ને તે ઝમ્મીના પુંછડાંમાં ડંખ હતા, ને પાંચ મહીના સુધી માણસોને દુખ દેવાનો તે ઝમ્મીને અધીકાર હતો. ૧૧ ને જાડાણના ખાડાનો જે ફરિશતો તે તે ઝમ્મી પર પાદશાહ હતો, તેનું નામ હેબરી બોલીમાં આબાદદોન, પણ હેલલાસી બોલીમાં તેનું નામ આપલોન છે. ૧૨ ઝમ્મિક અફસોસ થઇ ગઇ ઝમ્મી છે; ને જુ ઝમ્મી, ઝમે પછી બીજા બે અફસોસ આવે છે.

૧૩ અને છઠ્ઠા ફરિશતા ઝમે વળડીજી, તારે ખોદાની સામાની સુંતાની કુરખા-નગાહના ચાર સીંગડાંમાંથી મેં ઝમ્મિક અવાજ શાંભલી ઝમ્મી. ૧૪ તેણે જે છઠ્ઠા ફરિશતાને રણસીંગડું હતું તેને કહીજી કે, ફરત મોહિટી નદી પર જે ચાર ફરિશતા બાંધેલા છે તે ઝમ્મીને છોડ. ૧૫ ને તે ચાર ફરિશતા છોડાઇઝા, ને તે ઝમ્મી ઝમે સાર તઇઆર થમ્મેલા હતા, કે ઝમે ક ઘડી, તથા દાહાડો, તથા મહીનો, તથા વરરા સુધી માણસોના ત્રીજા ભાગને મારી નાંખે. ૧૬ ને ફોજના સવા-રોની ગણતરી વીરા કરોડ હતી, ને તે ઝમ્મીની ગણતરી મેં શાંભલી. ૧૭ તે ઝમ્મી રીતે દરશણમાં ઘોડા ઝમ્મીને તથા તે ઝમ્મી પરના બેશનારા ઝમ્મીને મેં દીક્ષા; તે ઝમ્મીનાં બપ્પતર આગરંગી, તથા જાંખરંગી, તથા ગંધકરંગી હતાં, ને ઘોડા ઝમ્મીનાં માથાં, તથા સહીં ઝમ્મીનાં માથાં જેવાં હતાં, ને તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાંથી આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક નીકળીઝા. ૧૮ ઝમે તણુથી, ઇઆને આગ, તથા ધુંઆડો, તથા ગંધક, જે તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાંથી નીકળીઝા, તેથી માણસોનો ત્રીજો ભાગ મારી નંખાઇઝા. ૧૯ કેમકે તે ઝમ્મીનાં મોહિડાંમાં, તથા તે ઝમ્મીના પુંછડાંમાં, તે ઝમ્મીનું સામરથ છે, કારણ કે તે ઝમ્મીનાં પુંછડાં સાપના જેવાં, ને તે ઝમ્મીને માથાં હતાં, જેથી તે ઝમ્મી દુખ દે છે. ૨૦ ને બાકીનાં જે માણસો તે આફ્રીથી મારી નહીં નંખાઇઝા, તે ઝમ્મીએ પોતાના હાતનાં કામે બાબત તો આ કીધી નહીં; ઝમે રીત કે તે ઝમ્મી ભુતોને, તથા સુંતાની, તથા ર-પાંનો, તથા પીતલની, તથા પથરની, તથા લાકડાની મુરતી ઝમ્મી, જે ઝમ્મીને જોવાની, તથા શાંભલવાની, તથા ચાલવાની પણ શક્તી નથી તે ઝમ્મીને પુજે નહીં. ૨૧ ને તે ઝમ્મીએ પોતાનાં ખુનો બાબત તથા પોતાની જાદુગરી ઝમ્મી બાબત,

તથા પોતાની જનાકારી ખાખત, તથા પોતાની ચોરીઝ્મી ખાખત તોખા કીધી નહીં.

ખાખ દશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં ઝમક બીજા જોરાવર ફરિશતાને મેં દીઠા, તેણે વાદલ પેહેરેલું હતું, ને તેનાં માથા પર મેઘધનુશ હતું, ને સુરજના જ્યું તેજું મોહો તથા અગતીના થંભો જેવા તેના પગ હતા. ૨ ને તેના હાતમાં ઝમક નાંહાંની ઉઘાડી કીતાખ હતી. ને તેણે પોતાનો જમણો પગ દરીઝ્મા પર તથા ડાબો જમીન પર મુકીઝ્મા. ૩ ને જેમ સહીં ગરજે છે, તેમ તેણે મોહોટે અવાજે હાંક મારી; ને જરે તેણે હાંક મારી, તારે સાત ગરજનાઝ્મે પોતાના અવાજ કાહાડીઝ્મા. ૪ ને જરે તે સાત ગરજનાઝ્મે પોતાના અવાજ કાહાડીઝ્મા, તારે હું લખવા માંડોતો હતો, પણ મને ઝમે કેહેતાં આસમાનથી ઝમક અવાજ મેં શાંભલીઝ્મા કે, સાત ગરજનાઝ્મે જે વાતો કહી, તેને તું મોહોરથી બંધ કર, ને તે લખ ના. ૫ ને મેં જે શરિશતાને દરીઝ્માપર, તથા જમીનપર ઉભો રહેતાં દીઠા, તેણે પોતાનો હાથ આસમાનની ગમ ઊઠાવીઝ્મા. ૬ ને જે હમ્મરાં મુધી જીવે છે, જેણે આસમાન તથા તેમાંનાં, ને જમીન તથા તેપરનાં, ને દરીઝ્મા તથા તેમાંના પેદા કીધાં, તેના સમ ખાધને તેણે કહીજિકે, હવે પછી વખત થરો નહીં. ૭ પણ સાતમા શરિશતાના અવાજના દાહાડઝ્મામાં, હમાને જરે તે વજડવા લાગરો, તારે જેમ ખાદાઝ્મે પોતાના સેવક નખીઝ્માને ખપ્પર આપી છે, તેમ તેનો ભેદ પુરો થરો. ૮ ને આસમાનમાંથી અવાજ જે મેં શાંભલીઝ્મા, તેણે ફરી મારી સાથે બોલતાં કહીજિકે, તું જા, ને જે શરિશતો દરીઝ્મા પર, તથા જમીન પર ઉભો રહે છે, તેના હાતમાં જે નાંહાંની ઉઘાડી કીતાખ છે તે લે. ૯ તારે મેં શરિશતા પાસે જાધને તેને કહીજિકે, તે નાંહાંની કીતાખ મને આપ. ને તેણે મને કહીજિકે, તે લે, ને તેને ખાધનાંખ, ને તે તારા પેટને કડ્યું કરરો, પણ તારાં મોહોમાં મધના જેવી મીઠી લાગરો. ૧૦ તારે મેં શરિશતાના હાતમાંથી તે નાંહાંની કીતાખ લીધી, ને તેને ખાધનાંખી, ને મારાં મોહોમાં મધના શરખી તે મીઠી હતી, પણ તેને ખાધા પર માંહે પેટ કડ્યું થઈજી. ૧૧ ને તેણે મને કહીજિકે, તને ફરી ઘણા લોઢો, તથા ડોમો, તથા બોલીઝ્મા, તથા પાદશાહો ખાખત નખ્ખ-અત કેહેવી પડે છે.

બાબ અગીઆરમો.

અને લાકડીના જેવું એક બંદ મને આપાઈ, ને શરિરાતાએ ઉભા રહીને કહીજે કે, તું ઉઠ, ને ખાદાનાં મંદીર તથા કુરબાનગાહ, તથા તેમાં જેઓ એવાદત કરે છે તેઓનું માપ લે. ૨ પણ મંદીર બાહાર જે આંગણુ છે, તેને બાહાર રાખ, ને તેનું માપ ન લે; કેમકે ગેરકોમીઓને તે આપેલું છે; ને તેઓ બેઠેતાલીશ મહીના સુધી પાક રોહિરને ખુંદી નાંખશે. ૩ ને મારા બે સાહેબને હું એવું આપરા કે તેઓ તાઠ પેહેરેલા થઇને એક હજાર બરોં ને સાઠ દાહાડ સુધી નખુઅત કરશે. ૪ જઘતુનનાં જે બે જહાડ તથા જે બે સમેદાની જમીનના ખાદાની આગલ ઉભાં રહે છે તેઓ એજ છે. ૫ ને જો કોઇ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેઓનાં માહોમાંથી આગ નીકલેછે, ને તેઓના દુશમનોને આઈ નાંખેછે; ને જો કોઇ તેઓને દુખ દેવા આહારો, તો તેમજ તેને મારીઆ જવું પડેછે. ૬ તેઓને એખતીઆર છે કે આસમાનને બંધ કરે, કે તેઓની નખુઅતના દાહાડઓમાં વરસાદ ન વરશે; ને પાણીઓ પર તેઓને એખતીઆર છે કે તેને લોહીમાં બદલીનાંખે ને તેઓ જીંદગીવાર આહે તેટલીવાર જમીનને હરેક આકૃતથી મારે. ૭ ને જો તેઓ પોતાની સાહેદી આપી રહેશે, તારે જે જનવર જાંણુમાંથી નીકલેછે, તે તેઓની સાથે લડશે, ને તેઓને જીહીંતરો તથા તેઓને મારી નાંખશે. ૮ ને જે માહોડું રોહિર રહાની તોરે સદામ તથા મીસર કેહેવાએ છે, જાંહાં આપણે ખાદાવંદ કરેસે જઘઘઓ તે રોહિરના રશતામાં તેઓનાં મુડદાં (પડીઆં રહેશે). ૯ ને લોકોના તથા શીરકાઓના તથા બોલીઓના તથા કોમોના સાહાડાતણુ દાહાડ સુધી કેટલાએક તેઓનાં મુડદાં દેખશે, ને તેઓનાં મુડદાંને સમશાનમાં રાખવા નહીં દેશે. ૧૦ ને જમીનપર રહેનારા એઓ પર ખુશી ખુરમી કરશે, ને માહોમા બેઠ માકલશે; કેમકે તે બે નખીઓએ જમીન પરના રહેનારાઓને પીડા દીધી હતી. ૧૧ ને સાહાડા તણુ દાહાડ પછી જીંદગીનો રહ ખાદાની તરફથી તેઓમાં પેઠા, ને તેઓ પોતાને પગે ઉભા રહીઆ, પછી તેઓના દેખનારાઓ પર માહોટી બીછીક પડી. ૧૨ ને તેઓએ આસમાનથી માહોટો અવાજ પોતાને કેહેતાં સાંભલીઓ કે, તમે હીઆં ચહડી આવો. ને તેઓ વાદલાએ આસમાનમાં ચહડી ગઈઆ, ને તેઓના દુશમનોએ તેઓને દીઠા. ૧૩ ને તે વખતે

મોહોટો ધરતીકંપારો થઈગ્યા, ને તે રોહરનો દશમા ભાગ પડી ગઈગ્યા, ને તે ધરતીકંપારાથી માણસોમાંના સાત હજાર મારી નાંખાઈગ્યા, ને જે બાકી રહીગ્યા તેગ્યા ગભરાઈલાં થઈગ્યાં. ને આસમાનના ઓદાનો તેગ્યાએ તારીક કીધી. ૧૪ બીજો અફસોસ થઈ ગઈગ્યા છે; જીગ્યા, તીજો અફસોસ વહેણ આવે છે.

૧૫ અને સાતમા શીરેરાતાએ વળાડીજી; તારે આસમાનમાં એમ કહેતા મોહોટા અવાજો થઈગ્યા કે, આ દુનીઆની પાદશાહેતો આપણા ઓદાવંદની તથા તેના ખરીસતની થઈ છે, ને તે હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે. ૧૬ ને જે ચોવીરા વડીલા ઓદાની આગલ પોતાનાં તખ્ત પર બેઠા હતા, તેગ્યા જાંધા પડીગ્યા, ને ઓદાનો સજ્દો કરતાં કહીંજી કે, અમે ઓદાવંદ ઓદા, પુરા કાદેર, જે છે, ને હતા, ને થશે, ૧૭ હમે તારા સુકર કરીએ છઈએ; કેમકે તે પોતાની મોહોટી કુદરત લીધી ને પાદશાહી કીધી છે. ૧૮ ને દેશના ગુરો ભરાઈ, પણ તારો ગજબ આવીગ્યા છે, ને મુએલાંગ્યાનો ધનસાફ કરાવાનો વખત, ને તારા સેવક ઇઆને નખીએ, તથા પચીતરો, તથા જે નાહાંના મોહોટા તારાં નામથી બીહે છે, તેગ્યાને ફક્ત અપાએ તથા જેગ્યા પરથવીનો નારા કરે છે તેગ્યાનો નારા થાએ. ૧૯ ને આસમાનમાં ઓદાનું મંદીર ઉઘડાઈજી, ને તેનાં મંદીરમાં તેના બંદોબસતની પેટી દેખાઈ, ને વીજ-લીએ તથા અવાજો તથા ગરજનાએ તથા ધરતીકંપારો તથા કરાંની મોહોટી વરસાટી થઈ.

બાબ બારમો.

અને આસમાનમાં એક મોહોટી નીશાન દેખાઈ ઇઆને એક એરત સુરજ એડેલી, ને તેના પગ તલે ચંદર, ને તેનાં માથા પર બાર સીતારાનું તાજ હતું. ૨ ને તેણે ગરબવંતી છતાં, જણવા સાફ કરાટ બોગવતાં, તથા પીડા પામતાં ખુશ પાડી. ૩ ને આસમાનમાં બીજી નીશાની પણ દેખાઈ; જીગ્યા, અગનીરંગી મોહોટો અજગર, જેને સાત માથાં, ને દશ સીંગડાં, ને તેનાં માથાંએ પર સાત તાજ હતાં. ૪ ને તેના પુંછડાએ આસમાનના સી-તારાએનો તીજો ભાગ ખેંચીગ્યા, ને તેએને પરથવી પર નાંખીગ્યા, ને જે એરત જણવાની હતી, તેની આગલ તે અજગર ઉભો રહીગ્યા, એસાફ કે જરે તે જણે તારેજ તેના બાલકને ખાઈ નાંખે. ૫ ને તેણે બાલક નર

જાણીએ જે બધી કોમો પર લોહોડાના દંડથી સાહેળી કરનાર છે, ને તેનો તે આલક ખોદા પાસે તથા તેનાં વખત પાસે લઈ જવાઈએ. ૬ ને તે એમરત જંગલમાં નાહાઈ, તાંહાં ખોદાથી તેને સાફ તઈઆર કીધેલું એક ઢેકાણું છે, જાંહાં તેએ તેને ખારશોં ને સાફ દાહાડા મુધી પાલે.

૭ અને આસમાનમાં લડાઈ થઈ, મીઆએલ તથા તેના શ્રેશતા અજગરની સાથે લડીઆ, ને અજગરે તથા તેના શ્રેશતાએએ લડાઈ કીધી. ૮ તોપણ તેએ જીહીંતીઆ નહીં, ને તેએની જગે ફરી આસમાનમાં મલી નહીં. ૯ પણ તે મોહોયો અજગર બાહાર નંખાઈએ, ઇઆને તે ઘરડો સાપ, જે બેડો મુકનાર તથા શેતાન કેહેવાએ છે, જે આખી દુનીઆને ફરેબ આપે છે, તે જમીન પર નંખાઈએ, ને તે મુધાં તેના શ્રેશતાએ પણ નંખાઈઆ. ૧૦ તારે આસમાનમાં મોહોયો અવાજ એમ કેહેતાં મેં શાંભલીએ કે, હમણા તારણ તથા કુદરત, તથા હમારા ખોદાની પાદશાહત તથા તેના ખરીસતની હકુમત થઈ છે, કેમકે હમારા બાઈએ પર તોહોમત મુકનાર, જેણે હમારા ખોદા આગલ રાત દાહોડો તેએ પર તોહોમત મુકી, તે નીચે ફેંકાઈએ છે. ૧૧ ને તેએએ હલવાનના લોહીથી તથા પોતાનો સાહેદીની વાતથી એને જીહીંતીએ છે, ને માત મુધી તેએએ પોતાના જીવ પર પીઆર કીધો નહીં. ૧૨ એ વાસતે, એએ આસમાનો, તથા તેએમાં રહેનારાએ તમે ખુશી કરો. એએ જમીનપર તથા દરીઆમાં રહેનારાએ, તમને અફસોસ છે; કેમકે શેતાન તમારી પાસે ઉતરીએ છે, ને તેને બહુ કરોધ છે, કાંજે તે જાણે છે કે મારો વખત થોડો છે. ૧૩ ને પોતે જમીન પર ફેંકાઈએ, એમ અજગરે જો-ઈને જે એમરત નરને જાણી હતી, તેને તેણે સતાવી. ૧૪ તે એમરતને મોહોડા ઉકાયની બે પાંખ અપાઈ, એ સાફ કે સાપનાં મોહોથી તે રાતમાં પોતાને ઢેકાણે ઉડી જાએ. જાંહાં એક વખત તથા વખતો તથા અડધો વખત તે પલાએ છે. ૧૫ તે સાપે પોતાનાં મોહામાંથી નદીના જેવું એમરત પછવાડે પાણી નાંખીજી, એ સાફ કે તે તેથી તણાઈ જાએ. ને જમીને તે એમરતની મદદ કીધી, ઇઆને જમીન પોતાનું મોહો ઉઘાડીને જે નદી અજગરે પોતાનાં મોહામાંથી નાંખી તેને પીગઈ. ૧૬ ને અજગર તે એમરત પર યુસે થઈએ, ને તેની બાકી એલાદ, ઇઆને જેએ ખોદાના હુકમ પાલે છે, ને જેએની પાસે ઇસુ ખરીસતની શાહેદી પણ છે, તેએની સાથે લડવાને તે નીકડીએ.

આખ તેરમો.

અને હું દરીઆની રેતી પર ઉભો રહીશ્ચો, ને એક જનવરને દરી-આમાંથી નીકલતાં મેં દીઠું, જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં, તથા તેનાં સીંગડાશ્ચો પર દશ તાજ, તથા તેનાં માથાંશ્ચો પર કુકરનાં નામ હતાં. ૨ ને જે જનવરને મેં દીઠું, તે ચીતાના જેવું, ને તેના પગ રીંછના પગ જેવા, ને તેનું મોઢો સહોનાં મોહોના જેવું હતું, ને તે અજગરે પોતાની કુદરત તથા પોતાનું તખ્ત તથા મોહોટો એપ્પતીઆર તેને આપીશ્ચો. ૩ ને તેનાં માથાંશ્ચોમાંનાં એકને મરવા સરખું ધાગ્મલ મેં દીઠું, ને તેનાં મરણનો ધા રૂઝાઈશ્ચો, ને આખી દુનીઆશ્ચે તે જનવરની પછવોડે અચરત કીધું. ૪ ને જે અજગરે તે જનવરને એપ્પતીઆર આપીશ્ચો, તેનો સજ્જો તેશ્ચોએ કીધો, ને તેશ્ચોએ તે જનવરનો પણ સજ્જો કીધો, ને કહીજિંદે, આ જનવરના સરખું કોણ છે ? એની સાથે કોણ લડી શકે છે ? ૫ ને મોહોટી વાતો તથા કુકર બકનાર મોહો તેને અપાઠજિં, ને ખેંદતાલીશ મહીના સુધી રહેવાનો એપ્પતીઆર તેને અપાઠશ્ચો. ૬ ને તેણે ખાદાની બાબત કુકર બકવાને પોતાનું મોહો ઉઘાડીજિંદે તેનાં નામની તથા તેના માંડવાની તથા આસમાનમાં રહેનારાશ્ચોની બાબત તે કુકર બકે. ૭ ને તેને અપાઠજિંદે પવીતરોની સાથે તે લડે, ને તેશ્ચોને જીતીતે, ને કુલ શીરકાશ્ચો પર તથા બોલીશ્ચો પર તથા કોમો પર તેને એપ્પતીઆર અપાઠશ્ચો. ૮ ને જમીન પર સરવ રહેનારાશ્ચો જેશ્ચોનાં નામ દુનીઆનો પાઠશ્ચો માંડવાથી મારી નાંખેલા હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં નથી, તેશ્ચો તેને પુજશે. ૯ જે કોઈને કાન છે, તો તે શાંભલે. ૧૦ જે કોઈ કેદ કરવાને કોઈને લઈ જાશે, તો તે કેદમાં જશે; જે કોઈ તલવારથી મારી નાંખે, તો તેને તલવારે મરીઆ જવું પડે. હીઆં પવીતરોની સખર તથા હમાન છે.

૧૧ અને મેં જમીનમાંથી એક ખીજાં જનવરને નીકલતાં દીઠું, ને હલવાનનાં જેવાં તેને બે સીંગડાં હતાં, પણ અજગરની પડી તે બોલીજિં. ૧૨ ને પેહેલાં જનવરનો સરવ એપ્પતીઆર રાખીને તેની આગલ તે અમલ કરે, ને પેહેલા જનવરનાં મરણનો ધા રૂઝાઈશ્ચો હતો તેની પુજ જમીનથી ધશ્ચોને તે પરના રહેનારાશ્ચોથી કરાવે. ૧૩ ને તે મોહોટો ચમતકાર કરે, એવા કે માણસના દેખતાં આસમા-

નથી જમીન પર આગ પણ વરસાવે છે. ૧૪ ને જે ચમતકારો તે જનવરના દેખતાં કરવાનું તેને અપાઈ જીં હતું, તેઓને આશરે જમીન પર રહેનારાઓને તે બુલાવે છે, ને જે જનવર તલવારનો ધા પામી જીં પણ જીવી જીં તેની મુરતી કરવા સાર જમીન પર રહેનારાઓને તે કહે છે. ૧૫ ને તે જનવરની મુરતીમાં જીવ ધાલવાનું ઈમેને અપાઈ જીં હતું, ઈમેનું કે તે જનવરની મુરતી બેલ ને જોડા તે જનવરની મુરતીને નહીં પુજે તેટલા મારીનંપ્યાઓ ઈમેનું પણ તે કરે. ૧૬ ને નાહાંના મોહોઠા, દોલતમંદ તથા દરીદરી, આજ્ઞદ તથા ગોલામ, સરવને તે ઈમે કરાવે છે કે, તેઓ પોતાના જમણા હાત પર ઈઆ પોતાનાં કપાલ પર નીશાની લે. ૧૭ વધી જેને તે નીશાની ઈઆ તે જનવરનું નામ ઈઆ તેનાં નામની ગણતી છે, તે વગર કોઈ બીજાથી વેચાઓ લેવાઓ નહીં, ઈમે પણ કરાવે છે. ૧૮ હીઆં દાનાઈ છે, જેને સમજ છે તે ઈમે જનવરની ગણતી ગણે, કેમકે તે માણસની ગણતી છે, ને તેની ગણતી છરોં છરોટ છે.

બાબ અઉદમો.

અને મેં જોઈ, ને જુઓ કે સીઓન પાહાડ પર હલવાન ઉમો રહીઓ, ને તેની સાથે ઈક લાખ ચુમાલીસ હજાર હતા, જેઓનાં કપાલ પર તેના બાપનું નામ લખી જીં હતું. ૨ ને બહુ પાણીના અવાજના જેવો તથા મોહોટો ગરજનાના અવાજના જેવો આસમાનમાંથી અવાજ મેં સાંભળીઓ, ને વીણા વગડનારાઓનો અવાજ પોતાની વીણા પર વગડતાં મેં સાંભળીઓ. ૩ તારે તખતની તથા તે ચાર પરાણીઓની તથા વડીલોની આગલ નવાં ગીત જેવું તેઓ ગીત ગાતા હતા, ને જમીનથી જે ઈક લાખ ચુમાલીસ હજાર ઉધાર પામેલા વગર કોઈ તે ગીત શીખી ન શકી જીં. ૪ બધીઓની સાથે જેઓ નાપાક નથી થઈઓ તેઓ ઈમે છે; કેમકે તેઓ કુંઆરા છે, ને હલવાન જાહાં જઈએ તાહાં તેની પાછલ જે ચાલે છે તેઓ ઈમે છે; ઈઓ ખોદાને તથા હલવાનને સાર પેહેલું ફલ થવાને માણસમાંથી ઉધાર પામેલા છે. ૫ ને ઈઓનાં મોહોમાં કપટ મલી જીં નથી; કેમકે ખોદાનાં તખત આગલ તેઓ બેઠે છે.

૬ અને આસમાનમાં ઉડતા બીજ શરિશાતાને મેં દોઢા, ને જમીન પરના રહેનારાઓને, ઈઆને દરેક કોમ તથા શીરકા તથા બોલીવાલાઓ તથા લોકને, હુમેશાંની ખુશખબર જાહેર કરવાની તેની પાસે હતી. ૭ ને તેણે મોહોટો અવાજ

કહીજી કે, જોદાથી ખીહો, ને તેને જુજગરી આપો; કેમકે ઇનસાફ ફાવવાનો તેનો વખત આવીય્મા છે, ને જેણે આસમાન તથા જમીન તથા દરીય્મા તથા પાણીના ઝરાય્માને પેદા કરીધા છે, તેને પુજો. ૮ ને તેની પાછલ ઝમક ખીજો શરિશતો આવતાં ઝમક બોલીય્મા કે, આખજોત પડીજી છે, તે મોહો-
 ડું રોહિર પડીજી છે, કેમકે તેણે પોતાની જનાકારીના ગજબનો વઢન બધી દો-
 માને પાઈય્મા છે. ૯ ને તીજ શરિશતાય્મા પણ તેનો પાછલ ચાલતાં મોહોટે
 અવાજે કહીજી કે, જો દોહ તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજેછે, ને તે નીરાની
 પોતાના કપાલ પર ઈઆ પોતાના હાત પર લેછે; ૧૦ તો જોદાના ગજબનો
 વઢન ઈઆને જે તેના ગજબના પીઆલામાં નરો રેહોલા છે તેમાંથી તે પીરો,
 ને પાક શરિશતાય્માની આગલ તથા હલવાનની આગલ આગમાં તથા ગંધ-
 કમાં તે પીડોલા થરો. ૧૧ ને તેય્માની પીડાનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહેડે છે,
 ને જેય્મા તે જનવરને તથા તેની સુરતીને પુજે છે, તેય્માને તથા જે દોહ
 તેનાં નામની નીરાની લેછે તેને, રાત દાહોડો વીસામો નથી. ૧૨ હીઆં પચી-
 તરોની સખર છે, ઈઆને જોદાના હુકમ તથા ઈસુ ખરીસતનું ઈમાન જે પાલેછે
 તેય્મા હીઆં છે. ૧૩ ને મને ઝમે દેહેતાં આસમાનથી ઝમક અવાજ
 મેં શાંભલીય્મા કે, તું ઝમક લખ, કે હમણાથી જેય્મા મરણ પામે ઈઆને
 જોદાવંદમાં જેય્મા મરેછે, તેય્મા મુખારક છે; રહે દેહેછે હા, ઝમે સાફ કે તેય્મા
 પોતાની મેહેનતથી વીસામો પામે, ને તેય્માનાં કામ તેય્માની પાછલ આ-
 વરો. ૧૪ અને મેં જોધજી, ને જીય્મા ઘોણું વાદલ ને વાદલ પર આદમીના
 બેઠા જેવો ઝમક બેઠોલા, જેનાં માથાં પર સુંતાનું તાજ હતું, ને જેના હાતમાં
 ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૫ અને મંદીરમાંથી ખીજ શરિશતાય્મા નીકળીને વાદ-
 લ પર બેશનારને મોહોટે અવાજે હાંક મારીય્મા, કે તું પોતાનું દાતરડું લગા-
 વીને કાપ, કેમકે કાપવાનો વખત આવીય્મા છે, કારણ કે જમીનની બેતી
 પાકી છે. ૧૬ ને વાદલ પરના બેશનારે જમીન પર પોતાનું દાતરડું લ-
 ગાવીજી, ને જમીનની બેતી કપાઈ. ૧૭ પછી આસમાનમાંનાં મંદીરમાંથી
 ખીજો શરિશતો નીકળીય્મા, તેને પણ ધારવાણું દાતરડું હતું. ૧૮ ને ખીજો
 શરિશતો પણ કુરબાનગાહથી નીકળીય્મા, તેને આગ પર ઝમખતીઆર હેતો,
 ને જેને ધારવાણું દાતરડું હતું તેણે તેને મોહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજી કે,
 તું પોતાનું ધારવાણું દાતરડું લગાવીને જમીનના દરાખ વેલાની લુખાને લણી
 લે, કેમકે તેની દરાખ પાકી ચુકી છે. ૧૯ તારે તે શરિશતાય્મા પોતાનું દા-

તરું જમીન પર લગાવીજી, ને જમીનના દરાખ વેલાનું લણી લીધું, ને જો-
દાના ગજખના દરાખના મોહોટા કુંડમાં નાંખીજી. ૨૦ ને દરાખનો કુંડ રોહર
બાહાર ખુંદાઈગ્યા; પછી દરાખના કુંડમાંથી લોહી ઘોડગ્યાની લગામે
સુધી આરે બેરો ગાઉ લગી વહી નીકલીજી.

બાબ પંદરમો.

અને બીજી મોહોટી તથા અજગ્ય નીરાની આસમાનમાં મેં દીઠી,
૪ અંચાને સાત શરિશતાને તેઓની પાસે છેલી સાત આકૃત હતી, કેમકે તે-
ઓમાં જોદાનો ગજખ ભરપુર કીધેલા છે. ૨ ને અગની બેલેલા કાચના
દરીઆ જોવું મેં દીઠું, ને જોઆ તે જનવર પર, તથા તેની મુરતી પર, તથા
તેની નીરાની પર, તથા તેનાં નામની ગણતી પર ફોતેહ પામીઆ હતા, તેઓ
તે કાચના દરીઆ પર ઉભા રહેતા હતા, ને તેઓને જોદાની વીણુઓ હતી.
૩ ને તેઓએ જોદાના અંદા મુસાનું ગીત તથા હલવાનનું ગીત ગાતાં કહીજી
કે, અમે જોદાવંદ જોદા, પુરા કાદેર, તારાં કામ મોહોટાં તથા આશચ-
રીઅવાન છે; અમે પવીતરોના પાદશાહ, તારા મારગ રાસત તથા ખરા છે.
૪ અમે જોદાવંદ, તારાથી નહીં બીહીરો, ને તારાં નામની બુજરગી નહીં
કરશે, એવા કૃણ છે? કેમકે એકલો તું પાક છે, વાસતે બધી ક્રોમો
આવશે, ને તારો સજ્દો કરશે, કારણ કે તારો ધનસાક તેં જાહેર કીધો
છે. ૫ અને મેં જોઈજી, ને જુઓ, આસમાનમાં શાહેદીના માંડવાનું
મંદીર ઉઘડાઈજી. ૬ ને જે સાત શરિશતાની પાસે સાત આકૃત હતી,
તેઓ સાક તથા ચલકતાં લુગડાં પેહેરેલા, તથા છાતીએ સુંનાના પટકા
બાંધેલા મંદીરમાંથી નીકલીઆ. ૭ ને તે આર પરાણીઓમાંના એકે તે
સાત શરિશતાને સુંતાનાં સાત પીઆલાં આપીઆં, જે જોદા હમેશાં સુધી
જીવેકે તેના ગજખથી તે ભરેલાં હતાં. ૮ ને જોદાની જલાલથી તથા તેની
કુદરતથી મંદીર ધુંઆડે ભરાઈ ગઈજી, ને તે સાત શરિશતાની તે સાત આકૃત
પુરી થઈ તાંહાંસુધી કાઢથી મંદીરમાં પેસાઈજી નહીં.

બાબ સોલમો.

અને એક મોહોટો અવાજ મંદીરમાંથી મેં શાંભલીઓ, તેણે સાત
શરિશતાને એમ કહીજી કે. તમે જાઓ, ને જોદાના ગજખનાં પીઆલાં જ-
મીન પર રેડો. ૨ તારે પેહેલા શરિશતો ગઈઓ, ને તેણે પોતાનું પીઆલું જ-

મીન પર રેડીજ; ને જે માણસો તે જનવરની નીશાની રાખતાં હતાં, ને તેની સુરતીને પુજતાં હતાં, તેઓ પર ભંડું તથા કઠણ ધારં થઈ. ૩ ને બીજા શ્રીરાતાએ પોતાનું પીઆલું દરીઆ પર રેડીજ, ને મુડાનાં લોહી સરખા તે થઈ, ને દરીઆમાંનો હરેક જીવતો પરાણી મરી ગઈ. ૪ ને ત્રીજા શ્રીરાતાએ પોતાનું પીઆલું નદીએ પર, તથા પાણીએના જરાએ પર રેડીજ; ને તે લોહી થઈ. ૫ ને પાણીના શ્રીરાતાને એમ બોલતાં મેં શાંભલીએ કે, અએ બાદાવંદ, જે છે. ને હતો, ને થશે, તે એમજ ધનસાક ડરાવીએ વાસતે તું રાસત છે. ૬ કેમકે તેઓએ તારા પતીતરોનું, તથા નખીએનું લોહી વહેવડાવીજ, ને તે તેઓને લોહી પીવાને આપીજ છે, કારણ કે તેઓ લાએક છે. ૭ ને કુરબાનગાહમાંથી બીજાને એમ કહેતાં મેં શાંભલીએ કે, હા, અએ બાદાવંદ બાદા, પુરા કાદેર, તારા ધનસાકનાં કામ ખરાં તથા વાજી છે. ૮ ને ચોથા શ્રીરાતાએ પોતાનું પીઆલું સુરજ પર રેડીજ; ને આગથી માણસોને જલાવી નાખવાનું સામરથ તેને અપાઈ. ૯ ને માણસો માહેટી આંચથી જલાઈ ગઈ, ને બાદાનો જેને આ આકૃત પર એજતીઆર છે, તેનાં નામ પર તેઓ કુદર બકીઆ, ને તેઓએ તેને જુજરગી આપવાને તોઆ કીધી નહીં. ૧૦ ને પાંચમા શ્રીરાતાએ પોતાનું પીઆલું તે જનવરનાં તખત પર રેડીજ, ને તેનું તખત અંધાઈ થઈ ગઈ, ને તેઓએ દુખને લીધે પોતાની જીભો કુડી. ૧૧ ને પોતાનાં દુખને લીધે, તથા પોતાના ધારાને લીધે, આસમાનના બાદા પર કુદર બકીઆ, ને તેઓએ પોતાનાં કામો બાબત તોઆ કીધી નહીં. ૧૨ ને છઠા શ્રીરાતાએ પોતાનું પીઆલું માહેટી નદી કુરાત પર રેડીજ; ને તેનું પાણી સુકાઈ ગઈ, એ સાર કે ઉગમણના પાદશાહેનો રસતો તથા આએ. ૧૩ ને તે અજગરનાં માહેમાંથી, તથા તે જનવરનાં માહેમાંથી, તથા તે જુડા નખીનાં માહેમાંથી તન નાપાક રહેને દેડકા જેવા નીકલતાં મેં દીઠા. ૧૪ કેમકે તેઓ ચમતકાર કરનાર દેવાના રહે છે, જેઓ પુરા કાદેર બાદાના માહેટા દાહાડાની લડાઈને સાર જમીનના ધ્યાને આપી દુનીઆના પાદશાહેને એકા કરવાને તેઓના પર બાહાર જાએ છે. ૧૫ જુઓ, ચેરની ખેડું આંધળી, જે ચોખી કરે છે, ને પોતાનાં લુગડાં એવાં રાખે છે કે પોતે નાગો ન ચાલે, ને પોતાની લાજ તેઓ ન દેખે, તે મુબારક છે. ૧૬ તારે હેબરી બોલીમાં આરમાગેદાન કહેવાએલે ડોકાણે તેણે તેઓને એકા

ક્રીધા. ૧૭ ને સાતમા ફરિશતાએ પોતાનું પીઆલું હવામાં રેડીજી, ને આસમાનનાં મંદીરનાં તખ્તમાંથી મોહોયે અવાજ નીકલીએ, જોણે કહીજી કે, થઈજી. ૧૮ ને અવાજો, તથા ગરજનાએ, તથા વીજલીએ થઈ, ને મોહોયે ધરતી-કંપારો, એવા મોહોયે કે માણસ જમીનપર થઈએ તારથી એવા મોહોયે ધરતી-કંપારો નથી થઈએ. ૧૯ ને મોહોટાં રોહરના તણ ભાગ થઈએ, ને કોમોનાં રોહર પડીએ, ને મોહોટા આબલોનની ઇઆદ ખોદાની આગલ થઈ, એસાર કે તે પોતાના ગજબની ગરમીના રસનું પીઆલું તેને આપે. ૨૦ ને હરેક બેટ નાહાહા, ને ગાહોડિ પણ દેખાઈએ નહીં હતા. ૨૧ ને મોહોટાં કરાંની વરસાટી થઈ, આરારે એક એક માણનાં કરાં આસમાનથી માણસો પર પડીએ, ને કરાંની આકૃતને લીધે માણસો ખોદાપર કુફર બનીએ, કેમકે તેની આકૃત મોહોટી હતી.

આખ સતરમો.

અને જે સાત ફરિશતાની પાસે તે સાત પીઆલાં હતાં, તેએમાંનો એક આવીએ, ને મારી સાથે બોલતાં મને કહીજી કે, હીએ આવ, ને જે મોહોટી કરાએણુ ઘણા પાણીએ પર બેઠેલી છે તેનો ધનસાફ કરવો હું તને દેખાડીશ. ૨ તેની સાથે જમીનના પાદરાહોએ જના ક્રીધી છે, ને તેની જનાના વઈનથી જમીનના રોહનારા પીધેલા થઈએ. ૩ ને રહમાંતે મને રાનમાં લઈ ગઈએ, ને નીંદાનાં નામથી ભરેલાં સાત માથાંનાં, તથા દશ સીંગડાનાં ક્રીરમીજી રંગનાં જાનવર પર બેઠેલી એક બધરીને મેં દીધી. ૪ ને તે બધરીએ જાંબુએ તથા ક્રીરમીજી રંગનાં લુગડાં પહેરેલાં હતાં, ને સુંને, તથા જવાહેરે, તથા મોતીએ સોભાવાન હતી, ને તેના હાતમાં સુંનાનું પીઆલું, તેના વખોડવાપણથી તથા જનાની નાપાકીથી ભરેલું હતું. ૫ ને તેના કપાલ પર એવું નામ લખેલું હતું કે બેદ, મોહોટું આબલોન, છીનાલોની તથા જમીનની નફરતોની મા. ૬ ને મેં દીધું કે તે બધરી પવીતરોનાં લોહીથી તથા ઇસુના શાહેદાનાં લોહીથી પીધેલી હતી; ને હું તેને જોઈને મોહોટા આરાચરીએ તથા આરાચરીએવાન થઈએ; ૭ તારે તે ફરિશતાએ મને કહીજી, કે તું કેમ આરાચરીએવાન થઈએ છે? તે બધરીનો તથા તેને જીવ્યકી લઈ જનાર જાનવર જેને સાત માથાં તથા દશ સીંગડાં છે તેના બેદ હું તને કેહવશ. ૮ જે જાનવર તે દીધું, તે હતું, ને નથી, પણ અથાક જીંડાણમાંથી નીકલનાર તથા નારામાં જનાર છે, ને જમીન પર રોહનારાએ જેએનાં નામ દુનીઆનો પાઠ-

આ નાંખવાથી જીંદગીની કીતાબમાં લખીઆં નહીં હતાં તેઆ તે જનવર હું, ને નથી, તેપણુ છે, આ જોઇને તાજુબ થશે. ૯ હીઆં સમજ રાખનાર મન છે; તે સાત માયાં સાત પાહાડ છે, તેઆ પર તે બધરી બેઠી છે. ૧૦ ને સાત પાદશાહ છે, પાંચ પડીઆ છે, ને આંક છે, ને બીજો હજી-સુધી આવીઆ નથી, ને જરે તે આવશે તારે યોગ દાહાડ તેને રેહેવું પડે છે. ૧૧ ને જો જનવર હું, ને નથી, તેજ આઠમા છે, ને તે સાતમાંનો છે, ને નારામાં જન્મ્યો છે. ૧૨ ને જો દશ સીંગડાં તેં દીઠાં છે તેઆ દશ પાદશાહ છે, આંઆ હજીસુધી પાદશાહી પામીઆ નથી, પણ તે જનવરની સાથે આંક ધડીબર પાદશાહીનો જોવા આંખતીઆર પામે છે. ૧૩ આંઆનું આંક મત છે, ને આંઆ પોતાનું સામરથ તથા અધીકાર તે જનવરને સોંપી આપશે. ૧૪ આંઆ હલવાનની સાથે લડશે, પણ હલવાન આંઆને જીહી-તરો; કેમકે તે આદાવંદોનો આદાવંદ તથા પાદશાહોનો પાદશાહ છે, ને જો તેની સાથે છે, તેઆ તેડલા તથા પસંદ કીધેલા તથા ઇમાનદાર છે. ૧૫ ને તેણે મને કહીજીકે જો પાણી તેં દીઠાં છે, જંદાં તે કશાણુ બેઠી છે, તેઆ લોઢા, તથા મેલા, તથા ડોમો, તથા બોલીઆ છે. ૧૬ ને તે જનવરનાં જો દશ સીંગડાં તેં દીઠાં, તેઆ તે કશાણુ પર દુશમની કરશે, ને તેને ઉજડ તથા નાગી કરશે, ને તેનું ગીરા આરો, ને આગથી તેને બાકી નાંખશે. ૧૭ કેમકે આદામ તેઆનાં મનમાં આંમ મુકીજી છે કે તેઆ તેની ઇજા પુરી કરે, ને આંક મત રાખે, આદાની વાતો પુરી કરશે તાંહાંસુધી પોતાનું રાજ તે જનવરને સોંપે. ૧૮ ને જો બધરીને તેં દીઠી છે, તે તે માહોટું રોહર, જો જમીનના પાદશાહો પર હકુમત કરે છે.

આખ દરડમો.

અને આ પછી આંક બીજા શરિરાતાને આસમાનથી ઉતરતાં મેં દીઠા, તેને માહિયે આંખતીઆર હતો, ને તેની જલાલથી જમીન રોરાન થઇ. ૨ ને તેણે જરેથી માહોટા અવાજે કહીજી કે, માહોટું બાબલાન પડીજી છે, પડીજી છે, ને દેવોની વસતી, તથા હરેક નાપાક રૂહનો વાસો, ને હરેક અગણ તથા દેવશાહ પકડીનું પીઠ્ઠું થઇજી છે, ૩ કેમકે બધી ડોમોઆં તેની જનાકારીના ગજબનો વંધન પીધો છે, ને જમીનપરના પાદશાહોઆં તેની સાથે જના કીધી છે, ને જમીન પરના વેપારી તેના સુખભોગની અધીકતાથી દોલતમંદ થઇઆ છે. ૪ ને આસમાનમાંથી આંક બીજો અવાજ આંમ

કેહેતો મેં સાંભળીએ, કે એએ મારા લોક, તેમાંથી નીકળો, એસાં કે તમે તેના યુનાહના શરીક ન થાએ, ને એસાં કે તમે તેની આકૃત-માંનું કંઈ ન પામો. ૫ કેમકે તેના યુનાહ આસમાન સુધી પોહાંચીઆ છે, ને આદાએ તેની બદકારીએ ઇઆદ કીધી છે. ૬ જેમ તેણે તમને ભરી આપીજ તેમ તમે તેને ભરીઆપો, ને તેની કુરહીએ પરમાણે તેને બમણુજ આપો; જે પીઆણું તેણે મેલવીને ભરીજ છે, તેમાં તેને સાંજ બમણુ મેલવીને ભરો. ૭ તેણે પોતાને જેટલી મહીમાવાન કીધી ને સુખભોગ કીધો, તેટલી પીડા તથા દુખ તેને આપો, કેમકે તે પોતાનાં મનમાં કેહે છે કે, હું રાણી બેઠી છઈ, હું વીધવા નહીંજ, ને દુખ પામનાર નહીંજ. ૮ એસાં એક દાહાડામાં તેની આકૃતો ઇઆને ખાત તથા દુખ તથા દકાલ આવરો, ને તે અગનીથી પુરં બહારો, કેમકે આદાવંદ આદા, જે તેનો ઇનસાફ કરે છે, તે કા-દેર છે. ૯ ને જમીનના જે પાદશાહેએ તેનો સાથે જના કીધી છે, તથા સુખ-ભોગ કીધો છે, તેએ જરે તેના બલવાનો ધુઆડો જોરો, તારે તે બાબત રડશે, ને તેને લીધે વીલાપ કરશે. ૧૦ ને તેની પીડાની બીલીકને લીધે આદા ઉભા રહીને કેહેશે કે, હાએ હાએ, હાએ હાએ, તે બોહોડું રોહર બાબલાન, તે જોરાવર રોહર, કેમકે એક ઘડીમાં તારે દંડ આવીએ છે. ૧૧ ને જમીન પરના વેપારી પણ તે બાબત રડશે, ને વીલાપ કરશે, કેમકે હવેથી કોઈ તે-એનો માલ વેચાતો લેતો નથી; ૧૨ ઇઆને સુંનું તથા રૂપું તથા જવાહેર તથા ખોલી તથા કુમાશી લુગડાં તથા જાંબુઆં લુગડાં તથા રેશમ તથા કીરમજી લુ-ગડાં તથા સરવ સુગંધી લાકડાં તથા હાથીદાંતનાં હરેક વાસણુ તથા હરેક મુ-લવાન લાકડાનાં વારાણુ તથા પીતલ તથા લોહોડું તથા મરમરના પથર; ૧૩ તથા તજ ને ધુપ વસતુએ તથા અતરો તથા લોખાન તથા વધન તથા તેલ તથા જી-હીણો મેદા તથા ધર્જી તથા ઢોરો તથા ગેટાં તથા ઘોડા તથા રથો તથા શરશિ તથા આદમીએના રહ. ૧૪ ને તારા જીવની ઇછાનાં ફલ તારાથી ગઈઆં છે, ને સરવ શોભાવાન તથા તેજસવી વસતુ તારાથી ગઈ છે, ને હવેથી તે તને નહીંજ મલશે. ૧૫ એ વસતુએના વેપારી, જે તેથી દોલતમંદ થઈઆ, તેએ તેની પીડાની બીલીકને લીધે રડતા તથા શોક કરતા આદા ઉભા રહેશે. ૧૬ ને કેહેશે કે, હાએ હાએ, હાએ હાએ, તે બોહોડું રોહર, ઇઆને કુમાશી તથા જાંબુઆં તથા કીરમજી લુગડાં પહેરેલું, ને સુંને તથા જવાહેર તથા ખોલીએ શોભાવાન.

૧૭ કેમકે એક ઘડીમાં એટલી મોહોટી સંપત નારા થઈ છે. ને હરેક નાખોદા, તથા વાહાણના સરવ ધણીએ તથા ખલાસીએ, ને જેટલા લોક સમુદર પર કામ ચલાવે છે તેએ આઘા ઉભા રહીઆ. ૧૮ ને તેએએ તેના બલવાનો ધુંઆડો દેખીને ખુમ પાડતાં કહીજે કે, આ મોહોટાં રોહરે સરખું કીજે? ૧૯ ને તેએએ પોતાનાં માથાં પર ધુલ નાંખીને રડતાં તથા શોક કરતાં મોહોટે અવાજે કહીજે કે, હાએહાએ, હાએહાએ, તે મોહોટું રોહરે, જેની સંપત્તીથી જે સરવને દરીઆપર વાહાણ હતાં તેએ દોલતમંદ થઈઆ, પણ તે એક ઘડીમાં ઉઝડ થઈજે. ૨૦ અએ આસમાન, તથા પાક રસુતો, તથા નખીએ, તેપર તમે ખુશી કરો; કેમકે આદાએ તેની પાસેથી તમારો બદલો લીધો. ૨૧ તારે એક જોરાવર ફીરેશતાએ મોહોટી ઘંટીના પડના જેવો એક પથર ઊંચકી લીધો, ને દરીઆમાં નાંખીને કહીજે કે, એમ બાબલોન, તે મોહોટું રોહરે, જોરથી ફેંકારો, ને કદી ફરી દેખારો નહીં. ૨૨ ને વીણા વજડનારાએનો તથા ગવઘંઆએનો તથા વાંસકી વજડનારાએનો તથા રણસીંગડું વજડનારાએનો અવાજ ફરી તારામાં રાંબલારો નહીં; ને હર કંઠ કારીગરીનો કોઈ કારીગર હવેથી તારામાં દેખારો નહીં; ને હવેથી ઘંટીનો સાદ તારામાં રાંબલારો નહીં. ૨૩ ને દીવાનું અજવાલું હવેથી તારામાં પરકારા કરરો નહીં; ને વર કેનાનો અવાજ હવેથી તારામાં રાંબલારો નહીં; કેમકે તારા વેપારી દુનીઆનાં મોહોટાં માણસ હતાં, કાંજે તારી જાદુગરીથી બધી કોમો બુલાવાઈ. ૨૪ ને નખીએનું તથા પવીતરેનું તથા જમીન પર જેટલા લોક મારી નંખાઈઆ તે સરવનું લોહી પણ તેમાં જડીજે હતું.

બાબ ઝોગણીશમો.

અને તે પછી આસમાનમાં બહુ લોકોનો મોહોટો અવાજ એમ કહેતાં મેં રાંબલીએ કે, હલિલુહઆ, આદાવંદ આપણા આદાને તારણ તથા જલાલ તથા ઇજત તથા કુદરત. ૨ કેમકે તેનો ઇનસાફ ખરો તથા વાજબી છે; કેમકે જે મોહોટી કરાએણે પોતાની જનાથી જમીનને ખીગાડી, તે પર તેણે ઇનસાફ કીધો છે, ને પોતાના સેવકોના લોહીનો બદલો તેના હાતથી લીધો છે. ૩ ને તેએએ ફરી કહીજે કે, હલિલુહઆ, ને તેનો ધુંઆડો હમેશાં સુધી ચહડીએ. ૪ ને ચોવીરા વડીલો તથા ચાર પરાણી પડીઆ, ને તખ્ત પર ખેરાનાર આદાનો સજ્દા કરતાં કહીજે, આમીન, હલિલુહઆ. ૫ ને તખ્ત-

માંથી એમ કહેતો અવાજ નીકળીઓ કે, આપણા ઓદાના સરવ સેવકો, તથા તેથી બીજીનારા નાહાંના તથા મોહોટા તમે તેની તારીફ કરો. ૬ ને ઘણા લોકોના અવાજ જોવો તથા ઘણા પાણીના અવાજ જોવો તથા ભારે ગરજના-ઓના જોવો અવાજ એમ કહેતાં મેં શાંભલીઓ કે, હલિલુધા, કેમકે ઓદાવંદ જે ઓદા, જે બધી કુદરત રાખનાર, તે પાદશાહી કરે છે. ૭ આપણે હરખ ને ખુશી કરીએ, ને તેને જલાલ આપીએ, કેમકે હલવાનનાં લગન આવીએ છે, ને તેની કંનાએ પોતાને તથા આર કીધી છે. ૮ ને તે કંના શારાં તથા તેજસવી કુમાશી લુગડાં પહેરે, એમ તેને અપાઈ, કાંજે તે કુમાશી લુગડાં પવીતરોની રાસતી છે. ૯ ને તેણે મને કહીજે કે, તું એમ લખ કે, તે હલવાનના લગનના જમણને સાફ જે તેડાઈએ છે, તેઓ મુખારક છે. ને તેણે મને કહીજે કે ઓદાની ખરી વાતો એ છે. ૧૦ ને હું તેનો સજ્જો કરવાને તેના પગ આગલ પડીએ, પણ તેણે મને કહીજે કે, ખખરદાર, એમ ન કર, હું તારો સાથી સેવક, ને તારા બાઈ જેઓ ઇસુની શાહેદી આપે છે તેઓમાંનો છજે, તું ઓદાનો સજ્જો કર; કેમકે ઇસુની શાહેદી તો નખુઅતનો રહ છે.

૧૧ અને આસમાન ઉઘડેલું મેં દોડું, ને જુઓ, સુફેદ ઘોડા, ને તેપરનો બેરાનાર અમાનતદાર તથા ખરો કહેવાએલો છે, ને તે રાસતી ધનસાફ કરે છે, ને લેડે છે. ૧૨ ને તેની આંખો આગના ભડકા જેવી, ને તેનાં માથા પર ઘણા તાજ ને તેનું એવું નામ લખેલું કે જે તે વગર બીજા કોઈએ જાણી-જાં નહીં. ૧૩ ને તે લોહીમાં બેલેલું લુંગડું પહેરેલો, ને તેનું નામ ઓદાનો કલામ કહેવાએ છે. ૧૪ ને આસમાની ફેળો સુફેદ ઘોડા પર સુફેદ તથા સાફ કુમાશી લુગડાં પહેરેલી છતાં તેની પાછલ ગઈ. ૧૫ ને તેનાં મોહોમાંથી ધારવાલી એક તલવાર નીકળે છે, એ સાફ કે તેથી ગેરકેમીઓને તે મારે, ને લોહોડાંના દંડથી તેઓપર તે સાહેબી કરશે, ને કાદેર ઓદાના શુસાનો તથા ગજબના વધનિનો કુંડ તે છુંદે છે. ૧૬ ને તેનાં લુગડાંપર તથા તેની જાંઘ પર એ નામ લખીજે છે કે, પાદશાહોનો પાદશાહ તથા ઓદાવંદનો ઓદાવંદ.

૧૭ અને સુરજમાં ઉભો રહેતાં એક શીરશાતાને મેં દોડા, ને તેણે આસમાનમાં ઉડનારાં સઘળાં પક્ષીઓને મોહોટે અવાજે હાંક મારતાં કહીજે કે, તમે આવો, ને મોહોટા ઓદાના જમણને સાફ એકઠા થાઓ. ૧૮ એ સાફ કે તમે પાદશાહોનું ગોરા તથા સરદારોનું ગોરા તથા કુદરતીઓનું ગોરા તથા ઘોડા-

ઝીનું તથા તેઝીના સવારોનું ગોરા તથા નાહાંના મોહોટા સઘલા છુટેલા તથા ચાકરોનું ગોરા ખાઝ્મો. ૧૯ ને તે જનવરને, તથા જમીનના પાદશાહેને, તથા તેઝીનાં લશકરને, તે ઘોડા પર બેસનારની તથા તેની ફોજની સાથે લડવા સાઝ ઝમકઠાં થઝેલાં મેં દીઠાં. ૨૦ ને તે જનવર પકડાઈ, ને તેની સાથે ખોટો નથી, જેણે તેની આગલ ઝમવા ચમતકાર કીધા કે તેથી તેણે તે જનવરની નીરામી લેનારાઝ્મીને તથા તેની મુરતી પુજનારાઝ્મીને બુલાવીઆ, તેપણ [પકડાઈઝ્મો], ને ઝમ બંને જીવતાંજ ગંધકથી બલનારી આગની ખાહીમાં ફેંકાઈઆ. ૨૧ ને જે બાકી તેઝી ઘોડા પર બેસનારના મોહોમાંથી જે તલવાર નીકડી તેથી મારીનંખાઈઆ, ને તેઝીના ગોરાથી સઘલાં પકડી તુરપત થઈઆં.

બાબ વીશમો.

અને આસમાનથી ઉતરતાં ઝમક શરિશતાને મેં દીઠા, કે જેની પાસે અથાક ઊંડાણની કુંચી હતી, ને જેના હાતમાં મોહોટી સાંકલ હતો. ૨ ને તેણે અજગર, જે ધરડો સાપ, જે દેવ તથા શેતાન છે, તેને પકડીઝ્મો, ને ઝમક હજાર વરસા લગી તેને બાંધીઝ્મો. ૩ ને તેણે તેને અથાક ઊંડાણમાં ફેંકીઝ્મો, ને તેને બંધ કીધો, ને તે પર મોહોર કીધી, ઝમ સાઝ કે હજાર વરસા પુરાં થાઝ્મો તાંહાં મુધી ગેરકોમીઝ્મીને ફરી તે ન બુલાવે, ને તારપછી થોડી વાર મુધી તેને છોડાઈ જવું પડેછે.

૪ અને મેં તખ્તો દીઠાં, ને તેઝી પર લોક બેઠેલા, ને તેઝીને ઠનસાફ દરાવાનું અપાઈ, ને જેઝીનાં માથાં હ/મુની શાહેદીને લીધે, તથા ખાદાની વાતને લીધે કાપીનંખાઈઆં હતાં, તથા જેઝીઝમ તે જનવરની કે તેની મુરતીની પુજ નથી કીધી, ને પોતાનાં કપાલ કે પોતાના હાત પર તેની નીરામી લીધી નથી, તેઝીના રહેને [મેં દીઠા], ને તેઝી જીવતા થઈઆ, ને ખરીસતની સાથે હજાર વરસા પાદશાહી કીધી. ૫ પણ મુઝ્મલાઝ્મીમાંના જે બાકી તેઝી તે હજાર વરસા પુરાં થઈઆં મુધી ફરી જીવતા ન થઈઆ, ઝમજ પેહેલું પાછું-ઉઠ્યું છે. ૬ પેહેલા પાછા-ઉઠવામાં જેને ભાગ છે, તે મુખારક તથા પાક છે, ઝમવાઝ્મો પર ખીજાં માતની સવા નથી, પણ તેઝી ખાદાના, તથા ખરીસતના કાહીન થશે, ને તેની સાથે ઝમક હજાર વરસા પાદશાહી કરશે.

૭ અને જરે તે હજાર વરસા થઈ ચુકશે, તારે શેતાન તેનાં બંધનથી છોડશે. ૮ ને જમીનના ચાર ખુણામાંના લોક ગોગ તથા માગોગને બુલાવાને તથા લડાઈને સાઝ તેઝીને ઝમકડા કરવાને તે નીકલશે; તેઝીની ગણતી દરી-

આની રેતી સરખી છે. ૯ ને તેઓ જમીનની સપાટીપર ગઈઆ, ને પત્રીત-
રોની છાવણીને, તથા વાહાલાં રોહરને ઘેરીઈ, ને આસમાનમાંથી આદાની પા-
સેથી આગ ઉતરી, ને તેઓને આઠ નાંખીઆ. ૧૦ ને રોતાન, જેણે તેઓને
બુલાવીઆ, તે આગની તથા ગંધકની આહીમાં, જાંહાં તે જનવર તથા તે
જ્યુઝો નખી છે, તાંહાં ફેંકાઈઆ, ને રાત દાહડો હમેશાં સુધી તેઓ પીડા પામરો.
૧૧ ને મેં ખોહોટાં સુફેદ તખતને, તથા તેપર જે બેઠો હતો તેને દીઠા, જેની
નજર આગલથી જમીન તથા આસમાન નાહાં, ને તેઓને ઠેકાણુ મલીઈ
નહીં. ૧૨ પછી મેં એમ દીઠું કે જે મરી ગઈઆં હતાં, તેઓ નાહાંનાં
ખોહોટાં આદાની આગલ ઉમાં રહીઆં, ને ક્રીતાઓ ઉઘડાઈ, ને બીજી ક્રી-
તાય જે જીંદગીની છે, તે પણ ઉઘડાઈ, ને તે ક્રીતાઓમાં જે જે લખીઆં હતાં
તે પરથી મુએલાંઓની કરણીઓ પરમાણે તેઓનો ધનસાફ ઠરાવાઈઆ. ૧૩
ને દરીઆએ પોતાની મહિનાં મરી ગએલાંઓને પાછાં આપીઆં તેમ માત-
માંનાં તથા નરકમાંનાં મરી ગએલાંઓને તેઓએ પાછાં સોંપીઆં, ને તેઓનાં
કામ પરમાણે તેઓમાંના હરેકનો ધનસાફ ઠરાવાઈઆ. ૧૪ ને માત તથા
નરક આગની આહીમાં ફેંકાઈઆં; એજ બીજું માત છે. ૧૫ને જે કોઈ
જીંદગીની ક્રીતાયમાં લખેલો ન મલીઓ, તે આગની આહીમાં ફેંકાઈઆ.

બાબ એકવીશમો.

અને નવું આસમાન તથા નવી જમીન મેં દીઠાં, કેમકે પેહેલું આસ-
માન તથા પેહેલી જમીન ચાલી ગઈઆં હતાં, ને દરીઓ ફરી નોહતો. ૨
તારે મેં ઈઓહાને એમ દીઠું કે તે પત્રીતર રોહર નવું ઇશ્રાલિમ આદાની પા-
સેથી આસમાનથી ઉતરવું હતું, ને જેમ કંના પોતાના વરને સાફ સણગારેલી
તેમ તે તઇઆર ક્રીયેલું હતું. ૩ પછી આસમાનથી ખોહોટો અવાજ
એમ કહેતાં મેં શાંભાલીઓ કે, જ્યુઓ, આદાનો માંડવો માણસોની પાસે છે,
ને તે તેઓની સાથે વસતી કરરો, ને તેઓ તેના લોક થરો, ને આદા પોતે
તેઓની સાથે છતાં તેઓનો આદા થરો. ૪ ને આદા તેઓની આંખો-
પરનું હરેક આંસુ પુછી નાંખરો, ને માત ફરી થનાર નથી, ને રોક કે રડવું
કે કરાટ ફરી થનાર નથી, કેમકે પેહેલી વાતો થઈ ગઈ છે. ૫ ને તખત
પર જે બેઠો હતો તેણે મને કહીઈ કે, જ્યુઓ, હું બધી યીઓ નવી કરું
છઈ; ફરી તેણે મને કહીઈ કે તું લખ, કેમકે આ વાતો ખરી તથા ભરોસા
જોગ છે. ૬ ને તેણે મને કહીઈ કે, થઈઈ છે, હું આલફા તથા યોનેગા,

અવલ તથા આપર છર્જી, તરરાને હું જીવનના જરાનાં પાણીમાંથી મક્ત આપરા. ૭ જે જીહીતેછે તે સધલી ચીજો વતનમાં પામરો, ને હું તેનો ખોદા થવરા, ને તે મરો દીકરો થરો. ૮ પણ ખીહીકણાંએનો, તથા ખેઠ- માનોનો, તથા વખોડાઉએનો, તથા ખુનીએનો, તથા જનાકારીએનો, તથા જાદુગરોનો, તથા મુરતીના ભગતોનો, તથા સધલા જીહીએનો ભાગ અગતી તથા ગંધકથી બલનારી ખાહીમાં થરો, એજ ખીજું માત છે.

૯ અને જે સાત શીરસાના પાસે સાત છેલી આફતોથી ભરેલાં સાત પી- આલાં હતાં, તેએમાંનો એક મારી પાસે આવીએ, ને મારી સાથે ખોલતાં કહીજી કે, તું હીઆં આવ, ને જે કંના તે હલવાનની વડું છે, તે હું તને દેખા- ડીરા. ૧૦ ને એક મોહોટા તથા જિયા પાહાડ પર તે મને રહેને આશરે આધો લઈગઈએ, ને તે મોહોટું રોહિર ઇઆને પવીતર ઇશાલેમ ખોદાની પાસેથી આસમાનથી ઉતરતું મને દેખાડીજી. ૧૧ તેને ખોદાની જલાલ હતી, ને તેનું તેજ અતી મુલવાન જવાહર સરખું છે, ઇઆને ઇમ્મસકે પારાણુ જે ખીલા- રી પરમાણે નીરમલ છેએછે, તેના જેવી. ૧૨ ને તેને મોહોટો તથા જિયા ડોટ હતો, ને આર દરવાજા હતા, ને દરવાજા પાસે આર શીરસા ને તે ઉપર નામો લખેલાં, તે નામો બની ઇસરાએલનાં આર શીરકાનાં છે. ૧૩ ઉગમણુ ગમ તણુ દરવાજા, ઉતર ગમ તણુ દરવાજા, દખરાણુ ગમ તણુ દરવાજા, તથા પરાઅમ ગમ તણુ દરવાજા હતા. ૧૪ ને તે રોહિરના ડોટને આર પાઈઆ હતા, ને તેમાં હલવાનના આર રસુલોનાં નામ હતાં. ૧૫ ને મારી સાથે જે વાત કરતો હતો તેની પાસે સુંનાની લાકડી હતી, એ સાફ કે તે રોહિરનું, તથા તેના દરવાજાએનું, તથા તેના ડોટનું માપું તે લ. ૧૬ ને તે રોહિર આખંડું વસેલું છે, એવું કે તેની જેટલી લંબાઈ તેટલી ચોડાઈ છે, ને તેણે તે રોહિરનું માપું લાકડીએ દોહોડ હજાર ગાઉલીધું, ને તેની લંબાઈ, તથા ચોડાઈ, તથા જિયાઈ બરાબર છે. ૧૭ પછી તેણે તેના ડોટનું માપું લીધું તે એકરો ચુંમાલીરા હાત, માણસના ઇઆને તે શીરસાના માપા પરમાણે. ૧૮ ને તે રોહિરના ડોટની બાંધણી ઇઆરફેની હતી, ને તે રોહિર નરા સુંનાનું નીરમલ કાચના જેવું હતું. ૧૯ ને તે રોહિરના ડોટના પાઈઆ હરેક રીતના મુલવાન પારાણુથી સણુગારેલા હતા; પેહેલા પાઈઆ ઇઆસકે, બીજો લીલમ, ત્રીજો ગઉદતા, ચોથો પાનું; ૨૦ પાંચમો લાલડી ઇસમ, છઠ્ઠો લાલડી, સાતમો શોનપારાણુ અઠ્ઠમો શીરજા, નવમો માણેક, દસમો શોનલરાણી, અગી-

આરમો લરાણીઆ, આરમો ઇઆકટ. ૨૧ ને તેના આર દરવાજા આર માતી હતાં, હરેક દરવાજા એક એક માતીનો, ને તે રોહિરનો રસતો પરકાશી કાચના જેવો, નરાં સુંનાનો હતો. ૨૨ ને મેં તેમાં મંદીર દીઠું નહીં, કેમકે આદાવંદ જે આદા, જે કાદેર તે તથા હલવાન તેમાંનું મંદીર છે. ૨૩ ને તે રોહિરમાં સુરજ અથવા ચંદર પરકારા કરે, એવી જરૂર નથી; કેમકે આદાની જલાલે તેને પરકારા કીધો, ને હલવાન તેની રોશની છે. ૨૪ ને તરાએલાઆના કુલો તેની રોશનીમાં ચાલશે, ને જમીનના પાદશાહે પોતાની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવે છે. ૨૫ ને દીવસને વખત તેના દરવાજા કદી બંધ નહીં થશે, ને તાંહાં રાત પડશે નહીં. ૨૬ ને તેઆ કોમોની ખુજરગી તથા ઇજત તેમાં લાવશે. ૨૭ ને કુંઘ નાપાકી કરનાર, કે વખોડાઉ, કે જીકું બોલનાર, તેમાં પેસનારજ નથી; જેઆનાં નામ હલવાનની જીંદગીની કીતાબમાં લખેલાં છે, એકલા તેઆ પેસશે.

આખ ખાવીશમો.

અને આદાના તથા હલવાનના તખ્તમાંથી નીકલતાં જીવનનાં પાણીની ખીલોરી કાચના સરખી નીરમલ પવીતર નદી તેણે મને દેખાડી. ૨ તેના રસતામાં તથા નદીને આ પાર ને પેલેપાર જીવનનું જાહાડ હતું, જે આર જાતના ફૂલ આપતું, ને તે પોતાનાં ફૂલ હરેક મહીનામાં આપતું હતું, ને તે જાહાડનાં પાતરાં લોકોને નીરગી કરવા સાફ હતાં. ૩ ને હવેથી કોઈ શરાપ તાંહાં થનાર નથી, પણ તેમાં આદાનું તથા હલવાનનું તખ્ત થશે, ને તેના સેવક તેની સેવા કરશે. ૪ ને તેઆ તેનું માહો જોશે, ને તેઆનાં કપાલ પર તેનું નામ થશે. ૫ ને તાંહાં રાત પડશે નહીં, ને તેઆને દીવાની તથા સુરજની રોશનીની જરૂર નથી, કેમકે આદાવંદ આદા તેઆ પર પરકારા કરેછે, ને તેઆ હમેશાં સુધી પાદશાહી કરશે.

૬ અને તેણે મને કહીજી કે, એ વાતો ભરોસા જોગ તથા ખરી છે, ને આદાવંદ જે પાક નખીએના આદા તેણે, જે જે વેહેલાં થવાનાં છે તે પોતાના સેવકોને દેખાડવા સાફ, પોતાના ફીરિશતાને માફલીઆ છે. ૭ જુઆ, હું વેહેલો આવુંછજી, આ કીતાબમાંની નખુઅતો જે પાલે છે તેને મુખારક છે. ૮ ને જેણે એ દીઠાં ને રાંબલીઆં તે હું ઇઆહાન છજી; ને જરે મેં રાંબલીઆં ને દીઠાં, તારે જે ફીરિશતાએ મને એ વાતો દેખાડી તેના પગપર સજદો કરતો

હું પડીશ્મી. ૯ પણ તેણે મને કહીજી કે, ખપરદાર, ઝમેમ ન કર, કેમકે હું તારો સાથી સેવક, તથા નખીશ્મી તારા બાહ/અંધોમાંનો, તથા જે આ ક્રીતાખ-માંની વાતો પાલે છે તેશ્મીમાંનો છર્જી; તું જોદાનો સજ્જો કર. ૧૦ ને તેણે મને કહીજી કે, આ ક્રીતાખનો નશ્વરતોને જોહોરથી અંધ ન કર, કેમકે વખત પાસે છે. ૧૧ જે નારાસત છે, તે હવથી નારાસત રહે; ને જે નાપાક છે, તે હવથી નાપાક રહે; ને જે રાસત છે, તે હવથી રાસત રહે, ને જે પાક છે, તે હવથી પાક રહે. ૧૨ ને જીશ્મી, હું વહેલો આપુંછર્જી, ને જેવું હરેકનું કામ હશે તેવું તેને ભરી આપવાને મારો બદલો મારી સાથે છે. ૧૩ હું આલક્ષ તથા શ્મીમિગા, અવલ તથા આખર, પેહલો તથા છેલો છર્જી. ૧૪ જે તેના હુકમ માને છે, તેશ્મી મુખારક છે; શ્મીસાર કે જીંદગીનાં જલહાડ પર તેશ્મીને શ્મીખતીઆર થાશ્મી, ને તેશ્મી દરજાજીશ્મીમાંથી રોહિરમાં પેરો. ૧૫ કેમકે કુતરાં તથા જલુગરો, તથા જનાકારીશ્મી, તથા ખુનીશ્મી, તથા મુર-તીના બકત, તથા હરેક જે જીહા પર પીઆર કરે છે, ને તે કરે છે, તેશ્મી બાહાર છે. ૧૬ મંડકીમાંના તમને શ્મી વાતોની સાખીતી આપવાને મેં ઇસુશ્મી પોતાનો ફીરિશતો મોકલીશ્મી છે; હું દાઉદનું મુલ તથા નસલ, ને સહવારનો અમકતો સીતારો છર્જી. ૧૭ ને રહ તથા કંના કેહે છે કે, તું આવ, ને જે શાં-બલે છે તે શ્મીમ કેહે કે, તું આવ, ને જેને તરશ લાગે છે તે આવે, ને જે આહે તે જીંદગીનું પાણી મફત લે.

૧૮ તો આ ક્રીતાખની નશ્વરતો જે શાંબલે છે તે હરેકને હું પરમાણુ આ-પુંછર્જી કે, જે કોઈ તેશ્મીને વધારશે, તો તેનાપર જોદા આ ક્રીતાખમાં લ-ખેલી આફતો વધારશે. ૧૯ ને જે કોઈ આ ક્રીતાખની નશ્વરતોમાંથી કાહા-ડશે, તો જોદા તેનો ભાગ જીંદગીની ક્રીતાખમાંથી તથા પવીતર રોહિરમાંથી તથા આ ક્રીતાખમાં જે લખેલાં છે તેમાંથી કાહાડી નાંખશે. ૨૦ જે આ વાતોની સાહેદી આપે છે, તે કેહે છે કે, નીશચે હું વહેલો આપુંછર્જી. આમીન. ૨૧ અશ્મી જોદાવંદ ઇસુ, તેમજ તું આવ. આપણા જોદાવંદ ઇસુ, ખરીસતનો ફજલ તમ સંધલાની સાથે થાશ્મી. આમીન.

(તમામ.)

